

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2022–2023

Posiedzenia od 6 do 9 czerwca 2022 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

2022/C 493/01	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2021 dotyczącego Turcji (2021/2250(INI))	2
2022/C 493/02	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie planu działania ESDZ w zakresie zmiany klimatu i obronności (2021/2102(INI))	19
2022/C 493/03	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku (2021/2232(INI))	32
2022/C 493/04	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie wysp UE i polityki spójności: obecna sytuacja i przyszłe wyzwania (2021/2079(INI))	48
2022/C 493/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie wdrożenia art. 17 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2021/2168(INI))	62

Środa, 8 czerwca 2022 r.

2022/C 493/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie bezpieczeństwa na obszarze Partnerstwa Wschodniego i roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2021/2199(INI))	70
---------------	--	----

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

2022/C 493/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie poszanowania praw człowieka w Sinciangu, w tym ujawnionych dokumentów z obozów reedukacyjnych w tym regionie (2022/2700(RSP))	96
2022/C 493/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie instrumentalizacji wymiaru sprawiedliwości jako narzędzia represji w Nikaragui (2022/2701(RSP))	100
2022/C 493/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie naruszeń wolności prasy i bezpieczeństwa dziennikarzy w Gruzji (2022/2702(RSP))	104
2022/C 493/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie praworządności i ewentualnego zatwierdzenia polskiego krajowego planu odbudowy (RRF) (2022/2703(RSP))	108
2022/C 493/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie parlamentarnego prawa inicjatywy (2020/2132(INI))	112
2022/C 493/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie globalnych zagrożeń dla prawa do aborcji: możliwość zniesienia prawa do aborcji w USA przez amerykański Sąd Najwyższy (2022/2665(RSP))	120
2022/C 493/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie apelu o zwołanie konwentu w celu zmiany traktatów (2022/2705(RSP))	130
2022/C 493/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie nowego instrumentu handlowego umożliwiającego wprowadzenie zakazu obrotu produktami pochodzącymi z pracy przymusowej (2022/2611(RSP))	132

ZALECENIA

Parlament Europejski

Środa, 8 czerwca 2022 r.

2022/C 493/15	Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. dla Rady i Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE po napaści Rosji na Ukrainę (2022/2039(INI)) . . .	136
---------------	--	-----

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

2022/C 493/16	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie powołania Margreet Fröberg do komisji selekcyjnej ustanowionej na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”) (2022/2043(INS))	148
2022/C 493/17	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie przedłużenia Umowy w sprawie promowania, użytkowania i świadczenia usług systemów nawigacji satelitarnej Galileo i GPS oraz powiązanych z nimi aplikacji między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony (06531/2022 – C9-0147/2022 – 2022/0005(NLE))	149

Środa, 8 czerwca 2022 r.

2022/C 493/18	P9_TA(2022)0227	Umocnienie mandatu Europolu: wprowadzanie wpisów do SIS ***I	
		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1862 w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w odniesieniu do wprowadzania wpisów przez Europol (COM(2020)0791 – C9-0394/2020 – 2020/0350(COD))	
	P9_TC1-COD(2020)0350		
		Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 8 czerwca 2022 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1862 w odniesieniu do wprowadzania do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) wpisów informacyjnych służących interesom Unii i dotyczących obywateli państw trzecich	150
2022/C 493/19		Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz protokołu wykonawczego do tej umowy (COM(2021)0589 – 12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300(NLE))	151
2022/C 493/20		Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz protokołu wykonawczego do tej umowy (12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300M(NLE))	152
2022/C 493/21		Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel redukcji emisji w całej gospodarce i odpowiednio wdrażającej globalny środek rynkowy (COM(2021)0552 – C9-0319/2021 – 2021/0207(COD)) . . .	158
2022/C 493/22		Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do powiadamiania o kompensacji w ramach globalnego środka rynkowego dla operatorów statków powietrznych z siedzibą w Unii (COM(2021)0567 – C9-0323/2021 – 2021/0204(COD))	198
2022/C 493/23		Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD))	202
2022/C 493/24		Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu (COM(2021)0554 – C9-0320/2021 – 2021/0201(COD))	232
2022/C 493/25		Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/631 w odniesieniu do wzmocnienia norm emisji CO ₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych zgodnie z ambitniejszymi celami klimatycznymi Unii (COM(2021)0556 – C9-0322/2021 – 2021/0197(COD))	295

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

2022/C 493/26

P9_TA(2022)0241

Instrument dotyczący udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016)0034 – C9-0018/2016 – 2012/0060(COD))

P9_TC1-COD(2012)0060

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 czerwca 2022 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie dostępu wykonawców, towarów i usług z państw trzecich do unijnych rynków zamówień publicznych i koncesji oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych wykonawców, towarów i usług do rynków zamówień publicznych i koncesji państw trzecich (Instrument Zamówień Międzynarodowych– IZM)

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu **■** lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytłuszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2022–2023

Posiedzenia od 6 do 9 czerwca 2022 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2022)0222

Sprawozdanie za rok 2021 dotyczące Turcji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie sprawozdania Komisji za rok 2021 dotyczącego Turcji (2021/2250(INI))

(2022/C 493/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z 19 października 2021 r. w sprawie polityki rozszerzenia UE (COM(2021)0644) oraz towarzyszące mu sprawozdanie za 2021 r. dotyczące Turcji (SWD(2021)0290),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1529 z dnia 15 września 2021 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) ⁽¹⁾,
- uwzględniając ramy negocjacyjne dla Turcji z 3 października 2005 r. oraz fakt, że, podobnie jak w przypadku wszystkich krajów kandydujących, przystąpienie Turcji do UE zależy od pełnego przestrzegania kryteriów kopenhaskich oraz konieczności normalizacji jej stosunków z wszystkimi państwami członkowskimi UE, w tym z Republiką Cypryjską,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez Wspólnotę Europejską i jej państwa członkowskie 21 września 2005 r. w następstwie oświadczenia złożonego przez Turcję przy okazji podpisania przez nią protokołu dodatkowego do porozumienia z Ankary 29 lipca 2005 r., w tym postanowienie, że uznanie wszystkich państw członkowskich jest koniecznym elementem negocjacji, a także uwzględniając konieczność dążenia przez Turcję do normalizacji jej stosunków z wszystkimi państwami członkowskimi oraz pełnego wdrożenia protokołu dodatkowego do porozumienia z Ankary wobec wszystkich państw członkowskich poprzez usunięcie wszelkich przeszkód w swobodnym przepływie towarów, w tym ograniczeń dotyczących środków transportu, bez uprzedzeń i dyskryminacji,
- uwzględniając oświadczenia UE–Turcja z 18 marca 2016 r. i z 29 listopada 2015 r.,
- uwzględniając umowę między Unią Europejską a Republiką Turcji o readmisji osób przebywających nielegalnie ⁽²⁾ (umowę o readmisji UE–Turcja),
- uwzględniając konkluzje Rady z 26 czerwca 2018 r., 18 czerwca 2019 r. i 14 grudnia 2021 r. w sprawie rozszerzenia oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia, konkluzje Rady z 15 lipca i 14 października 2019 r. w sprawie nielegalnych odwiertów prowadzonych przez Turcję we wschodniej części Morza Śródziemnego, konkluzje Rady Europejskiej z 12 grudnia 2019 r., 1–2 i 15–16 października 2020 r. oraz 24 czerwca 2021 r., wszystkie inne odnośne konkluzje Rady i Rady Europejskiej, oświadczenie ministrów spraw zagranicznych UE z 15 maja 2020 r. oraz główne wyniki ich wideokonferencji z 14 sierpnia 2020 r. w sprawie sytuacji we wschodniej części Morza Śródziemnego, wyniki nieformalnego posiedzenia ministrów spraw zagranicznych UE w Gymnich w dniach 27–28 sierpnia 2020 r., a także oświadczenie członków Rady Europejskiej z 25 marca 2021 r. w sprawie wschodniej części Morza Śródziemnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 20.9.2021, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 7.5.2014, s. 3.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/1894 z dnia 11 listopada 2019 r. w sprawie środków ograniczających w związku z prowadzonymi przez Turcję bez zezwolenia odwiertami we wschodniej części Morza Śródziemnego ⁽³⁾, odnowioną decyzją Rady (WPZiB) 2020/1657 z dnia 6 listopada 2020 r. ⁽⁴⁾ i decyzją Rady (WPZiB) 2021/1966 z dnia 11 listopada 2021 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając członkostwo Turcji w Radzie Europy i NATO;
- uwzględniając komunikat Komisji z 26 maja 2021 r. zatytułowany „Piąte sprawozdanie roczne w sprawie Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji” (COM(2021)0255),
- uwzględniając pismo komisarz praw człowieka Rady Europy z 25 lutego 2021 r. w sprawie ograniczenia działalności organizacji pozarządowych i wolności zrzeszania się w imię walki z terroryzmem oraz pismo komisarz praw człowieka Rady Europy z 17 czerwca 2021 r. w sprawie praw człowieka osób LGBTI,
- uwzględniając stosowne rezolucje Komitetu Ministrów Rady Europy, w tym rezolucje tymczasowe z 2 lutego 2022 r. i 2 grudnia 2021 r. w sprawie wykonania wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie *Kavala przeciwko Turcji*, rezolucję tymczasową z 2 grudnia 2021 r. w sprawie wykonania wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie *Selahattin Demirtaş przeciwko Turcji* (nr 2), rezolucję tymczasową z 16 września 2021 r. w sprawie wykonania wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie *Cypr przeciwko Turcji* oraz rezolucję z 17 października 2007 r. i tymczasową rezolucję z 9 marca 2009 r., a także dziewięć przyjętych następnie decyzji w sprawie wykonania wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie *Ülke przeciwko Turcji*,
- uwzględniając art. 46 europejskiej konwencji praw człowieka, który stanowi, że umawiające się strony zobowiązują się do przestrzegania ostatecznego wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka we wszystkich sprawach, w których są stronami, oraz wynikające z tego artykułu zobowiązanie Turcji do wykonywania wszystkich wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka,
- uwzględniając odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Cypru, w tym rezolucję 186(1964) z 4 marca 1964 r., w której potwierdzono suwerenność Republiki Cypryjskiej, rezolucję 550(1984) z 11 maja 1984 r. w sprawie działań secesjonistycznych na Cyprze oraz rezolucję 789(1992) z 25 listopada 1992 r. wzywającą wszystkich zainteresowanych kwestią cypryjską do zaangażowania w środki budowania zaufania określone w rezolucji, która uznaje wszelkie próby zasiedlenia jakiegokolwiek części Waroszy przez osoby inne niż jej mieszkańcy za niedopuszczalne i wzywa do przekazania tego obszaru administracji Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- uwzględniając ustawę nr 7262 z grudnia 2020 r. w sprawie zapobiegania finansowaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia, która pozwala na wykorzystywanie środków zwalczania terroryzmu przeciwko społeczeństwu obywatelskiemu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zagadnień Prawnych i Praw Człowieka Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z 6 stycznia 2021 r. w sprawie ograniczeń działalności organizacji pozarządowych w państwach członkowskich Rady Europy,
- uwzględniając oświadczenie UNESCO z 10 lipca 2020 r. w sprawie świątyni Hagia Sophia w Stambule,
- uwzględniając światowy indeks wolności prasy z 2022 r. opublikowany przez organizację Reporterzy bez Granic, który plasuje Turcję na 149. miejscu na 180 krajów, raport Amnesty International 2020/21 oraz raport ogólnosiwiatowy organizacji Human Rights Watch z 2022 r.,

⁽³⁾ Dz.U. L 291 z 12.11.2019, s. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 372 I z 9.11.2020, s. 16

⁽⁵⁾ Dz.U. L 400 z 12.11.2021, s. 157.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących Turcji za lata 2019–2020 ⁽⁶⁾, rezolucję z dnia 8 lipca 2021 r. w sprawie represji wobec opozycji w Turcji, w szczególności Ludowej Partii Demokratycznej (HDP) ⁽⁷⁾, rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Turcji, w szczególności sprawy Selahattina Demirtaşa i innych więźniów sumienia ⁽⁸⁾, rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie eskalacji napięć w Waroszy w związku z nielegalnymi działaniami Turcji oraz pilnej potrzeby wznowienia rozmów ⁽⁹⁾, rezolucję z dnia 15 kwietnia 2015 r. w sprawie setnej rocznicy ludobójstwa Ormian ⁽¹⁰⁾, rezolucję z dnia 7 października 2021 r. w sprawie sprawozdania z wykonania dotyczącego funduszy powierniczych UE oraz Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji ⁽¹¹⁾ oraz rezolucję z dnia 24 listopada 2021 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu budżetu korygującego nr 5/2021 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2021 – Wsparcie humanitarne dla uchodźców w Turcji ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0149/2022),
- A. mając na uwadze, że Turcja, jako kraj kandydujący do przystąpienia do UE, jest kluczowym partnerem gospodarczym oraz ważnym sąsiadem i partnerem strategicznym UE w kluczowych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takich jak handel, migracja, zdrowie publiczne, klimat, transformacja ekologiczna, bezpieczeństwo i zwalczanie terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że integracja gospodarcza Turcji z UE utrzymywała się w 2020 r. na wysokim poziomie, a kraj ten był szóstym co do wielkości partnerem handlowym UE, podczas gdy UE pozostaje zdecydowanie największym partnerem handlowym Turcji i największym źródłem bezpośrednich inwestycji zagranicznych; mając na uwadze, że Turcja przechodzi obecnie trudności gospodarcze i finansowe, które pogłębiają skutki gospodarcze pandemii;
- C. mając na uwadze, że w ostatnim czasie poczyniono postępy w pracach nad wymiarem bezpieczeństwa UE, które zyskały strukturę i treść, oraz mając na uwadze, że Turcja jest niezwykle cennym partnerem jako sojusznik NATO i partner strategiczny, który zajmuje kluczowe miejsce w Europie i odgrywa zasadniczą geostrategiczną rolę w strukturze bezpieczeństwa Morza Czarnego, a w szczególności bezpieczeństwa Ukrainy, która zmagą się z rosyjską agresją; mając na uwadze, że Turcja okazała niechęć i postawiła warunki polityczne, by przyjąć Finlandię i Szwecję do NATO; mając na uwadze, że ważne jest, aby w obecnych poważnych okolicznościach wszyscy sojusznicy NATO wykazali się zdolnością przewidywania i szybko ratyfikowali protokoły przystąpienia Finlandii i Szwecji;
- D. mając na uwadze, że Turcja przyjmuje największą liczbę uchodźców na świecie, gdyż zarejestrowano tam prawie 4 mln uchodźców z Syrii, Iraku i Afganistanu, oraz mając na uwadze, że fundusze UE na rzecz tych społeczności dowiodły swojej wartości, jeśli chodzi o wspieranie Turcji w szybkim reagowaniu na potrzeby humanitarne i rozwojowe uchodźców oraz społeczności ich przyjmujących;
- E. mając na uwadze, że w następstwie kroków podjętych w celu złagodzenia napięć między UE a Turcją, a także między Turcją a niektórymi państwami członkowskimi UE we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego Rada Europejska zaoferowała zwiększenie pozytywnej dynamiki w stosunkach między UE a Turcją, pod warunkiem że spotka się to z konstruktywnym podejściem; mając na uwadze, że Rada Europejska wyraziła gotowość do stopniowej, proporcjonalnej i odwracalnej współpracy z Turcją w szeregu obszarów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, pod warunkiem że postępować będzie deeskalacja niedawnych napięć między UE a Turcją, zwłaszcza w odniesieniu do sytuacji we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego, oraz że Turcja zaangażuje się konstruktywnie i spełni ustalone warunki określone w poprzednich konkluzjach Rady Europejskiej, w szczególności w kwestii stosunków dobrosąsiedzkich oraz poszanowania praw człowieka i prawa międzynarodowego;

⁽⁶⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 81.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 209.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 247.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 425 z 20.10.2021, s. 143.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 328 z 6.9.2016, s. 2.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 88.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0466.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- F. mając na uwadze, że posiadanie statusu kraju kandydującego zakłada gotowość do stopniowego zbliżania się do dorobku prawnego UE i dostosowania się do niego we wszystkich aspektach, w tym w odniesieniu do wartości, interesów, standardów i polityk, oraz do poszanowania i przestrzegania kryteriów kopenhaskich, dostosowania się do polityki i celów UE, a także prowadzenia i utrzymywania stosunków dobrosąsiedzkich z UE i wszystkimi jej państwami członkowskimi bez dyskryminacji; mając na uwadze, że z analizy sprawozdań UE z ostatnich lat wynika, że dystans, jaki dzieli Turcję od wartości UE i jej ram normatywnych jest nadal znaczny, a luka ta wręcz pogłębia się w podstawowych obszarach, takich jak poszanowanie prawa międzynarodowego, praworządności, praw człowieka, swobód osobistych, praw cywilnych i wolności wypowiedzi, a także stosunki dobrosąsiedzkie i współpraca regionalna; mając na uwadze, że powiązania między tureckim społeczeństwem obywatelskim i siłami prodemokratycznymi a UE pozostają silne, ponieważ UE jest głęboko zaangażowana we wspieranie tureckich obywateli i organizacji promujących europejskie normy i wartości;
- G. mając na uwadze, że w ciągu ostatniego roku stosunki UE–Turcja zasadniczo pozostawały stabilne, ponieważ zacieśniona współpraca i dialog w wielu kwestiach występowały obok regularnych konfliktów i napięć; mając na uwadze, że niniejsza rezolucja odzwierciedla tę sytuację, z zadowoleniem odnotowując pozytywne zmiany i wskazując na dalszy potencjał w stosunkach, a jednocześnie sygnalizując utrzymujące się problemy, w szczególności w obszarze praworządności i praw podstawowych, które stanowią naruszenie kryteriów kopenhaskich lub prawa międzynarodowego, a także nieustających prowokacji przeciwko Republice Cypryjskiej; mając na uwadze, że jeżeli niniejsza rezolucja ma prawidłowo ocenić postępy Turcji lub ich brak w dziedzinie praw człowieka i praworządności jako podstawę procesu akcesyjnego, ważne jest opisanie konkretnych mechanizmów erozji swobód, które łącznie prowadzą do tego ogólnego regresu w odniesieniu do europejskich standardów; mając na uwadze, że takie podejście oznacza, że nie wystarczy tylko sporządzić długą listę obywateli i grup dotkniętych tymi decyzjami, lecz należy faktycznie zidentyfikować podmioty i organy władz publicznych odpowiedzialne za tę niepokojącą sytuację w ich konkretnym obszarze działania; mając na uwadze, że krytyka musi być raczej ukierunkowana niż ogólna;

Ogólna ocena i najnowsze osiągnięcia

- ponownie wyraża zaniepokojenie utrzymującą się luką między Turcją a UE pod względem wartości i standardów, a także ciągłym brakiem woli politycznej do przeprowadzenia niezbędnych reform, w szczególności w celu rozwiania poważnych obaw dotyczących praworządności i praw podstawowych, które nadal negatywnie wpływają na proces akcesyjny, mimo ponawianych deklaracji Turcji, że jej celem jest przystąpienie do UE; podkreśla, że w ciągu ostatnich dwóch lat widoczny jest stały regres, jeśli chodzi o zaangażowanie Turcji w proces akcesyjny; uważa, że bez wyraźnych i znaczących postępów w tej dziedzinie Parlament nie jest w stanie przewidzieć żadnego wznowienia negocjacji akcesyjnych z Turcją, które w istocie utknęły w martwym punkcie w 2018 r.; przypomina, że przystąpienie do UE jest i pozostanie procesem opartym na zasługach, który całkowicie zależy od obiektywnych postępów poczynionych przez dany kraj;
- zauważa, że mimo nieznacznej poprawy w ogólnych stosunkach między UE a Turcją w ciągu ostatniego roku, a w szczególności w ostatnich miesiącach, rząd Turcji przyjął bardziej kooperacyjną postawę, ściślejsza współpraca i dialog w wielu kwestiach występowały obok regularnych konfliktów, a stosunki z sąsiednimi państwami członkowskimi UE, w szczególności z Grecją i Republiką Cypryjską, nadal są trudne; wyraża nadzieję, że można pokonać obecne trudności i zastąpić je bardziej zrównoważoną i autentyczną pozytywną dynamiką; z zadowoleniem przyjmuje rozmowy wysokiego szczebla między UE a Turcją na temat zmiany klimatu, które odbyły się 16 września 2021 r., a także fakt, że Turcja opracowała własny Zielony Ład, wdraża ambitną krajową politykę klimatyczną oraz ratyfikowała porozumienie paryskie 6 października 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje rozmowy wysokiego szczebla na temat migracji i bezpieczeństwa, które odbyły się 12 października 2021 r. i podczas których skupiono się na zacieśnieniu współpracy w zakresie zarządzania migracją, zwalczania handlu ludźmi i przestępczości zorganizowanej oraz zapobiegania atakom terrorystycznym; z zadowoleniem przyjmuje rozmowy wysokiego szczebla na temat zdrowia publicznego, które odbyły się 1 grudnia 2021 r. i podczas których skupiono się na wzmocnionej współpracy w zakresie transgranicznych zagrożeń dla zdrowia, w tym w perspektywie krótkoterminowej w ramach walki z pandemią COVID-19; pochwała w tym kontekście wzajemne uznanie zaświadczeń COVID-19 w sierpniu 2021 r.;
- zauważa, że choć rozmowy akcesyjne pozostają w martwym punkcie, Turcja zaktualizowała swój krajowy plan działania na rzecz przystąpienia do UE, tak aby obejmował lata 2021–2023; odnotowuje ponadto postępy poczynione przez Turcję pod względem ściślejszego dostosowania przepisów do dorobku prawnego UE w takich dziedzinach, jak prawodawstwo w dziedzinie konkurencji, krajowy system kwalifikacji i europejska przestrzeń badawcza oraz wynikające z tego lepsze wyniki Turcji w ramach programu „Horyzont 2020”;
- ponownie wyraża głębokie przekonanie, że Turcja jest krajem o strategicznym znaczeniu z punktu widzenia polityki, gospodarki i polityki zagranicznej, partnerem mającym kluczowe znaczenie dla stabilności w szerszym regionie oraz niezbędnym sojusznikiem – w tym w ramach NATO – z którym UE pragnie dążyć do przywrócenia stosunków opartych na dialogu, szacunku i wzajemnym zaufaniu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawne oświadczenia władz

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

tureckich na najwyższym szczeblu dotyczące powrotu rządu tureckiego na drogę ku UE, ale wzywa władze tureckie do wcielenia słów w czyn i poparcia deklaracji zaangażowania konkretnymi faktami i decyzjami; uważa, że jeżeli pozwolą na to warunki, należy dalej wzmacniać dialog z tureckimi władzami i partnerami na wszystkich szczeblach, aby pomóc w odbudowie zaufania i ograniczyć ryzyko przyszłych konfrontacji, zgodnie ze stanowiskiem Rady Europejskiej, by współpracować z Turcją w sposób stopniowy, proporcjonalny i odwracalny; w związku z tym wzywa Radę do przywrócenia wstrzymanego dialogu politycznego wysokiego szczebla, dialogów sektorowych wysokiego szczebla na temat gospodarki, energii i transportu, a także prac Rady Stowarzyszenia UE-Turcja, w połączeniu z poprawą sytuacji w zakresie podstawowych wolności i praworządności;

5. wyraża głębokie zaniepokojenie obecną sytuacją gospodarczą w Turcji, gdzie za sprawą dewaluacji waluty, szybującej inflacji i stale rosnących kosztów życia coraz większa liczba ludności spychana jest w niedostatek i ubóstwo; zauważa, że choć obecna sytuacja ewoluowała przez wiele lat, w grudniu 2021 r. przekształciła się w kryzys walutowy, który spotęgował skutki pandemii dla gospodarki; jest zaniepokojony wystąpieniami prezydenta oraz wynikającym z nich brakiem zaufania do rzekomo niezależnych organów, takich jak bank centralny i Turecki Instytut Statystyczny (TÜİK); zauważa w związku z tym, że niezależność operacyjna obu instytucji jest kluczowym kryterium przystąpienia do UE; podkreśla ponadto, że słabe wyniki Turcji w zakresie poszanowania praworządności mają również poważny wpływ na wizerunek kraju oraz że brak pewności prawa może poważnie wpłynąć na zdolność tego kraju do przyciągania inwestycji zagranicznych; uważa, że silniejsze i bliższe stosunki z UE pomogłyby złagodzić niektóre trudności i pomóc w poprawie warunków życia tureckiego społeczeństwa;

6. zauważa, że w październiku 2021 r. Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy dodała Turcję do wykazu jurysdykcji uznanych za niezdolne do tego, by zwalczać pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu i finansowanie proliferacji; wyraża nadzieję, że Turcja będzie mogła szybko wykazać niezbędne postępy w zakresie poprawy wdrażania odpowiednich środków mających na celu przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

7. wyraża wolę umocnienia i pogłębienia wzajemnej wiedzy oraz zrozumienia między społeczeństwem tureckim i społeczeństwami państw członkowskich UE, a także wspierania wzrostu kulturowego, rozwijania wymiany społeczno-kulturowej i zwalczania wszelkich przejawów uprzedzeń społecznych, religijnych, etnicznych lub kulturowych; wyraża pełne zaangażowanie na rzecz dalszego wspierania niezależnego społeczeństwa obywatelskiego w Turcji niezależnie od przyszłych okoliczności i ram stosunków;

Praworządność i prawa podstawowe

8. ubolewa nad ciągłym pogarszaniem się sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Turcji, w tym nad odchodzeniem od podstawowych wolności, demokracji i praworządności; uważa, że obecna represyjna forma rządów, której głównymi filarami są nadużywanie ram prawnych – zwłaszcza przez stosowanie zarzutów terroryzmu i poprzez ograniczanie wolności wypowiedzi – i brak niezawisłości sądownictwa, jest świadomą, bezwzględną i systematyczną polityką państwa, stworzoną aby powstrzymać wszelkie krytyczne działania – bezpośrednio lub poprzez efekt mrożący; jest zbulwersowany faktem, że w celu realizacji tej polityki tureckie władze państwowe są gotowe rażąco i uparczywie lekceważyć międzynarodowe oraz wewnętrzne zobowiązania prawne, m.in. te wynikające z członkostwa Turcji w Radzie Europy;

9. wierzy, że kluczowy obszar podstawowych praw i wolności, który stanowi podstawę procesu akcesyjnego, nie może być traktowany w oderwaniu i odizolowany od ogólnych stosunków z UE, i podkreśla, że dla Parlamentu pozostaje to poważną przeszkodą dla dalszych postępów w ramach jakiegokolwiek konstruktywnego programu, jaki mógłby zostać zaoferowany Turcji, oraz że kwestia ta powinna być również uzależniona od pełnego poszanowania prawa międzynarodowego i podstawowych zasad stosunków dobrosąsiedzkich i współpracy regionalnej;

10. wzywa Turcję do pełnego wykonania wszystkich wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zgodnie z art. 46 europejskiej konwencji praw człowieka, co jest bezwzględnym obowiązkiem wynikającym z członkostwa Turcji w Radzie Europy i zapisanym w tureckiej konstytucji; z całą stanowczością potępia niedawne orzeczenie 13. Sądu Karnego w Stambule nakładające na Osmana Kavalę karę dożywotniego pozbawienia wolności po ponad czterech i pół roku niesprawiedliwego, bezprawnego i bezzasadnego przetrzymywania; uważa, że O. Kavala został skazany pod bezzasadnymi zarzutami, w celu uciszenia i zniechęcenia krytycznych głosów w Turcji; ponownie wzywa władze tureckie do działania zgodnie z międzynarodowymi i krajowymi zobowiązaniami oraz do wykonania prawomocnego wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w tej sprawie i natychmiastowego uwolnienia O. Kavali; potępia ciągle wysiłki i próby przedłużenia kary pozbawienia wolności O. Kavali za pomocą szeregu skomplikowanych, unikowych taktyk sądowych, w tym łączenia i rozdzielania akt spraw oraz ciągłych nieprawidłowości; jest zbulwersowany tym, że sąd wydał wyrok dożywotniego pozbawienia wolności na mocy art. 312 tureckiego kodeksu karnego (próba obalenia rządu siłą i przemocą),

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

mimo że Europejski Trybunał Praw Człowieka wyraźnie odrzucił ten zarzut w swoich orzeczeniach; odnotowuje wielokrotne decyzje Komitetu Ministrów Rady Europy, w których wzywa on do uwolnienia O. Kavali i które doprowadziły do historycznego wszczęcia postępowań o naruszenie przeciwko Turcji w drodze rezolucji tymczasowych w grudniu 2021 r. i lutym 2022 r. w związku z odmową zastosowania się tego kraju do prawomocnego wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; zauważa, że postępowanie o naruszenie uwypukla powagę naruszeń przez Turcję zobowiązań jako członka Rady Europy i kraju kandydującego do UE;

11. ponownie wyraża głębokie potępienie i ubolewanie z powodu wypowiedzenia przez Turcję, na mocy dekretu prezydenckiego, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencji stambulskiej), która to decyzja jest szczególnie niepokojąca w kontekście utrzymującej się wysokiej liczby kobietobójstw i innych form przemocy w tym kraju, co stanowi poważny krok wstecz w wysiłkach na rzecz propagowania praw kobiet w tym kraju; ponownie wzywa rząd Turcji do zmiany tej niezrozumiałej decyzji, która stanowi rażące naruszenie podstawowych wartości europejskich i będzie stanowić część oceny procesu akcesyjnego Turcji; w związku z tym wzywa władze tureckie do prowadzenia polityki zerowej tolerancji oraz do zapobiegania i zwalczania przemocy wobec wszystkich kobiet i dziewcząt, do wspierania ofiar przemocy oraz do pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności poprzez pełne wdrożenie w międzyczasie tureckiej ustawy nr 6284 w sprawie ochrony rodziny i zapobiegania przemocy wobec kobiet oraz wszystkich środków określonych w odpowiednim orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka; jest głęboko zaniepokojony aktem oskarżenia złożonym przez Biuro ds. Przepływów Intelktualnych i Przemysłowych Prokuratury Generalnej w Stambule, które dąży do zamknięcia platformy „Powstrzymamy kobietobójstwo” (KCDP), jednej z największych i najbardziej znanych grup zajmujących się prawami kobiet w Turcji walczących z przemocą ze względu na płeć, oskarżając ją o naruszenie moralności publicznej;

12. zwraca uwagę na znaczenie poszanowania wolności zgromadzeń i demonstracji w Turcji, która jest zapisana w jej konstytucji i stanowi pozytywne zobowiązanie wynikające ze statusu Turcji jako strony europejskiej konwencji praw człowieka; wyraża ubolewanie z powodu poważnego regresu w zakresie wolności zgromadzeń i demonstracji, która jest coraz bardziej pod presją ze względu na rutynowe stosowanie i przedłużanie zakazów protestów i demonstracji przez gubernatorów prowincji, nadmierne użycie siły wobec pokojowych demonstrantów i dziennikarzy w kontekście ogólnej bezkarności funkcjonariuszy organów ścigania, a także grzywny administracyjne i ściganie demonstrantów pod zarzutami działalności związanej z terroryzmem; jest szczególnie zaniepokojony zakazem nałożonym przez gubernatora prowincji Van, który obowiązuje w Van od ponad pięciu lat; ubolewa, że tureckie siły policyjne atakują dziennikarzy podczas protestów publicznych, a w dyrektywie z kwietnia 2021 r. przyjętej przez turecką dyrekcję generalną ds. bezpieczeństwa (EGM) polecono tureckim siłom policyjnym, by zapobiegały relacjom prasowym z protestów i demonstracji; dyrektywa ta została następnie zawieszona przez Radę Stanu; ponownie wzywa władze do wycofania zarzutów przeciwko studentom Uniwersytetu Boğaziçi ściganym za korzystanie z prawa do pokojowych zgromadzeń oraz podkreśla, że trzeba zapewnić wolność akademicką i autonomię uniwersytetów; jest w związku z tym zaniepokojony niedawną decyzją o zwolnieniu trzech wybranych dziekanów na Uniwersytecie Boğaziçi, którego obecny rektor został mianowany dekretem prezydenckim w sierpniu 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z 4 lutego 2021 r., w którym przypomniano, że pandemii COVID-19 nie można wykorzystywać do uciszenia krytycznych głosów, i w którym potępiono nawoływanie do nienawiści przez urzędników wysokiego szczebla wobec studentów LGBTI; zdecydowanie potępia niedawne brutalne stłumienie przez policję 9. marszu równości na Uniwersytecie Boğaziçi, podczas którego bezprawnie użyto nadmiernej siły wobec studentów, a wielu uczestników zatrzymano;

13. ponownie wyraża poważne zaniepokojenie nieproporcjonalnymi i arbitralnymi środkami ograniczającymi wolność słowa; odnotowuje postępujący spadek liczby dziennikarzy przetrzymywanych w więzieniach w Turcji oraz zaobserwowany w ostatnim czasie wzrost liczby wyroków uniewinniających w sprawach przeciwko dziennikarzom; domaga się uwolnienia i uniewinnienia wszystkich dziennikarzy, pisarzy, pracowników mediów i użytkowników mediów społecznościowych, którzy pozostają bezprawnie zatrzymani wyłącznie za wykonywanie zawodu i korzystanie z praw obywatelskich; z zadowoleniem przyjmuje niedawne decyzje Rady Stanu o wstrzymaniu wykonania niektórych artykułów rozporządzeń dotyczących legitymacji prasowej oraz okólnika policji, w którym zakazano nagrań audiowizualnych podczas publicznych demonstracji; jednocześnie wyraża poważne zaniepokojenie ciągłymi arbitralnymi aresztowaniami dziennikarzy, pracowników mediów i użytkowników mediów społecznościowych, systematycznym wykorzystywaniem niejasnych przestępstw terrorystycznych do ich uciszenia, rosnącymi ograniczeniami i cenzurą nakładanymi na platformy mediów społecznościowych oraz praktyką prowadzenia dochodzeń i ścigania osób pod takimi zarzutami jak rzekomy brak poszanowania wartości islamskich; jest szczególnie zbulwersowany rażącym nadużywaniem art. 299 tureckiego kodeksu karnego dotyczącego znieważenia prezydenta, za które grozi kara od roku do czterech lat pozbawienia wolności; uważa za całkowicie nieproporcjonalne, że od 2014 r., czyli od pierwszego roku prezydentury Erdoğan, przeprowadzono ponad 160 000 dochodzeń, wszczęto ponad 35 500 spraw i wydano ponad 12 800 wyroków skazujących za znieważenie prezydenta; wzywa władze Turcji do zmiany ustawy o znieważaniu prezydenta zgodnie z orzeczeniami Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz do stosowania się do zaleceń Komisji Weneckiej, tak aby dostosować tureckie prawo w tej kwestii do europejskiej konwencji praw człowieka; jest szczególnie zbulwersowany sprawą dziennikarki Sedef Kabaş, niedawno skazanej przez 36. Sąd Karny Pierwszej Instancji w Stambule na dwa lata i cztery miesiące pozbawienia wolności za rzekome znieważenie prezydenta podczas transmisji na żywo w telewizji TELE1 14 stycznia 2022 r.; ubolewa nad sposobem jej traktowania od czasu aresztowania podczas najścia przeprowadzonego o północy 22 stycznia 2022 r., po tym jak została publicznie zaatakowana przez wyższych urzędników rządowych i spędziła 49 dni w areszcie

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

tymczasowym, oraz potępia fakt, że w akcie oskarżenia Prokuratura Generalna w Stambule domagała się nałożenia kary 12 lat i 10 miesięcy więzienia za rozmaite przestępstwa; uważa, że sprawa ta stanowi wyraźny przykład nadużywania art. 299 w celu zastraszenia dziennikarzy lub obywateli, którzy mogliby wyrazić krytykę pod adresem prezydenta lub rządu; wyraża zaniepokojenie opublikowanym 28 stycznia 2022 r. okólnikiem prezydenckim dotyczącym działalności prasowej i nadawczej, ponieważ może on pociągać za sobą bezprawne ograniczenie podstawowych praw i wolności; wyraża zaniepokojenie faktem, że spośród wszystkich członków Rady Europy w 2021 r. Turcja miała najwięcej wyroków dotyczących naruszeń wolności wypowiedzi w Europejskim Trybunale Praw Człowieka, i ubolewa nad faktem, że Turcja nadal plasuje się wśród krajów, w których dochodzi do największej liczby ataków na wolność prasy;

14. stwierdza, że ciągłe prześladowanie, cenzurowanie i nękanie dziennikarzy oraz niezależnych mediów w Turcji nadal budzi zaniepokojenie i wymaga niezwłocznej reakcji, ponieważ osłabia to demokratyczną tkankę tureckiego społeczeństwa; jest ponadto zaniepokojony atakami na dziennikarzy i oponentów w Unii Europejskiej; wzywa przewodniczącego tureckiej Najwyższej Rady Radiofonii i Telewizji (RTÜK), by zaprzestał nadmiernego nakładania grzywien i zakazów nadawania, które ograniczają zasadną wolność wypowiedzi tureckich dziennikarzy i nadawców; jest zaniepokojony wystosowaną przez RTÜK groźbą zablokowania międzynarodowych mediów, tj. Deutsche Welle, Euronews i Voice of America, jeżeli nie będą się one ubiegać o licencję na nadawanie, umożliwiającą RTÜK nadzór nad emitowanymi przez nie treściami; wzywa RTÜK, by zaprzestała nakładania dyskryminujących sankcji na niezależnych nadawców; ubolewa z powodu rosnącej presji ekonomicznej ze strony rządu, w tym braku przejrzystości dystrybucji środków publicznych (reklamy, przetargi publiczne), która pozwala rządowi na niemal całkowitą kontrolę środków masowego przekazu; jest zaniepokojony szperaniem się propagandy państwowej z mediów państwowych i prorządowych; wzywa przewodniczącego Agencji Reklamy Prasowej (BİK) do dopilnowania, aby zakazy reklamy publicznej nie służyły do tłumienia niezależnych relacji medialnych, tak jak w przypadku dziennika *Evrensel*, osiągając najniższy poziom w historii prasy w Turcji; wzywa dyrektora ds. komunikacji tureckiej prezydencji, by zadbał o szybkie rozpatrywanie wniosków o legitymację prasową oraz zaprzestał składania zawiadomień o popełnieniu przestępstwa i napastliwej retoryki przeciwko dziennikarzom; wzywa Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji do podjęcia działań następczych w związku z wyrokiem tureckiego Trybunału Konstytucyjnego ze stycznia 2022 r., w którym zwrócono się o przeformułowanie art. 9 ustawy o internecie w celu ochrony wolności wypowiedzi i wolności prasy; jest szczególnie zaniepokojony przypadkiem dziennikarza Alego Kışmira, Turka cypryjskiego, któremu niedawno zakazano wjazdu do Turcji i postawiono zarzuty sądowe za wyrażenie krytyki pod adresem Ankarę;

15. odnotowuje przyjęcie przez Turcję w 2021 r. czwartego i piątego pakietu sądowego, które – choć stanowią krok we właściwym kierunku – są zbyt skromne, by rozwiązać główne problemy; twierdzi jednak, że obecne problemy wynikają nie tylko z problematycznego ustawodawstwa, ale często są spowodowane brakiem woli politycznej, by wdrożyć odnośne obowiązujące przepisy; pozostaje zaniepokojony utrzymującą się erozją praworządności oraz niezawisłości i bezstronności sądów w Turcji, czemu towarzyszy efekt mrozący masowych zwolnień dokonanych przez rząd w ostatnich latach, a także publicznymi oświadczeniami organów wykonawczych na temat toczących się spraw sądowych, co podważa niezawisłość, bezstronność i ogólną zdolność sądownictwa do zapewnienia skutecznego środka odwoławczego w przypadku naruszeń praw człowieka; zauważa z ubolewaniem, że w tym kontekście reformy sądownictwa nie rozwiązują problemu tych zasadniczych niedociągnięć; podkreśla, że jest to obszar budzący największe zaniepokojenie, ponieważ stanowi on podstawę sprawnego systemu demokratycznego, który działa w służbie ludności i z korzyścią dla niej; zauważa, że w styczniu 2021 r. do tureckiego Trybunału Konstytucyjnego powołano sędziego, który wcześniej przez zaledwie 20 dni pracował w Sądzie Kasacyjnym, a przedtem był prokuratorem generalnym w Stambule, zaangażowanym między innymi w kontrowersyjne sprawy przeciwko Osmanowi Kavali, demonstrantom z parku Gezi oraz dziennikarzom Canowi Dündarowi i Erdemowi Gülowi; zwraca uwagę, że Rada Sędziów i Prokuratorów (HSK) stanowi główny przedmiot niepokoju w związku z brakiem niezależności sądów; ponownie wzywa do usunięcia niedociągnięć w strukturze i procesie wyboru członków tej rady w celu zapewnienia jej niezależności i położenia kresu jej arbitralnym decyzjom; zdecydowanie potępia zwolnienia i przymusowe wydalenie dużej liczby tureckich sędziów i prokuratorów; przypomina, że wszelkie odwołania i nominacje w sądownictwie powinny podlegać szczególnie skrupulatnej kontroli, oraz że władzy wykonawczej zabrania się ingerowania w sądownictwo lub prób wywierania na nie wpływu oraz że powoływanie sędziów musi odbywać się z poszanowaniem zasad niezawisłości i bezstronności; jest zbulwersowany doniesieniami o prześladowaniach prawników reprezentujących osoby oskarżone o terroryzm, z których to doniesień wynika, że prawnicy są ścigani za to samo przestępstwo co ich klienci lub za przestępstwo powiązane, co stanowi wyraźną przeszkodę w korzystaniu z prawa do rzetelnego procesu i dostępu do wymiaru sprawiedliwości; wzywa rząd turecki do zagwarantowania niezależnej pracy prawników oraz do uwolnienia wszystkich osób nielegalnie przetrzymywanych wyłącznie za wykonywanie obowiązków prawnych; odnotowuje z głębokim zaniepokojeniem, że mimo oficjalnego zniesienia stanu wyjątkowego w lipcu 2018 r. jego wpływ na demokrację i prawa podstawowe jest nadal silnie odczuwalny i wciąż dotyczy wielu osób, w tym ponad 152 000 urzędników służby cywilnej, w tym nauczycieli, lekarzy, pracowników akademickich (dla pokoju), prawników, sędziów i prokuratorów, których arbitralnie zwolniono i na stałe zakazano im pracy w sektorze publicznym lub w ogóle w zawodzie; podkreśla, że wiele z tych zwolnień nadal ma niszczyielski wpływ na zwolnionych i ich rodziny,

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

co obejmuje trwałe piętno społeczne i zawodowe; ma poważne wątpliwości co do funkcjonowania komisji śledczej ds. stanu środków nadzwyczajnych jako mechanizmu na potrzeby środka wewnętrznego ze względu na jej brak niezależności i bezstronności; zauważa, że arbitralne anulowanie paszportów, mimo pewnych stopniowych ulepszeń, pozostaje poważnym naruszeniem swobody przemieszczania się;

16. wyraża zaniepokojenie wciąż rosnącą wysoką liczbą skarg o naruszenie praw konstytucyjnych wnoszonych do Trybunału Konstytucyjnego, a także brakiem zmian w przypadku ujawnienia takich naruszeń; odnotowuje niedawne oświadczenia prezesa Trybunału Konstytucyjnego, w którym przyznał on, że ponad 73 % z ponad 66 000 wniosków otrzymanych w 2021 r. dotyczyło prawa do rzetelnego postępowania sądowego, i opisał tę sytuację jako dramatyczną; kwestionuje zgodność z prawem zmian w przepisach proceduralnych sądu, które umożliwiają odroczenie decyzji o rok;

17. odnotowuje przyjęcie przez władze tureckie w marcu 2021 r. nowego planu działania na rzecz praw człowieka, który zasadniczo przyjmuje się z zadowoleniem; zauważa jednak, że nie rozwiązuje to szeregu podstawowych kwestii oraz że zaangażowanie rządu będzie mierzone zakresem wdrożenia tego planu i reformami podjętymi w celu zapewnienia jego stosowania w odniesieniu do wszystkich obywateli bez dyskryminacji; wzywa władze tureckie do wzmożenia wysiłków na rzecz skutecznego zaradzenia tragicznej sytuacji Kurdów, Ormian, Asyryjczyków, a w szczególności dotyczącej mieszkalnictwa i edukacji społeczności romskiej, która nadal musi zmagać się ze stosunkowo wyższym poziomem ubóstwa, bezrobocia, dyskryminacji i wykluczenia;

18. wzywa do pełnego wykonania wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i tymczasowych rezolucji Komitetu Ministrów Rady Europy dotyczących odmowy służby wojskowej ze względu na przekonania; odnotowuje w związku z tym plan działania przedłożony przez władze tureckie Komitetowi Ministrów i zachęca je do opracowania dalszych środków, aby zapewnić, za pomocą niezbędnych przepisów, sprawiedliwe i dostępne korzystanie z prawa do odmowy służby wojskowej ze względu na przekonania; wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą wniosków dotyczących odmowy służby wojskowej ze względu na przekonania w Trybunale Konstytucyjnym od czasu złożenia pierwszego wniosku w 2017 r., które to wnioski są rozpatrywane bez niezbędnego kontaktu z wnioskodawcami; wzywa do wprowadzenia niezbędnych zmian prawnych w celu zakończenia cyklu ścigania i karania, a także wszelkich ograniczeń dotyczących osób odmawiających służby wojskowej ze względu na przekonania;

19. wzywa władze tureckie do wspierania pozytywnych i skutecznych reform w obszarze wolności myśli, sumienia i religii przez umożliwienie wspólnotom religijnym uzyskania osobowości prawnej i praw do edukacji oraz stosowanie zaleceń Komisji Weneckiej dotyczących statusu wspólnot religijnych, wszystkich odnośnych orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i rezolucji Rady Europy, w tym w odniesieniu do prawosławnej ludności greckiej zamieszkującej wyspy Gökçeada (Imbros) i Bozcaada (Tenedos); wzywa rząd Turcji do wzmożenia bieżących wysiłków związanych m.in. z publicznym uznaniem tożsamości alewickiej, statusu prawnego i finansowania cemevi, zgodnie z odnośnymi wyrokami Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie obowiązkowych klas religijnych i etycznych oraz miejsc kultu alewitów; wzywa władze tureckie, by w pełni szanowały historyczny i kulturowy charakter pomników i symboli kulturowych i religijnych, w szczególności tych, które znajdują się na liście światowego dziedzictwa UNESCO; z zaniepokojeniem odnotowuje ostatnie wydarzenia w zabytkowym monasterze Sumela, który może zostać włączony na listę światowego dziedzictwa UNESCO; podkreśla potrzebę zniesienia restrykcji dotyczących kształcenia, mianowania i sukcesji duchownych, umożliwienia ponownego otwarcia seminarium na wyspie Chalki, które pozostaje zamknięte od 1971 r., oraz usunięcia wszelkich przeszkód w jego prawidłowym funkcjonowaniu; ponawia swój apel do Turcji o poszanowanie roli Patriarchatu Ekumenicznego Chrześcijan Ortodoksyjnych na całym świecie oraz uznanie jego osobowości prawnej i publiczne stosowanie kościelnego tytułu Patriarchy Ekumenicznego; ubolewa, że w następstwie stwierdzenia jego nieważności w 2013 r. wciąż nie opublikowano nowego regulaminu wyborczego dla niemuzułmańskich fundacji, co doprowadziło do poważnych problemów związanych z właściwym zarządzaniem tymi fundacjami ze względu na brak możliwości przeprowadzenia wyborów; z zaniepokojeniem odnotowuje ponawiające się doniesienia o mowie nienawiści i przestępstwach z nienawiści wobec mniejszości religijnych, głównie alewitów, chrześcijan i żydów, oraz brak rezultatów prowadzonych dochodzeń; wzywa władze tureckie do skutecznego ścigania sprawców i do właściwej ochrony wszystkich mniejszości religijnych;

20. ubolewa z powodu ciągłej prawnej i administracyjnej presji wywieranej przez turecki rząd na społeczeństwo obywatelskie, obrońców praw człowieka, prawników, dziennikarzy, pracowników naukowych, związkowców, mniejszości etniczne i religijne oraz wielu obywateli tureckich, a także z powodu stale kurczącej się przestrzeni do swobodnego działania w Turcji; potępia arbitralne zamykanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym czołowych organizacji pozarządowych i mediów zajmujących się prawami człowieka; wzywa Turcję, aby postrzegala krytykę lub głosy sprzeciwu – w tym pochodzące od obrońców praw człowieka, prawników, pracowników naukowych i dziennikarzy – jako cenny wkład w dialog społeczny, a nie jako siły destabilizujące, tak aby umożliwić im funkcjonowanie zgodnie z ich

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

obowiązkami oraz w ramach ich kompetencji i zakresu działania, a także swobodne wykonywanie zawodu, ponieważ gwarantuje to zdrowszą demokrację i ogólnie społeczeństwo; ponownie wzywa turecki rząd, by dokonał przeglądu ustawy o zapobieganiu finansowania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia z grudnia 2020 r., która przyznaje tureckiemu ministerstwu spraw wewnętrznych oraz prezydentowi szerokie uprawnienia do ograniczania działalności organizacji pozarządowych, partnerstw biznesowych, niezależnych grup i stowarzyszeń i wydaje się mieć na celu dalsze ograniczanie, zawężanie pola działania i kontrolowanie społeczeństwa obywatelskiego; jest zaniepokojony uwagami Komisarza Praw Człowieka i Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, które wskazują, że zgodnie z tą ustawą organizacje praw człowieka zostały jako pierwsze poddane kontroli; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by wywarły większą presję na rząd turecki oraz zwiększyły wsparcie dla obrońców praw człowieka i niezależnego społeczeństwa obywatelskiego w Turcji, w tym za pomocą odpowiednich instrumentów finansowych; wzywa Komisję do zapewnienia, za pośrednictwem Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) III i odpowiednich programów Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”, wystarczających środków finansowych na rzecz społeczeństwa obywatelskiego, podmiotów niepaństwowych i kontaktów międzyludzkich, aby nadać priorytet wysiłkom na rzecz demokracji, które mogłyby przyczynić się do powstania woli politycznej niezbędnej do umocnienia stosunków między UE a Turcją; wzywa Komisję do zbadania możliwości finansowania przez samorządy lokalne projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; podkreśla, że pomoc finansowa w ramach IPA III opiera się na warunkowości związanej z podejściem „najpierw kwestie podstawowe” i ponawia w tym kontekście swój apel, aby środki z IPA przeznaczone na reformy w Turcji były wydatkowane z zachowaniem pełnej przejrzystości i zarządzane bezpośrednio przez UE lub uznaną instytucję międzynarodową;

21. wyraża głębokie zaniepokojenie popieranym przez państwo pogorszeniem się sytuacji w dziedzinie praw człowieka osób LGBTI, w szczególności w kontekście fizycznych ataków i przestępstw z nienawiści – zwłaszcza na osoby transpłciowe – przedłużających się zakazów parad równości w całym kraju, ograniczeń wolności zgromadzeń, wolności zrzeszania się i wolności słowa oraz cenzury w mediach i w internecie, a także wzywa rząd turecki do ochrony ich równych i ustawowych praw; przypomina o potrzebie przyjęcia środków w celu zapewnienia wszystkim obywatelom bezpiecznego korzystania z tych wolności; podkreśla, że rząd turecki prezentuje coraz bardziej homofobiczne stanowisko, a urzędnicy wysokiego szczebla stosują mowę nienawiści wobec osób LGBTI, co ma na celu stygmatyzację i kryminalizację społeczności LGBTI i może stanowić pożywkę dla przestępstw z nienawiści oraz potężny czynnik sprzyjający nasileniu nękania, dyskryminacji i potencjalnej przemocy; przypomina, że zobowiązania Turcji wynikające z europejskiej konwencji praw człowieka pociągają za sobą odpowiedzialność za zwalczanie dyskryminacji i przemocy wobec osób LGBTI, i wzywa tureckie władze, by wywiązywały się z podjętych zobowiązań; wzywa do dodania orientacji seksualnej, tożsamości płciowej i cech płciowych jako powodu ochrony w przepisach dotyczących przeciwdziałania dyskryminacji w prawie pracy; zwraca uwagę na schemat wykorzystywania postępowań sądowych do uciszania obrońców praw człowieka, organizacji pozarządowych i prawników oraz do ograniczania aktywizmu, w szczególności obrońców praw osób LGBTI; jest zaniepokojony dochodzeniami przeciwko izbom adwokackim w Stambule, Ankarze i Diyarbakır oraz sprawą uczestników parady równości zorganizowanej przez Bliskowschodni Uniwersytet Techniczny w Ankarze w 2019 r.; z zadowoleniem przyjmuje uniewinnienie uczestników parady; z głębokim zaniepokojeniem śledzi toczący się proces przeciwko zarządowi i prezesowi Izby Adwokackiej w Ankarze, w którym Prokuratura Generalna w Ankarze domaga się do dwóch lat pozbawienia wolności za rzekome „znieważanie funkcjonariusza publicznego”, będące krytyką pod adresem szefa Dyrekcji ds. Wyznaniowych (Diyanet) za jawnie homofobiczne oświadczenia, które wygłosił 14 kwietnia 2020 r., stwierdzając, że „islam przeklina homoseksualizm [...], ponieważ przynosi on choroby i niszczy następne pokolenia”; wzywa władze Turcji, by wprowadziły niezbędne środki prawne w celu położenia kresu wszelkiej dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową zgodnie z art. 21 Karty praw podstawowych UE; wzywa władze, by dostosowały ustawodawstwo karne dotyczące przestępstw z nienawiści o charakterze homofobicznym i transfobicznym do zaleceń w sprawie polityki ogólnej nr 7 Europejskiej Komisji przeciwko Rasizmowi i Nietolerancji; wzywa Turcję do wycofania wszelkich zarzutów wobec uczestników pokojowych wydarzeń LGBTI oraz do zniesienia przedłużających się zakazów parad równości;

22. jest głęboko zaniepokojony ciągłymi atakami na partie opozycyjne, zwłaszcza HDP i inne partie, w tym na Republikańską Partię Ludową (CHP); ataki te obejmują wywieranie nacisku, zmuszanie partii do zaprzestania działalności czy pozbawianie wolności ich członków, a wszystko to podważa prawidłowe funkcjonowanie systemu demokratycznego; podkreśla, że demokracja zakłada istnienie otoczenia, w którym partie polityczne, społeczeństwo obywatelskie i media mogą funkcjonować bez gróźb i arbitralnych ograniczeń;

23. z ogromnym zaniepokojeniem zauważa, że HDP, należący do niej burmistrzowie wyłonieni w wyborach i jej organizacje partyjne, również młodzieżowe, były szczególnym oraz ciągłym celem ataków ze strony władz tureckich oraz były przez nie kryminalizowane, w związku z czym ponad 4 tys. członków HDP przebywa obecnie w więzieniu; nieprzerwanie i stanowczo potępia przetrzymywanie od listopada 2016 r. Selahattina Demirtaşa i Figen Yüksekdağ – byłych współprzewodniczących HDP – i apeluje o ich natychmiastowe uwolnienie; jest zbulwersowany ciągłym lekceważeniem i niestosowaniem przez władze tureckie orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, które

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

zobowiązują Turcję do natychmiastowego uwolnienia Selahattina Demirtaşa; zdecydowanie potępia akt oskarżenia wniesiony przez prokuratora generalnego tureckiego Sądu Kasacyjnego i jednomyślnie przyjęty przez turecki Trybunał Konstytucyjny w czerwcu 2021 r.; miał on na celu zamknięcie partii HDP i wprowadzenie zakazu działalności politycznej dla 451 osób, w tym większości obecnych przywódców HDP, i uniemożliwia on tym osobom prowadzenie jakiegokolwiek działalności politycznej przez następne pięć lat; przypomina, że Trybunał Konstytucyjny zakazał już wcześniej działalności sześciu prokurdyjskich partii politycznych; zauważa z głębokim zaniepokojeniem, że sprawa rozwiązania HDP jest punktem kulminacyjnym represji wobec partii, które trwają od kilku lat, i ponownie podkreśla, że zakaz działalności partii stanowiłby poważny błąd polityczny, ponieważ zadałby nieodwracalny cios pluralizmowi i zasadom demokratycznym; podkreśla ponadto rolę 22. Sądu Karnego w Ankarze w tzw. sprawie Kobane przeciwko 108 osobom, w tym wielu politykom HDP; zwraca uwagę na szczególną rolę prokuratora generalnego i domaga się zwłaszcza wyjaśnienia kwestii rzekomej ingerencji politycznej udokumentowanej w aktach; ponadto zastanawia się, w jaki sposób sąd zdołał zbadać i przyjąć 3 530-stronicowy dokument w ciągu tygodnia, bez wysłuchania oskarżonych;

24. jest zaniepokojony sprawą toczącą się przeciwko wiceprzewodniczącej CHP Gökçe Gökçen w ramach dochodzenia przeciwko całemu zarządowi partii w związku z publikacją i rozpowszechnianiem broszury; jest wstrząśnięty faktem, że w jednej z trzech spraw przeciwko niej Prokuratura Generalna w Ankarze oskarżyła G. Gökçen o przestępstwo fizycznej napaści na prezydenta, co wiąże się z co najmniej pięcioletnią karą pozbawienia wolności, w związku z publikacją wspomnianej broszury; zauważa, że chociaż powództwo to zostało oddalone przez 18. Sąd Karny w Ankarze, dwie pozostałe sprawy o pomówienie, podżeganie do nienawiści i zniesławienie prezydenta wciąż są w toku; pozostaje poważnie zaniepokojony ciągłym nękaniami politycznym i sądowym przewodniczącej CHP w prowincji Stambuł Canan Kaftancıoğlu, przeciwko której wszczyna się coraz więcej postępowań sądowych; potępia niedawną decyzję Sądu Kasacyjnego o utrzymaniu w mocy trzech z pięciu wyroków skazujących C. Kaftancıoğlu na 4 lata i 11 miesięcy pozbawienia wolności oraz o nałożeniu na nią zakazu działalności politycznej; jest zaniepokojony arbitralnym charakterem przeciągającego się procesu rejestracji tureckiej Partii Zielonych, która zwróciła się do tureckiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o poświadczenie powołania partii w dniu jej utworzenia we wrześniu 2020 r., jednak do tej pory nie wydano takiego zaświadczenia;

25. potępia powtarzające się przypadki odbierania posłom opozycji statusu parlamentarzysty, co poważnie szkodzi wizerunkowi tureckiego parlamentu jako instytucji demokratycznej; przypomina w związku z tym wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 1 lutego 2022 r., w którym orzeczono, że uchylenie w 2016 r. immunitetu 40 posłów HDP naruszyło ich prawo do wolności wypowiedzi i zgromadzeń; z niepokojem śledzi sprawę posłanki HDP w Diyarbakir Semry Güzel, którą oskarżono o rzekome „członkostwo w organizacji terrorystycznej” na podstawie zdjęć sprzed pięciu lat i której immunitet ustawodawczy został uchylony 1 marca 2022 r.;

26. ponownie potępia decyzję władz tureckich o odwołaniu ze stanowisk – na podstawie wątpliwych dowodów – ponad 150 demokratycznie wybranych burmistrzów i arbitralnym zastąpieniu ich pełnomocnikami niepochozącymi z wyborów, mianowanymi przez rząd centralny; potępia fakt, że tylko po ostatnich wyborach lokalnych przeprowadzonych 31 marca 2019 r. rząd usunął 48 z 65 demokratycznie wybranych burmistrzów należących do HDP w południowo-wschodniej Turcji, a wielu z nich zostało zastąpionych przez pełnomocników; jest głęboko przekonany, że te bezprawne decyzje podważają demokrację na szczeblu lokalnym i stanowią bezpośredni atak na jej najbardziej podstawowe zasady oraz pozbawiają miliony wyborców ich demokratycznie wybranych przedstawicieli; wzywa Turcję do przywrócenia odwołanych burmistrzów na stanowiska; zdecydowanie krytykuje polityczne, ustawodawcze i administracyjne środki podjęte przez rząd turecki, aby sparaliżować gminy zarządzane przez burmistrzów z partii opozycyjnych w Stambule, Ankarze i Izmirze;

27. odnotowuje niedawne reformy ordynacji wyborczej przyjęte bez konsensusu międzypartyjnego oraz obniżenie progu wyborczego z 10 % do 7 %, przy czym jest on nadal zbyt wysoki; z niepokojem odnotowuje zmiany w procedurze wyboru regionalnych komisji wyborczych odpowiedzialnych za liczenie głosów i procedury odwoławcze; do tej pory w ich skład wchodził najstarsi rangą sędziowie, a teraz ich członkowie będą wybierani w drodze losowania; ponownie apeluje do Turcji o poprawę ogólnych warunków przeprowadzania wyborów na wszystkich szczeblach w kraju przez zapewnienie równych i sprawiedliwych szans dla wszystkich kandydatów i partii oraz dostosowanie się do zaleceń Komisji Weneckiej i Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie;

28. uznaje, że Turcja ma uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa i prawo do walki z terroryzmem; podkreśla jednak, że należy prowadzić tę walkę przy pełnym poszanowaniu praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności; ponownie stanowczo i jednoznacznie potępia brutalne ataki terrorystyczne ze strony Partii Pracujących Kurdystanu (PKK), która od 2002 r. znajduje się na unijnej liście organizacji terrorystycznych; zwraca uwagę, że dla Turcji oraz UE i jej państw członkowskich duże znaczenie ma ścisła współpraca w walce z terroryzmem, w tym z Daisz; zachęca

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

władze tureckie do dalszych prac nad rozwijaniem ścisłej współpracy z UE w dziedzinie walki z terroryzmem, praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu oraz nad dostosowywaniem ustawodawstwa o terroryzmie i powiązanych praktyk do przepisów europejskich; odnotowuje toczące się negocjacje dotyczące międzynarodowego porozumienia w sprawie wymiany danych osobowych między Europolem a właściwymi organami tureckimi ds. walki z przestępczością i terroryzmem; wyraża nadzieję, że negocjacje te będą zgodne z europejskimi standardami ochrony danych i praw podstawowych; ponownie wzywa Turcję, by dostosowała swoje prawo o ochronie danych do norm europejskich, aby umożliwić współpracę z Europolem i udoskonalić zestaw przepisów w zakresie walki z praniem pieniędzy, finansowaniem terroryzmu i cyberprzestępczością;

29. podkreśla, że przepisy antyterrorystyczne w Turcji są nadal zbyt szerokie i wykorzystywane w sposób uznaniowy do represjonowania obrońców praw człowieka i wszelkich krytycznych głosów w kraju, w tym dziennikarzy, działaczy i oponentów politycznych, a także podkreśla, że nadużywając przepisów antyterrorystycznych, władze osłabiają poważny charakter tego wciąż istniejącego zagrożenia; zauważa, że w tym kontekście nadal dochodzi do wymuszonych zaginięć; jest głęboko zaniepokojony decyzją ministra spraw wewnętrznych o wszczęciu specjalnego dochodzenia w sprawie gminy metropolitalnej Stambuł, które objęło ponad 550 jej pracowników oraz dotyczyło rzekomych powiązań terrorystycznych, a także kolejnymi szykanami sądowymi wobec Öztürka Türkdöğana, znanego prawnika zajmującego się prawami człowieka i współprzewodniczącego Stowarzyszenia Praw Człowieka (İHD), który był sądzony przez 19. Sąd Karny w Ankarze pod zarzutem „udziału w nielegalnej organizacji zbrojnej” po postawieniu mu aktu oskarżenia przez Prokuraturę Generalną w Ankarze i który ostatecznie został uniewinniony;

30. jest nadal głęboko zaniepokojony sytuacją ludności kurdyjskiej w kraju i sytuacją w południowo-wschodniej części Turcji w zakresie ochrony praw człowieka, wolności wypowiedzi i udziału w życiu politycznym; jest szczególnie zaniepokojony licznymi doniesieniami o stosowaniu przez funkcjonariuszy organów ścigania tortur wobec zatrzymanych i złym ich traktowaniu w odpowiedzi na odczuwane i domniemane zagrożenia dla bezpieczeństwa w południowo-wschodniej Turcji; potępia policyjne środki pozbawiania wolności zastosowane wobec prominentnych działaczy społeczeństwa obywatelskiego oraz oponentów politycznych w południowo-wschodniej części Turcji i apeluje do Turcji o zapewnienie ochrony i bezpieczeństwa obrońcom praw człowieka, a także o niezwłoczne wszczęcie niezależnych dochodzeń w tych sprawach; potępia represjonowanie mniejszości etnicznych i religijnych, w tym obowiązujący na mocy tureckiej konstytucji zakaz używania języków grup takich jak wspólnota kurdyjska jako „języka ojczystego” w edukacji i wszystkich dziedzinach życia publicznego; powtarza, że stanowi to naruszenie prawa międzynarodowego, które chroni prawo osób do uznania przynależności do mniejszości etnicznej lub religijnej oraz do wyrażania się w tradycyjnym języku mniejszości; podkreśla pilną potrzebę wznowienia wiarygodnego procesu politycznego z udziałem wszystkich zainteresowanych stron i sił demokratycznych, prowadzącego do pokojowego rozwiązania kwestii kurdyjskiej;

31. zdecydowanie potępia przymusowe ekstradycje, porwania i uprowadzenia obywateli tureckich przebywających poza Turcją, ponieważ jest to naruszenie zasady praworządności i podstawowych praw człowieka; wzywa UE, by zajęła się tą niepokojącą praktyką w swoich państwach członkowskich, a także w krajach kandydujących i stowarzyszonych; jest zaniepokojony próbami wywierania przez rząd turecki wpływu na członków tureckiej diaspory w UE, na przykład za pośrednictwem Prezydencji Stowarzyszenia ds. Turków za granicą i Społeczności Pokrewnych (YTB) i Turecko-Islamskiej Unii Instytucji Religijnych (DITIB), ponieważ próby te mogą ingerować w procesy demokratyczne w niektórych państwach członkowskich; w związku z tym potępia niedawne niedopuszczalne ataki tureckich mediów prorządowych na kilku szwedzkich polityków, w tym posta do PE Evina Incira, obejmujące dezinformację i bezpodstawne oskarżenia, w tym oskarżenia o przynależność do organizacji terrorystycznej; pozostaje zaniepokojony tym, że rasistowski, prawicowy i ekstremistyczny ruch Ülkü Ocakları, znany jako „Szare Wilki” i blisko związany z rządzącą partią koalicyjną MHP, zyskuje na popularności nie tylko w Turcji, ale również w państwach członkowskich UE; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zbadania możliwości zakazania działalności jego stowarzyszeń w państwach UE; wzywa państwa członkowskie do ścisłego monitorowania rasistowskich działań tej organizacji oraz do ograniczenia jej wpływów; wzywa działy ds. komunikacji strategicznej ESDZ do dokumentowania podejrzeń o turecką dezinformację, zwłaszcza w Afryce, na Bałkanach Zachodnich, Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej, oraz do przedstawiania ustaleń Parlamentowi Europejskiemu; wyraża zaniepokojenie związane z sytuacją Ujgurów mieszkających w Turcji, którzy nadal są narażeni na zatrzymanie i deportację do krajów trzecich, skąd mogą zostać wydaleny do Chin i z dużym prawdopodobieństwem doświadczyć tam poważnego prześladowania; wzywa rząd turecki, by wstrzymał ratyfikację umowy o ekstradycji z Chinami;

32. po raz kolejny wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że Turcja odmawia wdrożenia zaleceń Komitetu Rady Europy do spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu; wzywa Turcję do przestrzegania polityki zerowej tolerancji wobec tortur oraz do należytego zbadania nieustannych i wiarygodnych doniesień o torturach, znęcaniu się oraz niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniu podczas zatrzymania, podczas przesłuchania lub w areszcie, aby położyć kres bezkarności i pociągnąć winnych do odpowiedzialności; z zadowoleniem

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

przyjmuje niedawną zmianę rozporządzenia w sprawie więziennictwa polegającą na zastąpieniu terminu „rewizja osobista” terminem „szczegółowe przeszukanie” i wzywa dyrektora Dyrekcji Generalnej ds. Więzień i Ośrodków Detencyjnych, by zapewnił pełne wdrożenie tego rozporządzenia „z poszanowaniem godności ludzkiej i honoru”, jak stwierdzono w zmienionym rozporządzeniu, ponieważ nadal istnieją wiarygodne doniesienia o kontynuowaniu tej praktyki, w tym wobec małoletnich odwiedzających więzienia; jest głęboko zaniepokojony sytuacją w przepełnionych tureckich więzieniach, która wzmaga śmiertelne zagrożenie wynikające z pandemii COVID-19 dla więźniów; jest ponadto głęboko zaniepokojony arbitralnymi ograniczeniami praw więźniów do leczenia i wizyt; podkreśla, że według danych Stowarzyszenia Praw Człowieka w Turcji (IHD) w więzieniach przebywa obecnie 1 605 chorych więźniów, z których 604 jest poważnie chorych; ubolewa nad tym, że wciąż przetrzymuje się w więzieniu byłą posłankę Aysel Tuğluk pomimo jej ciężkiego stanu zdrowia, który został stwierdzony w orzeczeniach lekarskich odrzuconych następnie przez państwową Radę Medycyny Sądowej (ATK); wzywa do natychmiastowego uwolnienia Aysel Tuğluk; jest zbulwersowany doniesieniami na temat aresztowań kobiet w ciąży lub w połogu i wzywa Turcję do uwolnienia tych wszystkich kobiet oraz do zaprzestania praktyki aresztowania kobiet tuż przed porodem lub tuż po nim; jest zaniepokojony nękaniami posła HDP Ömera Faruka Gergerlioğlu, któremu ostatnio uniemożliwiono wyjazd z kraju i wobec którego toczyło się dochodzenie prowadzone przez Prokuraturę Generalną w Kandırze (sprawę ostatnio umorzono) pod zarzutem „znieważenia państwa i jego organów” „wpływania na eksperta” oraz „pochwalania przestępstwa i przestępcy” za wygłaszanie apeli o uwolnienie Aysel Tuğluk;

33. jest zbulwersowany milczeniem tureckiego Rzecznika Praw Obywatelskich w obliczu opisanej powyżej poważnej sytuacji w zakresie praw podstawowych w kraju; wzywa naczelnego Rzecznika Praw Obywatelskich Turcji do zapewnienia, by jego instytucja stała się narzędziem przydatnym dla obywateli Turcji i odgrywała aktywną rolę we wzmacnianiu kultury korzystania ze środków odwoławczych, zgodnie z celami tej instytucji; ubolewa nad tym, że dwie główne instytucje zajmujące się prawami człowieka w kraju – Rzecznik Praw Obywatelskich i turecka Instytucja ds. Praw Człowieka i Równości (HREI) – nie są niezależne pod względem operacyjnym, strukturalnym ani finansowym; wzywa władze Turcji do podjęcia odpowiednich środków, aby instytucje te przestrzegały, w stosownych przypadkach, zasad paryskich i zalecenia Komisji w sprawie norm dotyczących organów ds. równości⁽¹³⁾; ubolewa, że niektórzy członkowie Instytucji ds. Praw Człowieka i Równości wykazali negatywną postawę wobec podstawowych praw człowieka, w tym równości płci, praw kobiet i praw osób LGBTIQ, oraz wyrazili poparcie dla wycofania się Turcji z konwencji stambulskiej; zwraca się do komisji śledczej ds. praw człowieka w Wielkim Zgromadzeniu Narodowym Turcji o pełne wykorzystanie jej szerokich uprawnień i prowadzenie dochodzeń oraz pociąganie do odpowiedzialności za naruszenia praw człowieka w tym kraju oraz o zaproponowanie zmian ustawodawczych, tak aby zapewnić dostosowanie ustawodawstwa krajowego do międzynarodowych konwencji dotyczących praw człowieka, których Turcja jest stroną;

34. przypomina, że wolność związków zawodowych i dialog społeczny mają kluczowe znaczenie dla rozwoju i dobrobytu pluralistycznego społeczeństwa; ubolewa w tym kontekście z powodu utrzymujących się niedociągnięć legislacyjnych w obszarze praw pracowniczych i praw związków zawodowych oraz podkreśla, że prawo do organizowania się, prawo do rokowań zbiorowych i prawo do strajku są podstawowymi prawami pracowników; jest ponadto zaniepokojony z powodu utrzymywania się silnej dyskryminacji związków zawodowych przez pracodawców oraz nieustannej praktyki zwalniania z pracy, prześladowania i pozbawiania wolności wymierzonej w kadrę kierowniczą i członków niektórych związków zawodowych; jest również zaniepokojony systematycznymi zwolnieniami pracowników próbujących się zorganizować; wzywa władze tureckie, by dostosowały się do podstawowych standardów Międzynarodowej Organizacji Pracy, do których zobowiązały się jako kraj, a także by usunęły przeszkody ograniczające korzystanie z praw związków zawodowych oraz skutecznie wykorzystywały dialog społeczny, w tym w odniesieniu do środków na rzecz odbudowy społeczno-gospodarczej po pandemii COVID-19;

Szersze stosunki między UE a Turcją oraz turecka polityka zagraniczna

35. wyraża szczere uznanie dla władz tureckich, ponieważ wyraziły jasne poparcie dla niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy oraz potępiły nieuzasadnioną rosyjską inwazję i agresję wojskową na Ukrainę; podkreśla kluczowe znaczenie ścisłej współpracy między UE a Turcją w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w obecnych trudnych czasach i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje stanowcze opowiedzenie się Turcji po stronie NATO i UE; podkreśla, że Turcja jest sojusznikiem NATO i strategicznym partnerem, z którym łączą nas ważne interesy; pochwała decyzję Turcji o powołaniu się na konwencję z Montreux z 1936 r. i zażądaniu wstrzymania ruchu przez jej cieśninę od wszystkich państw położonych nad Morzem Czarnym i poza nim; ponadto z zadowoleniem przyjmuje bieżącą pomoc finansową i humanitarną Turcji dla Ukrainy, a także gotowość tureckiego rządu, by pełnić rolę mediatora między stronami konfliktu; wzywa Turcję do dostosowania się do sankcji i środków ograniczających przyjętych przez UE wobec rosyjskich i białoruskich władz i osób fizycznych odpowiedzialnych za bezprawną agresję na Ukrainę i za liczne naruszenia prawa międzynarodowego, do których doszło od początku wojny; podkreśla w związku z tym, że ma nadzieję, iż Turcja, zgodnie ze swoim stanowiskiem w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę, nie stanie się bezpieczną przystanią dla rosyjskiego kapitału i rosyjskich inwestycji, co stanowiłoby wyraźne obejście sankcji UE; zachęca Turcję, by zamknęła swoją przestrzeń powietrzną dla rosyjskich samolotów;

⁽¹³⁾ Zalecenie Komisji (UE) 2018/951 z dnia 22 czerwca 2018 r. w sprawie norm dotyczących organów ds. równości (Dz.U. L 167 z 4.7.2018, s. 28).

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

36. wyraża uznanie dla wysiłków podejmowanych przez Turcję w celu dalszego przyjmowania największej liczby uchodźców na świecie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje przekazywanie unijnych środków finansowych na rzecz uchodźców i społeczności przyjmujących w Turcji oraz wyraża zobowiązanie do utrzymania tego wsparcia w przyszłości; wzywa Komisję do zapewnienia najwyższej przejrzystości i dokładności podczas przydziału środków w ramach następcy Instrumentu Pomocy dla Uchodźców w Turcji oraz dopilnowania, by środki te były przekazywane przede wszystkim bezpośrednio uchodźcom i społecznościom przyjmującym oraz by były zarządzane przez organizacje gwarantujące rozliczalność i przejrzystość; popiera obiektywną ocenę współpracy UE–Turcja w kwestiach dotyczących uchodźców i migracji oraz podkreśla wagę przestrzegania przez obie strony ich odnośnych zobowiązań wynikających ze wspólnego oświadczenia UE–Turcja z 2016 r. i umowy o readmisji między UE a Turcją w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich, co obejmuje wznowienie readmisji osób powracających z wysp greckich, która została przerwana w marcu 2020 r., lub uruchomienie programu dobrowolnego przyjmowania ze względów humanitarnych; podkreśla, że poszanowanie podstawowych wolności musi znajdować się w centrum procesu wdrażania oświadczenia UE–Turcja; wyraża głębokie uznanie dla istotnego wkładu społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych Turcji w integrację uchodźców; popiera lepszy i szerszy dostęp do usług ochrony dla określonych grup szczególnie wrażliwych; wzywa rząd turecki, by zwiększył dostęp syryjskich uchodźców do rynku pracy oraz by wprowadził środki, dzięki którym pokoleniu syryjskich dzieci urodzonych w Turcji nie będzie groziła niebezpieczeństwo; uznaje presję migracyjną, jakiej doświadcza Turcja, jednak stanowczo sprzeciwia się instrumentalizacji migrantów przez rząd turecki; jest zaniepokojony ciągłymi doniesieniami o zbiorczych zawracaniach Afgańczyków i o innych udaremniionych próbach przekroczenia granicy, a także arbitralnymi deportacjami do Syrii; ubolewa nad przemysłem ludzi i naruszeniami praw człowieka, których ofiarą padają uchodźcy w Turcji; podkreśla, że powroty uchodźców powinny odbywać się wyłącznie na zasadzie dobrowolności i w warunkach bezpieczeństwa, oraz wzywa Turcję do zapewnienia organizacjom międzynarodowym i krajowym większego dostępu do ośrodków deportacyjnych w celu monitorowania sytuacji i udzielania pomocy osobom, które są w trakcie odsyłania; z niepokojem odnotowuje oznaki nasilających się ataków rasistowskich i ksenofobicznych na obcokrajowców, a także stosowanie narracji antyuchodźczej i nasilające się nastroje antyimigracyjne w tureckiej polityce i tureckim społeczeństwie; zauważa, że w 2021 r. na Cyprze odnotowano stały wzrost liczby wniosków o udzielenie azylu, i przypomina o spoczywającym na Turcji obowiązku podjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby zapobiec tworzeniu nowych morskich lub lądowych szlaków nielegalnej migracji z Turcji do UE;

37. ponownie wyraża swoje poparcie dla obecnej unii celnej i wzywa Turcję do przestrzegania jej zobowiązań, w tym do wyeliminowania barier pozataryfowych w swobodnym przepływie; uważa, że zacieśnienie stosunków handlowych może przynieść konkretne korzyści obywatelom Turcji i UE, i z tego względu popiera wniosek Komisji dotyczący rozpoczęcia negocjacji w sprawie modernizacji przynoszącej obopólne korzyści unii celnej, której towarzyszy skuteczny i wydajny mechanizm rozstrzygania sporów; ostrzega jednak, że taka modernizacja unii celnej musiałaby być oparta na silnych uwarunkowaniach związanych z prawami człowieka i podstawowymi wolnościami, poszanowaniem prawa międzynarodowego i stosunkami dobrosąsiedzkimi oraz że można ją przewidzieć jedynie po pełnym wdrożeniu przez Turcję protokołu dodatkowego w sprawie rozszerzenia układu z Ankary na wszystkie państwa członkowskie bez zastrzeżeń i w sposób niedyskryminacyjny; podkreśla, że obie strony muszą być w pełni świadome tego demokratycznego uwarunkowania od początku negocjacji, ponieważ Parlament nie wyrazi zgody na ostateczne porozumienie bez wyników w tej dziedzinie;

38. zauważa, że liberalizacja reżimu wizowego może stanowić ważny krok w kierunku ułatwienia nawiązywania kontaktów międzyludzkich i że ma ona ogromne znaczenie dla tureckich obywateli, zwłaszcza dla studentów, pracowników naukowych, przedstawicieli przedsiębiorstw i osób mających więzi rodzinne w państwach członkowskich UE; powtarza poparcie dla procesu liberalizacji wizowej po wdrożeniu ustalonych warunków i zachęca rząd turecki, by dostosował swoją politykę wizową do polityki wizowej UE i by spełnił, w sposób niedyskryminacyjny i wobec wszystkich państw członkowskich, wszystkie 72 kryteria określone w planie działań na rzecz liberalizacji wizowej; podkreśla, że poczyniono bardzo niewielkie rzeczywiste postępy w odniesieniu do sześciu pozostałych kryteriów, które Turcja musi jeszcze spełnić; zauważa, że nowy plan działania dotyczący praw człowieka przewiduje przyspieszenie realizacji niespełnionych jeszcze kryteriów; podkreśla, że przegląd tureckiego ustawodawstwa antyterrorystycznego i ustawy o ochronie danych to kluczowy warunek zapewnienia podstawowych praw i wolności;

39. wyraża ubolewanie z powodu niedawnych zmian w Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Polityki Sąsiedztwa i Negocjacji w sprawie Rozszerzenia (DG NEAR), które wprowadził komisarz Varhélyi i w następstwie których połączono dział odpowiedzialny za Turcję z działami zajmującymi się polityką sąsiedztwa południowego; uważa, że posunięcie to, rzekomo powodowane względami skuteczności i spójności organizacji wewnętrznej, jest poważnym błędem politycznym, który został mocno skrytykowany nie tylko przez rząd Turcji, ale także przez wszystkie proeuropejskie podmioty tureckie;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

40. z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządu tureckiego o ratyfikacji porozumienia klimatycznego z Paryża, jego zobowiązanie do osiągnięcia neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla do 2053 r., a także zapowiedź dostosowania się do Europejskiego Zielonego Ładu; uważa wdrożenie Europejskiego Zielonego Ładu za ważną okazję dla UE i Turcji do dostosowania ich polityki handlowej i klimatycznej oraz wzywa UE do ścisłej współpracy z Turcją i wspierania jej w tym kontekście, aby umożliwić wprowadzenie ambitnych środków ochrony klimatu; zwraca uwagę na pozytywną rolę, jaką agencje UE i sojusze przemysłowe UE mogą odegrać w obrębie współpracy między UE a Turcją w zakresie zielonej transformacji; wzywa Turcję do utrzymania postępów w dostosowywaniu przepisów w dziedzinie środowiska i działań w dziedzinie klimatu do dyrektyw i dorobku prawnego UE; wzywa rząd turecki, by podjął działania następcze w związku z tym, co zapowiedział, i by opracował krajową strategię i plan działania na rzecz znaczącego zmniejszenia emisji CO₂; pochwała pracę obrońców praw środowiskowych i ostrzega przed dramatycznym wpływem na środowisko dużych publicznych projektów infrastrukturalnych; odnotowuje rozpoczęcie w 2021 r. budowy Kanału Szybkiego i podkreśla ostrzeżenia ekologów i Izby Inżynierów Środowiska, że kanał ten zagrazi już i tak słabym dostawom wody w Stambule i zniszczy otaczający ekosystem, w tym naturalną równowagę między Morzem Czarnym a Morzem Marmara; wzywa władze tureckie do podjęcia natychmiastowych działań w celu ochrony Morza Marmara i do zakazania wszelkich projektów infrastrukturalnych, które jeszcze bardziej przyczyniłyby się do zanieczyszczenia wód; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję rządu tureckiego o przyznaniu Morzu Marmara specjalnego statusu ochrony środowiska; ponawia swój apel do rządu tureckiego o wstrzymanie planów budowy elektrowni jądrowej Akkuyu i o skonsultowanie się z rządami państw sąsiadujących w sprawie wszelkich dalszych działań związanych z projektem Akkuyu, który ma być realizowany w regionie podatnym na silne trzęsienia ziemi, co stanowi poważne zagrożenie nie tylko dla Turcji, lecz także dla całego regionu śródziemnomorskiego;

41. przyznaje, że Turcja może prowadzić własną politykę zagraniczną zgodnie ze jej interesami i celami, ale oczekuje, że polityka ta będzie broniona w drodze dyplomacji i dialogu opartego na prawie międzynarodowym, oraz że jako polityka kraju kandydującego będzie w coraz większym stopniu dostosowywana do polityki UE; jest zdania, że współpraca UE-Turcja w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ma fundamentalne znaczenie i że przyszłe struktury bezpieczeństwa UE, zwłaszcza w sąsiedztwie, wymagają współpracy strategicznej i lepszej komunikacji z Turcją, jeśli mają być skuteczne; uważa, że można zacieśnić współpracę UE-Turcja w wielu dziedzinach polityki zagranicznej, takich jak kwestia Ukrainy i Afganistanu; przypomina ponadto, że UE i NATO pozostają dla Turcji najbardziej wiarygodnymi długoterminowymi partnerami we współpracy w zakresie bezpieczeństwa międzynarodowego, i wzywa Turcję do utrzymania spójności politycznej w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w związku z jej rolą jako członka NATO i kraju kandydującego do UE; wzywa rząd turecki do rozpatrzenia w dobrej wierze wniosków Finlandii i Szwecji o członkostwo w NATO, do podjęcia konstruktywnych działań z myślą o rozstrzygnięciu ewentualnych nierozstrzygniętych kwestii zgodnie z wartościami i wymogami prawnymi UE, a także do powstrzymania się od wywierania jakiegokolwiek nadmiernej presji w tym procesie; w tym kontekście ubolewa nad faktem, że spośród wszystkich krajów kandydujących Turcja jest najmniej dostosowana (14 %) do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), i ponawia swój apel do Turcji o odwrócenie tej tendencji w trybie priorytetowym, biorąc pod uwagę ogromny potencjał wspólnych działań w odniesieniu do różnych wyzwań w regionie i na świecie; w związku z tym zauważa z zaniepokojeniem, że polityka zagraniczna Turcji w ostatnich latach stała w sprzeczności z priorytetami UE w ramach WPZiB, w tym w odniesieniu do Kaukazu, Syrii, Libii i Iraku;

42. wyraża uznanie dla niedawnego zbliżenia między Turcją a Armenią w odniesieniu do decyzji o rozpoczęciu kontaktów dwustronnych, mianowania specjalnych przedstawicieli oraz wznowienia lotów między obydwojoma krajami; uważa to za krok we właściwym kierunku, mający pozytywny wpływ na dobrobyt i bezpieczeństwo w regionie; zachęca obie strony do kontynuowania tych wysiłków w celu zapewnienia pełnej normalizacji ich stosunków i wzywa UE do aktywnego wspierania tego procesu; zachęca Turcję do utworzenia drogi do prawdziwego pojednania między narodem tureckim i ormiańskim, w tym do rozwiązania sporu dotyczącego ludobójstwa Ormian, oraz do pełnego przestrzegania zobowiązań w zakresie ochrony ormiańskiego i innego dziedzictwa kulturowego; wyraża nadzieję, że może to doprowadzić do dynamicznej normalizacji stosunków na Kaukazie Południowym; pozytywnie postrzega też wysiłki dyplomatyczne Turcji zmierzające do normalizacji stosunków z różnymi krajami Bliskiego Wschodu, a zwłaszcza z Izraelem; ponownie zachęca Turcję do uznania ludobójstwa Ormian;

43. odnotowuje, że mimo pewnych oznak deeskalacji we wschodniej części Morza Śródziemnego od czasu ostatniego sprawozdania w sprawie Turcji odnotowano ostatnio nowy gwałtowny wzrost; pozostaje w pełni świadomy, że wszelka pozytywna dynamika może z łatwością ulec odwróceniu w każdej chwili, dopóki podstawowe kwestie pozostaną nierozwiązane; w tym kontekście ubolewa nad niedawnymi oświadczeniami tureckich urzędników, kwestionujących zwierzchnictwo Grecji nad niektórymi wyspami, gdyż oświadczenia te przynoszą efekt przeciwny do zamierzonego i podważają stan bezpieczeństwa w regionie; nadal wzywa Turcję i wszystkie zainteresowane strony do zaangażowania się w dobrej wierze w pokojowe rozwiązywanie sporów oraz do powstrzymania się od wszelkich jednostronnych działań lub gróźb; nadal apeluje w szczególności do wszystkich stron o rzeczywiste wspólne zaangażowanie się w negocjacje w sprawie wytyczenia granic wyłącznych stref ekonomicznych (w.s.e.) i szelfu kontynentalnego w dobrej wierze i zgodnie z międzynarodowymi przepisami i zasadami; w związku z tym potępia nękanie przez tureckie okręty wojenne statków badawczych prowadzących badania w wyłącznej strefie ekonomicznej wyznaczonej przez Republikę Cypryjską; potępia ponadto naruszanie przez Turcję greckiej krajowej przestrzeni powietrznej, w tym przeloty nad zamieszkanymi obszarami i terytoriami, ponieważ takie działania naruszają zarówno suwerenność, jak i suwerenne prawa państw członkowskich UE, co jest sprzeczne z prawem międzynarodowym; w pełni solidaryzuje się z Grecją i Republiką Cypryjską; potwierdza prawo

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

Republiki Cypryjskiej do zawierania umów dwustronnych dotyczących jej wyłącznej strefy ekonomicznej oraz do poszukiwania i eksploatacji jej zasobów naturalnych w pełnej zgodności z przepisami prawa międzynarodowego; wyraża ubolewanie, że deklaracja casus belli, wydana przez Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji wobec Grecji w 1995 r., nie została jeszcze wycofana; z zadowoleniem przyjmuje kontynuację wstępnych rozmów między Grecją a Turcją, które mają na celu zajęcie się kwestią wytyczenia szelfu kontynentalnego i wyłącznej strefy ekonomicznej zgodnie z prawem międzynarodowym; ponawia swój apel do rządu tureckiego o podpisanie i ratyfikowanie Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, która stanowi część dorobku prawnego UE; popiera zaproszenie Turcji przez rząd Republiki Cypryjskiej do negocjacji w dobrej wierze w sprawie delimitacji stref morskich pomiędzy ich wybrzeżami lub do odwołania się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, i wzywa Turcję do przyjęcia zaproszenia Cypru; z zadowoleniem przyjmuje wkład Turcji w bezpieczeństwo dostaw gazu, dzięki połączeniu gazociągu transanatolijskiego (TANAP) z ukończonym gazociągiem transadriatyckim (TAP); ponawia swoje poparcie dla propozycji Rady Europejskiej dotyczącej wielostronnej konferencji w sprawie wschodniego regionu Morza Śródziemnego i podkreśla, że Zielony Ład i transformacja energetyczna mogłyby stworzyć istotne możliwości wypracowania we wschodnim regionie Morza Śródziemnego zrównoważonych rozwiązań energetycznych sprzyjających współpracy i włączeniu; wzywa do uczynienia ze wschodniej części basenu Morza Śródziemnego prawdziwego katalizatora w zewnętrznym wymiarze Zielonego Ładu;

44. ubolewa nad faktem, że problem Cypru pozostaje nierozwiązany, i podkreśla, że rozwiązanie zgodne z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ i opracowane zgodnie z uzgodnionymi ramami będzie miało pozytywny wpływ na stosunki Turcji z UE; zdecydowanie potwierdza swoją opinię, że jedynym trwałym rozwiązaniem kwestii cypryjskiej jest sprawiedliwe, kompleksowe i wykonalne porozumienie, również w odniesieniu do aspektów zewnętrznych, w ramach ONZ, oparte na federacji złożonej z dwóch społeczności i dwóch stref, z jednolitą międzynarodową osobowością prawną, jednolitą suwerennością, jednolitym obywatelstwem i równością polityczną, jak określono w odnośnych rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz zgodnie z prawem międzynarodowym i z poszanowaniem zasad, na których opiera się Unia; ubolewa nad faktem, że rząd turecki porzucił uzgodnione podstawy rozwiązania sporu i ramy ONZ, aby samodzielnie bronić rozwiązania dwupaństwowego na Cyprze; wzywa Turcję do porzucenia tej niedopuszczalnej propozycji rozwiązania dwupaństwowego; apeluje ponadto do Turcji o wycofanie jej wojsk z Cypru, o powstrzymanie się od wszelkich jednostronnych działań, które utrwaliłyby stały podział wyspy, i o powstrzymanie się od działań zmieniających równowagę demograficzną; potępia podpisanie tzw. „protokołu gospodarczo-finansowego” między Turcją a niekontrolowanymi przez rząd obszarami Cypru; potępia fakt, że popierając publiczne otwarcie miasta Waroszy, Turcja nadal narusza rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 550(1984) i 789(1992), w których wzywa się Turcję do przekazania obszaru Waroszy jej prawowitym mieszkańcom pod tymczasową administracją ONZ; jest zdania, że posunięcie to podważa wzajemne zaufanie, a tym samym perspektywę wznowienia bezpośrednich rozmów w sprawie kompleksowego rozwiązania problemu cypryjskiego; wyraża w związku z tym poważne zaniepokojenie niedawnymi, nowymi nielegalnymi działaniami na odgradzonym obszarze Waroszy w związku z otwarciem nowej części plaży, a także niedawnym podpisaniem „protokołu gospodarczo-finansowego” między Turcją a okupowanymi obszarami Cypru, na podstawie którego to protokołu Turcja będzie finansować projekty odbudowy Waroszy; wzywa rząd turecki do powrotu do dialogu opartego na formacie ONZ, jako że jest to jedyna realna droga do pojednania; wzywa do jak najszybszego wznowienia, pod auspicjami Sekretarza Generalnego ONZ, negocjacji w sprawie ponownego zjednoczenia Cypru, od punktu, w którym zakończono je w Crans-Montanie w 2017 r.; ponownie wzywa Turcję, by wypełniła zobowiązanie do pełnego i niedyskryminacyjnego wdrożenia protokołu dodatkowego do układu z Ankary wobec wszystkich państw członkowskich, w tym Republiki Cypryjskiej; ubolewa nad faktem, że Turcja nadal nie poczyniła postępów na drodze do normalizacji stosunków z Republiką Cypryjską; podkreśla, że współpraca pozostaje kluczowa w obszarach takich jak wymiar sprawiedliwości i sprawy wewnętrzne, a także prawo lotnicze i komunikacja w ruchu lotniczym ze wszystkimi państwami członkowskimi UE, w tym z Republiką Cypryjską;

45. wzywa Turcję do zapewnienia tureckiej wspólnotie cypryjskiej niezbędnej przestrzeni, aby mogła działać zgodnie ze swoją rolą prawowitej wspólnoty na wyspie, co jest prawem gwarantowanym przez konstytucję Republiki Cypryjskiej; wzywa Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz nawiązania kontaktu z turecką wspólnotą cypryjską i przypomina, że jej miejsce jest w Unii Europejskiej; wzywa wszystkie zaangażowane strony do wykazania większej odwagi przy zbliżaniu społeczności; podkreśla potrzebę wdrożenia dorobku prawnego UE na całej wyspie w następstwie kompleksowego rozwiązania problemu cypryjskiego, a jednocześnie podkreśla, że Republika Cypryjska jest odpowiedzialna za zwiększenie wysiłków na rzecz ułatwienia współpracy Turków cypryjskich z UE; wyraża uznanie dla ważnej pracy dwuwspólnotowej Komisji ds. Osób Zaginionych i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po najgorszym etapie pandemii Turcja ponownie stopniowo zapewnia tej komisji dostęp do odpowiednich obiektów, w tym do obszarów wojskowych; wzywa Turcję do wzmocnienia wysiłków na rzecz dostarczania kluczowych informacji z archiwów wojskowych, a także zapewnienia dostępu do świadków na obszarach zamkniętych; wzywa Turcję do współpracy z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z Radą Europy, w zakresie zapobiegania i przeciwdziałania nielegalnemu handlowi dziedzictwem kulturowym i jego celowemu niszczeniu;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

46. ponownie potępia turecką interwencję wojskową w Syrii, ponieważ narusza ona prawo międzynarodowe oraz zagraża stabilności i bezpieczeństwu całego regionu; wzywa Turcję do zakończenia nielegalnej okupacji północnej Syrii i Afrinu oraz powtarza, że względy bezpieczeństwa nie mogą uzasadniać jednostronnych działań wojskowych w obcym kraju; potępia bezkarnie naruszanie przez Turcję i lokalne ugrupowania syryjskie praw ludności cywilnej i ograniczanie jej wolności na terytoriach okupowanych przez Turcję; potępia nielegalne przenoszenie uchodźców syryjskich do północnej Syrii w celu zmiany demograficznego charakteru w przeważającej mierze kurdyjskiego obszaru w Syrii; potępia dalsze nielegalne przenoszenie przez Turcję obywateli syryjskich do Turcji w celu postawienia ich przed sądem pod zarzutem terroryzmu, co może prowadzić do kary dożywotniego więzienia; potępia trwające ataki tureckie oraz stałą obecność wojskową na terytorium Iraku, w szczególności ataki na region Sindżar zamieszkiwany przez większość jazydzką; ataki te uniemożliwiają powrót jazydów i chrześcijan, którzy uciekli z Daisz w 2014 r.;

47. wzywa Turcję do pełnego zaangażowania na rzecz pokojowego rozwiązania konfliktu w Libii pod auspicjami ONZ; zauważa, że utrzymująca się ingerencja zagraniczna w Libii stale poważnie utrudnia prowadzony pod przewodnictwem ONZ proces berliński; wzywa Turcję do pełnego przestrzegania embarga na broń nałożonego przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, do pełnej współpracy w ramach operacji wojskowej Unii Europejskiej na Morzu Śródziemnym (EUNAVFOR MED IRINI) oraz do umożliwienia skutecznej współpracy między tą ostatnią a operacją NATO Sea Guardian; ponownie potępia podpisanie dwóch protokołów ustaleń między Turcją a Libią w sprawie wszechstronnej współpracy w zakresie bezpieczeństwa i współpracy wojskowej oraz w sprawie wyznaczenia stref morskich, które to protokoły są ze sobą powiązane i stanowią wyraźne naruszenie zarówno prawa międzynarodowego, jak i odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz suwerennych praw państw członkowskich UE; wzywa Turcję, by przyjęła bardziej konstruktywne podejście do stabilizacji Somalii oraz by zwiększyła koordynację polityczną i operacyjną w tej kwestii z UE;

Dalsze działania w obszarze stosunków między UE a Turcją

48. podkreśla, że demokracja, praworządność i prawa podstawowe powinny pozostać w centrum stosunków UE–Turcja bez względu na ich ramy i że podstawę tych stosunków muszą absolutnie stanowić zasady prawa międzynarodowego, multilateralizm i stosunki dobrosąsiedzkie; potwierdza, że proces akcesyjny i przyjęte w nim podejście oparte na wartościach stanowiły główne ramy stosunków UE–Turcja, najpotężniejsze narzędzie wywierania nacisku normatywnego oraz najlepsze ramy podtrzymania demokratycznych i proeuropejskich aspiracji społeczeństwa tureckiego i promowania konwergencji z UE; zauważa, że na obecnym etapie nie znajduje argumentów przemawiających za zmianą swojego warunkowego stanowiska dotyczącego formalnego zawieszenia negocjacji akcesyjnych z Turcją; zauważa, że podejmując decyzję o otwartym sprzeciwie wobec wiążących orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Osmana Kavalı i innych, obecny rząd turecki świadomie zniweczył wszelkie aspiracje do ponownego otwarcia procesu przystąpienia do UE w obecnych okolicznościach; zachęca obie strony do dokonania przeglądu obecnego stanu ich stosunków w drodze kompleksowego dialogu na wysokim szczeblu oraz do zbadania dodatkowych rozwiązań równoległe do procesu akcesyjnego, takich jak zmodernizowany układ o stowarzyszeniu, w celu ponownego zaangażowania się w odnowione, zrównoważone i wzajemne partnerstwo, które jest silnie uzależnione od demokracji, praworządności oraz podstawowych praw i wolności;

49. zauważa, że obecny stan stosunków UE–Turcja może przynosić niezadowalające wyniki; wzywa do przywrócenia równowagi w stosunkach w oparciu o solidne podstawy współpracy napędzanej wzajemnymi interesami, a także poprzez obudowanie zaufania, przy czym należy powstrzymać się od jednostronnych działań i podżegających oświadczeń;

50. uważa, że UE powinna nadal podejmować wszelkie możliwe działania w zakresie dialogu, wspólnego rozumienia i zbliżania stanowisk z Turcją; zachęca Turcję do zaangażowania się w konstruktywny i prowadzony w dobrej wierze dialog – w tym w kwestiach polityki zagranicznej, w przypadku których Turcja i UE mają odmienne zdania – w celu ponownego znalezienia wspólnej płaszczyzny i porozumienia z UE, wznowienia dialogu i współpracy w zakresie stosunków dobrosąsiedzkich oraz wznowienia procesu reform w Turcji; zauważa, że zróżnicowane priorytety instytucji UE określone w istniejących ramach regulujących stosunki UE–Turcja sprawiają, że bardzo trudno jest znaleźć skuteczny sposób na to, by poczynić postępy; ubolewa nad brakiem długoterminowej strategii, spójnej polityki i spójnego przewodnictwa w stosunkach z Turcją w obrębie UE; wzywa przewodniczących Komisji i Rady Europejskiej oraz wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by zapewnili silniejsze, strategiczne i oparte na wartościach przywództwo, a także odpowiednią odpowiedzialność przed Parlamentem; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do sformułowania spójnego i uproszczonego podejścia do tej kwestii, ponieważ dotyczy ona jednego z naszych największych sąsiadów i najważniejszych partnerów, przy czym nie można zapominać o ścisłej współpracy między wszystkimi instytucjami UE; wzywa ESDZ do zintensyfikowania dialogu transatlantyckiego i współpracy z administracją Bidena w odniesieniu do stosunków z Turcją;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

51. uważa, że aby poprawić ogólną sytuację we wzajemnych stosunkach, obie strony muszą koniecznie używać języka szacunku, dokładać starań w celu zwalczania istniejących uprzedzeń i nieporozumień oraz umożliwić bardziej obiektywną i kompletną analizę obrazu drugiej strony wśród opinii publicznej, co pozwoli odwrócić tendencję do coraz bardziej negatywnego wzajemnego postrzegania; w związku z tym wzywa Komisję do zainicjowania polityki komunikacyjnej skierowanej do społeczeństwa tureckiego i mającej na celu podnoszenie świadomości na temat UE; podkreśla, że wojownicza, rewizjonistyczna i agresywna retoryka wzmacnia jedynie ekstremalne stanowiska obu stron oraz że czysto konfrontacyjne podejście sprzyja tym, którzy chcą rozdzielić Turcję i UE;

52. wzywa do dalszego włączania Turcji jako kraju sąsiedniego do przyszłościowych długoterminowych programów politycznych UE dotyczących kluczowej kwestii transformacji ekologicznej i cyfrowej, a także w dziedzinie zdrowia, oraz wzywa Komisję do zachowania otwartości na inne obszary polityki, które mogą leżeć w interesie obu stron, jak sposoby dalszej integracji Turcji z unijnymi łańcuchami wartości; wyraża zadowolenie z utrzymującego się aktywnego udziału społeczeństwa Turcji w programach UE, w szczególności w dziedzinie edukacji, innowacji, młodzieży i sportu, ponieważ pomaga to zacieśniać kontakty międzyludzkie i zsynchronizować transformację ekologiczną i cyfrową między UE a Turcją; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje umowy przyznające Turcji status stowarzyszenia z programami „Horyzont Europa” i Erasmus+ oraz z Europejskim Korpusem Solidarności na lata 2021–2027; odnotowuje utworzenie przez Komisję tureckiej platformy inwestycyjnej; apeluje, aby platforma ta była w pełni dostosowana do unijnych priorytetów politycznych i warunków w ramach nowo ustanowionego Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus (EFZR+) i aby umożliwiała określanie i koordynowanie między europejskimi i międzynarodowymi instytucjami finansowymi odpowiednich możliwości inwestycyjnych zarówno na szczeblu krajowym, jak i lokalnym, z myślą o transformacji ekologicznej i cyfrowej; podkreśla, że ścisłe zaangażowanie Parlamentu w prace rady strategicznej EFZR+, odpowiedzialnej za sterowanie inwestycjami i zatwierdzanie tworzenia okien inwestycyjnych EFZR+, ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia demokratycznego nadzoru nad tym procesem;

53. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji ostatecznie zgodziło się na zorganizowanie posiedzenia wspólnej komisji parlamentarnej UE-Turcja w marcu 2022 r.; będzie to pierwsze takie posiedzenie od grudnia 2018 r.; podtrzymuje pogląd, że dialog parlamentarny pozostaje kluczowym elementem stosunków UE-Turcja, i wyraża nadzieję, że wspólna komisja parlamentarna UE-Turcja będzie znów prawidłowo funkcjonować;

o

o o

54. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Republiki Turcji oraz zwraca się o przetłumaczenie niniejszej rezolucji na język turecki.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0223

Plan działania ESDZ w zakresie zmiany klimatu i obrony**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie planu działania ESDZ w zakresie zmiany klimatu i obronności (2021/2102(INI))**

(2022/C 493/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 42 i 43,
- uwzględniając cele Unii w zakresie neutralności emisyjnej do roku 2030 i 2050,
- uwzględniając plan działania w zakresie zmiany klimatu i obronności z 9 listopada 2020 r.,
- uwzględniając koncepcję zintegrowanego podejścia do zmiany klimatu i bezpieczeństwa z 5 października 2021 r.,
- uwzględniając koncepcję UE dotyczącą ochrony środowiska i optymalizacji zużycia energii w operacjach i misjach wojskowych prowadzonych pod kierunkiem UE,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/697 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Obronny (EFO) ⁽¹⁾, w szczególności motyw 60 tego rozporządzenia, gdzie jest mowa o przeznaczeniu 30 % wydatków na wspieranie celów klimatycznych, oraz motyw 61, gdzie ustalono wkład na przeciwdziałanie utracie różnorodności biologicznej do 2027 r. na poziomie 7,5 % i 10 % rocznych wydatków,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny Wymiar Europy” ⁽²⁾ (rozporządzenie w sprawie ISWMR), w szczególności motyw 49 tego rozporządzenia, w którym na 30 % ustalono udział wydatków na realizację celów klimatycznych,
- uwzględniając komunikat Komisji z 8 lipca 2020 r. w sprawie strategii w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu (COM(2020)0301),
- uwzględniając plan działania NATO w zakresie zmiany klimatu i bezpieczeństwa,
- uwzględniając dokument strategiczny ESDZ z czerwca 2016 r. zatytułowany „Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej” oraz sprawozdania następcze do tego dokumentu,
- uwzględniając konkluzje Rady z 22 stycznia 2018 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych,
- uwzględniając konkluzje Rady z 10 grudnia 2018 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje Rady z 20 stycznia 2020 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej,
- uwzględniając konkluzje Rady z 25 stycznia 2021 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej i energetycznej – realizacja zewnętrznego wymiaru Europejskiego Zielonego Ładu,
- uwzględniając konkluzje Rady z 17 czerwca 2020 r. i z 10 maja 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obronności,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w ramach działań zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 12.5.2021, s. 149.⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając roczne sprawozdanie z działalności Komisji za rok 2020 – przemysł obronny i przestrzeń kosmiczna,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 24 lutego 2021 r. pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” (COM(2021)0082),
 - uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
 - uwzględniając sprawozdanie z badań Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z 21 czerwca 2021 r. w sprawie zmian klimatu,
 - uwzględniając decyzje przywódców NATO z czerwca 2021 r. w sprawie klimatu i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowej Rady Wojskowej ds. Klimatu i Bezpieczeństwa z czerwca 2021 r. dotyczące klimatu i bezpieczeństwa na świecie,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe z 2021 r. zatytułowane „Różnorodność biologiczna i bezpieczeństwo”, podsumowujące projekt BIOSEC za lata 2016–2020, finansowany przez Europejską Radę ds. Badań Naukowych (ERBN),
 - uwzględniając projekt instytutu badawczego ADELPHI pt. „Weathering Risk: A Climate and Security Risk and Foresight Assessment” [Mierzenie się z ryzykiem – ryzyko związane z klimatem i bezpieczeństwem oraz ocena prognoz],
 - uwzględniając projekty współfinansowane przez UE, takie jak projekt „FREXUS: Improving security and climate resilience in a fragile context through the water-energy-food security Nexus” [FREXUS – poprawa bezpieczeństwa i odporności klimatycznej w newralgicznym kontekście przez powiązanie bezpieczeństwa wodnego, energetycznego i żywnościowego], realizowany w regionie Sahelu,
 - uwzględniając dokumenty ONZ na temat bezpieczeństwa ludzi i odpowiedzialności za ich ochronę,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 7 lipca 2021 r. na temat współpracy między UE a NATO w kontekście stosunków transatlantyckich ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 3 lipca 2018 r. w sprawie dyplomacji klimatycznej ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0084/2022),
- A. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie bezprecedensowo podważa europejski porządek bezpieczeństwa i stwarza presję na wszystkie sektory Unii i jej państw członkowskich, by stały się silniejsze, odporniejsze i bardziej niezależne, zwłaszcza w obszarach obronności, bezpieczeństwa, cyberbezpieczeństwa i infrastruktury krytycznej, a także energetyki, w tym efektywności energetycznej;
- B. mając na uwadze, że czynniki środowiskowe mogą wpływać tak na bezpieczeństwo ludzi, jak i państw, zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio;
- C. mając na uwadze, że zmiana klimatu i skutki związane z klimatem, w tym degradacja środowiska, utrata różnorodności biologicznej, wylesianie, pustynnienie, ekstremalne zjawiska pogodowe, niedobór wody i żywności, zanieczyszczenie powietrza i kłęski żywiołowe, sprzyjają powstawaniu konfliktów lub kryzysów i już teraz zagrażają lokalnemu, regionalnemu i międzynarodowemu bezpieczeństwu, stabilności i pokojowi; mając na uwadze, że zmiana klimatu, której skutki są już widoczne i zgodnie z przewidywaniami będą się nasilać w perspektywie średnio- i długoterminowej, to czynnik wielokrotnie zwiększający ryzyko, ponieważ może przyczynić się do zaostrzenia niektórych wcześniej istniejących czynników kryzysowych, które są coraz bardziej dominujące (takich jak pogłębiające się nierówności gospodarcze lub silny ucisk polityczny), a także stanowi nowe wyzwanie w zakresie bezpieczeństwa, wymagające odpowiednich środków reagowania, podobnie jak zagrożenia hybrydowe i cybernetyczne;

⁽³⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 105.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 118 z 8.4.2020, s. 32.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- D. mając na uwadze, że powiązania między zmianą klimatu a konfliktem mogą być złożone, a konkretny wpływ zmiany klimatu na konflikty zależy głównie od kontekstu; mając na uwadze, że należy wspierać bardziej systematyczną i szerszą zakrojoną wymianę doświadczeń między środowiskami naukowymi badającymi związki między klimatem a bezpieczeństwem oraz wspierać w tych środowiskach wzajemne inspirowanie się wynikami ich prac;
- E. mając na uwadze, że zmiana klimatu pozostaje w centrum programu działań na rzecz pokoju i bezpieczeństwa jako ostateczny „czynnik zwielokrotniający zagrożenie” i pogłębiający istniejące ryzyko społeczne, gospodarcze i środowiskowe, które może podsycać niepokoje i potencjalnie prowadzić do gwałtownych konfliktów; mając na uwadze, że zmiany środowiskowe i związane ze zmianą klimatu oraz ich skutki, w połączeniu z innymi czynnikami, pogłębiają istniejące wcześniej problemy, napięcia i zagrożenia, a nie zawsze są same w sobie bodźcem lub bezpośrednią przyczyną zbrojnych konfliktów międzypaństwowych lub międzynarodowych; mając na uwadze, że zmiana klimatu może wpływać na bezpieczeństwo ludzi w różny sposób w zależności od płci, statusu społeczno-ekonomicznego, wieku, orientacji seksualnej, pochodzenia etnicznego, wyznania (lub jego braku), (nie) pełnoprawności itp.; mając na uwadze, że zmiana klimatu zazwyczaj wpływa niewspółmiernie negatywnie na grupy zmarginalizowane; mając na uwadze, że zagrożenia dla bezpieczeństwa związane ze zmianą klimatu uderzają zwłaszcza w osoby będące w niekorzystnej sytuacji ekonomicznej i wywołują skutki społeczno-gospodarcze; mając na uwadze, że zmiana klimatu ma negatywny wpływ na dziedzictwo kulturowe i naturalne dotkniętych nią obszarów;
- F. mając na uwadze, że kryzys klimatyczny wpływa zarówno na bezpieczeństwo ludzi, jak i państw; mając na uwadze, że zmiana klimatu na różne sposoby krzyżuje się z dynamiką polityczną, etniczną i społeczno-gospodarczą oraz jest bezpośrednim czynnikiem wywołującym konflikty, ponieważ zwiększa ryzyko katastrof i wywiera dodatkową presję na ekosystemy, zagrażając w ten sposób egzystencji ludzi, bezpieczeństwu wodnemu i żywnościowemu oraz infrastrukturze krytycznej, między innymi przez to, że wywołuje zmiany sposobu użytkowania gruntów oraz degradację środowiska;
- G. mając na uwadze, że podnoszenie się poziomu mórz już teraz powoduje powodzie i zasolenie, a także stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa i istnienia nisko położonych obszarów przybrzeżnych oraz wysp; mając na uwadze, że zgodnie ze zaktualizowanym raportem Banku Światowego Underground z 2021 r. zmiana klimatu może do 2050 r. doprowadzić do wewnątrzpaństwowej migracji 216 mln ludzi; mając na uwadze, że w raporcie tym stwierdzono również, iż natychmiastowe i konkretne działania mogą znacznie ograniczyć skalę migracji klimatycznej; mając na uwadze, że niedobór wody ma wieloaspektowy wpływ na bezpieczeństwo ludzi i stabilność społeczno-polityczną; mając na uwadze, że zmiana klimatu będzie wpływać na dostawy wody, zwłaszcza w krajach rozwijających się, podczas gdy światowe zapotrzebowanie na wodę będzie rosło; mając na uwadze, że zmiana klimatu zwiększa ryzyko wystąpienia susz i powodzi; mając na uwadze, że wpływ zmiany klimatu na ceny żywności osłabia źródła utrzymania i prowadzi do wysiedleń, chorób i głodu, a skutkiem tego jest migracja na niespotykaną dotąd skalę;
- H. mając na uwadze, że wpływ zmieniających się warunków klimatycznych na dostępność zasobów naturalnych w regionie Sahelu, w połączeniu z takimi czynnikami jak wzrost liczby ludności, słabe rządy i wyzwania związane z własnością ziemi, doprowadził do nasilenia rywalizacji o ograniczone zasoby naturalne, w szczególności żyzne grunty i wodę, oraz wywołał napięcia i konflikty między społecznościami i grupami walczącymi o źródła utrzymania;
- I. mając na uwadze, że zmiana klimatu jest czynnikiem kształtującym środowisko strategiczne, ponieważ potęguje zagrożenia i powoduje ograniczenia; mając na uwadze, że kryzys klimatyczny wywiera wpływ na system międzynarodowy, w którym może zaostrzyć napięcia geopolityczne i zmienić równowagę między głównymi mocarstwami; mając na uwadze, że wrogie podmioty wykorzystują kwestie związane ze zmianą klimatu do zwiększania swoich wpływów lub podlegania do działań wojennych; mając na uwadze, że topnienie polarnych czap lodowych zwiększa napięcia geopolityczne, zwłaszcza wokół bieguna północnego;
- J. mając na uwadze, że siły zbrojne USA straciły więcej sprzętu wojskowego i infrastruktury w wyniku klęsk żywiołowych niż w wyniku konfliktów zbrojnych w Afganistanie i Iraku łącznie; mając na uwadze, że administracja Joe Bidena podjęła pozytywne działania, by przeciwdziałać zmianie klimatu, w tym ponownie przystąpiła do porozumienia paryskiego i włączyła kwestie zmiany klimatu do tymczasowych strategicznych wytycznych dotyczących bezpieczeństwa narodowego;
- K. mając na uwadze, że siły zbrojne to jeden z największych konsumentów paliw kopalnych na świecie;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- L. mając na uwadze, że wewnętrzne wydobycie ropy naftowej i gazu w Unii stale maleje; mając na uwadze, że Unia jest w bardzo dużym i coraz większym stopniu zależna od dostaw energii – wszystkie jej państwa członkowskie są importerami netto energii z ograniczonej liczby państw trzecich, a wskaźnik zależności energetycznej wzrósł w latach 2000–2019 z 56 % do 61 %; mając na uwadze, że w niedawnym badaniu oszacowano ślad węglowy sektora wojskowego w państwach członkowskich w 2019 r., w tym zarówno krajowych sił zbrojnych, jak i branż technologii wojskowych z siedzibą w UE, na około 24,8 mln ton ekwiwalentu dwutlenku węgla; mając na uwadze, że transformacja energetyczna oraz zaawansowane systemy uzbrojenia wymagają dostępu do surowców krytycznych, których łańcuchy dostaw wiążą się w pewnych przypadkach z podatnością na zagrożenia, między innymi dla wyspecjalizowanych MSP w europejskim sektorze obronnym, zwłaszcza jeżeli są zdominowane przez ograniczoną liczbę państw trzecich;
- M. mając na uwadze, że według Europejskiej Agencji Obrony (EDA) paliwa transportowe stanowiły 52 % zużycia energii w 22 państwach członkowskich, które dostarczyły dane za lata 2016 i 2017 (na te kraje przypada 96,9 % całkowitych wydatków państw członkowskich EDA na obronność); mając na uwadze, że zgodnie z tym samym badaniem EDA infrastruktura wojskowa i budynki powodują kolejne duże zużycie energii, przy czym samo ogrzewanie stanowiło w 2017 r. średnio 32 % zużycia energii przez siły zbrojne państw członkowskich, z czego 75 % pochodziło z paliw ropopochodnych i gazu ziemnego;
- N. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie Unia i jej państwa członkowskie chcą zaprzestać przywozu paliw kopalnych z Rosji; mając na uwadze, że z powodu rosyjskiego ataku na europejski porządek bezpieczeństwa również europejskie siły zbrojne muszą zwiększyć swoją niezależność od przywozu paliw kopalnych, a jednocześnie siłę militarną i skuteczność misji;
- O. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie UE wykorzystują rozległe obszary wyznaczone na cele wojskowe do ochrony różnorodności biologicznej, na przykład zakazując lotów helikopterów nad obszarami gniazdowania;
- P. mając na uwadze, że przestępstwa przeciwko środowisku są bardzo rozpowszechnioną działalnością przestępczą na świecie i stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa; mając na uwadze, że UE musi ściślej współpracować w tej kwestii z krajami partnerskimi, wspierając je w budowaniu ich zdolności do zwalczania przestępstw przeciwko środowisku;
- Q. mając na uwadze, że przestępstwa przeciwko środowisku stały się czwartym pod względem wielkości dochodów sektorem przestępczości na świecie, rozwijającym się trzy razy szybciej niż gospodarka światowa; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Interpolu i Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z 2016 r. oszacowano aż na 258 mld USD roczne dochody z przestępstw przeciwko środowisku, w tym z nielegalnego handlu dziką fauną i florą, przestępstw związanych z lasami i połowami, nielegalnego handlu odpadami i nielegalnego wydobycia surowców;
- R. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z 2018 r. sporządzonym przez Interpol, RHIPTO i globalną inicjatywę przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej stwierdzono, że przestępstwa przeciwko środowisku są największym motorem finansowym konfliktów i największym źródłem dochodów niepaństwowych ugrupowań zbrojnych i organizacji terrorystycznych, przed tradycyjną nielegalną działalnością, taką jak porwania dla okupu i handel narkotykami;
- S. mając na uwadze, że sektor obronny nie został wymieniony w porozumieniu paryskim z 2015 r., co pozostawia rządowi krajowemu decyzję, czy włączyć wysiłki łagodzące podejmowane przez sektor obronny do ich krajowych zobowiązań wobec Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC); mając na uwadze, że wszystkie sektory muszą przyczynić się do redukcji emisji, a jednocześnie dostosowywać się do zmiany klimatu, aby osiągnąć unijne cele neutralności emisyjnej i utrzymać skuteczność operacyjną; mając na uwadze, że we wrześniu 2020 r. Francja przedstawiła nową strategię obrono-energetyczną zawierającą 34 zalecenia dotyczące zmniejszenia i optymalizacji zużycia energii przez jej siły zbrojne oraz zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego;
- T. mając na uwadze, że nawet niewielki konflikt jądrowy miałby dramatyczne skutki humanitarne, a także wywarłby bardzo negatywny wpływ na klimat, powodując głód i skrócenie sezonów wegetacyjnych na kilka lat;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- U. mając na uwadze, że bezpieczeństwo musi być centralnym elementem rozważań dotyczących środowiska, jeśli mamy opracować realistyczne, trwałe i skuteczne rozwiązania dotyczące zrównoważonego rozwoju z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa ludzkiego i stabilności na świecie; mając na uwadze, że w konsekwencji działania zewnętrzne Unii muszą w coraz większym stopniu uwzględniać kwestie związane ze zmianą klimatu i ochroną środowiska jako poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa oraz odpowiednio dostosowywać strategie i koncepcje, procedury, sprzęt i infrastrukturę cywilną i wojskową, rozwój zdolności, w tym szkolenia, oraz, w stosownych przypadkach, ramy instytucjonalne i mechanizmy rozliczalności; mając na uwadze, że unijna polityka bezpieczeństwa i obrony oraz jej instrumenty powinny bezpośrednio przyczyniać się do zapobiegania negatywnym skutkom kryzysu klimatycznego dla bezpieczeństwa i ograniczania tych skutków; mając na uwadze, że pełny zestaw instrumentów zarządzania i budowania pokoju musi uwzględniać związek między klimatem a bezpieczeństwem;
- V. mając na uwadze, że ze względu na skutki zmian klimatu i ich wpływ na bezpieczeństwo środki na rzecz bezpieczeństwa klimatycznego, tj. przewidywanie i dostosowywanie się do skutków zmiany klimatu dla środowiska strategicznego i misji wojskowych, a także ich finansowanie należy rozumieć jako wkład w obronę i bezpieczeństwo; mając na uwadze, że w ISWMR przewidziano przeznaczenie 30 % z siedmioletniego budżetu w wysokości 80 mld EUR na wspieranie działań w dziedzinie klimatu oraz 7,5–10 % rocznie na cele związane z ochroną środowiska i różnorodnością biologiczną;

Strategia i koncepcja

1. zwraca uwagę, że art. 21 TUE stanowi odpowiednią podstawę prawną do tego, by działania zewnętrzne Unii oraz wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) były dostosowane do głównych wyzwań XXI wieku, wśród których zasadniczą rolę odgrywają zmiana klimatu i czynniki związane z klimatem; przypomina, że art. 21 TUE wymaga od Unii: „c) utrzymania pokoju, zapobiegania konfliktom i umacniania bezpieczeństwa międzynarodowego [...]; f) [...] opracowywania [...] środków służących ochronie i poprawie stanu środowiska oraz zrównoważonego zarządzania światowymi zasobami naturalnymi [...]; [oraz] g) niesienia pomocy narodom, krajom i regionom dotkniętym klęskami żywiołowymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka [...]”; podkreśla, że należy pilnie przyspieszyć i pogłębić włączanie kwestii łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej z uwzględnieniem konfliktów do unijnej polityki zewnętrznej, zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, w szczególności wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); stwierdza, że głównymi celami misji i operacji WPBiO są – zgodnie z art. 42 ust. 1 i art. 43 ust. 1 TUE – utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom i wzmocnienie bezpieczeństwa międzynarodowego na obszarach, do których są wysyłane, przy zachowaniu pełnej skuteczności operacyjnej;
2. podkreśla, że trzeba pilnie wyciągnąć wnioski ze zmiany sytuacji bezpieczeństwa w Europie spowodowanej rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie oraz przyspieszyć procesy rozwoju zdolności wojskowych, a także przedsięwzięcia mające zwiększać niezależność technologii wojskowych od paliw kopalnych, a jednocześnie skuteczność misji i siłę bojową;
3. podkreśla, że z uwagi na trwającą wojnę na kontynencie europejskim należy w każdym momencie gwarantować dostawy energii dla europejskich sił zbrojnych, by zapewnić właściwą obronę terytorium i obywateli Unii; przyznaje, że bezpieczeństwo dostaw może wymagać elastycznych środków krótkoterminowych;
4. zdecydowanie uważa, że działania i technologie wojskowe muszą przyczyniać się do osiągnięcia celów Unii w zakresie neutralności emisyjnej, aby wnieść wkład w walkę ze zmianą klimatu, bez szkody dla bezpieczeństwa misji i bez podważania zdolności operacyjnych sił zbrojnych; podkreśla w związku z tym, że działania zewnętrzne Unii i sił zbrojnych państw członkowskich powinny zmierzać do ograniczenia ich własnego śladu węglowego i negatywnego wpływu na zasoby naturalne i różnorodność biologiczną;
5. podkreśla konieczność lepszego przewidywania, aby zapobiec konsekwencjom zmian ekosystemów i zmiany klimatu tam, gdzie mogą one zwiększyć presję na siły zbrojne lub wywołać napięcia w regionie;
6. podkreśla, że inwestowanie w inteligentne, zintegrowane, obejmujące całe społeczeństwo rozwiązania jest pilnie potrzebne do osiągnięcia znacznej redukcji emisji i uniknięcia najgorszych skutków zmiany klimatu, a także że trzeba zainwestować znaczne środki w odporność narodów na zmianę klimatu, aby uniknąć niestabilności, konfliktów i poważnych katastrof humanitarnych;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

7. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do zapewnienia, że ochrona środowiska, przeciwdziałanie zmianie klimatu i skutki klimatyczne zostaną odpowiednio ujęte i włączone do głównego nurtu działań zewnętrznych Unii, na wzór rozporządzenia ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”; wzywa do opracowania strategii, polityk, procedur, środków i zdolności na rzecz klimatu; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do zapewnienia, że rozwój polityki Unii w zakresie bezpieczeństwa klimatycznego i obronności będzie wiązać się z wdrożeniem podejścia opartego na bezpieczeństwie ludności; wyraża zadowolenie, że ESDZ planuje, aby cywilne i wojskowe misje i operacje WPBiO opracowały i włączyły do swoich prac zestaw działań mających na celu skuteczne wdrażanie aspektów środowiskowych; popiera wzmocnienie zdolności państw członkowskich poprzez włączenie aspektów środowiskowych do programów szkoleniowych misji cywilnych i wojskowych oraz dzięki wymianie najlepszych praktyk i wiedzy fachowej;

8. wzywa do opracowania konkretnych punktów odniesienia w celu pomiaru postępów w rozwiązywaniu kwestii powiązań między zmianą klimatu a konfliktami; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do składania Parlamentowi co dwa lata sprawozdań z poczynionych postępów w stosowaniu i spełnianiu tych kryteriów i wskaźników; wzywa państwa członkowskie UE, by włączały wiedzę na temat reperkusji zmiany klimatu dla bezpieczeństwa do zagranicznych programów pomocy wojskowej;

9. podkreśla znaczenie uwzględnienia w Strategicznym Kompasie powiązań między zmianą klimatu, bezpieczeństwem i obronnością z myślą o określeniu jasnych celów i konkretnych środków dla państw członkowskich, aby zwiększyć efektywność energetyczną sił zbrojnych i dostosować się do kompleksowych skutków zmiany klimatu dla bezpieczeństwa w perspektywie średnio- i długoterminowej, poczynawszy od prognoz strategicznych, szkoleń i innowacji po rozwój zdolności w ramach UE;

10. przypomina, że brak bezpieczeństwa wynika z wielu różnych, wzajemnie powiązanych i głęboko zakorzenionych przyczyn, takich jak: ubóstwo, niestabilność państwa, brak infrastruktury publicznej i usług publicznych, bardzo ograniczony dostęp do podstawowych dóbr, brak edukacji, korupcja itd., do których zalicza się też zmiana klimatu;

11. przypomina, że w Afryce, w szczególności w regionie Sahelu, połączenie zmiany klimatu z tradycyjnymi czynnikami konfliktu (m.in. nieudolność państwa, brak usług publicznych, pogorszenie się stanu bezpieczeństwa itp.) pogłębia problemy związane z przemocą i terroryzmem;

12. apeluje o większe wsparcie dla starań o przeciwdziałanie zmianie klimatu i wzmacnianie neutralnych dla klimatu alternatyw w bezpośrednim sąsiedztwie UE, mianowicie w regionie Bałkanów Zachodnich, Partnerstwa Wschodniego i południowego sąsiedztwa, aby zapobiec ewentualnym wyzwaniom związanym z bezpieczeństwem;

13. zaznacza, że w wyniku zmiany klimatu w ciągu ostatnich 50 lat temperatura w Arktyce rosła średnio trzy razy szybciej niż temperatura całej planety; podkreśla, jak zmiana klimatu wpłynęła na sytuację geopolityczną w Arktyce i jakie stanowi wyzwanie geopolityczne dla UE; zaznacza, że Arktyka ma dla UE znaczenie strategiczne i polityczne, oraz podkreśla, że UE zobowiązała się być odpowiedzialnym podmiotem, dążącym do zapewnienia długoterminowego zrównoważonego i pokojowego rozwoju tego regionu; zaznacza, że Arktyka musi pozostać obszarem pokojowej współpracy, i wzywa do zastosowania środków służących uniknięciu działań prowadzących do zwiększonej militaryzacji; przypomina, że Finlandia, Szwecja i Dania są członkami Rady Arktycznej;

Plan działania w zakresie zmiany klimatu i obrony

14. z zadowoleniem przyjmuje plan działania w zakresie zmiany klimatu i obrony i wzywa ESDZ do zapewnienia, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednimi służbami Komisji i EDA, kompleksowej realizacji trzech aspektów prac – wymiaru operacyjnego, rozwoju zdolności i partnerstw; wzywa do ponownego rozważenia ram czasowych przeglądu planu działania, w szczególności do przeprowadzenia przeglądu ogólnych celów znacznie wcześniej niż przed rokiem 2030; wzywa państwa członkowskie do rozwijania krajowych struktur wspierających realizację tych celów; wzywa wszystkie podmioty do traktowania tego procesu jako jeden z ich priorytetów oraz do opracowania i wdrożenia inicjatyw zgodnych ze zintegrowanym podejściem; podkreśla ważną rolę sił zbrojnych, nie tylko jeśli chodzi o przystosowanie się do skutków zmiany klimatu i środowiska, ale również w ich łagodzeniu, w tym poprzez kompleksowe pomiary i mapowanie śladu środowiskowego sił zbrojnych, zgodnie z propozycją zawartą w planie działania; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do zaproponowania państwom członkowskim natychmiastowego programu działań złożonego z priorytetowych działań przedstawionych w planie działania, które można zrealizować w krótkim terminie;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

15. z zadowoleniem przyjmuje w szczególności zawarte w planie działania środki dotyczące natychmiastowego i krótkoterminowego oddziaływania na lata 2020–2021, zwłaszcza opracowanie uproszczonego procesu sprawozdawczości – powiązane z rozwojem zdolności pomiarowych – oparte na wskaźnikach postępów związanych ze śladem środowiskowym misji i operacji WPBiO, w tym energii, wody, gospodarowania odpadami itp.; podkreśla konieczność opracowania do 2024 r. bardziej szczegółowych ocen, z uwzględnieniem zdobytych doświadczeń i najlepszych praktyk, oraz zawarcia w zamówieniach publicznych bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących odpowiednich szczególnych działań technicznych w celu złagodzenia podejścia opartego na cyklu życia, jak przewidziano w wojskowej koncepcji ochrony środowiska i efektywności energetycznej z 2012 r. w odniesieniu do operacji wojskowych prowadzonych przez UE; podkreśla potrzebę systematycznego uwzględniania kwestii klimatycznych i środowiskowych w technologii wojskowej, badaniach naukowych, zamówieniach publicznych i infrastrukturze wojskowej;

16. z zadowoleniem przyjmuje niedawne inicjatywy Komisji, Rady i ESDZ w dziedzinie dyplomacji klimatycznej, bezpieczeństwa i obrony, w szczególności ramy polityki ds. dyplomacji klimatycznej, plan działania oraz koncepcję zintegrowanego podejścia do zmian klimatu i bezpieczeństwa; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do zadbania, by wszystkie te koncepcje zostały odpowiednio połączone i zharmonizowane w spójne i konsekwentne ramy; podkreśla potrzebę uznania tego za priorytet i wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do złożenia sprawozdań z postępów do czerwca 2023 r.;

17. ubolewa, że w planie działania nie uwypuklono oczekiwanego w przyszłości wysokiego zapotrzebowania Unii na konkurencyjną pod względem kosztów energię odnawialną i paliwa alternatywne, co mogłoby przynieść obopólne korzyści, zapewniając nowe fora współpracy i dialogu, wzajemne korzyści gospodarcze, większe bezpieczeństwo dostaw i stabilność międzynarodową; podkreśla, że właściwości czystego wodoru sprawiają, że może on zastąpić paliwa kopalne, by zmniejszyć emisje gazów cieplarnianych w siłach zbrojnych;

18. aby stworzyć podstawy, które pozwolą przyczynić się do złagodzenia zmiany klimatu, wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do przedstawienia do połowy 2023 r. oceny śladu węglowego i wpływu działań zewnętrznych UE na środowisko; biorąc pod uwagę szczególny charakter ocenianych informacji, które zostały dostarczone przez misje i operacje WPBiO, podkreśla potrzebę opracowania do 2023 r. odpowiedniej metodologii ilościowego określania emisji gazów cieplarnianych pochodzących ze wszystkich działań UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony, w tym emisji pochodzących z produkcji, posiadania i demontażu, m.in. w celu zaradzenia obecnemu brakowi wiarygodnych danych porównywalnych na szczeblu międzynarodowym; uważa, że plan działania należy wykorzystać do opracowania strategii i podjęcia wyraźnych zobowiązań krajowych do ograniczenia emisji wojskowych, w tym do obowiązkowego składania UNFCCC i parlamentom narodowym sprawozdań dotyczących emisji z działań wojskowych, ponieważ bez sprawozdawczości i przejrzystości nie będzie presji na ograniczenie emisji ani środków pozwalających określić wpływ wszelkich zobowiązań;

19. postuluje wyznaczenie dobrowolnych celów dotyczących zmniejszenia intensywności emisji gazów cieplarnianych podczas misji i operacji wojskowych oraz zaangażowanie się w osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., co przyczyni się do dalszego zwiększenia skuteczności operacyjnej;

20. proponuje uruchomienie pilotażowego projektu pomiaru i mapowania emisji gazów cieplarnianych powstających podczas misji i operacji WPBiO; uważa, że dobrym kandydatem na taki pilotaż byłaby operacja EUFOR ALTHEA;

Kompleksowe i spójne podejście

21. wzywa do podjęcia skoordynowanych działań w celu szybkiego ograniczenia zarówno skali, jak i zakresu zmiany klimatu poprzez zdecydowane zmniejszenie poziomu emisji, aby uniknąć w przyszłości znaczących, poważnych lub katastrofalnych skutków dla bezpieczeństwa światowego; podkreśla potrzebę przystosowania do zmiany klimatu wszystkich obszarów związanych z bezpieczeństwem, w tym infrastruktury, instytucji i polityki, oraz szybkiego dostosowania ich do skutków tej zmiany;

22. z dużym zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy unijny instrument „Globalny wymiar Europy” (ISWMR) dobrze odzwierciedla pilny charakter i znaczenie podjęcia szybkich, zdecydowanych i szeroko zakrojonych zewnętrznych działań w dziedzinie klimatu; w związku z tym wyraża zadowolenie, że w ISWMR uwzględniono działania w dziedzinie klimatu, a w siedmioletnim budżecie wynoszącym 80 mld EUR zapewniono wsparcie dla tych działań na poziomie 30 %; wzywa Komisję, aby w pełni trzymała się tych celów i uwzględniała w swoich obliczeniach jedynie środki o wyraźnym wymiarze klimatycznym; wyraża zadowolenie z faktu, że inwestycje w paliwa kopalne oraz środki mające szkodliwy lub znaczący niekorzystny wpływ na środowisko i klimat są wyłączone z finansowania; z dużym zadowoleniem przyjmuje politykę ISWMR dotyczącą bezpieczeństwa klimatycznego (zob. podsekcja 3.1. lit. d) załącznika III do rozporządzenia w sprawie ISWMR); wzywa Komisję do priorytetowego traktowania działań mających na celu osiągnięcie kompleksowych

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

i inkluzywnych wyników poprzez powiązanie łagodzenia skutków zmian klimatu i dostosowania do nich z zapobieganiem konfliktom i budowaniem pokoju; z zadowoleniem przyjmuje program ISWMR dotyczący środowiska i zmiany klimatu, i podkreśla jednocześnie potrzebę włączenia większego wsparcia dla państw niestabilnych i dotkniętych konfliktami do zarządzania środowiskiem, w tym do rozwoju instytucjonalnego; domaga się, by w ramach programu ISWMR na rzecz pokoju, stabilności i zapobiegania konfliktom uwolnić cały potencjał budowania pokoju w środowisku; uważa, że podejście ISWMR do bezpieczeństwa klimatycznego powinno być punktem odniesienia dla wszystkich innych działań zewnętrznych Unii, i wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do dopilnowania, by w szczególności WPBiO była zsynchronizowana z tym podejściem; wzywa Komisję i ESDZ do wykorzystania wyników istniejących badań na temat pojawiających się słabych punktów bezpieczeństwa klimatycznego, zwłaszcza w regionie Sahelu, Bliskiego Wschodu i Afryki Wschodniej;

23. uważa, że bezpieczeństwo klimatu należy w pełni włączyć do unijnego zestawu narzędzi zapobiegania konfliktom i zarządzania kryzysowego, aby wzmocnić odporność państw niestabilnych i ludności dotkniętej tymi problemami;

24. podkreśla potrzebę zwiększenia zdolności Unii w zakresie prognozowania strategicznego, wczesnego ostrzegania, orientacji sytuacyjnej i analizy konfliktów przy wykorzystaniu danych jakościowych i ilościowych oraz innowacyjnych metod z różnych źródeł; podkreśla, że oprócz systematycznej współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego wkład w prognozy strategiczne, budowanie pokoju oraz badania dotyczące klimatu i konfliktów powinny wnieść także programy kosmiczne Unii, Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (Satcen) i Centrum Analiz Wywiadowczych Unii Europejskiej (INTCEN), dział ESDZ ds. zapobiegania konfliktom, krajowe ośrodki badawcze, ośrodki analityczne, krajowe służby wywiadowcze i Wspólne Centrum Badawcze; uważa, że niezwykle ważne jest, aby wiedza ta była wykorzystywana do właściwego projektowania przyszłych misji, operacji i działań z uwzględnieniem szeregu parametrów – od zmieniających się warunków pogodowych po lokalny kontekst polityczny; pochwała zasadniczą rolę odgrywaną przez europejskie programy kosmiczne, np. Copernicus, w rozumieniu zmiany klimatu i monitorowaniu emisji gazów cieplarnianych; przypomina, że agencje zdecentralizowane UE, w szczególności Satcen, mają wyjątkowe możliwości gromadzenia danych na temat zmiany klimatu i jej aspektów bezpieczeństwa na całym świecie; zwraca uwagę, że unijny program kosmiczny ma również kluczowe znaczenie dla przeciwdziałania problemom związanym z bezpieczeństwem wynikającym ze zmiany klimatu; z zadowoleniem przyjmuje bieżące wysiłki Satcenu w tej dziedzinie;

25. podkreśla, że zasada polityki i programów opartych na danych musi mieć kluczowe znaczenie dla programów bezpieczeństwa klimatycznego; jednocześnie zwraca uwagę na ograniczenia podejść opartych na dużych zbiorach danych i ilościowych wskaźnikach stresu środowiskowego w odniesieniu do przewidywania konfliktów z uwagi na ryzyko, że w zbyt małym stopniu uwzględniają one lokalny kontekst społeczny; przypomina o niedostępności wiarygodnych danych w niektórych krajach niestabilnych, wynikającej również z korupcji i słabych struktur zarządzania, i zaznacza, że w takich przypadkach można stosować dane przybliżone; uważa, że wiedza i inicjatywy społeczności lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego mają do odegrania kluczową rolę w działaniach Unii dotyczących wpływu zmiany klimatu na konflikty;

26. wzywa ESDZ i Komisję do zadbania, aby wczesne ostrzeganie i analiza konfliktów były odpowiednio powiązane z wczesnym działaniem i reagowaniem oraz aby istniały znaczące zdolności w zakresie prognoz strategicznych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje analizę konfliktów prowadzoną obecnie przez ESDZ w około 60 krajach; przypomina, że istotne jest, aby działania w dziedzinie klimatu uwzględniały konflikty, tak by unikać nieumyślnych szkód i przyczyniać się do pokoju, gdy tylko to możliwe;

27. podkreśla, że potrzebne jest indywidualne podejście – w tym analizy dotyczące regionów i inicjatywy kierowane lokalnie – dostosowane do konkretnej sytuacji w terenie; podkreśla znaczenie poprawienia odporności społeczności oraz to, że wspieranie lokalnego zaangażowania w podejmowanie działań oraz inkluzywnych struktur sprawowania władzy na szczeblu lokalnym ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia trwałości wysiłków; podkreśla, że włączające i odpowiedzialne podejście do ludności lokalnej oraz skuteczniejsze środki ochrony środowiska, np. dostęp do podstawowych zasobów, zwiększają również bezpieczeństwo sił i personelu UE (bezpieczeństwo misji); w pełni popiera obrońców środowiska, spotykających się w niektórych częściach świata ze zwiększonymi represjami; podkreśla, że państwa ograniczające możliwości działania obrońców środowiska szkodzą tym samym wielu podmiotom, których umiejętności są najbardziej potrzebne, a przy okazji działają na szkodę interesów UE;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

28. wzywa do współpracy międzynarodowej dotyczącej wyzwań związanych z migracją ekologiczną w celu opracowania wspólnych rozwiązań; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na świadczenie odpowiedniej pomocy dzieciom i młodzieży;

29. uważa, że należy wzmocnić budowanie pokoju w środowisku, ponieważ jest ono jednym z ogólnych trwałych i sprawiedliwych rozwiązań dotyczących skutków zmiany klimatu i może również stwarzać możliwości budowania pokoju, sprzyjając jednocześnie dialogowi i współpracy na szczeblu lokalnym, krajowym i międzynarodowym (np. na temat zarządzania zasobami naturalnymi, dostępu do ziemi i wody, ochrony środowiska, zmniejszenia ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, przyjmowania uchodźców klimatycznych itd.) oraz stwarzając możliwości przyjęcia podejścia transformacyjnego w celu usunięcia pierwotnych przyczyn konfliktów i strukturalnych czynników marginalizacji; podkreśla potrzebę zwiększenia inicjatyw w zakresie mediacji przed konfliktami, w tym poprzez wyższe poziomy finansowania za pośrednictwem ISWMR; zaznacza, że trzeba zająć się kwestią środowiska w całym cyklu konfliktu, a także odpowiednio zająć się sytuacjami pokonfliktowymi, ponieważ mogą one zwiększyć narażenie ludności na ryzyko środowiskowe lub prowadzić do nasilenia się przestępstw przeciwko środowisku bądź szkód w środowisku (np. wylesiania) na obszarach wyłączonych spod kontroli rządów;

30. podkreśla, że działania Unii w dziedzinie klimatu powinny mieć charakter włączający, zmierzać do zwiększenia równouprawnienia płci, stosować unijne podejście oparte na prawach człowieka, promować dobre rządy i wdrażać agendy dotyczące młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa oraz kobiet zgodnie z trzecim unijnym planem działania w sprawie równości płci; wzywa w szczególności do wspierania inicjatyw podejmowanych przez oddolne organizacje kobiece, młodzieżowe i tubylcze oraz do wyciągnięcia z nich wniosków;

31. podkreśla też potrzebę oddelegowania ekspertów ds. bezpieczeństwa klimatycznego do misji i operacji WPBiO, i zachęca państwa członkowskie do wspierania tych wysiłków przez oddanie takich ekspertów do dyspozycji; proponuje, aby powierzyć w szczególności delegaturom UE zadanie udoskonalenia sprawozdawczości na temat zarządzania gruntami i zasobami naturalnymi, a także powiązanych zmian społeczno-gospodarczych i politycznych; podkreśla, że ważne jest, aby zlecić też odpowiednim podmiotom ścisłe monitorowanie sytuacji w regionach silnie dotkniętych zmianą klimatu i degradacją środowiska, takich jak Sahel, Róg Afryki i region Pacyfiku, oraz opracowanie mechanizmów monitorowania, oceny, dokumentowania i podawania do wiadomości publicznej skutków, wyciągniętych wniosków i najlepszych praktyk w zakresie wysiłków na rzecz osiągnięcia kompleksowych rezultatów przez powiązanie przystosowania się do zmiany klimatu z budowaniem pokoju;

32. z zadowoleniem przyjmuje większe skupienie się na związku między klimatem a bezpieczeństwem i udział sekretarza generalnego NATO Jensa Stoltenberga w 26. konferencji stron konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (COP 26), która odbyła się w Glasgow, oraz wzywa do konkretnej współpracy UE-NATO w tym zakresie;

Uwzględnienie wymiaru operacyjnego

33. przyznaje, że wiele misji w dziedzinie WPBiO prowadzi się na obszarach poważnie dotkniętych zmianą klimatu, co zwielokrotnia wyzwania stojące przed tymi misjami;

34. podkreśla, że zmiana klimatu może doprowadzić do migracji ludności i stanowić wyzwanie dla teatrów działań; apeluje o jednoznaczne zwrócenie uwagi na kwestie bezpieczeństwa wynikające ze zmiany klimatu jako na kluczowy czynnik, na który służby wojskowe będą musiały reagować, nie tylko ze względu na wpływ zmiany klimatu na operacje wojskowe, lecz także w przewidywaniu wzrostu przemieszczeń wewnętrznych spowodowanych zmianą klimatu, które już osiągnęły większą skalę niż przemieszczenia spowodowane sytuacjami konfliktowymi; zauważa jednak niedostateczną gotowość sił zbrojnych na konsekwencje, jakie światowa zmiana klimatu niesie dla bezpieczeństwa;

35. popiera włączenie podejścia uwzględniającego klimat i wyraża głębokie przekonanie, że państwa członkowskie powinny niezwłocznie zobowiązać wszystkie misje i operacje oraz działania Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, aby w większym stopniu przyczyniały się do zintegrowanego podejścia w odpowiedzi na wyzwania związane z bezpieczeństwem klimatycznym, w szczególności w regionie Sahelu i Rogu Afryki, co pozwoli znacznie zmniejszyć koszty operacji (zmniejszenie zużycia energii, wykorzystanie nowych źródeł energii) przy jednoczesnej poprawie skuteczności operacyjnej misji;

36. podkreśla, że misje i operacje WPBiO oraz działania Europejskiego Funduszu na rzecz Pokoju mogą przyczynić się do zwiększenia odporności na zmianę klimatu w państwach przyjmujących, i zaznacza, że należy uwzględnić pozytywny dorobek w zakresie lokalnego śladu, nie naruszając w strategii wyjścia głównych zadań w zakresie bezpieczeństwa i obrony, stabilności misji i ich skuteczności operacyjnej oraz bezpieczeństwa personelu wojskowego i cywilnego; podkreśla, że

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

zmniejszenie zależności operacyjnej od paliw kopalnych przynosi korzyści pod względem wydajności i skuteczności operacyjnej, w tym poprawę bezpieczeństwa personelu misji przez skrócenie logistycznych łańcuchów dostaw oraz zwiększenie wiarygodności zaangażowania w ramach WPBiO w związku ze światowym przywództwem UE w dziedzinie klimatu;

37. przypomina, że wszystkie cywilne i wojskowe misje i operacje WPBiO oraz działania Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju powinny być częścią szerszej strategii politycznej pomyślanej tak, by przyczyniała się do bezpieczeństwa ludzkiego i służyła podniesieniu lokalnego poziomu bezpieczeństwa i stabilności; zwraca uwagę na potrzebę włączenia bezpieczeństwa klimatycznego i budowania pokoju związanego ze środowiskiem do aktualnych koncepcji UE w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa oraz rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji, wzmacniając odporność odpowiednich lokalnych struktur rządowych, w szczególności w odniesieniu do jakości usług w zakresie bezpieczeństwa, inkluzywności (zwłaszcza w odniesieniu do udziału i praw kobiet, młodzieży i grup zmarginalizowanych wraz z całą ich różnorodnością), odpowiedzialności i przejrzystości;

38. podkreśla, że obecnie główne skutki zmiany klimatu wymagają rozszerzenia cywilnych misji bezpieczeństwa, które nie są częścią podstawowej działalności sił zbrojnych;

39. zwraca się do ESDZ, by zagwarantowała, że misje cywilne i operacje wojskowe będą w swoich założeniach uwzględniać kwestie klimatu; podkreśla, że trzeba pilnie zapobiec sytuacjom, w których działania Unii w niestabilnych państwach trzecich przyczyniałyby się do niedoboru zasobów, do rosnących cen kluczowych zasobów lub do degradacji i zanieczyszczenia środowiska; podkreśla potrzebę zaprojektowania infrastruktury misji i łańcucha dostaw w taki sposób, aby były one odporne na zmianę klimatu i środowiska oraz odpowiednio reagowały na nie, a także dążyły do osiągnięcia jak najwyższej optymalizacji energetycznej i neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla; uważa, że trzeba masowo inwestować w badania i rozwój w dziedzinie paliw neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla oraz systemów napędu pojazdów wojskowych na lądzie, na morzu i w powietrzu, a także wykorzystywać nowe technologie, takie jak mobilne systemy słoneczne, w szczególności w przypadku elementów statycznych, w celu zmniejszenia zależności od paliw kopalnych, zapewniając jednocześnie jak najlepsze połączenie wydajności operacyjnej i efektywności środowiskowej oraz unikając tworzenia nowych zależności od podmiotów zagranicznych;

40. proponuje opracowanie programu szkolenia Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony dla instruktorów w celu włączenia kwestii klimatycznych i środowiskowych do zwykłego systemu szkoleń wojskowych na poziomie taktycznym i strategicznym; uważa, że takie szkolenia powinny być obowiązkowe dla doradców ds. bezpieczeństwa klimatu przed ich oddelegowaniem do misji i operacji WPBiO, a także delegatur UE;

41. uważa, że można zoptymalizować ślad węglowy infrastruktury wojskowej poprzez dążenie do większej efektywności energetycznej w odniesieniu do renowacji oraz dostosowanego wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;

42. z zadowoleniem przyjmuje działania służące modernizacji podjęte w celu dostosowania sprzętu do ekstremalnych wahań temperatury spowodowanych zmianą klimatu, w szczególności dostosowania jednostek ekoprojektowych, aby zapewnić trwałość sprzętu;

43. podkreśla potrzebę wzmocnienia działań UE w zakresie budowania pokoju w środowisku i bezpieczeństwa klimatycznego poprzez włączenie zadań i działań wspierających związanych z mediacją, dialogiem, ochroną ludności cywilnej, rozwiązywaniem konfliktów i pojednaniem w celu złagodzenia napięć spowodowanych zmianą klimatu między różnymi społecznościami rywalizującymi o ograniczone zasoby, takie jak ziemia uprawna czy woda, napięć łatwo podsycanych przez agresywne grupy zbrojne i ekstremistyczne lub przekształcających się w konflikty zbrojne, a nawet wojny między państwowe; zaznacza w związku z tym, że dostosowane misje powinny między innymi skupiać się na zintegrowanym budowaniu pokoju, na budowaniu pokoju poprzez ochronę środowiska i na środkach na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu, a także na zwiększaniu cywilnych zdolności zapobiegania konfliktom; proponuje, by takie dostosowane misje koncentrowały się na następujących kwestiach:

- a) spowodowany zmianą klimatu niedobór zasobów przyczyniający się do konfliktów i niestabilności,
- b) infrastruktura krytyczna w krajach niestabilnych oraz jak sprawić, by były one odporne pod względem bezpieczeństwa,
- c) ochrona i obrona różnorodności biologicznej w sposób uwzględniający konflikty, w szczególności w ekosystemach w krajach niestabilnych i rozdartych wojną;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

Uwzględnianie zmiany klimatu w rozwoju zdolności wojskowych

44. stwierdza, że wszystkie zdolności i zasoby wojskowe wykorzystywane przez Unię i jej państwa członkowskie powinny przyczynić się do osiągnięcia celów UE w zakresie klimatu i dostosowywać się do coraz trudniejszych warunków klimatycznych, aby móc między innymi zagwarantować wypełnianie ich zadań w kraju i za granicą; co do przystosowania się do zmiany klimatu – uważa, że siły zbrojne państw członkowskich powinny pilnie dostosować swoje zdolności do coraz trudniejszych warunków klimatycznych;

45. wzywa do przeprowadzenia oceny, w jaki sposób wzorce pogodowe zmieniające się w wyniku zmiany klimatu i częstsze ekstremalne zjawiska pogodowe wpływają na skuteczność operacyjną sił zbrojnych i jakie potrzeby w zakresie zdolności potencjalnie z tego wynikają;

46. podkreśla, że wzrost wydatków na obronność – uwzględniający konieczność utrzymania wysokiego poziomu aspiracji sił zbrojnych – nie powinien prowadzić do wzrostu emisji oraz że część wydatków na obronność powinna być przeznaczona na inwestycje w technologie i zdolności, które znacznie ograniczają emisje, takie jak elektryfikacja i stosowanie paliw neutralnych pod względem emisji dwutlenku węgla, przy czym należy dodatkowo podkreślić, że względy klimatyczne i środowiskowe stały się kluczowym czynnikiem motywującym; przypomina, że strategdy i planiści wojskowi UE i NATO od ponad dekady pracują nad znalezieniem odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób siły zbrojne mogą zmniejszyć swój ślad węglowy; wzywa UE i NATO do opracowania wspólnej metodyki, która pomoże sojusznikom mierzyć emisje gazów cieplarnianych pochodzących z działań i instalacji wojskowych oraz przyjąć cele dotyczące redukcji emisji; przypomina, że zmniejszony ślad energetyczny i zmniejszone zapotrzebowanie na paliwa wpływają też pozytywnie na bezpieczeństwo i efektywność misji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje działania EDA, w szczególności politykę Go Green, koncepcję Military Green, grupę roboczą ds. energii i środowiska, forum konsultacyjne na rzecz zrównoważonej energii w sektorze obrony i bezpieczeństwa oraz forum inkubacyjne na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym w obronności europejskiej; wzywa do przyspieszenia i rozszerzenia tych projektów, a także do przeprowadzenia ich niezależnej ewaluacji zewnętrznej;

47. zauważa stwierdzenie EDA, że wynikające z tego zmniejszenie zużycia paliw kopalnych obniża koszty, zmniejsza emisje i zależność od źródeł pozaeuropejskich oraz że można znacznie zmniejszyć liczbę ofiar, ponieważ przeciwnicy będą uderzać w znacznie mniejszą liczbę konwojów paliwowych, a to uwolni zasoby wykorzystywane do ochrony konwojów i ogólnie zwiększy się skuteczność dzięki większej wytrzymałości, mobilności i autonomii; przypomina, że zwiększenie wykorzystania paliw zdekarbonizowanych do celów wojskowych może nie tylko przyczynić się do neutralności klimatycznej, ale również pomóc zwiększyć bezpieczeństwo dostaw i autonomię strategiczną; podkreśla, że w związku z wysokim popytem na paliwa kopalne i długimi szlakami dostaw wzrastają koszty misji i operacji oraz ryzyko dla personelu i kontraktowych współpracowników misji;

48. wzywa DG DEFIS, państwa członkowskie, ESDZ i EDA do przyjęcia podejścia uwzględniającego już w fazie projektowania niski ślad energetyczny, węglowy i środowiskowy przy wdrażaniu odpowiednich funduszy UE oraz do regularnego informowania o postępach; podkreśla, że stosowanie skoordynowanego podejścia na szczeblu UE jest szczególnie ważne przy podejmowaniu inicjatyw dotyczących badań, rozwoju, modernizacji lub wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności, w szczególności w odniesieniu do technologii i zdolności wojskowych oraz technologii i zdolności podwójnego zastosowania; przypomina, że strategicznie ważne jest opracowanie wszystkich aspektów technologicznych i uwzględnienie całkowitego kosztu cyklu eksploatacji, w połączeniu z normalizacją i certyfikacją na szczeblu UE, aby zapewnić sprawność sprzętu w konfrontacji ze skutkami kryzysu klimatycznego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EFO przyczynia się do włączenia działań w dziedzinie klimatu do głównego nurtu polityki UE oraz do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest przeznaczenie 30 % budżetu UE na działania dotyczące klimatu, co przewidziano w budżecie UE na lata 2021–2027; przypomina, że działania badawczo-rozwojowe można ukierunkować na rozwiązania służące poprawie efektywności, ograniczeniu śladu węglowego i wypracowaniu zrównoważonych najlepszych praktyk; przyjmuje z zadowoleniem odpowiednie inwestycje w wysokości 133 mln EUR przewidziane w pierwszym rocznym programie prac, ale zauważa, że stanowią one jedynie 11 % całkowitego rocznego budżetu EFO; przypomina o roli NextGenerationEU w działaniach na rzecz klimatu i wzywa państwa członkowskie, aby wykorzystywały zasoby z krajowych planów odbudowy do inwestowania w transformację ekologiczną infrastruktury wojskowej;

49. podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji w ekologiczną obronność, w szczególności poprzez przeznaczenie większej części wojskowych prac badawczo-rozwojowych i innowacji technologicznych podwójnego zastosowania (materiały, energia itp.) finansowanych z budżetu UE na paliwa neutralne pod względem emisji dwutlenku węgla i systemy napędowe do samolotów wojskowych, okrętów i innych pojazdów, zwłaszcza w odniesieniu do systemów uzbrojenia nowej generacji (np. przyszłościowego systemu walki powietrznej (FCAS) i europejskiego czołgu nowej generacji (EMBT)),

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

a także innych projektów realizowanych w ramach określonych przez UE; podkreśla, że ze względu na dwoisty charakter takich inwestycji mają one silne pozytywne oddziaływanie na sektor cywilny, w szczególności na niedomagający sektor lotnictwa cywilnego, który poszukuje mniej energochłonnych i bardziej opłacalnych modeli biznesowych i technologii; jest zdania, że można by preferować ekoprojektowanie, aby ograniczyć wpływ sprzętu wojskowego na środowisko w trakcie jego cyklu życia, przy jednoczesnym zapewnieniu jak najlepszego dostosowania efektywności operacyjnej do efektywności środowiskowej; uważa, że należy dalej wspierać i finansować na szeroką skalę elektryfikację technologii wojskowej za pośrednictwem dotacji europejskich przyznawanych w ramach EFO, zwłaszcza w odniesieniu do systemów uzbrojenia, ale także w zakresie budynków mieszkalnych, koszar i związanych z nimi systemów ogrzewania lub chłodzenia, zarówno w państwach członkowskich, jak i w obozach wojskowych podczas misji; przypomina, że dostosowanie środków obronnych i ich zastosowań do zmiany klimatu jest obowiązkiem, który spoczywa przede wszystkim na państwach członkowskich, a UE sama w sobie nie dysponuje własnymi możliwościami w tym zakresie;

50. podkreśla, że UE musi stale monitorować i łagodzić wszelką podatność lub zależność, jaką mogłaby wywołać „elektryfikacja” europejskich sił zbrojnych, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp do podstawowych surowców; podkreśla, że ekologizacja europejskich sił zbrojnych, a także ich cyfryzacja, nie może w żadnym razie stwarzać nowych zagrożeń ani zmniejszać bezpieczeństwa dla Europy lub obywateli europejskich;

51. apeluje, by kryteria efektywności energetycznej i zasady dotyczące gospodarki o obiegu zamkniętym uwzględniano w programach rozwoju zdolności i w wytycznych w zakresie zamówień publicznych na podstawie doświadczeń i wniosków wyciągniętych przez państwa członkowskie oraz pochodzących z działań EDA; zwraca się do państw członkowskich, aby pracowały nad optymalizacją procesów oraz nad tym, by projektowanie, budowa i eksploatacja systemów były prowadzone w sposób przyjazny dla środowiska, zgodnie z zasadami obiegu zamkniętego, w szczególności w sztabach głównych dowództwa operacji i w sztabach terenowych; postuluje wzmocnienie roli EDA, EFO i stałej współpracy strukturalnej (PESCO) przez wspieranie państw członkowskich, rozpowszechnianie najlepszych praktyk krajowych i organizowanie regularnych wymian partnerskich na temat ekologicznej obrony i łagodzenia zmiany klimatu;

52. uważa, że nadszedł czas na opracowanie nowych projektów stałej współpracy strukturalnej (PESCO) mających na celu ustanowienie norm i poziomów odniesienia dotyczących efektywności energetycznej, tworzenie nowych zdolności lub łączenie i modernizowanie istniejących; wzywa państwa członkowskie do rozważenia wykonalności wykorzystania projektu PESCO do utworzenia korpusu inżynierów wojskowych, który skupiłby się na rozwiązywaniu problemów związanych z kłeskami żywiołowymi spowodowanymi przez zmianę klimatu oraz na ochronie infrastruktury w krajach niestabilnych; zaznacza, że ważne jest uwzględnianie przeglądów okresowych z myślą o ocenie postępów w realizacji takich projektów i o jak najszybszym usuwaniu niedociągnięć; pochwała rolę, jaką odgrywają wspólne operacje służące ratowaniu ludności cywilnej w razie klęsk żywiołowych, na przykład francusko-niderlandzkie ćwiczenia w zakresie zarządzania kłeskami żywiołowymi HUREX w regionie Karaibów;

53. podkreśla, że zmiana klimatu i degradacja środowiska naturalnego powinny zostać uwzględnione w przyszłym przeglądzie umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO, zwłaszcza w odniesieniu do włączenia aspektów klimatycznych i środowiskowych do zadań operacyjnych i polityki szkoleniowej;

Zwiększanie współpracy międzynarodowej i wzmocnianie multilateralizmu

54. przypomina o znaczeniu współpracy, będącej zgodnie z planem działania fundamentem pierwszoplanowej roli UE w przeciwdziałaniu zmianom klimatu; z zadowoleniem przyjmuje trwającą wymianę pracowników z ONZ i NATO oraz podkreśla potrzebę ściślejszej współpracy w tej dziedzinie; wzywa ESDZ i odpowiednie służby Komisji do dalszego nawiązywania dialogu z innymi partnerami, takimi jak Unia Afrykańska, Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, Kanada i Stany Zjednoczone; podkreśla, że należy także zająć się obecnym brakiem wiarygodnych danych porównywalnych na szczeblu międzynarodowym, dotyczących zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych w sektorze obrony;

55. podkreśla, że polityka bezpieczeństwa klimatu musi koncentrować się nie tylko na dostosowaniach do zaburzeń, ograniczonych zasobów i wyższych poziomów nieprzewidywalności, lecz także na wspieraniu głębszych zmian potrzebnych do przywrócenia stabilności i równowagi ekologicznej w skali globalnej;

56. wzywa do uwzględnienia związku między klimatem a bezpieczeństwem jako nowego obszaru priorytetowego dla strategicznego partnerstwa ONZ–UE w zakresie operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

57. zwraca uwagę na zadeklarowany przez NATO ambitny cel osiągnięcia zerowej emisji netto do 2050 r.; podkreśla, że 22 państwa członkowskie UE są członkami NATO, i wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela Unii do zapewnienia synchronizacji celów, punktów odniesienia i metodyki redukcji emisji między państwami członkowskimi, gdyż dysponują one tylko jednolitym zasobem sił; uważa, że NATO i UE powinny zdecydować o traktowaniu bezpieczeństwa klimatycznego jako nowego obszaru współpracy i konkretnych działań; wzywa w szczególności, aby uwzględnić zmianę klimatu i bezpieczeństwo jako nowy i bardzo konkretny obszar współpracy w trzeciej wspólnej deklaracji UE i NATO;

58. podkreśla ważną rolę dyplomacji parlamentarnej w zacieśnianiu więzi międzynarodowych w walce ze zmianą klimatu, w tym przez prace komisji i delegacji Parlamentu Europejskiego, oraz wzywa do większego skupienia na związku między klimatem a bezpieczeństwem;

59. zaznacza, że brak finansowania działań związanych z klimatem znacząco utrudnia skuteczne przeciwdziałanie zmianie klimatu i budowanie bezpieczeństwa klimatycznego; ubolewa, że w 2009 r. społeczność międzynarodowa zadeklarowała, że przekaże krajom rozwijającym się 100 mld USD na finansowanie działań związanych z klimatem, ale do czasu zakończenia COP26 zobowiązania tego nie zrealizowano;

o

o o

60. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie oraz Komisji.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0224

UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku (2021/2232(INI))

(2022/C 493/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 września 2021 r. w sprawie nowej strategii UE–Chiny ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję ES-11/L.1 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 2 marca 2022 r. potępiającą agresję Rosji na Ukrainę,
- uwzględniając rezolucję ES-11/L.2 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 24 marca 2022 r. w sprawie humanitarnych skutków agresji na Ukrainę,
- uwzględniając Strategiczny kompas UE, zatwierdzony przez Radę Europejską 24 marca 2022 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Federacji Rosyjskiej i Chińskiej Republiki Ludowej z dnia 4 lutego 2022 r. w sprawie stosunków międzynarodowych wkraczających w nową erę i zrównoważonego rozwoju na całym świecie,
- uwzględniając forum ministerialne ds. współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z dnia 22 lutego 2022 r.,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2021 r. w sprawie wyzwań i perspektyw dotyczących wielostronnych systemów kontroli broni masowego rażenia i systemów rozbrojenia ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2021 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 21 października 2020 r. dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela i Rady dotyczące przygotowań do procedury 10. przeglądu Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), kontroli broni jądrowej i wariantów rozbrojenia jądrowego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2021 r. w sprawie konektywności i stosunków UE–Azja ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią z drugiej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 października 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z ASEAN ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie z dnia 29 kwietnia 2021 r. dla Rady, Komisji oraz Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków między UE a Indiami ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 40.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0052.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0504.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 170.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 240.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 117.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 172.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 44.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 109.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 października 2021 r. w sprawie stanu zdolności cyberobronnych UE ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 21–22 października 2021 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 16 września 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku (JOIN(2021)0024),
- uwzględniając aktualizację francuskiej strategii na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z lipca 2021 r. pt. „The Indo-Pacific region: a priority for France” [„Region Indo-Pacyfiku – priorytet dla Francji”],
- uwzględniając konsultacje wysokiego szczebla UE–USA w sprawie regionu Indo-Pacyfiku z dnia 3 grudnia 2021 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 1 grudnia 2021 r. dotyczący strategii Global Getaway (JOIN(2021)0030),
- uwzględniając 13. Szczyt dialogu Azja-Europa (ASEM) z dnia 25 i 26 listopada 2021 r.,
- uwzględniając koncepcję zintegrowanego podejścia do zmiany klimatu i bezpieczeństwa z 5 października 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku,
- uwzględniając pakt bezpieczeństwa AUKUS z dnia 15 września 2021 r.,
- uwzględniając komunikat ze szczytu NATO w Brukseli z dnia 14 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 17 czerwca 2020 r. i z 10 maja 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając partnerstwo w zakresie konektywności między UE a Indiami z dnia 8 maja 2021 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/2188 z dnia 22 grudnia 2020 r. zmieniającą wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii ⁽¹²⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie ministerialne UE–ASEAN w sprawie konektywności z dnia 1 grudnia 2020 r.,
- uwzględniając szczyt UE-Chiny z 1 kwietnia 2022 r.,
- uwzględniając wizytę przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen w Indiach w dniach 24–25 kwietnia 2022 r.,
- uwzględniając szczyt UE-Japonia z 12 maja 2022 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat wydany przez ministrów spraw zagranicznych państw G7 14 maja 2022 r.,
- uwzględniając niderlandzką strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku z dnia 13 listopada 2020 r. pt. „Region Indo-Pacyfiku: wytyczne dotyczące wzmocnienia współpracy Niderlandów i UE z partnerami w Azji”,
- uwzględniając plan działania w zakresie zmian klimatu i obronności z dnia 9 listopada 2020 r.,

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 341.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 102.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 74.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając wytyczne niemieckiego rządu federalnego z września 2020 r. dotyczące polityki wobec regionu Indo-Pacyfiku,
 - uwzględniając partnerstwo między UE a Japonią na rzecz zrównoważonej konektywności i infrastruktury wysokiej jakości z dnia 27 września 2019 r.,
 - uwzględniając dokument Komisji i wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej z dnia 12 marca 2019 r. pt. „UE-Chiny – perspektywa strategiczna”, przygotowany na posiedzenie Rady Europejskiej,
 - uwzględniając Plan działania UE na rzecz zwalczania dezinformacji z dnia 5 grudnia 2018 r.,
 - uwzględniając decyzję podjętą na posiedzeniu ministerialnym UE–ASEAN w dniu 21 stycznia 2019 r. w sprawie ustanowienia partnerstwa strategicznego UE–ASEAN,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Singapurem podpisaną w Brukseli dnia 19 października 2018 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej z dnia 19 września 2018 r. pt. „Łącząc Europę i Azję – elementy składowe strategii UE” (JOIN(2018)0031),
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie zwiększenia współpracy UE w zakresie bezpieczeństwa w Azji i w stosunkach z tym kontynentem,
 - uwzględniając plan działania ASEAN–UE na lata 2018–2022,
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy między Nową Zelandią a Unią Europejską z dnia 5 października 2016 r.,
 - uwzględniając wspólny wniosek dotyczący decyzji Rady z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony (JOIN(2016)0008),
 - uwzględniając strategię Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego przyjętą w dniu 24 czerwca 2014 r.,
 - uwzględniając Umowę ramową z dnia 23 stycznia 2013 r. między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony,
 - uwzględniając komunikat ze szczytu z dnia 14 czerwca 2021 r. wydany przez szefów państw i rządów uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Brukseli,
 - uwzględniając orzeczenie Stałego Trybunału Arbitrażowego z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie arbitrażu dotyczącego Morza Południowocchińskiego (Republika Filipin przeciwko Chińskiej Republice Ludowej),
 - uwzględniając szczyt liderów w ramach czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa (QUAD) w dniu 24 września 2021 r., w którym po raz pierwszy w historii osobiście udział wzięli liderzy polityczni Stanów Zjednoczonych, Australii, Japonii i Indii,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie prawa morza (UNCLOS),
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0085/2022),
- A. mając na uwadze, że UE definiuje Indo-Pacyfik jako region rozciągający się od wschodniego wybrzeża Afryki po państwa wyspiarskie Pacyfiku; mając na uwadze, że region Indo-Pacyfiku jest regionem zróżnicowanym, który zamieszkuje 60 % światowej populacji i który obejmuje siedmiu członków grupy G-20 i jest kluczowym uczestnikiem globalnego ładu międzynarodowego, a w regionie tym znajdują się coraz ważniejsi partnerzy UE w dziedzinie polityki, handlu i bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że około 90 % towarów w handlu zagranicznym Unii przewożonych jest drogą morską; mając na uwadze, że w regionie Indo-Pacyfiku znajdują się drogi wodne o kluczowym znaczeniu dla działalności handlowej Unii, takie jak Cieśnina Malakka, Morze Południowocchińskie i Cieśnina Bab al-Mandab;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- C. mając na uwadze, że UE i kraje regionu Indo-Pacyfiku stoją przed coraz bardziej zbliżonymi wyzwaniami w zakresie bezpieczeństwa, a także wyzwaniami nietradycyjnymi; mając na uwadze, że stanowisko UE w odniesieniu do tego regionu odzwierciedla polityczne uznanie potrzeby przyjęcia większej odpowiedzialności za podejmowanie wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa światowego;
- D. mając na uwadze, że przed rozpoczęciem ceremonii otwarcia Zimowych Igrzysk w Pekinie, na zaproszenie przewodniczącego Xi Jinpinga w dniu 4 lutego 2022 r. wydane zostało wspólne oświadczenie przewodniczącego Chin i prezydenta Rosji; mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu zadeklarowano między innymi, iż przyjaźń między obydwojema państwami „nie ma granic”, a także mając na uwadze, że we wspomnianym oświadczeniu Chiny po raz pierwszy oficjalnie przyłączyły się do żądania Rosji dotyczącego powstrzymania ekspansji NATO;
- E. mając na uwadze, że – jak wynika z doniesień medialnych – na szczycie w dniu 4 lutego 2022 r. przedstawiciele Chin zwrócili się do wysokich rangą przedstawicieli Rosji, by Rosja nie dokonywała inwazji na Ukrainę przed zakończeniem Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Pekinie; mając na uwadze, że oznaczałoby to, iż wysocy rangą przedstawiciele Chin posiadali pewną bezpośrednią wiedzę o planach wojennych lub zamiarach Rosji przed rozpoczęciem agresji w dniu 24 lutego 2022 r.;
- F. mając na uwadze, że podczas szczytu UE-Chiny 1 kwietnia 2022 r. UE, przypominając o odpowiedzialności Chin jako globalnego podmiotu za działania na rzecz pokoju i stabilności, wezwała Chiny do wspierania wysiłków na rzecz natychmiastowego zaprzestania rozlewu krwi w Ukrainie, zgodnie z rolą, jaką Chiny odgrywają na świecie jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ, oraz z ich wyjątkowo bliskimi stosunkami z Rosją;
- G. mając na uwadze, że w reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie, która rozpoczęła się militarną inwazją w dniu 24 lutego 2022 r., w dniu 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych uchwaliło rezolucję ES-11/1 potępiającą agresję Rosji na Ukrainę, stosunkiem głosów 141 za, 5 przeciw, 35 wstrzymujących się, zaś 12 krajów nie wzięło udziału w głosowaniu; mając na uwadze, że ani jedno państwo w regionie Indo-Pacyfiku nie głosowało przeciwko rezolucji i że jedynie Chiny, Indie, Madagaskar, Mozambik, Laos, RPA, Sri Lanka, Tanzania i Wietnam wstrzymały się od głosu w odniesieniu do ostatecznego tekstu rezolucji;
- H. mając na uwadze, że niedawno przyjęty wspólny komunikat w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, której podstawą jest oparte na zasadach, długoterminowe zaangażowanie, odzwierciedla głęboką i konieczną ewolucję, jeżeli chodzi o sposób, w jaki UE postrzega swoje interesy, możliwości i wyzwania w regionie Indo-Pacyfiku oraz ambicje UE, aby odgrywać większą rolę w zachowaniu swoich wartości i interesów w tym regionie o rosnącym znaczeniu geopolitycznym i gospodarczym; mając na uwadze, że promowanie otwartej, stabilnej i opartej na przepisach architektury bezpieczeństwa regionalnego oraz budowanie silnych relacji, trwałych powiązań handlowych i współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa z regionalnymi organizacjami i krajami regionu Indo-Pacyfiku jest centralnym elementem strategii; mając na uwadze, że forum ministerialne ds. współpracy w regionie Indo-Pacyfiku z dnia 22 lutego 2022 r. zgromadziło ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich UE oraz około 30 państw z regionu Indo-Pacyfiku oraz mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie podkreśliły na tym posiedzeniu swoje poparcie dla zwiększonego i długoterminowego zaangażowania w regionie Indo-Pacyfiku, poprzez konkretne działania i intensyfikację dialogu na temat bezpieczeństwa i obrony oraz relacje dwustronne z partnerami w regionie;
- I. mając na uwadze, że wspólny komunikat w sprawie strategii Global Gateway ma na celu uruchomienie inwestycji o wartości do 300 mld euro na rzecz pobudzenia inteligentnych, czystych i bezpiecznych połączeń w dziedzinie technologii cyfrowych, energii i transportu oraz wzmocnienia systemów opieki zdrowotnej, edukacji i badań na całym świecie;
- J. mając na uwadze, że w ostatnich latach dynamika w regionie, w szczególności dynamika wywoływana przez Chińską Republikę Ludową, spowodowała silne geopolityczne napięcia i rywalizację, odzwierciedlaną przez wzrost wydatków na cele wojskowe, koncentrację sił wojskowych i bardziej agresywną retorykę, co podważa międzynarodowy ład oparty na zasadach; mając na uwadze, że w związku z tym region Indo-Pacyfiku stał się nowym centrum regionalnej i globalnej konkurencji; mając na uwadze, że nie istnieje nadrzędny regionalny system bezpieczeństwa, który mógłby złagodzić związane z tym wyzwania i napięcia; mając na uwadze, że taka dynamika stanowi poważne zagrożenie dla stabilności i bezpieczeństwa w regionie i społeczności międzynarodowej, wpływając bezpośrednio na strategiczne interesy UE jako kluczowego partnera politycznego i gospodarczego krajów tego regionu; mając na uwadze, że ideologiczna walka autorytaryzmu z demokracją w regionie może wpłynąć na wynik podobnych zmagania na całym świecie, w tym w pobliżu Unii Europejskiej; mając na uwadze, że stabilność, pokój i poszanowanie prawa

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

międzynarodowego w regionie Azji i Pacyfiku mają kluczowe znaczenie dla ochrony bezpieczeństwa i interesów Unii; mając na uwadze, że eliminowanie podstawowych przyczyn niestabilności, takich jak ubóstwo, niesprawiedliwość społeczna i łamanie praw człowieka, jest warunkiem wstępnym zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że UE jest zaangażowana w działania na rzecz bezpieczeństwa ludzi i pokoju oraz zobowiązana do przestrzegania prawa międzynarodowego i praw człowieka;

- K. mając na uwadze, że UE jest największym inwestorem zagranicznym i podmiotem zaangażowanym w pomoc rozwojową w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że UE jest ważnym partnerem handlowym i podpisała już i negocjuje umowy o wolnym handlu z państwami w tym regionie; mając na uwadze, że UE może już polegać na szerokiej sieci partnerstw i umów z wieloma krajami, takimi jak Japonia, Republika Korei, Australia, Indie, Nowa Zelandia, Wietnam i Singapur, oraz z organizacjami regionalnymi, takimi jak Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) oraz Organizacja Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS); mając na uwadze, że UE jest obecna w regionie za pośrednictwem swojego państwa członkowskiego – Francji, w szczególności francuskich departamentów zamorskich – Reunion i Majotty, a także Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych na Oceanie Indyjskim, a na Oceanie Spokojnym – Nowej Kaledonii i francuskich zbiorowości zamorskich: Polinezji Francuskiej oraz Wallis i Futuny; mając na uwadze, że te francuskie regiony zamieszkuje około 1,6 mln obywateli Unii, w tym personel wojskowy w liczbie ponad 7 000 osób; mając na uwadze, że w związku z tym UE jest podmiotem stale obecnym w regionie Indo-Pacyfiku;
- L. mając na uwadze, że na Morzu Południowochińskim działalność połowową prowadzi ponad połowa statków rybackich na świecie, a połowy na tym tylko morzu stanowią około 12 % połowów światowych; mając na uwadze, że Unia zawarła szereg porozumień w sprawie współpracy w dziedzinie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z krajami regionu Indo-Pacyfiku (Kiribati, Madagaskar, Mauritius, Mozambik, Seszele, Sfederowane Stany Mikronezji, Wyspy Cooka, Wyspy Salomona), a unijna flota rybacka jest obecna zarówno na Oceanie Indyjskim, jak i Oceanie Spokojnym; mając na uwadze, że Unia jest aktywnym członkiem wielu regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w regionie Indo-Pacyfiku (Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim, strony Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego, Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku oraz RFMO na Południowym Pacyfiku); mając na uwadze, że wniosek o przystąpienie Unii do Komisji ds. Rybołówstwa na Północnym Pacyfiku został przyjęty 25 lutego 2021 r. oraz mając na uwadze, że Unia prowadzi rozmowy na wysokim szczeblu z Australią, Indonezją, Japonią i Nową Zelandią na temat spraw dotyczących oceanów i rybołówstwa; mając na uwadze, że UE podpisała umowę o partnerstwie oceanicznym z Chinami; mając na uwadze, że prowadzi ona również dialogi i współpracuje w ramach grup roboczych w kwestii nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów z Koreą, Tajlandią i Tajwanem;
- M. mając na uwadze, że zapewnienie stabilności i swobody żeglugi na wodach Indo-Pacyfiku ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju i pokoju na szczeblu globalnym i regionalnym oraz dla zabezpieczenia strategicznych interesów UE; mając na uwadze, że UE jest zaangażowana we wspieranie regionalnego bezpieczeństwa morskiego, prowadząc operację EUNAVFOR Atalanta w ramach WPBiO; mając na uwadze, że partnerzy z regionu Indo-Pacyfiku z zadowoleniem przyjęli operację Atalanta i jej ukierunkowanie na zapobieganie piractwu i zbrojnym napadom, a także na monitorowanie handlu bronią i narkotykami; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do zwiększenia swojej stałej obecności morskiej w regionie, między innymi przyjmując koncepcję skoordynowanej obecności morskiej;
- N. mając na uwadze stałą obecność wojskową Francji w regionie Azji i Pacyfiku; mając na uwadze, że należałoby rozważyć, w jaki sposób te stałe pozycje francuskie, w szczególności w ramach Sił Zbrojnych Polinezji Francuskiej (FAPF) i Sił Zbrojnych Nowej Kaledonii (FANC), mogłyby zostać wykorzystane w kontekście ewentualnego rozmieszczenia wojsk europejskich;
- O. mając na uwadze, że szybka koncentracja sił wojskowych w Chinach, ich coraz bardziej asertywne zachowanie i ekspansjonistyczna polityka w regionie Indo-Pacyfiku oraz działania wojskowe w Cieśninie Tajwańskiej i na Morzu Wschodniocchińskim i Południowochińskim, w tym działania mające na celu zakłócenie swobody żeglugi prowadzone przez chińską straż przybrzeżną i milicję morską, powodują wzrost napięcia w regionie Indo-Pacyfiku; podobnie jak celowe i powtarzające się naruszenia strefy identyfikacji obrony powietrznej Tajwanu, działania mające na celu położenie kresu niezależności i autonomii Hongkongu, koncentracja sił wojskowych na granicy indyjsko-chińskiej, coraz bardziej agresywna retoryka, manipulacyjne kampanie dezinformacyjne i kampanie w mediach; wzywa UE do

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

opracowania strategii opartej na rzeczywistej sytuacji w terenie, która pozwoliłaby jej reagować, gdyby okazało się to konieczne; ostrzega przed niebezpieczeństwem przyspieszonego wyścigu zbrojeń w regionie;

- P. mając na uwadze, że asertywność Chin w regionie nie ogranicza się do sfery wojskowej, ale przejawia się również w agresywnych praktykach handlowych opartych na przymusie dyplomatycznym i w wojowniczej polityce dyplomacji zadłużenia; mając na uwadze ekspansję gospodarczą i finansową Chin w regionie Indo-Pacyfiku i w Europie, która obejmuje również infrastrukturę krytyczną; mając na uwadze, że poprzez swoje interesy gospodarcze Chiny próbują zdobyć wpływy polityczne; mając na uwadze, że kryzys wywołany przez COVID-19 unaoczniał, jak ważne są niezawodne łańcuchy dostaw oraz utrzymywanie bardziej zrównoważonych więzi gospodarczych z Chinami;
- Q. mając na uwadze, że 12 lipca 2016 r. Stały Trybunał Arbitrażowy w precedensowej sprawie orzekł, że nie ma dowodów na to, że Chiny sprawowały historycznie wyłączną kontrolę nad terytoriami, do których roszczą sobie prawo na Morzu Południowochińskim; mając na uwadze, że Chiny zignorowały to orzeczenie i między innymi zbudowały bazy wojskowe na sztucznie utworzonych wyspach;
- R. mając na uwadze, że Chiny wykazały się brakiem przejrzystości i niechęcią do angażowania się w rozmowy na temat potencjalnego udziału w wielostronnych instrumentach kontroli broni jądrowej, co umożliwiło im utworzenie bez przeszkód dużego arsenału zaawansowanych technologicznie pocisków balistycznych o średnim zasięgu, takich jak Dong-Feng 26s;
- S. mając na uwadze, że transformacja cyfrowa ma coraz większy wpływ na strukturę systemu międzynarodowego; mając na uwadze, że ustanawianie norm międzynarodowych i przełomowe innowacje w dziedzinie pionierskich technologii, takich jak sztuczna inteligencja, obliczenia kwantowe, 5G i 6G mają strategiczne znaczenie dla UE i jej cyfrowej przyszłości oraz mając na uwadze, że nasila się globalna rywalizacja o dominację technologiczną, w którą Chiny są poważnie zaangażowane;
- T. mając na uwadze, że we wspólnym oświadczeniu z 24 maja 2022 r. przywódcy Stanów Zjednoczonych, Australii, Indii i Japonii na niedawnym szczycie czterostronnego dialogu na temat bezpieczeństwa (QUAD) ponownie podkreślili zasady wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku: wolność, praworządność, wartości demokratyczne, suwerenność i integralność terytorialną; mając na uwadze, że przywódcy ci ogłosili szereg nowych inicjatyw mających na celu pogłębienie współpracy w całym regionie, w tym partnerstwo Indo-Pacyfiku na rzecz orientacji w obszarze morskim;
- U. mając na uwadze, że 23 maja 2022 r. prezydent Stanów Zjednoczonych Joe Biden oświadczył, że Stany Zjednoczone będą interweniować militarnie, jeżeli Chiny podejmą próbę zajęcia Tajwanu siłą;
- V. mając na uwadze, że 24 maja 2022 r. cztery chińskie bombowce H-6 i dwa rosyjskie bombowce Tu-95 przeprowadziły wspólne loty wokół Japonii i Republiki Korei, co skłoniło oba te kraje do poderwania myśliwców w celu monitorowania tych lotów; mając na uwadze, że wspólne loty miały miejsce tego samego dnia, w którym prezydent USA Joe Biden spotkał się ze swoimi odpowiednikami w ramach QUAD w Tokio;
- W. mając na uwadze, że 23 maja 2022 r. Stany Zjednoczone, Australia, Brunei Darussalam, Indie, Indonezja, Japonia, Republika Korei, Malezja, Nowa Zelandia, Republika Filipin, Singapur, Tajlandia i Wietnam rozpoczęły proces tworzenia ram gospodarczych regionu Indo-Pacyfiku na rzecz dobrobytu, którego celem jest przyczynienie się do współpracy, stabilności, dobrobytu, rozwoju i pokoju w regionie; mając na uwadze, że ramy gospodarcze regionu Indo-Pacyfiku na rzecz dobrobytu stanowią alternatywę dla rosnącej obecności handlowej Chin w całym regionie;
- X. mając na uwadze, że w kwietniu 2022 r. Chiny i Wyspy Salomona podpisały pakt o współpracy w zakresie bezpieczeństwa, który przyciągnął uwagę międzynarodową i doprowadził do zwiększenia obecności dyplomatycznej i zaangażowania we współpracę z państwami wyspiarskimi Pacyfiku; mając na uwadze, że 30 maja 2022 r., podczas wizyty chińskiego ministra spraw zagranicznych Wanga Yi w 10 państwach wyspiarskich Pacyfiku oraz w związku z rosnącymi obawami w tych krajach Chiny ogłosiły, że wstrzymują planowane porozumienie regionalne z państwami wyspiarskimi Pacyfiku zatytułowane „Wspólna wizja rozwoju Chin i państw wyspiarskich Pacyfiku”, które miało obejmować wolny handel i współpracę w zakresie bezpieczeństwa, w tym takie obszary jak szkolenie policji, cyberbezpieczeństwo, mapy morskie i dostęp do zasobów; mając na uwadze, że prezydent Sfederowanych Stanów

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

Mikronezji David Panuelo nazwał proponowaną umowę „najbardziej przełomowym porozumieniem w regionie Pacyfiku za naszego życia”, które „w najlepszym wypadku grozi wybuchem nowej zimnej wojny, a w najgorszym wojny światowej”; mając na uwadze, że pomimo fiaska tego dalekosiężnego porozumienia Chiny podpisały szereg mniejszych umów dwustronnych z państwami Pacyfiku podczas wizyty ministra Wanga w regionie;

- Y. mając na uwadze, że kryzys klimatyczny wywiera wpływ na system międzynarodowy, w którym może zaostriść napięcia geopolityczne; mając na uwadze, że działania zewnętrzne Unii muszą w coraz większym stopniu brać pod uwagę zmianę klimatu i degradację środowiska jako czynnik zwielfokrotniający ryzyko, a Unia musi odpowiednio dostosowywać swoje strategie, koncepcje i procedury, w tym w regionie Indo-Pacyfiku;
- Z. mając na uwadze, że w dniu 15 grudnia 1995 r. państwa członkowskie ASEAN podpisały Traktat o ustanowieniu strefy wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej (traktat SEANWFZ) będący zobowiązaniem do zachowania regionu Azji Południowo-Wschodniej jako regionu wolnego od broni jądrowej i innych rodzajów broni masowego rażenia;

Reakcja UE na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku

1. z zadowoleniem przyjmuje niedawno przyjęty wspólny komunikat w sprawie unijnej strategii współpracy w regionie Indo-Pacyfiku; uznaje wartość dodaną strategii, jako pierwszego kamienia węgielnego jednolitego podejścia UE do tego regionu, i pochwała inkluzywny i wielostronny charakter strategii oraz włączenie bezpieczeństwa i obrony do jej siedmiu obszarów priorytetowych; wzywa UE, aby wykorzystwała strategię jako narzędzie służące skutecznemu wzmocnieniu jej obecności i wpływu w regionie poprzez zacieśnienie więzi strategicznych i pogłębienie dialogu obejmującego wszystkie strony i współpracy z krajami i organizacjami o podobnych poglądach w kwestiach bezpieczeństwa i obrony; uważa, że większe, oparte na wartościach zaangażowanie UE w regionie przyczyniłoby się do bezpieczeństwa i dobrobytu w regionie, pomogłoby zlikwidować napięcia w regionie i nawiązać bardziej zrównoważone relacje między regionalnymi podmiotami; przypomina, że strategia ta jest projektem Drużyny Europy oraz że umowy dwustronne powinny wspierać podejście UE, jak również zdolność UE do opracowywania wspólnych odpowiedzi na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla, że zachowanie pokoju, stabilności i wolności żeglugi w regionie Indo-Pacyfiku w dalszym ciągu ma kluczowe znaczenie dla UE i jej państw członkowskich;
2. podkreśla, że region Indo-Pacyfiku jest bardzo zróżnicowany i że nie można stosować jednego, uniwersalnego podejścia; docenia całościowe podejście i pozytywny program przedstawiony w strategii UE oraz podkreśla potrzebę stałego dostosowywania strategii do szybko zmieniającej się równowagi sił, a jednocześnie silnego zakorzenienia w wartościach, zasadach i normach europejskich, w szczególności art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, które powinny stanowić ramy normatywne dla zaangażowania Unii w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla znaczenie powiązań między bezpieczeństwem, rozwojem i pomocą humanitarną;
3. podkreśla, że bezprawna i niesprovokowana wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie, która rozpoczęła się w dniu 24 lutego 2022 r., wywrze głęboki i długotrwały wpływ na stosunki międzynarodowe; podkreśla, że z tego względu UE musi dalej umacniać swoje zaangażowanie na arenie międzynarodowej, jak przewiduje Strategiczny Kompas, w tym w szczególności w kluczowym obszarze strategicznym, jakim jest region Indo-Pacyfiku; przyjmuje do wiadomości zacieśnienie relacji między Rosją a Chinami, na co wskazuje między innymi ich wspólne oświadczenie z dnia 4 lutego 2022 r., jednak wyraża poważne zaniepokojenie brakiem jednoznacznego potępienia przez chińskich przywódców tej bezprawnej wojny, która narusza wszystkie standardy i prawa międzynarodowe i która już dotychczas doprowadziła do śmierci tysięcy żołnierzy i tysięcy niewinnych cywilów; zdecydowanie wzywa chińskich przywódców do wywiązania się z obowiązków stałego członka Rady Bezpieczeństwa ONZ i nie tylko do potępienia tego rażącego naruszenia prawa przez Federację Rosyjską, lecz także do wykorzystania bliskich kontaktów z rosyjskim prezydentem i wezwania go do niezwłocznego zaprzestania tej brutalnej wojny napastniczej, wycofania wszystkich oddziałów z terytorium Ukrainy oraz pełnego poszanowania niezależności Ukrainy i woli jej obywateli życia w spokoju i wolności;
4. z zadowoleniem przyjmuje ogromne poparcie wyrażone przez państwa regionu Indo-Pacyfiku w głosowaniach na forum Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych 2 marca nad rezolucją ES-11/L.1 potępiającą rosyjską agresję na Ukrainę, a także 24 marca nad rezolucją ES-11/L.2 w sprawie humanitarnych skutków agresji na Ukrainę; zwraca uwagę, że ani jedno państwo w regionie nie głosowało przeciwko rezolucji; jest zdania, że fakt ten stanowi bardzo wyraźny sygnał ogólnego poparcia dla prawa międzynarodowego, pokoju i współpracy międzynarodowej

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

w regionie; niemniej jednak wyraża ubolewanie, że Indie, Madagaskar, Mozambik, Laos, RPA, Sri Lanka, Tanzania i Wietnam postanowiły wspólnie z Chinami wstrzymać się od głosu w odniesieniu do ostatecznej wersji tekstu; apeluje do tych państw, by nie zamykały oczu na wydarzenia w Ukrainie, rażące naruszenie prawa międzynarodowego oraz potworne cierpienia i zabijanie niewinnych cywilów, a także do zweryfikowania ich stanowiska i przyłączenia się do zdecydowanej większości społeczności międzynarodowej potępiającej rosyjską wojnę napastniczą oraz do międzynarodowych wysiłków na rzecz przywrócenia pokoju w Ukrainie i ochrony niewinnych cywilów;

5. podkreśla potrzebę zapewnienia jedności UE jako warunku wstępnego realizacji ambicji UE w zakresie osiągnięcia otwartej strategicznej suwerenności w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz rosnących wielopłaszczyznowych zagrożeń i konkurencji pomiędzy mocarstwami, w szczególności Stanami Zjednoczonymi, Rosją i Chinami; wzywa do większej jedności w Radzie Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjmowania środków przeciwdziałających antydemokratycznej polityce i agresywnemu zachowaniu Chin, które stanowi zagrożenie dla suwerenności państw sąsiednich i stabilności regionu Indo-Pacyfiku; przypomina, że podstawą jednolitego podejścia UE musi być pragmatyczna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa oparta na zasadach i wartościach, której celem jest w miarę możliwości współpraca z partnerami, a w razie potrzeby działanie samodzielne, aby realizować strategiczną solidarność i suwerenność Unii i której towarzyszą wiarygodne narzędzia polityki zagranicznej, a także reforma procedur decyzyjnych, zwłaszcza przez zmianę sposobu głosowania na głosowanie większością kwalifikowaną, co umożliwiłoby szybką reakcję w obliczu poważnych wyzwań dla bezpieczeństwa i zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa ludzi, zrównoważonego rozwoju i demokracji; zwraca uwagę, że rosnące zaangażowanie USA w regionie Indo-Pacyfiku ma konsekwencje dla bezpieczeństwa europejskiego i w związku z tym ponownie podkreśla potrzebę stworzenia zdolnej do działania Europejskiej Unii Obrony; podkreśla, że Unia Europejska, aby móc współpracować z partnerami w regionie Indo-Pacyfiku oraz uwzględniając rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, musi wzmocnić swoją strategiczną autonomię, by mogła być skutecznym partnerem na arenie międzynarodowej; popiera zatem zamiar utworzenia zdolności szybkiego rozmieszczania;

6. podkreśla determinację UE w promowaniu otwartej, stabilnej i opartej na przepisach architektury bezpieczeństwa regionalnego, której podstawą jest poszanowanie demokracji, praworządności, praw człowieka i prawa międzynarodowego oraz która obejmuje bezpieczne morskie linie komunikacyjne, budowanie zdolności i zwiększoną obecność sił morskich, zgodnie z ramami prawnymi ustanowionymi przez Konwencję ONZ o prawie morza (UNCLOS); zachęca Unię do kontynuowania owocnych stosunków dwustronnych z partnerami w regionie, w tym afrykańskimi krajami w regionie Indo-Pacyfiku oraz do bliskiej współpracy z innymi liberalnymi demokracjami i historycznymi sojusznikami, takimi jak NATO, USA i Zjednoczone Królestwo, zwłaszcza w kontekście rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz coraz bardziej asertywnych i agresywnych Chin, aby móc lepiej stawić czoła wspólnym regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa; podkreśla potrzebę promowania wspólnych celów zrównoważonego rozwoju i dobrobytu oraz wzmacniania multilateralizmu za pośrednictwem ONZ i innych organizacji międzynarodowych; przypomina, że nieprzestrzeganie lub wyraźne naruszenie tych wartości i zasad miałyby negatywny wpływ na żywotne interesy gospodarcze i bezpieczeństwa UE, a także na zaangażowanie UE w budowanie partnerstw dwustronnych i regionalnych, i mogłyby prowadzić do nałożenia sankcji;

7. wzywa UE, aby w obliczu nasilającej się rywalizacji geopolitycznej między światowymi i regionalnymi mocarstwami w regionie Indo-Pacyfiku wykorzystwała swoją pozycję i reputację wiarygodnego, rzetelnego i niezależnego globalnego podmiotu działającego na rzecz pokoju; przypomina, że wartość dodana zaangażowania UE w regionie Indo-Pacyfiku polega na kompleksowym zakresie środków pomocy cywilnej i wojskowej, w tym dobrze rozwiniętym wkładzie o charakterze niewojskowym; przypomina, że UE dysponuje rozległą siecią zasobów dyplomatycznych ułatwiających dialog, mediację, zapobieganie konfliktom, rozwiązywanie konfliktów, kontrolę broni, nierozprzestrzenianie broni jądrowej i denuklearyzację, a także rozwiązaniami prawnymi i wiedzą fachową w dziedzinie multilateralizmu i ustanawiania środków budowy zaufania, a także środków przeciwdziałania korupcji, którymi może się dzielić się z partnerami działającymi w dobrej wierze; uważa, że należy koniecznie rozszerzyć sieć dyplomatyczną i konsularną państw członkowskich w regionie, aby chronić wartości i interesy UE i jej państw członkowskich; wzywa UE, aby ściślej powiązała swój wkład na rzecz krajów tego regionu i swoje wysiłki dyplomatyczne z własnymi wartościami i interesami; wzywa UE do wzmocnienia działań o charakterze informacyjnym w odniesieniu do strategii w regionie Indo-Pacyfiku oraz do zaangażowania krajów partnerskich w proces jej realizacji, aby wzmocnić relacje w dziedzinie bezpieczeństwa i przyczynić się do osiągnięcia celów ustanowionych w strategii;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

8. zachęca UE, aby wraz z partnerami z regionu Indo-Pacyfiku zwiększyła zaangażowanie we wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2250, 2419 i 2535 w sprawie młodzieży, pokoju i bezpieczeństwa (YPS), zapewniając odpowiednie środki budżetowe na skuteczną realizację; podkreśla znaczenie i pozytywną wartość dodaną uczestnictwa kobiet w utrzymywaniu i budowaniu pokoju, w tym w ramach negocjacji i misji;

Suwerenność strategiczna oparta na multilateralizmie i międzynarodowy ład oparty na zasadach

9. uważa, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, będąca rażącym naruszeniem prawa międzynarodowego, a także rosyjska odmowa mediacji i prowadzenia uczciwych negocjacji, stanowią poważne zagrożenie dla światowego bezpieczeństwa, pokoju i stabilności oraz dla swobodnej i otwartej komunikacji w obszarach morskim, powietrznym i kosmicznym oraz w cyberprzestrzeni, które są niezbędne do utrzymania regionalnych i globalnych szlaków handlowych; zachęca właściwe służby Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych do przeanalizowania skutków rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie na politykę UE wobec Indo-Pacyfiku, a także możliwych konsekwencji konfliktu regionalnego na interesy gospodarcze i bezpieczeństwa UE, a jednocześnie do przeprowadzenia oceny, w jaki sposób UE mogłaby zareagować na pogarszającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku; wyraża głębokie zaniepokojenie wpływem wojny w Ukrainie na gospodarkę krajów Indo-Pacyfiku, zwłaszcza w odniesieniu do rosnących cen zbóż, energii i nawozów; podkreśla stabilizującą rolę, jaką UE mogłaby odegrać w tym regionie;

10. wyraża głębokie zaniepokojenie szybką koncentracją sił wojskowych w Chinach, w tym niedawno ujawnionym testem pocisku hipersonicznego, oraz ich coraz bardziej asertywnym zachowaniem, którego celem jest między innymi wysuwanie roszczeń terytorialnych na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim; podkreśla, że obszary znajdujące się pod szczególną presją, jeśli chodzi o bezpieczeństwo, i nierozwiązane problemy, takie jak program nuklearny Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, niedawny impas na granicy chińsko-indyjskiej, tłumienie demokracji w Hongkongu i Makao, niewywiązywanie się przez Chiny ze zobowiązań wynikających z prawa krajowego i międzynarodowego dotyczących przestrzegania praw człowieka, w tym praw mniejszości w Sinciang, Tybecie i Mongolii Wewnętrznej, oraz zagrożenia ze strony Chin dla integralności terytorialnej Tajwanu, dodatkowo nadwyrężają bezpieczeństwo i stabilność w regionie; potępia dyplomację zastraszania i manipulacyjne kampanie dezinformacyjne stosowane przez Chiny; wyraża ponadto zaniepokojenie zwiększoną obecnością Chin na innych strategicznych obszarach, takich jak Ocean Indyjski, region Południowego Pacyfiku i Oceanii oraz Morze Arabskie;

11. przypomina, że dawne podziały osłabiły zdolność UE do przyjęcia jednolitego stanowiska wobec Chin; podkreśla, że podejście UE do Chin musi być ujednoczone, pragmatyczne, wieloaspektowe i oparte na zasadach, obejmując z jednej strony współpracę w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania i mających skutki globalne, takich jak zmiana klimatu, w oparciu o prawa człowieka i prawo międzynarodowe, a z drugiej strony o rywalizację w zapewnianiu państwom trzecim alternatyw gospodarczych, politycznych i strategicznych oraz konfrontowanie się z Chinami i ewentualne nakładanie na nie sankcji w sprawach, w których nasze poglądy znacznie się różnią, na przykład w zakresie ochrony wartości UE, takich jak poszanowanie demokracji i praw człowieka, oraz wypowiedzania się przeciwko brutalnej agresji na niezależne kraje i potępienia sprawców takich naruszeń, w tym osób odpowiedzialnych za zabijanie niewinnych cywilów w wyniku działań wojennych, czego społeczność międzynarodowa może być obecnie świadkiem w przypadku działań Rosji w Ukrainie;

12. z zadowoleniem przyjmuje bardzo aktualny nowy dialog UE-USA na temat Chin i ustanowienie konsultacji UE-USA w sprawie regionu Indo-Pacyfiku oraz wzywa do przyjęcia skoordynowanego podejścia w celu pogłębienia współpracy w sprawach dotyczących bezpieczeństwa, w tym w drodze transatlantyckiego dialogu parlamentarnego, do wzmocnienia instytucji wielostronnych i organizacji regionalnych, promowania demokracji i wzmocnienia odporności demokratycznej w regionie Indo-Pacyfiku i poza nim; z zadowoleniem przyjmuje zamiar USA, aby wzmocnić stabilność, odporność i bezpieczeństwo w regionie; z ogromnym zadowoleniem przyjmuje zdecydowaną jedność wspólnoty transatlantyckiej w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i uznaje ją za bardzo silny sygnał dla całego świata, że jesteśmy wierni naszym wartościom i gotowi ich bronić, jeżeli zostaniemy poddani próbie;

13. odnotowuje niedawne zawarcie trójstronnego paktu bezpieczeństwa AUKUS; wyraża ubolewanie z powodu braku wcześniejszych konsultacji w ramach tego procesu i ponownie wyraża swoją solidarność z Francją; jest głęboko przekonany, że bliskie stosunki między UE a Australią, oparte na wzajemnym zaufaniu i konsultacjach, są ważne dla stabilności w regionie i należy je dalej rozwijać, a zawarcie paktu AUKUS nie powinno mieć na niego wpływu; uważa AUKUS oraz QUAD za ważne elementy regionalnej architektury bezpieczeństwa i podkreśla, że skuteczne bezpieczeństwo

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

regionalne wymaga otwartego i integrującego dialogu z udziałem odpowiednich podmiotów regionalnych, zainteresowanych podmiotów pozaregionalnych, a także podmiotów międzynarodowych; dlatego wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by wraz z odpowiednimi partnerami zbadał możliwości nawiązania stałego dialogu z AUKUS i reprezentowania na posiedzeniach członków QUAD, również w dziedzinach niewojskowych, takich jak zmiana klimatu, technologia czy zdrowie, aby dostosować nasze strategie dotyczące regionu Indo-Pacyfiku i wzmocnić synergie; podkreśla potrzebę dalszego rozwijania i wzmocnienia ram współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem, w tym w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; odnotowuje dotychczasowy brak zainteresowania Zjednoczonego Królestwa w tym względzie;

14. zwraca uwagę na zasadniczą rolę konektywności w stosunkach geopolitycznych UE i jej państw członkowskich oraz z zadowoleniem przyjmuje zaprezentowany w grudniu 2021 r. wspólny komunikat Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie strategii Global Gateway, mającej na celu zwiększenie trwałej współpracy z państwami o podobnych poglądach oraz wykorzystanie miękkiej siły do promowania wartości europejskich i zapewnienia silnych i trwałych partnerstw; jest zdania, że inicjatywa ta mogłaby stać się dla partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku i poza nim atrakcyjną alternatywą dla chińskiej strategii konektywności; podkreśla, jak ważna jest współpraca w zakresie konektywności dla UE i regionu Indo-Pacyfiku, aby skutecznie stawić czoła nowym wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa, w tym cyberbezpieczeństwa, łączności cyfrowej i infrastruktury krytycznej, oraz uważa, że współpraca ta powinna obejmować wysiłki na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa światowej infrastruktury internetowej, w tym kabli podmorskich; podkreśla znaczenie zwiększenia bezpieczeństwa klimatycznego i zrównoważonego rozwoju przez inwestycje w konektywność; wzywa do szybkiej realizacji tej strategii w regionie Indo-Pacyfiku, w tym przez wdrażanie konkretnych i widocznych projektów;

15. uznaje, że Strategiczny kompas UE wskazuje Indo-Pacyfik jako region o kluczowym znaczeniu strategicznym dla UE, określając jednocześnie konkretny zestaw celów do osiągnięcia w tym regionie oraz wymagane zdolności do ich realizacji w oparciu o wspólną ocenę zagrożeń; podkreśla, że aby UE mogła być wiarygodnym podmiotem w dziedzinie bezpieczeństwa w regionie i na arenie międzynarodowej, musi dalej zwiększać wspólne wysiłki na rzecz rozwoju zdolności, zwłaszcza w dziedzinie polityki morskiej, koncentrując się przy tym na projektach o strategicznym znaczeniu; zaleca dalszą współpracę między UE a NATO, aby reagować na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa związane z regionem Indo-Pacyfiku, jak określono w Strategicznym Kompasie UE;

Zacieśnianie partnerstw z organizacjami regionalnymi i krajami demokratycznymi

16. ponownie podkreśla, że zacieśnianie istniejących partnerstw z podmiotami regionalnymi i budowanie nowych partnerstw jest kluczowym elementem strategii; podkreśla, że wspólne działanie UE i jej tradycyjnych sojuszników w regionie ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia stabilności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE zintensyfikuje dialog z partnerami na temat bezpieczeństwa i obrony, w tym dialog dotyczący zwalczania terroryzmu, cyberbezpieczeństwa, nieprolifracji i rozbrojenia, budowania zdolności, zagrożeń hybrydowych, bezpieczeństwa morskiego i zwalczania ingerencji i dezinformacji, w szczególności poprzez dzielenie się najlepszymi praktykami, udoskonalanie strategicznej komunikacji i gromadzenie dowodów z myślą o ulepszeniu zbiorowego przypisywania odpowiedzialności i sankcji, poprawę bezpieczeństwa klimatycznego i reagowania kryzysowego oraz zapewnianie skutecznej, wielostronnej reakcji na pandemię COVID-19 i przyszłe światowe kryzysy zdrowotne, prócz dialogów dotyczących bezpieczeństwa przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa morskiego; ponadto z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE deleguje doradców wojskowych do delegatur Unii w regionie, tak jak uczyniła to w Chinach i Indonezji;

17. podkreśla długotrwałą współpracę między UE a ASEAN w kwestiach bezpieczeństwa i obrony oraz z zadowoleniem przyjmuje niedawne podniesienie statusu stosunków dwustronnych do partnerstwa strategicznego; ponawia swoje zdecydowane poparcie dla centralnej pozycji ASEAN oraz jego inkluzywnej i wielostronnej architektury; wzywa UE, aby ugruntowała i rozszerzyła swoją obecność w regionie poprzez pogłębienie współpracy z ASEAN i jego członkami; apeluje do ASEAN o zaangażowanie UE w spotkanie ministrów obrony ASEAN i Państw Dialogu oraz w Szczyt Azji Wschodniej; podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywa dyplomacja parlamentarna w umacnianiu demokracji i propagowaniu praw człowieka w regionie, i w związku z tym zachęca do utworzenia Zgromadzenia Parlamentarnego UE-ASEAN oraz do liczniejszych i bardziej regularnych wymian parlamentarnych w regionie, w tym z okazji przypadającej w 2022 r. 45. rocznicy szczytu w Brukseli; podkreśla, że UE powinna zbadać możliwość zaangażowania się w działania na rzecz budowania zdolności wraz z ASEAN w obszarach takich jak zapobieganie konfliktom cywilnym, mediacja, budowanie pokoju i pojednanie, także poprzez współpracę z innymi partnerami regionalnymi w zakresie takich działań;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

18. z dużym zadowoleniem przyjmuje ścisłą koordynację działań z Australią, Japonią, Republiką Korei i Nową Zelandią w odpowiedzi na rosyjską wojnę przeciwko Ukrainie i z zadowoleniem przyjmuje ścisłe porozumienie między UE a tymi czterema krajami w kwestii sankcji wobec Rosji i Białorusi za ich bezprawne i niehumanitarne działania; z zadowoleniem przyjmuje umocnienie dialogu między NATO a jego czterema partnerami w regionu Indo-Pacyfiku, tj. Australią, Japonią, Republiką Korei i Nową Zelandią, w celu zajęcia się przekrojowymi kwestiami bezpieczeństwa i globalnymi wyzwaniami oraz zwiększenia wzajemnej znajomości rozwoju sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w regionie euroatlantyckim i regionie Indo-Pacyfiku, w szczególności spotkania ambasadorów przedstawicieli Rady Północnoatlantyckiej NATO (NAC) i wspomnianych czterech krajów Azji i Pacyfiku, zwane powszechnie formatem „NAC+4”; wzywa UE do rozwinięcia podobnego dialogu z tymi czterema partnerami z regionu Azji i Pacyfiku; podkreśla, że priorytetowe obszary współpracy z partnerami powinny koncentrować się na budowaniu zdolności, zagrożeniach hybrydowych, nieprolifracji i reagowaniu kryzysowym, cyberobronie, gotowości cywilnej oraz agendzie ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”; zwraca się do NATO o wykorzystanie procesu refleksji 2030 do zacieśnienia współpracy z partnerami w celu obrony wspólnych wartości, wzmocnienia demokracji w regionie, zwiększenia odporności i utrzymania międzynarodowego ładu opartego na zasadach, przy jednoczesnym zapewnieniu większej spójności strategii politycznych dotyczących Chin z pełnym poszanowaniem autonomii decyzji i działań Unii Europejskiej;

19. z zadowoleniem przyjmuje projekt dotyczący zwiększenia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa w Azji oraz z tym kontynentem i w celu wsparcia jego realizacji zachęca do regularnych wymian i wyjazdów studyjnych dla oficerów sił zbrojnych w celu ułatwienia wzajemnego zrozumienia i promowania wspólnego podejścia strategicznego;

20. ponownie wskazuje na znaczenie dobrze ugruntowanego strategicznego partnerstwa między UE i Japonią oraz podkreśla nasze partnerstwo w dziedzinach bezpieczeństwa, obrony i konektywności; zauważa, że Japonia jest jedynym partnerem w regionie Indo-Pacyfiku wyraźnie wymienionym w Strategicznym Kompasie UE; z zadowoleniem przyjmuje wyniki 28. szczytu UE-Japonia, który odbył się 12 maja 2022 r. i podczas którego przywódcy potwierdzili swoje zobowiązanie do zacieśnienia współpracy na rzecz wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku w oparciu o wspólne wartości i uzupełniające się strategie dla tego regionu; zauważa, że Japonia tradycyjnie gromadzi fachową wiedzę na temat współpracy z państwami regionu Indo-Pacyfiku; w związku z tym wzywa UE do zacieśnienia współpracy z Japonią w celu skutecznego wzmocnienia współpracy w zakresie bezpieczeństwa morskiego w regionie, zwłaszcza z ASEAN; z dużym zadowoleniem przyjmuje udział Japonii w międzynarodowych wysiłkach na rzecz zwalczania piractwa w Zatoce Adeńskiej, polegający na prowadzeniu wspólnych ćwiczeń w ramach operacji EUNAVFOR Atalanta; wzywa obu partnerów do zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego oraz do dalszego rozwijania współpracy w ramach WPBiO w dziedzinach takich jak wywiad, budowanie zdolności i cyberbezpieczeństwo; z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez UE i Japonię zobowiązanie do rozszerzenia konsultacji w dziedzinie rozbrojenia i nieprolifracji oraz do dalszego propagowania, w kontekście wojny w Ukrainie, wzmocnienia Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej; wzywa UE i Japonię do dalszego rozszerzenia konsultacji na temat zagrożeń hybrydowych, w tym dialogu na temat przeciwdziałania dezinformacji i ingerencji ze strony podmiotów państwowych i niepaństwowych; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Japonii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Japonię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje szybkie rozpoczęcie współpracy i koordynacji między UE a Japonią w celu utrzymania stabilności światowych rynków energii i wyraża uznanie dla solidarności, jaką wykazała się Japonia, zapewniając UE przystępne cenowo dostawy skroplonego gazu ziemnego;

21. wzywa UE do dalszego wzmocnienia partnerstwa strategicznego z Indiami; z zadowoleniem przyjmuje zatem zobowiązania UE i Indii w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz niedawne rozpoczęcie przez nie dialogu na temat bezpieczeństwa morskiego; zachęca obie strony do dalszego zacieśniania współpracy operacyjnej na morzu, w tym wspólnych ćwiczeń sił morskich i zawinięć do portów, oraz do wzmocnienia i programowania działań mających na celu ochronę morskich linii komunikacyjnych, w tym w drodze ustanowionego niedawno partnerstwa w zakresie konektywności między UE a Indiami; ponadto wzywa UE i Indie do zwiększenia wzajemnej koordynacji i wymian w celu wzmocnienia świadomości w kwestii obszarów morskich w rejonie Indo-Pacyfiku; z zadowoleniem przyjmuje wizytę przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen w Indiach w dniach 24–25 kwietnia; podkreśla, że jest to pozytywny krok w kierunku wzmocnienia przyszłych partnerstw i pogłębienia współpracy dwustronnej w regionie Indo-Pacyfiku; zauważa, że Indie są kluczowym partnerem, jeżeli chodzi o budowanie środowiska bezpieczeństwa morskiego; ponownie zaznacza, że stabilizacja Azji Środkowej i Południowej powinna być głównym celem współpracy między UE a Indiami; wyraża ubolewanie w związku z brakiem jednoznacznego potępienia przez rząd Indii bezprawnej wojny Rosji przeciwko Ukrainie i wzywa rząd Indii do zrewidowania jego stanowiska w kontekście jednoznacznie dowiedzionych naruszeń prawa międzynarodowego przez Rosję; apeluje do Indii, jako największej demokracji świata, by nie pozostawały bezczynne, gdy Ukraina, jedna z największych demokracji w Europie, jest brutalnie atakowana, oraz wzywa rząd Indii do wystąpienia przeciwko zabijaniu niewinnych cywilów oraz rewizjonistycznym i brutalnym działaniom Władimira Putina;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

22. podkreśla, że relacje między Unią Europejską i Australią mają głębokie korzenie historyczne i powiązania międzyludzkie oraz opierają się na wspólnych wartościach i zasadach, takich jak pokój, bezpieczeństwo, poszanowanie demokracji, prawa człowieka, równość płci i państwo prawa, w tym prawa międzynarodowego z zadowoleniem przyjmuje pozytywny rozwój współpracy pomiędzy UE i Australią w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony na przestrzeni ostatniego dziesięciolecia oraz udział Australii w operacjach zarządzania kryzysowego UE; wzywa obu partnerów do dalszego zwiększania koordynacji i synergii w celu wspierania bezpieczeństwa i stabilności w regionie Indo-Pacyfiku, w tym w dziedzinie wolności żeglugi oraz do zaangażowania się w rozmowy mające na celu określenie obszarów wspólnego zainteresowania dla przyszłej współpracy w sprawach związanych z bezpieczeństwem i obroną; odnotowuje jednakże, że brak konsultacji i informacji w sprawie umowy AUKUS negatywnie wpłynął na wzajemne zaufanie; wyraża życzenie prowadzenia w przyszłości dobrej wzajemnej współpracy w dziedzinie obrony; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Australii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Australię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

23. wyraża zaniepokojenie umową o bezpieczeństwie, zawartą niedawno przez Chiny z Wyspami Salomona, która to umowa może mieć wpływ na bezpieczeństwo regionu Indo-Pacyfiku; podkreśla, że ewentualna obecność chińskiej marynarki wojennej na Wyspach Salomona może utrudnić Australii dostęp do szlaków morskich, zarówno do celów handlowych, jak i wojskowych; podkreśla, że wolność żeglugi na wodach Indo-Pacyfiku ma zasadnicze znaczenie dla pokoju na świecie i w regionie, gwarantującego strategiczne interesy UE i jej partnerów;

24. z zadowoleniem przyjmuje dobrą współpracę między UE a Republiką Korei, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, oraz ostrzega, że działania nuklearne Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (DKPR) stanowią poważne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz dla światowych wysiłków na rzecz rozbrojenia i nierozprzestrzeniania broni jądrowej; zdecydowanie potępia zintensyfikowane prowokacje ze strony KRLD od początku 2022 r., w tym wystrzelenie trzech pocisków balistycznych krótkiego zasięgu z obszaru Sunan w Pjongjangu 12 maja, a także wystrzelenie przez KRLD trzech pocisków balistycznych 25 maja po wylocie prezydenta USA J. Bidena z Republiki Korei; zauważa z ubolewaniem, że była to 17. próba eksplozja w tym roku; podkreśla kluczową rolę, jaką Republika Korei odgrywa we wspieraniu wysiłków na rzecz całkowitej, podlegającej weryfikacji i nieodwracalnej likwidacji programu jądrowego i programu rakiet balistycznych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej; wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i państwa członkowskie do wykorzystania swojej wiarygodności i wiedzy eksperckiej, by skutecznie przyczynić się do tych wysiłków, w tym poprzez poparcie pokojowego i dyplomatycznego rozwiązania konfliktu z KRLD w ścisłym porozumieniu z naszymi partnerami międzynarodowymi; zdecydowanie potępia próbną eksplozję pocisków balistycznych i jądrowych dokonywane przez KRLD oraz inne działania związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej; wzywa KRLD do szybkiego podpisania i ratyfikowania Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT) oraz do powrotu do przestrzegania Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i umowy o zabezpieczeniach wszechstronnych Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA), przy jednoczesnym wprowadzeniu w życie załączonego do niej protokołu dodatkowego; podkreśla, że współpraca między UE a Republiką Korei w dziedzinie cyberbezpieczeństwa okazała się skutecznym narzędziem w walce z cyberatakami, których źródłem jest KRLD i inne państwa regionu; wzywa UE i Republikę Korei, aby jeszcze bardziej zwiększały wspólne wysiłki na rzecz zwalczania cyberprzestępczości i budowy odpornej infrastruktury; zachęca UE i Republikę Korei do pogłębienia współpracy w kwestiach dotyczących polityki i technologii kosmicznej; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Republiki Korei z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Republikę Korei sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

25. uważa Tajwan za kluczowego partnera i demokratycznego sojusznika w regionie Indo-Pacyfiku oraz zdecydowanie popiera jego demokratyczną drogę; podkreśla bliskie wsparcie i przyjaźń między UE a Tajwanem oraz, również w kontekście rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie, zdecydowanie odrzuca wszelkie próby chińskiej propagandy wskazywania na podobieństwa pomiędzy rosyjską wojną w Ukrainie i ogólną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa Tajwanu, ponieważ sytuacje te znacząco się różnią, zarówno z punktu widzenia historycznego, jak i analizując rolę Tajwanu w kontekście regionalnym i globalnym; z zadowoleniem przyjmuje pozytywną rolę, jaką Tajwan odgrywa we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku, a w szczególności w Cieśninie Tajwańskiej; podkreśla konieczność zapewnienia ściślejszej koordynacji z partnerami o podobnych poglądach w celu utrzymania pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej; ponownie podkreśla, że stosunki między Chinami a Tajwanem powinny być rozwijane konstruktywnie w drodze dialogów, bez nacisków ani destabilizujących taktyk ze strony którejkolwiek ze stron; podkreśla swój sprzeciw wobec wszelkich jednostronnych działań, które mogą podważyć status quo w Cieśninie Tajwańskiej, oraz przypomina, że nie wolno dokonywać żadnych zmian w stosunkach między państwami po obu stronach cieśniny wbrew woli obywateli Tajwanu; wzywa UE do wzmocnienia istniejącego partnerstwa z Tajwanem, aby propagować wspólne

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

wartości takie, jak demokracja, prawa człowieka, państwo prawa i dobre rządy w regionie Indo-Pacyfiku, współpracy w kwestiach takich jak ochrona morskich linii komunikacyjnych oraz otwarta i bezpieczna przestrzeń powietrzna, a także angażowania się we wspólne wysiłki mające na celu przeciwdziałanie zmianie klimatu; popiera pogłębioną współpracę między właściwymi europejskimi i tajwańskimi agencjami, organizacjami pozarządowymi i ośrodkami analitycznymi oraz ponownie wyraża swoje poparcie dla udziału Tajwanu w charakterze członka obserwatora w organizacjach międzynarodowych, w tym w Światowej Organizacji Zdrowia; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Tajwanu z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Tajwan sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

26. z zadowoleniem przyjmuje pozytywną rolę, jaką Nowa Zelandia odgrywa we wspieraniu pokoju i bezpieczeństwa w regionie; wyraża uznanie dla zdecydowanego nacisku, jaki położono w Umowie o partnerstwie w zakresie stosunków i współpracy na przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym na rozwiązaniu problemu osłabionej odporności gospodarczej, stanowiącej kluczowy czynnik zagrożenia związanego z bezpieczeństwem; docenia wkład Nowej Zelandii w misje UE, takie jak operacja EUNAVFOR Atalanta; z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję wspólnego komitetu dotyczącą zbadania dalszych możliwości zwiększania współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, oraz intensyfikacji wymiany poglądów dotyczących zwalczania terroryzmu, brutalnego ekstremizmu i treści w internecie o charakterze terrorystycznym, a także przeciwdziałania obcym ingerencjom i kampaniom dezinformacyjnym; oczekuje wspólnego działania na rzecz przestrzegania prawa międzynarodowego w regionie; z dużym zadowoleniem przyjmuje bliską współpracę i porozumienie Nowej Zelandii z UE i USA w kwestii reakcji na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie i nałożenie przez Nową Zelandię sankcji w odpowiedzi na to rażące naruszenie prawa międzynarodowego;

27. wzywa UE, aby zacieśniła współpracę z państwami Pacyfiku zarówno w ramach Forum Wysp Pacyfiku, jak i nowej umowy między UE a OACPS; sugeruje, by nowe Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne UE-OACPS, a w szczególności jego Regionalne Zgromadzenie Parlamentarne UE-Pacyfik, było zaangażowane w unijną strategię na rzecz regionu Indo-Pacyfiku;

28. podkreśla ważny wkład i możliwe wzmocnienie wkładu partnerów z regionu Indo-Pacyfiku w misje i operacje UE w ramach WPBiO na podstawie umów w sprawie ram udziału z Australią, Nową Zelandią, Republiką Korei i Wietnamem oraz wzywa do zawierania kolejnych umów w sprawie ram udziału-z demokratycznymi krajami partnerskimi; popiera dążenia partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do rozwijania własnych zdolności utrzymywania pokoju;

29. wzywa UE, aby zachęciła partnerów z regionu Indo-Pacyfiku o podobnych poglądach do udziału w wybranych projektach PESCO, z zastrzeżeniem, że udział państw trzecich może mieć wyłącznie charakter wyjątku, a decyzję w tej sprawie podejmuje się indywidualnie dla każdego przypadku na podstawie uzgodnionego zestawu warunków politycznych, merytorycznych i prawnych; podkreśla, że taka współpraca może leżeć w strategicznym interesie UE, m.in. jeśli chodzi o dostarczanie wiedzy technicznej lub dodatkowych zdolności, i może służyć poprawie interoperacyjności i spójności, zwłaszcza w przypadku partnerów strategicznych, takich jak demokracje regionu Indo-Pacyfiku;

30. z zadowoleniem przyjmuje komunikat ministrów spraw zagranicznych państw grupy G7 z 14 maja 2022 r., w którym podkreślono znaczenie utrzymania wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku sprzyjającego włączeniu społecznemu i opartego na takich wartościach, jak podstawowe wolności, praworządność, zasady demokratyczne, integralność terytorialna oraz pokojowe i pluralistyczne rozstrzygnięcie sporów; zdecydowanie popiera podjęte przez państwa grupy G7 zobowiązanie do działania na rzecz osiągnięcia tego celu poprzez ochronę i promowanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, poprawę łączności regionalnej i zwiększenie odporności krajowej;

Wolność globalnych dóbr wspólnych fundamentem stosunków UE-Indo-Pacyfik

Wymiar bezpieczeństwa morskiego

31. podkreśla, że do najważniejszych wyzwań w regionie Indo-Pacyfiku należy bezpieczeństwo morskie i swoboda żeglugi, które należy zapewnić zgodnie z prawem międzynarodowym, a w szczególności z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza; wzywa UE, by zintensyfikowała działania zewnętrzne, w szczególności wysiłki dyplomatyczne, na rzecz wzmocnienia praworządności na morzu oraz zacieśniła w tym zakresie współpracę morską z krajami regionu Indo-Pacyfiku; wzywa wszystkie państwa, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikowania w krótkim czasie konwencji UNCLOS; z zadowoleniem przyjąłby również ustanowienie systematycznych i skoordynowanych ram, w tym wspólnych ćwiczeń, zawinięć do portów i działań na rzecz walki z piractwem, które rozwinęłyby dyplomację morską i przyczyniłyby się do bezpieczeństwa morskiego w regionie;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

32. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w sposób skoordynowany i niezależny zwiększyły własne zdolności morskie w regionie, między innymi poprzez zbadanie sposobów zapewnienia stałej i wiarygodnej obecności europejskich sił morskich na Oceanie Indyjskim; podkreśla potrzebę zwiększenia zdolności UE jako skutecznego dostawcy usług w zakresie bezpieczeństwa morskiego oraz podkreśla potrzebę omówienia i podjęcia decyzji w sprawie wyboru najistotniejszych i najpilniejszych wyzwań, którym można realistycznie sprostać z pomocą UE w ścisłej współpracy z partnerami w regionie, w tym ochrony jej statków i ich załóg; podkreśla fakt, że Francja jest jedynym państwem członkowskim ze stałą obecnością wojskową na Oceanie Indyjskim; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Niderlandy i Niemcy wysłały do tego regionu fregaty; podkreśla, że można podejmować więcej misji morskich, w tym misji na szczeblu UE i że więcej takich misji będzie potrzebnych w przyszłości, w ramach skoordynowanego i kompleksowego podejścia do bezpieczeństwa regionalnego; z zadowoleniem przyjmuje wspólne ćwiczenia sił morskich przeprowadzone dotychczas w ramach operacji EUNAVFOR Atalanta wspólnie z Japonią, Republiką Korei, Indiami, Wietnamem, Omanem i Dżibuti, oraz zachęca do rozszerzenia tych wspólnych ćwiczeń; podkreśla, że operacja EUNAVFOR Atalanta odgrywa ważną rolę w dyplomacji morskiej; z zadowoleniem przyjmuje jej znaczący wkład w bezpieczeństwo regionalne na Oceanie Indyjskim, w szczególności udaną ochronę statków Światowego Programu Żywnościowego oraz ograniczanie piractwa, i wyraża uznanie dla synergii osiągniętej wspólnie z EUCAP Somalia i EUTM Somalia; wyraża również uznanie dla współpracy z Nową Zelandią i US Navy, a także współpracę z operacją NATO Ocean Shield i operacją AGENOR, wojskowym komponentem inicjatywy „Świadomość sytuacji na morzu w cieśninie Ormuz” (EMASOH) pod kierownictwem europejskim; zachęca państwa członkowskie z dostępem do morza, by wzmocniły potencjał swojej marynarki wojennej, z myślą o zwiększeniu obecności i widoczności UE w światowym sektorze morskim oraz wzywa UE, by rozszerzyła zasięg geograficzny operacji EUNAVFOR Atalanta w głąb Oceanu Indyjskiego; wzywa państwa członkowskie, które już zwiększyły swoją obecność morską w regionie Indo-Pacyfiku do koordynacji swojego podejścia na forach UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Rady do Spraw Zagranicznych o rozpoczęciu wdrożenia koncepcji skoordynowanej obecności morskiej w północno-zachodniej części Oceanu Indyjskiego poprzez ustanowienie morskiego obszaru zainteresowania obejmującego obszar morski od Cieśniny Ormuz do Zwrotnika Południowego i od północy Morza Czerwonego do centrum Oceanu Indyjskiego, w oparciu o indywidualne zasoby państw członkowskich; wzywa do silnej synergii z operacją EUNAVFOR Atalanta; z zadowoleniem przyjmuje szybkie rozpoczęcie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Mozambiku;

33. przypomina, że skuteczne bezpieczeństwo morskie wymaga szerszej wizji stabilności na morzu, uwzględniającej występujące na lądzie problemy z korupcją, praworządnością, podstawowe przyczyny nielegalnych połowów, nielegalne środki odurzające, handel bronią i ludźmi oraz piractwo, a także wpływ komercyjnej i przemysłowej działalności morskiej na środowisko, w tym wydobycia surowców kopalnych; wzywa UE, by zajęła się tymi kwestiami równolegle z bardziej tradycyjnymi środkami bezpieczeństwa morskiego;

34. z zadowoleniem przyjmuje wspólne ćwiczenia morskie i wzywa UE i partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do dalszego rozwijania istniejących ram współpracy morskiej; wzywa UE, by wraz z partnerami oceniła potrzebę stworzenia systemu monitorowania naruszeń międzynarodowego prawa morskiego w regionie Indo-Pacyfiku; podkreśla wartość dodaną, jaką dla UE ma zaangażowanie w regionalne fora współpracy, takie jak dialog wysokiego szczebla UE-ASEAN w sprawie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, dialog ASEM oraz Forum Regionalne ASEAN;

35. wzywa UE, aby uzupełniła swoją obecność na morzu poprzez rozszerzone programy budowania zdolności morskich dla partnerów o podobnych poglądach, w tym poprzez dalszą realizację programów CRIMARIO I i II w ramach unijnego programu „Najważniejsze szlaki morskie” oraz poprzez rozszerzenie współpracy w zakresie działań na rzecz zwiększenia morskiej orientacji sytuacyjnej i wymiany informacji; zwraca się do UE, aby oceniła możliwości rozszerzenia zasięgu geograficznego programu CRIMARIO na południowy Pacyfik;

36. zwraca uwagę na fakt, że zarządzanie rybołówstwem stanowi istotny aspekt środowiska morskiego; wzywa Unię, by w dalszym ciągu promowała zarządzanie oceanami w regionie i zrównoważone zarządzanie zasobami morskimi przez stosowanie porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i uczestnictwo w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem; apeluje do Unii, by zacieśniła współpracę z partnerami międzynarodowymi o podobnych poglądach w celu zwalczania przelowienia, nadmiernej zdolności połowowej floty oraz nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w regionie Indo-Pacyfiku oraz by systematycznie włączała zarządzanie rybołówstwem do programu dialogów na temat bezpieczeństwa morskiego ze swoimi partnerami z regionu Indo-Pacyfiku; wzywa Unię, by nadal promowała poprawę warunków życia i pracy rybaków w regionie Indo-Pacyfiku zgodnie z konwencjami i pozostałymi przepisami Międzynarodowej Organizacji Pracy; apeluje do Komisji, by zwróciła szczególną uwagę na bezpieczeństwo i obronność w kolejnej aktualizacji komunikatu w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami, przewidzianej na 2022 r.;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

Wymiar technologii, cyberprzestrzeni oraz przestrzeni powietrznej i kosmicznej

37. podkreśla znaczenie bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa jako części infrastruktury krytycznej gospodarki światowej oraz dla ochrony demokracji przed dezinformacją i złośliwymi atakami; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki UE na rzecz dalszego zacieśniania współpracy obejmującej cyberprzestępczość i budowanie zdolności w zakresie cyberodporności partnerów w regionie; zachęca UE i partnerów z regionu Indo-Pacyfiku do wzmocnienia współpracy w zakresie walki z zagrożeniami hybrydowymi, w tym z kampaniami dezinformacyjnymi; zwraca szczególną uwagę na potrzebę koordynacji działań przez UE z partnerami o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku w dziedzinie zbiorowego przypisywania odpowiedzialności oraz mechanizmów wymiany danych dowodowych i informacji wywiadowczych, aby wykorzystać je jako podstawę nakładania cybersankcji; zachęca UE i NATO do ujednoczenia ich odpowiednich strategii służących zapewnieniu właściwych reakcji na cyberataki pochodzące z regionu; wzywa Radę i Komisję do zajęcia się tym wyzwaniem w podobny sposób, jak w przypadku dezinformacji pochodzącej z wschodniej granicy UE; proponuje utworzenie niezależnego centrum komunikacji strategicznej UE dla regionu Indo-Pacyfiku, dysponującego specjalnym personelem i zasobami w ramach delegacji UE w tym regionie;

38. z zadowoleniem przyjmuje współpracę rozpoczętą przez UE i szereg partnerów z regionu Indo-Pacyfiku w zakresie cyberbezpieczeństwa i obrony; wzywa UE, aby przyspieszyła tworzenie unijnej sieci dyplomacji cyfrowej, której celem jest promowanie norm i ram prawnych w dziedzinie cyberbezpieczeństwa w regionie; wzywa UE i podobnie myślące kraje regionu Indo-Pacyfiku do działania na rzecz propagowania opartej na przepisach, wolnej, otwartej i bezpiecznej cyberprzestrzeni oraz do wzmocnienia międzynarodowych regulacji sfery cyfrowej, między innymi poprzez konwencję budapeszteńską, oraz do promowania inicjatyw w ramach ONZ;

39. wzywa UE, aby rozwijała regionalne i globalne partnerstwa z regionalnymi demokratycznymi producentami krytycznych technologii z zamiarem działania na rzecz ogólnoświatowego sojuszu technologicznych demokracji na rzecz ustanowienia sprawiedliwych, otwartych i opartych na wartościach norm i standardów dotyczących opartego na zasadach, etycznego i ukierunkowanego na człowieka wykorzystania technologii, które szanują prywatność indywidualnych użytkowników, w szczególności w odniesieniu do sztucznej inteligencji i zarządzania internetem; wzywa do ścisłej współpracy i koordynacji pomiędzy UE a krajami w regionie Indo-Pacyfiku, jeżeli chodzi o reagowanie i łagodzenie potencjalnych napięć w globalnych łańcuchach dostaw spowodowanych nałożeniem międzynarodowych sankcji na rosyjskie przedsiębiorstwa i sektory gospodarki; wzywa do zacieśnienia współpracy z demokratycznymi partnerami w regionie Indo-Pacyfiku przy opracowywaniu globalnych norm dotyczących wojskowego wykorzystania sztucznej inteligencji oraz globalnego zakazu w pełni autonomicznych systemów uzbrojenia; wzywa do skoordynowanego, ogólnoeuropejskiego podejścia strategicznego do tego regionu w celu zapewnienia dostaw krytycznych technologii i materiałów oraz wzmocnienia zdolności demokratycznych partnerów do ich wytwarzania; apeluje o wprowadzenie surowych wymogów, zarówno politycznych, jak i technicznych, dotyczących zakupu takich technologii od niedemokratycznych państw regionu, takich jak Chiny;

40. apeluje o równy i nieograniczony dostęp do przestrzeni powietrznej w oparciu o pełne poszanowanie prawa międzynarodowego; popiera zobowiązanie do otwartego i swobodnego przemieszczania się, wyrażone w ramach inicjatyw takich jak kompleksowa umowa UE-ASEAN o transporcie lotniczym;

41. podkreśla rosnące znaczenie wymiaru przestrzeni kosmicznej dla współpracy międzynarodowej i bezpieczeństwa; wyraża zaniepokojenie z powodu wzmoczonego rozwoju i rozprzestrzeniania broni kosmicznej, co zwiększa niebezpieczeństwo wyścigu zbrojeń; podkreśla potrzebę zacieśnienia regionalnej i globalnej współpracy oraz dialogu w sprawach dotyczących przestrzeni kosmicznej, w tym za pośrednictwem UNOOSA, jako sposobu na złagodzenie napięć i zapobieganie rozmieszczaniu broni w przestrzeni kosmicznej; wzywa UE, by wykorzystwała efekty udanej współpracy w dziedzinie polityki i technologii kosmicznej z Republiką Korei i Japonią oraz by nawiązała współpracę w zakresie umiejętności i technologii kosmicznych z innymi partnerami regionalnymi;

Nietradycyjne wyzwania związane z bezpieczeństwem

42. podkreśla, że walka z brutalnym ekstremizmem i propagandą leży we wspólnym interesie UE i krajów regionu Indo-Pacyfiku, a także społeczności międzynarodowej; wzywa UE do ustanowienia projektu zapobiegania i zwalczania brutalnego ekstremizmu (PCVE), obejmującego działania mające na celu zwiększenie odporności na brutalny ekstremizm, takie jak jednolita platforma przeciwdziałania ekstremizmowi w regionie Indo-Pacyfiku; zachęca UE i partnerów o podobnych poglądach w regionie Indo-Pacyfiku do wzmocnienia współpracy pomiędzy służbami wywiadowczymi zwalczającymi terroryzm, w tym poprzez zwiększenie wymiany akademickiej; podkreśla potrzebę dalszego wspierania współpracy między Europolem a Aseanapolem oraz między Europolem a krajowymi organami ścigania w celu ułatwienia

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

wymiany dobrych praktyk i wiedzy fachowej w kluczowych obszarach będących przedmiotem zainteresowania, takich jak zwalczanie terroryzmu, przestępczości transgranicznej, handlu ludźmi i nielegalną bronią oraz przemytu migrantów; przypomina, że handel ludźmi nadal stanowi wyzwanie na całym obszarze Indo-Pacyfiku; wzywa UE, by wspierała partnerów regionalnych we wdrażaniu protokołu ONZ w sprawie handlu ludźmi i inicjatyw regionalnych, takich jak Konwencja ASEAN o zwalczaniu handlu ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi;

43. wzywa do ściślejszego zaangażowania się wraz z krajami regionu Indo-Pacyfiku w rozwiązywanie problemów związanych z bezpieczeństwem, które pojawiły się w Afganistanie po przejęciu władzy przez talibów, w tym terroryzmu, handlu narkotykami i ludźmi, a także rozwiązywanie kryzysu humanitarnego i zagrożeń dla bezpieczeństwa ludności;

44. podkreśla, że głównym problemem w zakresie bezpieczeństwa regionalnego i światowego pozostaje ryzyko rozprzestrzeniania broni jądrowej oraz szybkie gromadzenie i rozmieszczanie nowych zaawansowanych technologicznie zdolności jądrowych i technologii pocisków raketowych w regionie Indo-Pacyfiku; wyraża głębokie zaniepokojenie trwającą erozją architektury rozbrojenia i kontroli zbrojeń; wzywa UE i podobnie myślących partnerów do wzmocnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz do wspierania wdrożenia i upowszechnienia traktatu o handlu bronią w regionie Indo-Pacyfiku; wzywa UE do koordynowania działań z partnerami o podobnych poglądach, aby angażować się w intensywne działania dyplomatyczne z Chinami, uwzględniając prowadzoną przez nie obecnie modernizację ich arsenału jądrowego, w tym pocisków hipersonicznych zdolnych do przenoszenia głowic jądrowych, w celu ustanowienia nowego powszechnego systemu kontroli zbrojeń oraz skutecznej architektury rozbrojenia i nieprolifracji, zwłaszcza w odniesieniu do ewentualnego następcy układu o likwidacji pocisków raketowych średniego zasięgu i nowego układu o ograniczeniu zbrojeń strategicznych, który wygasa w 2026 r., w celu ochrony interesów bezpieczeństwa UE i bezpieczeństwa międzynarodowego; wzywa do utrzymania i przestrzegania istniejących traktatów i instrumentów dotyczących rozbrojenia i nieprolifracji; wzywa państwa nieobjęte Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, ale posiadające broń jądrową, by powstrzymały się od rozprzestrzeniania wszelkich wojskowych technologii jądrowych i przystąpiły do tego układu; wyraża uznanie dla inicjatywy UE w zakresie centrów doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych, finansowanej w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, oraz wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do intensyfikacji szkoleń i budowania zdolności naszych partnerów z regionu Indo-Pacyfiku; popiera Traktat o strefie wolnej od broni jądrowej w Azji Południowo-Wschodniej (SEANWFZ), będącej regionem wolnym od broni jądrowej i innych rodzajów broni masowego rażenia, a w szczególności dążenie do postępu na drodze rozbrojenia jądrowego;

45. ponownie podkreśla, że region Indo-Pacyfiku jest w dużym stopniu narażony na zmianę klimatu, która powoduje poważne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa; zachęca partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku do zintensyfikowania działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z celami porozumienia klimatycznego z Paryża i zachęca UE do wspierania tych partnerów w osiąganiu redukcji emisji dwutlenku węgla i wdrażaniu środków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu oraz do zwiększania ich potencjału w zakresie oceny i przewidywania zagrożeń związanych z bezpieczeństwem klimatycznym oraz zarządzania nimi; wzywa UE, aby priorytetowo potraktowała zagrożenia związane z bezpieczeństwem w ramach strategii współpracy UE i regionu Indo-Pacyfiku oraz w pełni wdrożyła plan działania UE na rzecz obrony i klimatu w ramach swojego zaangażowania w tym regionie;

46. z zadowoleniem przyjmuje plan UE dotyczący zwiększenia jej zaangażowania w regionie Indo-Pacyfiku w zakresie pomocy humanitarnej i zdolności reagowania na klęski żywiołowe; wzywa UE i jej partnerów z regionu Indo-Pacyfiku, by priorytetowo potraktowali zapobieganie klęskom żywiołowym i odporność na nie oraz by przyspieszyli wdrażanie ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030;

o

o o

47. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0225

Wyspy i polityka spójności – obecna sytuacja i przyszłe wyzwania

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie wysp UE i polityki spójności: obecna sytuacja i przyszłe wyzwania (2021/2079(INI))

(2022/C 493/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 174, 175 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1056 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji ⁽²⁾,
- uwzględniając deklarację końcową 40. rocznego zgromadzenia ogólnego Komisji Wysp Konferencji Peryferyjnych Regionów Nadmorskich Europy z 15 kwietnia 2021 r.,
- uwzględniając siódmy program działań w zakresie środowiska (EAP) oraz zawarte w nim koncepcje,
- uwzględniając konkluzje Rady z 16 października 2020 r. w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030,
- uwzględniając badanie przeprowadzone dla Komisji Rozwoju Regionalnego pt. „Islands of the European Union: State of play and future challenges” [Wyspy Unii Europejskiej: aktualna sytuacja i przyszłe wyzwania], opublikowane w marcu 2021 r.,
- uwzględniając badanie przeprowadzone dla Komisji Rozwoju Regionalnego pt. „Cohesion Policy and Climate Change” [Polityka spójności a zmiana klimatu], opublikowane w marcu 2021 r.,
- uwzględniając Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy NextGenerationEU,
- uwzględniając deklarację końcową XXVI Konferencji Prezydentów Regionów Najbardziej Oddalonych podpisaną w Ponta Delgada 18 listopada 2021 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z 10 grudnia 2020 r. w sprawie sprawozdania Komisji Europejskiej w sprawie wdrażania odnowionego partnerstwa strategicznego z regionami najbardziej oddalonymi UE ⁽³⁾,
- uwzględniając porozumienie Rady z 7 grudnia 2021 r. w sprawie ogólnego podejścia do uaktualnienia unijnych przepisów dotyczących stawek podatku od wartości dodanej (VAT),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2021 r. w sprawie przeglądu funkcjonowania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 37 z 2.2.2021, s. 57.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 2.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2018 r. w sprawie wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w Unii Europejskiej: sprawozdanie Komisji Europejskiej ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2021 r. w kierunku silniejszego partnerstwa z regionami najbardziej oddalonymi UE ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z dnia 14 października 2020 r. w sprawie zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych w kontekście wysp regionu Morza Śródziemnego,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A9-0144/2022),
- A. mając na uwadze, że ludność regionów wyspiarskich UE szacuje się na ponad 20 000 000 mieszkańców (4,6 % ogółu ludności Unii); mając na uwadze, że ludność wyspiarska Unii zamieszkuje około 2 400 wysp należących do 13 państw członkowskich;
- B. mając na uwadze, że wyspy unijne, które borykają się z wieloma problemami strukturalnymi, sklasyfikowano już w większości we wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych w kategorii NUTS 2 lub NUTS 3;
- C. mając na uwadze, że na wyspach występują często razem liczne ograniczenia naturalne o trwałym charakterze, takie jak niewielkie rozmiary, niska gęstość zaludnienia na większości terytorium, wyzwania demograficzne takie jak sezonowa presja demograficzna, zawężone rynki, dwoista wyspiarskość (wyspa i archipelag), trudna topografia bardzo podobna do regionów górskich, zależność od transportu morskiego i lotniczego oraz uzależnienie od niewielkiej liczby produktów;
- D. mając na uwadze, że zmiany demograficzne nie mają jednakowego wpływu na wszystkie kraje i regiony, lecz bardziej oddziałują na te regiony, które już są opóźnione w rozwoju, co jeszcze bardziej pogarsza dotychczasowe nierówności terytorialne i społeczne; mając na uwadze, że wyludnianie najbardziej dotyka regiony wiejskie, peryferyjne i najbardziej oddalone, w tym wyspy, gdyż to przede wszystkim młodzież i kobiety opuszczają te regiony; prowadzi to do wzrostu odsetka osób starszych mieszkających na tych obszarach i może zwiększyć ryzyko izolacji społecznej;
- E. mając na uwadze, że szczególne cechy wysp uznano w art. 174 TUFEM; mając także na uwadze, że artykuł ten wciąż nie jest stosowany w praktyce, ze szczególnym uwzględnieniem terytoriów wyspiarskich UE; mając na uwadze, że trzeba uwzględnić te cechy w strategiach politycznych UE, w szczególności poprzez opracowanie specjalnej strategii europejskiego planu działania i programu polityki wyspiarskiej, wraz z jasno określonymi priorytetami działania;
- F. mając na uwadze, że wszystkie regiony wyspiarskie są stosunkowo słabiej rozwinięte niż regiony kontynentalne państw członkowskich i charakteryzują się niższym PKB na mieszkańca;
- G. mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie UE to wyspy;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 390 z 18.11.2019, s. 53.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 270 z 7.7.2021, s. 2.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 18.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 28.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- H. mając na uwadze, że fizyczne odłączenie wysp i ich oddalenie od stałego lądu stwarza dodatkowe ograniczenia, w szczególności dotyczące rynku pracy, zrównoważonych połączeń transportowych i mobilności, przywozu surowców i produktów konsumpcyjnych, dostępu produktów z wysp do sąsiednich rynków zewnętrznych, edukacji, opieki zdrowotnej, działalności gospodarczej, dostępu do wody i urządzeń sanitarnych, zaopatrzenia w energię oraz systemów gospodarki odpadami; mając na uwadze, że odłączenie geograficzne o wiele bardziej utrudnia transformację ekologiczną tych obszarów w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu;
- I. mając na uwadze, że równy dostęp do wysokiej jakości i włączających środków w zakresie podnoszenia i zmiany kwalifikacji, a także do informacji na temat zasobów dotyczących umiejętności, doradztwa, kształcenia i szkolenia zawodowego dla wszystkich, w tym dla osób mieszkających na słabo zaludnionych i wyludnionych obszarach wiejskich i oddalonych oraz na wyspach, ma kluczowe znaczenie dla zrównoważonej konkurencyjności, sprawiedliwości społecznej i odporności;
- J. mając na uwadze, że zgodnie z art. 349 TFUE w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, które w przeważającej większości są wyspami, UE musi przyjąć środki szczególne, aby określić warunki stosowania wspólnych polityk UE do tych regionów, zwłaszcza w dziedzinach takich jak polityka celna i handlowa, polityka fiskalna, strefy wolnocłowe, polityka rolna i polityka w dziedzinie rybołówstwa, warunki dostaw surowców i dóbr konsumpcyjnych pierwszej potrzeby, pomoc państwa oraz warunki dostępu do funduszy strukturalnych oraz programów horyzontalnych Unii; mając na uwadze, że środki szczególne we wszystkich tych obszarach przyczyniają się do wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w UE;
- K. mając na uwadze, że w czasie pandemii COVID-19 pracownicy sezonowi i delegowani często nie mieli dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej, godnych warunków mieszkaniowych, środków ochrony indywidualnej ani odpowiednich informacji; mając na uwadze, że często mieli oni niewystarczający dostęp do systemów ochrony socjalnej w przyjmujących państwach członkowskich, lub nie mieli go wcale, w tym do świadczeń chorobowych i systemów bezrobocia krótkotrwałego; mając na uwadze, że mobilność pracowników w dużym stopniu zależy od dostępnych środków transportu, a pracownicy z wysp i regionów najbardziej oddalonych Unii są w najtrudniejszej sytuacji;
- L. mając na uwadze, że długoterminowe społeczne, gospodarcze, środowiskowe i kulturowe konsekwencje kryzysu COVID-19 na obszarach wyspiarskich Unii są szczególnie niepokojące, oraz że proces odbudowy w Europie musi obejmować wyspy i nie może generować nowych dysproporcji regionalnych; mając na uwadze, że kryzys wywołany COVID-19 pokazał bardzo dużą podatność gospodarek wyspiarskich na tego typu zdarzenia;
- M. mając na uwadze, że stopy bezrobocia na wyspach – często wyższe niż stopy bezrobocia na kontynencie – gwałtownie wzrosły z powodu kryzysu związanego z COVID-19; szczególnie dotknęło to ludzi młodych;
- N. mając na uwadze, że wyspy i regiony najbardziej oddalone znajdują się na pierwszej linii walki ze zmianą klimatu; zmagają się one z rosnącym poziomem mórz i erozją wybrzeży, ociepleniem i zakwaszeniem mórz i oceanów, a także z coraz częstszymi klęskami żywiołowymi, takimi jak cyklony, wybuchy wulkanów, pożary lasów i burze, powodzie, susze i problemy pustynnienia, które mogą mieć negatywny wpływ na rolnictwo i dostawy żywności oraz powodować różne formy szkód gospodarczych, społecznych i środowiskowych; mając na uwadze, że wyspy mogą być doskonałymi laboratoriami dla różnych procesów transformacji ekologicznej, a wiele z nich dąży do samowystarczalności energetycznej w oparciu o odnawialne źródła energii;
- O. mając na uwadze, że wyspy posiadają liczne atuty, które powinny być lepiej wykorzystywane;
- P. mając na uwadze nadzwyczajne bogactwo bioróżnorodności i ekosystemów wysp; mając na uwadze, że ekosystemy wyspiarskie są szczególnie zagrożone skutkami zmiany klimatu i należy je chronić;
- Q. mając na uwadze, że na wielu wyspach obszary położone w głębi lądu pozostają w tyle za regionami przybrzeżnymi pod względem rozwoju gospodarczego i dostępności usług;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- R. mając na uwadze, że gospodarstwa rolne na wyspach – w większości małe – borykają się z problemami związanymi z ich odległym położeniem, wyspiarskim charakterem, warunkami środowiskowymi, zależnością od energii z kontynentu, ograniczoną różnorodnością produkcji ze względu na warunki lokalne i klimatyczne, dużą zależnością od lokalnych rynków, a także zmagają się z kryzysem klimatycznym, degradacją środowiska, utratą różnorodności biologicznej, brakiem podstawowej infrastruktury, takiej jak drogi, wodociągi, gospodarka odpadami czy też infrastruktury cyfrowej i infrastruktury opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że te trudności strukturalne są często spotęgowane brakiem w pełni rozwiniętych usług świadczonych w interesie ogólnym;
- S. mając na uwadze, że wyspy, zwłaszcza regiony najbardziej oddalone, są bardzo narażone na kryzysy społeczno-gospodarcze, a także klęski żywiołowe, takie jak ekstremalne zdarzenia pogodowe i aktywność wulkaniczna; mając na uwadze, że ze względu na izolację geograficzną i trudności w dostępie do podstawowych dostaw z terytoriów kontynentalnych, takich jak paliwo lub woda, wyspy są bardziej dotknięte takimi zjawiskami jak pandemia COVID-19, a rolnicy znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji; mając na uwadze, że terytoria wyspiarskie w Unii reprezentują 80 % różnorodności biologicznej w Europie, są siedliskiem wielu europejskich gatunków endemicznych i mogą stanowić schronienie dla gatunków zagrożonych wyginięciem, a jednocześnie stanowią podstawowe tereny zimowania, punkty postoju lub wąskie gardła dla migrujących ptaków, ssaków i bezkręgowców; oprócz tego terytoria te posiadają cenne walory krajobrazowe i środowiskowe, które wymagają szczególnej ochrony;
- T. mając na uwadze, że znaczna część rozwoju społeczno-gospodarczego wysp opiera się na sektorach o bardzo sezonowym charakterze, jak rolnictwo czy turystyka; mając na uwadze, że rolnicy w regionach wyspiarskich borykają się zwłaszcza z mniejszą konkurencyjnością z uwagi na fakt, że muszą ponosić wysokie koszty transportu i nie mogą zyskiwać na korzyści skali, zważywszy na to, że grunty na wielu wyspach są zasobem deficytowym; mając na uwadze, że unijne wyspy będą musiały stosować strategię „Od pola do stołu”, stanowiącą zasadniczą część Europejskiego Zielonego Ładu, aby rozwijać sprawiedliwe, zdrowe i przyjazne dla środowiska systemy dostaw żywności; mając na uwadze, że regiony te mogą się znajdować w znacznie mniej korzystnej sytuacji ze względu na konkurencję ze strony państw spoza UE, które często nie przestrzegają tych samych norm produkcji w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa żywności oraz charakteryzują się znacznie niższymi kosztami pracy;
- U. mając na uwadze, że wpływ strategii „Od pola do stołu” na produkcję rolną UE może mieć poważne konsekwencje w tych regionach ze względu na ich słabą konkurencyjność w stosunku do przywozu z zagranicy oraz wyzwania, przed jakimi stoją w zakresie dywersyfikacji produkcji;
- V. mając na uwadze, że morska i lądowa bioróżnorodność wysp jest w dużej mierze endemiczna, a tym samym bardziej wrażliwa; mając na uwadze, że zanieczyszczenie mórz i wybrzeży, a także przełowienie oraz nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy, które mają coraz większy wpływ na środowisko naturalne na wyspach, przez co wywierają bardzo poważny wpływ na zatrudnienie, sektor rybołówstwa łodziowego i społeczności lokalne, mogą być źródłem obaw o los wysp;
- W. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone i wyspy mogą pomóc w zapewnieniu Europie zrównoważonej przyszłości w strategicznych sektorach, takich jak czysta energia, różnorodność biologiczna i ekoturystyka;

Szczególne cechy charakterystyczne wysp Unii Europejskiej

1. uznaje wyspiarski charakter za trwałe ograniczenie strukturalne; zauważa, że dlatego trzeba opracować strategie integracyjne, które pozwolą wyspom stawić czoła wyzwaniom i pokonać bariery, jakie niesie za sobą ich wyspiarski charakter;
2. przypomina, że art. 174 TUFEM stanowi, że Unia musi poświęcić szczególną uwagę wyspom europejskim;
3. podkreśla, że wyspy europejskie, choć stoją przed wspólnymi wyzwaniami, mają różne cechy geograficzne i strukturę instytucjonalną, co sprawia, że kluczowe jest przyjęcie elastycznych rozwiązań uwzględniających tę specyfikę;
4. ubolewa nad brakiem pomysłu na europejskie wyspy w UE i apeluje o opracowanie europejskiej wizji dla wysp oraz wykorzystanie ich atutów;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

5. przypomina, że w art. 349 TUFEM również uznano charakter wyspiarski za jeden z warunków utrudniających rozwój dziewięciu regionów najbardziej oddalonych; wymieniono w nim też wyspiarski charakter jako jeden z aspektów, które pogarszają strukturalnie niestabilną sytuację społeczną i gospodarczą wysp; przypomina, że art. 349 TUFEM przewiduje środki szczególne dla tych regionów najbardziej oddalonych; wzywa do opracowania specjalnego rozporządzenia dla regionów najbardziej oddalonych w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rolnych, aby uwzględnić szczególne cechy środowiskowe, geograficzne i społeczne terytoriów objętych art. 349 TUFEM;
6. podkreśla, że PKB i poziom rozwoju europejskich wysp kształtują się poniżej średniej dla Unii i krajów, których są częścią;
7. podkreśla, że jedno z głównych ograniczeń wysp wynika z ich warunków geomorfologicznych i naturalnych; zauważa, że wyspy mają na ogół podwójne lub potrójne ograniczenie naturalne, a mianowicie wyspiarski charakter, górzyste ukształtowanie terenu i lokalizację na archipelagu;
8. przypomina, że wyspiarski charakter generuje problemy strukturalne związane z uzależnieniem od transportu morskiego i lotniczego stanowiącego usługę publiczną, od której zależy codzienne życie obywateli europejskich mieszkających na wyspach, oraz problemy z dodatkowymi kosztami przywozu i wywozu towarów, surowców, w tym energetycznych, a także produktów konsumpcyjnych i przewozu osób;
9. podkreśla, że te trudności wynikające z podwójnie lub niekiedy potrójnie wyspiarskiego charakteru nasilają się w przypadku archipelagów;
10. podkreśla deficyt demograficzny wysp oraz niedobory wszelkiego rodzaju surowców i zasobów oraz zauważa, że na wielu wyspach kwestia dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych, zwłaszcza dla wszystkich gospodarstw domowych, ma kluczowe znaczenie dla życia ludności, rozwoju rolnictwa, produkcji energii, trwałości wyspy i możliwości przyjmowania turystów;
11. podkreśla, że izolacja związana z charakterem wyspiarskim powoduje zależność od rynków na stałym lądzie i na obszarach kontynentalnych oraz zwiększa koszt niektórych usług, takich jak gospodarowanie odpadami, a także niektórych towarów, zwłaszcza dla małych lub odległych wysp, które w dużym stopniu zależą od przywozu;
12. podkreśla, że gospodarki wysp są ukierunkowane na pierwszy i trzeci sektor oraz że hiperspecjalizacja osłabia tkankę gospodarczą, czyniąc ją bardziej podatną na spowolnienie i kryzysy; wyraża niepokój wobec długoterminowych tendencji rozwoju, które mogą prowadzić do turystycznej monoaktywności na wielu wyspach Unii, a w konsekwencji do występujących sezonowo trudności, takich jak różnice dochodów między szczytem sezonu a okresem poza sezonem turystycznym; podkreśla w związku z tym potrzebę dywersyfikacji gospodarki wysp poprzez wzmocnienie ich sektorów wtórnych, tak aby zapewnić im właściwą równowagę i zróżnicowany rynek pracy;
13. obserwuje z zaniepokojeniem obecne i długoterminowe skutki kryzysu związanego z pandemią COVID-19, który na wyspach Unii Europejskiej pogarsza i tak już niepewną sytuację w wielu dziedzinach. z niepokojem zauważa, że pogorszenie stanu zdrowia psychicznego ma duży wpływ na niepewność sytuacji, ze względu na izolację i ograniczone możliwości wyboru na obszarach wyspiarskich;
14. podkreśla, że na wielu wyspach i w regionach najbardziej oddalonych skutki kryzysu związanego z COVID-19 są jeszcze bardziej dotkliwe niż na kontynencie, o czym świadczy gwałtowny wzrost cen frachtu morskiego; podkreśla także, że zaostrzają one strukturalne problemy społeczne i gospodarcze, które charakteryzują te regiony; zauważa, że obecne podwyżki cen tylko pogłębią te trudności;
15. przypomina państwom członkowskim, że celem Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności musi być zmniejszenie różnic w poziomie rozwoju gospodarczego, społecznego i terytorialnego między wyspami i regionami najbardziej oddalonymi a regionami najbardziej rozwiniętymi; wzywa Komisję, aby przedstawiając Parlamentowi sprawozdanie z przeglądu, poinformowała go o przestrzeganiu tego przepisu w krajowych planach odbudowy;

Problemy i wyzwania dla europejskich wysp

Zmiana klimatu i różnorodność biologiczna

16. podkreśla, że różnorodność biologiczna na wyspach charakteryzuje się unikalnymi cechami biogeograficznymi, filogenetycznymi i funkcjonalnymi; na wyspach występuje znaczna część światowej różnorodności biologicznej i znajdują się tam duże skupiska hodowlane ważnych gatunków, lecz także tam doszło do nieproporcjonalnej utraty różnorodności biologicznej; podkreśla, że potrzebne są ukierunkowane regionalne strategie polityczne i działania, takie jak bardziej skoordynowana pomoc techniczna w celu ochrony i przywrócenia unikalnej różnorodności biologicznej wysp, a także

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

zachowania na wyspach ograniczonych zasobów naturalnych, takich jak gleba i woda, aby chronić produktywność ich rolnictwa, w szczególności zrównoważone produkty tradycyjne, oraz zapewnić środki utrzymania, a jednocześnie przyczynić się do osiągnięcia celu Europejskiego Zielonego Ładu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla rolników, którzy podejmują praktyki sprzyjające różnorodności biologicznej, w tym poprzez wyższe poziomy finansowania i współfinansowania;

17. podkreśla, że na wielu wyspach środowisko naturalne i endemiczna bioróżnorodność morska i lądowa są bardzo wrażliwe, a rozwój turystyki, w szczególności na niektórych wyspach Morza Śródziemnego, zwiększa dodatkowo presję antropogeniczną na różnorodność biologiczną;

18. apeluje o ukierunkowane, zrównoważone i skuteczne regionalne strategie polityczne i działania na rzecz wysp mające na celu wzmocnienie ich zdolności do ochrony i odtwarzania unikalnej różnorodności biologicznej, promowanie niebieskiej gospodarki ukierunkowanej na zrównoważoną turystykę i rybołówstwo oraz wspieranie badań nad dnem morskim; zwraca się również do Komisji, aby dokonała oceny wpływu zmiany klimatu na wyspy;

19. przypomina, że właśnie wyspy są narażone jako pierwsze na zmiany klimatyczne, w szczególności na skutek podnoszenia się poziomu morza, ocieplenia i zakwaszenia mórz i oceanów, coraz większego wpływu pustynnienia oraz wzrostu liczby klęsk żywiołowych;

20. wzywa Komisję, by zbadała potrzebę usprawnienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej, tak by dostosować go do nowych realiów i zagrożeń, takich jak klęski żywiołowe lub skutki zmiany klimatu, aby w bardziej realistyczny sposób mierzyć się z konsekwencjami tych zjawisk;

21. wzywa Komisję, aby pilnie zajęła się istotną kwestią dostosowania istniejących mechanizmów kryzysowych, tak aby służyły do reagowania na coraz poważniejsze klęski żywiołowe, takie jak wybuch wulkanu na wyspie La Palma (Hiszpania), który stanowi bezprecedensowe wyzwanie społeczne i gospodarcze wymagające proporcjonalnej reakcji na powstałe szkody;

22. z niepokojem odnotowuje ryzyko związane z przełowieniem oraz zanieczyszczeniem mórz i wybrzeży; wzywa – w ramach porozumienia paryskiego i Europejskiego Zielonego Ładu, w tym prawa o klimacie – do szczególnego wsparcia wysp, ponieważ ma to zasadnicze znaczenie dla zapewnienia ich odpowiedniej elastyczności, odporności i zapobiegliwości do przeciwdziałania zmianie klimatu i dostosowania się do niej; domaga się zastosowania instrumentów wyrównujących negatywne skutki społeczne Europejskiego Zielonego Ładu na unijnych wyspach;

23. apeluje o przeprowadzenie oceny strategii zapobiegania ryzyku wystąpienia klęsk żywiołowych, działań w zakresie przystosowania się do zmian klimatu oraz polityki gospodarki przestrzennej, tak aby zapobiec wzrostowi liczby mieszkań i rozbudowy infrastruktury na obszarach przybrzeżnych podatnych na powodzie lub na obszarach narażonych na osuwanie się ziemi;

Dostęp do wody i gospodarka wodna

24. uważa, że wyspy mogą stanowić doskonałe laboratorium dla praktyk zrównoważonego rozwoju w takich sektorach, jak czysta energia, gospodarka o obiegu zamkniętym, inteligentna mobilność, gospodarka odpadami i niebieska gospodarka; uważa, że trzeba w szczególności skrócić łańcuchy dystrybucji, by ograniczyć emisje związane z transportem surowców i promować gospodarkę o obiegu zamkniętym, ponieważ ma to ogromne znaczenie dla większej konkurencyjności i samowystarczalności wysp;

25. podkreśla, że niemal wszystkie wyspy doświadczają coraz większej niestałości swoich zasobów środowiskowych, w szczególności zasobów wodnych; zwraca się w tym kontekście do Komisji Europejskiej, aby uruchomiła dodatkowe fundusze w celu lepszego wsparcia regionów wyspiarskich w zakresie dostępu do wody i gospodarki wodnej, a także aby przyjęła wspólną politykę gospodarki wodnej dla wysp;

26. podkreśla, że trzeba zachęcać do oczyszczania wody, a zwłaszcza ścieków, oraz zapewnić zrównoważony obieg wody; przypomina, że odsalanie jest często kosztowne i nie jest skuteczną metodą zapewnienia całego zaopatrzenia wyspy w wodę; przypomina również o wyzwaniach związanych z gospodarowaniem odpadami na obszarach wyspiarskich, które mają ograniczone zasoby do składowania i przetwarzania odpadów, zwłaszcza w szczycie sezonu turystycznego, gdy wzrasta produkcja odpadów; podkreśla ponadto strategiczną rolę gospodarki o obiegu zamkniętym, którą należy rozszerzyć tak, aby objęła zbiórkę i rentowny recykling odpadów morskich;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

Transformacja energetyki

27. wzywa do ustanowienia szczegółowych przepisów oraz udzielenia wsparcia finansowego, aby pomóc wyspom osiągnąć cele w zakresie neutralności klimatycznej, z uwzględnieniem dodatkowych kosztów powiązanych z takimi sektorami jak sektor energetyczny i transportowy oraz wpływu technologii mobilnych na ich systemy energetyczne; uznaje, że w celu zarządzania nieciągłymi źródłami energii ze źródeł odnawialnych konieczne są proporcjonalnie bardzo wysokie inwestycje; apeluje o uwzględnienie tych kosztów w pakiecie ustawowym „Gotowi na 55”;

28. podkreśla potrzebę przyjęcia pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55” i wynikające z niego możliwości; jest jednak zdania, że konkretne wdrożenie tych środków legislacyjnych powinno iść w parze z propagowaniem spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, ponieważ wyspy funkcjonują wyłącznie dzięki transportowi lotniczemu i morskemu;

29. wzywa do wprowadzenia konkretnych środków wyrównawczych, które zrównoważą wszelkie skutki dla spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej wysp w procesie przechodzenia na bardziej zieloną gospodarkę i społeczeństwo, które to skutki mogą wynikać z zależności wysp od sektorów lotniczego i morskiego;

30. uważa, że ściśle monitorowanie jest ważne, aby w pełni włączyć wyspy w rozwój zielonej infrastruktury morskiej; apeluje, by wyspy potraktowano priorytetowo pod względem infrastruktury w celu dekarbonizacji transportu lotniczego i morskiego; podkreśla, że utrudnienia strukturalne wysp sprawiają, że ich mieszkańcy i przedsiębiorstwa są bardziej narażeni na skutki wzrostu cen;

31. przypomina, że ze względu na niewielki rozmiar i odizolowane systemy energetyczne wyspy stoją przed poważnym wyzwaniem dotyczącym dostaw energii, ponieważ są na ogół uzależnione od importowanych paliw kopalnych stosowanych do produkcji energii elektrycznej, do transportu i do ogrzewania;

32. uważa, że wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych, w tym energii pływów, powinno być priorytetem przynoszącym znaczne korzyści wyspom, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeb społeczności lokalnych, w tym zachowania tradycyjnej architektury wysp i lokalnych siedlisk; w związku z tym wzywa do wsparcia rozwoju szerokiej gamy źródeł energii odnawialnej zgodnie z cechami geograficznymi wysp; z zadowoleniem przyjmuje programy dotyczące ekologicznego wodoru zapoczątkowane na wyspach;

33. apeluje o przyjęcie dla wszystkich wysp europejskich celu w postaci samowystarczalności pod względem energii ze źródeł odnawialnych oraz o zapewnienie wyspom niezbędnych zasobów finansowych, a także poprzez stopniowe wycofywanie paliw kopalnych oraz wprowadzenie środków służących zwiększeniu potencjału zrównoważonych i odnawialnych źródeł energii; apeluje o dodatkowe badania, które przyczynią się do tego, by energia z morskich źródeł odnawialnych stała się bardziej przystępna cenowo i dostosowana do cech geograficznych różnych basenów morskich;

34. podkreśla, że dla przeprowadzenia skutecznej transformacji ekologicznej kluczowe znaczenie ma zwiększenie zdolności administracyjnych instytucji lokalnych na wyspach europejskich oraz rozwijanie ich potencjału zarówno jako podmiotów zwiększających konkurencyjność gospodarczą, społeczną i terytorialną, jak i propagujących wśród obywateli zachowania przyjazne dla klimatu; przypomina, że transformacja ta zależy również od solidnej polityki badań i innowacji, a także inicjatyw, które sprzyjają współpracy między lokalnymi zainteresowanymi stronami, a jednocześnie promują szersze wykorzystanie obiektów badawczych na terytoriach wyspiarskich;

35. przypomina państwom członkowskim, że ich krajowe plany transformacji, przewidziane przez Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, muszą obejmować szczegółowe badanie i analizę dotyczącą każdej z ich wysp;

Rozwój gospodarczy i społeczny

36. podkreśla znaczenie wspierania lokalnej tkanki gospodarczej wysp europejskich, w szczególności mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);

37. wzywa państwa członkowskie do wykorzystywania środków z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), aby pomóc w tworzeniu wysokiej jakości miejsc pracy, wspierać lepszą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym oraz tworzyć możliwości zatrudnienia w regionach zagrożonych wyludnieniem, ze szczególnym uwzględnieniem zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy; podkreśla znaczenie usług doradczych, uczenia się przez całe życie oraz programów zmiany i podnoszenia kwalifikacji pracowników w każdym wieku;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

38. wzywa do podjęcia pilnych środków, aby ograniczyć wyludnianie się wysp oraz drenaż mózgow i umiejętności, a także poprawić jakość życia obywateli, w tym dzięki poprawie dostępu dla grup w najtrudniejszej sytuacji, wspieraniu lokalnych przedsiębiorstw i ochronie miejsc pracy oraz zwróceniu uwagi na problem starzenia się społeczeństwa; apeluje również o wspieranie rozwoju placówek kształcenia, szkolenia i doskonalenia zawodowego, innowacyjnej i zrównoważonej przedsiębiorczości oraz zatrudnienia dla mieszkańców wysp, w szczególności dla kobiet, których wskaźnik bezrobocia jest wyższy niż w przypadku mężczyzn na wszystkich terytoriach wyspiarskich Unii, a także dla osób młodych;

39. podkreśla, że w stosownych przypadkach należy rozszerzyć na wszystkie obszary wyspiarskie w UE porozumienie Rady z 7 grudnia 2021 r. w sprawie uaktualnienia unijnych przepisów dotyczących stawek podatku VAT;

40. przypomina, że kryzys związany z COVID-19 pokazał słabość wielu wysp europejskich w dziedzinie zdrowia; podkreśla zatem, że należy rozwijać i udoskonalać infrastrukturę służby zdrowia, dostęp do opieki i zapewnić wsparcie, które zachęci pracowników ochrony zdrowia do podejmowania pracy, zwłaszcza na najbardziej oddalonych obszarach wyspiarskich;

41. podkreśla potrzebę wspierania na szczeblu lokalnym ścisłej współpracy, mobilności i wymiany wiedzy między instytucjami edukacyjnymi, ośrodkami badawczymi i ośrodkami innowacji technologicznych, przedsiębiorstwami i indywidualnymi obywatelami; wzywa zatem Komisję, aby zapewniła mieszkańcom wysp europejskich, zwłaszcza tych najbardziej oddalonych od kontynentu, możliwość pełnego i sprawiedliwego uczestnictwa w europejskich programach mobilności, takich jak Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności, DiscoverEU i przyszły program ALMA (Aim, Learn, Master, Achieve – mierz wysoko, ucz się, osiągaj biegłość, realizuj cele);

42. przypomina o znaczeniu programów UE takich jak gwarancja dla młodzieży; wzywa państwa członkowskie do szybkiego wdrożenia tego programu w ścisłej synergii z takimi funduszami UE jak EFS+, aby zająć się sytuacją młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nie szkolącej się, ze szczególnym uwzględnieniem osób mieszkających na obszarach wiejskich i w regionach charakteryzujących się ograniczeniami naturalnymi lub demograficznymi na rynkach pracy, w tym wyspach, w celu dopilnowania, aby wszyscy młodzi ludzie poniżej 30 roku życia otrzymywali godziwą ofertę zatrudnienia, kształcenia ustawicznego, kształcenia lub szkolenia zawodowego, byli w stanie rozwijać umiejętności potrzebne do zatrudnienia w wielu sektorach lub by zaoferowano im płatną praktykę bądź staż w ciągu czterech miesięcy od uzyskania statusu osoby bezrobotnej lub zakończenia kształcenia formalnego;

43. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki mające sprawić, że gwarancja dla młodzieży będzie sprzyjała w większej mierze włączeniu społecznemu, i pozwalające uniknąć wszelkich form dyskryminacji, w tym osób młodych mieszkających na obszarach oddalonych, wiejskich lub obszarach miejskich znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub na terytoriach zamorskich i w regionach wyspiarskich;

Kultura

44. uważa, że kultura i rozwój sektora kulturalnego na wyspach mają zasadnicze znaczenie; uważa, że należy chronić i promować tożsamość kulturową i językową wysp, w tym w placówkach oświatowych, ponieważ tożsamość ta przyczynia się do poprawy sytuacji na wyspach oraz całej UE na wielu poziomach;

45. zwraca się do Komisji o ogłoszenie roku 2024 Europejskim Rokiem Wysp;

Rolnictwo i rybołówstwo

46. wzywa Komisję, by oceniła potrzebę przyjęcia rozporządzenia ustanawiającego szczególne środki w dziedzinie rolnictwa dla wszystkich wysp na poziomie NUTS 2 i NUTS 3 w celu osiągnięcia autonomii żywnościowej i zwiększenia konkurencyjności ich produktów, z zastrzeżeniem istniejących instrumentów, takich jak Program szczególnych opcji na rzecz regionów oddalonych i wyspiarskich (POSEI) oraz rozporządzenie ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego⁽¹⁰⁾;

47. apeluje o działania służące zlikwidowaniu przepaści gospodarczej między obszarami w głębi lądu a regionami przybrzeżnymi, która bardzo często utrzymuje się na terytoriach wyspiarskich;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie (UE) nr 229/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

48. zwraca uwagę, że wyspiarskie produkty rolne i spożywcze charakteryzują się wyjątkową jakością ze względu na specyficzne warunki mikroklimatyczne i topograficzne wysp; podkreśla, że należy promować za pośrednictwem polityki spójności konsumpcję produktów rolnych pochodzących z regionów wyspiarskich i peryferyjnych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania zrównoważonych rozwiązań w zakresie transportu produktów rolnych między większością wysp a kontynentem; jest zdania, że poprawią one konkurencyjność, zwłaszcza mniejszych wysp, i wzmocnią pozycję małych gospodarstw rolnych;

49. podkreśla, że należy przeznaczyć większe wsparcie na zrównoważony rozwój wysp, w granicach ekologicznych i z należytym uwzględnieniem zdrowego środowiska lądowego i morskiego, rolnictwa, gospodarki leśnej i ochrony lasów, hodowli zwierząt, akwakultury, zrównoważonego rybołówstwa, produkcji lokalnej i niebieskiej gospodarki, w tym za pośrednictwem europejskich programów współpracy; uważa, że trzeba zwiększyć wsparcie UE na rzecz modernizacji działalności rolniczej na wyspach, w tym przez promowanie rolnictwa precyzyjnego, aby pomóc tym regionom w osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu;

50. zwraca uwagę, że przepaść rozwojowa związana z wyspiarskimi obszarami wiejskimi pogłębiła się jeszcze ze względu na fakt, że większość wysp, na których nie ma dynamicznie rozwijających się miast, nie może korzystać z finansowego efektu mnożnikowego występującego w miastach; stwierdza, że prowadzi to do spadku konkurencyjności, zwłaszcza w odniesieniu do zdolności MŚP do poszukiwania korzyści skali;

51. podkreśla znaczenie planowania przestrzennego skupiającego się na skutecznym i wydajnym wykorzystaniu gruntów;

52. podkreśla, jak ważne jest dotarcie do osób na obszarach wiejskich i najbardziej oddalonych oraz zadbanie o to, aby osoby pracujące w rolnictwie, rybołówstwie lub leśnictwie i w innych sektorach w takich regionach miały więcej możliwości podnoszenia i zmiany kwalifikacji oraz by możliwości te były bardziej dostosowane do potrzeb tych osób, a także by wyposażyć je w umiejętności ekologiczne, cyfrowe i wszystkie niezbędne do lepszego wykorzystania obecnych i przyszłych szans oferowanych przez zieloną i niebieską gospodarkę oraz umożliwić im wnoszenie ważnego wkładu w ochronę środowiska;

53. podkreśla brak zrównoważonych rozwiązań w zakresie transportu produktów rolnych między większością wysp a kontynentem oraz w zakresie wywozu i przywozu produktów rolnych z wysp i na wyspy, a także wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w ramach swoich planów rozwoju unijnych wysp wspierały innowacyjne projekty na rzecz bardziej ekologicznych połączeń;

54. wzywa państwa członkowskie, by wykorzystwały wszystkie narzędzia dostępne w ramach polityki spójności i by zidentyfikowały i wspierały możliwości w zakresie komplementarności i synergii między różnymi strategiami politycznymi i funduszami UE, aby zwiększyć bezpieczeństwo żywnościowe i samowystarczalność wysp, w tym dzięki promowaniu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, oraz by uczynić je integralną częścią procesu przechodzenia na zrównoważone systemy żywnościowe o obiegu zamkniętym i inteligentne obszary wiejskie, przekształcając tym samym utrudnienia geograficzne w możliwości; jest zdania, że promowanie roli wysp w zrównoważonym łańcuchu żywnościowym za pomocą instrumentów polityki UE, w tym polityki spójności, mogłoby stworzyć dodatkowe możliwości zatrudnienia i powstrzymać tendencję do wyludniania się regionów wyspiarskich;

55. podkreśla potrzebę wspierania opłacalnych i przyjaznych dla środowiska krótkich łańcuchów dostaw oraz rozwoju sektora rolnego, którego priorytetem są tradycyjne produkty o wysokiej wartości dodanej, konsumpcja lokalna i rozwiązania ekologiczne i który przyczynia się do osiągnięcia autonomii żywnościowej;

56. podkreśla potrzebę dalszego wdrażania drugiej deklaracji z Cork w sprawie lepszego życia na obszarach wiejskich, aby zastanowić się nad wyzwaniem i możliwościami, przed którymi stoją obecnie europejskie wyspy; apeluje, aby w długoterminowej wizji dla obszarów wiejskich w sposób szczególny uwzględniono specyfikę regionów najbardziej oddalonych i wysp Morza Egejskiego; wzywa Komisję do promowania polityki wyspiarskiej w procesach planowania regionalnego, aby wspierać zrównoważone rolnictwo, produkcję żywności, agroturystykę, niebieską gospodarkę i łączność, w tym poprzez finansowanie uzupełniające w stosunku do finansowania pochodzącego z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), przeciwdziałanie zmianie klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, wprowadzenie gospodarki o obiegu zamkniętym i przejście na energię ze źródeł odnawialnych; wzywa ponadto Komisję do oceny rzeczywistych kosztów wyspiarskiego charakteru i podwójnie wyspiarskiego charakteru archipelagów, z uwzględnieniem słabości i atutów regionów wyspiarskich, w szczególności regionów najbardziej oddalonych; uważa, że w polityce

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

spójności UE należy uwzględnić rzeczywisty koszt wyspiarskiego charakteru regionów wyspiarskich, a jednocześnie przeprowadzić ocenę skutków inicjatyw i działań UE na wyspach w oparciu o aktualne i zharmonizowane dane; podkreśla, że obserwatorium obszarów wiejskich daje wyjątkową możliwość opracowania odpowiednich i zaktualizowanych danych wysokiej jakości dotyczących terytoriów wyspiarskich, które koncentrują się m.in. na dostępie do gruntów i tworzą podstawy dla całościowego rozwoju rolniczego i gospodarczego wysp;

57. uważa, że żywe zwierzęta powinny być nadal przewożone drogą morską, zważywszy na dużą zależność sektorów rolnictwa niektórych wysp od wywozu, głównie najmniejszych wysp, które ze względu na swoje niewielkie rozmiary i wynikający z tego brak infrastruktury nie są w stanie przewozić tusz zwierzęcych;

58. uważa, że trzeba zwiększyć wsparcie UE na rzecz modernizacji działalności rolniczej na wyspach, w tym przez promowanie rolnictwa precyzyjnego, aby pomóc tym regionom w osiągnięciu celów Europejskiego Zielonego Ładu;

59. zwraca jednak uwagę, że skoro strategia „Od pola do stołu” jeszcze bardziej ogranicza stosowanie środków ochrony roślin w Unii, musi ona także uwzględniać specyfikę upraw tropikalnych i subtropikalnych w regionach najbardziej oddalonych oraz ograniczać dostęp do rynków Unii produktom niespełniającym norm unijnych;

60. uważa, że w szczególności w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych należy dążyć do osiągnięcia spójności UE poprzez: wzmocnienie art. 349 TFUE, w szczególności za pośrednictwem konsolidacji „dorobku prawnego UE” mającego zastosowanie w tych regionach; utrzymanie i wzmocnienie programu POSEI i jego budżetu, zwłaszcza poprzez jego transpozycję w sektorach innych niż rolnictwo, takich jak rybołówstwo, transport, turystyka itp.; zapewnienie zróżnicowanego traktowania produktów z regionów najbardziej oddalonych przy ponownym negocjowaniu wszelkich umów o partnerstwie gospodarczym i umów o wolnym handlu oraz pełną ochronę podczas negocjacji wrażliwych produktów rolnych, takich jak banany, pomidory, cukier, mleko itp.;

61. apeluje o wzmocnienie konkretnych mechanizmów w ramach WPR za pośrednictwem programu POSEI, aby umożliwić zmniejszenie zależności regionów najbardziej oddalonych od dostaw rolnych i rolno-spożywczych oraz wzmocnić bezpieczeństwo żywnościowe i zdolność tych regionów w zakresie dostępu do rynków, zarówno na ich własnym terytorium, jak i na innych terytoriach Unii; apeluje zatem o zwiększenie budżetu programu POSEI od 2027 r., aby sprostać rosnącym potrzebom i rozwojowi produkcji lokalnej w tych regionach oddalonych i wyspiarskich, które ponoszą znaczne dodatkowe koszty produkcji;

62. wzywa Komisję do utrzymania długoterminowej stopy współfinansowania dla regionów najbardziej oddalonych na poziomie 85 % w ramach EFRROW, by zapewnić rozwój społeczno-gospodarczy tych obszarów, a tym samym złagodzić problemy wynikające z ich oddalenia;

63. wzywa do ścisłego przestrzegania europejskich norm środowiskowych i społecznych mających zastosowanie do towarów tropikalnych pochodzących z państw spoza UE oraz do systematycznego wprowadzania kontyngentów na przywóz produktów tropikalnych pochodzących z tych państw, w oparciu o obowiązujące przepływy; apeluje, by monitorować przestrzeganie tych warunków przez wprowadzenie specjalnych mechanizmów nadzoru i sankcji; zaleca wprowadzić obowiązek przestrzegania zasady zgodności w odniesieniu do przywozu z państw spoza UE, w szczególności w przypadku produktów ekologicznych;

64. uznaje, że regiony przybrzeżne i regiony najbardziej oddalone są zależne od rybołówstwa ze względów historycznych i powinny korzystać ze wsparcia finansowego w celu skonsolidowania miejsc pracy w sektorze rybołówstwa i rozwoju nowych sektorów, a także w celu tworzenia nowych miejsc pracy, zwłaszcza w rybołówstwie łodziowym; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia ukierunkowanych strategii politycznych mających na celu ochronę istniejących miejsc pracy, tworzenie różnorodnych nowych miejsc pracy i promowanie cyfryzacji; podkreśla znaczenie zapobiegania wszelkiej dyskryminacji na rynku pracy oraz ochrony i wspierania grup szczególnie wrażliwych i defaworyzowanych; popiera łączne wykorzystanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu tworzenia synergii przy jednoczesnym unikaniu powielania działań;

65. jest głęboko zaniepokojony stanem fizycznego i mentalnego zdrowia pracowników w sektorze rybołówstwa, na które to zdrowie negatywny wpływ mają nie tylko zagrożenia nieodłącznie wynikające z pracy na otwartym morzu, ale również korzystanie ze statków niespełniających aktualnych wymogów bezpieczeństwa, co zwiększa narażenie na wypadki związane z pracą, w tym również na poważne wypadki; wzywa zatem właściwe organy do zapewnienia bezpiecznych i godziwych warunków pracy wszystkim pracownikom tego sektora, a także równych warunków działania i uczciwej

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

konkurencji między przedsiębiorstwami rybackimi na świecie bez obniżania standardów europejskich; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego wsparcia na rzecz poprawy bezpieczeństwa floty i warunków pracy zgodnie z wymogami w zakresie zrównoważenia środowiskowego, ze szczególnym uwzględnieniem rybołówstwa łodziowego, zwłaszcza w regionach wyspiarskich i najbardziej oddalonych, gdzie średni wiek statków jest znacznie wyższy niż w przypadku rybołówstwa przemysłowego; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do osiągnięcia porozumienia w sprawie bezpieczeństwa statków rybackich;

Turystyka

66. zwraca uwagę, że sektor turystyczny w największym stopniu przyczynia się do wzrostu gospodarczego regionów wyspiarskich pod względem dochodów i miejsc pracy; zwraca się zatem do Komisji, aby zapewniła specjalne dodatkowe wsparcie finansowe na rzecz zrównoważonej turystyki na wyspach, rozwiązania problemu turystyki sezonowej i promowania innowacyjnych projektów pilotażowych służących propagowaniu bardziej ekologicznych i cyfrowych rozwiązań zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu, a także by pomogła wyspom zależnym w znaczącym stopniu od turystyki w dywersyfikacji ich gospodarki; apeluje ponadto do Komisji, aby stworzyła europejski znak zrównoważonej turystyki, który pozwoliłby na podkreślenie atutów i wysiłków regionów wyspiarskich w tym zakresie;

67. podkreśla potrzebę wzmocnienia zarówno zintegrowanego podejścia do wysp opartego na rozwoju terytorialnym, takiego jak zintegrowane inwestycje terytorialne i rozwój lokalny kierowany przez społeczność, jak i inicjatyw takich jak inicjatywy dotyczące inteligentnych wsi i centrów innowacji cyfrowych na wyspach, aby wspierać zrównoważone rolnictwo i produkcję żywności, ze szczególnym naciskiem na praktyki przyjazne dla środowiska, a także zrównoważoną agroturystykę; podkreśla znaczenie propagowania inteligentnego korzystania z energii i wody, by zadbać o to, by wyspy wykorzystywały w jak największym stopniu swoje ograniczone zasoby;

Dostęp do usług publicznych

68. wzywa do rozwoju i doskonalenia infrastruktury transportowej wysp w celu wspierania zrównoważonego transportu oraz do wspierania modernizacji i ekologizacji infrastruktury drogowej, lotniskowej i portowej przy jednoczesnym zapewnieniu transformacji sprawiedliwej społecznie; wzywa w szczególności do wspierania transportu publicznego i prywatnego przyjaznego dla środowiska;

69. apeluje o priorytetowe potraktowanie większych inwestycji w podstawową infrastrukturę w celu poprawy dostępu wszystkich gospodarstw domowych do wody pitnej i usług sanitarnych;

70. podkreśla potrzebę zapewnienia ciągłości terytorialnej wszystkich wysp dzięki zrównoważonemu transportowi morskemu i lotniczemu, a jednocześnie rygorystycznego dbania o to, by uniknąć sytuacji monopolistycznych, z wyjątkiem przypadków niedoboru regularnych usług transportowych w warunkach wolnej konkurencji, co wymaga korzystania z umów o świadczenie usług publicznych; podkreśla znaczenie zmniejszenia kosztów transportu pasażerskiego i towarowego, w tym poprzez oferowanie mieszkańcom obniżonych stawek, oraz zapewnienia bezpieczeństwa i trwałości mostów lądowych i połączeń drogowych;

71. zwraca się do Komisji, aby czuwała nad tym, żeby program prac instrumentu „Łącząc Europę” i europejskie programy współpracy na lata 2021–2023 przyczyniały się do dostępności terytorialnej wysp; zwraca uwagę, że poprawa dostępności wysp i rozwój zrównoważonych połączeń transportowych z nimi i między nimi mają kluczowe znaczenie dla ich rozwoju i świadczenia podstawowych usług publicznych, takich jak edukacja oraz opieka zdrowotna i społeczna; uważa, że tego rodzaju ulepszenia nie powinny ograniczać się do części kontynentalnej ani, w stosownych przypadkach, do państw członkowskich UE;

72. podkreśla, zwłaszcza w kontekście kryzysu związanego z pandemią COVID-19, znaczenie poprawy infrastruktury zdrowotnej, wzmocnienia usług telemedycyny i telepsychiatrii oraz poprawy świadczenia podstawowej opieki zdrowotnej i dostępu do leków na wyspach UE;

73. podkreśla, że kluczowe znaczenie mają równe szanse dla wszystkich, i wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby potraktowały priorytetowo zlikwidowanie luki w umiejętnościach cyfrowych przez zapewnienie regionom znajdującym się w trudnej sytuacji, w tym obszarom wiejskim i oddalonym oraz potrzebującym obywatelom, dostępu do edukacji cyfrowej i szkoleń cyfrowych, podstawowego wymaganego sprzętu komputerowego, powszechnego dostępu do internetu oraz wsparcia cyfrowego i innych narzędzi technologicznych służących do nauki; podkreśla, że należy wspierać te kategorie osób, aby wzmacniać umiejętności cyfrowe niezbędne im do rozwoju oraz uniknąć pogłębiania nierówności i dopilnować, by nikt nie został pominięty;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

74. podkreśla, że cyfryzacja i skuteczna łączność cyfrowa na wyspach są najwyższym priorytetem, w szczególności w celu przyczynienia się do zaradzenia niekorzystnym warunkom geograficznym, z którymi borykają się wyspy, oraz w celu lepszego zapewnienia technologii i infrastruktury cyfrowej, usług w zakresie kształcenia i szkolenia, a także e-zdrowia, w tym telemedycyny i telepsychiatrii, oraz innych podstawowych usług rządowych dla obywateli i MŚP, które to usługi mają pozytywny wpływ na strategię przedsiębiorstw i ich działalność;

75. podkreśla, że trzeba utrzymywać infrastrukturę cyfrową, która łączy wyspy UE z resztą świata, a mianowicie przeznaczyć wystarczające fundusze europejskie na wymianę przestarzałych kabli podmorskich;

76. uważa, że zwłaszcza na małych wyspach MŚP mają trudności ze sprawnym uzyskaniem dostępu do wszystkich informacji związanych z promowaniem przedsiębiorczości, rozwojem umiejętności i możliwościami finansowanymi przez UE; apeluje o zwiększenie wsparcia finansowego w tym zakresie, a także o zapewnienie lepszych sesji informacyjnych, usług doradczych i odpowiednio dostosowanych szkoleń;

Migracja

77. odnotowuje, że na niektóre wyspy przybywa duża liczba migrantów, niekiedy znacznie przewyższająca liczbę ludności lokalnej, która nie jest w stanie zapewnić niezbędnego zakwaterowania i pomocy;

78. zwraca uwagę na szczególną i nieproporcjonalną presję na systemy azylowe i systemy przyjmowania na wyspach, w tym wyspach peryferyjnych, i w regionach najbardziej oddalonych; apeluje, aby w europejskim planie działania na rzecz wysp uznano wyżej wspomnianą rzeczywistość azylową i migracyjną, co wymaga skoordynowanych rozwiązań na szczeblu europejskim, które szanują dobrostan i godność jednostki, a jednocześnie przeciwdziałają presji;

Ponowna ocena systemów pomocy publicznej i środki mające na celu zmniejszenie deficytu rozwojowego

79. wzywa Komisję do przedstawienia analizy wielkości pomocy państwowej przyznanej przedsiębiorstwom mającym siedzibę na wyspach UE; uważa, że mimo wysiłków podjętych przez Unię Europejską i państwa członkowskie należy koniecznie ustalić, czy i w jakim stopniu przedsiębiorstwa zlokalizowane na obszarach wyspiarskich korzystały z takich środków, oraz przeprowadzić odpowiednio ponowną ocenę przepisów dotyczących pomocy państwa; podkreśla zatem znaczenie bardziej elastycznej pomocy państwa dla przedsiębiorstw transportu lotniczego i morskiego na obszarach wyspiarskich, zważywszy na ich całkowitą zależność od tych środków transportu;

80. wzywa, aby wszelkie przyszłe przeglądy ram prawnych pomocy państwa były przedmiotem badań skutków opartych na konkretnych wskaźnikach umożliwiających ocenę opóźnienia konkurencyjności gospodarek regionów wyspiarskich, również w odniesieniu do konsekwencji pakietu „Gotowi na 55” dla tych terytoriów, oraz by opracować specjalny degresywny system dla obszarów wyspiarskich po tym, jak 31 grudnia 2021 r. przestaną obowiązywać nadzwyczajne środki przewidziane w tymczasowych ramach pomocy państwa;

81. wzywa do stworzenia podkategorii „wysp”, ze względu na ich odrębne cechy charakterystyczne, w związku ze stosowaniem zasad dotyczących pomocy publicznej na lata 2021–2027 oraz do zniesienia tzw. pułapu „*de minimis*” dla europejskich wysp i regionów najbardziej oddalonych, po przekroczeniu którego wymagane jest zezwolenie Komisji;

82. podkreśla, że trzeba przyjąć bardziej elastyczne podejście, aby zapewnić skuteczniejsze wykorzystanie funduszy europejskich na obszarach wyspiarskich i w regionach najbardziej oddalonych, z zachowaniem odpowiednich norm jakości i procedur monitorowania;

83. zwraca uwagę, że obecna zasada *de minimis* ogranicza konkurencyjność i stwarza trudności na europejskich wyspach i w regionach najbardziej oddalonych; wyraża opinię, że w celu ograniczenia tych trudności wszystkie wyspy w UE powinny zostać wyłączone ze stosowania pułapów obowiązujących zgodnie z zasadą *de minimis*; wzywa ponadto Komisję, aby dostosowała zasady pomocy państwa, tak by zagwarantować, że dotacje mające na celu zaradzenie trudnościom związanym z wyspiarskim położeniem nie będą uznawane za pomoc państwa, lecz za rekompensatę, aby europejskie wyspy i regiony najbardziej oddalone były traktowane na równi z ich kontynentalnymi odpowiednikami;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

84. wzywa do ponownej oceny kryterium odległości (150 km) stosowanego do klasyfikacji wysp jako regionów przygranicznych kwalifikujących się do finansowania w ramach programów współpracy transgranicznej i objętych zakresem współpracy terytorialnej w ramach polityki spójności lub europejską polityką sąsiedztwa, z uwzględnieniem sytuacji wysp; uważa, że gdyby konieczne było ustalenie pewnego limitu, właściwszym rozwiązaniem dla regionów wyspiarskich byłoby zastosowanie warunku transgraniczności obszaru w danym basenie morskim;

Specjalna polityka europejska dostosowana do wysp

85. podkreśla, że brak danych statystycznych na temat wysp utrudnia rozwój ukierunkowanych strategii; wzywa Komisję do utworzenia europejskiego instytutu ds. terytoriów o niekorzystnych warunkach gospodarowania, zgodnie z art. 174 TFUE, w celu gromadzenia wiarygodnych, zbiorczych danych statystycznych, w tym danych segregowanych według kryterium płci, które są regularnie aktualizowane przy użyciu zharmonizowanych kryteriów na wszystkich szczeblach administracji; wzywa Komisję do usprawnienia gromadzenia danych statystycznych dotyczących europejskich wysp oraz do wprowadzenia kontroli terytorialnej w ocenach skutków jej wniosków w celu opracowania ukierunkowanych strategii politycznych i oszacowania, w jaki sposób proponowane przepisy miałyby wpływ na obywateli i przedsiębiorstwa z różnych regionów;

86. podkreśla, że nie wszystkie wyspy są obecnie objęte unijnym prawem dotyczącym klasyfikacji terytorialnej; wzywa Komisję do rozpoczęcia dyskusji na ten temat, aby włączyć wyspy do wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych oraz by rozważyć utworzenia programu podobnego do europejskiej inicjatywy miejskiej w celu wspierania partnerstw między wyspami europejskimi z myślą o ustanowieniu innowacyjnego podejścia do problemów specyficznych dla wysp oraz wymiany najlepszych praktyk i wdrożenia rozwiązań korzystnych dla obywateli i przedsiębiorstw;

87. zwraca się do Komisji, aby zapoznała się z badaniami sporządzonymi już przez europejskie regiony wyspiarskie, dotyczącymi dodatkowych kosztów związanych z wyspiarskim charakterem, oraz by opracowała interdyscyplinarne analizy obejmujące cechy demograficzne, geograficzne, gospodarcze, społeczne i środowiskowe obszarów wyspiarskich, tak by zadbać o to, by regiony te nie ucierpiały z powodu niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej związanej z ich położeniem geograficznym;

88. wzywa do przyznania dodatkowych środków budżetowych, aby pomóc regionom wyspiarskim w sprostaniu ich szczególnym wyzwaniom i zaradzeniu rozbieżnościom oraz by pokryć nadwyżki kosztów związane z wyspami europejskimi w ramach przyszłej polityki spójności; proponuje rozszerzenie punktu kontaktowego ds. wysp poprzez utworzenie grupy zadaniowej ds. wysp w ramach Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej Komisji Europejskiej;

89. wzywa Komisję, by rozważyła podział środków budżetowych w oparciu o PKB na mieszkańca w celu uwzględnienia wszystkich różnic między wyspami;

Pakt wyspiarski i europejski plan działania na rzecz wysp

90. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie dynamicznej oceny art. 174 TFUE oraz o stworzenie, w oparciu o ten artykuł i na podstawie niniejszego sprawozdania, europejskiej strategii na rzecz wysp zawierającej prawdziwy program dla wysp europejskich, która to strategia będzie zgodna z lokalnymi potrzebami i realiami na miejscu oraz uwzględni specyfikę poszczególnych basenów morskich Unii Europejskiej; apeluje do Komisji o przeprowadzenie badania zróżnicowanych sytuacji obszarów wyspiarskich oraz rozważenie strategii wyspiarskiej zawierającej konkretne propozycje;

91. wzywa do jak najszybszego sporządzenia i wdrożenia paktu wyspiarskiego – wzorowanego na pakcie miejskim i przyszłym pakcie wiejskim – z udziałem głównych zainteresowanych stron, czyli organów krajowych, regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i społecznych, społeczeństwa obywatelskiego, środowisk akademickich i organizacji pozarządowych;

92. podkreśla, że dialog ze społecznościami wyspiarskimi i pomiędzy nimi ma zasadnicze znaczenie dla przybliżania projektu europejskiego, budowania mostów między kulturami, pobudzania zainteresowania procesami decyzyjnymi i wspierania budowy samej Unii Europejskiej;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

o

o o

93. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Europejskiemu Komitetowi Regionów oraz parlamentom narodowym i regionalnym państw członkowskich.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0226

Wdrożenie art. 17 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie wdrożenia art. 17 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2021/2168(INI))

(2022/C 493/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 3, 11, 38, 120 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (rozporządzenie w sprawie WPRyb), zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽²⁾, w szczególności art. 17,
- uwzględniając stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2016/1627 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 czerwca 2021 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie strategii „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 25 czerwca 2020 r. z wdrażania dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej (dyrektywy 2008/56/WE) (COM(2020)0259),
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), powołanego w ramach Komisji, z 30 września 2019 r. w sprawie danych społecznych dotyczących sektora rybołówstwa UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 160.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając sprawozdanie STECF z dnia 17 grudnia 2020 r. zatytułowane „Social dimension of the CFP” [„Społeczny wymiar WPRyb”],
 - uwzględniając roczne sprawozdanie gospodarcze STECF za 2021 r. dotyczące floty rybackiej UE, opublikowane 8 grudnia 2021 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie STECF z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie kryteriów i wskaźników mających na celu włączenie aspektów zrównoważonego rozwoju dotyczących produktów żywnościowych pochodzenia morskiego do standardów sprzedaży w ramach wspólnej organizacji rynków,
 - uwzględniając zleczone przez Komisję Rybołówstwa badanie z 2015 r. dotyczące kryteriów przyznawania dostępu do połowów w UE,
 - uwzględniając wyrok sądu administracyjnego w Montpellier z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie nr 1801790,
 - uwzględniając sprawozdanie fundacji New Economics Foundation (NEF) z września 2021 r. zatytułowane „Who gets to fish in the EU? A 2021 update of how EU Member States allocate fishing opportunities” [„Komu wolno łowić w UE? Aktualizacja z 2021 r. dotycząca sposobu, w jaki państwa członkowskie UE przydzielają uprawnienia do połowów”],
 - uwzględniając sprawozdanie Światowego Funduszu na rzecz Przyrody z 2018 r. zatytułowane „Evaluating Europe’s course to sustainable fisheries by 2020” [„Ocena kursu, jaki obrała Europa, aby osiągnąć zrównoważone rybołówstwo do 2020 r.”],
 - uwzględniając sprawozdanie organizacji Europejskich Rybaków o Niskim Wpływie na Środowisko (Low Impact Fishers of Europe) i Our Fish z dnia 27 października 2021 r. zatytułowane „How the EU can Transition to Low Environmental Impact, Low Carbon, Socially Just Fishing” [„Jak UE może przejść na rybołówstwo o niskim wpływie na środowisko, niskoemisyjne i sprawiedliwe społecznie?”],
 - uwzględniając sprawozdanie grupy roboczej ds. połowów włokiem zelektryfikowanym Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) z 2020 r. oraz specjalną opinię ICES z 20 maja 2020 r. w odpowiedzi na wniosek Niderlandów w sprawie wpływu połowów soli (*Solea solea*) włokiem rozprzowym w Morzu Północnym na ekosystem i środowisko naturalne;
 - uwzględniając art. 6.18 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczący ochrony praw rybaków zajmujących się rybołówstwem rzemieślniczym i łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym oraz, w stosownym przypadku, ich preferencyjnego dostępu do tradycyjnych łowisk i zasobów,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0152/2022),
- A. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie WPRyb obejmuje cele polegające na zapewnieniu, by „działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia, a także w zakresie przyczyniania się do dostępności dostaw żywności”, na stosowaniu „podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem oraz ... [na dążeniu] do zapewnienia, aby eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odtworzenie populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów”, oraz uwzględnia cele polegające na „stosowaniu do zarządzania rybołówstwem podejścia ekosystemowego, tak aby zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego”, na przyczynianiu się „do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, z uwzględnieniem rybołówstwa przybrzeżnego i aspektów społeczno-ekonomicznych” oraz na „promowaniu przybrzeżnej działalności połowowej przy uwzględnieniu aspektów społeczno-ekonomicznych”;
- B. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14.B wzywa strony do zapewnienia „lokalnym rybakom łowiącym na małą skalę dostępu do rynków i zasobów morskich”;
- C. mając na uwadze, że obowiązkiem Rady jest ustalenie uprawnień do połowów (całkowite dopuszczalne połowy i całkowity dopuszczalny nakład połowowy), które są następnie rozdzielane między państwa członkowskie, przy jednoczesnym zapewnieniu zasady względnej stabilności; mając na uwadze, że względna stabilność jest ważnym elementem WPRyb, który okazał się wiarygodny w perspektywie długoterminowej, który zapewnia rybakom widoczność i nie powinien być podważany; mając na uwadze, że każde państwo członkowskie przydziela te uprawnienia do połowów swoim rybakom i organizacjom producentów zgodnie z zasadą pomocniczości;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- D. mając na uwadze, że zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie są odpowiedzialne za przydział uprawnień do połowów; mając na uwadze, że między sektorami różnych krajów mogą występować znaczne różnice, w związku z czym podejście uniwersalne nie jest pożądane;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb przy przydzielaniu uprawnień do połowów, o których mowa w art. 16 rozporządzenia w sprawie WPRyb, państwa członkowskie muszą stosować przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym; mając na uwadze, że kryteria te mogą obejmować wpływ rybołówstwa na środowisko, dotychczasowe przestrzeganie przepisów, wkład w lokalną gospodarkę i historyczne poziomy połowów;
- F. mając na uwadze, że z zakresu art. 17 nie wyłączono połowów rekreacyjnych, a do państw członkowskich należy decyzja, w jaki sposób przydziałać uprawnienia do połowów na szczeblu krajowym;
- G. mając na uwadze, że art. 17 stanowi, iż „państwa członkowskie dążą do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, np. dzięki mniejszemu zużyciu energii lub niewielkim zniszczeniom siedlisk;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 16 państwa członkowskie muszą podejmować decyzję o metodzie przydzielania uzyskanych uprawnień do połowów, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych, i każde państwo członkowskie musi poinformować Komisję o metodzie przydziału;
- I. mając na uwadze, że dane dotyczące przydziałów kwot połowowych powinny być publikowane zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych;
- J. mając na uwadze, że ocena wymiaru społecznego WPRyb przeprowadzona przez STECF wykazała, że w 2020 r. 16 z 23 nadbrzeżnych państw członkowskich odpowiedziało na wniosek Komisji o poinformowanie jej o stosowanej metodzie przydziału;
- K. mając na uwadze, że UE nie dotrzymała terminu osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich UE do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji z 2020 r. w sprawie pierwszego cyklu wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, przy uwzględnieniu jej całościowego charakteru, stwierdzono, że unijny system ochrony jest jednym z najbardziej ambitnych na świecie i że należy go udoskonalić w celu rozwiązania problemów takich jak przełowienie w niektórych akwenach i niezrównoważone praktyki połowowe, odpady z tworzyw sztucznych, nadmiar związków odżywczych, hałas podwodny i inne rodzaje zanieczyszczeń;
- L. mając na uwadze, że UE nie dotrzymała wyznaczonego na 2020 r. terminu osiągnięcia wskaźnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do wszystkich stad ryb; mając jednak na uwadze, że poczyniono znaczne postępy w realizacji celu osiągnięcia wskaźnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w szczególności w północno-wschodnim Atlantyku i w Morzu Bałtyckim, gdzie 99 % wyładunków zarządzanych wyłącznie przez UE, w odniesieniu do których dostępne były opinie naukowe, stanowiły w 2020 r. „stada zarządzane w sposób zrównoważony”;
- M. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do realizacji agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, która obejmuje cel zrównoważonego rozwoju nr 14: polegający na „zachowaniu oceanów, mórz i zasobów morskich oraz korzystaniu z nich w sposób zrównoważony z myślą o zrównoważonym rozwoju”;
- N. mając na uwadze, że w swojej rezolucji w sprawie strategii „Od pola do stołu” Parlament wezwał Komisję i państwa członkowskie do „odpowiedniego wspierania przejścia na rybołówstwo o niewielkim wpływie na środowisko”, w tym poprzez „zwiększenie odsetka kwot krajowych przydzielanych na tradycyjne łodzie rybołówstwa przybrzeżne”;
- O. mając na uwadze, że w rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA) „łodziowe rybołówstwo przybrzeżne” zostało zdefiniowane jako działalność połowowa prowadzona przez morskie i śródlądowe statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z narzędzi ciągnionych lub przez rybaków łowiących z brzegu, w tym zbieraczy skorupiaków;
- P. mając na uwadze, że unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 obejmuje cel ograniczenia negatywnego wpływu rybołówstwa i działalności wydobywczej na wrażliwe siedliska i gatunki morskie, w tym na dno morskie, w celu osiągnięcia dobrego stanu środowiska;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- Q. mając na uwadze, że jednym z celów unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej jest ograniczenie przyłówów gatunków do poziomu umożliwiającego ich odtworzenie i ochronę;
- R. mając na uwadze, że rybołówstwo UE jest strategicznym sektorem Unii, który zapewnia znaczną liczbę bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy w rybołówstwie i na obszarach przybrzeżnych, a tym samym utrzymuje zrównoważoną gospodarkę dzięki powiązaniu zatrudnienia i źródeł utrzymania ludności z danym obszarem oraz z zachowaniem tradycji kulturowych;
- S. mając na uwadze, że EFMRA zapewnia wsparcie finansowe młodym rybakom rozpoczynającym działalność połowową, przy czym nie gwarantuje to uzyskania uprawnień do połowów;
- T. mając na uwadze, że rybołówstwo wnosi niezastąpiony wkład w bezpieczeństwo żywnościowe Unii;
- U. mając na uwadze, że rybołówstwo tworzy miejsca pracy zarówno na morzu, jak i na lądzie; mając na uwadze, że niektóre regiony są zależne od wyładunków lokalnych, które pozwalają wielu firmom utrzymać rentowność oraz podtrzymują żywotność społeczności nadbrzeżnych;
- V. mając na uwadze, że Komisja nie sporządziła kompleksowego sprawozdania w sprawie wdrożenia art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb, co oznacza, że jedynie oceny publikowane przez STECF, organizacje charytatywne, sam sektor rybołówstwa, organizacje pozarządowe i zainteresowane strony są dostępne na potrzeby tej wstępnej oceny wdrożenia;
- W. mając na uwadze, że według najnowszej oceny STECF dotyczącej społecznego wymiaru WPRyb wniosek Komisji z 2020 r. do państw członkowskich o dostarczenie informacji na temat ich systemu przydziału zawierał pytanie dotyczące oceny skutków i tylko dwa państwa członkowskie (Szwecja i Dania) zgłosiły, że przeprowadziły taką ocenę; mając na uwadze, że w tym samym sprawozdaniu stwierdzono, że w 2020 r. tylko 16 z 23 nadbrzeżnych państw członkowskich odpowiedziało na wniosek Komisji o udzielenie informacji na temat stosowanej metody przydziału; mając na uwadze, że przydatność kilku z tych odpowiedzi była ograniczona, ponieważ zawierały one jedynie ogólne opisy krajowej floty rybackiej lub po prostu podkreślały cel ich przydziałów bez wskazania „przejrzystych i obiektywnych kryteriów”;
- X. mając na uwadze, że w okresie połowu w 2020 r. kwota tuńczyka błękitnoplewego przyznana statkom prowadzącym połowy na małą skalę wynosiła 3,03 % we Włoszech, 11,6 % w Chorwacji, 11,89 % we Francji, 13,68 % w Portugalii i 36,93 % w Hiszpanii;
- Y. mając na uwadze, że większość stad jest poławiana głównie przez różne rodzaje floty, ale niektóre ze stad są poławiane zarówno przez flotę tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, jak i flotę do połowów na skalę przemysłową;
- Z. mając na uwadze, że dzięki wdrożeniu art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb i przydziałowi kwot połowowych na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym UE może osiągnąć sprawiedliwe przejście na niskoemisyjną flotę rybacką o niewielkim wpływie na środowisko; mając na uwadze, że cel ten musi być powiązany z celem osiągania korzyści gospodarczych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności;
- AA. mając na uwadze, że Komisja pracuje nad planem działania na rzecz zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich, który powinien przyczynić się do realizacji jednego z głównych celów Europejskiego Zielonego Ładu poprzez zapewnienie zrównoważonego charakteru rybołówstwa oraz odpowiedniej ochrony ekosystemów morskich i ich różnorodności biologicznej;
- AB. mając na uwadze, że w dniu 10 listopada 2020 r. Parlament, Rada i Komisja osiągnęły porozumienie w sprawie rozporządzenia ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnoplewego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym; mając na uwadze, że porozumienie to zostało następnie odrzucone przez Radę w głosowaniu niezgodnie z wcześniejszymi ustaleniami z pozostałymi dwiema instytucjami;
- AC. mając na uwadze, że brexit również miał wpływ na podział uprawnień do połowów w UE;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

1. przypomina, że stada ryb są naturalnym zasobem publicznym, na którym opiera się działalność połowowa i zarządzanie rybołówstwem i stanowią część naszego wspólnego dziedzictwa, oraz że stada ryb powinny być zarządzane w taki sposób, aby zagwarantować społeczeństwu maksymalne długoterminowe korzyści, zminimalizować wpływ na ekosystemy i zagwarantować bezpieczeństwo żywnościowe poprzez zapewnienie zdrowej żywności; przypomina, że rentowność floty europejskiej należy zapewnić poprzez zrównoważoną pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym eksploatację oraz w oparciu o wiarygodne opinie naukowe i zasadę ostrożności;
2. podkreśla, że udziały kwotowe i uprawnienia do połowów stanowią uprawnienie do korzystania z zasobów publicznych; podkreśla w związku z tym, że w ramach kompetencji państw członkowskich w zakresie przydziału uprawnień do połowów oraz mając na uwadze zasady stabilności i przewidywalności, żaden podmiot nie powinien mieć nieograniczonego prawa do określonej kwoty lub uprawnień do połowów;
3. podkreśla, że na łowiskach objętych zarządzaniem kwotami problem gatunków dławiących może prowadzić do przerwania działalności połowowej przed końcem sezonu, co może mieć poważne konsekwencje gospodarcze dla rybaków; podkreśla w związku z tym, że dobry system kwot powinien obejmować odpowiedni stopień elastyczności umożliwiający rybakom, którzy potrzebują dodatkowych kwot na gatunki dławiące, oraz rybakom, którzy dysponują kwotami, znalezienie rozwiązania korzystnego dla obu stron;
4. podkreśla, że to do państw członkowskich należy określenie kryteriów, jakie stosują przy przydziale uprawnień do połowów;
5. zauważa, że Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko żadnemu państwu członkowskiemu w związku z nieprzestrzeganiem art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb;

Stosowanie obiektywnych i przejrzystych kryteriów

6. podkreśla, że Komisja nie przeprowadziła badania analizującego stosowanie kryteriów przydziału kwot zgodnie z art. 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb; zauważa, że brakuje przejrzystości oraz że kilka państw członkowskich nie podaje do wiadomości publicznej kryteriów, które państwa te stosują przy przydziale uprawnień do połowów, i zachęca je do upublicznienia tych kryteriów i zapewnienia, by były łatwo dostępne; przypomina, że obiektywna metoda przydziału wymaga jasnego i jednoznacznego opisu jasno określonych kryteriów przydziału, w tym jasnego opisu względnego ważenia kryteriów lub warunków ich stosowania w przypadku gdy istnieje kilka kryteriów przydziału;
7. wzywa Komisję do sporządzenia, w razie potrzeby, sprawozdania w sprawie stosowania kryteriów określonych w art. 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb przez każde z państw członkowskich;
8. wzywa Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie wywiązują się ze swoich obowiązków w zakresie przejrzystości w odniesieniu do przydziału uprawnień do połowów;
9. podkreśla, że przejrzyste kryteria przydziału są jednym z parametrów zapewniających podmiotom gospodarczym stabilność i pewność prawa; podkreśla, że pożądane jest poczynienie postępów w zakresie przejrzystości w całej Unii w odniesieniu do kryteriów i ich praktycznego stosowania; podkreśla w związku z tym, że informacje o funkcjonowaniu systemu uprawnień do połowów, w tym o metodzie przydziału, powinny być łatwo dostępne i zrozumiałe dla wszystkich, w szczególności dla podmiotów gospodarczych i zainteresowanych stron, aby ułatwić stosowanie spójnej i opartej na przepisach metody przydziału, która umożliwi lepszą kontrolę, równe szanse dla wszystkich zainteresowanych stron i większą przewidywalność dla rybaków;
10. wzywa państwa członkowskie, aby upubliczniły swoje metody przydziału uprawnień do połowów zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych;
11. uważa, że Komisja stojąca na straży traktatów ma obowiązek zagwarantować pełne przestrzeganie przepisów art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia – poprzez aktywne i stałe monitorowanie – prawidłowego stosowania przez wszystkie państwa członkowskie wiążącego przepisu dotyczącego przejrzystości zawartego w art. 17 w odniesieniu do krajowych procedur przydziału kwot oraz, w razie potrzeby, do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie przestrzegają tego wymogu;
12. jest zdania, że organizacje producentów, spółdzielnie i właściciele kwot mogą dobrowolnie ujawniać informacje o przyznanych im kwotach, ale nie mogą być do tego w żaden sposób zobowiązani ze względu na przepisy dotyczące ochrony danych;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

13. przypomina, że organizacje producentów i stowarzyszenia rybaków odgrywają kluczową rolę w rozdzielaniu uprawnień do połowów między różne statki i w zarządzaniu nimi; zauważa, że w wielu państwach członkowskich stosunkowo niewielu rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym należy do organizacji producentów, a jeszcze mniej rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym posiada swoje własne organizacje producentów, co ogranicza ich zdolność do korzystania z tego kanału w celu uzyskania dostępu do kwot połowowych; zachęca Komisję i państwa członkowskie do ułatwiania tworzenia organizacji producentów dla rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym i przez takich rybaków;

14. uważa, że metody przydziału należy opracowywać we współpracy ze społecznościami rybackimi, władzami regionalnymi i innymi zainteresowanymi stronami, aby zapewnić sprawiedliwą reprezentację wszystkich segmentów floty, organizacji producentów, stowarzyszeń rybackich „cofradias” i organizacji pracowników, na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, oraz że metody te powinny obejmować zabezpieczenia, takie jak okresy powiadamiania, aby umożliwić rybakom dostosowanie się, jeżeli państwa członkowskie zdecydują się zmienić metodę przydziału;

15. wzywa państwa członkowskie do opracowania systemów przydziału w sposób gwarantujący prostotę i unikanie uciążliwych procesów biurokratycznych, a także umożliwiający podmiotom gospodarczym i zainteresowanym stronom monitorowanie kryteriów i procesu przydziału;

16. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równych warunków działania i równych szans wszystkim rybakom w celu umożliwienia sprawiedliwego dostępu do zasobów morskich;

Stosowanie kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym

17. zauważa, że od czasu wejścia w życie zreformowanej WPRyb i art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb Komisja nie stwierdziła, ani też nie odnotowano przypadków, w których państwo członkowskie zmieniło swoje metody przydziału, co sugeruje, że reforma WPRyb w 2013 r. nie miała dużego wpływu na metody przydziału; zauważa, że STECF w swoim sprawozdaniu w sprawie społecznego wymiaru WPRyb zwraca uwagę, że chociaż państwa członkowskie zasadniczo nie ustanowiły bezpośredniego związku między art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyba ich krajowymi systemami przydziału kwot, stosują lub stosowały w procesie przydziału kryteria, które można by było uznać za kryteria społeczne;

18. zauważa, że historyczne poziomy połowów są kryteriami, które państwa członkowskie obecnie najpowszechniej stosują przy podziale uprawnień do połowów; uważa, że takie kryteria zapewniają stabilność i uznaje zależność floty i społeczności rybackich od zasobów rybnych oraz znaczenie, jakie dla flot i społeczności rybackich ma stały i przewidywalny dostęp do zasobów rybnych;

19. zauważa, że z dostępnych danych wynika, iż tylko kilka państw członkowskich stosuje przy przydziale uprawnień do połowów kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym oraz że w przypadku stosowania takich kryteriów nie mają one dużego znaczenia w ostatecznym podziale;

20. przypomina, że art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb stanowi, iż „przy przydzielaniu uprawnień do połowów przydzielonych im zgodnie z art. 16 państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym”; zauważa, że wersja angielska zawiera słowo „shall”; zauważa, że istnieją rozbieżności między różnymi wersjami językowymi, które mogą prowadzić do różnych interpretacji obowiązkowego charakteru prawnego tego elementu; zauważa jednak, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawie Spika (C-540/16) (7) stwierdził, że państwa członkowskie muszą stosować „przejrzyste i obiektywne kryteria” przy przydziale uprawnień do połowów przydzielonych im zgodnie z art. 16 rozporządzenia w sprawie WPRyb; wzywa Komisję do zajęcia się tą kwestią w kolejnym sprawozdaniu w sprawie funkcjonowania WPRyb;

21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obecne metody przydziału oparte w dużej mierze na historycznych uprawnieniach do połowów umożliwiają pewien poziom stabilności gospodarczej w sektorze rybołówstwa, co może być warunkiem wprowadzania innowacji i stosowania bardziej zrównoważonych technik przez podmioty gospodarcze, ale uznaje, że w niektórych przypadkach przyczyniają się one do wzmocnienia tendencji takich jak koncentracja gospodarcza w sektorze rybołówstwa, które zakłócają konkurencję, stwarzają bariery utrudniające wejście na rynek nowym podmiotom gospodarczym i sprawiają, że sektor ten staje się nieatrakcyjny dla nowych młodych rybaków; uważa ponadto, że w niektórych przypadkach metody te nie stanowią wystarczającej zachęty dla rybaków stosujących praktyki połowowe o ograniczonym wpływie na środowisko i nie zapewniają sprawiedliwych szans wszystkim rybakom zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do odpowiedniego zagwarantowania sprawiedliwego podziału kwot między poszczególne segmenty floty, z uwzględnieniem potrzeb wszystkich rybaków;

(7) Wyrok z dnia 12 lipca 2018 r., UAB „Spika” i in./Žuvinių kystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos, C-540/16, EU:C:2018:565.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

22. zauważa, że w przypadku stad, których całkowite dopuszczalne połowy rosną, na przykład w wyniku należytego zarządzania zasobami lub skutecznego planu odtworzenia, państwa członkowskie mogłyby rozważyć przyznanie dodatkowych kwot na podstawie kryteriów o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym, zgodnie z art. 17;
23. podkreśla, że rybacy zajmujący się łodziowym i tradycyjnym rybołówstwem przybrzeżnym oraz ich stowarzyszenia, takie jak „cofradias”, stanowią zasadniczy element lokalnej społeczności, gospodarki, kultury i tradycji na wielu unijnych obszarach przybrzeżnych i wyspach, w związku z czym uważa, że należy im poświęcić szczególną uwagę i zapewnić im szczególne traktowanie, w tym kwoty ad hoc, zwłaszcza gdy właściwe zarządzanie zasobami lub udany plan odtworzenia prowadzą do ogólnego zwiększenia zasobów;
24. uważa, że stosowanie wszystkich rodzajów kryteriów, o których mowa w art. 17 (o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym), przy przydziale uprawnień do połowów jest ważnym elementem zapewnienia pełnej realizacji celów określonych w rozporządzeniu w sprawie WPRyb, dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej oraz strategii na rzecz bioróżnorodności 2030; przypomina, że to państwa członkowskie są odpowiedzialne za opracowanie i wdrożenie kryteriów przydziału;
25. przypomina, że wysokiej jakości dane dotyczące środowiskowych, społecznych i ekonomicznych skutków połowów rekreacyjnych są często niedostępne lub niekompletne, w związku z czym nie można opracować kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym zgodnie z wymogami art. 17;
26. apeluje do Komisji o pilne działania na rzecz lepszego i skuteczniejszego gromadzenia takich danych na temat połowów rekreacyjnych za pomocą ulepszonych ram gromadzenia danych i innych instrumentów polityki;
27. wzywa Komisję do dopilnowania, aby każde odnośne państwo członkowskie przydzielało uprawnienia do połowów zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WPRyb, a w szczególności z jego art. 17, na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, w tym kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym; uważa, że każde państwo członkowskie, zgodnie z zasadą pomocniczości, powinno zapewnić trwałe i zrównoważone kryteria, aby uwzględnić lokalną specyfikę i wyzwania, którymi należy się zająć;
28. uważa, że różnice między poszczególnymi częściami UE pod względem rodzajów połowów i warunków ich prowadzenia są bardzo duże i że w związku z tym nie istnieją uniwersalne kryteria o charakterze ekonomicznym, środowiskowym lub społecznym, które mogłyby być jednolicie stosowane w całej UE;
29. przypomina, że państwa członkowskie i organizacje producentów w kilku krajach utworzyły rezerwy kwot, które można by przydzielać rybakom na podstawie kryteriów środowiskowych, ekonomicznych i społecznych;
30. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały rybaków do stosowania najbardziej zrównoważonych i przyjaznych środowisku praktyk i metod połowowych oraz innowacji w tym zakresie; uważa, że takie zachęty powinny być brane pod uwagę przy opracowywaniu metody przydziału zgodnie z art. 17 i zachęca państwa członkowskie do uwzględniania kwestii klimatycznych i ekosystemowych w swoich procedurach przydziału na podstawie zestawu przejrzystych kryteriów; przypomina, że zgodnie z art. 17 państwa członkowskie muszą dążyć do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, np. dzięki mniejszemu zużyciu energii lub niewielkim zniszczeniom siedlisk;
31. wzywa państwa członkowskie do stosowania zachęt w procedurach przydziału, do nawiązania i wzmocnienia dialogu społecznego ze związkami zawodowymi i organizacjami pracowników, a także do pełnego stosowania umów zbiorowych i tym samym promowania zrównoważonego rozwoju społecznego oraz sprawiedliwych warunków pracy w sektorze rybołówstwa;
32. przypomina, że państwa członkowskie muszą dążyć do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko; odnotowuje, że niektóre państwa członkowskie wprowadzają takie zachęty; wzywa pozostałe państwa członkowskie do wprowadzenia takich zachęt;
33. podkreśla, że przydzielanie uprawnień do połowów z wykorzystaniem kryteriów takich jak mniejszy wpływ na środowisko i uwzględnianie historii przestrzegania przepisów przez podmioty gospodarcze, może przyczynić się do przywrócenia populacji ryb do zrównoważonego poziomu i poprawy ochrony bioróżnorodności;
34. wzywa państwa członkowskie, aby zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb wspierały podejmowanie działalności przez młodych i nowych rybaków, aby zmniejszyć bariery we wchodzeniu na rynek, skorygować niedoskonałości rynku i ostatecznie ułatwić bardzo potrzebną wymianę pokoleń w sektorze rybołówstwa; wzywa ponadto państwa członkowskie, aby wykorzystały wszystkie możliwości w ramach EFMRA w celu zajęcia się kwestią wymiany pokoleń;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

35. wzywa Komisję do zaangażowania się w bardziej proaktywną współpracę z zainteresowanymi państwami członkowskimi w zakresie wdrażania przepisów określonych w art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb; wzywa Komisję do dalszego wspierania państw członkowskich w pełnym wykorzystaniu przejrzystych i obiektywnych kryteriów, w tym kryteriów o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym, przy opracowywaniu metodologii przydziału uprawnień do połowów, na przykład poprzez publikowanie wytycznych; podkreśla, że należy wziąć pod uwagę kwestię zapewnienia rybakom stabilności gospodarczej i perspektyw na przyszłość;

36. wzywa Komisję do przeanalizowania w przyszłym sprawozdaniu w sprawie funkcjonowania WPRyb wdrażania art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb przez państwa członkowskie oraz do przedstawienia propozycji dotyczących sposobów poprawy jego wdrażania;

37. podkreśla, że UE nadal nie dysponuje narzędziem legislacyjnym umożliwiającym wdrożenie decyzji podjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego na jej ostatnich posiedzeniach; podkreśla z głębokim zaniepokojeniem, że taka próżnia normatywna może zagrozić przydziałowi ważnych kwot dla unijnego sektora rybołówstwa; w związku z tym wzywa prezydencję Rady do przedstawienia alternatywnego wniosku w stosunku do porozumienia już osiągniętego przez strony, dostosowanego do stanowiska Parlamentu;

o

o o

38. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0236

Bezpieczeństwo na obszarze Partnerstwa Wschodniego i rola wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie bezpieczeństwa na obszarze Partnerstwa Wschodniego i roli wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2021/2199(INI))

(2022/C 493/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając preambułę Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności art. 3, 4 i 6,
- uwzględniając tytuł V TUE, w szczególności jego rozdział 2 sekcja 2 zawierający postanowienia dotyczące wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO),
- uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony ⁽²⁾, Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony ⁽³⁾, Kompleksową i wzmocnioną umowę o partnerstwie między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Armenii, z drugiej strony ⁽⁴⁾ oraz Umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Azerbejdżanu, z drugiej strony ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/887 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające Europejskie Centrum Kompetencji Przemysłowych, Technologicznych i Badawczych w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa oraz sieć krajowych ośrodków koordynacji ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/881 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie ENISA (Agencji Unii Europejskiej ds. Cyberbezpieczeństwa) oraz certyfikacji cyberbezpieczeństwa w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 526/2013 (akt o cyberbezpieczeństwie) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii ⁽⁹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/1792 z dnia 11 października 2021 r. zmieniającą decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 23 z 26.1.2018, s. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 246 z 17.9.1999, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 202 z 8.6.2021, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 15.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 359 I z 11.10.2021, s. 6

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylecia decyzji (WPZiB) 2015/528⁽¹¹⁾,
- uwzględniając decyzje Rady (WPZiB) 2021/748⁽¹²⁾, 2021/749⁽¹³⁾ i 2021/750⁽¹⁴⁾ z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie udziału Kanady, Królestwa Norwegii i Stanów Zjednoczonych Ameryki w projekcie PESCO pt. „Mobilność wojskowa”,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1537 z dnia 22 października 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2019/797 w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1127 z dnia 30 lipca 2020 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2019/797 w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim⁽¹⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2019/797 z dnia 17 maja 2019 r. w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim⁽¹⁷⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich⁽¹⁸⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2014/486/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine)⁽¹⁹⁾ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2021/813 z dnia 20 maja 2021 r. zmieniającą decyzję 2014/486/WPZiB w sprawie misji doradczej Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine)⁽²⁰⁾,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/736/WPZiB z dnia 15 września 2008 r. w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia)⁽²¹⁾ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2020/1990 z dnia 3 grudnia 2020 r. zmieniającą decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia)⁽²²⁾,
- uwzględniając roczny program prac Europejskiego Funduszu Obronnego na 2021 rok, przyjęty przez Komisję 30 czerwca 2021 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, uchylającej dyrektywę (UE) 2016/1148 (COM(2020)0823),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 16 grudnia 2020 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odporności podmiotów krytycznych (COM(2020)0829),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 16 grudnia 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie cyberbezpieczeństwa na cyfrową dekadę” (JOIN(2020)0018),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa (COM(2020)0605),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 13 września 2017 r. pt. „Odporność, prewencja i obrona: budowa solidnego bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej” (JOIN(2017)0450),

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 106.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 109.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 160 z 7.5.2021, s. 112.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 351 I z 22.10.2020, s. 5

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 246 z 30.7.2020, s. 12.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 129 I z 17.5.2019, s. 13

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 57.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 217 z 23.7.2014, s. 42.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 180 z 21.5.2021, s. 149.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 26.

⁽²²⁾ Dz.U. L 411 z 7.12.2020, s. 1.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 7 czerwca 2017 r. pt. „Strategiczne podejście do kwestii odporności w ramach działań zewnętrznych UE” (JOIN(2017)0021),
- uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady Europejskiej, które odbyło się 10 i 11 marca 2022 r., formalne posiedzenie Rady Europejskiej z 24 i 25 marca 2022 r., oraz nadzwyczajny szczyt NATO z 24 marca 2022 r.,
- uwzględniając oświadczenie członków Rady Europejskiej z 26 lutego 2021 r. w sprawie bezpieczeństwa i obrony,
- uwzględniając nowy program strategiczny na lata 2019–2024 przyjęty przez Radę Europejską 20 czerwca 2019 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 20 grudnia 2013 r., 26 czerwca 2015 r., 15 grudnia 2016 r., 9 marca 2017 r., 22 czerwca 2017 r., 20 listopada 2017 r. oraz 15 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych, a także konkluzje z dnia 24 stycznia 2022 r. w sprawie sytuacji w zakresie europejskiego bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony z dni 25 listopada 2013 r., 18 listopada 2014 r., 18 maja 2015 r., 27 czerwca 2016 r., 14 listopada 2016 r., 18 maja 2017 r., 17 lipca 2017 r., 25 czerwca 2018 r., 17 czerwca 2019 r., 10 grudnia 2019 r., 17 czerwca 2020 r., 12 października 2020 r., 20 listopada 2020 r., 7 grudnia 2020 r. oraz 10 maja 2021 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 13 grudnia 2021 r. w sprawie umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu strategicznego PESCO 2020,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2020 r. w sprawie działań zewnętrznych UE w zakresie przeciwdziałania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi oraz zwalczania tych zjawisk,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2019 r. w sprawie dodatkowych działań na rzecz zwiększenia odporności i przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2018 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie 19 listopada 2018 r. w sprawie ustanowienia umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie ram wspólnej unijnej reakcji dyplomatycznej na szkodliwe działania cybernetyczne („zestaw narzędzi dla dyplomacji cyfrowej”),
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z pierwszego cyklu skoordynowanego rocznego przeglądu w zakresie obronności (CARD), przedstawione Radzie na jej posiedzeniu 20 listopada 2020 r.,
- uwzględniając globalną strategię zatytułowaną „Wspólna wizja, wspólne działanie: Silniejsza Europa – Globalna strategia na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej”, przedstawioną przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa 28 czerwca 2016 r.,
- uwzględniając wspólne deklaracje przyjęte podczas szczytów Partnerstwa Wschodniego w 2009 r. w Pradze, w 2011 r. w Warszawie, w 2013 r. w Wilnie, w 2015 r. w Rydze, w 2017 r. w Brukseli i w 2021 r. w Brukseli,

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- uwzględniając wspólną deklarację parlamentarnych komisji spraw zagranicznych Trójki Stowarzyszonych, a także deklaracje Polski i Litwy przyjęte 13 grudnia 2021 r. w sprawie wzmocnienia współpracy w zakresie monitorowania praw człowieka na terytoriach krajów należących do Partnerstwa Wschodniego okupowanych przez Rosję,
- uwzględniając protokół z Mińska z 5 września 2014 r., memorandum z Mińska z 19 września 2014 r. i pakiet środków służących wdrożeniu porozumień mińskich przyjęty i podpisany w Mińsku 12 lutego 2015 r. i zatwierdzony w całości w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z 17 lutego 2015 r.,
- uwzględniając spotkania trójstronne z 14 grudnia 2021 r. i 6 kwietnia 2022 r. między przewodniczącym Rady Europejskiej Charlesem Michелеm, prezydentem Republiki Azerbejdżanu İlhamem Alijewem oraz premierem Republiki Armenii Nikołem Paszynianem,
- uwzględniając wspólną deklarację w sprawie współpracy UE-NATO z 10 lipca 2018 r. oraz wspólną deklarację UE-NATO z 8 lipca 2016 r.,
- uwzględniając szóste sprawozdanie z 17 maja 2021 r. z postępów w realizacji wspólnego zestawu propozycji zatwierdzonych przez Radę UE i Radę Północnoatlantycką 6 grudnia 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając wspólny zestaw 74 propozycji w zakresie realizacji podpisanej w Warszawie wspólnej deklaracji zatwierdzonej przez Radę UE i Radę Północnoatlantycką 6 grudnia 2016 r. i 5 grudnia 2017 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie UE i ONZ z 24 stycznia 2022 r. w sprawie wzmocnienia strategicznego partnerstwa ONZ–UE na rzecz operacji pokojowych i zarządzania kryzysowego: priorytety na lata 2022–2024,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych, Akt końcowy z Helsinek z 1975 r. Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Paryską Kartę Nowej Europy z 1990 r., Kodeks postępowania OBWE w odniesieniu do polityczno-wojskowych aspektów bezpieczeństwa z dnia 3 grudnia 1994 r., memorandum w sprawie gwarancji bezpieczeństwa w związku z przystąpieniem Ukrainy do Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej z dnia 5 grudnia 1994 r. (memorandum budapeszteńskie o gwarancjach bezpieczeństwa) oraz dokument wiedeński z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie środków budowy zaufania i bezpieczeństwa,
- uwzględniając swoją rezolucję z 7 lipca 2021 r. na temat współpracy między UE a NATO w kontekście stosunków transatlantyckich ⁽²³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 maja 2021 r. w sprawie jeńców wojennych pojmanych w czasie ostatniego konfliktu między Armenią i Azerbejdżanem ⁽²⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 25 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy 2009/81/WE w sprawie zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa oraz dyrektywy 2009/43/WE w sprawie transferów produktów związanych z obronnością ⁽²⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 11 lutego 2021 r. w sprawie wdrożenia układu o stowarzyszeniu UE z Ukrainą ⁽²⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2020 r. ⁽²⁷⁾,

⁽²³⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 105.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 156.

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 54.

⁽²⁶⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 87.

⁽²⁷⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 78.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2020 r. ⁽²⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2020 r. w sprawie wdrożenia układu o stowarzyszeniu UE z Mołdawią ⁽²⁹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 16 września 2020 r. w sprawie wdrażania układu o stowarzyszeniu UE z Gruzją ⁽³⁰⁾,
 - uwzględniając swoje zalecenie z 19 czerwca 2020 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Partnerstwa Wschodniego przed szczytem w czerwcu 2020 r. ⁽³¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 11 grudnia 2018 r. w sprawie mobilności wojskowej ⁽³²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 13 czerwca 2018 r. w sprawie cyberobrony ⁽³³⁾,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rosji, zwłaszcza w sprawie działań Rosji na terytorium krajów Partnerstwa Wschodniego, bezprawnej aneksji Krymu, naruszeń praw Tatarów krymskich, okupacji części terytorium Ukrainy, Gruzji i Republiki Mołdawii oraz związanej z tym tzw. borderyzacji, a także wrogiej propagandy i dezinformacji skierowanej przeciwko UE i krajom Partnerstwa Wschodniego,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0168/2022),
- A. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie jest częścią polityki sąsiedztwa UE oraz że UE stosuje kompleksowe podejście do bezpieczeństwa i odporności, w tym na zagrożenia cybernetyczne i hybrydowe, które zmierza w szczególności do zacieśnienia stosunków z sześcioma krajami Partnerstwa Wschodniego: Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Republiką Mołdawii i Ukrainą, aby wesprzeć promowanie pokoju, stabilności, odporności, wspólnego dobrobytu, zrównoważonego rozwoju i reform oraz bezpieczeństwa ludzkiego w sąsiedztwie wschodnim UE, a także by wzmocnić współpracę gospodarczą, wspierać międzysektorowe reformy i przyczynić się do ogólnego zwiększenia odporności krajów, w duchu współwłasności i odpowiedzialności;
- B. mając na uwadze, że Partnerstwo Wschodnie dąży do poprawy stabilności, dobrobytu i wzajemnej współpracy oraz większego zaangażowania na rzecz niezbędnych reform; mając na uwadze, że należy pilnie wzmocnić pokojowe rozwiązywanie konfliktów w państwach Partnerstwa Wschodniego, w szczególności za pośrednictwem wielostronnych strategii i forów takich jak OBWE; mając na uwadze, że należy opracować strategię w celu lepszego uregulowania aspektów bezpieczeństwa polityki UE dotyczącej Partnerstwa Wschodniego, przyjmując za punkt wyjścia potrzeby odpowiednich krajów partnerskich w zakresie bezpieczeństwa, ponieważ destabilizacja regionu Partnerstwa Wschodniego stanowi poważne zagrożenie globalne oraz zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa krajów Partnerstwa Wschodniego i kontynentu europejskiego;
- C. mając na uwadze, że w ostatnich latach Partnerstwo Wschodnie mierzyło się z poważnymi naruszeniami prawa międzynarodowego, zagrożeniami bezpieczeństwa i konfliktami, które doprowadziły do obecnej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że bezpieczeństwo i pokój w sąsiedztwie wschodnim zakłada poszanowanie i przestrzeganie prawa międzynarodowego, integralności terytorialnej oraz podstawowych praw i wolności; mając na uwadze, że UE powinna dołożyć wszelkich wysiłków, by wesprzeć kraje Partnerstwa Wschodniego w odzyskaniu pełnej suwerenności i kontroli nad ich terytoriami; mając na uwadze, że wyraźne zaangażowanie UE na rzecz europejskiej perspektywy krajów stowarzyszonych Partnerstwa Wschodniego ma kluczowe znaczenie dla reform prodemokratycznych oraz dla bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu ich społeczeństw;

⁽²⁸⁾ Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 64.

⁽²⁹⁾ Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 136.

⁽³⁰⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 40.

⁽³¹⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 114.

⁽³²⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 22.

⁽³³⁾ Dz.U. C 28 z 27.1.2020, s. 57.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- D. mając na uwadze, że UE i partnerzy uczestniczący w Partnerstwie Wschodnim wspólnie zdecydowali o pogłębieniu współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa, obejmującej zwiększenie zdolności krajów Partnerstwa Wschodniego do radzenia sobie z zagrożeniami hybrydowymi i cybernetycznymi; mając na uwadze, że należy nadal koncentrować się na konwencjonalnych zagrożeniach, pamiętając o ostatnich wydarzeniach, które miały miejsce w krajach Partnerstwa Wschodniego i Azji Środkowej;
- E. mając na uwadze, że główne cele Partnerstwa Wschodniego są korzystne dla wszystkich krajów sąsiedztwa, w tym Rosji, ponieważ przyczyniają się do zwiększenia stabilności regionu za pomocą środków, które utrzymują w mocy prawo międzynarodowe, zapewniają poszanowanie integralności terytorialnej oraz traktatów regulujących stosunki między państwami i które wzmacniają dobre rządy, demokrację, praworządność, poszanowanie praw człowieka i dobre sąsiedztwo przez promowanie pokoju, stabilności, wspólnego dobrobytu i perspektyw dla społeczeństw wszystkich krajów Partnerstwa Wschodniego; mając na uwadze, że destabilizacja w regionie Partnerstwa Wschodniego stanowi poważne zagrożenie dla pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w UE i na całym świecie;
- F. mając na uwadze, że szczyt Partnerstwa Wschodniego, który odbył się 15 grudnia 2021 r., potwierdził suwerenne prawo każdego partnera do decydowania o własnym poziomie ambicji i celach w stosunkach z UE;
- G. mając na uwadze, że w wyniku szczytu Partnerstwa Wschodniego z 2021 r. wzmocniono wysiłki na rzecz wzmocnienia odporności, strategicznej komunikacji i walki z dezinformacją, poprawy bezpieczeństwa oraz wspierania dialogu na temat cyberbezpieczeństwa i współpracy w obszarach WPBiO;
- H. mając na uwadze, że na terytoriach wszystkich krajów Partnerstwa Wschodniego, z wyjątkiem Białorusi, toczy się konflikt terytorialny, który Rosja wywołała lub w którym bierze udział;
- I. mając na uwadze, że 22 lutego 2022 r. obie izby rosyjskiego parlamentu – Rada Federacji i Duma Państwowa – jednogłośnie poparły uznanie separatystycznych obwodów Ukrainy, Doniecka i Ługańska, za niepodległe państwa;
- J. mając na uwadze, że 23 lutego 2022 r. rosyjski parlament w wyniku głosowania zezwolił prezydentowi Putinowi na wykorzystanie rosyjskiej armii poza krajem do „wspierania separatystów w Ukrainie”;
- K. mając na uwadze, że 24 lutego 2022 r. prezydent Rosji Władimir Putin ogłosił w nagrany wcześniej wystąpieniu telewizyjnym, że zlecił „specjalną operację wojskową” we wschodniej Ukrainie; mając na uwadze, że kilka minut później doszło do ataków raketowych w kilkudziesięciu miastach w całym kraju, w tym w stolicy Ukrainy; mając na uwadze, że o świcie wojska i pojazdy opancerzone przekroczyły granicę rosyjską na wschodzie Ukrainy, a także z Białorusi na północy i z nielegalnie zaanektowanego przez Rosję Krymu na południu;
- L. mając na uwadze, że 27 lutego 2022 r. prezydent Putin podjął decyzję o postawieniu rosyjskich sił jądrowych i raketowych w najwyższy stan gotowości do walki;
- M. mając na uwadze, że 24 lutego 2022 r. – po zgromadzeniu ponad 200 tys. żołnierzy w formacji ofensywnej na granicy Ukrainy oraz wzmocnieniu swojej taktyki w wojnie hybrydowej i cybernetycznej przeciwko władzom ukraińskim wyłonionym w wyborach – Rosja rozpoczęła pełną inwazję na Ukrainę przez jej północną, wschodnią i południową granicę oraz Morze Czarne, a jednocześnie przeprowadziła zmasowany ostrzał obszarów cywilnych, wykorzystując wyższość swoich sił powietrznych i marynarki wojennej oraz uzbrojenia; mając na uwadze, że jest to największy konflikt zbrojny w Europie od czasu drugiej wojny światowej;
- N. mając na uwadze, że pomimo początkowych niepowodzeń w związku z zaciekłym oporem ukraińskim siły rosyjskie przeprowadziły ofensywę oraz ataki lotnicze, artyleryjskie i raketowe na cele cywilne i infrastrukturę cywilną, w tym znane korytarze ewakuacyjne;
- O. mając na uwadze, że 13 marca 2022 r. Rosja nasiliła napastnicze działania wojenne w Ukrainie, prowadząc ataki na główną bazę wojskową w odległości mniejszej niż 16 km od granicy z Polską, co spowodowało śmierć co najmniej 35 osób i obrażenia 134 osób i dodatkowo zwiększyło napięcia w regionie;
- P. mając na uwadze, że Rosja pod rządami prezydenta Putina kontynuuje wojnę napastniczą i prowadzi ciągłą wojnę hybrydową przeciwko krajom Partnerstwa Wschodniego, której stałym elementem są groźby użycia siły w całym regionie, agresja zbrojna i nielegalna okupacja mające osłabiać i destabilizować państwa politycznie i utrzymać je w strefie wpływów jednostronnie ogłoszonej przez Moskwę, która faktycznie lekceważy suwerenne prawo krajów

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Partnerstwa Wschodniego do integralności terytorialnej, do dokonywania własnych wyborów w zakresie polityki zagranicznej i do wyboru własnych sojuszy, co jest sprzeczne z odnośnymi zasadami OBWE zapisanymi w akcie końcowym z Helsinek z 1975 r., Karcie paryskiej z 1990 r., a także w dokumencie stambulskim (z 1999 r.) i deklaracji z Astany (z 2010 r.); mając na uwadze, że agresywne działania Rosji i podejmowane przez nią próby osłabienia europejskiego porządku bezpieczeństwa powodują niestabilność zarówno w regionie, jak i poza nim, a także mają na celu osłabienie i podważenie roli UE w regionie;

- Q. mając na uwadze, że bezpośrednia agresja wojskowa Rosji na Gruzję w 2008 r. i późniejsza okupacja 20 % jej terytoriów, inwazja, tymczasowa okupacja i bezprawna aneksja Krymu w 2014 r. oraz wsparcie dla separatystów w Doniecku i Ługańsku zdestabilizowały region i posłużyły za precedens, który doprowadził do rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i do jednoznacznego naruszenia suwerenności, niepodległości, jedności i integralności terytorialnej Gruzji i Ukrainy; mając na uwadze, że UE potępiła z mocą te działania i zdecydowanie powtórzyła swoją determinację, by nie uznawać nielegalnie zaanektowanych i okupowanych przez Rosję regionów, które Rosja wykorzystwała do napaści na niektóre kraje Partnerstwa Wschodniego, co skłoniło państwa członkowskie i UE do przyjęcia szeregu restrykcji; mając na uwadze, że działania Rosji pokazały, że sprzeciwia się ona aspiracjom krajów Partnerstwa Wschodniego dotyczącym wstąpienia do UE lub NATO i jest zdecydowana przeciwstawić się wszelkim próbom wspierania demokratycznego rozwoju w regionie, który uważa za „bliską zagranicę”, oraz zniweczyć te próby; mając na uwadze, że „bliska zagranica” jest nadal postrzegana przez Kreml jako rosyjska strefa wpływów;
- R. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie ujawnia poważne luki w systemie bezpieczeństwa państw członkowskich i aspirujących krajów UE, zwłaszcza państw w regionach Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego;
- S. mając na uwadze, że Białoruś pomagała i współuczestniczyła w rosyjskiej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie, umożliwiając rosyjskim siłom zbrojnym przeprowadzanie tygodniowych ćwiczeń wojskowych na terytorium Białorusi, zanim zezwoliła na wykorzystanie własnego terytorium do rozpoczęcia inwazji na Ukrainę;
- T. mając na uwadze, że w rosyjskich ćwiczeniach wojskowych ZAPAD, zorganizowanych we wrześniu 2021 r. wspólnie z Białorusią i kilkoma innymi krajami należącymi do Organizacji Układu o Bezpieczeństwie Zbiorowym (OUBZ), której przewodzi Rosja, uczestniczyło aż 200 tys. żołnierzy szkolonych w zwalczaniu sił partyzanckich, działaniach wojennych na terenach miejskich oraz atakach cybernetycznych, co stanowiło nieprzejrzysty pokaz siły; mając na uwadze, że Rosja i Białoruś regularnie prowadzą wspólne ćwiczenia wojskowe i przyjęły wspólną doktrynę wojskową; mając na uwadze, że wspólne ćwiczenia wojskowe Rosji i Białorusi „Związkowa Stanowczość 2022” miały pokazać, że załębłości Rosji w budowaniu zdolności wojskowych szybko się zmniejszają, natomiast coraz bliższy realizacji jest jej cel pogłębienia jej stosunków politycznych i wojskowych z krajami OUBZ; mając na uwadze, że te ćwiczenia wojskowe okazały się szkoleniem w celu przeprowadzenia ostatecznie inwazji i wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rosyjskie wojska stacjonujące na Białorusi stanowią zagrożenie dla Ukrainy, Polski, Litwy i całej Europy oraz mogą być częścią ostatecznego planu podporządkowania i okupacji Białorusi;
- U. mając na uwadze, że nielegalny reżim Aleksandra Łukaszenki, dążący do utrzymania się przy władzy, zacieśnił stosunki z Rosją Władimira Putina, zgodził się na pogłębienie integracji w ramach Państwa Związkowego, na przyjęcie wojsk rosyjskich rozmieszczonych wzdłuż granicy białorusko-ukraińskiej oraz udziela wsparcia logistycznego i wojskowego rosyjskim oddziałom prowadzącym wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie;
- V. mając na uwadze, że Białoruś ponosi winę za wybuch wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ponieważ zezwoliła na inwazję Rosji z białoruskiego terytorium i poparła tę inwazję, a tym samym wyraźnie pokazała swoją lojalność polityczną i spowodowała silny i wzmocniony system sankcji UE wobec Białorusi;
- W. mając na uwadze, że żadna współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony nie powinna uwzględniać udziału nielegalnego reżimu Aleksandra Łukaszenki, ponieważ wszelkie potencjalne działania mogą zostać wykorzystane przeciwko państwom członkowskim UE lub do ucisku narodu białoruskiego;
- X. mając na uwadze, że po masowych demonstracjach przeciwko oszustwom wyborczym popełnianym na wielką skalę reżim białoruski jeszcze bardziej nasilił w kraju brutalne represje wobec dużej części obywateli Białorusi, którzy aspirują do demokratycznego społeczeństwa, i porzucił swój cel, jakim było zacieśnienie stosunków z UE; mając na uwadze, że Białoruś zawróciła z kursu demokracji i potraktowała instrumentalnie migrantów podczas kryzysu na

Środa, 8 czerwca 2022 r.

granicy między UE a Białorusią, a także mając na uwadze, że Białoruś nadal zwalcza wewnętrzne aspiracje do liberalizacji oraz destabilizuje i dzieli państwa członkowskie UE, dążąc do zniesienia ukierunkowanych sankcji UE wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za brutalne opresje; mając na uwadze, że reżim Łukaszenki, który prowadzi wojnę hybrydową, zagraża stabilności regionalnej i, ze szkodą dla bezpieczeństwa lotniczego, zmusił samolot linii lotniczych Ryanair do lądowania w Mińsku, co spowodowało nałożenie sankcji przez UE;

- Y. mając na uwadze, że 27 lutego 2022 r. Białoruś zatwierdziła nową konstytucję, w której zrezygnowała ze statusu kraju nieposiadającego broni jądrowej;
- Z. mając na uwadze, że w następstwie decyzji Rosji o oficjalnym uznaniu Donieckiej Republiki Ludowej i Ługańskiej Republiki Ludowej 21 lutego 2022 r. prezydent Rosji Władimir Putin oświadczył, że porozumienia mińskie „już nie istnieją” i że Ukraina powinna jest winna, że do tego doszło; mając na uwadze, że format normandzki i porozumienia mińskie I i II dotychczas nie przyniosły skutków i nie zakończyły działań wojennych między Ukrainą a wspieranymi przez Rosję siłami i nielegalnymi ugrupowaniami zbrojnymi w niektórych obszarach obwodów donieckiego i ługańskiego w Ukrainie; mając na uwadze, że przyszłość formatu normandzkiego oraz porozumień mińskich I i II jest wysoce niepewna, ponieważ międzynarodowy konflikt zbrojny w Ukrainie spowodował śmierć tysięcy osób, przesiedlenie około 10 mln osób i ponad 4 mln uchodźców; mając na uwadze, że nadal każdego dnia na skutek ostrzałów i wymiany ognia ludzie ponoszą rany i giną;
- AA. mając na uwadze, że zagrożenia dla sąsiedztwa wschodniego obejmują nie tylko zachowanie i działania Rosji, ale również wiele innych zagrożeń, w tym wpływ innych reżimów autorytarnych, terroryzm, przestępczość zorganizowaną, handel ludźmi, korupcję, instrumentalne traktowanie nieuregulowanej migracji, dezinformację, zmianę klimatu, cyberataki, rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, zanieczyszczenie środowiska w wyniku konfliktów zbrojnych, wykorzystywanie dostaw energii jako broni, działania hybrydowe oraz szereg innych zagrożeń dla spójności społeczeństw w sąsiedztwie;
- AB. mając na uwadze, że zagrożenia hybrydowe obejmują systematyczne łączenie wojny informacyjnej, sprawnego przemieszczania sił, masowej wojny cybernetycznej oraz coraz większego stosowania nowych i przełomowych technologii od dna morza po przestrzeń kosmiczną, z wykorzystaniem zaawansowanych powietrznych i satelitarnych systemów rozpoznawczych oraz systemów uderzeniowych, przy czym wszystkie te działania są możliwe dzięki zaawansowanej technologii sztucznej inteligencji (AI), przetwarzaniu kwantowemu, w coraz większym stopniu „inteligentnym” technologiom roju dronów, ofensywnym zdolnościom cybernetycznym, hipersonicznym systemom raketowym, nanotechnologii i wojnie biologicznej;
- AC. mając na uwadze, że nie można wykluczyć, że działania Rosji będą eskalować i że użyje ona broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej; mając na uwadze, że UE była wysoce zaniepokojona erozją światowego systemu rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń;
- AD. mając na uwadze, że siły rosyjskie rozpoczęły ataki wojskowe na elektrownie jądrowe w Czarnobylu i Zaporozżu, przejęły kontrolę nad elektrowniami i przetrzymywały ich pracowników przez wiele tygodni, a Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej uniemożliwiono dostęp do danych przekazywanych z tych obiektów i monitorowanie materiałów jądrowych; mając na uwadze, że w razie dalszych działań wojennych przedmiotem ataków mogą być inne elektrownie w Ukrainie;
- AE. mając na uwadze, że Moskwa rozpoczęła kampanię dezinformacyjną, w której zarzuca Stanom Zjednoczonym, że pracują nad bronią biologiczną w Ukrainie; mając na uwadze, że chińskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych poparło twierdzenia Rosji;
- AF. mając na uwadze, że Rosja wezwała do zwołania posiedzenia Rady Bezpieczeństwa ONZ w celu omówienia zarzutów dotyczących użycia broni biologicznej;
- AG. mając na uwadze, że oficjalna rosyjska kampania dezinformacyjna może stworzyć podstawy do zastosowania broni biologicznej; mając na uwadze, że dezinformacja otaczająca broń biologiczną może stanowić pretekst do jej ostatecznego wykorzystania;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- AH. mając na uwadze, że sponsorowane przez Rosję kampanie dezinformacyjne i ingerencje hybrydowe zagrażają rozwojowi praworządności, instytucji demokratycznych i perspektywy europejskiej w krajach Partnerstwa Wschodniego; mając na uwadze, że dezinformacja wprowadza w błąd ludność krajów Partnerstwa Wschodniego, szerzy brak zaufania do procesów demokratycznych i tradycyjnych mediów, polaryzuje społeczeństwa, podważa znaczenie praw człowieka, pogarsza warunki życia mniejszości i grup szczególnie wrażliwych, a także ogólnie obniża bezpieczeństwo wewnętrzne krajów Partnerstwa Wschodniego;
- AI. mając na uwadze, że Rosja dąży do zlikwidowania dotychczasowego i nakreślenia nowego europejskiego porządku bezpieczeństwa, w tym uzyskania od wspólnoty transatlantyckiej obietnicy, że Ukraina i Gruzja nie zostaną przyjęte do NATO, oraz żąda wycofania oddziałów NATO z niektórych państw członkowskich UE, a tym samym lekceważy podstawowe zasady bezpieczeństwa europejskiego uzgodnione przez kraje europejskie, w tym przez Rosję; mając na uwadze, że fakt, iż oddziały rosyjskie dokonały inwazji na Ukrainę przez terytorium Białorusi w celu wsparcia rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ilustruje, czego Rosja domaga się od swoich sojuszników, a tym samym pokazuje, że nadal stanowi ona poważne zagrożenie dla Polski, państw bałtyckich, innych krajów Partnerstwa Wschodniego i całej Europy;
- AJ. mając na uwadze, że UE, NATO i ich państwa członkowskie opowiadają się za pokojowym rozwiązaniem dyplomatycznym, które doprowadziłoby do natychmiastowego zakończenia przez Rosję wszystkich działań wojskowych w Ukrainie i bezwarunkowego wycofania wszystkich sił zbrojnych i sprzętu wojskowego z całego uznanego przez społeczność międzynarodową terytorium Ukrainy, a także za działaniami państw członkowskich na rzecz zwiększenia odporności Ukrainy i jej zdolności do obrony; mając na uwadze, że Rosja celowo i świadomie ignorowała Unię Europejską w dialogu i negocjacjach w sprawie sytuacji w Ukrainie, podczas gdy sprawa ta dotyczy bezpieczeństwa UE; mając na uwadze, że bez udziału państw europejskich nie mogą toczyć się żadne rozmowy o bezpieczeństwie europejskim; mając na uwadze, że OBWE jest jedyną organizacją europejską, która skupia wszystkie kraje europejskie, w tym Rosję, Azję Środkową i partnerów transatlantyckich; mając na uwadze, że OBWE pozostaje odpowiednią strukturą do dyskusji o tym, jak wzmocnić wspólny europejski porządek bezpieczeństwa w interesie wszystkich; mając na uwadze, że podejmowane są znaczne wysiłki, aby utrzymać intensywną współpracę między UE, jej państwami członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi oraz między samymi państwami członkowskimi w kwestii rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że intensywne rozmowy dwustronne w sprawie trwającej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie nie przyniosły żadnego przełomu w kierunku trwałego rozwiązania tego kryzysu;
- AK. mając na uwadze, że Rada Europejska i Rada do Spraw Zagranicznych, w których uczestniczyli zarówno ministrowie spraw zagranicznych, jak i ministrowie obrony, spotkały się wielokrotnie, aby omówić rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i podjąć decyzję na temat strategii postępowania UE w tej sprawie; mając na uwadze, że UE w reakcji na napaść wojskową Federacji Rosyjskiej na Ukrainę stosuje coraz surowsze sankcje; mając na uwadze, że w obliczu wojny Rosji przeciwko Ukrainie odbyły się wymiany poglądów na temat porządku bezpieczeństwa Europy między posłami do Parlamentu Europejskiego a wiceprzewodniczącym Komisji /wysokim przedstawicielem; mając na uwadze, że Komisja Spraw Zagranicznych oraz Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony Parlamentu zorganizowały wyjazd ad hoc do Ukrainy od 30 stycznia do 2 lutego 2022 r.;
- AL. mając na uwadze, że OBWE pozostaje odpowiednią strukturą do dyskusji o tym, jak wzmocnić wspólny europejski porządek bezpieczeństwa w interesie wszystkich;
- AM. mając na uwadze, że w bezpośredniej reakcji na napaść Rosji na Ukrainę państwa członkowskie UE, w szczególności Niemcy, znacznie zwiększyły swoje budżety na obronę;
- AN. mając na uwadze, że wiele państw członkowskich udziela Ukrainie dwustronnej pomocy wojskowej, aby pomóc ukraińskim siłom zbrojnym w obronie suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy;
- AO. mając na uwadze, że szereg państw członkowskich UE postanowiło odpowiedzieć pozytywnie na prośby Ukrainy o sprzęt wojskowy; mając na uwadze, że kilka państw członkowskich UE, począwszy od państw bałtyckich i Polski, wysłało na Ukrainę broń, aby pomóc ukraińskim siłom zbrojnym odeprzeć inwazję rosyjskich sił zbrojnych dzięki zaawansowanej technologicznie broni; mając na uwadze, że litewsko-polsko-ukraińska brygada jest pierwszą i największą strukturą szkoleniową i manewrową między siłami zbrojnymi Europy i Ukrainy;
- AP. mając na uwadze, że UE przyjęła dwa środki pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, które przyczynią się do wzmocnienia zdolności i odporności ukraińskich sił zbrojnych oraz do ochrony ludności cywilnej przed trwającą agresją wojskową; mając na uwadze, że środki pomocy o łącznej wartości 1,5 mld EUR sfinansują dostawy sprzętu i zaopatrzenia dla ukraińskich sił zbrojnych, w tym – po raz pierwszy – sprzętu śmiertelności;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- AQ. mając na uwadze, że w listopadzie 2021 r. Rada ogłosiła pakiet 14 nowych projektów PESCO dotyczących bezpieczeństwa lądowego, morskiego, powietrznego, cybernetycznego i kosmicznego; mając na uwadze, że 22 lutego 2022 r. zespół szybkiego reagowania na cyberincydenty finansowany w ramach PESCO ogłosił oddelegowanie ekspertów w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, aby pomóc w zwalczaniu rosyjskich cyberataków na podmioty ukraińskie;
- AR. mając na uwadze, że przyjęty niedawno Strategiczny Kompas musi zapewnić WPBiO ambitne cele polityczne i strategiczne, zdolności i zasoby niezbędne do wprowadzenia pozytywnych zmian, zwłaszcza w jej strategicznym sąsiedztwie; mając na uwadze, że wola polityczna wśród państw członkowskich UE ma kluczowe znaczenie dla realizacji Strategicznego Kompas; mając na uwadze, że Strategiczny Kompas ma wpłynąć pozytywnie na szybkość i impakt wspólnej reakcji na wyzwania geopolityczne i globalne, traktując priorytetowo prawdziwą europejską obronę przed pojawiającymi się zagrożeniami;
- AS. mając na uwadze, że Komisja przyjęła nowy nadzwyczajny pakiet pomocy makrofinansowej dla Ukrainy w wysokości 1,2 mld EUR, aby pomóc temu krajowi sprostać obecnym wyzwaniom gospodarczym i geopolitycznym oraz zaspokoić jego potrzeby finansowe wynikające z agresywnych działań Rosji; mając na uwadze, że Komisja przydzieli również Ukrainie dodatkowe 120 mln EUR, znacznie zwiększając w tym roku dwustronną pomoc dla tego kraju w postaci dotacji; mając na uwadze, że UE będzie nadal inwestować w przyszłość Ukrainy za pośrednictwem planu gospodarczo-inwestycyjnego, którego celem jest uruchomienie środków na inwestycje o wartości do 6,5 mld EUR w ciągu najbliższych kilku lat;
- AT. mając na uwadze, że UE i jej sojusznicy przyjęli szeroko zakrojone i bezprecedensowe pakiety sankcji i środków w odpowiedzi na rosyjskie akty agresji na integralność terytorialną Ukrainy, uniemożliwiając Rosji dostęp do zachodnich rynków kapitałowych, zamrażając aktywa i zakazując transakcji w trzech rosyjskich bankach, a także wykluczając najważniejsze banki z systemu SWIFT;
- AU. mając na uwadze, że sankcje w sektorze energetycznym utrudniają Rosji modernizację rafinerii ropy naftowej i zwiększają jej koszty; mając na uwadze, że UE zakazała wywozu, sprzedaży lub dostarczania rosyjskim liniom lotniczym statków powietrznych i związanego z nimi sprzętu, a także wszelkich związanych z tym napraw, konserwacji lub usług finansowych; mając na uwadze, że Zachód zamknął przestrzeń powietrzną dla wszystkich statków powietrznych będących własnością Rosji, zarejestrowanych lub kontrolowanych przez Rosję; mając na uwadze, że te statki powietrzne nie będą już w stanie lądować i startować z terytorium UE i jej sojuszników ani przelatywać nad tym terytorium; mając na uwadze, że Zachód rozszerza zakres kontroli wywozu towarów podwójnego zastosowania, aby ograniczyć dostęp Rosji do kluczowych technologii, takich jak półprzewodniki lub nowoczesne oprogramowanie; mając na uwadze, że UE zakazała wstępu rosyjskim dyplomatom oraz powiązanim z nimi grupom i przedsiębiorcom, rosyjskim mediom państwowym Rosja Today i Sputnik, a także ich filiom; mając na uwadze, że w piątym pakiecie sankcji UE ujęto dodatkowo 217 osób i 18 podmiotów oraz dodano do listy sankcji embargo na węgiel;
- AV. mając na uwadze, że sankcje nałożone na Rosję i Białoruś stanowią bezprecedensowy przykład jedności państw członkowskich UE i spowodowały znaczne szkody gospodarcze dla kluczowych filarów rosyjskiej i białoruskiej gospodarki, co do tej pory doprowadziło do tymczasowego gwałtownego załamania rubla, zwiększonego ryzyka niewykupienia obligacji, tymczasowego zamknięcia moskiewskiej giełdy papierów wartościowych, ogromnego ograniczenia rosyjskiego handlu ropą oraz wykluczenia Rosji z wielu organizacji międzynarodowych;
- AW. mając na uwadze, że sankcje wobec Rosji przynoszą rzeczywiste szkody i mogą wywołać recesję; mając na uwadze, że doszło do tymczasowego załamania rubla, wzrosło ryzyko niewykupienia obligacji, zamknięto moskiewską giełdę papierów wartościowych, a rosyjski handel ropą naftową przynosi coraz mniej dochodów;
- AX. mając na uwadze, że 28 lutego 2022 r. Ukraina złożyła formalny wniosek o członkostwo w UE, a 3 marca 2022 r. wnioski o członkostwo w UE złożyły Republika Mołdawii i Gruzja;
- AY. mając na uwadze, że w związku z napaścią Rosji na Ukrainę państwa członkowskie muszą stawić czoła bezprecedensowej liczbie wysiedleńców, ponieważ Ukraińcy uciekają w bezpieczne miejsca; mając na uwadze, że Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców spodziewa się, że liczba uchodźców wyniesie od 6 do 8 mln; mając na uwadze, że większość uchodźców uciekła do sąsiadujących państw członkowskich UE, w szczególności do Polski, Rumunii, na Węgry i Słowację, a także do i tak już niestabilnego sąsiada Ukrainy,

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Republiki Mołdawii, co doprowadziło do ogromnej presji związanej z koniecznością zapewnienia możliwości przesiedlenia i pomocy; mając na uwadze, że Komisja uruchomiła Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, aby wesprzeć Ukrainę i kraje sąsiadujące; mając na uwadze, że przyjęła wniosek ustawodawczy zatytułowany „Działanie w ramach polityki spójności na rzecz uchodźców w Europie (CARE)”; mając na uwadze, że Komisja zaproponowała istotne instrumenty finansowe, w tym 500 mln EUR z budżetu UE, przedłużenie okresu wdrażania środków finansowych dostępnych dla państw członkowskich w ramach funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2014–2020 oraz wykorzystanie funduszy w obszarze spraw wewnętrznych na lata 2021–2027;

- AZ. mając na uwadze, że niedługo po rozpoczęciu rosyjskiej inwazji Rada Europejska jednogłośnie uzgodniła uruchomienie po raz pierwszy dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony⁽³⁴⁾; na jej podstawie natychmiast przyznano status chroniony, a także dostęp do opieki zdrowotnej, edukacji, pracy i pobytu w UE wszystkim ukraińskim obywatelom, uchodźcom i rezydentom długoterminowym uciekającym z Ukrainy;
- BA. mając na uwadze, że Inicjatywa Trójmorza (3SI), obejmująca dwanaście krajów położonych we wschodniej i południowej części UE oraz około 112 milionów obywateli współpracujących na rzecz rozwoju infrastruktury, energetyki, transportu i sieci cyfrowych, jest ważnym osiągnięciem, które można rozszerzyć na kraje Partnerstwa Wschodniego w celu dalszego zacieśniania więzi z UE;
- BB. mając na uwadze, że Parlament Europejski zdecydowanie popiera międzynarodową Platformę Krymską uruchomioną w sierpniu 2021 r. w Kijowie przez Ukrainę, państwa członkowskie UE i innych partnerów międzynarodowych w celu rozwinięcia inicjatywy prezydenta Ukrainy; mając na uwadze, że platforma ta zapewnia ważną płaszczyznę konsultacji i koordynacji mającą na celu zwiększenie skuteczności międzynarodowej reakcji na trwającą nielegalną okupację Krymu, potwierdzenie nieuznawania aneksji Krymu oraz doprowadzenie do zakończenia okupacji Krymu i jego pokojowego powrotu pod kontrolę Ukrainy; mając na uwadze, że platforma stanowi odpowiedź na rosyjską wojnę napastniczą, ponieważ umożliwia wywieranie większej międzynarodowej presji na Kreml, zapobieganie dalszym naruszeniom praw i ochronę ofiar okupującego reżimu;
- BC. mając na uwadze, że Rosja kontynuuje nielegalną paszportyzację obywateli ukraińskich na tymczasowo okupowanych terytoriach ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego;
- BD. mając na uwadze, że 26 lutego 2022 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ sporządziła tekst, w którym potępiła rosyjską inwazję na Ukrainę; Rosja zawetowała ten tekst, a Chiny i Zjednoczone Emiraty Arabskie wstrzymały się od głosu;
- BE. mając na uwadze, że 2 marca 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło niewiążącą rezolucję wzywającą do natychmiastowego zaprzestania rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że rezolucję przyjęto zdecydowaną większością głosów: 140 krajów głosowało za, przy 5 głosach przeciw i 38 głosach wstrzymujących się;
- BF. mając na uwadze, że 16 marca 2022 r. prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego Karim Khan po powrocie z wizyty w Ukrainie stwierdził, że „jeżeli ataki są celowo skierowane przeciwko ludności cywilnej, to jest to przestępstwo, które moje służby mogą ścigać i w sprawie którego mogą prowadzić dochodzenie”;
- BG. mając na uwadze, że 7 kwietnia 2022 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ zagłosowało za zawieszeniem uczestnictwa Rosji w pracach Rady Praw Człowieka ONZ;
- BH. mając na uwadze, że w odpowiedzi na niesprowokowaną i nieuzasadnioną inwazję Rosji na Ukrainę w lutym 2022 r. NATO rozmieściło tysiące dodatkowych obronnych sił lądowych, powietrznych i morskich we wschodniej części Sojuszu; mając na uwadze, że Sojusz uruchomił siły odpowiedzi NATO;
- BI. mając na uwadze, że NATO pomaga koordynować wnioski Ukrainy o pomoc i wspiera swoich sojuszników w dostarczaniu pomocy humanitarnej i pomocy nieśmiercionośnej;

⁽³⁴⁾ Dyrektywa Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między państwami członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następcami, Dz.U. L 212 z 7.8.2001, s. 12.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- BJ. mając na uwadze, że NATO potwierdziło ponownie swoją politykę otwartych drzwi; mając na uwadze, że sojusznicy NATO utrzymują siły w stanie gotowości i wysyłają dodatkowe okręty i myśliwce do miejsc rozmieszczenia sił NATO w Europie Wschodniej, aby wzmocnić sojusznicze środki odstraszania i obrony;
- BK. mając na uwadze, że kilka rosyjskich bezzałogowych statków powietrznych dostało się do przestrzeni powietrznej kilku członków NATO i rozbiło się na ich terytoriach, co stanowi jawne naruszenie przestrzeni powietrznej państw członkowskich NATO;
- BL. mając na uwadze, że 8 marca 2022 r. prezydent Ukrainy Zełenski ogłosił, że nie będzie już dążyć do przystąpienia do NATO oraz że Ukraina jest gotowa do kompromisu w sprawie statusu kontrolowanych przez Rosję regionów separatystycznych Ukrainy: ługańskiego i donieckiego;
- BM. mając na uwadze, że UE powinna reagować na groźby Kremla nie tylko za pomocą „twardych” środków bezpieczeństwa, takich jak dostarczanie Ukrainie broni, aby pomóc jej się bronić, ale również poprzez wykorzystanie miękkiej siły instrumentów europejskich, takich jak przyznanie statusu kraju kandydującego;
- BN. mając na uwadze, że WPBiO musi opierać się na jeszcze ściślejszej koordynacji i współpracy z polityką obrony i odstraszania NATO oraz polityką otwartych drzwi, przy pełnym poszanowaniu ustaleń państw członkowskich UE w zakresie bezpieczeństwa, przy czym konieczna jest ścisła koordynacja między UE a NATO, aby zapewnić spójność między Strategicznym kompasem UE i kolejną koncepcją strategiczną NATO; mając na uwadze, że niektóre kraje Partnerstwa Wschodniego chcą przystąpić do NATO;
- BO. mając na uwadze, że między 2014 r. i początkiem wojny Stany Zjednoczone przekazały Ukrainie ponad 2,9 mld USD na wsparcie w zakresie bezpieczeństwa, przy czym od 2021 r. roczny przydział wynosi 393 mln USD, co czyni Ukrainę największym pojedynczym odbiorcą zagranicznej pomocy wojskowej w Europie; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone szkoliły też cztery brygady ukraińskich sił zbrojnych rocznie; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone dostarczyły Ukrainie sprzęt śmiertelności i ogłosiły ostatnio pakiet pomocowy o wartości 800 mln USD obejmujący broń ciężką, artylerię, drony i amunicję; całkowita kwota amerykańskiej pomocy w zakresie bezpieczeństwa dla Ukrainy wyniesie tym samym ponad 4 mld USD i ciągle rośnie od początku wojny;
- BP. mając na uwadze, że 27 stycznia 2022 r. parlament Zjednoczonego Królestwa i Rada Najwyższa Ukrainy podpisały umowę w sprawie zamówień wojskowych, aby zapewnić Ukrainie projekty inwestycyjne w latach 2022–2023; mając na uwadze, że umowa wojskowa ma wartość 1,7 mld GBP i ma na celu zwiększenie ukraińskiego potencjału marynarki wojennej;
- BQ. mając na uwadze, że od 9 lutego 2022 r. Zjednoczone Królestwo przeznaczyło 400 mln GBP na pomoc nadzwyczajną na rzecz Ukrainy, a także mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo oddelegowało tysiąc żołnierzy do wysłania do Europy Wschodniej w celu zapewnienia bezpieczeństwa uchodźcom ukraińskim;
- BR. mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo zapewniło budowanie zdolności i szkolenia z nieśmiertelnych środków walki dla ponad 20 000 członków ukraińskich sił zbrojnych, a także dostarczyło systemy obronne; mając na uwadze, że Zjednoczone Królestwo zapewniło również Ukrainie broń śmiertelność;
- BS. mając na uwadze, że Kanada rozpoczęła operację UNIFIER, wojskowy program szkoleń i współpracy oraz projekt pomocy szkoleniowej dla policji i wspólnie przeszkoliła ponad 30 000 członków ukraińskich sił bezpieczeństwa i służb policyjnych, a także zapewniła sprzęt taktyczny i broń; mając na uwadze, że w okresie od stycznia do kwietnia 2022 r. Kanada przeznaczyła ponad 118 mln CAD na sprzęt wojskowy dla Ukrainy i przyznała 500 mln CAD dodatkowej pomocy wojskowej dla Ukrainy na rok budżetowy 2022–2023;
- BT. mając na uwadze, że Norwegia przekazała broń przeciwpancerną i systemy obrony powietrznej wraz z kompleksowym pakietem nieśmiertelnego sprzętu wojskowego, jak kamizelki kuloodporne, hełmy, racje polowe i inne podstawowe dostawy, a jednocześnie przeznaczyła ponad 40 mln EUR na wsparcie Ukrainy;
- BU. mając na uwadze, że Japonia przekazała Ukrainie nieśmiertelną broń wojskową, w tym kamizelki kuloodporne, hełmy, generatory energii i żywność, a także udzieliła Ukrainie pożyczki w wysokości 100 mln USD;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- BV. mając na uwadze, że Rada Doradcza ds. Reformy Obronnej, składająca się z ekspertów wysokiego szczebla ze Stanów Zjednoczonych, Zjednoczonego Królestwa, Kanady, Polski, Niemiec i Litwy, jest międzynarodowym organem doradczym najwyższego szczebla w Ukrainie;
- BW. mając na uwadze, że coraz aktywniejsza rola Chin w konkurowaniu w regionie o wpływy polityczne, społeczne i gospodarcze jest coraz bardziej widoczna w krajach Partnerstwa Wschodniego, w których chińskie inwestycje, w tym za pośrednictwem inicjatywy Pasa i Szlaku, łączą tanie kredyty podnoszące wskaźniki zadłużenia, przy przewidywanym efekcie niewypłacalności w krajach Partnerstwa Wschodniego, co prowadzi do agresywnej rekompensaty, często w formie własności infrastruktury strategicznej i dostosowania polityki;
- BX. mając na uwadze, że wpływy państw trzecich, zwłaszcza Iranu, w krajach Partnerstwa Wschodniego są w dużej mierze skoncentrowane na Zakaukaziu, gdzie wieloletnie wpływy kulturowe, religijne, polityczne i gospodarcze Iranu stale rosną, co może zagrozić bezpieczeństwu i stabilności niektórych krajów Partnerstwa Wschodniego z powodu prób zamachów powiązanych z irańskimi agentami Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej w Gruzji i Azerbejdżanie, a także budzi dalsze zaniepokojenie w odniesieniu do działań UE na rzecz promowania bezpieczeństwa, stabilności i dobrego sąsiedztwa wśród krajów Partnerstwa Wschodniego;
- BY. mając na uwadze, że zapoczątkowany przez Azerbejdżan i trwający 44 dni konflikt zasadniczo zmienił polityczne, strategiczne i operacyjne status quo na Zakaukaziu, odnotowano w związku z nim tysiące ofiar, a dziesiątki tysięcy osób zostało wysiedlonych, a ponadto doprowadził on do wysłania przez Rosję około 2 tys. żołnierzy tzw. oddziałów pokojowych w obszar korytarza lądowego oraz w rejon Górskiego Karabachu w ramach porozumienia o zawieszeniu broni z 10 listopada 2020 r.; mając na uwadze, że między Azerbejdżanem a Armenią nadal dochodzi do potyczek, a konflikt w Górskim Karabachu nie został zakończony; mając na uwadze, że Rosja nie będzie w stanie samodzielnie zakończyć konfliktu zapoczątkowanego w przestrzeni postsowieckiej; mając na uwadze, że brak wizji strategicznej i inicjatywy dyplomatycznej ze strony UE pozwolił Rosji, Turcji, Iranowi i innym podmiotom wzmocnić wpływy na Zakaukaziu;
- BZ. mając na uwadze, że główny gazociąg służący do dostaw gazu do Górskiego Karabachu został uszkodzony i od 8 marca 2022 r. to sporne terytorium nie ma dostępu do dostaw energii w wyniku trwających działań wojskowych między armeńskimi i azerbejdżańskimi siłami w Górskim Karabachu;
- CA. mając na uwadze, że na początku stycznia 2022 r. siły OUBZ (pod przewodnictwem wojsk rosyjskich i obejmujące także oddziały z Białorusi i Armenii) interweniowały w Kazachstanie, ponieważ poprosił o to rząd tego kraju, aby pomóc stłumić niepokoje społeczne w celu utrzymania obecnego reżimu i wykorzystania organizacji do wspierania własnych interesów;
- CB. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska nadal zwiększa swoją bezprawną obecność wojskową na okupowanych terytoriach Gruzji (w Abchazji i Osetii Południowej) oraz rozbudowuje potencjał wojskowy, intensyfikuje manewry wojskowe, stosuje paszportyzację i zwiększa „borderyzację”, stawiając ogrodzenia z drutu kolczastego i inne bariery wzdłuż granicy administracyjnej, co poważnie destabilizuje sytuację w zakresie bezpieczeństwa w terenie oraz zagraża źródłom utrzymania ludności na obszarach dotkniętych konfliktem;
- CC. mając na uwadze, że powodzenie każdej misji WPBiO zależy od siły jej mandatu i poziomu woli politycznej i spójności państw członkowskich UE i krajów partnerskich, a także od gotowości państw członkowskich do inwestowania własnych zasobów, aktywów, personelu i wiedzy fachowej;
- CD. mając na uwadze, że Komórka Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych UE (CPCC) będzie musiała rozważyć, w jaki sposób chronić rozmieszczone misje i personel cywilny UE przed takimi rosnącymi zagrożeniami;
- CE. mając na uwadze, że jeżeli misje WPBiO mają osiągnąć swoje cele, ich mandat powinien obejmować doradztwo i szkolenia w obszarze postępowania z nowymi i przełomowymi technologiami, które szybko wkraczą w środowisko „zamrożonych konfliktów”; mając na uwadze, że misje WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego muszą pozostać na miejscu przez taki okres, jaki państwa przyjmujące i państwa członkowskie uznają za konieczny do zagwarantowania realizacji celów misji;
- CF. mając na uwadze, że Rada omawia obecnie możliwości zwiększenia obecności misji WPBiO w Ukrainie;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- CG. mając na uwadze, że misja doradcza UE na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM) to rozpoczęta w 2014 r. na wniosek rządu ukraińskiego misja, w ramach której UE wspiera reformę instytucji zajmujących się egzekwowaniem prawa i praworządnością, co pozwoli odbudować zaufanie obywateli Ukrainy po gwałtownych wydarzeniach towarzyszących rewolucji na Ukrainie;
- CH. mając na uwadze, że misja EUAM określiła pięć obszarów priorytetowych (w tym bezpieczeństwo narodowe i państwowe, przestępczość zorganizowana i transgraniczna, wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych, bezpieczeństwo społeczności i zarządzanie policją oraz transformacja cyfrowa i innowacje) we wspieraniu reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa w Ukrainie, dysponuje rocznym budżetem w wysokości 29,5 mln EUR oraz upoważnionym personelem liczącym 371 osób, obejmującym obywateli Ukrainy i innych państw spoza UE, a jej mandat ma zostać odnowiony w 2024 r.;
- CI. mając na uwadze, że EUAM obejmuje trzy obszary działania: zapewnianie doradztwa strategicznego w celu opracowania strategicznych dokumentów i prawodawstwa, wspieranie wdrażania reform przez praktyczne doradztwo, szkolenia i wyposażenie oraz promowanie współpracy i koordynacji w celu zapewnienia spójności i wysiłków na rzecz reform między Ukrainą a podmiotami międzynarodowymi;
- CJ. mając na uwadze, że EUAM prowadzi działania we współpracy z Radą Bezpieczeństwa Narodowego oraz Służbą Wywiadu Zagranicznego Ukrainy; mając na uwadze, że EUAM współpracuje z ukraińskim systemem sądowym za pośrednictwem prokuratorów, aby zapewnić niezależność i skuteczność ścigania; mając na uwadze, że EUAM szkoli i wyposaża ukraińskie siły policyjne za pośrednictwem swoich regionalnych biur terenowych i we współpracy z sąsiednimi obwodami; mając na uwadze, że EUAM koncentruje swoje inicjatywy w zakresie szkolenia policji poprzez zapewnianie doradztwa strategicznego i „dialogu na temat bezpieczeństwa społeczności” oraz szkoli lokalną policję w kluczowych dziedzinach;
- CK. mając na uwadze, że EUAM współpracuje w ramach oceny zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością (SOCTA) Europolu, wspierając władze ukraińskie w podejmowaniu środków na rzecz budowania zdolności oraz w zintegrowanym zarządzaniu granicami;
- CL. mając na uwadze, że najwyższym priorytetem EUAM pozostaje wspieranie reformy Służby Bezpieczeństwa Ukrainy (SBU); mając na uwadze, że EUAM musi skoncentrować się na wspieraniu wdrożenia tej reformy, aby SBU stopniowo rezygnowała z przedprocesowych uprawnień dochodzeniowych, zdemilitaryzowała się oraz zapewniła jasny podział kompetencji z innymi agencjami bezpieczeństwa, skuteczny nadzór, a także redukcję liczby swojego personelu; mając na uwadze, że w przypadku jej prawidłowego wdrożenia ustawa nr 3196 nakazuje SBU skoncentrować wysiłki na kontrwywiadzie, przeciwdziałaniu zagrożeniom bezpieczeństwa państwa, zwalczaniu terroryzmu, cyberbezpieczeństwie, ochronie państwowości narodowej i integralności terytorialnej oraz ochronie tajemnic państwowych; mając na uwadze, że reformy niezbędne do zadbania o rozwój demokracji wymagają, aby SBU: dokonała wyraźnego rozdziału funkcji, wycofała się z prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw gospodarczych i korupcyjnych (z wyjątkiem szczególnych przypadków z upoważnienia prokuratora generalnego), zapewniła niezależność polityczną, demilitaryzację i dalszą optymalizację, większą przejrzystość i odpowiedzialność oraz położyła dodatkowy nacisk na ochronę infrastruktury krytycznej;
- CM. mając na uwadze, że ustanowienie z pomocą EUAM Biura Bezpieczeństwa Gospodarczego (BES), zajmującego się przestępczością finansową w całej Ukrainie, jest kluczową reformą; mając na uwadze, że przejrzysty dobór personelu BES oraz rozwiązanie Państwowej Służby Podatkowej mają kluczowe znaczenie dla stopniowego ograniczania wpływu oligarchów na gospodarkę Ukrainy; mając na uwadze, że BES ma przejąć od SBU przedprocesowe uprawnienia dochodzeniowe w sferze bezpieczeństwa gospodarczego i musi wspierać wysiłki Ukrainy na rzecz opierania się presji ze strony organów ścigania;
- CN. mając na uwadze, że w 2020 r. EUAM otworzyła swoje czwarte biuro terenowe w Mariupolu, aby wspierać wdrażanie centralnie kierowanych reform na szczeblu regionalnym i lokalnym, między innymi zapewnić szkolenia i doradztwo lokalnym organom ścigania, co odzwierciedla rosnącą rolę EUAM we wzmacnianiu odporności Ukrainy na całym jej terytorium i dążenie Ukrainy do dostosowywania swoich działań do celów WPBiO; mając na uwadze, że biuro terenowe w Mariupolu zostało ewakuowane, a następnie zniszczone w wyniku napaści wojskowej Rosji;
- CO. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej inwazji na Ukrainę cały personel międzynarodowy został zmuszony do bezpiecznej ewakuacji kraju; mając na uwadze, że misja nadal utrzymuje kontakt z partnerami ukraińskimi i pozostaje w gotowości w oczekiwaniu na dalsze instrukcje ze strony dowództwa UE;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- CP. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie ewakuowano cały personel państw członkowskich pracujący dla misji EUAM Ukraine w ramach WPBiO;
- CQ. mając na uwadze, że misja pomocy granicznej UE dla Mołdawii i Ukrainy (EUBAM) to misja cywilna rozpoczęta w 2005 r.; mając na uwadze, że ma ona mandat niewykonawczy do zwiększenia zdolności straży granicznej, organów celnych i organów ścigania w Ukrainie i w Republice Mołdawii w zakresie zarządzania granicami, dysponuje rocznym budżetem w wysokości 12 mln EUR i personelem liczącym ponad 200 pracowników, a jej mandat ma zostać odnowiony w listopadzie 2023 r.;
- CR. mając na uwadze, że EUBAM pomaga Republice Mołdawii i Ukrainie w wypełnianiu zobowiązań dotyczących pogłębionej i kompleksowej strefy wolnego handlu (DCFTA) w ramach ich układów o stowarzyszeniu z UE oraz ma na celu wzmocnienie zdolności granicznych i celnych Mołdawii i Ukrainy; mając na uwadze, że ma następujące zadania: zwalczanie oszustw celnych, przemytu narkotyków, nielegalnej migracji i handlu ludźmi; wspieranie ułatwień w handlu i zintegrowanego zarządzania granicami; oraz pomoc w pokojowym rozwiązaniu konfliktu naddniestrzańskiego w ramach procesu „5 + 2”;
- CS. mając na uwadze, że przemyt wyrobów tytoniowych, w tym produktów podrobionych, powoduje straty w budżetach państwowych Republiki Mołdawii, Ukrainy i państw członkowskich szacowane na 10 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że w latach 2020–2021 EUBAM udaremniła liczne operacje przemytu i skonfiskowała duże ilości amunicji, tytoniu, alkoholu, etanolu i heroiny;
- CT. mając na uwadze, że EUBAM pomaga służbom granicznym Republiki Mołdawii i Ukrainy w opracowaniu ogólnych wspólnych wskaźników stosowanych do identyfikacji ofiar handlu ludźmi;
- CU. mając na uwadze, że grupa zadaniowa EUBAM ds. narkotyków stara się zapewnić współpracę służb partnerskich misji z innymi organami ścigania zajmującymi się zwalczaniem przestępczości narkotykowej w regionie; mając na uwadze, że EUBAM współpracuje z wieloma organizacjami międzynarodowymi, w tym z Europolem, Fronteksem i OBWE, za pośrednictwem swojej grupy roboczej ds. broni, wspólnych operacji ORION II i inicjatyw „EU 4 Border Security”;
- CV. mając na uwadze, że EUBAM konsekwentnie opowiada się za ponownym otwarciem międzynarodowych korytarzy transportowych przecinających Naddniestrze oraz opracowuje i promuje techniczne środki budowy zaufania między Kiszyniowem a Tyraspołem w kwestiach transportowych, celnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych oraz egzekwowania prawa;
- CW. mając na uwadze, że EUBAM przyczynia się do pokojowego rozwiązania konfliktu w Naddniestrzu za pomocą środków budowy zaufania oraz obecności obserwatorów na naddniestrzańskim odcinku granicy mołdawsko-ukraińskiej;
- CX. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska utrzymuje tak zwaną misję pokojową w Naddniestrzu liczącą około 500 żołnierzy oraz Grupę Operacyjną Wojsk Rosyjskich liczącą około 1 500 żołnierzy, sprawuje kontrolę nad separatystycznymi grupami zbrojnymi Naddniestrza i organizuje z Nadniestrzem ponad 100 wspólnych ćwiczeń wojskowych rocznie; mając na uwadze, że jest zaniepokojony próbami uzyskania przez separatystów z Tyraspołu uznania niepodległości Naddniestrza w dniu 4 marca 2022 r.;
- CY. mając na uwadze, że w wyniku rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie bezpieczeństwo misji EUBAM Mołdawia w ramach WPBiO jest poważnie zagrożone i może dojść do jej ewentualnej ewakuacji z kraju;
- CZ. mając na uwadze, że Misja Obserwacyjna Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM) jest misją cywilną rozpoczętą w 2008 r. w następstwie zawarcia sześciopunktowego porozumienia kończącego wojnę między Gruzją a Rosją, w którego wypracowaniu pośredniczyła UE; mając na uwadze, że w ciągu 13 lat istnienia misja EUMM była wyrazem silnego zaangażowania politycznego UE w regionie, przyczyniając się do budowania zaufania i do normalizacji oraz zapewniając stabilność na miejscu, wśród stron zaangażowanych w konflikt, i w szerszym regionie;
- DA. mając na uwadze, że EUMM liczy obecnie 325 członków misji, w tym ponad 200 obserwatorów cywilnych, dysponuje budżetem w wysokości 44,8 mln EUR, a jej mandat ma zostać odnowiony w grudniu 2022 r.;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- DB. mając na uwadze, że jej pierwotny mandat z 2008 r. pozostaje niezmienny, jeżeli chodzi o monitorowanie wdrażania porozumienia o zawieszeniu broni między Gruzją a Rosją z 12 sierpnia 2008 r., w którego wypracowaniu pośredniczyła UE i w którym wezwano do: niestosowania przemocy, zaprzestania działań wojennych, przyznania dostępu do pomocy humanitarnej, powrotu gruzińskich sił zbrojnych do ich zwykłych kwater, wycofania rosyjskich sił zbrojnych na pozycje sprzed działań wojennych oraz rozpoczęcia międzynarodowej dyskusji na temat bezpieczeństwa i stabilności Osetii Południowej i Abchazji;
- DC. mając na uwadze, że Rosja nie przestrzega porozumienia o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r. między Gruzją a Rosją, w którego wypracowaniu pośredniczyła UE, gdyż nielegalnie utrzymuje obecność sił zbrojnych i agentów Federalnej Służby Bezpieczeństwa (FSB) oraz funkcjonariuszy straży granicznej Federacji Rosyjskiej w separatystycznych regionach Abchazji i Osetii Południowej; mając na uwadze, że nie pozwala to na ustanowienie międzynarodowych mechanizmów bezpieczeństwa na miejscu i uniemożliwia EUMM wjazd na terytoria okupowane przez Rosję, co stanowi poważną przeszkodę w realizacji celów misji; mając na uwadze, że mandat EUMM jest ważny w całej Gruzji; mając na uwadze, że EUMM stoi w obliczu rosyjskiej borderyzacji polegającej na przesuwanie granic administracyjnych w głąb terytorium Gruzji i dalszym rozszerzaniu okupacji terytorialnej Gruzji;
- DD. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska nadal w rażący sposób narusza porozumienie o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r., w którego wypracowaniu pośredniczyła UE, a naruszenia te często spotykają się z ograniczonymi reakcjami lub wezwaniami do działania ze strony państw członkowskich lub nawet z brakiem reakcji, co może zachęcać Federację Rosyjską do nasilenia takich działań; mając na uwadze, że doszło do niezgodnych z prawem aresztowań wzdłuż granic administracyjnych i do nielegalnych działań związanych z „borderyzacją”;
- DE. mając na uwadze, że EUMM nie jest typową misją cywilną ze względu na swój mandat i koncentrowanie się na działaniach monitorujących i budowaniu kompetencji cywilnych oraz w związku z tym, że prowadzi działania mające na celu budowanie zaufania między obiema stronami poprzez małe dotacje i ukierunkowane projekty; mając na uwadze, że mandat pozwala skoncentrować się na zagrożeniach hybrydowych, prawach człowieka, mniejszościach i środowiskowych aspektach bezpieczeństwa; mając na uwadze, że EUMM powołała komitet doradczy ds. wojny hybrydowej i utrzymuje regularne kontakty z biurem łącznikowym NATO i zespołem wdrażającym pakiet zasadniczy NATO-Gruzja;
- DF. mając na uwadze, że EUMM ułatwia spotkania w Ergneti w ramach mechanizmu zapobiegania incydentom i reagowania na nie i zapewnia regularność tych spotkań dotyczących sytuacji bezpieczeństwa w terenie, w których uczestniczą przedstawiciele rządu Gruzji, separatystycznych regionów i Federacji Rosyjskiej; mając na uwadze, że niestety podobny mechanizm w Gali w Abchazji jeszcze nie funkcjonuje;
- DG. mając na uwadze, że EUMM musi stale poszerzać swój przedmiot analiz oraz swoje zdolności, aby stawić czoła ciągłym zagrożeniom hybrydowym, co wymaga wystarczających środków budżetowych i zasobów;
- DH. mając na uwadze, że EUMM jest celem działań dezinformacyjnych, zwłaszcza ze strony koncernów medialnych i mediów społecznościowych zlokalizowanych w regionach okupowanych wspieranych przez Rosję; zmusza to EUMM do zorganizowania wewnętrznych zasobów w celu zapewnienia niezbędnej współpracy i zbadania sposobów przeciwdziałania dezinformacji;
- DI. mając na uwadze, że EUMM zarządza gorącą linią – mechanizmem budowy zaufania, który służy jako istotny całodobowy kanał komunikacji między rządem Gruzji a faktycznymi władzami w Abchazji i Osetii Południowej, w tym strażą graniczną Federacji Rosyjskiej rozmieszczoną w obu regionach, w przypadku pilnych incydentów w terenie; mając na uwadze, że w 2021 r. skorzystano z tej linii ponad 2 100 razy; mając na uwadze, że EUMM wspiera formaty negocjacyjne i kanały komunikacji, ponieważ uczestniczy w międzynarodowych rozmowach genewskich (GID) i współprzewodniczy posiedzeniom mechanizmu zapobiegania incydentom i reagowania na nie (IPRM) w Ergneti;
- DJ. mając na uwadze, że 24 października 2019 r. po raz pierwszy od ponad 10 lat funkcjonariusze straży FSB przekroczyli linię granicy administracyjnej, zatrzymując obserwatorów EUMM i zmuszając UE do negocjowania ich uwolnienia;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- DK. mając na uwadze, że rola EUMM w zaspokajaniu potrzeb w zakresie bezpieczeństwa ludzkiego i potrzeb humanitarnych społeczeństw lokalnych na obszarach ogarniętych konfliktem oraz w ułatwianiu skutecznej wymiany informacji, na przykład w związku z przekraczaniem granicy w celach medycznych lub uwolnieniem osób i obserwatorów EUMM zatrzymanych na granicach administracyjnych, a także w uczestniczeniu w koordynacji rozmów osobistych podczas spotkań w Ergneti w ramach mechanizmu IPRM istotnie przyczynia się do wzmocnienia ważnej roli, jaką misja ta odgrywa w zapewnianiu bezpieczeństwa, zarządzaniu konfliktami i budowaniu zaufania;
- DL. mając na uwadze, że Gruzja jest jednym z państw wnoszących największy wkład per capita w misje WPBiO w Afryce;
- DM. mając na uwadze, że kraje Partnerstwa Wschodniego wciąż są bardzo narażone na brak bezpieczeństwa energetycznego, co dotyczy zwłaszcza Republiki Mołdawii i Ukrainy, które regularnie padają ofiarą szantażu energetycznego ze strony Rosji;
- DN. mając na uwadze, że środki UE mające na celu złagodzenie skutków braku bezpieczeństwa energetycznego poprzez dywersyfikację źródeł energii wzmocnią również bezpieczeństwo i stabilność w regionie wschodnim;
- DO. mając na uwadze, że Komisja podjęła już działania mające na celu zmniejszenie zależności Europy od jednego dostawcy poprzez dywersyfikację dostawców gazu; mając na uwadze, że w odpowiedzi na skutki sankcji nałożonych na Rosję i w celu powstrzymania uzależnienia od rosyjskiego importu energii Komisja opracowała nowy plan zastąpienia do końca 2022 r. 100 mld metrów sześciennych gazu importowanego z Rosji importowanym w większej ilości skroplonym gazem ziemnym i z gazociągów od dostawców spoza Rosji, a także dzięki produkowaniu i importowaniu większych ilości biometanu i odnawialnego wodoru; mając na uwadze, że plan ma na celu ograniczenie zużycia paliw kopalnych w domach, budynkach, przemyśle i systemach energetycznych, a także zwiększenie efektywności energetycznej, zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii i elektryfikacji oraz rozwiązywanie problemu wąskich gardeł w infrastrukturze;
- ponownie zaznacza zaangażowanie UE, a także podkreśla jej jednoznaczne poparcie dla suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności politycznej krajów Partnerstwa Wschodniego w granicach uznanych przez społeczność międzynarodową oraz wspiera ich wysiłki na rzecz pełnego egzekwowania tych zasad; podkreśla znaczenie jedności i solidarności państw członkowskich w tym względzie;
 - stanowczo potępia niczym niesprowołowaną i nieuzasadnioną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie oraz związane z nią działania na niekontrolowanych przez rząd obszarach ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz na nielegalnie zaanektowanym Krymie i na Białorusi; podkreśla, że trwająca rosyjska agresja i rozszerzanie działań wojskowych w Ukrainie mają szkodliwy wpływ na bezpieczeństwo europejskie i światowe; potwierdza swoje stanowisko, zgodnie z którym partnerzy i sojusznicy powinni zwiększyć wsparcie wojskowe dla Ukrainy i dostawy broni, co jest zgodne z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych, który umożliwia indywidualną i zbiorową obronę własną;
 - zwraca uwagę, że trwały pokój i bezpieczeństwo ludzi w regionie Partnerstwa Wschodniego mają zasadnicze znaczenie dla UE; z całą stanowczością potępia wojnę napastniczą rozpoczętą przez Federację Rosyjską i jej zaangażowanie w wojnę wojskową i cyberwojnę w regionie Partnerstwa Wschodniego; wzywa do natychmiastowego zakończenia wojny napastniczej przeciwko Ukrainie oraz do całkowitego i natychmiastowego wycofania wszystkich oddziałów rosyjskich ze wszystkich okupowanych przez Rosję terytoriów w krajach Partnerstwa Wschodniego, a także do położenia kresu wrogim działaniom wojskowym przeciwko Ukrainie, które pochłaniają życie cywilów i żołnierzy oraz doprowadzają do przesiedlenia milionów ludzi i zahamowania rozwoju społeczno-gospodarczego; z całą stanowczością potępia atak sił rosyjskich na obiekty jądrowe Ukrainy i okupowanie przez Rosję tych obiektów, a także uważa, że próby wzmocnienia przez Rosję wrogiego wpływu w regionie Partnerstwa Wschodniego za pomocą siły i przymusu muszą zakończyć się niepowodzeniem; podkreśla znaczenie jedności, solidarności i spójności państw członkowskich; apeluje o zacieśnienie współpracy z demokratycznymi sojusznikami o podobnym nastawieniu, aby złagodzić negatywne wpływy innych mocarstw w regionie Partnerstwa Wschodniego i przeciwdziałać tym wpływom;
 - z zadowoleniem przyjmuje wnioski ze szczytu Partnerstwa Wschodniego w 2021 r. oraz dalszą współpracę między UE a krajami Partnerstwa Wschodniego; biorąc pod uwagę wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, przed którymi stoją kraje Partnerstwa Wschodniego, w szczególności prowadzoną przez Rosję wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, przedłużające się konflikty, jawne działania wojskowe, zagrożenia hybrydowe i ingerencję w procesy demokratyczne, proponuje zacieśnienie współpracy z krajami Partnerstwa Wschodniego w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz zwiększenie inwestycji i pomocy w dziedzinie bezpieczeństwa, wojskowości, wywiadu i współpracy dotyczącej cyberbezpieczeństwa z krajami stowarzyszonymi Partnerstwa Wschodniego;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

5. popiera ściślejszą koordynację i współpracę w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa z niektórymi krajami Partnerstwa Wschodniego; z myślą o promowaniu strategicznych celów bezpieczeństwa ludzkiego i trwałego pokoju w całym regionie Partnerstwa Wschodniego i poza nim oraz zachęcaniu do stosowania w tym celu zintegrowanego podejścia poprzez wykorzystanie pełnego potencjału WPBiO w powiązaniu z odpowiednimi narzędziami politycznymi; zdecydowanie popiera trwające misje WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego; zdecydowanie nalega na wzmocnienie wymiaru bezpieczeństwa unijnej polityki Partnerstwa Wschodniego, na rozwijanie strategicznych partnerstw na rzecz bezpieczeństwa z niektórymi krajami Partnerstwa Wschodniego, na wzmocnienie dialogu i współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz na rozwijanie aktywniejszej roli UE w deeskalacji obecnych napięć, zapobieganiu przyszłym konfliktom, mediacjach i środkach budowy zaufania, a także w rozwiązywaniu konfliktów z myślą o przeciwdziałaniu zagrożeniom hybrydowym, dezinformacji i propagandzie, a także w zapewnianiu wsparcia i współpracy w zakresie obrony cywilnej oraz we wspieraniu kompleksowego przeglądu sektora bezpieczeństwa w krajach Partnerstwa Wschodniego, podczas którego do przeglądu określi się obszary obrony i bezpieczeństwa wymagające poprawy i który umożliwi UE i państwom członkowskim skoordynowanie ich wsparcia; uważa, że należy dalej promować dostosowanie i stopniową konwergencję polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE i krajów Partnerstwa Wschodniego, zgodnie ze zobowiązaniami partnerów wobec UE; wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego do dostosowania się do polityki sankcji UE wobec Rosji w związku z wojną przeciwko Ukrainie;

6. podkreśla, że pokojowe rozwiązywanie trwających lub nierozwiązanych konfliktów w regionie w oparciu o prawo międzynarodowe oraz stosunki dobrosąsiedzkie ma kluczowe znaczenie dla budowania i wzmacniania odpornych i trwałych demokracji w krajach Partnerstwa Wschodniego; przypomina, że pokój i bezpieczeństwo wymagają silnych i odpowiedzialnych publicznie instytucji, dobrych rządów i poszanowania praworządności; zdecydowanie zachęca partnerów z Partnerstwa Wschodniego do dalszego angażowania się w odpowiednie reformy, ponieważ jedynie wewnętrzna odporność oparta na silnych i demokratycznych instytucjach pozwoli osiągnąć niezbędną odporność na zagrożenia zewnętrzne;

7. podkreśla potrzebę dalszego promowania przez UE środowiska sprzyjającego rozwiązywaniu konfliktów i do wspierania działań promujących zaufanie i kontakty międzyludzkie w społecznościach podzielonych konfliktem, a także do priorytetowego traktowania działań mających na celu prewencyjne budowanie pokoju, w tym dyplomacji prewencyjnej i mechanizmów wczesnego ostrzegania i działania, oraz do zwiększenia odnośnego finansowania;

8. wzywa kraje Partnerstwa Wschodniego do kontynuowania współpracy z krajami sąsiadującymi, ponieważ zapewni to pogłębienie i tak już owocnej współpracy i pozwoli uniknąć niepotrzebnych napięć, które mogą wynikać z nierozwiązanych kwestii dwustronnych;

9. wzywa do większego skupienia się na pojednaniu i odbudowie więzi społecznych w świetle podziałów występujących w regionie Partnerstwa Wschodniego; w związku z tym zachęca do aktywnego zaangażowania w działania z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, a także ze wspólnotami religijnymi w obszarach takich jak analiza konfliktów lokalnych, mediacja, pojednanie i wzmacnianie spójności społecznej;

10. wzywa do ściślejszej koordynacji działań z OBWE w celu sprostania wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa w regionie Partnerstwa Wschodniego, zwłaszcza w obszarach handlu ludźmi, kontroli zbrojeń, instrumentalizowanej migracji, budowania zaufania i ułatwiania dialogu między wszystkimi stronami kryzysu;

11. pozostaje zaniepokojony ciągłymi naruszeniami wód terytorialnych i przestrzeni powietrznej krajów w regionach Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego i Morza Azowskiego przez reżim rosyjski; wzywa państwa członkowskie z regionu Morza Czarnego, w związku z trwającą wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, do zacieśnienia współpracy wojskowej, zarówno dwustronnej, jak i w ramach NATO, z partnerami we wschodniej części Morza Czarnego (Ukrainą, Gruzją i Republiką Mołdawii); podkreśla znaczenie współpracy UE i NATO z krajami Partnerstwa Wschodniego w regionie Morza Czarnego w celu zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności tego regionu;

12. wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz zachęca państwa członkowskie do wniesienia wkładu we współpracę w ramach międzynarodowej Platformy Krymskiej w celu przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym dla bezpieczeństwa w szerzej rozumianym regionie Morza Czarnego, które stwarzają nielegalna okupacja i aneksja Krymu przez Rosję oraz militaryzacja Morza Czarnego i Azowskiego lub które są z tym powiązane;

13. jest zdania, że Inicjatywa Trójmorza (3SI) może być jednym z formatów wykorzystywania inwestycji promujących wzajemne bezpieczeństwo i stabilność infrastruktury krytycznej, i uważa, że należy ją otworzyć na kraje Partnerstwa Wschodniego w ramach istniejących polityk i programów europejskich, zwłaszcza Partnerstwa Wschodniego; podkreśla, że 3SI powinna ściśle współpracować z UE, aby uniknąć powielania działań i inicjatyw oraz sprzecznych podejść; popiera pomysł, by UE objęła przewodnictwo w 3SI;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

14. zwraca się do instytucji UE o przedstawienie bardziej ambitnego programu integracji dla Ukrainy, który mógłby obejmować praktyczne kroki prowadzące do pierwszego pośredniego etapu stopniowego włączenia Ukrainy do jednolitego rynku UE; wzywa Komisję do gruntownej oceny, na podstawie osiągnięć, wniosków Gruzji, Ukrainy i Republiki Mołdawii o przyznanie im statusu kraju kandydującego;

15. stwierdza, że członkowie Komisji Spraw Zagranicznych i Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego powinni stale monitorować sytuację;

Wykorzystanie pełnego potencjału WPBiO w ramach Partnerstwa Wschodniego

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w przyjętym Strategicznym Kompasie zwrócono odpowiednią uwagę na kraje Partnerstwa Wschodniego, w tym na wsparcie dla Ukrainy w obliczu rosyjskiej agresji i dalszą odporność w obliczu rosyjskich prowokacji i zagrożeń; podkreśla, że należy zadbać o ścisłą koordynację i spójność kompasu z nadchodzącą koncepcją strategiczną NATO na 2022 r., zwłaszcza w obszarach przeciwdziałania rosyjskiej agresji, cyberobrony i zwalczania wojny hybrydowej, dezinformacji oraz zagranicznej manipulacji i ingerencji, ponieważ nie można uzyskać europejskiego środowiska bezpieczeństwa i europejskiej odporności bez długoterminowego bezpieczeństwa i odporności wszystkich sąsiadów UE; zauważa, że podejście UE musi być całościowe i musi obejmować wspieranie reform demokratycznych i gospodarczych, zwiększanie odporności instytucjonalnej i społecznej oraz wzmocnianie zdolności w zakresie bezpieczeństwa i obrony;

17. zachęca państwa członkowskie, które należą zarówno do UE, jak i NATO, i które przewodzą różnym inicjatywom NATO w zakresie budowania zdolności z krajami Partnerstwa Wschodniego, aby zapewniły koordynację działań szkoleniowych i transferu najlepszych praktyk z Komórką Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC) i CPCC; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by misje WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego obejmowały ścisłą koordynację ze strategią i działaniami NATO w regionie;

18. zachęca państwa członkowskie uczestniczące w PESCO, by dostosowały projekty PESCO do potrzeb misji i operacji WPBiO, np. przez rozwój bezpiecznych cywilnych systemów komunikacji zabezpieczonych wysokim poziomem szyfrowania, oraz by – zgodnie z ogólnymi warunkami udziału państw trzecich w projektach PESCO – rozważyły zaproszenie do uczestnictwa krajów Partnerstwa Wschodniego spełniających te ogólne warunki; zauważa, że włączenie partnerów strategicznych, takich jak stowarzyszone kraje Partnerstwa Wschodniego, do poszczególnych projektów PESCO może leżeć w strategicznym interesie UE i przyniosłoby obopólne korzyści, ponieważ kraje Partnerstwa Wschodniego zyskałyby wyjątkowe zdolności i techniczną wiedzę fachową, zwłaszcza w zakresie radzenia sobie z zagrożeniami hybrydowymi i związanymi z bezpieczeństwem cybernetycznym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wysłanie na Ukrainę ekspertów należących do Zespołu szybkiego reagowania na cyberincydenty, finansowanego przez PESCO;

19. zachęca UE i jej państwa członkowskie do rozszerzenia mechanizmów wsparcia na rzecz dalszego udziału krajów Partnerstwa Wschodniego w cywilnych i wojskowych misjach i operacjach WPBiO, w razie potrzeby, w tym poprzez wizyty studyjne lub w terenie, warsztaty, szkolenia i kursy WPBiO itp., co pomogłoby zwiększyć interoperacyjność partnerów, opracować wspólne procedury i wspólne działania; ponadto zachęca je do współpracy z większością krajów Partnerstwa Wschodniego w zakresie cyberbezpieczeństwa, w tym wzajemnej wymiany informacji wywiadowczych, oraz pomocy w zakresie infrastruktury krytycznej;

20. rozważa konsultowanie się z niektórymi partnerami wschodnimi na wczesnych etapach planowania misji lub operacji WPBiO, zwłaszcza tych misji lub operacji, które odbywają się lub będą odbywały się w krajach Partnerstwa Wschodniego;

21. podkreśla znaczenie aktywnego zaangażowania i wzmocnionej roli doradczej Parlamentu Europejskiego w procesie decyzyjnym dotyczącym WPBiO wdrażanej w regionie krajów Partnerstwa Wschodniego;

22. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w Radzie 13 kwietnia 2022 r. w sprawie trzeciej transzy wsparcia wojskowego w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w łącznej wysokości 1,5 mld EUR na dostawy śmiertelnościowego sprzętu wojskowego oraz paliwa i sprzętu ochronnego, a także wzywa do ich natychmiastowego dostarczenia; podkreśla, że w obliczu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i coraz trudniejszych warunków bezpieczeństwa, które wpływają na stabilność wschodnich partnerów i sprawowanie w nich rządów, UE powinna zacieśnić współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej z 2 grudnia 2021 r. o wykorzystaniu Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (EPF) do zapewnienia Ukrainie pakietu w wysokości 31 mln EUR, Gruzji – pakietu w wysokości 12,75 mln EUR, a Republice Mołdawii – 7 mln EUR, aby pomóc we wzmocnieniu ich odporności i zdolności obronnych, w szczególności zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa, zdolności

Środa, 8 czerwca 2022 r.

medycznych, inżynierskich, mobilnych i logistycznych, a także walki z dezinformacją; zachęca do dalszego wykorzystywania EPF, aby zwiększyć zdolność stowarzyszonych krajów Partnerstwa Wschodniego, w szczególności krajów, które stoją w obliczu zbrojnej agresji oraz w których odbywają się misje WPBiO, do dalszego zaspokajania ich potrzeb w zakresie bezpieczeństwa w kluczowych obszarach, takich jak sprzęt niezbędny do wymiany informacji wywiadowczych za pośrednictwem bezpiecznych linii komunikacji oraz narzędzia techniczne potrzebne do przeciwdziałania zbrojnej agresji i zagrożeniom hybrydowym; podkreśla, że UE musi zwiększyć wsparcie materialne i pieniężne udzielane krajom Partnerstwa Wschodniego, a także skoncentrować się na budowaniu zdolności w celu poprawy odporności każdego kraju Partnerstwa Wschodniego, w szczególności w zakresie przeciwdziałania kampaniom dezinformacyjnym, a także obrony narodowej; podkreśla, że UE musi opracować zintegrowane podejście, aby móc wspierać kraje Partnerstwa Wschodniego w konfrontacji z wzajemnie powiązаныmi zagrożeniami;

23. podkreśla znaczenie solidarności UE i państw członkowskich z Ukrainą oraz coraz bardziej niepewną sytuację w zakresie bezpieczeństwa w wielu krajach Partnerstwa Wschodniego; zachęca UE i jej państwa członkowskie do dopilnowania, by wszelkie wsparcie sprzętowe udzielane krajom Partnerstwa Wschodniego za pośrednictwem EPF było w pełni zgodne z odpowiednim prawem międzynarodowym dotyczącym dostaw sprzętu dla sił zbrojnych, było zgodne z potrzebami unijnych celów wsparcia dla danego kraju Partnerstwa Wschodniego i odbywało się – w stosownych przypadkach – w koordynacji z odpowiednimi inicjatywami NATO w zakresie budowania zdolności krajów partnerskich i z planowaniem strategicznym NATO w celu uniknięcia niepotrzebnego powielania działań oraz w celu zwiększenia efektywności; zachęca państwa członkowskie do opracowania instrumentów pomocy wojskowej umożliwiających niektórym krajom Partnerstwa Wschodniego zakup sprzętu od producentów z UE; wzywa państwa członkowskie do uproszczenia procedur administracyjnych, aby nie blokować już podjętych decyzji dotyczących dostaw sprzętu do krajów Partnerstwa Wschodniego;

24. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia budżetu EPF, aby umożliwić UE wzmocnienie odporności i zdolności obronnych krajów Partnerstwa Wschodniego, takich jak przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym;

25. zachęca państwa członkowskie do dalszego wzmocnienia odporności wojskowej Ukrainy poprzez dostarczanie broni, w tym broni przeciwokrętowej, przeciwlotniczej i przeciwpancernej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję wszystkich państw członkowskich, które dostarczały Ukrainie śmiertelny sprzęt w celu zwiększenia zdolności Ukrainy do obrony jej suwerenności i integralności terytorialnej;

26. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie platformy koordynacyjnej Sztabu Wojskowego UE; uznaje, że Polska stała się centrum logistycznym odpowiedzialnym za to, by wszystkie dostawy sprzętu i środków finansowych dotarły do ukraińskich sił zbrojnych; zachęca państwa członkowskie do podjęcia pilnych działań na rzecz zwiększenia i przeniesienia personelu i dostaw we wschodnich państwach członkowskich UE, w szczególności zabezpieczonego sprzętu komunikacyjnego, środków medycznych i zaawansowanej broni;

27. zachęca Komisję, aby w ramach innowacyjnej reakcji finansowej na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie oceniła, kiedy należałoby dokonać przeglądu wieloletnich ram finansowych, oraz by przeanalizowała – poza innymi strategiami politycznymi – kwestie zwiększenia wydatków na obronność, odejścia od rosyjskich węglowodorów, złagodzenia społeczno-gospodarczych skutków wojny dla obywateli UE i redukcji zadłużenia, oprócz dalszego udzielania pomocy wojskowej krajom Partnerstwa Wschodniego za pośrednictwem EPF;

28. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Komisję nowego programu nadzwyczajnej pomocy makrofinansowej dla Ukrainy o wartości do 1,2 mld EUR, który przyczyni się do zwiększenia stabilności makroekonomicznej i ogólnej odporności Ukrainy w sytuacji wywołanej przez rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i jej wpływ na sytuację gospodarczą; zauważa, że od 2014 r. UE i europejskie instytucje finansowe przyznały temu krajowi ponad 17 mld EUR w formie dotacji i pożyczek;

29. wzywa Komisję do zwiększonego monitorowania systemów sankcji w celu zapewnienia zgodności z istniejącymi systemami sankcji;

Zacieśnienie współpracy z instytucjami i instrumentami

30. wzywa UE i sojuszników NATO do wykorzystania wszelkich możliwych środków, by wspierać zacieśnienie współpracy wojskowej w zakresie bezpieczeństwa z krajami Partnerstwa Wschodniego, ponieważ w przeciwnym razie nie jest możliwe zapewnienie bezpieczeństwa i stabilności regionu; z zadowoleniem przyjmuje politykę otwartych drzwi NATO, która polega na utrzymywaniu ścisłych stosunków politycznych i operacyjnych z zainteresowanymi krajami kandydującymi, tj. z Ukrainą i Gruzją;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

31. podkreśla znaczenie intensywnej konsultacji i zacieśnionej współpracy między UE a NATO w odniesieniu do eskalacji takich sytuacji jak obecna rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie; podkreśla, że współpraca ta powinna szanować rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa wszystkich państw członkowskich i powinna opierać się na jedności i solidarności między państwami członkowskimi oraz na przestrzeganiu zasad związanych z istniejącą europejską strukturą bezpieczeństwa i prawem międzynarodowym, w tym suwerennością i integralnością terytorialną krajów sąsiadujących; wzywa wspólnotę transatlantycką do wykorzystania i rozszerzenia obecnych i przyszłych starań podejmowanych w celu przeciwdziałania bezpośrednim i pośrednim aktom agresji i działaniom Rosji skierowanym przeciwko Ukrainie, Gruzji i Republice Mołdawii;
32. zachęca UE do zacieśnienia współpracy z NATO, również za pośrednictwem przyszłej wspólnej deklaracji w sprawie współpracy UE-NATO, we wspieraniu budowania zdolności obronnych i w zakresie bezpieczeństwa naszych partnerów we wschodnim sąsiedztwie; z zadowoleniem przyjmuje zacieśnioną współpracę między Stanami Zjednoczonymi, UE i jej państwami członkowskimi oraz intensywne dyskusje toczące się w NATO na temat bezpieczeństwa Europy;
33. wzywa ESDZ, by koordynowała sprawozdania z oceny, oceny zagrożeń i komunikaty polityczne z ambasadami państw członkowskich i biurami łącznikowymi NATO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego;
34. wyraża zaniepokojenie faktem, że jeden członek NATO opóźnia dostęp Ukrainy do Agencji Wsparcia i Zamówień Obronnych NATO mimo pilnych potrzeb i z przyczyn niezwiązanych z obecną sytuacją;
35. wyraża zaniepokojenie, że państwo członkowskie NATO blokuje dyskusje między NATO a Ukrainą na szczeblu ministerialnym, uniemożliwiając w ten sposób rozwój tego partnerstwa;
36. zachęca wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, by zwrócił szczególną uwagę na bezpieczeństwo w obszarze Partnerstwa Wschodniego w ramach zbliżającego się dialogu UE-USA na temat bezpieczeństwa i obrony, dialogu UE-USA na temat Rosji oraz dialogu UE-USA na temat Chin; odnotowuje, że dialog w sprawie bezpieczeństwa między UE a USA stanowi ważną okazję do zmaksymalizowania wartości dodanej stosunków transatlantyckich w obszarze bezpieczeństwa i obrony oraz że należy poświęcić dużo czasu i zasobów na poprawę środowiska bezpieczeństwa w regionie Partnerstwa Wschodniego; zauważa, że demokratyczne, stabilne i proeuropejskie Partnerstwo Wschodnie jest uznawane przez kremlowski reżim za zagrożenie i w związku z tym znajduje się pod polityczną i wojskową presją, co dotyczy zwłaszcza Ukrainy; przypomina, że o europejskim porządku bezpieczeństwa nie można dyskutować bez krajów europejskich; podkreśla, że stabilność regionu Partnerstwa Wschodniego ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa całego kontynentu europejskiego;
37. wzywa UE do wspierania niezależnych mediów i dziennikarzy dostarczających wysokiej jakości przekazy w krajach Partnerstwa Wschodniego w celu wzmocnienia pluralizmu, wolności mediów i praworządności, przeciwdziałania dezinformacji oraz ogólnej odporności społeczeństw demokratycznych w krajach Partnerstwa Wschodniego;
38. jest zaniepokojony coraz częstszym manipulowaniem informacjami, dezinformacją i zagrożeniami hybrydowymi w szczególności ze strony Rosji, ale także ze strony innych podmiotów, bezpośrednio wpływającymi na kilka obszarów działań i misje WPBiO i destabilizującymi całe regiony;
39. ubolewa nad wysiłkami władz rosyjskich na rzecz zachowania pełnej tajemnicy wobec własnego społeczeństwa w związku z trwającą wojną napastniczą przeciwko Ukrainie, w szczególności poprzez nazywanie wojny napastniczej przeciwko Ukrainie „operacją specjalną” oraz stłumienie wolności prasy i nałożenie surowych sankcji prawnych na osoby fizyczne i niezależne media;
40. podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie muszą zacieśnić współpracę z krajami Partnerstwa Wschodniego, w szczególności w dziedzinie komunikacji strategicznej oraz zwalczania dezinformacji i manipulacji informacjami, a także wszelkich złosliwych ingerencji zagranicznych, aby budować odporność państwa i społeczeństwa oraz przeciwdziałać osłabianiu i fragmentacji społeczeństw i instytucji;
41. wzywa UE, by ułatwiła realizację projektów przez rządy, społeczeństwa obywatelskie, organizacje pozarządowe i inne podmioty ze stowarzyszonych krajów Partnerstwa Wschodniego, które pomogą im w walce z dezinformacją i zagrożeniami hybrydowymi, w tym poprzez istotną działalność działu StratCom ESDZ, wraz z jego grupami zadaniowymi, Centrum Analiz Wywiadowczych UE (INTCEN) i Komórki UE ds. Syntezy Informacji o Zagrożeniach Hybrydowych, system wczesnego ostrzegania, ugruntowaną współpracę na szczeblu administracyjnym między ESDZ, Komisją i Parlamentem, kierowaną przez Komisję sieć przeciwko dezinformacji oraz działania administracyjnej grupy zadaniowej Parlamentu do spraw zwalczania dezinformacji; zachęca państwa członkowskie do rozszerzenia udziału w Europejskim Centrum ds. Zwalczania Zagrożeń Hybrydowych (Hybrid COE) na stowarzyszone kraje Partnerstwa Wschodniego;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

42. podkreśla kluczową potrzebę zacieśnienia współpracy między UE a partnerami wschodnimi w dziedzinie komunikacji strategicznej, zwalczania dezinformacji i manipulacji informacjami, a także wszelkich wrogich ingerencji zewnętrznych;

43. wzywa ESDZ, by zwiększyła zdolności delegatur UE w krajach Partnerstwa Wschodniego w celu demaskowania kampanii dezinformacyjnych zagrażających zasadom demokratycznym i koordynowanych przez podmioty z innych państw, zwłaszcza z Rosji; apeluje o pilną ustrukturyzowaną reakcję na zagrożenia hybrydowe dla misji WPBiO, gdyż jest to próba ich delegitymizacji;

44. wzywa Radę, Komisję i ESDZ, by zbadały możliwości wsparcia budowania potencjału cybernetycznego naszych partnerów, takie jak dostosowanie mandatów doradczych, tak aby obejmowały one specjalistyczne szkolenia w zakresie przeciwdziałania wojnie hybrydowej, kampaniom dezinformacyjnym i wojnie cybernetycznej oraz analizowania OSINT, w celu wzmocnienia infrastruktury technicznej krajów Partnerstwa Wschodniego niezbędnych do zapewnienia odporności cybernetycznej; zachęca do rozpoczęcia cywilnych misji cybernetycznych; odnotowuje istotne działania szkoleniowe podjęte przez Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) w dziedzinie cyberobrony i z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowane szkolenia i spotkania edukacyjne organizowane przez EKBiO dla partnerów wschodnich;

45. zachęca UE do wzmocnienia polityki cyberbezpieczeństwa, ponieważ wojna napastnicza przeciwko Ukrainie niesie ze sobą alarmująco wysoki potencjał bezprecedensowej eskalacji, w tym ze strony państw trzecich;

46. uznaje rolę społeczeństwa obywatelskiego w formułowaniu polityki i nadzorowaniu reformy sektora bezpieczeństwa i wzywa do jego ciągłego wspierania i finansowania oraz, jeśli pozwalają na to okoliczności, do włączenia go do ważnych projektów w celu zwiększenia rozliczalności i przejrzystości w sektorze obrony i bezpieczeństwa;

47. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by bardziej wyeksponowały misje WPBiO w ramach Partnerstwa Wschodniego poprzez wzmocnienie komunikacji strategicznej, proaktywne przeciwdziałanie dezinformacji skierowanej przeciwko nim oraz uwzględnienie ich – a w szczególności delegatur UE – w komunikatach politycznych, publicznie dostępnych dokumentach i kontaktach z prasą międzynarodową;

48. podkreśla potrzebę wzmocnienia przez UE jej zdolności instytucjonalnych w zakresie zapobiegania konfliktom, mediacji, dialogu i deeskalacji w regionie Partnerstwa Wschodniego; podkreśla, że UE mogłaby odgrywać większą rolę w ustanawianiu środków budowy zaufania i mogłaby brać bardziej znaczący udział w wysiłkach na rzecz pojednania; zwraca się do państw członkowskich i ESDZ, aby pracowały również nad zintensyfikowaniem szkolenia i budowania zdolności naszych partnerów wschodnich w dziedzinie kontroli zbrojeń, rozbrojenia i nieprolifracji; w tym kontekście pochwała inicjatywę UE w zakresie centrów doskonałości ds. substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych w Tbilisi; wzywa Komisję do intensyfikacji budowania potencjału partnerów wschodnich w zakresie zwiększania odporności ich kluczowych podmiotów poprzez wspólne działania szkoleniowe i wymianę najlepszych praktyk;

49. z zadowoleniem przyjmuje koncepcję UE dotyczącą dziedzictwa kulturowego podczas konfliktów i kryzysów; jest zdania, że WPBiO może przyczynić się do sprostania wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa związanym z zachowaniem i ochroną dziedzictwa kulturowego, i z zadowoleniem przyjmuje możliwości rozwoju takich działań w regionie Partnerstwa Wschodniego; zauważa, że włączenie aspektów ochrony dziedzictwa kulturowego i dialogu międzykulturowego do mandatu misji byłoby korzystne dla procesu rozwiązywania konfliktów i zawierania trwałych porozumień;

50. zachęca państwa członkowskie do zadbania o to, by transformacja cyfrowa podejmowana w krajach Partnerstwa Wschodniego była zabezpieczona przed szkodliwymi działaniami, a tym samym zachęca do dalszego wykorzystywania istniejących przewodnich inicjatyw UE w zakresie budowania potencjału cybernetycznego w regionie – CyberEast i EU4Digital, aby uwzględnić ustanowienie struktur prawnych i administracyjnych do celów certyfikacji oprogramowania i sprzętu oraz koordynować krajowe zespoły reagowania na incydenty komputerowe, organy kryminalistyki cyfrowej i organy dochodzeniowe w całej Europie; wzywa Europejskie Centrum Kompetencji Przemysłowych, Technologicznych i Badawczych w dziedzinie Cyberbezpieczeństwa do ścisłej współpracy z wschodnimi partnerami UE w celu poprawy cyberbezpieczeństwa w regionie; wzywa Radę do współpracy z Ukrainą w celu wzmocnienia wzajemnego cyberbezpieczeństwa i wzajemnej odporności na cyberzagrożenia i ataki hybrydowe;

51. zachęca wszystkie państwa członkowskie, by wykazały większą wolę polityczną i solidarność, oddelegowując wystarczającą liczbę dobrze wyszkolonego i wykwalifikowanego personelu do misji WPBiO w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego, zapewniły reprezentację znacznej liczby państw członkowskich w misjach w całym regionie oraz by przekonywały do większego udziału w tych misjach kraje spoza UE, w szczególności kraje, w których

Środa, 8 czerwca 2022 r.

z powodzeniem działały misje WPBiO i które lepiej rozumieją lokalny kontekst; z zadowoleniem przyjmuje udział większości krajów Partnerstwa Wschodniego w misjach i operacjach WPBiO w państwach trzecich, zgodnie z europejskimi interesami i wartościami; popiera współpracę większej liczby państw członkowskich z krajami Partnerstwa Wschodniego w dziedzinie bezpieczeństwa, której przykładem jest brygada litewsko-polsko-ukraińska;

52. z zadowoleniem przyjmuje powołanie doradców wojskowych w misjach i delegaturach UE oraz zachęca do dalszych działań na rzecz poszerzenia wiedzy fachowej w zakresie bezpieczeństwa i obrony w delegaturach UE;

53. uważa, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie jest sygnałem alarmowym dla europejskiej obrony, który doprowadzi do tego, że przyszłe misje WPBiO w regionie Partnerstwa Wschodniego otrzymają więcej środków, wyższy poziom ambicji i zmienione mandaty, aby stawić czoła stojącym przed nimi wyzwaniom w nadziei na osiągnięcie celów misji;

54. zachęca państwa członkowskie do wdrożenia skuteczniejszych zdolności wymiany danych wywiadowczych w ramach misji WPBiO i między nimi oraz do położenia szczególnego nacisku na wzmocnioną współpracę i oddelegowanie personelu z Europolu i Interpolu do dowództwa misji WPBiO w celu ułatwienia bezproblemowej wymiany danych wywiadowczych;

55. wzywa dowództwo ESDZ, MPCC, CPCC i WPBiO do wspierania nowej kultury zrozumienia między partnerami cywilnymi i wojskowymi w oparciu o wzmocnione stosunki instytucjonalne oraz wspólną świadomość i ocenę w celu opracowania kompleksowych ram i kultury planowania;

56. zachęca dowództwo misji WPBiO, by apelowało o ściślejszą synergę z krajowymi wspólnymi ośrodkami szkolenia i oceny w krajach Partnerstwa Wschodniego;

57. wzywa CPCC, MPCC, Komitet Wojskowy UE (EUMC) i personel wojskowy UE (EUMS) do opracowania modelu tworzenia i wymiany najlepszych praktyk i wiedzy eksperckiej w odniesieniu do koncepcji planowania kampanii lub misji, zwłaszcza w zakresie oceny zagrożeń i ryzyka, wczesnego ostrzegania, prognoz strategicznych, na jak najwcześniejszym etapie, z partnerami mającymi kluczowe znaczenie dla powodzenia kampanii;

58. wzywa Komisję, ESDZ, w szczególności CPCC, i EUMC, by lepiej dostosowały się do tworzenia międzyagencyjnych grup roboczych dzięki ćwiczeniom i szkoleniom; uważa, że dostęp w ramach WPBiO zarówno do planowania, zasobów, jak i logistyki daje jej potencjał do wykorzystania jako praktyczne centrum odporności społecznej i odbudowy zarówno w obliczu katastrof spowodowanych przez człowieka, jak i klęsk żywiołowych;

59. wzywa CPCC i MPCC, by podkreślały znaczenie profesjonalnej edukacji cywilno-wojskowej dla całego personelu misji WPBiO; nalega, by UE i państwa członkowskie zapewniły personelowi misji WPBiO odpowiedni sprzęt i przeszkolenie, dzięki którym zyskają większą czujność i odporność; zachęca Komisję do rozszerzenia programu „wojskowy Erasmus” na oficerów z krajów Partnerstwa Wschodniego, aby finansować ich studia na akademiach wojskowych w całej UE; wzywa UE do zbadania możliwości rozszerzenia roli EKBiO, aby ułatwić szkolenie oficerów sił zbrojnych i prowadzenie szkoleń w zakresie obrony narodowej; zachęca do bardziej spójnego i zorganizowanego udziału odpowiedniego personelu w kursach EKBiO oraz do współpracy z takimi mechanizmami jak program rozwoju zawodowego;

60. zachęca do rozszerzenia programu „wojskowy Erasmus” poprzez przyjmowanie oficerów z krajów Partnerstwa Wschodniego, a także do finansowania ich studiów na akademiach wojskowych w całej UE;

61. zachęca dowództwo misji WPBiO, by apelowało o ściślejszą synergę z krajowymi wspólnymi ośrodkami szkolenia i oceny w stowarzyszonych krajach Partnerstwa Wschodniego, takimi jak wspólne stanowiska dowodzenia i ćwiczenia sztabowe dotyczące możliwych scenariuszy z udziałem przywódców cywilnych i wojskowych z państw członkowskich UE, personelu misji WPBiO i stowarzyszonych krajów Partnerstwa Wschodniego;

62. wzywa Komisję, ESDZ, CPCC i MPCC do wzmocnienia synergii z innymi obszarami polityki i odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu zintensyfikowania działań na rzecz prewencyjnego budowania pokoju, dyplomacji prewencyjnej, wczesnego ostrzegania, budowania zaufania i zwiększenia odporności obywateli na dezinformację; zachęca państwa członkowskie, by rozważyły zaangażowanie się we wspólne ćwiczenia z krajami Partnerstwa Wschodniego w takich obszarach, jak ćwiczenia morskie, wspólne operacje wsparcia powietrznego i wsparcie pokoju;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

63. wyraża zaniepokojenie powszechnym upolitycznieniem sił obronnych w niektórych krajach Partnerstwa Wschodniego oraz wpływami politycznymi na nie, które skutkują politycznie motywowanym usuwaniem ze stanowisk lub obniżeniem rangi oficerów wykształconych i wyszkolonych w ramach programów wspieranych przez UE, państwa członkowskie i inne kraje partnerskie, i apeluje o pilne zajęcie się tą kwestią;

64. podkreśla, że UE powinna promować rolę kobiet i młodych ludzi w budowaniu pokoju w regionie Partnerstwa Wschodniego oraz wspierać postępy w realizacji agend ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo” oraz „Młodzież, pokój i bezpieczeństwo” w tym regionie; podkreśla potrzebę dzielenia się najlepszymi praktykami w zakresie równouprawnienia płci i uwzględniania aspektu płci podczas operacji wojskowych i misji cywilnych (projektowanie, planowanie, analiza, równowaga płci personelu itp.) poprzez wykorzystanie obowiązkowych szkoleń UE dla personelu misji i operacji WPBiO oraz poprzez wyznaczanie dedykowanych doradców ds. płci dla każdej misji i operacji WPBiO;

Zapewnienie WPBiO w obszarze Partnerstwa Wschodniego dodatkowych zdolności politycznych i strategicznych

65. wzywa Komisję, ESDZ i w szczególności CPCC do zadbania o to, by EUAM utrzymała jako priorytet reformę Służby Bezpieczeństwa Ukrainy oraz do rozszerzenia współpracy z SBU w zakresie cyberbezpieczeństwa, zwalczania terroryzmu i zagrożeń hybrydowych po zniesieniu stanu wyjątkowego;

66. zachęca państwa członkowskie i UE do rozszerzenia współpracy EUAM na wszystkie struktury antykorupcyjne zaangażowane w reformę sektora bezpieczeństwa cywilnego oraz do objęcia tą współpracą – w formie szkoleń i instruktażu lub na podstawie wymiany najlepszych praktyk i wspólnego ustalenia przyszłych priorytetów – zarówno aparatu antykorupcyjnego państwa ukraińskiego, Narodowej Agencji ds. Zapobiegania Korupcji, jak i Najwyższego Sądu Antykorupcyjnego Ukrainy; zachęca państwa członkowskie, by rekomendowały włączenie do bieżących szkoleń dla przedstawicieli służb i administracji ukraińskiej studiów przypadków korupcji oraz analiz przyczyn fiaska śledztw i niewyegzekwowania odpowiedzialności od sprawców, aby pomóc personelowi zajmującemu się działalnością antykorupcyjną uniknąć powtarzania błędów z przeszłości; z zadowoleniem przyjmuje zdolności dostosowawcze misji WPBiO w odpowiedzi na rosyjską wojnę napastniczą;

67. wzywa Komisję, ESDZ i CPCC do zagwarantowania, że EUAM utrzyma priorytetowe traktowanie reformy SBU po zniesieniu stanu wyjątkowego w celu zapewnienia większego nadzoru, ograniczenia przedprocesowych uprawnień dochodzeniowych i aresztów tymczasowych oraz zmniejszenia i demilitaryzacji SBU, wraz z kwartalną oceną realizacji;

68. zachęca państwa członkowskie i UE do zwiększenia wsparcia dla wysiłków EUAM na rzecz cyfryzacji związanych z reformą ukraińskiego sektora bezpieczeństwa cywilnego przez szkolenia i dostarczanie technologii wspierających rejestrowanie danych, zarządzanie zasobami ludzkimi i procedury składania wniosków sądowych, aby promować przejrzystość, budowanie zaufania społeczności i zwalczanie korupcji; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie EUAM do wzmocnienia roli kobiet w organach ścigania;

69. przypomina, że rozszerzeniu mandatów muszą towarzyszyć odpowiednie zasoby; obawia się ryzyka rozproszenia, jeżeli EUAM obejmie szerokie sektory, ale nie będzie dysponowała odpowiednimi środkami do wypełnienia swojej misji; zachęca państwa członkowskie do wzmocnienia profesjonalnego komponentu EUAM przez przedstawicieli służb specjalnych w celu skutecznego wdrażania reform i udzielania praktycznych porad;

70. apeluje o rozszerzenie mandatu EUAM w dziedzinie zwalczania zagrożeń hybrydowych, komunikacji strategicznej, technologii cyfrowych i cyberbezpieczeństwa w celu wzmocnienia zdolności ukraińskich instytucji rządowych do przeciwdziałania zagrożeniom informacyjnym, takim jak wykorzystywanie komunikacji do podważania zaufania do instytucji publicznych, szerzenie dezinformacji i wrogiej propagandy, polaryzacja społeczeństwa i kształtowanie negatywnego postrzeżenia Ukrainy na świecie;

71. zachęca państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia dla Ukrainy w jej wysiłkach na rzecz powstrzymania rosyjskiej agresji i dalszych reform sektora obronnego przechodzącego fundamentalne reformy, które będą miały długoterminowe skutki dla ukraińskich sił zbrojnych, ich zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa Ukrainy oraz zaufania obywateli; zwraca się do państw członkowskich o pilne przyjęcie decyzji – po zawarciu politycznego porozumienia między

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Ukrainą a Rosją – w sprawie uruchomienia wojskowej misji doradczej i szkoleniowej WPBiO, aby pomóc Ukrainie w prowadzeniu działań na gęsto zaludnionych miejskich terenach walk, w wojnie asymetrycznej i cyberwojnie oraz w reformowaniu jej systemu wojskowego kształcenia zawodowego, który jest najważniejszym obszarem ułatwiającym zmiany i zapewniającym trwałość transformacji systemu obrony;

72. wzywa UE i państwa członkowskie do zaostrzenia ich publicznych reakcji na prowokacje przeciwko EUMM, w szczególności naruszenia zawieszenia broni; przypomina, że EUMM jest upoważniona do objęcia swoją działalnością całego terytorium Gruzji w jej uznanych przez społeczność międzynarodową granicach, i nalega na niezakłócony dostęp do gruzińskich regionów Abchazji i Osetii Południowej;

73. wzywa Komisję i ESDZ do zadbania o to, by dowództwo EUMM dysponowało odpowiednimi zasobami, w szczególności bezpiecznymi kanałami informacyjnymi i komunikacyjnymi, noktowizorami, rozpoznaniem obrazowym lepszej jakości oraz lepszymi zdolnościami gromadzenia i analizowania danych wywiadu ze źródeł jawnych (OSINT);

74. wzywa Radę do utrzymania EUAM, EUMM i EUBAM tak długo, jak będzie to konieczne na podstawie regularnych ocen realizacji zadań i potrzeb z uwzględnieniem priorytetów WPBiO, i wspiera ich struktury w ramach odnawialnego mandatu mające na celu łatwiejsze dostosowanie do zmieniającej się sytuacji w terenie; wzywa do regularnej oceny potrzeb innych lub uzupełniających misji w kontekście priorytetów WPBiO;

75. potwierdza, że UE popiera suwerenność i integralność terytorialną Republiki Mołdawii oraz wysiłki w procesie negocjacji 5+2 na rzecz pokojowego, trwałego i kompleksowego politycznego rozwiązania konfliktu w Naddniestrzu, które opierać się będą na poszanowaniu suwerenności i integralności terytorialnej Republiki Mołdawii w jej uznanych na arenie międzynarodowej granicach, ze szczególnym statusem Naddniestrza, a także zapewni ochronę praw człowieka, również na terytoriach pozostających obecnie poza kontrolą władz konstytucyjnych; przypomina, że 22 czerwca 2018 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję wzywającą Federację Rosyjską do bezwarunkowego wycofania jej wojsk i uzbrojenia z terytorium Republiki Mołdawii, i ponownie wyraża poparcie dla natychmiastowego wdrożenia tej rezolucji;

76. wyraża zaniepokojenie ostatnimi wydarzeniami na terytorium Naddniestrza i potępia je jako niebezpieczne prowokacje w bardzo niestabilnej sytuacji w zakresie bezpieczeństwa; apeluje o spokój w celu zachowania bezpieczeństwa i dobrostanu ludzi mieszkających po obu stronach Dniestru i w krajach sąsiednich;

77. wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującymi się napięciami na granicy między Armenią a Azerbejdżanem w następstwie brutalnego konfliktu jesienią 2020 r.; wzywa Radę i ESDZ do dalszego budowania zaufania, zmniejszania napięć i działania na rzecz pokojowego porozumienia między Armenią a Azerbejdżanem; podkreśla znaczenie pełnej wymiany i uwolnienia jeńców, zajęcia się losem osób zaginionych, ułatwienia humanitarnego rozminowywania, zapewnienia bezpiecznego i swobodnego przemieszczania się ludności cywilnej w Górskim Karabachu, pomocy ludności dotkniętej konfliktami, środków budowy zaufania, kontaktów międzyludzkich i wspierania wysiłków na rzecz odbudowy, a także podkreśla, że ochrona dziedzictwa kulturowego i utrzymanie dialogu międzykulturowego byłyby korzystne dla procesu rozwiązania konfliktu; jest zdania, że konsekwencje tych działań wojennych i obecność tzw. rosyjskich sił pokojowych nie powinny mieć wpływu na rozwój sytuacji politycznej w Armenii i przyszłość programu reform w tym kraju;

78. z zadowoleniem przyjmuje wynik spotkania na wysokim szczeblu przewodniczącego Rady Europejskiej Charlesa Michela, prezydenta Republiki Azerbejdżanu Ilhama Alijewa i premiera Republiki Armenii Nikola Pasziniana, które odbyło się 14 grudnia 2021 r. i na którym obaj przywódcy potwierdzili swoją gotowość do pracy nad otwartymi kwestiami dwustronnymi oraz do rozpoczęcia negocjacji w sprawie wytyczenia granic, w której to kwestii UE jest gotowa udzielić pomocy technicznej; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, by wspierały rozpoczęcie negocjacji w sprawie ustalenia i wytyczenia granic państwowych oraz trwałego porozumienia prowadzącego do pokojowego współistnienia;

79. apeluje do UE i państw członkowskich, aby nie dopuściły do tego, by konflikt między Azerbejdżanem a Armenią stał się nierozwiązywalny;

80. wzywa Komisję, by zapobiegała wszelkiemu wykorzystywaniu nielegalnych technologii nadzoru lub finansowaniu ich przez UE oraz apeluje do UE i państw członkowskich o współpracę z rządem Azerbejdżanu, tak aby doprowadzić do zaprzestania wykorzystywania takich nielegalnych technologii nadzoru i represyjnych rozwiązań w zakresie cyberbezpieczeństwa;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

81. wyraża głębokie zaniepokojenie destabilizującymi i terrorystycznymi działaniami niektórych krajów – zwłaszcza Iranu – na Zakaukaziu; zdecydowanie potępia wszelkie akty terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa między UE i jej państwami członkowskimi a krajami Partnerstwa Wschodniego oraz w pełni popiera dalsze pogłębianie współpracy w zwalczaniu terroryzmu; wzywa ESDZ do jak najszybszego rozpoczęcia dialogu na temat bezpieczeństwa z Armenią, podobnie jak uczyniła to już z Azerbejdżanem; apeluje do UE i państw członkowskich, aby nie dopuściły do tego, by Azerbejdżan i Armenia utknęły w konflikcie;
82. podkreśla rosnącą rolę Chin w regionie Partnerstwa Wschodniego, na przykład poprzez zawarcie umowy o wolnym handlu z Gruzją; podkreśla potrzebę dokonania przez UE strategicznej oceny oddziaływania tej rosnącej roli na wpływy UE w krajach Partnerstwa Wschodniego i współpracę z nimi;
83. wzywa ESDZ do monitorowania coraz większych wpływów Chin w krajach Partnerstwa Wschodniego, w tym konsekwencji (i potencjalnych konsekwencji) dla bezpieczeństwa wewnętrznego tych krajów, a także szerszej sytuacji geopolitycznej;
84. uznaje, że Pekin sprzeciwił się sankcjom gospodarczym wobec Rosji w związku z jej napaścią na Ukrainę, które jego zdaniem są jednostronne i nie zostały zatwierdzone przez Radę Bezpieczeństwa ONZ; podkreśla, że Chiny wciąż nie potępiły działań Rosji w Ukrainie, ani nie przyznały, że Rosja napadła Ukrainę; zauważa, że chińska telewizja państwowa w dużej mierze ignoruje wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie i twierdzi, że inwazja była winą USA i NATO;
85. apeluje o natychmiastowe wprowadzenie embarga na import ropy, węgla, paliwa jądrowego i gazu z Rosji oraz o całkowite zarzucenie projektu Nord Stream 1 i 2; zwraca uwagę, że Nord Stream 2 był dla Rosji ważnym narzędziem umożliwiającym zwiększenie jej wpływu politycznego i gospodarczego na państwa członkowskie i kraje Partnerstwa Wschodniego; zauważa, że w krajach Partnerstwa Wschodniego istnieje duży potencjał wykorzystania biopaliw, a kraje te mogą lepiej wykorzystywać różne odnawialne źródła energii w celu zmniejszenia zależności energetycznej;
86. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną na ostatnim szczycie Partnerstwa Wschodniego w grudniu 2021 r. wolę zbadania możliwości wzmocnionej współpracy sektorowej w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego z zainteresowanymi stowarzyszonymi krajami Partnerstwa Wschodniego; wskazuje na bezpieczeństwo klimatyczne jako obszar możliwej dalszej współpracy między UE a Partnerstwem Wschodnim;
87. zachęca państwa członkowskie, by rozwały utworzenie funduszu Partnerstwa Wschodniego na rzecz klimatu, który obejmowałby współpracę transgraniczną i regionalną, ochronę różnorodności biologicznej, zrównoważone wykorzystanie zasobów naturalnych, badania i edukację oraz szczególnie nacisk na budowanie potencjału w zakresie zielonych technologii w oparciu o najlepsze praktyki w państwach członkowskich;

o

o o

88. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie Unii Europejskiej, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, agencjom UE zaangażowanym w obronę i cyberbezpieczeństwo, sekretarzowi generalnemu NATO oraz parlamentom narodowym państw członkowskich.
-

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0237

Poszanowanie praw człowieka w Sinciangu, w tym ujawnione dokumenty z obozów reedukacyjnych w tym regionie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie poszanowania praw człowieka w Sinciangu, w tym ujawnionych dokumentów z obozów reedukacyjnych w tym regionie (2022/2700(RSP))

(2022/C 493/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje i sprawozdania w sprawie sytuacji w Chinach, w szczególności rezolucję z 17 grudnia 2020 r. w sprawie pracy przymusowej i sytuacji Ujgurów w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur ⁽¹⁾ oraz rezolucję z 19 grudnia 2019 r. w sprawie sytuacji Ujgurów w Chinach (wyciek dokumentów China Cables) ⁽²⁾,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 16 grudnia 1966 r.,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2020/1998 ⁽³⁾ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2020/1999 z 7 grudnia 2020 r. ⁽⁴⁾ w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
 - uwzględniając art. 36 konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej gwarantujący wszystkim obywatelom prawo do wolności wyznania oraz jej art. 4, w którym zapisano prawa mniejszości etnicznych,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że propagowanie oraz poszanowanie praw człowieka, demokracji i praworządności powinno stanowić centralny element stosunków UE z Chinami, zgodnie z zobowiązaniem UE do ochrony tych wartości w jej działaniach zewnętrznych oraz z zobowiązaniem Chin do przestrzegania ich we własnym rozwoju i we współpracy międzynarodowej;
- B. mając na uwadze, że Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych oraz szereg międzynarodowych mediów, w tym BBC, hiszpański *El País*, francuski *Le Monde* i niemiecki *Der Spiegel*, miały możliwość zapoznania się z aktami policyjnymi z Sinciangu;
- C. mając na uwadze, że odpowiedzialne władze chińskie zaprzeczyły oskarżeniom o masowe i strukturalne łamanie praw człowieka w Sinciangu;
- D. mając na uwadze, że akta policyjne z Sinciangu szczegółowo dokumentują – i po raz pierwszy za pomocą licznych zdjęć – skalę systematycznych, brutalnych i arbitralnych represji w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur;
- E. mając na uwadze, że materiały te świadczą o świadomej roli i bezpośrednim zaangażowaniu rządu centralnego w Pekinie, w tym Xi Jinpinga i Li Keqiang, oraz czołowych urzędników Regionu Autonomicznego Sinciang-Ujgur w kierowaniu polityką masowego internowania w Sinciang, a także o ich aktywnym wsparciu dla tej polityki; mając na uwadze, że dokumenty te świadczą również o świadomym i aktywnym poparciu prezydenta Xi Jinpinga dla prowadzonych w Sinciang kampanii „reedukacji”, „mocnego uderzenia” i „deradykalizacji”, a także dla stałych wydatków na dodatkowe ośrodki detencyjne i personel w celu zarządzania napływem zatrzymanych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. C 255 z 29.6.2021, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 1

⁽⁴⁾ Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 13

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- F. mając na uwadze, że Ujgurski Trybunał i inne wiarygodne, niezależne organy śledcze i organizacje badawcze stwierdziły, że poważne i systematyczne naruszenia praw człowieka przez Chiny wobec Ujgurów i innych etnicznych narodów turekijskich są równoznaczne z torturami, zbrodniami przeciwko ludzkości i ludobójstwem⁽⁵⁾; mając na uwadze, że rząd USA oraz organy ustawodawcze USA, Kanady, Zjednoczonego Królestwa, Niderlandów, Belgii, Francji, Litwy, Czech i Irlandii dokonały podobnych ustaleń;
- G. mając na uwadze, że od 2017 r. różne organizacje pozarządowe wielokrotnie informowały, iż Chiny dokonują masowych zatrzymań Ujgurów, Kazachów i innych głównie muzułmańskich grup etnicznych w Sinciangu;
- H. mając na uwadze, że okrucieństwa wobec Ujgurów należy postrzegać w kontekście szerszej represyjnej i agresywnej polityki wewnętrznej i zewnętrznej Chin;
1. z całą mocą potępia fakt, że społeczność ujgurska w Chińskiej Republice Ludowej jest systematycznie prześladowana za pomocą brutalnych środków, takich jak masowe deportacje, indoktrynacja polityczna, rozdzielanie rodzin, ograniczanie wolności religijnej, niszczenie kultury i powszechne stosowanie inwigilacji;
 2. stwierdza, że wiarygodne dowody świadczące o zapobieganiu ciąży i oddzielaniu ujgurskich dzieci od ich rodzin wskazują na zbrodnie przeciwko ludzkości i poważne ryzyko ludobójstwa; wzywa władze chińskie do zakończenia wszelkich finansowanych przez rząd programów pracy przymusowej i masowej przymusowej sterylizacji oraz do natychmiastowego zaprzestania stosowania jakichkolwiek środków mających na celu zapobieganie urodzeniom wśród ludności ujgurskiej, w tym przymusowych aborcji lub sankcji za naruszenia kontroli urodzeń;
 3. wyraża poważne zaniepokojenie nadmiernymi i arbitralnymi wyrokami pozbawienia wolności wydawanymi w wyniku oskarżeń o terroryzm lub ekstremizm, co według akt policyjnych z Sinciangu oznacza, że w 2018 r. zatrzymano 22 000 osób, czyli 12 % dorosłej populacji ujgurskiej w okręgu Konasheher⁽⁶⁾; wyraża zaniepokojenie w związku z domniemanymi oskarżeniami o systematyczne gwałty, wykorzystywanie seksualne i torturowanie kobiet w chińskich obozach reedukacyjnych;
 4. wzywa rząd Chin do natychmiastowego zaprzestania praktyki arbitralnego przetrzymywania bez postawienia zarzutów, procesu lub skazania za przestępstwa kryminalne, wymierzonej w Ujgurów i inne etniczne ludy turekijskie, do zamknięcia wszystkich obozów i ośrodków detencyjnych oraz do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia osób przetrzymywanych, a także do połączenia z rodzicami ujgurskich dzieci, które są przymusowo umieszczane w państwowych placówkach opiekuńczych;
 5. przypomina, że Chiny ratyfikowały Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, która przewiduje całkowity i nieodwołalny zakaz tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania;
 6. wzywa władze chińskie do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia ujgurskiego badacza i laureata Nagrody im. Sacharowa w 2019 r. İlhama Tohtiego oraz do zapewnienia mu w międzyczasie regularnego i nieograniczonego dostępu do jego rodziny i wybranych przez niego prawników;
 7. ponownie wzywa władze chińskie do umożliwienia niezależnym dziennikarzom, obserwatorom międzynarodowym i organom dochodzeniowym, w tym zwłaszcza osobom upoważnionym w ramach specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ i specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, swobodnego, skutecznego i nieograniczonego dostępu do Regionu Autonomicznego Sinciang-Ujgur, a także nieograniczonego dostępu do obozów internowania i do ośrodków detencyjnych w celu zweryfikowania twierdzeń Chin, że obozy te już nie funkcjonują;

(5) <https://uyghurtribunal.com/wp-content/uploads/2021/12/Uyghur-Tribunal-Summary-Judgment-9th-Dec-21.pdf>;
https://14ee1ae3-14ee-4012-91cf-a6a3b7dc3d8b.usrfiles.com/ugd/14ee1a_3f31c56ca64a461592ffc2690c9bb737.pdf;
<https://newlinesinstitute.org/uyghurs/the-uyghur-genocide-an-examination-of-chinas-breaches-of-the-1948-genocide-convention/>;
<https://www.ushmm.org/genocide-prevention/reports-and-resources/the-chinese-governments-assault-on-the-uyghurs>

(6) <https://www.washingtonpost.com/world/2022/05/24/xinjiang-michelle-bachelet-china-uyghur/>

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

8. przypomina o propozycjach zorganizowania specjalnej sesji Rady Praw Człowieka ONZ lub pilnej debaty na temat pogarszającej się sytuacji w zakresie praw człowieka w Chinach oraz na temat przyjęcia rezolucji z myślą o stworzeniu mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości, w związku z globalnym wezwaniem ze strony setek organizacji społeczeństwa obywatelskiego ze wszystkich regionów;
9. ubolewa nad tym, że kiedy wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka odwiedziła Chiny i Region Autonomiczny Sinciang-Ujgur władze chińskie nie umożliwiły jej pełnego dostępu do niezależnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i ośrodków detencyjnych, co uniemożliwiło jej obserwację pełnej skali obozów reedukacji politycznej w Sinciang; żałuje, że podczas swojej wizyty komisarz ONZ ds. praw człowieka M. Bachelet nie pociągnęła wyraźnie rządu chińskiego do odpowiedzialności za naruszenia praw człowieka wobec Ujgurów;
10. wzywa wysoką komisarz do natychmiastowego opublikowania długo oczekiwanego sprawozdania w sprawie naruszeń praw człowieka w Sinciang w oparciu o dostępne, obszerne i coraz liczniejsze dowody na skalę i wagę naruszeń praw człowieka, których dopuszczają się władze chińskie;
11. wzywa państwa członkowskie i wiceprzewodniczącego Komisji/ wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do szybkiego przyjęcia dodatkowych sankcji wobec wysokich rangą urzędników chińskich, takich jak Chen Quanguo, Zhao Kezhi, Guo Shengkun i Hu Lianhe, i innych osób wskazanych w aktach policyjnych z Sinciang oraz innych osób i podmiotów, które są zaangażowane w systematyczne naruszanie praw człowieka w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur;
12. wzywa Radę, by na następnym posiedzeniu Rady Europejskiej zajęła się przypadkami łamania praw człowieka w Sinciang oraz by zaapelowała do państw członkowskich G-7 i G-20 o zajęcie się tą kwestią;
13. wzywa UE i jej państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków, zgodnie z Konwencją ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, aby położyć kres tym okrucieństwom i pociągnąć do odpowiedzialności winnych tych zbrodni, w tym za pośrednictwem międzynarodowych mechanizmów pociągania do odpowiedzialności;
14. przyznaje, że stosunki UE-Chiny w coraz większym stopniu charakteryzują się konkurencją gospodarczą i rywalizacją systemową; przyznaje, że podczas niedawnego szczytu UE-Chiny przywódcy UE poruszyli kwestię poważnych naruszeń praw człowieka w Sinciang, i podkreśla, jak ważne jest dalsze poruszanie tej kwestii przy każdej okazji i na najwyższych szczeblach;
15. zachęca UE i państwa członkowskie do pilnego identyfikowania i ograniczania ryzyka związanego z ingerencją zagraniczną Chin; zdecydowanie potępia wszelkie formy międzynarodowych represji lub prób represjonowania chińskich dysydentów lub przedstawicieli społeczności ujgurskiej mieszkających za granicą;
16. wzywa UE i państwa członkowskie do zawieszenia umów o ekstradycji z Chinami i Hongkongiem;
17. apeluje do władz chińskich, by umożliwiły opuszczenie Chińskiej Republiki Ludowej wszystkim Ujgurom, którzy chcą opuścić kraj;
18. wzywa Komisję, by zaproponowała zakaz przywozu wszystkich produktów wytwarzanych przez robotników przymusowych oraz produktów wytwarzanych przez wszystkie chińskie przedsiębiorstwa ujęte w wykazie przedsiębiorstw wykorzystujących pracę przymusową; ponownie wyraża poparcie dla ambitnej dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w obszarze zrównoważonego rozwoju;
19. ponownie wzywa UE i państwa członkowskie do sprawdzenia, czy podmioty działające na rynku wewnętrznym UE są bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w tworzenie systemów masowej inwigilacji w Sinciang, w prowadzenie lub budowę ośrodków detencyjnych dla grup mniejszościowych w Sinciang lub w przeprowadzanie transakcji z jakąkolwiek osobą objętą sankcjami za prześladowanie Ujgurów i innych grup mniejszościowych w Sinciang; podkreśla, że jeżeli stwierdzone zostaną takie sytuacje, to należy wprowadzić środki związane z handlem, zakaz ubiegania się o zamówienia publiczne, a także sankcje;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

20. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodzącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, wysokiej komisarz NZ ds. praw człowieka oraz rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0238

Instrumentalizacja wymiaru sprawiedliwości jako narzędzie represji w Nikaragui

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie instrumentalizacji wymiaru sprawiedliwości jako narzędzia represji w Nikaragui (2022/2701(RSP))

(2022/C 493/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nikaragui, w szczególności rezolucje z 16 grudnia 2021 r. ⁽¹⁾, 8 lipca 2021 r. ⁽²⁾, 8 października 2020 r., 19 grudnia 2019 r. ⁽³⁾, 14 marca 2019 r. ⁽⁴⁾ i 31 maja 2018 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając oświadczenia złożone w imieniu UE przez wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa 15 sierpnia 2021 r., 8 listopada 2021 r. i 14 marca 2022 r.,
 - uwzględniając oświadczenia wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka wygłoszone podczas 48. i 49. sesji Rady Praw Człowieka oraz jej roczne sprawozdanie z 7 marca 2022 r. na temat sytuacji w zakresie praw człowieka w Nikaragui,
 - uwzględniając oświadczenia Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka z 23 czerwca 2021 r., 20 listopada 2021 r. i 11 lutego 2022 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z czerwca 2004 r. ze zmianami z 2008 r.,
 - uwzględniając Umowę ustanawiającą stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (umowa o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową),
 - uwzględniając rozporządzenia i decyzje Rady w sprawie środków ograniczających wprowadzonych z powodu poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka w Nikaragui,
 - uwzględniając Amerykańską konwencję praw człowieka z 1969 r. (pakt z San José),
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, oenzetowskie wzorcowe reguły minimalne traktowania więźniów (reguły Nelsona Mandeli), reguły ONZ dotyczące postępowania z kobietami skazanymi na karę pozbawienia wolności i środków nieizolacyjnych dla przestępców płci żeńskiej (reguły z Bangkoku) oraz konwencję wiedeńską,
 - uwzględniając rezolucję A/HRC/49/L.20 w sprawie propagowania i ochrony praw człowieka w Nikaragui przyjętą 31 marca 2022 r. przez Radę Praw Człowieka ONZ,
 - uwzględniając Konstytucję Republiki Nikaragui,
 - uwzględniając art. 144 ust 5 i art 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od kwietnia 2018 r. reżim Ortegi-Murillo wprowadza w Nikaragui system represji państwowych charakteryzujący się systemową bezkarnością za łamanie praw człowieka, upadkiem instytucji i praworządności oraz wdrażaniem – z wyraźnym przyzwoleniem wymiaru sprawiedliwości – zorganizowanej strategii, której celem jest uciszenie wszelkich głosów sprzeciwu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0513.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 204.

⁽³⁾ Dz.U. C 255 z 29.6.2021, s. 65.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 126.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 76 z 9.3.2020, s. 164.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- B. mając na uwadze, że od 2018 r. władze Nikaragui systematycznie i celowo więżą, nękają i zastraszają przeciwników politycznych, opozycję, przywódców studenckich i wiejskich, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, przedstawicieli biznesu i artystów, którzy ciągle narażeni są na groźby śmierci, zastraszanie, kampanie zniesławiające w internecie, nękanie, inwigilację, napaści, prześladowanie sądowe i arbitralne pozbawienie wolności; mając na uwadze, że pomimo tych licznych zagrożeń dziennikarze i inni obrońcy praw człowieka nadal odgrywają zasadniczą rolę w monitorowaniu sytuacji w zakresie praw człowieka i wolności w Nikaragui;
- C. mając na uwadze, że w ostatnich latach reżim Ortegi-Murillo przyjmuje i wprowadza w życie coraz bardziej represyjne ramy regulacyjne;
- D. mając na uwadze, że według specjalnego mechanizmu monitorowania Nikaragui (MESENI) obecnie co najmniej 182 przeciwników politycznych jest przetrzymywanych w nieludzkich warunkach w więzieniach, w których nie przestrzega się międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka, takich jak reguły Nelsona Mandeli; mając na uwadze, że siedmiu z tych więźniów politycznych było potencjalnymi kandydatami na prezydenta w wyborach w 2021 r.; mając na uwadze, że podczas pobytu w więzieniu krytycy reżimu nikaraguańskiego padają ofiarą systematycznych nadużyć, w tym nieludzkiego, upokarzającego i poniżającego traktowania równoznacznego z torturami, co doprowadziło do śmierci m.in. więźnia politycznego i byłego przywódcy rebeliantów Hugo Torresa; mając na uwadze, że władze Nikaragui nękają nie tylko więźniów politycznych, ale również ich rodziny i krewnych, którzy doznają prześladowań i groźb;
- E. mając na uwadze, że brak podziału władzy i pełna kontrola nad instytucjami ze strony reżimu nikaraguańskiego doprowadziły do podporządkowania sądownictwa i prokuratury woli reżimu, co zniweczyło praworządność, niezawisłość sądów i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a tym samym demokrację, i ma na celu ustanowienie w Nikaragui dyktatury;
- F. mając na uwadze, że po procesach za zamkniętymi drzwiami, niespełniających podstawowych gwarancji rzetelnego procesu sądowego, sądy nikaraguańskie orzekają o winie i wydają surowe wyroki skazujące za wszelkie głosy sprzeciwu;
- G. mając na uwadze, że sędziowie i prokuratorzy w tych procesach systematycznie dopuszczają się łamania sprawiedliwości proceduralnej; mając na uwadze, że prokuratura pogwałciła w publicznym oświadczeniu domniemanie niewinności;
- H. mając na uwadze, że ciągłe ataki i represje zmusiły tysiące Nikaraguańczyków do ucieczki z kraju; mając na uwadze, że obserwuje się podobne schematy represji, gdy nasilają się ataki na wolność słowa; mając na uwadze, że groźby kierowane przez prokuraturę wobec niektórych dziennikarzy i pracowników mediów skłoniły wielu z nich do opuszczenia Nikaragui i ubiegania się o ochronę;
- I. mając na uwadze, że w 2022 r. reżim Ortegi-Murillo zakazał działalności prawie 400 organizacjom non-profit, pozbawiając je statusu prawnego; mając na uwadze, że Kościół katolicki również padł ofiarą reżimu Ortegi-Murillo, podobnie jak m.in. Nikaraguańska Akademia Języka oraz członkowie społeczności tubylczych i innych grup mniejszościowych;
- J. mając na uwadze, że reżim Ortegi-Murillo pogwałcił prawo międzynarodowe, w szczególności konwencję wiedeńską, gdyż zajął szturmem siedzibę Organizacji Państw Amerykańskich, której kazano 25 kwietnia 2022 r. opuścić Nikaraguę;
- K. mając na uwadze, że w następstwie zdecydowanie popartej inicjatywy zorganizowanej przez społeczeństwo obywatelskie Rada Praw Człowieka ONZ powołała grupę ekspertów ds. praw człowieka w celu przeprowadzenia szczegółowych i niezależnych dochodzeń w sprawie wszystkich domniemanych naruszeń praw człowieka i nadużyć popełnionych od kwietnia 2018 r., w tym ich wymiaru płci; mając na uwadze, że zarówno UE, jak i USA nałożyły na Nikaraguę sankcje;
1. w najostrzejszych słowach potępia systematyczne represje wobec opozycyjnych partii politycznych, tłumienie podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i mediów, innych pracowników mediów, dziennikarzy, a także członków ich rodzin, studentów i członków Kościoła katolickiego, jak również utrzymującą się korupcję wśród urzędników reżimu nikaraguańskiego;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

2. zdecydowanie potępia to, że Hugo Torres zmarł w areszcie;
3. potępia aresztowanie 1 czerwca 2022 r. księdza Manuela Salvadora Garcíi, który nadal przebywa w areszcie tymczasowym, i apeluje o jego natychmiastowe uwolnienie;
4. ponawia apel o natychmiastową ekstradycję Alessia Casimiriego do Włoch;
5. potępia mające miejsce w Nikaragui bezprawne zatrzymania, brak gwarancji rzetelnego procesu sądowego i nielegalne wyroki skazujące wobec więźniów politycznych; wzywa władze Nikaragui do ponownego zagwarantowania wszystkim Nikaraguańczykom możliwości pełnego korzystania z praw obywatelskich i politycznych, do zaprzestania prześladowań opozycji demokratycznej, przedstawicieli prasy i społeczeństwa obywatelskiego, do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia osób aresztowanych od kwietnia 2018 r., do unieważnienia wszystkich postępowań sądowych przeciwko nim oraz do umożliwienia bezpiecznego powrotu do domu wszystkim uchodźcom i wypędzonym;
6. wzywa do przywrócenia praworządności, podziału władzy oraz niezawisłości i bezstronności wymiaru sprawiedliwości, a także apeluje do władz publicznych o przestrzeganie kodeksu karnego i zasady domniemania niewinności oraz do zaprzestania kryminalizacji opozycji;
7. potępia niezgodne z prawem orzeczenia sądowe, które jedynie potwierdzają tendencje reżimu nikaraguańskiego do stosowania represji, oraz to, że sędziowie stali się narzędziem wywierania represji i są odpowiedzialni za naruszenia praw człowieka;
8. wzywa Unię Europejską do pociągnięcia do odpowiedzialności reżimu nikaraguańskiego, w szczególności jego sędziów, za represje w kraju i za wszczynanie postępowań sądowych przeciwko przedstawicielom opozycji i innym krytykom władzy; wzywa Radę, aby natychmiast wszczęła postępowanie w celu wpisania następujących sędziów na listę osób objętych sankcjami UE: Nadia Camila Tardencilla, Angel Jeancarlos Fernández González, Ulisa Yaoska Tapia Silva, Rosa Velia Baca Cardoza, Veronica Fiallos Moncada, Luden Martin Quiroz García, Karen Vanesa Chavarría, Felix Ernesto Salmerón Moreno, Nancy Aguirre Gudiel, William Irving Howard López, Erick Ramón Laguna Averruz, Melvin Leopoldo Vargas García, Irma Oralía Laguna Cruz i Rolando Sanarrusia (między innymi), a także sędziowie sądu apelacyjnego w Managui, którzy również brali udział w pozbawianiu praw procesowych i materialnych następujących, bezprawnie skazanych osób: Octavio Rothsschuh Andino, Ángela Dávila i Argentyna Solís;
9. zgodnie z art. 13 i 14 statutu rzymskiego apeluje do państw członkowskich i Rady Bezpieczeństwa ONZ o wszczęcie, na mocy art. 7 statutu rzymskiego, formalnego postępowania Międzynarodowego Trybunału Karnego przeciw Nikaragui i Danielowi Ortedze za zbrodnie przeciwko ludzkości;
10. wyraża poparcie dla obywateli Nikaragui, którzy pokojowo protestują przeciwko reżimowi Ortegi-Murillo; głęboko ubolewa, że od czasu represji w 2018 r. nie wszczęto żadnych postępowań sądowych w celu zapewnienia sprawiedliwości i zadośćuczynienia ofiarom poważnych naruszeń praw człowieka;
11. wzywa Nikaraguę do uchylecia uchwalanych od 2018 r. przepisów, które bez uzasadnienia ograniczają przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego i demokracji, w szczególności specjalnej ustawy o cyberprzestępczości (ustawa nr 1042), ustawy nr 1040 o uregulowaniach dotyczących obcych agentów oraz ustawy nr 1055 o ochronie praw ludu do niepodległości, suwerenności i samostanowienia na rzecz pokoju, a także apeluje o reformę kodeksu postępowania karnego; przypomina, że w świetle umowy o stowarzyszeniu między UE a Ameryką Środkową Nikaragua musi nie tylko przestrzegać zasad praworządności, demokracji i praw człowieka, ale także je umacniać; ponawia swój apel o uruchomienie – w świetle obecnych okoliczności – klauzuli demokratycznej umowy o stowarzyszeniu;
12. podkreśla, że międzynarodowe organy działające na rzecz praw człowieka, w tym Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka i Międzjamerykańska Komisja Praw Człowieka, powinny uzyskać zezwolenie na wznowienie działalności w Nikaragui; ubolewa nad brakiem współpracy władz Nikaragui z regionalnymi i międzynarodowymi mechanizmami praw człowieka; apeluje, aby UE wsparła mandat trzech niezależnych członków grupy ekspertów ds. praw człowieka w Nikaragui powołanej niedawno przez Radę Praw Człowieka ONZ oraz by ściśle z nimi współpracowała w celu propagowania odpowiedzialności za pogwałcenia i naruszenia praw człowieka w Nikaragui;
13. potępia fakt, że do zaprzestania działalności w Nikaragui zmuszono prawie 400 organizacji pozarządowych, w tym Nikaraguańską Akademię Języka; wzywa władze Nikaragui, aby zaprzestały nieuzasadnionego zamykania organizacji pozarządowych i przywróciły osobowość prawną wszystkim organizacjom, partiom politycznym, uniwersytetom i mediom, które arbitralnie zamknięto, a także aby zwróciły wszystkie nielegalnie zajęte aktywa, dokumenty i sprzęt;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

14. wyraża głębokie zaniepokojenie represjami wobec wolnych i niezależnych mediów, w wyniku których ponad 100 dziennikarzy musiało opuścić kraj;
 15. wzywa UE i jej państwa członkowskie do uważnego monitorowania sytuacji na miejscu za pośrednictwem swoich lokalnych przedstawicieli i ambasad w Nikaragui; wzywa delegaturę UE i państwa członkowskie posiadające misje dyplomatyczne w tym kraju do pełnego wdrożenia wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka, do udzielenia wszelkiego odpowiedniego wsparcia zatrzymanym obrońcom praw człowieka, łącznie z wizytami w więzieniach i monitorowaniem procesów sądowych, do publicznego informowania o nadużyciach wobec obrońców praw człowieka i niezależnych mediów oraz do wspierania ich pracy; wzywa delegaturę UE i państwa członkowskie, by wykorzystywały wszelkie dostępne instrumenty w celu zwiększenia wsparcia dla działań obrońców praw człowieka oraz, w stosownych przypadkach, ułatwiały wydawanie im wiz nadzwyczajnych i udzielały tymczasowego schronienia w państwach członkowskich UE ze względów humanitarnych;
 16. głęboko ubolewa, że przedstawiciele Nikaragui zagłosowali przeciwko wydaleniu Rosji z Rady Praw Człowieka ONZ w związku z aktami okrucieństwa popełnianymi przez siły zbrojne tego kraju podczas wojny w Ukrainie oraz że Nikaragua wstrzymała się od głosu podczas głosowania nad rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ ES-11/1 z 2 marca 2022 r., w której wyrażono ubolewanie z powodu napaści Rosji na Ukrainę i zażądano całkowitego wycofania sił rosyjskich;
 17. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Grupie z Limy, a także rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui.
-

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0239

Naruszanie wolności prasy i bezpieczeństwa dziennikarzy w Gruzji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie naruszeń wolności prasy i bezpieczeństwa dziennikarzy w Gruzji (2022/2702(RSP))

(2022/C 493/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Gruzji, w szczególności rezolucję z 16 września 2020 r. w sprawie wdrażania układu o stowarzyszeniu UE z Gruzją⁽¹⁾,
 - uwzględniając niedawną wizytę przedstawiciela OBWE ds. wolności mediów w Gruzji w dniach 28–29 kwietnia 2022 r.,
 - uwzględniając porozumienie osiągnięte przez gruzińskie siły polityczne 19 kwietnia 2021 r. przy mediacji przewodniczącego Rady Europejskiej,
 - uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, który w pełni wszedł w życie 1 lipca 2016 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając światowy ranking wolności prasy opracowany przez Reportów bez Granic za rok 2021 i 2022,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w układzie o stowarzyszeniu, który obowiązuje od 1 lipca 2016 r., Gruzja i UE zobowiązały się do rozwijania dialogu politycznego w celu większego poszanowania zasad demokratycznych, praworządności i dobrych rządów, praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności mediów;
- B. mając na uwadze, że 3 marca 2022 r. Gruzja złożyła wniosek o członkostwo w UE, demonstrując tym samym europejskie aspiracje gruzińskiego społeczeństwa, które cieszą się szerokim poparciem opinii publicznej i całego spektrum politycznego, w tym opozycji;
- C. mając na uwadze, że wolność wypowiedzi, wolność mediów i bezpieczeństwo dziennikarzy są zasadniczymi elementami prężnej demokracji, a ich ochrona przez władze jest istotnym wskaźnikiem umacniania demokracji; mając na uwadze, że pluralistyczne, wolne i niezależne media są podstawowym fundamentem demokracji i jednym z głównych filarów walki z dezinformacją;
- D. mając na uwadze, że w porozumieniu z 19 kwietnia 2021 r., osiągniętym przy mediacji przewodniczącego Rady Europejskiej Charles'a Michela, podkreślono, że należy zająć się kwestią postrzegania upolitycznionego wymiaru sprawiedliwości, między innymi przez przyjęcie i wdrożenie ambitnej reformy sądownictwa w celu poprawy niezależności, przejrzystości i rozliczalności systemu sądowego;
- E. mając na uwadze, że 5 lipca 2021 r. ponad 50 dziennikarzy, przedstawicieli mediów i pokojowo nastawionych demonstrantów zostało brutalnie zaatakowanych głównie przez skrajnie prawicowych działaczy podczas relacjonowania marszu godności w Tbilisi, który ostatecznie musiał zostać odwołany; mając na uwadze, że Aleksander Laszkarawa, kamerzysta TV Pirweli, zmarł wkrótce po tej napaści z powodu doznanych obrażeń;

⁽¹⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 4.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- F. mając na uwadze, że po kilku latach poprawy sytuacja środowiska medialnego w Gruzji gwałtownie się pogorszyła w ostatnich latach, a od czasu masowego użycia przemocy wobec uczestników parady równości w Tbilisi 5 lipca 2021 r. w Gruzji doszło do bezprecedensowej liczby brutalnych ataków fizycznych na dziennikarzy, co skłoniło szereg organizacji międzynarodowych zajmujących się obroną wolności mediów do wygłoszenia oświadczeń wyrażających zaniepokojenie oraz doprowadziło do znacznego obniżenia wyniku Gruzji w światowym rankingu wolności prasy (z 71,36 punktów i 60. pozycji spośród 180 w 2021 r. do 59,9 punktów i na 89. miejsce ze 180 w 2022 r.);
- G. mając na uwadze wzrost liczby werbalnych ataków na dziennikarzy oraz postępowań o zniesławienie, w tym wszczętych przez urzędników rządowych i popleczników partii rządzącej, przeciwko krytycznym przedstawicielom mediów i spółkom medialnym; mając na uwadze, że – jak zauważyła Transparency International Gruzja – zmiana praktyki sądowej przenosi ciężar dowodu na dziennikarzy wbrew jednoznaczному zapisowi w gruzińskim prawodawstwie; mając na uwadze, że dziennikarze – zwłaszcza dziennikarze mediów krytycznych wobec rządu – napotykają trudności w dostępie do informacji, które powinny być publicznie dostępne;
- H. mając na uwadze, że w dochodzeniach brakuje przejrzystości i skuteczności, co prowadzi do powszechnego wrażenia bezkarności sprawców przestępstw popełnianych przeciwko dziennikarzom;
- I. mając na uwadze, że 4 kwietnia 2022 r. sąd miejski w Tbilisi skazał sześć osób na pięć lat pozbawienia wolności za napaść na dwóch kamerzystów i dziennikarza podczas brutalnych ataków na uczestników parady równości w Tbilisi 5 lipca 2021 r.;
- J. mając na uwadze, że 16 maja 2022 r. Nika Gwaramia, dyrektor stacji telewizyjnej Mtawari, został skazany na trzy i pół roku pozbawienia wolności na mocy art. 220 kodeksu karnego na podstawie wątpliwych zarzutów dotyczących prania pieniędzy, przekupstwa i fałszowania dokumentów w związku z jego wcześniejszą działalnością na stanowisku dyrektora kanału telewizyjnego Rustawi 2; mając na uwadze, że wyrok ten został powszechnie odebrany w Gruzji jako próba uciszenia głosu krytycznego wobec obecnego rządu; mając na uwadze, że sprawa ta została już negatywnie oceniona przez gruzińskie Biuro obrońcy Publicznego w 2019 r.;
- K. mając na uwadze, że wybiórcze dochodzenia i postępowania przeciwko osobom sprzeciwiającym się obecnemu rządowi podważają zaufanie publiczne nie tylko do instytucji sądowych, ale również do samego rządu, a powtórne wszczynanie podobnych spraw przeciwko właścicielom mediów związanych z opozycją podważa wysiłki mające na celu zwiększenie niezależności sądownictwa;
- L. mając na uwadze, że były prezydent Micheil Saakaszwili, którego stan zdrowia stale się pogarsza, został ostatecznie przeniesiony do szpitala cywilnego w następstwie opinii niezależnych lekarzy, że w przeciwnym razie jego stan się nie polepszy;
- M. mając na uwadze, że reforma ustawy o łączności elektronicznej daje gruzińskiej Państwowej Komisji Łączności (GNCC) prawo do powoływania specjalnych kierowników w przedsiębiorstwach telekomunikacyjnych, którzy mają egzekwować decyzje GNCC;
- N. mając na uwadze wszczęcie postępowań sądowych przeciwko właścicielom innych znaczących mediów wyrażających krytyczne opinie lub przeciwko bliskim członkom ich rodzin, takim jak Dawit Kezeraszwili z Formula TV i Wachtang Cereteli, założyciel niezależnej stacji TV Pirweli; mając na uwadze, że w styczniu 2022 r. sąd miejski w Tbilisi uznał założycieli TBC Bank i partii politycznej „Lelo dla Gruzji” Mamukę Chazaradze, Badriego Dżaparidze i Awtandila Cereteliego – ojca Wachtanga Cereteliego – za winnych oszustwa i skazał ich na siedem lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że wyrok ten został jednak złagodzony, ponieważ upłynął termin przedawnienia za oszustwa;
- O. mając na uwadze, że w ostatnich latach – zwłaszcza od czasu rosyjskiej inwazji na Ukrainę – w Gruzji gwałtownie nasila się rosyjska dezinformacja i propaganda antyunijna, wymierzona szczególnie w kobiety, społeczność LGBTQI+, obrońców praw człowieka i mniejszości etniczne;
- P. mając na uwadze, że według potwierdzonych informacji wśród członków gruzińskiego społeczeństwa, których rozmowy były nagrywane, znalazło się wielu dziennikarzy, czego dowodzą powszechne nielegalne podsłuchy ujawnione we wrześniu 2021 r.;
- Q. mając na uwadze, że dochodzenia w sprawie azerbejdżańskiego dziennikarza Afgana Muchtarlego, którego porwano w Gruzji w maju 2017 r. i nielegalnie przewieziono przez granicę z Azerbejdżanem w celu postawienia go przed sądem w Baku, czemu rzekomo towarzyszyła zмова gruzińskich funkcjonariuszy bezpieczeństwa, nie przyniosły jeszcze żadnych wymiernych rezultatów;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

1. wyraża zaniepokojenie znacznym pogorszeniem się sytuacji mediów i sytuacji w zakresie bezpieczeństwa dziennikarzy w Gruzji w ostatnich latach pomimo solidnych ram prawnych w Gruzji gwarantujących wolność słowa i mediów;
2. potępia rosnącą liczbę przypadków zastraszania dziennikarzy, gróźb i przemocy wobec nich oraz prześladowania ich, w tym coraz większą liczbę dochodzeń w sprawach dotyczących pracowników i właścicieli mediów; wzywa władze gruzińskie do dokładnego zbadania wszelkich przypadków przemocy oraz do ścigania osób odpowiedzialnych za podżeganie do brutalnych ataków na dziennikarzy i innych pracowników mediów oraz za przeprowadzanie takich ataków, co przeciwdziałałoby wrażeniu bezkarności za takie przestępstwa; wzywa Gruzję do ograniczenia korzystania ze strategicznych powództw zmierzających do stłumienia debaty publicznej, wymierzonych przeciwko obrońcom praw człowieka i przedstawicielom mediów, które to powództwa mają na celu utrudnianie tym osobom krytycznej i niezależnej pracy;
3. wzywa Gruzję do zagwarantowania wolności mediów, co powinno obejmować niezależność redakcyjną, przejrzystą własność mediów oraz pluralistyczne, bezstronne i niedyskryminacyjne relacjonowanie poglądów politycznych w programach nadawców prywatnych, a w szczególności publicznych, zwłaszcza podczas kampanii wyborczych; wzywa Gruzję do zagwarantowania niezakłóconego dostępu do informacji, które powinny być publicznie dostępne, a także do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony dziennikarzom i innym pracownikom mediów oraz do wzmocnienia ich pozycji;
4. potępia skazanie w dniu 16 maja 2022 r. Niki Gwaramii, dyrektora głównego opozycyjnego kanału telewizyjnego Mtawari, co uwypukliło utrzymujący się brak zaufania do gruzińskiego systemu sądownictwa; popiera apel Reporterów bez Granic o rewizję wyroku skazującego Nikę Gwaramię; ponownie podkreśla pilną potrzebę rzeczywistego przyspieszenia przez rząd reformy sądownictwa w drodze szeroko zakrojonego i pluralistycznego procesu ponadpartyjnego w celu poprawy niezależności i bezstronności sądownictwa, zgodnie z zobowiązaniami Gruzji jako partnera stowarzyszonego UE;
5. wzywa wszystkich przedstawicieli rządu gruzińskiego do nieuciekania się do agresywnej retoryki i dyskryminującego traktowania przedstawicieli mediów w Gruzji oraz do popierania w swoich publicznych oświadczeniach tolerancyjnego podejścia szanującego prawa człowieka;
6. zdecydowanie potępia fakt, że wciąż widać brak staranności, jeżeli chodzi o wszczęcie dochodzeń w sprawie osób odpowiedzialnych za przemoc wobec dziennikarzy i pokojowych demonstrantów podczas parady równości w Tbilisi 5 lipca 2021 r., oraz że nie ściga się tych osób; podkreśla, że bezkarności sprawców takich czynów w żadnym wypadku nie można tolerować, ponieważ stanowią one naruszenie gruzińskich przepisów krajowych oraz zobowiązań międzynarodowych i europejskich, a także wzywa do przeprowadzenia skutecznych dochodzeń w sprawie incydentów z 5 lipca 2021 r.; potępia utrzymującą się dyskryminację osób LGBTIQI+; wzywa władze gruzińskie do pełnego wdrożenia w praktyce przepisów dotyczących praw człowieka i przeciwdziałania dyskryminacji;
7. wzywa władze gruzińskie do przeprowadzenia skutecznych dochodzeń w sprawie afery podsłuchowej oraz do wprowadzenia odpowiednich mechanizmów demokratycznej kontroli nad nadzorem w kontekście danych i nad gromadzeniem danych przez instytucje państwowe;
8. podkreśla potrzebę zagwarantowania bezpiecznego i przyjaznego środowiska pracy dla dziennikarzy, pracowników mediów i samych środków masowego przekazu, zarówno w prawodawstwie, jak i w praktyce, w tym również dla dziennikarzy poszukujących schronienia przed Rosją, Białorusią i innymi reżimami autorytarnymi; zachęca zatem Gruzję do wykorzystania współpracy międzynarodowej w celu poprawy środowiska medialnego i odpowiednich przepisów zgodnie z najlepszymi praktykami międzynarodowymi;
9. pochwała gruzińską obrończynię publiczną Nino Lomjarię za jej działania na rzecz ochrony wolności mediów pomimo regularnych ataków ze strony rządu;
10. dostrzega zróżnicowany i pluralistyczny krajobraz medialny w Gruzji, ale wyraża ubolewanie z powodu niezwykle napiętej relacji między partią rządzącą a krytycznymi mediami, a także między partiami opozycyjnymi a prorządowymi mediami; głęboko ubolewa nad polaryzacją krajobrazu medialnego, która odzwierciedla rosnącą i szkodliwą polaryzację krajobrazu politycznego;
11. ponownie apeluje do władz Gruzji, by powstrzymały się od ingerowania w wolność mediów lub wytaczania spraw sądowych umotywowanych politycznie przeciwko właścicielom lub przedstawicielom mediów;
12. wzywa władze gruzińskie do uwolnienia byłego prezydenta Micheila Saakaszwilego z więzienia ze względów humanitarnych, aby umożliwić mu poddanie się odpowiedniemu leczeniu za granicą;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

13. wyraża zaniepokojenie ciągłym nasilaniem się rosyjskiej dezinformacji i manipulacji informacjami w Gruzji w kontekście rosyjskiej inwazji na Ukrainę oraz wzywa rząd gruziński do opracowania programów edukacyjnych w zakresie umiejętności korzystania z mediów dla swoich obywateli, do wspierania społeczeństwa obywatelskiego w tworzeniu mechanizmów weryfikacji faktów oraz do podjęcia aktywnych kroków w celu zapobiegania kampaniom dezinformacyjnym prowadzonym przez podmioty zagraniczne lub wewnętrzne przeciwko krajowi, grupom lub osobom znajdującym się w trudnej sytuacji, takim jak osoby mieszkające w społecznościach mniejszości etnicznych lub na obszarach dotkniętych konfliktem, oraz partiom politycznym;
14. wzywa wszystkie gruzińskie podmioty polityczne do powstrzymania się od wykorzystywania rosyjskich prób dezinformacji w celu uderzenia nimi w przeciwników politycznych, ponieważ przyczynia się to jedynie do dalszego rozpowszechniania dezinformacji i zagraża spójności społecznej i demokracji;
15. zachęca Gruzję do jak najlepszego wykorzystania wszystkich instrumentów i inicjatyw służących wzmocnieniu odporności w ramach Partnerstwa Wschodniego oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do zapewnienia wsparcia politycznego, technicznego i finansowego niezależnym mediom i społeczeństwu obywatelskiemu w Gruzji;
16. wyraża zaniepokojenie destrukcyjną rolą, jaką jedyny tamtejszy oligarcha, Bidzina Iwaniszwili, odgrywa w polityce i gospodarce Gruzji, a także poziomem kontroli, jaką sprawuje on nad rządem i jego decyzjami, w tym również decyzjami dotyczącymi politycznie motywowanych prześladowań dziennikarzy i przeciwników politycznych; jest głęboko zaniepokojony ujawnionymi powiązaniami osobistymi i biznesowymi Iwaniszwilego z Kremlen, które decydują o stanowisku obecnego rządu Gruzji w sprawie sankcji wobec Rosji; wzywa Radę i partnerów demokratycznych do rozważenia nałożenia sankcji osobistych na Iwaniszwilego za jego rolę w pogarszaniu się procesu politycznego w Gruzji;
17. z zadowoleniem przyjmuje udział Gruzji w programie „Kreatywna Europa” na lata 2021–2027; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania działań, które mają na celu monitorowanie i ocenę zagrożeń dla pluralizmu i wolności mediów, obronę zagrożonych dziennikarzy oraz ułatwianie transformacji i poprawę konkurencyjności sektora mediów informacyjnych w Gruzji;
18. wzywa władze gruzińskie do stanowczego przestrzegania najwyższych standardów demokracji, praworządności, niezależności sądów, rzetelnego procesu sądowego i podstawowych wolności, w tym również w obszarze wolności mediów, a tym samym do jednoznacznego wykazania swojej politycznej determinacji w realizowaniu ambitnych europejskich aspiracji narodu gruzińskiego, o czym świadczy wniosek tego kraju o członkostwo w UE z dnia 3 marca 2022 r.; wyraża przekonanie, że uzasadnione aspiracje narodu gruzińskiego zasługują na spełnienie, i w związku z tym wzywa instytucje UE do podjęcia działań na rzecz przyznania Gruzji statusu kraju kandydującego do UE, zgodnie z art. 49 Traktatu o Unii Europejskiej, na podstawie osiągnięć i pod warunkiem, że władze Gruzji spełnią wszystkie kryteria;
19. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Europy, Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, a także prezydentowi, rządowi i parlamentowi Gruzji.
-

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0240

Praworządność a ewentualne zatwierdzenie polskiego krajowego planu odbudowy (RRF)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie praworządności i ewentualnego zatwierdzenia polskiego krajowego planu odbudowy (RRF) (2022/2703(RSP))

(2022/C 493/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 1, art. 2, art. 7 ust. 1 i art. 19 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie RRF),
- uwzględniając uzasadniony wniosek Komisji z 20 grudnia 2017 r., złożony zgodnie z art. 7 ust. 1 TUE, w sprawie praworządności w Polsce: wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności (COM(2017)0835),
- uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2018 r. w sprawie decyzji Komisji o zastosowaniu art. 7 ust. 1 TUE w związku z sytuacją w Polsce ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji z 23 maja 2022 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Polski na 2022 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Polskę programu konwergencji na 2022 r. (COM(2022)0622) (zwane dalej „zaleceniami dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru 2022”),
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 września 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stwierdzenia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Rzeczpospolitą Polską zasady praworządności ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (rozporządzenie w sprawie warunkowości w zakresie praworządności),
- uwzględniając swoją rezolucję z 24 czerwca 2021 r. w sprawie sprawozdania Komisji na temat praworządności z 2020 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2021 r. w sprawie opracowania wytycznych dotyczących stosowania ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 16 września 2021 r. w sprawie wolności mediów i dalszego pogarszania się stanu praworządności w Polsce ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 21 października 2021 r. w sprawie kryzysu praworządności w Polsce i nadrzędności prawa UE ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. C 129 z 5.4.2019, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 317.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 81 z 18.2.2022, s. 27.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 146.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 151.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 154.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2022 r. w sprawie praworządności i konsekwencji wyroku TSUE ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 5 maja 2022 r. w sprawie trwających wysłuchań na mocy art. 7 ust. 1 TUE dotyczących Polski i Węgier ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC),
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący decyzji wykonawczej Rady z 1 czerwca 2022 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski (COM(2022)0268),
 - uwzględniając oświadczenie Rady i Komisji z 7 czerwca 2022 r. w sprawie praworządności i ewentualnego zatwierdzenia polskiego krajowego planu odbudowy (RRF),
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 TUE Unia opiera się na takich wartościach jak poszanowanie godności osoby ludzkiej, wolność, demokracja, równość, praworządność i poszanowanie praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości, co jest również odzwierciedlone w Karcie praw podstawowych UE i zapisane w międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka; mając na uwadze, że te wartości, wspólne państwom członkowskim i dobrowolnie przez nie przyjęte, stanowią podstawę praw mieszkańców Unii;
- B. mając na uwadze, że każde wyraźne ryzyko poważnego naruszenia przez państwo członkowskie wartości zapisanych w art. 2 TUE nie dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego, lecz wywiera wpływ również na pozostałe państwa członkowskie i na ich wzajemne zaufanie, a także na charakter samej Unii i funkcjonowanie jej instytucji oraz na prawa podstawowe obywateli przysługujące im na mocy prawa Unii;
- C. mając na uwadze, że zmiany zainicjowane przez polski rząd, zwłaszcza w systemie wymiaru sprawiedliwości, doprowadziły do poważnego osłabienia demokracji i praworządności;
- D. mając na uwadze, że według doniesień decyzja podjęta 1 czerwca 2022 r. przez kolegium komisarzy w sprawie wniosku dotyczącego decyzji wykonawczej Rady w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Polski nie była jednomyślna;
- E. mając na uwadze, że na sesji plenarnej w październiku 2021 r. przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen przedstawiła trzy kryteria zatwierdzenia polskiego planu odbudowy i zwiększania odporności: likwidacja Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego; reforma postępowań dyscyplinarnych wobec sędziów; oraz przywrócenie sędziów zawieszonych przez Izbę Dyscyplinarną;
- F. mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał Komisję i Radę do wstrzymania się z zatwierdzeniem projektu planu odbudowy i zwiększania odporności Polski do czasu pełnego i należytego wykonania przez polski rząd wyroków TSUE i sądów międzynarodowych, a także do dopilnowania, by ocena planu gwarantowała zgodność z odpowiednimi zaleceniami dla poszczególnych krajów, w szczególności w zakresie ochrony niezależności sądów;
- G. mając na uwadze, że w Polsce nadal trwają reformy wymiaru sprawiedliwości, a ostatnio poddane pod głosowanie projekty ustaw i propozycje będące przedmiotem dyskusji nie rozwiąły skutecznie wszystkich obaw dotyczących niezależności organów sądowych i procedur dyscyplinarnych; mając na uwadze, że Senat RP próbuje zmienić te projekty w celu dostosowania ich do zasady niezależności sądownictwa; mając na uwadze, że wobec kilku sędziów nadal toczą się postępowania dyscyplinarne i/lub nie zostali oni przywrócenii do pracy;
- H. mając na uwadze, że władze polskie podjęły ostatnio szereg działań bezpośrednio sprzecznych z trzema warunkami postawionymi przez przewodniczącą Komisji, m.in. w lutym 2022 r. zawieszono jedną z sędziów za zastosowanie prawa europejskiego i wyroków sądów europejskich; mając na uwadze, że prezydent Polski powołał ponad 200 nowych, wadliwie nominowanych (na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa (neo-KRS)) tzw. neo-sędziów, w tym 4 do

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0074.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0204.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

Sądu Najwyższego; mając ponadto na uwadze, że 10 marca 2022 r. na wniosek ministra sprawiedliwości upolityczniony i w pełni podporządkowany „Trybunał Konstytucyjny” (z udziałem tzw. sędziów dublerów) podważył ważność art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka w Polsce, kwestionując zdolność ETPC i polskich sądów do zbadania prawidłowości powołania sędziów i niezależności neo-KRS;

- I. mając na uwadze, że w rozporządzeniu w sprawie RRF jasno zdefiniowano niezbędne warunki przygotowania, zatwierdzenia i wdrożenia planów krajowych; w szczególności w art. 19 i załączniku V określono 11 kryteriów, które Komisja ma uwzględnić podczas oceny, a jednym z tych kryteriów jest to, czy ustalenia zaproponowane przez dane państwo członkowskie mają przyczynić się do zapobiegania korupcji, nadużyciom finansowym i konfliktom interesów, a także ich wykrywania i eliminowania podczas korzystania ze środków finansowych w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF); mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie RRF wymaga, aby organy odpowiedzialne za kontrolę i nadzór posiadały uprawnienia prawne i zdolności administracyjne do niezależnego wykonywania swoich zadań, a także mając na uwadze, że w samym projekcie decyzji wykonawczej Rady podkreślono, iż skuteczna ochrona sądowa jest warunkiem wstępnym funkcjonowania systemu kontroli wewnętrznej;
- J. mając na uwadze, że w zaleceniach dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru 2022 Komisja stwierdziła, że niezależność, wydajność i jakość systemu wymiaru sprawiedliwości są niezbędne w tym zakresie oraz że w Polsce sytuacja w zakresie praworządności uległa pogorszeniu, a niezależność sądów budzi w dalszym ciągu poważne obawy, co odnotowano również w kilku orzeczeniach TSUE i ETPC;
- K. mając na uwadze, że w zaleceniach dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru 2022 Komisja zaleciła Polsce, aby w latach 2022 i 2023 podjęła działania mające na celu m.in. poprawę klimatu inwestycyjnego, w szczególności przez ochronę niezależności sądów, a także zapewnienie skutecznych konsultacji publicznych i zaangażowania partnerów społecznych w proces kształtowania polityki;
- L. mając na uwadze, że RRF ma uchronić gospodarki i obywateli UE przed najbardziej dotkliwymi skutkami pandemii COVID-19 i pozytywnie przyczynić się do odbudowy i zwiększania odporności UE, a także przyspieszyć transformację ekologiczną i cyfrową, jeżeli zostanie skutecznie wdrożony, przy ścisłym poszanowaniu praworządności i zasad należytego zarządzania finansami UE;
- M. mając na uwadze, że według Komisji polski plan zawiera cele pośrednie związane z niezależnością sądownictwa, które mają poprawić klimat inwestycyjny i stworzyć warunki dla skutecznego wdrożenia planu odbudowy i zwiększania odporności; mając na uwadze, że nie można dokonać żadnych wypłat w ramach RRF, dopóki nie zostanie wykazana realizacja tych celów pośrednich;
- N. mając na uwadze, że zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia w sprawie RRF żaden plan przyjęty po 31 grudnia 2021 r. nie kwalifikuje się do płatności zaliczkowych;
 1. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że 1 czerwca 2022 r. Komisja pozytywnie oceniła polski plan odbudowy i zwiększania odporności, przedstawiony przez Polskę 3 maja 2021 r., mając na uwadze istniejące i ciągłe naruszenia przez Polskę wartości zapisanych w art. 2 TUE, w tym praworządności i niezależności sądownictwa; podkreśla, że istnienie takich naruszeń zostało należycie udokumentowane w wielu wyrokach sądów, w ocenach i stanowiskach instytucji UE, w tym w rezolucjach Parlamentu oraz w toczącej się procedurze na mocy art. 7 ust. 1 TUE, a także przez organizacje międzynarodowe; przypomina, że stosowanie się do wyroków TSUE i ETPC oraz przestrzeganie zasady nadrzędności prawa UE nie podlegają negocjacom i nie mogą być traktowane jako karta przetargowa;
 2. ubolewa, że w warunkach określonych w RRF nie przewidziano natychmiastowego przywrócenia na stanowiska wszystkich bezprawnie zawieszonych sędziów, oraz wzywa rząd Polski do znacznego przyspieszenia procesu przywracania sędziów na wcześniej zajmowane stanowiska, a Komisję do monitorowania i wspierania tego procesu; uważa, że kontrolę sądową decyzji o zawieszeniu można kontynuować w trakcie pełnienia urzędu przez sędziów; potępia praktyki stosowane obecnie wobec niektórych sędziów, takie jak przeniesienie do innego wydziału, urlopowanie po przywróceniu na stanowisko lub inne tego typu działania podejmowane z naruszeniem różnych wyroków sądów polskich i europejskich;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

3. stanowczo wzywa Radę, aby zatwierdziła polski plan krajowy w ramach RRF dopiero wówczas, kiedy Polska całkowicie spełni wymogi rozporządzenia w sprawie RRF, w szczególności jego art. 22, z myślą o ochronie interesów finansowych Unii przed konfliktem interesów i nadużyciami, a także kiedy zrealizuje wszystkie zalecenia europejskiego semestru w dziedzinie praworządności oraz wykona wszystkie odnośne wyroki TSUE i ETPC; przypomina, że współpraca oparta na wzajemnym uznawaniu i wzajemnym zaufaniu między państwami członkowskimi, Unią Europejską i ich organami nie może funkcjonować, jeżeli występują uchybienia w zakresie praworządności;
4. przypomina, że warunkiem wstępnym uzyskania dostępu do funduszu jest przestrzeganie zasady praworządności i art. 2 TUE, że mechanizm warunkowości w zakresie praworządności ma pełne zastosowanie do RRF oraz że w ramach RRF nie powinny być finansowane żadne środki, które są sprzeczne z wartościami UE zapisanymi w art. 2 TUE; przypomina, że Komisja musi stale bardzo uważnie monitorować zagrożenia dla interesów finansowych UE związane z wdrażaniem RRF i wszelkie naruszenia lub potencjalne naruszenia zasad praworządności oraz niezwłocznie podejmować stosowne działania, jeżeli interesy finansowe UE mogłyby ponieść szkodę, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie warunkowości w zakresie praworządności i rozporządzeniem w sprawie RRF;
5. podkreśla, że etapy i cele związane z ochroną interesów finansowych Unii, ustanowieniem odpowiedniego systemu kontroli, niezależnością sądownictwa oraz zapobieganiem nadużyciom finansowym, konfliktom interesów i korupcji, ich wykrywaniem i zwalczaniem, stanowią warunki konieczne i muszą zostać zrealizowane przed złożeniem pierwszego wniosku o płatność, a także przypomina, że do momentu realizacji tych etapów i celów nie można dokonać żadnej płatności w ramach RRF;
6. uważa, że nie można dokonywać żadnych płatności na rzecz Polski w ramach RRF do czasu pełnego wykonania wszystkich odnośnych wyroków TSUE i ETPC; podkreśla, że Komisja i Rada ponoszą odpowiedzialność polityczną przed Parlamentem za swoje działania;
7. zwraca uwagę na decyzję Komisji o uznaniu zamknięcia nielegalnej Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego i przekazania funkcji dyscyplinarnych innej izbie Sądu Najwyższego za jedno z kluczowych warunków uwolnienia środków w ramach RRF; wzywa Komisję, aby przed uwolnieniem jakichkolwiek funduszy zastosowała solidny mechanizm weryfikacji oraz by wprowadziła okres próbny w celu zagwarantowania, że nowa izba spełnia kryteria niezależnego i bezstronnego sądu powołanego na mocy prawa zgodnie z wymogami art. 19 TUE; podkreśla, że należy ściśle przestrzegać harmonogramu przewidzianego w RRF;
8. przypomina, że postanowienie TSUE jest wiążące dla Polski i Polska musi nadal płacić karę w wysokości 1 mln EUR dziennie, dopóki nie podejmie działań w związku z wyrokami dotyczącymi Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego; w związku z tym wzywa Komisję, aby zbadała reformę systemu dyscyplinarnego w celu zapewnienia jego ścisłej zgodności z wyrokami TSUE;
9. ubolewa, że problemy dotyczące nielegalnego „Trybunału Konstytucyjnego” i nielegalnej „Krajowej Rady Sądownictwa” (KRS), podważające bezstronność i niezależność KRS, nie zostały uwzględnione w celach pośrednich; wzywa Komisję, by niezwłocznie wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w tej sprawie;
10. ubolewa, że nie przekazuje się informacji, zwłaszcza Parlamentowi, na temat negocjacji między Komisją a władzami polskimi; oczekuje, że Komisja będzie szybko i regularnie informować Parlament o wszelkich istotnych wydarzeniach;
11. przypomina ponadto, że przestrzeganie zasady praworządności i należyte zarządzanie środkami z funduszy UE mają podlegać ciągłej ocenie w całym cyklu życia RRF oraz że zadowalająca realizacja najważniejszych etapów i celów oraz związanych z nimi płatności zakłada, że nie doszło do uchylecia środków związanych z najważniejszymi etapami i celami, które zostały już w zadowalającym stopniu zrealizowane; podkreśla, że Komisja musi powstrzymać się od wypłacania środków finansowych oraz, w stosownych przypadkach, odzyskać środki, jeżeli warunki te przestały być spełniane;
12. przypomina, że Komisja jako strażniczka traktatów powinna wykorzystać wszystkie dostępne jej narzędzia, aby zapewnić zgodność z wartościami zapisanymi w art. 2 TUE oraz nadrzędność prawa UE;
13. przypomina, że celem RRF jest wsparcie odbudowy i zwiększenie odporności UE i jej państw członkowskich, w tym Polski; ubolewa, że z powodu działań polskiego rządu finansowanie z RRF nie dotarło jeszcze do mieszkańców i regionów Polski;
14. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0242

Parlamentarne prawo inicjatywy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie parlamentarnego prawa inicjatywy (2020/2132(INI))

(2022/C 493/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE) i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając porozumienie ramowe z 20 października 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską z późniejszymi zmianami ⁽¹⁾ (porozumienie ramowe z 2010 r.),
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽²⁾ (porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie poprawy funkcjonowania Unii Europejskiej dzięki wykorzystaniu potencjału Traktatu z Lizbony ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie stanu debaty nad przyszłością Europy ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego konferencji w sprawie przyszłości Europy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie stanowiska Parlamentu Europejskiego dotyczącego konferencji w sprawie przyszłości Europy ⁽⁷⁾,
- uwzględniając wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej (2019–2024) pt. „Unia, która mierzy wyżej – Mój program dla Europy”, przedstawione 16 lipca 2019 r. przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen,
- uwzględniając zleconą przez Parlament analizę z lipca 2020 r. pt. „Prawo inicjatywy Parlamentu Europejskiego”,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Prawną oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A9-0142/2022),

A. mając na uwadze, że w art. 15 TUE sprecyzowano, że Rada Europejska nie może pełnić funkcji prawodawczej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 215.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 201.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 90.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 270 z 7.7.2021, s. 71.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 6.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- B. mając na uwadze, że Parlament jest jedyną instytucją UE wybieraną demokratycznie i bezpośrednio przez obywateli; mając na uwadze, że w przeciwieństwie do większości systemów konstytucyjnych państw członkowskich Parlament nie ma ogólnego bezpośredniego prawa inicjatywy ustawodawczej, które zgodnie z art. 17 ust. 2 TUE należy do Komisji, chyba że Traktaty stanowią inaczej;
- C. mając na uwadze, że Traktaty przyznają Parlamentowi Europejskiemu pośrednie prawo inicjatywy ustawodawczej, ponieważ zgodnie z art. 225 TFUE „Parlament Europejski może, stanowiąc większością głosów wchodzących w jego skład członków, żądać od Komisji przedłożenia wszelkich właściwych propozycji w kwestiach, co do których uważa on, że akt Unii jest niezbędny w celu wykonania Traktatów”;
- D. mając na uwadze, że art. 225 TFUE stanowi również, że „[j]eżeli Komisja nie przedłoży wniosku, zawiadamia o tym Parlament Europejski, podając uzasadnienie”;
- E. mając na uwadze, że sprawozdania z własnej inicjatywy i rezolucje Parlamentu stanowią istotne narzędzia w ustanawianiu agendy politycznej UE;
- F. mając na uwadze, że na mocy porozumienia ramowego z 2010 r. Komisja zobowiązała się składać w terminie trzech miesięcy od przyjęcia rezolucji na posiedzeniu plenarnym sprawozdania z konkretnych działań podjętych w odpowiedzi na żądanie Parlamentu o przedłożenie wniosku zgodnie z art. 225 TFUE; mając na uwadze, że niewywiązanie się przez Komisję z tego obowiązku może stanowić zaniechanie działania zgodnie z art. 265 TFUE;
- G. mając na uwadze, że tylko jedną trzecią procedur w ramach inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych Parlamentu sprzed 2019 r. można uznać za zrealizowane z powodzeniem oraz że w przypadku większości przyjętych od 2011 r. sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych (INL) Komisja do 2019 r. nie przedstawiła żadnych odpowiednich wniosków⁽⁸⁾;
- H. mając na uwadze, że porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa przewiduje, że Komisja musi przyjąć specjalny komunikat w sprawie działań podjętych w odpowiedzi na takie żądanie oraz że jeżeli „Komisja zdecyduje, by nie przedkładać wniosku, [...] w stosownych przypadkach [...] przedłoży analizę innych możliwych rozwiązań i ustosunkuje się do wszelkich kwestii podniesionych przez współustawodawców w związku z analizami dotyczącymi »europejskiej wartości dodanej« i »kosztu braku współdziałania na poziomie europejskim«”;
- I. mając na uwadze, że Traktaty przyznają Parlamentowi bezpośrednie prawo inicjatywy w odniesieniu do jego składu, wyboru zasiadających w nim posłów i ich statutu, statutu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz prawa Parlamentu do prowadzenia dochodzeń, w których zastosowanie ma procedura specjalna, oraz w celu wszczęcia procedur związanych z przestrzeganiem praworządności i rewizjami Traktatu;
- J. mając na uwadze, że bezpośrednie prawa inicjatywy Parlamentu są zdecydowanie niewystarczające, aby mógł on reprezentować głos obywateli, społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych w instytucjach europejskich, co w rzeczywistości pozostawia Komisji wyłączność w zakresie inicjatywy ustawodawczej;
- K. mając na uwadze, że zwiększenie roli Parlamentu w ustalaniu programu działań Unii poprzez wzmocnienie prawa inicjatywy Parlamentu wymaga również rozszerzenia zwykłej procedury ustawodawczej na inne dziedziny polityki i wzmocnienia współpracy międzyinstytucjonalnej;

⁽⁸⁾ Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu Europejskiego, Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych, badanie pt. „The European Parliament’s right of initiative” [Prawo inicjatywy Parlamentu Europejskiego], Bruksela, 2020, s. 55 i 57.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- L. mając na uwadze, że Parlament opracował szczególnie ambitną inicjatywę ustawodawczą w sprawie utworzenia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych, którą przyjęto w październiku 2016 r.⁽⁹⁾ i w październiku 2020 r.⁽¹⁰⁾, przez zaproszenie Komisji i Rady do rozpoczęcia negocjacji z Parlamentem w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego zgodnie z art. 295 TFUE; mając na uwadze, że praworządność jest jedną z kwestii, w których można rozwijać prawo inicjatywy Parlamentu;
- M. mając na uwadze, że przyznanie Parlamentowi bezpośredniego prawa inicjatywy przywróciłoby równowagę w procesie legislacyjnym UE;
- N. mając na uwadze, że dowody empiryczne pokazują, że powodzenie inicjatyw realizowanych przez Parlament zasadniczo zależy od trybu podejmowania decyzji przez Radę (większość kwalifikowana lub jednomyślność)⁽¹¹⁾;
- O. mając na uwadze, że w rezolucji w sprawie stanu debaty nad przyszłością Europy Parlament przypomniał „swoją propozycję, by w razie ewentualnej przyszłej zmiany Traktatów prawo inicjatywy ustawodawczej zostało przyznane również Parlamentowi jako bezpośredniemu przedstawicielowi obywateli UE”; mając na uwadze, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy stanowi m.in. historyczną okazję, by promować reformę europejskiej demokracji i traktatów z zaangażowaniem obywateli;
- P. mając na uwadze, że na platformie cyfrowej Konferencji w sprawie przyszłości Europy kwestia demokracji europejskiej była jednym z tematów, który budził największy odzew obywateli;
- Q. mając na uwadze, że w rezolucji w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej Parlament zaproponował, aby „zgodnie ze wspólną praktyką stosowaną w szeregu państw członkowskich [...] obie izby prawodawcy unijnego, tj. Rada, a w szczególności Parlament – jako jedyny organ wybierany bezpośrednio przez obywateli – otrzymały prawo inicjatywy prawodawczej, z zastrzeżeniem podstawowych prerogatyw prawodawczych Komisji”;
- R. mając na uwadze, że Regulamin Parlamentu określa zasady sporządzania projektów rezolucji i ich przyjmowania na mocy art. 225 TFUE; mając na uwadze, że istnieje w praktyce różnica między sprawozdaniami z własnej inicjatywy (INI) a INL; mając na uwadze, że porozumienie ramowe z 2010 r. i porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa nie wprowadzają takiego rozróżnienia;

Bezpośrednie prawo(a) inicjatywy Parlamentu ustanowione w traktatach

1. podkreśla i ubolewa, że Parlament, mimo że jest jedyną instytucją UE wybieraną w wyborach bezpośrednich, nie ma ogólnego bezpośredniego prawa inicjatywy;
2. podkreśla, że już traktat lizboński przyznaje Parlamentowi bezpośrednie prawa inicjatywy, uznając jego kompetencje w zakresie samoorganizacji, funkcję kontrolną oraz legitymację demokratyczną jako jedynej instytucji UE wybieranej w wyborach bezpośrednich;
3. podkreśla, że w systemie instytucjonalnym, w którym Parlament nie ma jeszcze ogólnego bezpośredniego prawa inicjatywy, inicjowane przez niego specjalne procedury ustawodawcze mają szczególną organizacyjną godność i pierwszeństwo przed zwykłymi procedurami ustawodawczymi;
4. przypomina, że w ciągu ostatnich 20 lat Parlament regularnie korzystał z takich specjalnych uprawnień ustawodawczych, mimo że są one niewystarczające; wyraża jednak ubolewanie, że te specjalne procedury ustawodawcze zbyt rzadko kończyły się sukcesem ze względu na brak zgody Komisji i Rady⁽¹²⁾;

⁽⁹⁾ Rezolucja z dnia 25 października 2016 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w kwestii utworzenia unijnego mechanizmu dotyczącego demokracji, praworządności i praw podstawowych – Dz.U. C 215 z 19.6.2018, s. 162.

⁽¹⁰⁾ Rezolucja z dnia 7 października 2020 r. w sprawie ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych – Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 2.

⁽¹¹⁾ Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu Europejskiego, Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych, badanie pt. „The European Parliament’s right of initiative” [Prawo inicjatywy Parlamentu Europejskiego], Bruksela, 2020, s. 12.

⁽¹²⁾ Ibid., s. 34–35.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

5. podkreśla, że Parlament skorzystał ze swojego prawa inicjatywy, uruchamiając procedurę praworządności na mocy art. 7 TUE; potępia brak działań następczych Rady w związku z tą procedurą oraz z późniejszymi, ponawianymi wezwaniami Parlamentu do działania i podkreśla, że brak skutecznego wykorzystania przez Radę art. 7 TUE nadal podważa integralność wspólnych wartości europejskich, wzajemne zaufanie i wiarygodność Unii jako całości; uważa, że należy zapewnić pełne i natychmiastowe wdrożenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii⁽¹³⁾, przy jednoczesnym poszanowaniu roli Parlamentu jako współustawodawcy; uważa, że Unia pozostaje strukturalnie nieprzygotowana do przeciwdziałania regresowi demokracji, praworządności i praw podstawowych oraz ich naruszeniom w państwach członkowskich, uważa, że pogorszenie sytuacji w tych kwestiach w różnych państwach członkowskich ujawniło potrzebę prawdziwej współpracy międzyinstytucjonalnej; głęboko ubolewa nad brakiem właściwej reakcji na inicjatywę Parlamentu dotyczącą ustanowienia unijnego mechanizmu na rzecz demokracji, praworządności i praw podstawowych oraz ponawia swój apel do Komisji i Rady o niezwłoczne rozpoczęcie negocjacji z Parlamentem w sprawie porozumienia międzyinstytucjonalnego;

6. ponawia uzasadniony wniosek dotyczący istnienia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia przez Węgry wartości, na których opiera się Unia; ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że standardowe procedury wysłuchań nie zapewniają równego traktowania Parlamentu z jednej strony oraz Komisji i jednej trzeciej państw członkowskich z drugiej strony, jeśli chodzi o przedstawianie uzasadnionego wniosku i o dostęp do informacji; ubolewa, że wysłuchania nie przyniosły dotąd znaczących postępów w wyeliminowaniu wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia wartości Unii;

7. wyraża ubolewanie, że trzy państwa członkowskie nie ratyfikowały jeszcze zmienionego prawa wyborczego Unii Europejskiej przyjętego w 2018 r.;

8. ponadto wyraża ubolewanie, że Rada nadal odmawia negocjacji z Parlamentem w sprawie jego prawa do prowadzenia dochodzeń, co jest sprzeczne z art. 226 TFUE i zasadą lojalnej współpracy oraz oznacza, że przepis traktatowy pozostaje niewdrożony mimo istnienia takiego obowiązku;

9. wyraża zadowolenie z przyjęcia z inicjatywy Parlamentu nowego statutu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, dzięki czemu statut ten jest zgodny z traktatem lizbońskim;

Prawa inicjatywy Rady i Rady Europejskiej ustanowione w traktatach

10. ubolewa, że w dziedzinie polityki gospodarczej i pieniężnej art. 121 TFUE przewiduje jedynie obowiązek informowania Parlamentu; zauważa również, że Rada korzysta z art. 121 TFUE jako prawa inicjatywy de facto w tej dziedzinie, i domaga się powiększenia zakresu odpowiedzialności Parlamentu jako jedynej instytucji UE reprezentującej głos obywateli;

11. przyznaje ponadto, że Rada Europejska korzysta z art. 68 TFUE jako prawa inicjatywy de facto w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; zwraca uwagę, że Rada Europejska nie jest współprawodawcą oraz że przyjmowanie przez Radę Europejską wieloletnich programów operacyjnych w tym obszarze bez obowiązku konsultowania się z Parlamentem lub Komisją powinno ulec zmianie zważywszy na szczególnie poważny wpływ tych dziedzin polityki na prawa podstawowe obywateli; apeluje o przyznanie Parlamentowi i Radzie tej kompetencji na równych zasadach przy okazji zbliżającego się przeglądu traktatu;

12. zauważa, że zgodnie z art. 76 TFUE Rada, za pośrednictwem jednej czwartej państw członkowskich, ma podobnie jak Komisja prawo inicjatywy w zakresie współpracy w dziedzinie prawa administracyjnego oraz współpracy policyjnej i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;

13. zauważa, że zmiany te wpisują się w szerszą tendencję do coraz większej nierównowagi między Radą, Radą Europejską i Komisją w zakresie uprawnień decyzyjnych we wszystkich obszarach polityki, w różnym stopniu; podkreśla, że praktyka ta narusza ustanowioną w Traktatach strukturę instytucjonalną UE; uważa, że należy przywrócić równowagę na korzyść legitymacji demokratycznej przez nadanie równoważnych praw Parlamentowi;

⁽¹³⁾ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

14. z zaniepokojeniem odnotowuje brak przejrzystości w korzystaniu z przewidzianego w art. 241 TFUE pośredniego prawa inicjatywy Rady; wzywa Radę do publikowania, w sposób przyjazny dla użytkownika i we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, wszystkich wniosków złożonych w oparciu o tę podstawę prawną i nalega, by Rada zapewniła jak najwyższy poziom przejrzystości we wszystkich swoich aktach⁽¹⁴⁾, przy pełnym poszanowaniu przepisów UE dotyczących dostępu do dokumentów;

Pośrednie prawo inicjatywy Parlamentu ustanowione w traktatach

15. przypomina, że od czasu traktatu z Maastricht Parlament, w uznaniu jego wyjątkowej legitymacji demokratycznej, ma prawo zwracać się do Komisji o przedkładanie wniosków ustawodawczych;

16. zauważa, że zgodnie z art. 225 TFUE żądania te muszą mieścić się w zakresie kompetencji Unii, a obecnie jedynym obowiązkiem Komisji jest poinformowanie Parlamentu o powodach nieprzedstawienia wniosku;

17. przypomina, że Parlament i Komisja uzgodniły dalsze wzmocnienie tego prawa w porozumieniu ramowym z 2010 r.; zauważa, że Komisja zobowiązała się składać w terminie trzech miesięcy sprawozdanie z działań podjętych w odpowiedzi na żądania Parlamentu oraz – jeżeli tak postanowi kolegium komisarzy – przedstawiać odpowiedni wniosek ustawodawczy;

18. uważa, że nadszedł czas, by wykazać się ambitniejszą wolą polityczną, a zatem wzywa do namysłu nad przeglądem porozumienia ramowego z 2010 r., aby zadbać o silniejsze prawo inicjatywy Parlamentu;

19. wyraża ubolewanie, że do 2019 r. w ramach działań następczych w związku ze sprawozdaniami Parlamentu z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych przyjętych zgodnie z art. 225 TFUE Komisja tylko w mniejszości przypadków przedłożyła wnioski ustawodawcze w odpowiedzi na żądania Parlamentu⁽¹⁵⁾; wyraża ponadto ubolewanie, że w większości przypadków nie dotrzymano terminów, w których Komisja powinna odpowiedzieć na żądania Parlamentu i przedłożyć wnioski ustawodawcze;

20. uważa, że obowiązek Komisji polegający wyłącznie na informowaniu Parlamentu o powodach niepodejmowania działań następczych w odniesieniu do INL przyjętego większością głosów posłów do Parlamentu jest zdecydowanie zbyt słaby, w związku z czym z ogromnym zadowoleniem przyjmuje poparcie przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen dla prawa inicjatywy Parlamentu oraz jej zobowiązanie do udzielania zawsze odpowiedzi na żądania Parlamentu na mocy art. 225 TFUE w drodze aktu ustawodawczego, przy pełnym poszanowaniu zasad proporcjonalności, pomocniczości i lepszego stanowienia prawa; oczekuje, że Komisja podtrzyma to zobowiązanie do zainicjowania prac legislacyjnych w odpowiedzi na wszelkie takie wnioski Parlamentu przyjęte w ramach INL większością głosów posłów do Parlamentu; uważa, że to zobowiązanie powinno być bardziej zdecydowane i że należy wzmocnić uprawnienia Parlamentu do wpływania na program działań UE;

⁽¹⁴⁾ Rezolucja z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017 Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego przejrzystości podczas dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE (Dz.U. C 411 z 27.11.2020, s. 149).

⁽¹⁵⁾ Dyrekcja Generalna ds. Polityki Wewnętrznej Parlamentu Europejskiego, Departament Tematyczny ds. Praw Obywatelskich i Spraw Konstytucyjnych, badanie pt. „The European Parliament’s right of initiative” [Prawo inicjatywy Parlamentu Europejskiego], Bruksela, 2020, s. 54.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

21. wyraża uznanie dla obecnego kolegium komisarzy za terminowe udzielanie odpowiedzi na wszystkie żądania Parlamentu⁽¹⁶⁾, z wyjątkiem jednego przypadku⁽¹⁷⁾; podkreśla ponadto, że tylko w jednym przypadku w odpowiedzi na żądanie PE nie przedłożono wniosku ustawodawczego; uważa, że świadczy to o utrwaleniu się międzyinstytucjonalnego precedensu, i oczekuje, że Komisja będzie nadal wywiązywać się ze zobowiązania do odpowiedzi na wszystkie żądania;

22. uważa, że refleksja nad parlamentarnym prawem inicjatywy musi iść w parze z szerszą refleksją nad inicjatywą polityczną w unijnym procesie decyzyjnym;

23. sugeruje, że należy usprawnić działania podejmowane w następstwie europejskich inicjatyw obywatelskich (EIO), i podkreśla, że jeżeli Komisja nie opublikowała swoich zamiarów w wyznaczonym terminie lub oświadczyła w komunikacie, że nie zamierza podjąć działań w związku z EIO, która spełniła wymogi proceduralne i jest zgodna z traktatami, a w szczególności z podstawowymi wartościami Unii zapisanymi w art. 2 TUE, Parlament powinien mieć możliwość zadecydowania o podjęciu działań następczych w związku z EIO w drodze INL;

Przyszłość parlamentarnego prawa inicjatywy

24. jest głęboko przekonany, że ogólne i bezpośrednie prawo inicjatywy dodatkowo wzmocniłoby legitymację demokratyczną Unii, poprawiłoby pozycję obywateli Unii i odzwierciedlałoby ewolucję kompetencji Unii i jej instytucji w kierunku silniejszej demokracji europejskiej;

25. uważa, że Parlament, jako jedyna instytucja UE wybierana w wyborach bezpośrednich, powinien otrzymać prawo do składania wniosków legislacyjnych;

26. zdecydowanie uważa, że trzeba tak zmienić traktaty, by Parlament, jako jedyna instytucja UE wybierana w wyborach bezpośrednich i w związku z tym reprezentująca głos obywateli w unijnym procesie decyzyjnym, otrzymał ogólne i bezpośrednie prawo inicjowania procesów legislacyjnych; podkreśla, że Parlament powinien wszcząć procedurę na mocy art. 48 TUE w celu ustanowienia takiego prawa inicjatywy ustawodawczej; uważa, że parlamentarne prawo inicjatywy powinno mieć zastosowanie co najmniej do tych obszarów polityki, w których Parlament jest uprawniony do uchwalania przepisów jako współprawodawca;

27. podkreśla, że Konferencja w sprawie przyszłości Europy była bezprecedensową okazją do zaradzenia obecnym niedociągnięciom i nadania nowego impulsu demokracji europejskiej, i zdecydowanie zachęca, by zastosować się do zaleceń uczestników konferencji na rzecz rzeczywistego prawa inicjatywy dla Parlamentu;

28. ponownie zwraca uwagę na szczególną i wzmocnioną godność organizacyjną spraw objętych obecnie inicjatywą Parlamentu oraz w związku z tym uważa, że takim wyłącznym prawem należy również objąć sprawy, w których szczególnie ważna jest legitymacja demokratyczna i suwerenność Unii;

⁽¹⁶⁾ Odpowiedzi Komisji na następujące rezolucje Parlamentu:

- rezolucja z 8 października 2020 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie finansów cyfrowych: pojawiające się zagrożenia w zakresie kryptoaktywów – wyzwania regulacyjne i nadzorcze w obszarze usług, instytucji i rynków finansowych (Dz.U. C 395 z 29.9.2021, s. 72);
- rezolucja z 22 października 2020 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie unijnych ram prawnych mających na celu zatrzymanie i odwrócenie globalnego wylesiania spowodowanego przez UE (Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 175);
- rezolucja z 20 października 2020 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie aktu prawnego o usługach cyfrowych: dostosowanie przepisów prawa handlowego i cywilnego w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność internetową (Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 31);
- rezolucja z 20 października 2020 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie aktu prawnego o usługach cyfrowych: poprawa funkcjonowania jednolitego rynku (Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 2);
- rezolucja z 20 października 2020 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie ram aspektów etycznych sztucznej inteligencji, robotyki i powiązanych z nimi technologii (Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 63);
- rezolucja z 20 października 2020 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie systemu odpowiedzialności cywilnej za sztuczną inteligencję (Dz.U. C 404 z 6.10.2021, s. 107);
- rezolucja z 21 stycznia 2021 r. zawierająca zalecenia dla Komisji w sprawie prawa do bycia offline (Dz.U. C 456 z 10.11.2021, s. 161).

⁽¹⁷⁾ Odpowiedź Komisji na rezolucję Parlamentu z 13 maja 2020 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie siatki bezpieczeństwa chroniącej beneficjentów programów UE: ustanowienie planu awaryjnego dotyczącego WRF (Dz.U. C 323 z 11.8.2021, s. 2).

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

29. zauważa, że obecne prawo inicjatywy Parlamentu obejmuje różne specjalne procedury ustawodawcze, np. w przypadku regulacji dotyczących jego składu, wyboru posłów i ich statutu, statutu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, a także uprawnień śledczych Parlamentu;

30. uważa, że traktaty tylko w niewielkim stopniu regulują takie procedury, i wzywa do zawarcia nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego między trzema instytucjami poświęconego wyłącznie tej kwestii, z pełnym poszanowaniem jej szczególnej godności organizacyjnej i wzmacniając legitymację demokratyczną Unii Europejskiej; uważa, że to nowe porozumienie międzyinstytucjonalne mogłoby przewidzieć środki powalające uniknąć instytucjonalnego blokowania spraw;

31. uważa, że regulamin Parlamentu powinien lepiej odzwierciedlać szczególny charakter tych procedur ustawodawczych; zaleca w szczególności, aby wtedy, gdy przyjęcie aktu przez Parlament wymaga zatwierdzenia przez Radę lub jej zgody oraz opinii lub zgody Komisji, Parlament – po głosowaniu nad proponowanym aktem – rozpoczynał procedurę konsultacji z tymi instytucjami; jest również zdania, że Parlament powinien usprawnić procedury zmiany takich proponowanych aktów na podstawie wyników tych konsultacji;

32. uważa, że rozszerzenie zakresu zwykłej procedury ustawodawczej i zdefiniowanie takiej zwykłej procedury ustawodawczej, w której Parlament korzysta z prawa inicjatywy, należy postrzegać jako procesy uzupełniające się;

33. uważa, że uznanie bezpośredniego prawa inicjatywy Parlamentu nie wykluczałoby zachowania przez Komisję równoczesnego prawa inicjatywy ustawodawczej lub zachowania na nie wyłączności między innymi w sprawach budżetowych; jest również gotowy rozważyć w ściśle określonych dziedzinach bezpośrednie prawo inicjatywy ustawodawczej dla Rady; apeluje do trzech instytucji, by rozwały, jak równoważne prawa inicjatywy mogą skutecznie współistnieć i być w praktyce wdrażane;

34. zobowiązuje się, że będzie w pełni wykorzystywał, rozwijał i wzmacniał potencjał pośredniego prawa inicjatywy Parlamentu, przewidzianego w traktatach i rozwijanego w porozumieniach międzyinstytucjonalnych oraz dzięki zaangażowaniu się przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen;

35. uważa, że porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa odgrywa kluczową rolę w zagwarantowaniu szerszej i przejrzystej współpracy w całym cyklu legislacyjnym i pozwala lepiej zrozumieć stanowiska poszczególnych instytucji;

36. wzywa do przeprowadzenia wspólnej oceny funkcjonowania porozumienia ramowego z 2010 r. oraz potrzeby ukierunkowanego przeglądu, aby jego postanowienia i ramy czasowe związane z pośrednim prawem inicjatywy Parlamentu były skutecznie przestrzegane; apeluje do Rady i Komisji, by wraz Parlamentem wspólnie oceniły zakres, w jakim należy zmienić porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa w celu wyeliminowania ewentualnych przeszkód w korzystaniu przez Parlament z prawa do przedstawiania inicjatyw ustawodawczych;

37. uważa, że powinien zmienić swoje przepisy, procedury i wymogi, również w odniesieniu do sporządzania sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych na mocy art. 225 TFUE, aby zapewnić, że wnioski będą ukierunkowane na wskazany cel i dobrze uzasadnione; proponuje usprawnienie procedur przewidzianych w Regulaminie Parlamentu Europejskiego dotyczących sporządzania i przyjmowania rezolucji na mocy art. 225 TFUE, aby zapewnić, że Komisja odpowiednio uwzględni każde żądanie podjęcia inicjatywy ustawodawczej, zawsze z poszanowaniem porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, niezależnie od rezolucji parlamentarnej, która zawiera to żądanie;

38. zobowiązuje się do preferowania tych instrumentów jako głównego sposobu zwracania się do Komisji o przedłożenie wniosków ustawodawczych; wskazuje w związku z tym, że należy kierować żądania wyłącznie do Komisji oraz dopilnować, aby treść sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych nie wykraczała poza zatwierdzony zakres sprawozdania; podkreśla, że do przyjmowania przez Parlament ukierunkowanych na wskazany cel i dobrze uzasadnionych sprawozdań zgodnie z art. 225 TFUE konieczne jest zapewnienie niezbędnych zdolności technicznych i administracyjnych;

39. zwraca uwagę, że trzeba zapewnić ścisłą współpracę z Komisją na każdym etapie prac nad sprawozdaniami z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych, aby proces ten był jak najbardziej skuteczny, przejrzysty i włączający; podkreśla w tym względzie rolę Konferencji Przewodniczących Komisji oraz Konferencji Przewodniczących;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

40. podkreśla, że Parlament w pełni przestrzega porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, w którym położono akcent na konieczność uprzedniej analizy europejskiej wartości dodanej, a także oceny kosztów braku działań na poziomie europejskim, oraz że posiada strukturę umożliwiającą podjęcie działań związanych z oceną wpływu, w zakresie, w jakim jest to możliwe, przed przedstawieniem sprawozdania INL w celu wzmocnienia oceny europejskiej wartości dodanej przewidzianej w tymże porozumieniu;

41. uważa, że Komisja, oceniając zasady pomocniczości, proporcjonalności i lepszego stanowienia prawa w odpowiedzi na zgłaszane na mocy art. 225 TFUE żądania Parlamentu o przedłożenie wniosków ustawodawczych, powinna należycie uwzględnić towarzyszące im analizy Parlamentu dotyczące europejskiej wartości dodanej i kosztu braku współdziałania na poziomie europejskim; zwraca uwagę, że zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja jest już zobowiązana do odpowiedzi na wszelkie kwestie poruszone przez współprawodawców w związku z takimi analizami;

42. uważa ponadto, że Komisja powinna jednoznacznie nawiązywać w projektach wniosków przyjętych w następstwie wniosków Parlamentu na mocy art. 225 TFUE do odpowiednich sprawozdań INL, by zapewnić wyraźny „ślad legislacyjny”;

43. zobowiązuje się do zadbania o ściślejszą koordynację z Komitetem Regionów i Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym przez należyte uwzględnianie ich opinii w procedurach opartych o art. 225 TFUE;

44. ponownie podkreśla, że dostępność, etyka i przejrzystość mają nadrzędne znaczenie i muszą przyświecać działaniom wszystkich instytucji UE; apeluje o udostępnianie wszystkich istotnych informacji o sprawozdaniach z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych, w tym o etapach procedur wewnętrznych lub o działaniach następczych Komisji, tak by informacje te były łatwo dostępne w internecie we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej;

45. ponownie podkreśla znaczenie etapu poprzedzającego prace ustawodawcze i przypomina o roli Parlamentu przewidzianej w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa oraz w porozumieniu ramowym z 2010 r.; wzywa do przyspieszenia prac nad utworzeniem wspólnej bazy danych na temat prac ustawodawczych, o której mowa w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa;

46. przypomina o znaczeniu udziału obywateli i społeczeństwa obywatelskiego dla legitymacji demokratycznej UE; apeluje do wszystkich instytucji UE, by w znaczący sposób włączały ich do podejmowania decyzji na wszystkich etapach cyklu polityki;

o

o o

47. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0243

Globalne zagrożenia dla prawa do aborcji: możliwość zniesienia prawa do aborcji w USA przez amerykański Sąd Najwyższy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie globalnych zagrożeń dla prawa do aborcji: możliwość zniesienia prawa do aborcji w USA przez amerykański Sąd Najwyższy (2022/2665(RSP))

(2022/C 493/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych z 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r.,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej z 1965 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z 2006 r.,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ uzgodnione w 2015 r., a w szczególności cele nr 1, 3 i 5 dotyczące odpowiednio eliminacji ubóstwa, dobrego zdrowia i jakości życia oraz równouprawnienia płci,
- uwzględniając pekińską platformę działania z 1995 r. i wyniki dotyczących jej konferencji przeglądowych,
- uwzględniając Międzynarodową Konferencję na temat Ludności i Rozwoju (ICPD), która odbyła się w Kairze w 1994 r., oraz jej program działania, a także wyniki powiązanych z nią konferencji przeglądowych,
- uwzględniając szczyt w Nairobi z 2019 r. zorganizowany w 25. rocznicę ICPD pod hasłem „Accelerating the Promise” [Przyspieszenie spełnienia obietnicy] oraz zobowiązania zainteresowanych stron dotyczące zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tym zakresie,
- uwzględniając pakiet informacyjny na temat zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych wydany przez Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka (OHCHR) w 2020 r.,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka z 1950 r.,
- uwzględniając wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) z 2015 r. pt. „Safe abortion: technical and policy guidance for health systems” [Bezpieczna aborcja – wytyczne techniczne i polityczne dla systemów ochrony zdrowia],
- uwzględniając wytyczne WHO z 8 marca 2022 r. pt. „Abortion care guideline” [Wytyczne dotyczące opieki aborcyjnej],
- uwzględniając oświadczenie OHCHR z 14 września 2021 r. pt. „UN experts denounce further attacks against right to safe abortion and Supreme Court complicity” [Ekspersi ONZ potępiają kolejne zakusy na prawo do bezpiecznej aborcji i współudział Sądu Najwyższego],
- uwzględniając sprawozdanie Funduszu Ludnościowego ONZ (UNFPA) na temat stanu ludności na świecie z marca 2022 r. pt. „Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy” [Dostrzec niewidoczne – konieczność działania w związku z zaniedbanym kryzysem dotyczącym nieplanowanych ciąży],

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- uwzględniając sprawozdanie Pew Research Center z 6 maja 2022 r. pt. „America's Abortion quandary” [Amerykański dylemat aborcji],
- uwzględniając konstytucję Stanów Zjednoczonych Ameryki,
- uwzględniając wyrok w sprawie *Roe kontra Wade*, 410 U.S. 113 (1973),
- uwzględniając wstępny projekt opinii Sądu Najwyższego Stanów Zjednoczonych nr 19-1392 ⁽¹⁾ sporządzony przez sędziego Samuela Alito w sprawie *Thomas E. Dobbs, urzędnik ds. zdrowia w Departamencie Zdrowia Stanu Missisipi, i in. kontra Jackson Women's Health Organization i inni*, z lutego 2022 r., który wyciekł do prasy w maju 2022 r.,
- uwzględniając ustawę teksańskiego senatu nr 8 (SB 8) i powiązaną z nią ustawę teksańskiej izby reprezentantów nr 1515 (HB 1515) z września 2021 r. dotyczącą aborcji, w tym aborcji po stwierdzeniu bicia serca dziecka w łonie matki, dopuszczając wniesienie pozwu przez osobę fizyczną,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy z 2014 r. w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej z 2009 r. (zwaną dalej „kartą”),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 października 2021 r. w sprawie antyaborcyjnego prawa stanowego w Teksasie (Stany Zjednoczone) ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw w tej dziedzinie w UE w kontekście zdrowia kobiet ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 listopada 2021 r. w sprawie pierwszej rocznicy faktycznego zakazu aborcji w Polsce ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie pogorszenia sytuacji w zakresie praw kobiet i równouprawnienia w UE ⁽⁵⁾,
- uwzględniając unijny plan działania na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych na lata 2021–2025 (GAP III),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie przyszłych wyzwań w dziedzinie praw kobiet w Europie: ponad 25 lat po deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformie działania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2022 r. w sprawie wpływu wojny z Ukrainą na kobiety ⁽⁷⁾,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ <https://www.politico.com/news/2022/05/02/supreme-court-abortion-draft-opinion-00029473>

⁽²⁾ Dz.U. C 132 z 24.3.2022, s. 189.

⁽³⁾ Dz.U. C 81 z 18.2.2022, s. 43.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 205 z 20.5.2022, s. 44.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 102.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 465 z 17.11.2021, s. 160.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0206.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- A. mając na uwadze, że według WHO zabieg aborcji jest podstawowym elementem kompleksowych usług opieki zdrowotnej, a około 45 % wszystkich aborcji jest niebezpiecznych, w tym 97 % z nich jest przeprowadzanych w krajach rozwijających się⁽⁸⁾; mając na uwadze, że według UNFPA⁽⁹⁾ liczbę nieplanowanych ciąż szacuje się 121 mln rocznie, a ponad 60 % z nich kończy się aborcją; mając na uwadze, że w ostatnich latach przeciwnicy poszanowania zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz niezależności kobiet wywierali znaczący wpływ na prawo krajowe i politykę krajową, a uwsteczniające inicjatywy były podejmowane w skali świata, w tym w kilku państwach członkowskich; mając na uwadze, że wzrost znaczenia skrajnej prawicy przyczynia się również do tego widocznego na całym świecie regresu prawa kobiet do aborcji;
- B. mając na uwadze, że Komitet ds. Likwidacji Dyskryminacji Kobiet stwierdził, że penalizacja usług aborcyjnych nie działa odstraszająco; mając na uwadze, że – jak stwierdziła grupa robocza ONZ ds. przeciwdziałania dyskryminacji kobiet i dziewcząt – tam, gdzie aborcja jest uznawana za przestępstwo i podlega ograniczeniom prawnym, bezpieczne przerwanie ciąży nie jest możliwe dla wszystkich kobiet ze względu na ich sytuację społeczno-gospodarczą, a tym samym staje się przywilejem kobiet o korzystnej sytuacji społeczno-gospodarczej, podczas gdy kobiety o ograniczonych zasobach są zmuszone do uciekania się do niebezpiecznych i nielegalnych aborcji zagrażających ich życiu i zdrowiu; mając na uwadze, że według WHO „odsetek niebezpiecznych aborcji jest znacznie wyższy w krajach, w których obowiązują bardzo restrykcyjne przepisy dotyczące aborcji, niż w krajach, w których obowiązują mniej restrykcyjne przepisy”⁽¹⁰⁾;
- C. mając na uwadze, że niebezpieczna aborcja jest główną, lecz możliwą do uniknięcia przyczyną matczynej umieralności i zachorowalności; mając na uwadze, że brak dostępu do bezpiecznej i legalnej opieki aborcyjnej to zasadniczy problem zdrowia publicznego i praw człowieka; mając na uwadze, że zakaz aborcji, a tym samym zmuszanie kobiet do poszukiwania niebezpiecznych i nielegalnych możliwości aborcji powoduje wzrost matczynej umieralności i zachorowalności;
- D. mając na uwadze, że Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych ustanowił precedens w przełomowej sprawie *Roe* kontra *Wade*, (1973 r.), następnie potwierdzonej w wyroku *Planned Parenthood* kontra *Casey* (1992) i *Whole Woman's Health* kontra *Hellerstedt* (2016), gwarantując w USA konstytucyjne prawo do legalnej aborcji, którą można wykonywać do czasu osiągnięcia przez płód zdolności do samodzielnego przeżycia poza organizmem matki (pre-viability abortion); mając na uwadze, że niedawny wyciek do prasy wstępnego projektu opinii Sądu Najwyższego sporządzonego przez sędziego Samuela Alito w sprawie *Thomas E. Dobbs*, urzędnik ds. zdrowia w Departamencie Zdrowia Stanu Missisipi, i in. kontra *Jackson Women's Health Organization* i inni, unieważniłby wyrok w sprawie *Roe* kontra *Wade* i ograniczył prawa konstytucyjne w USA; mając na uwadze, że Sąd Najwyższy ma wydać ostateczny wyrok przed końcem czerwca 2022 r.; mając na uwadze, że ujawniony projekt opinii jest niezwykle szkodliwy dla praw do aborcji, gdyż przyjmując takie orzeczenie, Sąd Najwyższy umożliwiłby państwom zakaz aborcji przez cały okres ciąży i dał możliwość wprowadzenia całkowitego zakazu aborcji, co z kolei pozbawiłoby kobiety i dziewczęta w USA ochrony wynikającej z przysługujących im obecnie praw;
- E. mając na uwadze, że orzeczenie Sądu Najwyższego, które mogłoby unieważnić wyrok w sprawie *Roe* kontra *Wade*, miałooby wpływ na życie kobiet i dziewcząt w Stanach Zjednoczonych, a szkodliwe konsekwencje odczułyby osoby znajdujące się w trudnej sytuacji; mając na uwadze, że unieważnienie wyroku w sprawie *Roe* kontra *Wade* mogłoby mieć negatywny wpływ na inne prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne; mając na uwadze, że ograniczenia lub zakaz prawa do aborcji w Stanach Zjednoczonych miałyby nieproporcjonalny wpływ na kobiety żyjące w ubóstwie, w szczególności na kobiety będące ofiarami uprzedzeń rasowych, w tym kobiety czarnoskóre, latynoskie i wywodzące się z rdzennej ludności, a także na kobiety z obszarów wiejskich, osoby LGBTIQ, kobiety z niepełnosprawnościami, nastolatki, migrantki, w tym migrantki o nieuregulowanym statusie, oraz monoparentalne gospodarstwa domowe prowadzone przez kobiety; mając na uwadze, że publiczne usługi aborcyjne mogą zapewnić powszechny dostęp do bezpiecznej i legalnej aborcji dla wszystkich kobiet, w tym kobiet znajdujących się w trudnej sytuacji społeczno-gospodarczej;

⁽⁸⁾ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/abortion>

⁽⁹⁾ Sprawozdanie UNFPA na temat stanu ludności na świecie z marca 2022 r. pt. „Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy” [Dostrzec niewidoczne – konieczność działania w związku z zaniedbanym kryzysem dotyczącym nieplanowanych ciąż].

⁽¹⁰⁾ <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/abortion>

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- F. mając na uwadze, że ujawniony projekt opinii Sądu Najwyższego jest następstwem niedawnych nieustających wysiłków na szczeblu państwowym mających na celu ograniczenie i zakazanie aborcji w USA, a także mając na uwadze, że od 2011 r. stany USA uchwaliły prawie 500 ustaw ograniczających dostęp do aborcji; mając na uwadze, że ograniczenia w dostępie do aborcji zmuszą osoby, zwłaszcza te, które nie dysponują zasobami lub informacjami, do dalekich podróży, do donoszenia ciąży wbrew ich woli lub do uciekania się do niebezpiecznych aborcji przeprowadzanych samodzielnie w domu, a także osoby te mogą stać się przedmiotem śledztwa lub postępowania karnego;
- G. mając na uwadze, że Teksas uchwalił niedawno ustawę senatu nr 8 (SB 8), która zakazuje aborcji od chwili, gdy można stwierdzić bicie serca płodu, tj. po około sześciu tygodniach ciąży, i która nie przewiduje wyjątków w przypadku gwałtu, kazirodztwa lub stanu zdrowia płodu uniemożliwiającego przeżycie po urodzeniu; mając na uwadze, że Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych umożliwił wejście w życie tej ustawy, a Teksas zdołał uniknąć kontroli sądowej jej zgodności z konstytucją, zwalniając urzędników rządowych z egzekwowania prawa i stwarzając prawną możliwość dla obywateli, którzy w zamian za rekompensatę w wysokości 10 000 USD mogą pozwać osoby zapewniające opiekę aborcyjną lub pomagające w przeprowadzeniu aborcji wbrew zakazowi, ponieważ prawo jest trudniejsze do zakwestionowania, gdy nie ma jednego organu odpowiedzialnego za jego egzekwowanie; mając na uwadze, że przepis umożliwiający obywatelom pozwanie każdego, kto świadczy usługi aborcyjne, powoduje ryzyko niekontrolowanego prześladowania;
- H. mając na uwadze, że co najmniej 12 stanów przyjęło i wprowadziło takie same przepisy, jakie zawarto w teksańskiej ustawie nr 8, lub powiadomiło o zamiarze wprowadzenia takich przepisów; mając na uwadze, że ustawodawcy z Idaho i Oklahomy uchwaliли niedawno ustawy zakazujące aborcji wzorujące się na teksańskiej ustawie nr 8, w tym w przypadku Oklahomy ustawa przewiduje zakaz aborcji od momentu zapłodnienia;
- I. mając na uwadze, że gdyby Sąd Najwyższy postanowił uchylić wyrok *Roe* kontra *Wade*, decyzję o legalności aborcji podejmowałyby ponownie poszczególne stany; mając na uwadze, że 13 stanów uchwaliło już akty prawne znoszące prawo do aborcji, których celem jest natychmiastowe zakazanie lub ograniczenie dostępu do aborcji w przypadku uchylecia wyroku *Roe* kontra *Wade*; mając na uwadze, że 26 stanów, łącznie ze wspomnianymi 13 stanami, z pewnością lub prawdopodobnie ograniczy lub zniesie prawo do aborcji w przypadku uchylecia ochrony konstytucyjnej, ponieważ inne stany mogłyby podjąć próbę przywrócenia przepisów przyjętych przed 1973 r. (np. Michigan, Wisconsin i Wirginia Zachodnia) albo wprowadzenia niedawno przyjętych ograniczeń aborcyjnych, które zostały zablokowane przez sądy (Alabama, Georgia, Iowa, Ohio i Karolina Południowa);
- J. mając na uwadze, że do niemal wszystkich przypadków śmierci wynikających z niebezpiecznych aborcji dochodzi w krajach, w których aborcja jest poważnie ograniczona; mając na uwadze, że szacuje się, iż roczna liczba zgonów w USA z powodu niebezpiecznych aborcji wzrosłaby o 21 % ⁽¹¹⁾ w drugim roku po wejściu w życie zakazu; mając na uwadze, że takim zgonom można całkowicie zapobiec;
- K. mając na uwadze, że powikłania w trakcie ciąży i porodu są główną przyczyną zgonów wśród nastolatek w wieku od 15 do 19 lat na całym świecie; mając na uwadze, że Komitet Praw Dziecka ONZ ⁽¹²⁾ wzywa kraje do depenalizacji aborcji i zagwarantowania dziewczętom dostępu do bezpiecznych zabiegów aborcyjnych; mając na uwadze, że ewentualne zakazy aborcji mogłyby odwrócić tendencję do malejącego wskaźnika ciąży nastolatek w USA; mając na uwadze, że nastoletnie matki znacznie częściej zaprzestają nauki i doświadczają bezrobocia, co potęguje cykl ubóstwa;
- L. mając na uwadze, że w kontekście uchylecia wyroku *Roe* kontra *Wade* coraz większe zaniepokojenie budzi kwestia ochrony danych; mając na uwadze, że za pomocą aplikacji pozwalających śledzić cykl miesięczkowy lub narzędzi geolokalizacji i wyszukiwarek można gromadzić dane dotyczące osób, które zwróciły się do kliniki aborcyjnej, zakupiły tabletki aborcyjne lub szukały informacji na ten temat; mając na uwadze, że na tej podstawie można kierować działania przeciwko konkretnym osobom lub wykorzystywać zebrane informacje przeciwko nim; ⁽¹³⁾;

⁽¹¹⁾ <https://ncpolicywatch.com/2022/05/05/study-shows-an-abortion-ban-may-lead-to-a-21-increase-in-pregnancy-related-deaths/>

⁽¹²⁾ Komitet Praw Dziecka ONZ, Komentarz ogólny nr 20 z dnia 6 grudnia 2016 r. w sprawie przestrzegania praw dziecka w okresie dojrzewania, pkt 60.

⁽¹³⁾ <https://www.vice.com/en/article/m7vzjb/location-data-abortion-clinics-safegraph-planned-parenthood>

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- M. mając na uwadze, że organizacje pozarządowe i konserwatywne ośrodki analityczne należące do amerykańskiej chrześcijańskiej prawicy finansują na całym świecie ruch odmawiający kobietom prawa wyboru; mając na uwadze, że finansowanie to jest znaczne; mając na uwadze, że jeżeli wyrok *Roe* kontra *Wade* zostanie uchylony, może to spowodować wzrost przepływów finansowych oraz ponowną presję w skali światowej ze strony grup odmawiających kobietom prawa wyboru;
- N. mając na uwadze, że uchylene wyroku *Roe* kontra *Wade* przez Sąd Najwyższy może ośmielić lub zachęcić ruchy odmawiające kobietom prawa wyboru do wywierania nacisku na rządy i sądy poza Stanami Zjednoczonymi, aby zniosły one prawa do aborcji i zaprzępaściły ważne postępy osiągnięte w ostatnich dziesięcioleciach, kiedy to ponad 60 krajów⁽¹⁴⁾ zreformowało swoje przepisy i politykę w zakresie aborcji w celu usunięcia ograniczeń i barier;
- O. mając na uwadze, że pomimo ogólnych postępów w zakresie ochrony zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych na całym świecie, w tym w Europie, poważne zaniepokojenie budzi regres prawa dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji; mając na uwadze, że uchylene wyroku *Roe* kontra *Wade* mogłoby wzmocnić ruch antyaborcyjny w Unii Europejskiej; mając na uwadze, że Polska jest jedynym państwem członkowskim UE, które usunęło ze swojego prawodawstwa podstawę do aborcji, ponieważ nielegalny Trybunał Konstytucyjny orzekł 22 października 2020 r. o odebraniu polskim kobietom przysługujących im od dawna praw, a tym samym wprowadził de facto zakaz aborcji; mając na uwadze, że aborcja jest zakazana na Malcie; mając na uwadze, że aborcja medyczna we wczesnym okresie ciąży nie jest legalna na Słowacji i nie jest dostępna na Węgrzech; mając na uwadze, że we Włoszech zmniejsza się również dostęp do aborcji⁽¹⁵⁾; mając na uwadze, że w innych państwach członkowskich UE, na przykład od niedawna w Chorwacji⁽¹⁶⁾;; odmawia się dostępu do opieki aborcyjnej; mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie muszą bronić zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz podkreślać, że prawa kobiet są niezbywalne i że nie można ich odebrać ani osłabić; mając na uwadze, że dla UE i jej państw członkowskich kluczowe znaczenie mają dalsze postępy w zapewnianiu dostępu do bezpiecznej, legalnej i świadczonej na czas opieki aborcyjnej zgodnie z zaleceniami i dowodami przedstawionymi przez WHO;
- P. mając na uwadze, że prawa seksualne i reprodukcyjne, w tym bezpieczna i legalna aborcja, stanowią prawo podstawowe; mając na uwadze, że penalizacja bezpiecznej i legalnej opieki aborcyjnej, jej opóźnianie i odmawianie dostępu do niej stanowi formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt; mając na uwadze, że wiele organów zajmujących się prawami człowieka orzekło, iż odmowa bezpiecznej i legalnej aborcji może stanowić tortury lub okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie; mając na uwadze, że niebezpieczne aborcje, które prowadzą do śmierci w związku z zakazem aborcji, należy rozumieć jako „arbitralne zabójstwa uwarunkowane płcią, których ofiarami są wyłącznie kobiety, i wynikające z dyskryminacji zapisanej w prawie”⁽¹⁷⁾;
- Q. mając na uwadze, że międzynarodowe organy praw człowieka wielokrotnie i konsekwentnie potwierdzały, że penalizacja i ograniczenia aborcji są sprzeczne z międzynarodowymi zobowiązaniami państw w zakresie praw człowieka, które są chronione w międzynarodowym i europejskim prawie dotyczącym praw człowieka, takim jak Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet oraz europejska konwencja praw człowieka; mając na uwadze, że zmuszanie kobiet do poszukiwania nielegalnych możliwości aborcji, do podróży do innych krajów w celu przerwania ciąży lub do donoszenia ciąży wbrew ich woli stanowi naruszenie praw człowieka kobiet i dziewcząt do życia, integralności fizycznej i psychicznej, równości, niedyskryminacji i zdrowia; mając na uwadze, że w prawie międzynarodowym zasada nieretrogresji zakazuje państwom podejmowania działań podważających, ograniczających lub znoszących istniejące prawa lub uprawnienia w dziedzinie równości płci oraz zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych;

⁽¹⁴⁾ <https://reproductiverights.org/maps/worlds-abortion-laws/>

⁽¹⁵⁾ https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=0900001680687bdc; [http://www.refreg.ep.parl.union.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/608853/IPOL_BRI\(2018\)608853_EN.pdf](http://www.refreg.ep.parl.union.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/608853/IPOL_BRI(2018)608853_EN.pdf)

⁽¹⁶⁾ <https://www.roda.hr/en/news/support-for-accessible-safe-and-legal-termination-of-pregnancy-in-croatia.html>

⁽¹⁷⁾ https://view.officeapps.live.com/op/view.aspx?src=https%3A%2F%2Fwww.ohchr.org%2Fsites%2Fdefault%2Ffiles%2FHRCBodies%2FHRC%2FRegularSessions%2FSession35%2FDocuments%2FA_HRC_35_23_AUV.docx&wdOrigin=BROWSELINK

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- R. podkreśla, że we wrześniu 2021 r. eksperci ONZ wydali oświadczenie⁽¹⁸⁾, w którym podkreślili, że „prawa człowieka przysługujące kobietom są prawami podstawowymi, które nie mogą być podporządkowane względem kulturowym, religijnym lub politycznym”, oraz dodali, że „wpływ ingerencji motywowanych ideologicznie i religijnie na kwestie zdrowia publicznego jest szczególnie szkodliwy dla zdrowia i dobrostanu kobiet i dziewcząt”;
- S. mając na uwadze, że warunkiem wstępnym osiągnięcia równości płci oraz równouprawnienia społecznego i gospodarczego jest zagwarantowanie dostępu do kompleksowej opieki zdrowotnej i praw reprodukcyjnych i seksualnych, dostosowanych do wieku, kompleksowych usług i edukacji dotyczących seksualności i relacji międzyludzkich, w tym planowania rodziny, metod antykoncepcji oraz bezpiecznej, legalnej i bezpłatnej aborcji, a także poszanowanie autonomii i zdolności każdej osoby do podejmowania wolnych i świadomych decyzji dotyczących własnego ciała i życia; mając na uwadze, że sprawiedliwy dostęp do opieki aborcyjnej pozwala kobietom mieć większą kontrolę nad własnym ciałem i zwiększa ich zdolność do poprawy ich sytuacji materialnej;
- T. mając na uwadze, że równouprawnienie płci, powszechne położenie kresu ubóstwu i wyzyskowi oraz zapewnienie wszystkim zdrowego życia i dobrobytu to podstawowe cele określone odpowiednio w celach zrównoważonego rozwoju nr 5, 1 i 3; mając w szczególności na uwadze, że zapewnienie powszechnego dostępu do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz wyeliminowanie wszelkich form przemocy i szkodliwych praktyk wobec kobiet i dziewcząt są zapisane w celach zrównoważonego rozwoju nr 3 i 5; mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie ONZ, w tym Stany Zjednoczone i państwa członkowskie UE, przyjęły na siebie zadania, powinności i zobowiązania w zakresie przestrzegania i promowania tych celów zrównoważonego rozwoju;
1. zdecydowanie potępia regres w odniesieniu do praw kobiet oraz zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych na całym świecie, w tym w Stanach Zjednoczonych i w niektórych państwach członkowskich UE; przypomina, że zdrowie i prawa reprodukcyjne i seksualne są podstawowymi prawami człowieka, które należy chronić i umacniać i których nie wolno w żaden sposób osłabiać czy uchylać; w szczególności jest głęboko zaniepokojony tym, w jakim stopniu zakazy te przyczynią się do pogłębienia traumy odczuwanej przez ofiary gwałtu i kazirodztwa;
 2. wyraża zdecydowaną solidarność z kobietami i dziewczętami w USA i poparcie dla nich, a także dla osób zaangażowanych w zapewnianie i obronę prawa i dostępu do legalnej i bezpiecznej opieki aborcyjnej w tak trudnych okolicznościach;
 3. przypomina Sądowi Najwyższemu Stanów Zjednoczonych o znaczeniu utrzymania w mocy wyroku w przełomowej sprawie *Roe kontra Wade* (1973) i wynikającej z niej ochrony konstytucyjnej prawa do aborcji w USA;
 4. zdecydowanie potępia wszelki regres praw człowieka i praw konstytucyjnych; wzywa do podjęcia działań w celu ochrony prawa do bezpiecznej i legalnej aborcji w USA oraz do powstrzymania się od wszelkich działań uwsteczniających; wzywa właściwe władze USA na wszystkich szczeblach, zgodnie z wytycznymi WHO dotyczącymi opieki aborcyjnej, do pełnej depenalizacji dostępu do usług aborcyjnych i ich świadczenia, do zagwarantowania bezpiecznych, legalnych, bezpłatnych i wysokiej jakości usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego na ich terytoriach oraz do zapewnienia wszystkim kobietom i dziewczętom łatwego dostępu do tych usług;
 5. wzywa rząd stanu Teksas do szybkiego uchylecia ustawy senatu nr 8; wzywa rządy stanów Idaho i Oklahomy do uchylecia podobnych przepisów, w tym ustawy nr 4327 (HB 4327) w Oklahomie; wzywa 26 stanów USA, w których obowiązują ustawy, prawa pisane i inne akty dotyczące zakazów i ograniczeń aborcji, do ich uchylecia oraz do dopilnowania, by ich ustawodawstwo było zgodne z prawami człowieka kobiet chronionymi na szczeblu międzynarodowym i z międzynarodowymi standardami praw człowieka;
 6. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że zakazy i inne ograniczenia aborcji w nieproporcjonalnie dużym stopniu dotyczą kobiety żyjące w ubóstwie, zwłaszcza kobiety o odmiennej rasie, w tym kobiety czarnoskóre, latynoskie i rdzenne, a także kobiety z obszarów wiejskich, osoby LGBTIQ, kobiety z niepełnosprawnościami, nastolatki, migrantki, w tym migrantki o nieregulowanym statusie, oraz kobiety samotnie prowadzące gospodarstwa domowe; podkreśla, że kobiety,

⁽¹⁸⁾ <https://www.ohchr.org/en/statements/2021/09/united-states-un-experts-denounce-further-attacks-against-right-safe-abortion>

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

które z powodu przeszkód finansowych lub logistycznych nie mogą sobie pozwolić na podróż do klinik zajmujących się zdrowiem reprodukcyjnym w sąsiednich stanach lub krajach, są bardziej narażone na poddanie się niebezpiecznym i zagrażającym życiu zabiegom oraz mogą być zmuszane do donoszenia ciąży wbrew ich woli, co stanowi naruszenie ich praw człowieka i jest formą przemocy ze względu na płeć⁽¹⁹⁾;

7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że federalna ustawa o ochronie zdrowia kobiet (WHPA), mająca na celu ochronę prawa do opieki aborcyjnej w USA, została przyjęta w Izbie Reprezentantów, ale głęboko ubolewa, że nie udało się jej przyjąć w Senacie; wzywa rząd USA lub inne właściwe władze USA do poszanowania, wypełniania i ochrony praw człowieka kobiet i dziewcząt, w tym ich praw do życia, prywatności, zdrowia i równości oraz niedyskryminacji, a także wolności od dyskryminacji, przemocy i tortur lub okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania, poprzez ustanowienie i wspieranie federalnej ochrony prawnej dostępu do bezpiecznych, legalnych i wysokiej jakości usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym aborcji, dla wszystkich kobiet i dziewcząt;

8. zachęca prezydenta Joe Bidena i jego administrację do wzmożenia wysiłków i dalszego wspierania praw aborcyjnych oraz wzywa go do zapewnienia dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji; zachęca rząd USA, by podjął dalsze starania w celu zapewnienia, że aborcja i antykoncepcja zostaną włączone w zakres odpowiednich dla wieku i kompleksowych informacji, edukacji i usług dotyczących praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz że będą one dostępne dla wszystkich; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że USA przywróciły finansowanie Funduszu Ludnościowego ONZ, agendy ONZ zajmującej się zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym, oraz wzywa rząd USA lub inne właściwe władze amerykańskie, by nadal wspierały prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne oraz czyniły to na forum ONZ i na innych forach wielostronnych;

9. wzywa rząd USA lub inne właściwe władze USA do zapewnienia odpowiedniej federalnej, konstytucyjnej i ustawowej ochrony prawa do przerywania ciąży, a ponadto wzywa rząd USA do pełnej depenalizacji aborcji, co wymaga nie tylko zaprzestania karania kobiet i dziewcząt oraz innych osób w ciąży, personelu medycznego i innych osób pomagających w przeprowadzaniu aborcji, ale także usunięcia aborcji ze stanowych ustaw karnych i zniesienia wszelkich innych kryminalizujących przepisów, polityk i praktyk;

10. zdecydowanie zachęca rząd USA lub inne właściwe władze USA do usunięcia wszelkich barier dla usług aborcyjnych, w tym obowiązku uzyskania zgody osób trzecich lub powiadomienia, obowiązkowych okresów oczekiwania oraz zezwoleń wydawanych przez sędziów lub panele medyczne, a także do zagwarantowania terminowego dostępu do opieki aborcyjnej w całym kraju; wzywa rząd USA do zadbania, aby usługi te świadczone bez dyskryminacji, nękania, przymusu, strachu i zastraszania, z poszanowaniem prywatności kobiet i poufności danych oraz z należytą ochroną i szacunkiem dla personelu medycznego;

11. wzywa rząd USA lub inne właściwe władze USA do uregulowania kwestii odmowy świadczenia zgodnych z prawem usług aborcyjnych przez podmioty świadczące usługi medyczne, w tym na podstawie klauzuli sumienia, w sposób, który nie pozbawi kobiet dostępu do aborcji;

12. wyraża zaniepokojenie gromadzeniem i niewłaściwym wykorzystywaniem danych osób poszukujących usług aborcyjnych; wzywa rząd USA do zapewnienia zgodności przepisów i polityki w zakresie ochrony danych z międzynarodowymi standardami praw człowieka oraz do zagwarantowania, że przetwarzanie wrażliwych danych osobowych, takich jak dane i informacje dotyczące zdrowia, odbywa się z poszanowaniem praw osób i w oparciu o ich dobrowolną, konkretną, świadomą i wyraźną zgodę na gromadzenie i przetwarzanie danych osobowych; wzywa usługi dystrybucji cyfrowej do dopilnowania, by wszystkie aplikacje były zgodne z przepisami dotyczącymi wykorzystania i ochrony danych;

13. uznaje rolę, jaką odgrywają organizacje pozarządowe jako usługodawcy i rzecznicy zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych w USA, i zachęca je do kontynuowania swojej pracy; potwierdza, że aby mogły działać, organizacje te potrzebują odpowiedniego finansowania; podkreśla, że usługi świadczone przez te organizacje odpowiadają potrzebom i prawom człowieka kobiet i dziewcząt; podkreśla, że ich praca nie może zastąpić odpowiedzialności państwa za zagwarantowanie dostępu do publicznych, legalnych i bezpiecznych usług aborcyjnych;

⁽¹⁹⁾ https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Women/WRGS/SexualHealth/INFO_Abortion_WEB.pdf

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

14. wzywa rząd USA do podjęcia niezbędnych działań w celu zapewnienia wsparcia społecznego, zwłaszcza w przypadku gospodarstw domowych prowadzonych przez samotne matki i cięż nastolatek, w tym poprzez powszechną opiekę nad dziećmi i opiekę zdrowotną;

15. wzywa rząd USA do podpisania i ratyfikowania wszystkich pozostałych⁽²⁰⁾ konwencji i protokołów ONZ oraz regionalnych konwencji i protokołów dotyczących praw człowieka, w tym Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r.;

16. jest głęboko zaniepokojony potencjalnymi konsekwencjami dla praw kobiet na całym świecie w przypadku uchylecia przez Sąd Najwyższy USA wyroku w sprawie *Roe kontra Wade*; wyraża głębokie zaniepokojenie możliwością wystąpienia efektu mrożącego w odniesieniu do ustalania priorytetów i finansowania usług w zakresie zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych, które już teraz są w znacznym stopniu pozbawiane priorytetowego traktowania i niedofinansowane zarówno w USA, jak i na całym świecie; podkreśla z niepokojem, że w krajach w dużym stopniu zależnych od amerykańskiej pomocy na rzecz programów zdrowia publicznego uchYLENIE tego wyroku może mieć wpływ na zaangażowanie tych rządów w zapewnienie aborcji i innych praw reprodukcyjnych;

17. z zadowoleniem przyjmuje niedawne pozytywne zmiany w zakresie prawa do aborcji w Argentynie, Meksyku, Ekwadorze, Kolumbii i Chile, które stanowią ważny krok naprzód w Ameryce Południowej w dziedzinie praw kobiet, a także w innych krajach na świecie, takich jak Angola, Indie, Kenia, Nowa Zelandia, Irlandia Północna, Korea Południowa i Tajlandia;

18. podkreśla znaczenie zapewnienia udziału kobiet i dziewcząt w formułowaniu przepisów i strategii politycznych, które ich dotyczą i odnoszą się do ich praw człowieka, w tym praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, a zwłaszcza opieki aborcyjnej, oraz zapewnienia im sprawiedliwości i możliwości dochodzenia roszczeń prawnych w przypadku naruszenia ich praw;

19. podkreśla brak dostępu do antykoncepcji i istniejące niezaspokojone potrzeby w tym zakresie⁽²¹⁾; podkreśla, że kobiety ponoszą nieproporcjonalnie dużą odpowiedzialność za antykoncepcję, która to odpowiedzialność winna być dzielona z mężczyznami; podkreśla w związku z tym potrzebę opracowania i propagowania środków antykoncepcyjnych dla mężczyzn, aby zmniejszyć liczbę nieplanowanych ciąży; podkreśla, że należy nadać priorytet zwalczaniu przemocy seksualnej oraz kompleksowej, dostosowanej do wieku i opartej na dowodach naukowych edukacji seksualnej i edukacji o relacjach międzyludzkich dla wszystkich, szeregowi wysokiej jakości, dostępnych, bezpiecznych, przystępnych cenowo i w stosownych przypadkach bezpłatnych metod i środków antykoncepcyjnych oraz doradztwu w zakresie planowania rodziny, a także usługom zdrowotnym;

20. wzywa UE i państwa członkowskie, aby zaoferowały wszelkie możliwe wsparcie, w tym wsparcie finansowe, organizacjom społeczeństwa obywatelskiego z siedzibą w USA, które chronią, promują i zapewniają prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne w tym kraju, jako wyraz niezachwianego zaangażowania na rzecz tych praw; ponadto wzywa państwa członkowskie do zapewnienia bezpiecznego schronienia wszystkim pracownikom medycznym, którzy mogą być narażeni na prześladowania prawne lub inne formy szykanowania w związku z ich legalną pracą polegającą na zapewnianiu opieki aborcyjnej;

⁽²⁰⁾ W tym m.in. Protokół fakultatywny do Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (1999), Amerykańska konwencja praw człowieka (1969), Protokół dodatkowy do Amerykańskiej konwencji praw człowieka dotyczący praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (1988), Protokół do Amerykańskiej konwencji praw człowieka w sprawie zniesienia kary śmierci (1990), pierwszy i drugi protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (odpowiednio 1966 i 1989), Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (1966), Protokół fakultatywny do Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych (2008), Protokół fakultatywny do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (2002), Konwencja ONZ o prawach dziecka (1989), Protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka w sprawie procedury składania zawiadomień (2011), Międzynarodowa konwencja o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin (1990), Konwencja dotycząca statusu uchodźców (1951), Międzynarodowa konwencja o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zaginięciem (2006), Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych (2006) oraz Protokół fakultatywny do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (2006).

⁽²¹⁾ Sprawozdanie UNFPA na temat stanu ludności na świecie pt. „Seeing the Unseen: The case for action in the neglected crisis of unintended pregnancy” [Dostrzec niewidoczne – konieczność działania w związku z zaniedbanym kryzysem dotyczącym nieplanowanych ciąży], 30 marca 2022 r.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

21. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, Komisję i wszystkie państwa członkowskie UE, by wykorzystały wszystkie dostępne im instrumenty w celu skuteczniejszego przeciwdziałania uwstecznianiu praw kobiet i praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, w tym poprzez zrekomensowanie ewentualnego zmniejszenia funduszy USA przeznaczonych na prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne na świecie, a także poprzez zdecydowane opowiadanie się za powszechnym dostępem do bezpiecznej i legalnej aborcji oraz innych praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz nadanie im priorytetowego znaczenia w stosunkach zewnętrznych;
22. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by nakłaniały rząd USA do ustanowienia federalnej ochrony prawnej prawa do aborcji oraz by podnosiły te problemy związane z prawami człowieka w stosunkach z USA na wszystkich szczeblach i na wszystkich odpowiednich forach międzynarodowych, wskazując, że stanowią one formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt; ponadto wzywa delegaturę UE w USA do priorytetowego traktowania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w kontaktach z odpowiednimi władzami USA oraz przy lokalnym wdrażaniu GAP III;
23. wzywa UE i jej państwa członkowskie do zdecydowanego wspierania praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego dla wszystkich, w tym poprzez promowanie wzmocnionej ochrony prawnej w granicach UE oraz usuwanie przeszkód utrudniających korzystanie z tych praw;
24. wzywa UE i jej państwa członkowskie do włączenia prawa do aborcji do karty;
25. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, delegatury UE i ambasad państw członkowskich na całym świecie do proaktywnego docierania do obrońców praw człowieka zajmujących się prawami i zdrowiem reprodukcyjnym i seksualnym i ich ochrony, zwłaszcza w krajach, w których prawo do aborcji i dostęp do niej są ograniczane;
26. wzywa wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalną przedstawiciel UE ds. praw człowieka oraz komisarz ds. równouprawnienia płci, by w przypadku uchylecia wyroku w sprawie *Roe* kontra *Wade* rozważyli możliwość potępienia i ujawnienia tego naruszenia praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego kobiet i ich prawa do opieki zdrowotnej, a także niepewności prawnej, jaką to spowoduje w ich kontaktach z urzędnikami USA;
27. podkreśla, że zgodnie z pekińską platformą działania i programem działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju należy chronić prawo wszystkich osób do integralności cielesnej i autonomii oraz zapewnić dostęp do podstawowych usług, które umożliwiają realizację tego prawa; podkreśla, że dostęp do opieki zdrowotnej jest jednym z podstawowych praw człowieka, a obowiązkiem państwa jest świadczenie i zagwarantowanie opieki zdrowotnej dla wszystkich; apeluje o włączenie do strategii, polityk i programów powszechnego dostępu do opieki zdrowotnej kompleksowego podejścia w zakresie podstawowego pakietu dotyczącego zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego, obejmującego środki na rzecz zapobiegania niebezpiecznym i nielegalnym aborcjom i unikania ich oraz zapewnienia opieki poaborcyjnej; ubolewa nad faktem, że opieka zdrowotna nie jest dostępna dla wszystkich w USA; przypomina, że ubóstwo jest ściśle związane z przymusowym i wymuszonym kontynuowaniem ciąży oraz z brakiem bezpiecznej i legalnej aborcji;
28. potwierdza, że aborcja musi być zawsze decyzją dobrowolną, opartą na prośbie danej osoby i podjętą z własnej woli, zgodną ze standardami medycznymi oraz dostępnością, przystępnością i bezpieczeństwem w oparciu o wytyczne WHO; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia powszechnego dostępu do bezpiecznej i legalnej aborcji oraz poszanowania prawa do wolności, prywatności i najlepszej możliwej do osiągnięcia opieki zdrowotnej;
29. wzywa państwa członkowskie do depenalizacji aborcji oraz usunięcia i zwalczania przeszkód utrudniających bezpieczną i legalną aborcję oraz dostęp do opieki zdrowotnej i usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego; wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania dostępu do bezpiecznych, legalnych i bezpłatnych usług aborcyjnych, do usług i zaopatrzenia w zakresie opieki zdrowotnej nad kobietami w okresie prenatalnym i matkami, dobrowolnego planowania rodziny, antykoncepcji, usług przyjaznych młodzieży, a także do zapobiegania HIV, leczenia, opieki i wsparcia bez dyskryminacji;
30. potępia fakt, że kobiety nie mają dostępu do usług aborcyjnych ze względu na powszechną w niektórych państwach członkowskich praktykę odmawiania przez lekarzy, a w niektórych przypadkach przez całe instytucje medyczne, świadczenia usług zdrowotnych na podstawie klauzuli „sumienia”, co prowadzi do odmowy opieki aborcyjnej ze względu na religię lub sumienie oraz zagraża życiu i prawom kobiet; zauważa, że klauzula ta jest również często stosowana w sytuacjach, w których najmniejsze opóźnienie może zagrozić życiu lub zdrowiu pacjenta;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

31. wzywa Komisję do pełnego wykorzystania swoich kompetencji w zakresie polityki zdrowotnej oraz do wspierania państw członkowskich w gwarantowaniu powszechnego dostępu do praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego w ramach Programu działań Unii w dziedzinie zdrowia na lata 2021–2027 (Program UE dla zdrowia); w promowaniu informacji i edukacji zdrowotnej; we wzmacnianiu krajowych systemów opieki zdrowotnej i pozytywnej konwergencji standardów opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia nierówności w zakresie zdrowia w państwach członkowskich i między nimi; a także w ułatwianiu wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi w odniesieniu do praw i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego; wzywa państwa członkowskie do działań na rzecz powszechnej ochrony zdrowia, dla której prawa i zdrowie reprodukcyjne i seksualne mają zasadnicze znaczenie;
32. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/ wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, prezydentowi Stanów Zjednoczonych Ameryki i jego administracji, Kongresowi USA oraz Sądowi Najwyższemu USA.
-

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0244

Apel o zwołanie konwentu w celu zmiany traktatów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie apelu o zwołanie konwentu w celu zmiany traktatów (2022/2705(RSP))

(2022/C 493/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 48 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”),
 - uwzględniając sprawozdanie z 9 maja 2022 r. dotyczące końcowych wyników Konferencji w sprawie przyszłości Europy („Konferencja”),
 - uwzględniając swoją rezolucję z 4 maja 2022 r. w sprawie działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji w sprawie przyszłości Europy ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie ewentualnych zmian i dostosowań w obecnej strukturze instytucjonalnej Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz rezolucję z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie stanu debaty nad przyszłością Europy ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obecna wersja traktatów weszła w życie 1 grudnia 2009 r. oraz że od tego czasu Unia Europejska zmagą się z szeregiem kryzysów i bezprecedensowych wyzwań;
- B. mając na uwadze, że 9 maja 2022 r. Konferencja zakończyła prace i przedstawiła konkluzje, które obejmują 49 propozycji i 326 środków;
- C. mając na uwadze, że do wdrożenia zaleceń i spełnienia oczekiwań wynikających z tego uczestnictwa obywatelskiego konieczne jest – oprócz wniosków ustawodawczych – rozpoczęcie procesu reform instytucjonalnych;
- D. mając na uwadze, że nowe strategie polityczne, a w niektórych przypadkach zmiany Traktatu, są konieczne nie jako środek sam w sobie, lecz w interesie wszystkich obywateli UE; mają one bowiem na celu przekształcenie UE, tak aby zwiększyć jej zdolność do działania, a także umocnić jej legitymację demokratyczną i rozliczalność;
1. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Konferencji z 9 maja 2022 r.;
 2. zwraca uwagę, że zgodnie z tekstem założycielskim Konferencji Parlament Europejski, Rada i Komisja zobowiązały się do skutecznego podejmowania działań następczych w związku z konkluzjami Konferencji, w ramach swoich kompetencji i zgodnie z Traktatami;
 3. zauważa, że kilka propozycji Konferencji wymaga wprowadzenia zmian do traktatów oraz że parlamentarna Komisja Spraw Konstytucyjnych opracowuje w tym celu odpowiednie wnioski;
 4. zwraca uwagę, zwłaszcza w związku z ostatnimi kryzysami, że należy pilnie zmienić traktaty, aby zapewnić Unii możliwość skutecznego działania podczas przyszłych kryzysów;
 5. przedkłada Radzie, w ramach zwykłej procedury zmiany określonej w art. 48 TUE, między innymi następujące wnioski dotyczące zmiany traktatów:
 - zwiększenie zdolności Unii do działania przez reformę procedur głosowania, w tym umożliwienie Radzie podejmowania decyzji większością kwalifikowaną zamiast jednomyślności w niektórych dziedzinach, takich jak przyjmowanie sankcji i tzw. klauzule pomostowe, oraz w sytuacjach nadzwyczajnych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0141.

⁽²⁾ Dz.U. C 252 z 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ Dz.U. C 449 z 23.12.2020, s. 90.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- dostosowanie kompetencji przyznanych Unii w traktatach, zwłaszcza w zakresie zdrowia i transgranicznych zagrożeń dla zdrowia, realizacji unii energetycznej w oparciu o efektywność energetyczną i odnawialne źródła energii opracowanej zgodnie z międzynarodowymi porozumieniami w sprawie łagodzenia zmiany klimatu, a także w zakresie obronności oraz unijnej polityki społecznej i gospodarczej, zapewnienie pełnego wdrożenia Europejskiego filaru praw socjalnych oraz włączenie do Traktatów postępu społecznego z art. 9 TFUE powiązanego z protokołem w sprawie postępu społecznego; wspieranie wzmocnienia konkurencyjności i odporności gospodarki UE, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw oraz kontroli konkurencyjności, a także propagowanie przyszłościowych inwestycji ukierunkowanych na sprawiedliwą, ekologiczną i cyfrową transformację;
 - zapewnienie Parlamentowi pełnych praw do współdecydowania w sprawie budżetu UE oraz prawo do inicjatywy ustawodawczej oraz zmieniania lub uchylania prawodawstwa;
 - umocnienie procedury ochrony wartości, na których opiera się Unia, oraz wyjaśnienie sposobu określania i konsekwencji naruszeń podstawowych wartości (art. 7 TUE i Karta praw podstawowych Unii Europejskiej);
6. proponuje w szczególności następujące zmiany w następujących artykułach traktatu:
- art. 29 TUE
„Rada przyjmuje decyzje, które określają podejście Unii do danego problemu o charakterze geograficznym lub przedmiotowym. **W przypadku decyzji dotyczących zerwania lub ograniczenia, w części lub w całości, stosunków gospodarczych i finansowych z jednym państwem trzecim lub większą liczbą państw, Rada stanowi większością kwalifikowaną głosów.** Państwa Członkowskie zapewniają zgodność swych polityk krajowych ze stanowiskami Unii.”;
 - art. 48 ust. 7 akapit czwarty TUE
„W celu przyjęcia **tych** decyzji Rada Europejska stanowi **większością kwalifikowaną określoną w artykule 238 ustęp 3 litera b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej**, po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, udzielonej większością głosów wchodzących w jego skład członków.”
7. wzywa Radę do przedłożenia tych wniosków do rozpatrzenia bezpośrednio Radzie Europejskiej w celu zwołania konwentu złożonego z przedstawicieli parlamentów narodowych, szefów państw lub rządów państw członkowskich, Parlamentu i Komisji;
8. uważa, że na konwent należy zaprosić jako obserwatorów przedstawicieli partnerów społecznych UE, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Europejskiego Komitetu Regionów, społeczeństwa obywatelskiego UE i krajów kandydujących;
9. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0245

Nowy instrument handlowy umożliwiający wprowadzenie zakazu obrotu produktami pochodzącymi z pracy przymusowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie nowego instrumentu handlowego umożliwiającego wprowadzenie zakazu obrotu produktami pochodzącymi z pracy przymusowej (2022/2611(RSP))

(2022/C 493/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając orędzie o stanie Unii Europejskiej ogłoszone 15 września 2021 r. przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen,
 - uwzględniając wniosek Komisji z 23 lutego 2022 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniającej dyrektywę (UE) 2019/1937, COM(2022)0071,
 - uwzględniając komunikat Komisji z 23 lutego 2022 r. w sprawie godnej pracy na całym świecie na rzecz globalnej sprawiedliwej transformacji i trwałej odbudowy (COM(2022)0066),
 - uwzględniając wytyczne Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 12 lipca 2021 r. w sprawie należytej staranności unijnych przedsiębiorstw w celu przeciwdziałania ryzyku pracy przymusowej w ich działalności i łańcuchach dostaw,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 17 grudnia 2020 r. w sprawie pracy przymusowej i sytuacji Ujgurów w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 16 grudnia 2021 r. w sprawie pracy przymusowej w fabryce Linglong i protestów ekologicznych w Serbii⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2021 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące należytej staranności i odpowiedzialności przedsiębiorstw⁽³⁾,
 - uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą pracy przymusowej z 1930 r. oraz protokół z 2014 r. do tej konwencji,
 - uwzględniając Konwencję MOP z 1999 r. dotyczącą zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka,
 - uwzględniając wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych,
 - uwzględniając pytanie do Komisji w sprawie nowego instrumentu handlowego umożliwiającego wprowadzenie zakazu obrotu produktami pochodzącymi z pracy przymusowej (O-000018/2022 – B9-0015/2022),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Handlu Międzynarodowego,
- A. mając na uwadze, że w Konwencji (nr 29) Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. praca przymusowa została zdefiniowana jako wszelka praca lub usługi wymagane od jakiejś osoby pod groźbą jakiegokolwiek kary i do których dana osoba nie zgłosiła się dobrowolnie; mając na uwadze, że MOP wykorzystuje 11 wskaźników do stwierdzenia istnienia pracy przymusowej; mając na uwadze, że te wskaźniki to: wykorzystanie słabszej pozycji (społecznej), oszustwo, ograniczenie swobody przemieszczania się, izolacja, przemoc fizyczna i seksualna, zastraszanie i groźby, zatrzymywanie dokumentów tożsamości, niewypłacanie wynagrodzeń,

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 29.10.2021, s. 114.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0511.

⁽³⁾ Dz.U. C 474 z 24.11.2021, s. 11.

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

związanie długiem, niewłaściwe warunki pracy i życia oraz nadmierna liczba nadgodzin; mając na uwadze, że aby stwierdzić pracę przymusową czasami konieczne jest potwierdzenie występowania więcej niż jednego z wymienionych wskaźników;

- B. mając na uwadze, że MOP szacuje, iż obecnie na całym świecie 25 mln ludzi znajduje się w sytuacji pracy przymusowej, z czego 20,8 mln w sektorze prywatnym, a 4,1 miliona – w pracy przymusowej narzuconej przez państwo; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta stanowią 61 % ofiar pracy przymusowej; mając na uwadze, że pracownicy migrujący są szczególnie narażeni na pracę przymusową; mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogorszyła sytuację;
- C. mając na uwadze, że według najnowszych globalnych szacunków MOP na początku 2020 r. 160 mln dzieci pracowało na całym świecie, co stanowi jedną dziesiątą wszystkich dzieci na świecie; mając na uwadze, że 79 mln dzieci, czyli prawie połowa wszystkich pracujących dzieci, jest ofiarami najgorszych form pracy dzieci, wykonywanej w niebezpiecznych warunkach, które bezpośrednio zagrażają ich zdrowiu, bezpieczeństwu i rozwojowi moralnemu;
- D. mając na uwadze, że badania wykazały, iż praca przymusowa osłabia zrównoważony rozwój, pogłębia międzypokoleniowe ubóstwo i nierówności, ma negatywny wpływ na sprawowanie rządów oraz napędza korupcję i nielegalne przepływy finansowe;
- E. mając na uwadze, że gospodarka UE jest powiązana z milionami pracowników na całym świecie poprzez globalne łańcuchy dostaw; mając na uwadze, że konsumenci w UE chcą mieć pewność, że towary, które kupują, są produkowane w sposób zrównoważony i uczciwy, zapewniający godną pracę tym, którzy je wytwarzają;
- F. mając na uwadze, że praca przymusowa jest niewycenianym czynnikiem zewnętrznym, który hamuje innowacje i produktywność oraz daje nieuczciwą przewagę konkurencyjną przedsiębiorstwom i rządów, które ją wspierają;
- G. mając na uwadze, że przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen potwierdziła w orędziu o stanie Unii z 2021 r., że Komisja zaproponuje zakaz wprowadzania na rynek UE produktów pochodzących z pracy przymusowej;
- H. mając na uwadze, że we wniosku dotyczącym dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju Komisja określa obowiązki w zakresie należytej staranności dla dużych przedsiębiorstw powyżej określonego progu oraz dla niektórych innych przedsiębiorstw w szczególnie wrażliwych sektorach, aby zidentyfikować rzeczywisty i potencjalny negatywny wpływ na prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, oraz na środowisko w globalnych łańcuchach dostaw;
- I. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji z 23 lutego 2022 r. w sprawie godnej pracy na całym świecie na rzecz globalnej sprawiedliwej transformacji i trwałej odbudowy (COM(2022)0066) przedstawiono plany Komisji dotyczące przygotowania nowej inicjatywy ustawodawczej, która zakaze wprowadzania do obrotu w UE produktów pochodzących z pracy przymusowej, w tym przymusowej pracy dzieci; mając na uwadze, że ta nowa inicjatywa będzie obejmowała zarówno produkty krajowe, jak i produkty przywożone, oraz połączy zakaz z solidnymi, opartymi na analizie ryzyka ramami egzekwowania prawa;
- J. mając na uwadze, że praca przymusowa jest zjawiskiem złożonym, a zakaz dotyczący produktów pochodzących z pracy przymusowej nie wystarczy, by wyeliminować pracę przymusową i usunąć jej podstawowe przyczyny; mając na uwadze, że w celu rozwiązania tego globalnego problemu UE powinna skupić się także na dialogu z krajami spoza UE, pomocy technicznej, budowaniu zdolności i podnoszeniu świadomości; mając na uwadze, że UE powinna również aktywnie działać na szczeblu wielostronnym, aby znaleźć wspólne rozwiązania w celu wyeliminowania pracy przymusowej;
- K. mając na uwadze, że wiele przedsiębiorstw w UE stosuje szereg dobrowolnych i pokrywających się zestawów wytycznych dotyczących odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, ale ich stosowanie nadal wymaga poprawy; mając na uwadze, że w celu rozwiązania tego problemu UE wprowadziła już obowiązkowe zasady należytej staranności w konkretnych sektorach, takich jak sektor drzewny i pozyskiwanie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

- L. mając na uwadze, że skuteczność wykluczenia produktów pochodzących z pracy przymusowej zależy będzie od szeregu czynników, takich jak odsetek światowego popytu sektorowego uczestniczącego w bojkocie, koszty i opłacalność przesunięcia handlu, realokacji handlu lub transformacji produktów dla przedsiębiorstw eksportujących, siła rynkowa dostawców oraz sposób, w jaki rząd państwa przyjmującego reaguje na naciski zewnętrzne;
- M. mając na uwadze, że należy połączyć szereg narzędzi w celu rozwiązania różnych problemów związanych z pracą przymusową;
- N. mając na uwadze, że aby wszelkie wykluczenia produktów były zgodne z zasadami WTO, muszą być skonstruowane w taki sposób, by nie naruszały zobowiązań w zakresie wolnego handlu dotyczących niedyskryminowania towarów ze względu na pochodzenie geograficzne; mając na uwadze, że art. XX Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu stanowi podstawę prawną do uzasadnienia decyzji o wykluczeniu produktu; mając na uwadze, że każde takie wykluczenie musi być oparte na dowodach i musi nastąpić po konsultacjach z zainteresowanymi stronami;
- O. mając na uwadze, że wprowadzenie zakazu produktów pochodzących z pracy przymusowej jest priorytetem politycznym zarówno Parlamentu, jak i całej UE;
1. wzywa do wprowadzenia nowego, zgodnego z zasadami WTO instrumentu handlowego, który uzupełniłby zasady należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, zakazując przywozu i wywozu produktów wytwarzanych lub transportowanych z wykorzystaniem pracy przymusowej, i który powinien zostać uzupełniony o środki dotyczące handlu wewnątrzunijnego; podkreśla, że wszelkie przyszłe ramy UE muszą być proporcjonalne, niedyskryminacyjne i skuteczne, z poszanowaniem zobowiązania do stworzenia otwartego i opartego na zasadach systemu handlowego; podkreśla, że nowy wniosek mógłby opierać się na najlepszych praktykach krajów, w których obowiązują podobne przepisy, takich jak Stany Zjednoczone i Kanada;
 2. podkreśla, że w celu ustalenia, czy korzystano z pracy przymusowej, należy opierać się na wskaźnikach MOP dotyczących pracy przymusowej, w tym na wytycznych pt. „Hard to see, harder to count – Survey guidelines to estimate forced labour of adults and children” [Trudno stwierdzić, jeszcze trudniej obliczyć – Wytyczne dotyczące badań w celu oszacowania pracy przymusowej dorosłych i dzieci];
 3. uważa, że nowy instrument powinien umożliwiać wprowadzenie zakazu pracy przymusowej w odniesieniu do produktów pochodzących z konkretnego miejsca produkcji, konkretnego importera lub przedsiębiorstwa, produktów pochodzących z konkretnego regionu w przypadku organizowanej przez państwo pracy przymusowej oraz produktów pochodzących z konkretnego statku transportowego lub floty transportowej;
 4. uważa, że na mocy nowego unijnego instrumentu władze publiczne, z własnej inicjatywy lub działając na podstawie otrzymanych informacji, powinny zatrzymywać towary na granicy UE, jeżeli uznają, że istnieją wystarczające dowody na to, że towary te zostały wyprodukowane lub przetransportowane z wykorzystaniem pracy przymusowej; zauważa, że importer, którego towary zostały zatrzymane, powinien mieć możliwość odparcia zarzutów poprzez udowodnienie, że towary nie zostały wyprodukowane ani przetransportowane z wykorzystaniem pracy przymusowej, w wyniku czego towary mogą zostać zwolnione; podkreśla, że dowody potwierdzające brak pracy przymusowej muszą być oparte na normach MOP;
 5. zauważa, że produkty powinny być zajęte po stwierdzeniu przez władze publiczne, na podstawie wystarczających dowodów, że do produkcji lub transportu towarów wykorzystano pracę przymusową, lub jeśli towary pochodzą z określonego regionu, w którym powszechna jest narzucona przez państwo praca przymusowa; podkreśla, że zajęty ładunek zostanie zwolniony, jeśli dane przedsiębiorstwo jest w stanie udowodnić, że nie korzystano z pracy przymusowej lub że wdrożono środki zaradcze oraz że nie ma już żadnych oznak pracy przymusowej;
 6. zauważa, że wiele firm z UE już podejmuje wysiłki, by w ich łańcuchach dostaw nie stosowano praktyk naruszających prawa człowieka i prawa pracownicze; wzywa Komisję do zaoferowania przedsiębiorstwom, w szczególności MŚP, technicznego i innego odpowiedniego wsparcia w celu dostosowania się do nowych przepisów, aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla MŚP; ponadto wzywa Komisję do oceny wdrożenia tego instrumentu i jego wpływu na przedsiębiorstwa z UE;
 7. uważa, że Komisja, w szczególności główny urzędnik ds. egzekwowania przepisów handlowych, a także organy krajowe, muszą być uprawnieni do wszczynania dochodzeń; zauważa, że organy publiczne powinny mieć możliwość działania na podstawie informacji przekazywanych przez zainteresowane strony, organizacje pozarządowe lub poszkodowanych pracowników, oraz w drodze sformalizowanej i bezpiecznej procedury składania skarg, np. za pośrednictwem punktu kompleksowej obsługi;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

8. wzywa Komisję do zapewnienia, by na mocy nowego unijnego instrumentu odpowiedzialne przedsiębiorstwa musiały, przed zniesieniem ograniczeń w imporcie, zapewnić zadośćuczynienie poszkodowanym pracownikom; wzywa do monitorowania środków zaradczych i działań naprawczych we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i związkami zawodowymi;
 9. uważa, że należy stworzyć system koordynacji na szczeblu UE, aby wspierać organy celne państw członkowskich i zapewniać przejrzystość wszystkich wszczętych procedur;
 10. podkreśla, że organy publiczne mogą wymagać od przedsiębiorstw ujawnienia istotnych informacji dotyczących spółek zależnych, dostawców, poddostawców, wykonawców i partnerów handlowych w łańcuchu dostaw, z należyтым uwzględnieniem tajemnicy handlowej; w tym celu zwraca się do Komisji o opracowanie wytycznych, aby pomóc przedsiębiorstwom w ustanowieniu procesu mapowania łańcucha dostaw w celu określenia, co stanowi istotną informację; podkreśla, że publiczna baza danych zawierająca informacje na temat poszczególnych dostawców, stwarzanego przez nich ryzyka lub, przeciwnie, dowodów godnej pracy, mogłaby zmniejszyć obciążenie administracyjne przedsiębiorstw;
 11. wzywa do stworzenia i prowadzenia publicznego wykazu podmiotów, regionów i produktów objętych sankcjami;
 12. podkreśla znaczenie współpracy z partnerami o podobnych poglądach w celu położenia kresu pracy przymusowej na całym świecie i zapewnienia, że towary pochodzące z pracy przymusowej nie będą przedmiotem handlu; zauważa, że konieczne są wspólne wysiłki, aby zagwarantować, że zakaz nie będzie obchodzony oraz że nie będzie można zmienić trasy przewozu towarów, co do których istnieje podejrzenie, iż zostały wyprodukowane z wykorzystaniem pracy przymusowej;
 13. uważa, że aby dokonać zmian w skali globalnej, UE powinna ściśle współpracować ze swoimi partnerami poprzez wspólne działania i dochodzenia; apeluje o to, by delegatury UE odgrywały aktywną rolę w kontaktach z państwami spoza UE i zainteresowanymi stronami w kwestiach związanych z nowymi przepisami;
 14. zauważa, że nowy instrument handlowy mający na celu wprowadzenie zakazu obrotu produktami pochodzącymi z pracy przymusowej powinien być spójny i uzupełniać inne inicjatywy w zakresie należytej staranności oraz obowiązujące przepisy dotyczące praw człowieka i zrównoważonego rozwoju; zauważa, że należy to uwzględnić w przeglądzie 15-punktowego planu działania w sprawie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, a także w kolejnych rozdziałach dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w umowach o wolnym handlu zawieranych przez UE;
 15. wzywa do wykorzystania inwestycji publicznych i prywatnych w celu stworzenia dodatkowych możliwości produkcyjnych wolnych od pracy przymusowej w łańcuchach dostaw, których to dotyczy;
 16. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie i państwom członkowskim.
-

Środa, 8 czerwca 2022 r.

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2022)0235

Polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony UE po napaści Rosji na Ukrainę

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. dla Rady i Wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony UE po napaści Rosji na Ukrainę (2022/2039(INI))

(2022/C 493/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuły II, III i V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz określone w jego preambule zobowiązanie do realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w szczególności jego art. 10 ust. 1 i 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 24 ust. 1, art. 26, 36, 41, art. 42 ust. 2, 3, 6 i 7, art. 44, 45 i 46, a także protokół nr 10,
- uwzględniając plan działania pt. „Strategiczny kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony – dla Unii Europejskiej, która chroni swoich obywateli, swoje wartości i interesy oraz przyczynia się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa”, zatwierdzony przez Radę 21 marca 2022 r. i poparty przez Radę Europejską 25 marca 2022 r.,
- uwzględniając deklarację wersalską szefów państw i rządów UE z 11 marca 2022 r.,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 18 maja 2022 r. w sprawie analizy luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań (JOIN (2022)0024),
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 lutego 2022 r. pt. „Realizacja wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2021 r.”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 17 lutego 2022 r. pt. „Realizacja wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – sprawozdanie roczne za 2021 r.”⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 15 lutego 2022 r. zatytułowany „Wkład Komisji w europejską obronność” (COM(2022)0060),
- uwzględniając decyzję Rady z 22 marca 2021 r. ustanawiającą Europejski Instrument na rzecz Pokoju oraz uchylającą decyzję (WPZiB) 2015/528⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0039.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0040.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 16 marca 2017 r. pt. „Skutki konstytucyjne, prawne i instytucjonalne wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony – możliwości oferowane przez traktat z Lizbony”⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 7 kwietnia 2022 r. w sprawie konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 24–25 marca 2022 r., w tym najnowszych wydarzeń związanych z wojną w Ukrainie oraz sankcji UE wobec Rosji i ich stosowania⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 24 marca 2022 r. w sprawie pilnej potrzeby przyjęcia unijnego planu działania dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego w UE i poza jej terytorium w związku z rosyjską inwazją na Ukrainę⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę⁽⁷⁾,
 - uwzględniając oświadczenia liderów Parlamentu w sprawie Ukrainy z 16 i 24 lutego 2022 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie dotyczące końcowych wyników Konferencji w sprawie przyszłości Europy z maja 2022 r.,
 - uwzględniając komunikat wydany przez szefów państw i rządów uczestniczących w posiedzeniu Rady Północnoatlantyckiej w Brukseli 14 czerwca 2021 r.,
 - uwzględniając analizę i zalecenia z 25 listopada 2020 r. pt. „NATO 2030: United for a New Era” [NATO 2030: Zjednoczeni dla nowej ery] autorstwa grupy refleksyjnej powołanej przez sekretarza generalnego NATO,
 - uwzględniając rezolucje przyjęte przez Zgromadzenie Ogólne ONZ z 2 marca 2022 r. w sprawie agresji na Ukrainę, z 24 marca 2022 r. w sprawie humanitarnych konsekwencji agresji na Ukrainę oraz z 7 kwietnia 2022 r. w sprawie zawieszenia praw Federacji Rosyjskiej do zasiadania w Radzie Praw Człowieka,
 - uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony⁽⁸⁾, który obejmuje pogłębioną i kompleksową umowę o wolnym handlu i wszedł w życie 1 września 2017 r.,
 - uwzględniając decyzje Rady w sprawie unijnych środków ograniczających wobec Rosji w związku z jej wojną przeciw Ukrainie,
 - uwzględniając umowę o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony⁽⁹⁾ (umowa o handlu i współpracy między UE a Zjednoczonym Królestwem),
 - uwzględniając art. 118 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A9-0164/2022),
- A. mając na uwadze, że niesprowokowana i nieuzasadniona agresja wojskowa Federacji Rosyjskiej wobec Ukrainy, po rosyjskiej napaści na Gruzję w 2008 r. i innych agresywnych działaniach na świecie, stanowi rażące naruszenie prawa międzynarodowego, Karty Narodów Zjednoczonych oraz zasad zapisanych w akcie końcowym z Helsinek z 1975 r., memorandum budapesztańskim z 1994 r. i Paryskiej Karcie Nowej Europy z 21 listopada 1990 r. oraz poważnie zagraża bezpieczeństwu i stabilności w Europie i na świecie;
- B. mając na uwadze, że Federacja Rosyjska nie zastosowała się do nakazu wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości 16 marca 2022 r. jednoznacznie wzywającego ją do natychmiastowego zawieszenia operacji wojskowych oraz do zapewnienia, aby wszelkie wojskowe czy nieregularne oddziały zbrojne, którymi może kierować lub które może wspierać, a także wszelkie organizacje i osoby, które mogą być pod jej kontrolą lub przywództwem, nie podejmowały żadnych kroków w celu kontynuowania prowadzonych operacji wojskowych;

⁽⁴⁾ Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 125.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0121.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0099.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0052.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- C. mając na uwadze, że rosyjska inwazja na Ukrainę stanowi atak na cały europejski porządek pokojowy, a w związku z tym zagraża fundamentom, na których zbudowano politykę zagraniczną, bezpieczeństwa i obrony Unii; mając na uwadze, że Rosja nieustannie próbuje zachwiać stabilnością w sąsiedztwie Unii i na świecie oraz podważyć i wymusić przegląd europejskiego porządku bezpieczeństwa, co wymaga od Unii znacznego i zdecydowanego zwiększenia spójności i skuteczności jej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony;
- D. mając na uwadze, że tysiące Ukraińców straciło życie w wojnie prowadzonej przez Federację Rosyjską przeciwko Ukrainie od 2014 r.; tysiące osób jest rannych, a ponad 10 milionów zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów lub ucieczki do sąsiednich państw;
- E. mając na uwadze, że rosyjskie siły zbrojne celowo dokonują masowych ostrzałów infrastruktury cywilnej, w tym budynków mieszkalnych i schronów, przedszkoli, szkół, szpitali, ośrodków ewakuacyjnych, placówek opiekuńczych oraz dworców kolejowych i autobusowych;
- F. mając na uwadze, że zdaniem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka ataki te powodują niezmiernie cierpienie ludzi i stanowią zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości; mając na uwadze, że tortury i zabójstwa cywilów, jak również coraz liczniejsze przypadki handlu ludźmi, przemocy seksualnej, gwałtów i wykorzystywania kobiet i dzieci stanowią potworne zbrodnie wojenne, które należy pilnie udokumentować i ścigać, aby można było osądzić sprawców; mając na uwadze, że trwa międzynarodowe śledztwo w sprawie zbrodni dokonanych w Buczy; mając na uwadze, że napaść na Ukrainę może stanowić zbrodnię agresji w rozumieniu art. 8a Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego, a akty okrucieństwa popełnione przez armię rosyjską i jej mocodawców odpowiadają definicji ludobójstwa zawartej w konwencji ONZ z 1948 r.; mając na uwadze, że decydentów i sprawców należy postawić przed międzynarodowym wymiarem sprawiedliwości w sprawach karnych;
- G. mając na uwadze, że rosyjska napaść na Ukrainę sprawiła, że do Europy wróciła wojna, a my, Europejczycy, musimy w tej chwili wykazać się pełnią determinacji i zdecydowania, by chronić Unię i bronić jej, tak jak wartości i zasad, które reprezentuje, w tym zasady integralności terytorialnej, suwerenności narodowej i porządku międzynarodowego opartego na zasadach;
- H. mając na uwadze, że brak właściwej reakcji na rosyjską napaść na Gruzję w 2008 r. oraz na Ukrainę w 2014 r. zachęcił Rosję do kontynuowania agresywnych działań wojskowych i politycznych, w tym inwazji na Ukrainę na pełną skalę, co osłabiło i podważyło oparty na zasadach porządek międzynarodowy i stabilność w Europie i na świecie;
- I. mając na uwadze, że strategicznym celem wolnego świata jest pomoc Ukrainie w ostatecznym pokonaniu rosyjskiego agresora i odzyskaniu kontroli nad jej terytorium uznanym na arenie międzynarodowej;
- J. mając na uwadze, że w czasie, kiedy Federacja Rosyjska prowadzi wojnę napastniczą przeciw Ukrainie i atakuje europejski porządek pokojowy, w samej Rosji dochodzi do poważnych represji wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji politycznej, co ma zapewnić przetrwanie coraz bardziej totalitarnego reżimu;
- K. mając na uwadze, że obrona Europy jest przede wszystkim obowiązkiem wszystkich europejskich demokracji; mając na uwadze, że obowiązkowi temu muszą towarzyszyć odpowiednie cele w zakresie zdolności finansowych i wojskowych; mając na uwadze, że Unia postanowiła wywiązać się ze swojego zadania, by przeciwdziałać Federacji Rosyjskiej usiłującej zniszczyć fundamenty międzynarodowego bezpieczeństwa i stabilności, a zadanie to realizuje m. in. w ścisłej współpracy z NATO, które jest gwarantem zbiorowego bezpieczeństwa swoich członków; mając na uwadze, że 18 maja 2022 r. Finlandia i Szwecja oficjalnie złożyły wnioski o przystąpienie do NATO; mając na uwadze, że ważne jest, aby wszyscy członkowie NATO szybko ratyfikowali protokoły przystąpienia Finlandii i Szwecji; mając na uwadze, że Turcja wykazuje niechęć do przyjęcia wniosków Finlandii i Szwecji o przystąpienie do NATO; mając na uwadze, że art. 42 ust. 7 TUE pozostaje ważnym elementem europejskiej struktury bezpieczeństwa, zapewniającym wsparcie i ochronę wszystkim państwom członkowskim UE; mając na uwadze, że Parlament wyraził szczerą wdzięczność za ponowną pomoc i współpracę ze strony USA w zakresie ochrony i zapewnienia europejskiej obrony terytorialnej;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- L. mając na uwadze, że Ukrainie przysługuje prawo podstawowe, jakim jest prawo do samoobrony wynikające z art. 51 Karty Narodów Zjednoczonych; mając na uwadze, że Parlament wyraża uznanie dla obywateli Ukrainy za ich odwagę w obronie ojczyzny oraz naszych wspólnych wartości, jakimi są wolność i demokracja, oraz że nie zostawimy ich samych;
- M. mając na uwadze, że Parlament Europejski w swojej rezolucji z 1 marca 2022 r. w sprawie rosyjskiej agresji na Ukrainę wezwał instytucje UE do podjęcia starań na rzecz przyznania Ukrainie statusu kraju kandydującego do UE, a w międzyczasie do kontynuowania prac na rzecz jej integracji z jednolitym rynkiem UE zgodnie z układem o stowarzyszeniu;
- N. mając na uwadze, że misja doradcza Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM) zapewni w ramach odnowionego mandatu ścisłą współpracę z Międzynarodowym Trybunałem Karnym, Eurojustem i państwami członkowskimi podejmującymi działania, które bezpośrednio wspierają dochodzenia i ściganie przestępstw międzynarodowych w Ukrainie;
- O. mając na uwadze, że Parlament Europejski powinien rozpocząć pogłębioną analizę powodów, dla których Unia, jej państwa członkowskie i partnerzy o podobnych poglądach nie zdołali powstrzymać rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, stanowiącej naruszenie Karty Narodów Zjednoczonych, a przez to atak na istotę pokoju i bezpieczeństwa Europy, na jej wartości i dobrobyt, a także fundamenty demokracji, a także podsumować wnioski wyciągnięte z wcześniejszych błędów polityki wobec Rosji, począwszy od niedopilnowania pełnego wykonania umowy o zawieszeniu broni z 12 sierpnia 2008 r., której mediatorem była UE, oraz zbadać przypadki naruszenia sankcji nałożonych od 2014 r.;
- P. mając na uwadze, że w Strategicznym Kompasie Rada uznała, że bezpieczeństwo i stabilność na Bałkanach Zachodnich nadal nie są czymś trwałym oraz że istnieje ryzyko wystąpienia potencjalnych skutków zewnętrznych obecnego pogorszenia się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Europie;
- Q. mając na uwadze potrzebę pilnego zwiększenia gotowości, aby móc lepiej radzić sobie z całym spektrum przyszłych kryzysów, w szczególności kryzysem humanitarnym i kryzysem bezpieczeństwa; mając na uwadze, że Unia musi wykorzystać wszystkie dostępne instrumenty, kładąc nacisk na szybkie działanie, aby chronić Unię i jej obywateli, nasze wartości i interesy oraz przyczynić się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że Unia musi współpracować ze swoimi sojusznikami;
- R. mając na uwadze, że konflikty zbrojne wywierają nieproporcjonalny wpływ na kobiety, dziewczęta i słabsze grupy; mając na uwadze, że konstruktywny udział kobiet i dziewcząt w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu oraz w odbudowie zwiększa trwałość pokoju; mając na uwadze, że instytucje UE zobowiązały się do uwzględniania kwestii równouprawnienia płci w trzecim planie działania w sprawie równości płci, który obejmuje wszystkie obszary wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO);
- S. mając na uwadze, że aktywna rola Parlamentu oraz jego polityczne poparcie i demokratyczna kontrola w określaniu wspólnej polityki obronnej Unii i w ustanawianiu wspólnej obrony doprowadziłyby do ugruntowania i umocnienia zasad przedstawicielstwa i demokratyczności, na których opiera się Unia;
- T. mając na uwadze, że funkcjonowanie Unii opiera się na demokracji pośredniej, a obywatele UE na szczeblu Unii są reprezentowani bezpośrednio w Parlamencie;
- U. mając na uwadze, że każda instytucja UE powinna w pełni wykorzystywać uprawnienia przyznane jej na mocy traktatów oraz zgodnie z procedurami, na warunkach i w celach w nich określonych; mając na uwadze, że instytucje powinny szczerze ze sobą współpracować;
- V. mając na uwadze, że kompetencje Unii w sprawach WPZiO obejmują wszystkie obszary polityki zagranicznej oraz wszystkie zagadnienia dotyczące bezpieczeństwa Unii, w tym progresywne ujmowanie wspólnej polityki obrony, które może doprowadzić do wspólnej unii obrony, jeżeli jednomyślnie zdecyduje o tym Rada Europejska zgodnie z art. 24 i art. 42 ust. 2 TUE;
- W. mając na uwadze, że szczególna rola Parlamentu w polityce zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony Unii jest określona w traktatach;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- X. mając na uwadze, że Parlament powinien razem z Radą sprawować funkcję budżetową w tym obszarze, co przewiduje art. 41 TUE, a także uczestniczyć w konsultacjach politycznych zgodnie z art. 36 TUE;
- Y. mając na uwadze, że przy wdrażaniu decyzji Rady Europejskiej oraz decyzji Rady organami wykonawczymi polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej są: Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Rada, Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa oraz podległe agencje; mając na uwadze, że zgodnie z art. 24 TUE „państwa członkowskie popierają, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności” oraz „powstrzymują się od wszelkich działań, które byłyby sprzeczne z interesami Unii lub mogłyby zaszkodzić jej skuteczności jako spójnej sile w stosunkach międzynarodowych”;
- Z. mając na uwadze, że Parlament jest jedyną instytucją, która może w sposób uprawniony sprawować funkcję kontroli i nadzoru politycznego nad organami wykonawczymi Unii;
- AA. mając na uwadze, że zacieśnienie współpracy w dziedzinie obrony między państwami członkowskimi na szczeblu Unii powinno iść w parze ze wzmocnieniem parlamentarnego nadzoru i kontroli zarówno ze strony Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów narodowych;
- AB. mając na uwadze, że Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa / Wiceprzewodniczący Komisji, w stosownych przypadkach wspólnie z Komisją, przedstawi Parlamentowi swoje szczegółowe opinie dotyczące poniższych zaleceń, w szczególności tych związanych z kontrolą budżetową i polityczną Parlamentu nad polityką zagraniczną, bezpieczeństwa i obrony Unii;
- AC. mając na uwadze, że współpraca państw członkowskich i partnerów na podstawie art. 42 ust. 2, art. 45 i 46 TUE powinna opierać się na tożsamości prawnej, przywilejach i immunitetach przewidzianych traktatami;
- AD. mając na uwadze, że Unia dąży do promowania pokojowych i inkluzywnych społeczeństw na rzecz zrównoważonego rozwoju, do zapewnienia wszystkim ludziom dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do budowania na wszystkich szczeblach skutecznych, rozliczalnych i inkluzywnych instytucji;
- AE. mając na uwadze, że razem z sojusznikami Unia musi dążyć do utrzymania swojej wizji pokoju i bezpieczeństwa, aby zapewnić kontynentowi i jego obywatelom pokój i bezpieczeństwo, na które zasługują; mając na uwadze, że wojna w Ukrainie uwidoczniała wady obecnej architektury światowego bezpieczeństwa;
- AF. mając na uwadze, że ze względu na wielopłaszczyznowy charakter wrogich działań Rosji należy przemyśleć i opracować obronę wolnej Europy w całościowy sposób, uwzględniając wszystkie dziedziny o krytycznym znaczeniu, od obronności, przez współpracę międzynarodową, media i infrastrukturę cywilną o krytycznym znaczeniu, technologie, po łańcuchy dostaw i energetykę;
- AG. mając na uwadze, że Unia doświadcza obecnie najbardziej bezpośredniego zagrożenia dla bezpieczeństwa swojego terytorium od zakończenia drugiej wojny światowej; mając na uwadze, że obecny kryzys pokazał, że konieczna jest dyskusja o budżecie UE, w szczególności ze względu na trwającą debatę nad rodzajem sprzętu wojskowego i wsparcia, jakiego może udzielić Unia;
- AH. mając na uwadze, że dezinformacji i propagandzie należy pilnie przeciwdziałać zarówno pod względem prawnym, jak i technicznym, zwłaszcza w krajach kandydujących do UE i potencjalnych krajach kandydujących na Bałkanach Zachodnich i w krajach Partnerstwa Wschodniego;
- AI. mając na uwadze, że w marcu 2022 r. Rada przyjęła Strategiczny kompas; mając na uwadze, że celem Strategicznego kompasu jest zapewnienie Unii narzędzi, aby mogła być skutecznym gwarantem bezpieczeństwa we wrogim otoczeniu oraz zwiększyć swoją asertywność w światowych działaniach na rzecz pokoju i ludzkiego bezpieczeństwa;
- AJ. mając na uwadze, że wszystkie inicjatywy UE ukierunkowane na wzmocnienie europejskiej obrony należy regularnie aktualizować zgodnie z ustaleniami Strategicznego kompasu i przyszłymi przeglądami analizy zagrożeń;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- AK. mając na uwadze, że wszelkie dodatkowe zasoby przyznawane z myślą o osiągnięciu celu polegającego na wydawaniu 2 % PKB na obronę należy wykorzystywać w skoordynowany sposób oparty na współpracy, przy użyciu wszystkich instrumentów UE z dziedziny obronności, aby wyeliminować braki pod względem zdolności i wzmocnić europejską obronę;
- AL. mając na uwadze, że pełne wykorzystanie wysiłków na rzecz stworzenia wspólnych zdolności obronnych UE, w szczególności stałej współpracy strukturalnej (PESCO) i Europejskiego Funduszu Obronnego (EFO), pomoże zwiększyć bezpieczeństwo zarówno sojuszników z NATO, jak i państw członkowskich;
- AM. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny unikać nieskoordynowanych działań, które mogłyby dodatkowo zwiększyć fragmentację i powielanie unijnej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, a tym samym powinny lepiej wykorzystywać pieniądze podatkowników;
- AN. mając na uwadze, że egzekwowanie sankcji w dalszym ciągu stanowi jedno z kluczowych narzędzi UE służących przeciwdziałaniu wojnie Rosji przeciwko Ukrainie, a także mając na uwadze, że w związku z tym należy udostępnić wszelkie środki na szczeblu UE i państw członkowskich, aby zapewnić pełne egzekwowanie sankcji; mając na uwadze, że Rada działa szybko i jednomyślnie i jak dotąd przyjęła pięć pakietów sankcji wobec Rosji za jej działania wojenne w Ukrainie, w tym sankcje indywidualne, takie jak zamrożenie aktywów i ograniczenia w podróżowaniu, sankcje gospodarcze uderzające w sektor finansowy, handlowy, energetyczny, transportowy, technologiczny i obronny, restrykcje medialne, środki dyplomatyczne, ograniczenia w stosunkach gospodarczych z Krymem i Sewastopolem i z niekontrolowanymi przez rząd ukraiński obwodami donieckim i ługańskim, oraz środki dotyczące współpracy gospodarczej;
- AO. mając na uwadze, że agresja Rosji na Ukrainę powoduje efekty uboczne mające wpływ na stosunki międzynarodowe na poziomie makro, globalne sojusze, produkcję przemysłową i łańcuchy dostaw, a tym samym na bezpieczeństwo żywnościowe i źródła utrzymania ludności;
- AP. mając na uwadze, że swoimi oświadczeniami i działaniami Chińska Republika Ludowa pokazuje poparcie i współczucie dla stanowiska Rosji, propaguje narrację i oczywiste kłamstwa Rosji oraz wykazuje niechęć do pełnego poparcia suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy;
- AQ. mając na uwadze, że WPZiB opracowują i wykonują Rada Europejska i Rada, stanowiąc jednomyślnie, z wyjątkiem odstępstw przewidzianych traktatami, jak np. art. 24 TUE;
- AR. mając na uwadze, że Parlament, jako bezpośredni przedstawiciel obywateli na szczeblu Unii, odgrywa wyjątkową rolę w instytucjach UE i jedną z głównych ról w zapewnianiu zgodności procesu decyzyjnego UE, np. w dziedzinie polityki zagranicznej, z życzeniami obywateli, co stwierdzono w końcowym sprawozdaniu z Konferencji w sprawie przyszłości Europy;
1. zaleca Radzie i Wiceprzewodniczącemu Komisji/ Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa:
- a) potwierdzenie zdecydowanego poparcia dla integralności terytorialnej, suwerenności i niepodległości Ukrainy w granicach uznanych na arenie międzynarodowej; udzielenie Ukrainie wszelkiej pomocy materialnej, wojskowej, finansowej i humanitarnej oraz przygotowanie się do wniesienia jak największego wkładu w odbudowę tego kraju po wojnie, ponieważ demokracja i wolność zależą od dobrobytu i stabilności gospodarczej; ustanowienie instrumentu prawnego umożliwiającego konfiskatę zamrożonych rosyjskich aktywów i funduszy oraz przeznaczanie ich na odszkodowanie i odbudowę Ukrainy;
- b) wykorzystanie determinacji i jedności zademonstrowanej na początku wojny z Ukrainą i pilne osiągnięcie wspólnego poziomu ambicji; poczynienie rzeczywistych postępów we współpracy w dziedzinie polityki zagranicznej i obronności na szczeblu UE zgodnie z deklaracją wersalską i konkluzjami Rady z 24 i 25 marca 2022 r.;
- c) uzgodnienie, by Wysoki Przedstawiciel / Wiceprzewodniczący Komisji z urzędu brał udział w formatach negocjacyjnych inicjowanych lub prowadzonych przez państwa członkowskie UE;
- d) wprowadzenie głosowania większością kwalifikowaną w niektórych obszarach polityki zagranicznej przewidzianych już w traktatach, na przykład przy przyjmowaniu unijnych systemów sankcji indywidualnych, oraz dążenie do rozszerzenia tego rodzaju głosowania w Radzie, aby zwiększyć skuteczność polityki zagranicznej UE;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- e) dopilnowanie, aby państwa członkowskie przestrzegały zasad zawartych w traktatach, w szczególności art. 24 TUE, w którym stwierdza się, że „państwa członkowskie popierają, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności”;
- f) poczynienie szybkich postępów w ustanowieniu unii obrony ze wskazaniem ambitniejszych celów krótko-, średnio- i długoterminowych i wdrożenie w tym celu konkretnych działań określonych w Strategicznym Kompasie, gdzie unia obrony stanowiłaby punkt wyjścia do wdrożenia wspólnej obrony europejskiej, zgodnie z art. 42 ust. 2 TUE;
- g) zintensyfikowanie współpracy z partnerami o podobnych poglądach na całym świecie, zwłaszcza z transatlantyckimi sojusznikami z NATO, w celu utrzymania jak największej jedności w obronie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, a tym samym promowania i obrony pokoju, zasad demokratycznych i poszanowania praw człowieka, a także zapewnienia, aby zależności gospodarcze nie przeważały nad obroną praw człowieka i wartości, które wyznaje Unia; szczególne podkreślenie takiej współpracy z krajami globalnego Południa i wykorzystanie w tym celu współpracy na rzecz rozwoju i strategii „Global Gateway”; podkreślenie potrzeby współpracy międzynarodowej przy problemach związanych z bezpieczeństwem żywnościowym;
- h) ustanowienie stałej Rady Ministrów Obrony UE;
- i) uznanie strategicznej autonomii Unii za nadrzędny cel we wszystkich dziedzinach oraz za podstawowe i całościowe podejście do jej polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz działań zewnętrznych, aby umożliwić jej samodzielne działanie, a w razie potrzeby i w miarę możliwości z partnerami, a tym samym umożliwienie jej odgrywania ważnej roli na arenie międzynarodowej; stworzenie narzędzi pozwalających przeciwdziałać przymusowi gospodarczemu oraz jak najszybsze osiągnięcie suwerenności żywnościowej i pełnego bezpieczeństwa dostaw energii w celu zmniejszenia zależności energetycznej; dalszą dywersyfikację łańcuchów dostaw w celu przeciwdziałania strategicznej zależności od surowców; zapewnienie w tym kontekście również wzajemności w polityce inwestycyjnej i handlowej;
- j) współpracę z sojusznikami i partnerami w celu zaradzenia ubocznym skutkom agresji Rosji na Ukrainę, w tym pod względem bezpieczeństwa żywnościowego w państwach trzecich, w szczególności w sąsiedztwie UE;
- k) przeciwdziałanie kampaniom propagandowym i dezinformacyjnym w Unii i jej sąsiedztwie oraz ich zwalczanie; zacieśnienie współpracy z partnerami w krajach kandydujących do UE i potencjalnych krajach kandydujących oraz na całym świecie, np. przez pilne ustanowienie niezbędnych do tego zdolności prawnych i technicznych w celu przeciwdziałania szkodliwym ingerencjom zagranicznym, takim jak ingerencja Rosji przed wojną agresywną z Ukrainą i w jej trakcie; wzmocnienie zdolności grupy zadaniowej East StratCom Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych; prowadzenie polityki proaktywnej, wielojęzycznej komunikacji strategicznej;

W kwestii działań związanych z przyjęciem Strategicznego Kompas

- l) wyciągnięcie wniosków z korzystania z Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, aby wspierać Ukrainę, poprawić jej zdolność do działania oraz opierać się na platformie koordynacyjnej, którą po raz pierwszy zastosowano w czasie kryzysu w Ukrainie; rozważenie usprawnienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w pozostałej części okresu finansowego 2021–2027; rozważenie sposobów na wzmocnienie bezpieczeństwa i odporności partnerów stowarzyszonych z UE z wykorzystaniem możliwości dostępnych w Strategicznym Kompasie oraz zwiększenie pomocy dla Gruzji i Mołdawii w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju;
- m) pilne zainicjowanie debaty w celu ustanowienia kolejnego pozabudżetowego instrumentu finansowego, który dotyczyłby wszystkich aspektów zdolności wojskowych na szczeblu UE, od prac badawczo-rozwojowych opartych na współpracy i wspólnych zamówień po wspólną konserwację, szkolenia i bezpieczeństwo dostaw;
- n) znaczne wzmocnienie i udoskonalenie wymiany informacji wywiadowczych i współpracy wywiadowczej między państwami członkowskimi, w tym na szczeblu Unii, oraz z partnerami o podobnych poglądach; poprawę zasobów i zdolności finansowych i technicznych Centrum Analiz Wywiadowczych UE oraz Dyrekcji ds. Wywiadu Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej; zaangażowanie się w systematyczną, regularną i częstą aktualizację analizy zagrożeń, do której zobowiązuje Strategiczny Kompas; podkreślenie, że analiza zagrożeń powinna wzmocnić strategiczną kulturę UE i zapewnić wytyczne dotyczące określenia priorytetowych celów politycznych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- o) przeznaczanie stałego unijnego finansowania na Centrum Satelitarne UE, aby mogło w dalszym ciągu wносить wkład w działania Unii w dziedzinie obserwacji satelitarnej i gromadzenia danych wywiadowczych, np. w ramach wsparcia misji i operacji w dziedzinie WPBiO;
- p) szybkie prace nad wdrożeniem najpilniejszych aspektów Strategicznego kompasu, w tym nad dalszą operacyjnością art. 42 ust. 7 TUE, z uwzględnieniem szczególnych ram konstytucyjnych i ustaleń dotyczących bezpieczeństwa wszystkich państw członkowskich, oraz podjęcie konkretnych kroków w celu wzmocnienia odporności infrastruktury krytycznej w Unii, poprawy bezpieczeństwa dostaw, uzyskania od państw członkowskich precyzyjnych i stanowczych zobowiązań w zakresie poprawy wydatków na obronność i wspólnych wysiłków na rzecz wyeliminowania braków w zdolnościach, w szczególności w dziedzinie czynników strategicznych, wspólnych szkoleń i edukacji wojskowej, zwiększonych wysiłków na rzecz pobudzenia komunikacji strategicznej oraz wzmocnienia narzędzi służących zwalczaniu zagrożeń hybrydowych i cybernetycznych oraz zwalczaniu dezinformacji; dalszy rozwój unijnej polityki cyberobrony; pracę nad ustanowieniem zbiorowej atrybucji złośliwych cyberataków; pełne wykorzystanie systemów cybersankcji UE wobec osób, podmiotów i organów odpowiedzialnych za cyberataki na Ukrainę lub zaangażowanych w nie; wzmocnienie ochrony i zabezpieczenia instytucji w Unii przed cyberatakami, na szczeblu UE i państw członkowskich; pilne wzmocnienie zdolności organów odgrywających strategiczną rolę w bezpośrednim reagowaniu na konflikty pod względem cyberobrony;
- q) poczynienie postępów w pracach nad przygotowaniem i uruchomieniem wniosku dotyczącego instrumentu na rzecz zdolności szybkiego rozmieszczania, a także – biorąc pod uwagę jego istotne znaczenie dla unijnej architektury bezpieczeństwa i obrony – osiągnięcie zdolności operacyjnej znacznie wcześniej niż w 2025 r.;
- r) pilną zmianę koncepcji zdolności szybkiego rozmieszczania, która nie jest wystarczająco ambitna, oraz przeformułowanie jej złożonej struktury, która nie zapewnia odpowiedniej reakcji na pilne potrzeby Unii pod względem stworzenia wysoce niezawodnej, stałej, wielonarodowej jednostki wojskowej, obejmującej wielonarodową brygadę lądową liczącą około 5 000 żołnierzy oraz komponenty sił powietrznych, morskich oraz specjalnych, której czołowe elementy powinny być gotowe do przemieszczania się w ciągu dwóch–trzech dni;
- s) pilne doprecyzowanie tego, jak art. 44 TUE będzie wdrażany w praktyce, w celu zwiększenia elastyczności WPBiO przez umożliwienie grupie chętnych i zdolnych państw członkowskich planowania i przeprowadzania misji i operacji w imieniu całej Unii na podstawie przepisów unijnych;
- t) dążenie do włączenia Zjednoczonego Królestwa w ramy współpracy w sprawach dotyczących obrony i polityki zagranicznej przez uzupełnienie umowy o handlu i współpracy między Zjednoczonym Królestwem a UE o odpowiednie postanowienia, aby maksymalnie zwiększyć możliwości współpracy UE i Zjednoczonego Królestwa;
- u) szybkie prace nad utworzeniem w pełni funkcjonalnego sztabu wojskowego UE poprzez połączenie struktury Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych oraz Dyrekcji ds. Planowania i Prowadzenia Operacji Cywilnych w celu utworzenia pełnoprawnego cywilno-wojskowego sztabu operacyjnego z uwzględnieniem nowego środowiska bezpieczeństwa;
- v) ustanowienie wspólnego centrum orientacji sytuacyjnej jako kluczowego narzędzia służącego poprawie prognoz strategicznych i autonomii strategicznej UE;
- w) pełne wykorzystanie inicjatyw na rzecz rozwoju zdolności UE, w szczególności EFO i PESCO, uzupełnienie zapasów wojskowych państw członkowskich i wzmocnienie zdolności Unii do obrony, w tym obrony powietrznej i przeciwrakietowej, przy jednoczesnym zwiększeniu wydajności PESCO; uznanie wartości dodanej dalszej współpracy z krajami o podobnych poglądach w zakresie niektórych konkretnych projektów w tym kontekście;
- x) znaczne wzmocnienie cywilnej WPBiO pod względem dostępnego personelu, szkolenia przygotowującego do rozmieszczenia, uwzględnienia aspektu płci i budżetu oraz zapewnienie, by jej misje głównie koncentrowały się na potrzebach lokalnej ludności w zakresie bezpieczeństwa, sprawiedliwości i praworządności oraz by uwzględniać silny nadzór parlamentarny nad sektorem bezpieczeństwa cywilnego i przejrzystość, aby zapewnić bardziej zrównoważony charakter modernizacji i dokonywanych reform;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- y) znaczne zwiększenie inwestycji w kontrolę i nierozprzestrzenianie broni oraz rozbrojenie na szczeblu regionalnym i światowym, w szczególności przez przyjęcie wielostronnego podejścia ograniczającego rozprzestrzenianie broni masowego rażenia oraz środków jej przenoszenia;
- z) wsparcie kluczowych prac Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, aby zapewnić bezpieczeństwo ukraińskich obiektów jądrowych; wzmocnienie światowej architektury nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, rozbrojenia i kontroli broni; dalsze wzmocnienie gotowości w zakresie substancji chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych;
- aa) wezwanie Komisji, by niezwłocznie przedstawiła system bezpieczeństwa dostaw na potrzeby obrony, czego domagała się Rada Europejska w 2013 r. i co stało się kwestią niezwykle pilną ze względu na obecną sytuację związaną z bezpieczeństwem;
- ab) poprawę włączenia kobiet i grup zmarginalizowanych w zapobieganie konfliktom, ich rozwiązywanie, mediację i negocjacje pokojowe, na wszystkich ścieżkach, oraz zwrócenie szczególnej uwagi na równość płci i prawa kobiet, dziewcząt i grup zmarginalizowanych w WPZiB i WPBiO, w szczególności w konfliktach;

W kwestii wpływu na misje i operacje WPBiO

- ac) przegląd i wzmocnienie, w razie potrzeby i niezwłocznie, mandatu EUAM w Ukrainie oraz misji pomocy granicznej UE (EUBAM) dla Mołdawii i Ukrainy, stosownie do potrzeb wyrażonych przez władze tych krajów, w celu przystosowania do nowych realiów geopolitycznych oraz szybkiego i skutecznego wspierania władz Ukrainy i Mołdawii;
- ad) starania na rzecz odnowienia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ umożliwiającej unijnym operacjom WPBiO wykonywanie krytycznych zadań na rzecz światowego bezpieczeństwa;
- ae) poprawę formowania sił oraz wzmocnienie personelu, zdolności reagowania, zasobów i komunikacji strategicznej w odniesieniu do wszystkich misji i operacji WPBiO, w szczególności tych, które ucierpiały w wyniku nasilającego się stanu zagrożenia, w szczególności misji obserwacyjnej UE w Gruzji i operacji ALTHEA w Bośni i Hercegowinie, w tym drugim przypadku poprzez zapewnienie dostępności i odpowiedniej gotowości wystarczających rezerw w przypadku pogorszenia się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Bośni i Hercegowinie;
- af) poprawę zdolności wywiadowczej operacji WPBiO w terenie oraz wzmocnienie orientacji sytuacyjnej;
- ag) wzmocnienie odporności misji i operacji WPBiO w terenie na cyberataki i ataki hybrydowe, takie jak kampanie dezinformacyjne opracowane w celu zniszczenia ich wiarygodności w oczach lokalnej ludności;
- ah) domaganie się, aby państwa, w których rozmieszczone są misje i operacje UE w dziedzinie WPBiO, wspierały budowanie zdolności tych misji i operacji, tak aby można było rozwiązać ich umowy z prywatnymi wojskowymi firmami ochroniarskimi mającymi dopuszczać się naruszania praw człowieka;

W kwestii współpracy UE–NATO

- ai) szybkie zakończenie prac nad tak ważną, trzecią już, wspólną deklaracją UE–NATO oraz zapewnienie należytego uwzględnienia celów i priorytetów Strategicznego kompasu przy opracowywaniu i przyjęciu koncepcji strategicznej NATO na szczycie w Madrycie; zapewnienie, aby Strategiczny kompas i strategiczna koncepcja NATO zostały dostosowane i doprowadziły do zwiększenia strategicznej komplementarności;
- aj) znaczne zwiększenie finansowania oraz przyspieszenie realizacji projektów związanych z głównym projektem w zakresie mobilności wojskowej w ścisłej koordynacji z NATO; podkreślanie kluczowego znaczenia poprawy europejskiej infrastruktury transportowej i usprawnienia procedur celnych, aby móc rozmieszczać oddziały w całej Europie w odpowiednim czasie;
- ak) współpracę w ramach Unii i z NATO, odpowiednimi państwami trzecimi i samą Ukrainą w celu omówienia gwarancji bezpieczeństwa dla Ukrainy;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- a) zachęcanie państw członkowskich UE do zwiększenia budżetów i inwestycji obronnych oraz do uznania celu NATO, jakim jest przeznaczanie 2 % PKB na obronę, aby zlikwidować istniejące luki w zdolnościach i zapewnić odpowiednią ochronę mieszkańcom UE w związku ze zwiększonym zagrożeniem wojskowym ze strony Rosji w bezpośrednim sąsiedztwie Unii;
- am) zachęcanie do dalszej intensyfikacji wzmocnionej wysuniętej obecności NATO w państwach członkowskich UE, które znajdują się najbliżej rosyjskiego agresora i konfliktu;

W kwestii rozszerzenia i stosunków z krajami objętymi europejską polityką sąsiedztwa

- an) uznanie, że europejska integracja Bałkanów Zachodnich ma zasadnicze znaczenie dla długoterminowej stabilności i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, dlatego Parlament pragnie dać tym krajom wiarygodną perspektywę przystąpienia do UE; apelowanie o większą pomoc polityczną i gospodarczą dla partnerów Unii na Bałkanach Zachodnich i w krajach Partnerstwa Wschodniego oraz o ściślejszą współpracę z tymi partnerami w zakresie handlu i bezpieczeństwa, w tym w dziedzinie wojny chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej, cyberbezpieczeństwa i odporności podmiotów krytycznych, w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
- ao) przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa w celu dogłębnej oceny wpływu wojny Rosji przeciwko Ukrainie na współpracę w ramach Partnerstwa Wschodniego; opracowanie ponadto propozycji dotyczących sposobów dalszego wzmocnienia więzi z krajami Partnerstwa Wschodniego w kontekście otwartej agresji wojskowej i innych wymiernych zagrożeń dla bezpieczeństwa, ukierunkowanych kampanii dezinformacyjnych oraz gospodarczych i społecznych skutków konfrontacji z Rosją, w tym dla europejskich aspiracji Mołdawii i Gruzji oraz ciągłych postępów w realizacji związanych z tym reform;
- ap) wzmocnienie dyplomatycznej obecności i zaangażowania Unii w krajach, które wykazują zainteresowanie zacieśnieniem współpracy z Unią, w szczególności w krajach należących do Partnerstwa Wschodniego oraz na Bałkanach Zachodnich, a także w krajach, w których rosyjska ingerencja zagraża stabilności, bezpieczeństwu lub działaniom prodemokratycznym;
- aq) pilne wzmocnienie unijnej strategii rozszerzenia przy jednoczesnym zapewnieniu, by polityka rozszerzenia, perspektywy przystąpienia i proces akcesyjny przyczyniały się do zwiększenia bezpieczeństwa i stabilności, demokracji i praworządności oraz dobrobytu gospodarczego i społecznego, a także do utrzymania wiarygodności, spójności i skuteczności działań UE oraz jej wewnętrznej spójności;

W kwestii kontroli parlamentarnej

- ar) zaangażowanie Parlamentu we właściwe dalsze wdrażanie i kontrolowanie Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, który jest instrumentem pozabudżetowym; zapewnienie znaczącego zaangażowania Parlamentu w kontrolę, wdrażanie i regularne przeglądy Strategicznego kompasu; wspieranie wymiany poglądów z ministrami krajowymi w Parlamencie Europejskim na tematy, które są obecnie priorytetami UE; przypomnienie o istotnej roli parlamentów narodowych w państwach członkowskich, podkreślanie kluczowej roli, jaką może odegrać Zgromadzenie Parlamentarne NATO, i apelowanie o dalsze wzmocnianie stosunków Parlamentu Europejskiego ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO;
- as) zastąpienie jednostronnego oświadczenia w sprawie odpowiedzialności politycznej dwustronną umową z Wysokim Przedstawicielem / Wiceprzewodniczącym Komisji, w której określone zostaną wszystkie aspekty ich współpracy;

W kwestii spraw budżetowych

- at) dążenie do zapewnienia kompleksowej funkcji budżetowej Parlamentu Europejskiego w polityce zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony, przewidzianej w art. 14 ust. 1, art. 16 ust. 1 i art. 41 TUE, w szczególności w odniesieniu do decyzji podejmowanych na podstawie art. 42 ust. 2, art. 45 i 46 TUE;
- au) zachęcanie UE i jej państw członkowskich do wypełnienia woli politycznej wyrażonej w deklaracji wersalskiej oraz do zdecydowanego poparcia i podniesienia poziomu ambicji wspólnego komunikatu z 18 maja 2022 r. w sprawie luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań, aby szybko zlikwidować luki wskazane w tym komunikacie i h w skoordynowanym rocznym przeglądzie w zakresie obronności, przy jednoczesnym zapewnieniu prawdziwej

Środa, 8 czerwca 2022 r.

europejskiej wartości dodanej; w związku z tym dokonywanie odpowiednich ocen wspólnych środków finansowych Unii i instrumentów niezbędnych do skuteczniejszej i bardziej wiarygodnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE, przy jednoczesnym wspieraniu możliwości synergii z innymi funduszami UE, np. uzupełnienie EFO grupą zadaniową ds. wspólnych zamówień i mechanizmem wspólnych zamówień, co zwiększy bezpieczeństwo państw członkowskich UE, oraz zapewnienie wszystkim w Unii odpowiedniego bezpieczeństwa;

- av) wykorzystywanie w pełni możliwości finansowania z budżetu Unii przewidzianych w traktatach, co zaproponowano we wspólnym komunikacie w sprawie luk inwestycyjnych w zakresie obronności i dalszych działań, w celu ułatwienia i dokonania przeglądu możliwości finansowania w kontekście śródkresowego przeglądu wieloletnich ram finansowych z myślą o zapewnieniu niezbędnych zwiększonych funduszy na instrumenty i odpowiednie inicjatywy UE w dziedzinie obronności; wzmocnienie EFO oraz zwiększenie liczby i znaczenia wspólnych projektów przemysłu obronnego; zmniejszenie obciążeń biurokratycznych dla przedsiębiorstw uczestniczących w przetargach, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw; rozszerzenie Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i projektu mobilności wojskowej; ułatwianie finansowania tworzenia sił na potrzeby operacji WPBiO, rozmieszczania sił wojskowych i ćwiczeń na żywo; szybkie wdrożenie środków zaproponowanych jako wkład Komisji w europejską obronę;
- aw) zapewnienie, aby projekt budżetu na 2023 r. obejmował odpowiednie środki na Europejską Agencję Obrony, Centrum Satelitarne UE, PESCO, przewidywane szybkie rozmieszczanie w ramach budżetu WPZiB oraz w ramach tego samego działu i innych działów, stosownie do potrzeb, finansowanie zachęt, o których mowa powyżej, zgodnie z traktatami;
- ax) uproszczenie i koordynowanie zapowiedzianych działań państw członkowskich służących zwiększeniu wydatków na obronę i szybkie opracowanie przez Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych planu wspólnych przetargów na systemy wojskowe, aby osiągnąć jak najwyższy poziom spójności i oddziaływania na zbiorowe bezpieczeństwo i obronę terytorialną Europy, z myślą o unikaniu powielania i fragmentacji;
- ay) zwiększenie możliwości finansowania dla europejskiego przemysłu obronnego przez usunięcie sprzętu wojskowego z wykazu rodzajów działalności, których nie można finansować ze środków Europejskiego Banku Inwestycyjnego;

W kwestii Ukrainy

- az) bezzwłoczne dostarczenie broni, stosownie do potrzeb wyrażonych przez władze ukraińskie, przede wszystkim z wykorzystaniem Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i platformy koordynacyjnej, jak również w ramach umów dwustronnych między państwami członkowskimi a Ukrainą;
- ba) przyznanie, że w deklaracji wersalskiej uznano europejskie aspiracje Ukrainy i jej wniosek o członkostwo w UE oraz przyznanie jej statusu kraju kandydującego do UE jako wyraźnego politycznego znaku solidarności z narodem ukraińskim;
- bb) podkreślenie, że Ukraina, tak jak każdy inny kraj, ma suwerenne prawo do samodzielnego stanowienia bez ingerencji krajów trzecich o swoich politycznych sojuszach i integracji gospodarczej;
- bc) wspieranie dochodzeń w sprawie zbrodni wojennych popełnionych przez Rosję w Ukrainie, np. przez wezwanie do powołania specjalnego trybunału ONZ; zapewnienie pociągnięcia do odpowiedzialności sprawców zbrodni wojennych i naruszeń praw człowieka oraz wezwanie Unii i jej państw członkowskich do udzielenia Ukrainie pomocy w prowadzonych przez nią dochodzeniach dotyczących zbrodni wojennych;

W kwestii sankcji

- bd) zapewnienie kompleksowego monitorowania sankcji UE i ich wdrażania oraz wydanie państwom członkowskim wytycznych dotyczących właściwego wdrażania i egzekwowania tych sankcji; egzekwowanie wtórnych sankcji wobec podmiotów i państw trzecich, które aktywnie wspierają omijanie sankcji UE nałożonych na Rosję; współpracę z partnerami międzynarodowymi w celu szczegółowego zbadania dotychczasowego wpływu sankcji na Rosję; nawiązanie kontaktu z państwami trzecimi, a zwłaszcza z krajami kandydującymi do UE, oraz zachęcanie ich do większego dostosowania się do unijnych środków ograniczających;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- be) wzmocnienie zdolności Komisji do wdrażania środków ograniczających i publikowanie cotygodniowych kluczowych statystyk;
 - bf) zajęcie się poszczególnymi poziomami wdrażania ukierunkowanych sankcji wobec osób powiązanych z Kreml w państwach członkowskich oraz wpłynięcie na te państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, aby udzieliły Ukrainie wszelkiej niezbędnej pomocy wojskowej, finansowej i humanitarnej oraz nałożyły pełne embargo na import do UE gazu, ropy i węgla z Rosji;
 - bg) przeprowadzenie ofensywy dyplomatycznej we wszystkich państwach, które wstrzymały się od głosu lub zagłosowały przeciwko rezolucjom Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych, aby wyjaśnić powagę rosyjskiej agresji i potrzebę jednomyślnej odpowiedzi społeczności międzynarodowej;
 - bh) stosowanie całościowego podejścia do Federacji Rosyjskiej i zrezygnowanie z wszelkich wybiórczych kontaktów z Moskwą w obliczu okrucieństw i zbrodni wojennych przygotowanych przez rosyjskie elity polityczne a popełnionych przez rosyjskie oddziały, ich pełnomocników i najemników w Ukrainie i poza nią; pociągnięcie do odpowiedzialności decydentów odpowiedzialnych za te czyny i postawienie ich przed międzynarodowym wymiarem sprawiedliwości;
2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji oraz Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.
-

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2022)0220

Mianowanie członka komisji selekcyjnej dla Prokuratury Europejskiej

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie powołania Margreet Fröberg do komisji selekcyjnej ustanowionej na mocy art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”) (2022/2043(INS))

(2022/C 493/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wniosek Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (B9-0290/2022),
 - uwzględniając swój Regulamin,
- A. mając na uwadze, że Margreet Fröberg spełnia warunki określone w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939;
1. proponuje, by powołać Margreet Fröberg do komisji selekcyjnej;
 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0221

Przedłużenie Umowy w sprawie promowania, użytkowania i świadczenia usług systemów nawigacji satelitarnej Galileo i GPS oraz powiązanych z nimi aplikacji ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie przedłużenia Umowy w sprawie promowania, użytkowania i świadczenia usług systemów nawigacji satelitarnej Galileo i GPS oraz powiązanych z nimi aplikacji między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony (06531/2022 – C9-0147/2022 – 2022/0005(NLE))

(Zgoda)

(2022/C 493/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (06531/2022),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 189 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0147/2022),
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A9-0153/2022),
1. wyraża zgodę na przedłużenie umowy;
 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0227

Umocnienie mandatu Europolu: wprowadzanie wpisów do SIS *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1862 w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w odniesieniu do wprowadzania wpisów przez Europol (COM(2020)0791 – C9-0394/2020 – 2020/0350(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2020)0791),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 88 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0394/2020),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 30 marca 2022 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A9-0287/2021),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2020)0350

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 8 czerwca 2022 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1862 w odniesieniu do wprowadzania do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) wpisów informacyjnych służących interesom Unii i dotyczących obywateli państw trzecich

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2022/1190.)

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0228

Umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską *****Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz protokołu wykonawczego do tej umowy (COM(2021)0589 – 12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300(NLE))**

(Zgoda)

(2022/C 493/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz protokołu wykonawczego do tej umowy (12208/2021),
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską (12446/2021),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody złożony przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 2 i art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C9-0419/2021),
 - uwzględniając swoją rezolucję nieustawodawczą z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 1 i 4 oraz art. 114 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rozwoju i Komisję Budżetową,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Rybołówstwa (A9-0148/2022),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, a także rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz Islamskiej Republici Mauretańskiej.

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0229.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0229

Umowa o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską

Rezolucja nieustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2022 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz protokołu wykonawczego do tej umowy (12208/2021 – C9-0419/2021 – 2021/0300M(NLE))

(2022/C 493/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (12208/2021)
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2021/99 z 25 stycznia 2021 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską w sprawie przedłużenia obowiązywania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską, który wygasa z dniem 15 listopada 2021 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2021/2123z 11 listopada 2021 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską oraz protokołu wykonawczego do tej umowy ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję ustawodawczą z dnia 8 czerwca 2022 r. ⁽³⁾ w sprawie projektu decyzji,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Islamską Republiką Mauretańską, która weszła w życie 8 sierpnia 2008 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 maja 2022 r. pt. „W kierunku zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE: rola sektorów rybołówstwa i akwakultury” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody złożony przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 2 i art. 218 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) (C9-0419/2021),
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony z dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽⁷⁾. (umowę z Kotonu),
- uwzględniając publikację Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) z 2015 r. pt. „Voluntary Guidelines for Securing Sustainable Small-Scale Fisheries in the Context of Food Security and Poverty Eradication” [Wytyczne dotyczące zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa na małą skalę w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego i eliminacji ubóstwa],
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące za 2020 r. grupy roboczej FAO ds. oceny małych ryb pelagicznych w Afryce Północno-Zachodniej w 2019 r.,
- uwzględniając wspólną politykę rybołówstwa, a w szczególności jej wymiar zewnętrzny,

⁽¹⁾ Dz.U. L 34 z 1.2.2021, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 439 z 8.12.2021, s. 1.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0228.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 343 z 8.12.2006, s. 4.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 439 z 8.12.2021, s. 3.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0135.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza,
 - uwzględniając zobowiązanie UE do zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju zapisane w art. 208 TFUE,
 - uwzględniając dokonaną przez Komisję ocenę ex ante i ex post poprzedniej umowy i poprzedniego protokołu,
 - uwzględniając sprawozdanie z nadzwyczajnego posiedzenia Wspólnego Komitetu Naukowego w sprawie umowy dotyczącej połowów między Islamską Republiką Mauretańską a Unią Europejską, które odbyło się od 10 do 12 lutego 2021 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie strategii „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego⁽⁸⁾,
 - uwzględniając art. 105 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Rozwoju,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0154/2022),
- A. mając na uwadze, że wdrażanie umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów musi być zgodne z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi, aby zapewnić zrównoważoną działalność połowową, w ramach której wykorzystuje się jedynie nadwyżki dopuszczalnych połowów w kraju partnerskim; mając na uwadze, że wsparcie sektorowe powinno przyczyniać się do zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa, zwłaszcza poprzez wspieranie tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, przy jednoczesnym wzmacnianiu lokalnego bezpieczeństwa żywnościowego i społeczności lokalnych;
- B. mając na uwadze, że pierwsza umowa w sprawie połowów między Unią Europejską a Islamską Republiką Mauretańską pochodzi z 1987 r. oraz że ostatni protokół wykonawczy, który początkowo obowiązywał przez cztery lata od 2015 r. do 2019 r., został dwukrotnie przedłużony o rok i wygasł 15 listopada 2021 r.;
- C. mając na uwadze, że 28 lipca 2021 r. Unia i Mauretania osiągnęły porozumienie dotyczące nowej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i protokołu do tej umowy;
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska zawarła z państwami afrykańskimi szereg umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów;
- E. mając na uwadze, że nowy protokół obejmuje okres pięciu lat i przewiduje podobne uprawnienia do połowów jak poprzedni protokół, przy czym wkład finansowy Unii z tytułu dostępu do zasobów rybołówstwa wynosi 57,5 mln EUR rocznie, a jej wkład z przeznaczeniem na wsparcie sektorowe wynosi 16,5 mln EUR;
- F. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie w sprawie połowów z Mauretanią jest największą umową UE dotyczącą wielu gatunków; mając na uwadze, że przewiduje ona uprawnienia do połowów dla statków z 10 państw członkowskich połowiących gatunki denne i pelagiczne – które, podobnie jak tuńczyk, są gatunkami daleko migrującymi – w granicach dostępnej nadwyżki określonej w art. 62 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, z uwzględnieniem zdolności połowowej flot mauretańskich;
- G. mając na uwadze, że przełowienie stad małych ryb pelagicznych, a zwłaszcza sardyneli, oraz ich przerabianie na mączkę rybną i olej z ryb powodują ogromne szkody nie tylko dla lokalnych wód, np. przez zanieczyszczenie ściekami, ale również dla bezpieczeństwa żywnościowego lokalnej ludności w całym regionie Afryki Zachodniej; mając na uwadze, że w 2017 r. Mauretania zobowiązała się ograniczyć produkcję mączki rybnej i oleju z ryb, a do 2020 r. stopniowo od niej odejść; mając na uwadze, że od 2010 r. ich produkcja wzrosła trzykrotnie, a w Mauretanii i krajach sąsiadujących doszło do rozbudowy zakładów produkcji mączki rybnej;
- H. mając na uwadze, że solidne dane naukowe, skuteczne monitorowanie, systemy kontroli i przejrzystość połowów i licencji połowowych są niezbędne państwu nadbrzeżnym do określenia dostępnej nadwyżki wspólnych stad małych gatunków pelagicznych oraz do zadbania o to, by decyzje w sprawie zarządzania stadami przewidywały, że stada nie mogą być poławiane powyżej limitów naukowych; mając na uwadze, że w odniesieniu do zarządzania małymi

⁽⁸⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

gatunkami pelagicznymi w Mauretanii w sprawozdaniu z nadzwyczajnego posiedzenia wspólnego komitetu naukowego z 2021 r. poparto dodatkowe środki, których celem jest ograniczenie nakładów połowowych w strefie połowowej 15 mil morskich należącej do tego kraju, w tym wprowadzenie kwot dla stad, co do których naukowo potwierdzono, że są nadmiernie eksploatowane;

- I. mając na uwadze, że wsparcie sektorowe w ramach nowego protokołu jest ukierunkowane na osiem obszarów interwencji; mając na uwadze, że obejmują one między innymi wsparcie dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i społeczności nadbrzeżnych, intensyfikację badań naukowych, wzmocnienie działań w zakresie kontroli i nadzoru oraz pomoc techniczną dla władz mauretańskich; mając na uwadze, że wspólny komitet zatwierdzi wieloletni program sektorowy w celu wykorzystania takiego wsparcia; mając na uwadze, że władze Mauretanii mają obowiązek przedstawienia sprawozdania końcowego w sprawie wdrażania wsparcia sektorowego;
- J. mając na uwadze, że nowy protokół ustanawia nowy organ koordynujący (*cellule de coordination*), który będzie wspierał realizację projektów określonych w programie i odpowiadał za monitorowanie decyzji wspólnego komitetu;
- K. mając na uwadze, że art. 7 nowego protokołu umożliwia Unii i Mauretanii dokonanie przeglądu uprawnień do połowów w trzecim roku wdrażania, przy poszanowaniu zrównoważonego charakteru zasobów na łowiskach i z uwzględnieniem dostosowania rekompensaty finansowej UE;
- L. mając na uwadze, że nowy protokół wprowadza zróżnicowane opłaty obowiązuje zarządzających statkami dla kategorii 6 (trawlerzy zamrażalnie do połowów gatunków pelagicznych), które to opłaty są w większym stopniu zgodne z wartością rynkową każdego z poławianych gatunków pelagicznych;
- M. mając na uwadze, że art. 3 nowej umowy stanowi, iż flota UE musi korzystać z takich samych warunków technicznych dotyczących połowów i dostępu do zasobów jak wszystkie pozostałe floty; mając na uwadze, że ten sam artykuł wymaga lepszej wymiany informacji i zobowiązuje Mauretanię do upubliczniania wszystkich umów zezwalających statkom zagranicznym na wejście do jej strefy połowowej;
- N. mając na uwadze, że w nowym protokole zmieniono i rozszerzono obszar poławiania małych gatunków pelagicznych dla statków UE; mając na uwadze, że art. 9 protokołu zobowiązuje Mauretanię do opracowania, w terminie sześciu miesięcy od wdrożenia protokołu, zrównoważonego planu zarządzania połowami małych gatunków pelagicznych, mającego zastosowanie do wszystkich flot prowadzących połowy na wodach Mauretanii, przy czym opracowanie tego planu jest warunkiem ustanowienia nowej strefy połowowej; mając na uwadze, że wkład finansowy Unii w wysokości 7,5 mln EUR jest uzależniony od zatwierdzenia tego planu zarządzania przez wspólny komitet;
- O. mając na uwadze, że nowy protokół umożliwia statkom UE w wyjątkowych okolicznościach wyładunek połowów poza portami mauretańskimi, czego od lat domagały się unijne statki rybackie prowadzące działalność w Mauretanii;
- P. mając na uwadze, że w ocenie poprzedniego protokołu Komisja wezwała do ustanowienia regionalnych ram zarządzania w celu eksploatacji wspólnych stad małych gatunków pelagicznych i morskiczka senegalskiego, tak jak wymaga tego art. 63 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
 1. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie nowej umowy między Unią a Mauretanią o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i protokołu do tej umowy, które służą ulepszeniu i aktualizacji obowiązującej umowy; pozytywnie ocenia fakt, że od tej pory nie będzie konieczne dodatkowe przedłużenie poprzedniego protokołu lub zostanie ono rozwiązany, jeśli nie jest absolutnie konieczny, bez szkodliwego wpływu na flotę europejską;
 2. z zadowoleniem przyjmuje również przekształcenie umowy o partnerstwie w pełną umowę o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i zwraca uwagę, że tego rodzaju umowy stanowią dobrą podstawę współpracy w dziedzinie zarządzania oceanami i zrównoważonego zarządzania zasobami rybnymi; podkreśla, że należy zadbać o to, by zasady zrównoważonego zarządzania zapisane we wspólnej polityce rybołówstwa znalazły odzwierciedlenie w unijnych umowach w sprawie połowów, w tym w ich wdrażaniu;
 3. zwraca uwagę, że umowa ta wzmacnia współpracę środowiskową, gospodarczą, społeczną, administracyjną i naukową w celu wsparcia zrównoważonego rybołówstwa, przyczynia się do lepszego zarządzania oceanami, zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów, monitorowania i kontroli działalności połowowej oraz do

Środa, 8 czerwca 2022 r.

przejrzystego wdrażania umowy i tworzenia miejsc pracy zgodnie z konwencją nr 188 Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z 2007 r.; podkreśla, że partnerstwo musi dawać gwarancje i zapewniać ochronę wszystkim pracownikom statków UE; podkreśla znaczenie uczciwej konkurencji dla wszystkich rybaków prowadzących działalność na wodach Mauretanii;

4. uznaje znaczenie nowej umowy i protokołu do niej, jeśli chodzi o znaczne uprawnienia do połowów przyznane flocie UE, a także jako platformy stałej zorganizowanej współpracy między Unią a Mauretanią, zwłaszcza w dziedzinie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i utrzymania floty europejskiej;

5. wzywa Mauretanię do dopilnowania, aby nie dochodziło do przełowienia małych gatunków pelagicznych, oraz do powstrzymania i stopniowego wyeliminowania negatywnych skutków, jakie powoduje produkcja mączki rybnej i oleju rybnego w Mauretanii; wzywa UE, aby w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów przyczyniła się do osiągnięcia tych celów; odnotowuje, że ryby należy w pierwszej kolejności wykorzystywać jako pokarm dla ludzi, a nie surowiec w sektorze przetwórstwa żywności, oraz że w związku z tym ważne jest angażowanie organów lokalnych i współpraca z nimi;

6. z zadowoleniem przyjmuje zawarty w nowym protokole wymóg, zgodnie z którym Mauretania musi opublikować plan zrównoważonego zarządzania małymi gatunkami pelagicznymi, który będzie miał zastosowanie do wszystkich statków prowadzących połowy na wodach Mauretanii; wzywa Mauretanię, by przy opracowywaniu takiego planu oparła się na wnioskach zawartych w sprawozdaniu z nadzwyczajnego posiedzenia wspólnego komitetu naukowego, które odbyło się w 2021 r., oraz by w razie potrzeby zastosowała podejście ostrożnościowe oparte na danych naukowych;

7. podkreśla zobowiązanie stron do promowania zarządzania rybołówstwem w oparciu o zasadę niedyskryminowania flot obecnych na tym obszarze oraz zaznacza, że statki unijne powinny mieć dostęp do odpowiedniej części nadwyżki zasobów rybnych zgodnie z najlepszymi dostępnymi opiniami naukowymi;

8. z zadowoleniem przyjmuje klauzule przejrzystości i niedyskryminacji zawarte w nowej umowie i protokole do niej oraz wzywa Komisję, by zapewniła pełne wdrożenie i przestrzeganie tych klauzul; zwraca uwagę, że zasady przejrzystości były zawarte już w poprzedniej umowie, ale nie były w pełni przestrzegane;

9. domaga się, aby Mauretania informowała Komisję o wszystkich publicznych i prywatnych umowach ze statkami zagranicznymi prowadzącymi działalność na jej obszarze połowowym oraz aby informacje te zostały zawarte w rocznym sprawozdaniu przekazywanym przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu; wyraża zaniepokojenie tym, że Mauretania nie opublikowała dotychczas niektórych umów w sprawie połowów z państwami trzecimi;

10. zwraca uwagę na wymaganą na mocy protokołu wymianę informacji w odniesieniu do sprawozdań na temat działających na wodach Mauretanii flot zagranicznych i flot krajowych, których właścicielami są podmioty zagraniczne; wzywa Mauretanię do dostarczenia Komisji pełnych informacji na temat wszystkich statków prowadzących połowy na jej wodach i do przedstawienia ich w jasnym formacie, przyjaznym dla użytkownika, który umożliwi obserwatorom uzyskanie ogólnego obrazu całkowitego nakładu połowowego, połowów w podziale na gatunki i stanu stad; apeluje, by Mauretania podała te informacje do wiadomości publicznej; zwraca uwagę, że jest to warunek obliczenia „nadwyżki” zgodnie z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;

11. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie przez Mauretanię pierwszego sprawozdania dotyczącego inicjatywy na rzecz przejrzystości rybołówstwa; zwraca uwagę, że sprawozdanie opiera się na informacjach z roku kalendarzowego 2018; wzywa Mauretanię do opublikowania nowszych danych;

12. wyraża zaniepokojenie praktyką zmiany bandery, zwłaszcza na wodach Mauretanii i ogólnie w regionie;

13. uważa, że Unia – biorąc pod uwagę sieć umów o partnerstwie w sprawie połowów i umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów obowiązujących w Afryce Północno-Zachodniej – ma do odegrania rolę w zachęcaniu Mauretanii i krajów z nią sąsiadujących do zacieśnienia współpracy w dziedzinie zarządzania wspólnymi stadami, w szczególności w określaniu stad i uprawnień do połowów, takich jak stada istotne dla lokalnego bezpieczeństwa żywnościowego; w szczególności zwraca uwagę na znaczenie aktywnej współpracy Unii z partnerami na tym obszarze, by zapewnić podejmowanie zrównoważonych decyzji w sprawie zarządzania w odpowiednich regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem; wzywa UE, Mauretanię i kraje sąsiadujące, by wspierały wdrażanie kompleksowych regionalnych ram zarządzania wspólnymi stadami poprzez ustanowienie regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem w odniesieniu do tych stad oraz poprzez zainicjowanie międzynarodowego dialogu z zainteresowanymi krajami;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

14. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie wszystkich stron do wdrożenia umowy w sposób przejrzysty i zgodny z umową z Kotonu w odniesieniu do praw człowieka, zasad demokracji, praworządności i dobrych rządów; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na prawa człowieka w Mauretanii, w tym w sektorze rybołówstwa, zwłaszcza z uwzględnieniem warunków pracy; zwraca uwagę, że niewdrożenie umowy z Kotonu w odniesieniu do poszanowania praw człowieka może spowodować zawieszenie zgodnie z art. 21 i 14 nowego protokołu wykonawczego;
15. odnotowuje, że w ocenie ex post poprzedniego protokołu stwierdzono, iż ogólnie Mauretania i UE odnotowały podobny udział wartości dodanej wynoszący około 40–45 %; stwierdzono jednak, że wartość dodana dla Mauretanii wynikająca z działalności statków UE jest stosunkowo niska w związku z brakiem powiązań gospodarczych na lądzie; w związku z tym wzywa UE do zbadania sposobów poprawy tej sytuacji w ramach nowego protokołu;
16. odnotowuje, że Mauretania miała trudności z absorpcją wsparcia sektorowego; wzywa zatem Komisję do udzielenia pomocy technicznej w celu przygotowania i wdrożenia wieloletniego programu sektorowego oraz do wzmocnienia zdolności administracyjnych Mauretanii, a zwłaszcza nowego organu koordynującego;
17. uważa, że wsparcie sektorowe jest ważnym elementem rozwoju mauretańskiego sektora rybołówstwa i tworzenia miejsc pracy w społecznościach nadbrzeżnych;
18. z zadowoleniem przyjmuje sektorowe wsparcie w ramach osi 6 i 7; wzywa wspólny komitet, aby propagował projekty infrastrukturalne, które zwiększą lokalną konsumpcję produktów rybnych, oraz finansował projekty przynoszące bezpośrednie korzyści całemu łańcuchowi wartości mauretańskiego tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
19. apeluje o więcej projektów wsparcia sektorowego, aby wspierać kobiety w mauretańskim sektorze rybołówstwa, zwłaszcza te zajmujące się przetwórstwem; uznaje znaczenie takich projektów dla lokalnego bezpieczeństwa żywnościowego i domaga się, by zapraszać kobiety do udziału w warsztatach poświęconych prezentacji i programowaniu działań służących wsparciu;
20. podkreśla, że jednym z ogólnych problemów związanych ze wsparciem sektorowym w unijnych umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonego rybołówstwa jest brak widoczności, dostępności i przejrzystości; przyjmuje zatem z zadowoleniem środki na rzecz widoczności i promocji działań związanych z wdrażaniem protokołu, dzięki czemu korzyści z niego płynące są w pełni widoczne i dostępne dla wszystkich zainteresowanych; odnotowuje, że potrzebne jest lepsze wdrażanie i wykorzystanie środków, aby poprawić wsparcie sektorowe, w tym jego skuteczność;
21. apeluje do Komisji i Mauretanii o poprawę i przyspieszenie wdrażania wsparcia sektorowego i zwiększenie przejrzystości, szczególnie w obszarze licencji połowowych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje publikowanie rocznych sprawozdań na temat sposobów wykorzystania wsparcia sektorowego i wzywa do ich upublicznienia; sugeruje, by przedstawić Parlamentowi działania lub środki o największym znaczeniu lub skutkach dla części terytorium Mauretanii lub grup jej społeczeństwa, które kwalifikują się do pomocy sektorowej;
22. zwraca uwagę, że należy usprawnić gromadzenie danych na temat stad w wodach mauretańskich oraz że wdrażanie umowy musi opierać się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych; uważa, że wsparcie sektorowe należy wykorzystać do wspierania tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, a w pierwszej kolejności do poprawy danych naukowych dotyczących stad ryb, zwłaszcza wspólnych stad małych gatunków pelagicznych, takich jak gatunki sardyneli i ostroboka, a także działań w zakresie kontroli i nadzoru nad wszystkimi flotami prowadzącymi połowy na ich łowiskach;
23. podkreśla znaczenie danych naukowych dotyczących stad, właściwego gromadzenia danych i lepszego monitorowania, tak aby za pośrednictwem nowego protokołu zwiększyć i poprawić zasięg obecności obserwatorów naukowych, co powinno być w szczególności celem dla statków rybackich państw trzecich;
24. zachęca Komisję, by ułatwiła uczestnictwo i wymianę między ekspertami i naukowcami w ramach tej umowy i podczas jej wdrażania, jeśli będzie to konieczne do oceny różnych gatunków i funkcjonowania umowy;
25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy protokół umożliwia dostosowanie rekompensaty finansowej UE i uprawnień do połowów w trzecim roku jego stosowania; apeluje do Komisji o skorzystanie w razie potrzeby z tego elastycznego rozwiązywania;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje nowe przepisy dotyczące opłat obowiązujących zarządzających statkami i ma nadzieję, że to i inne ulepszenia protokołu, w tym możliwość wyładunku połowów przez statki UE w wyjątkowych okolicznościach w portach innych niż mauretańskie, doprowadzą w przyszłości do lepszego wykorzystania dostępnych uprawnień do połowów;
27. z zadowoleniem przyjmuje i uznaje pomysł, aby unijni armatorzy trawlerów zamrażalni do połowów pelagicznych i statków poławiających krewetki, którzy prowadzą połowy na mocy protokołu, nadal wspierali potrzebującą pomocy ludność, przekazując – jako rodzaj wkładu w naturze – krajowemu stowarzyszeniu dystrybucji ryb (*Société nationale de distribution de poisson*) 2% swoich połowów pelagicznych przeładowanych lub wyładowanych pod koniec rejsu połowowego; odnotowuje, że w Mauretanii rośnie lokalne spożycie ryb; wzywa Komisję i władze Mauretanii do dopilnowania, aby wkład ten faktycznie docierał do ludności i nie trafiał do zakładów produkcji mączki rybnej;
28. podkreśla zobowiązanie do wdrożenia zasad i praw MOP w odniesieniu do wszystkich rybaków na statkach UE w celu wyeliminowania dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu; uważa, że należy ściśle monitorować wdrażanie tych praw i zasad;
29. z zadowoleniem przyjmuje zatrudnianie wykwalifikowanych mauretańskich marynarzy na statkach UE na podstawie umów zgodnych z normami MOP i obejmujących ubezpieczenie społeczne; wzywa do większych wysiłków na rzecz zatrudniania stażystów w celu zwiększenia liczby wykwalifikowanych osób w programie sektorowym;
30. wzywa Komisję Europejską do włączenia umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów do partnerstwa UE z Afryką, jako jego kluczowego elementu;
31. z zadowoleniem przyjmuje projekty finansowane w ramach pomocy rozwojowej UE dla Mauretanii, takie jak projekt „Promopeche”, którego celem jest tworzenie miejsc pracy i szkolenie młodych ludzi w dziedzinie tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego; wzywa Komisję do poprawy dostosowania i spójności między umowami o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów a celami zrównoważonego rozwoju ONZ;
32. podkreśla, że rybołówstwo, w tym łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, jest ważnym sektorem gospodarki Mauretanii i ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju gospodarczego tego kraju, bezpieczeństwa żywnościowego, możliwości żywieniowych i możliwości zatrudnienia, w szczególności dla kobiet i ludzi młodych, a także dla zapewnienia wszystkim zrównoważonego rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu; popiera zatem środki, które znacznie zwiększają odporność podmiotów lokalnych, w tym małych przedsiębiorstw rodzinnych i społeczności nadbrzeżnych, na skutki zmiany klimatu i erozji wybrzeży; podkreśla, że inwestycje w sektorze rybołówstwa muszą być wyraźnie dostosowane do celów zrównoważonego rozwoju i nie mogą zagrażać potrzebom społeczności nadbrzeżnych; nalega, aby wkład finansowy przewidziany w nowej umowie był rozdzielany w sposób uwzględniający podstawową rolę społeczności nadbrzeżnych;
33. wzywa do wspierania lokalnego i regionalnego rozwoju gospodarczego i do poprawy sytuacji społeczności nadbrzeżnych, które są zależne od zasobów morskich i które należy w związku z tym w pełni włączyć w zarządzanie obszarami morskimi i przybrzeżnymi; przypomina, że odbudowa morskiej i przybrzeżnej różnorodności biologicznej zapewnia dochody społecznościom nadbrzeżnym, przyczynia się do łagodzenia zmiany klimatu oraz ułatwia przystosowanie się do niej; podkreśla potrzebę regularnych konsultacji ze społecznościami nadbrzeżnymi w trakcie całego procesu wdrażania;
34. przyznaje, że unijne rynki i unijni producenci są uzależnieni od przywozu ryb m.in. z Mauretanii, aby zagwarantować dostępność żywności dla konsumentów w UE;
35. domaga się, aby dalsze wysiłki UE w ramach tej umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów koncentrowały się na zniesieniu szkodliwych i niezrównoważonych dotacji do połowów w ramach Światowej Organizacji Handlu i innych organów międzynarodowych, ze szczególnym uwzględnieniem nielegalnych połowów;
36. domaga się, aby dorobek prawny UE – w tym orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE – był przestrzegany i należycie stosowany w odniesieniu do rybołówstwa w Mauretanii i otaczającym ją obszarze;
37. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, jak również rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Mauretanii.
-

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0230

Przegląd unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji w odniesieniu do lotnictwa ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel redukcji emisji w całej gospodarce i odpowiednio wdrażającej globalny środek rynkowy (COM(2021)0552 – C9-0319/2021 – 2021/0207(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/21)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) W dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁰⁾ ustanowiono system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii w celu wspierania redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo. Działalność lotnicza została włączona do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 3).

Poprawka

- (1) W dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁰⁾ ustanowiono system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii w celu wspierania redukcji emisji gazów cieplarnianych w sposób racjonalny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo. Działalność lotnicza **związana z lotami rozpoczynającymi się lub kończącymi się na unijnych lotniskach** została włączona do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE ⁽¹¹⁾. **W wyroku z 21 grudnia 2011 r. ^(11a) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że włączenie działalności lotniczej do EU ETS na mocy tej dyrektywy nie stanowi naruszenia prawa międzynarodowego.**

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 8 z 13.1.2009, s. 3).

^(11a) **Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2011 r., Air Transport Association of America i inni przeciwko Secretary of State for Energy and Climate Change, C-366/10, ECLI:EU:C:2011:864.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0155/2022).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *Aby ułatwić postępy na poziomie ICAO w kwestii ustanowienia globalnych ram redukcji emisji z lotnictwa międzynarodowego, Unia przyjęła szereg ograniczonych czasowo odstępstw, tzw. odstępstw tymczasowych, w ramach których wszystkie dodatkowe loty w UE zostały wyłączone z EU ETS. Ostatnie odstępstwo wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2017/2392 ma zastosowanie do 2023 r.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 3
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”) ⁽¹²⁾. Strony porozumienia paryskiego zgodziły się utrzymać wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej, i kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej. Aby osiągnąć cele porozumienia paryskiego, potrzeba by do zmniejszenia emisji przyczyniły się wszystkie sektory gospodarki, w tym lotnictwo międzynarodowe.

⁽¹²⁾ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka

- (2) ***Ochrona środowiska jest jednym z najważniejszych wyzwań stojących przed Unią i resztą świata.*** Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”) ⁽¹²⁾. Strony porozumienia paryskiego zgodziły się utrzymać wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej, i kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej, ***uwzględniając m.in. zasadę sprawiedliwości oraz zasadę wspólnej, chociaż zróżnicowanej odpowiedzialności i odpowiednio możliwości wynikające z różnych uwarunkowań krajowych.*** Biorąc pod uwagę, że z szacunków ekspertów ogłoszonych podczas konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP26) w 2021 r., która odbyła się w Glasgow w dniach 31 października – 13 listopada 2021 r., wynika że świat znajduje się na drodze do wzrostu średniej temperatury o 1,8 °C - 2,4 °C, strony uzgodniły we wnioskach z COP26, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej znacznie zmniejszyłoby ryzyko i skutki zmiany klimatu oraz zobowiązały się do zaostrzenia do końca 2022 r. celów na 2030 r., aby przyspieszyć działania w dziedzinie klimatu w tym decydującym dziesięcioleciu i zagwarantować, że są na ścieżce prowadzącej do ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C. Aby osiągnąć cele porozumienia paryskiego, potrzeba by do zmniejszenia emisji przyczyniły się wszystkie sektory gospodarki, w tym lotnictwo międzynarodowe.

⁽¹²⁾ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 4
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2a) *Lotnictwo odpowiada za 2–3 % światowych emisji CO₂. W Unii emisje CO₂ pochodzące z lotnictwa stanowią 3,7 % całkowitych emisji CO₂. Sektor lotniczy generuje 15,7 % emisji pochodzących z transportu, bez uwzględnienia emisji innych niż CO₂, co po transporcie drogowym czyni go drugim co do wielkości źródłem emisji gazów cieplarnianych związanych z transportem. W 2018 r. Eurocontrol prognozował, że roczny wzrost emisji z europejskiego lotnictwa do 2040 r. wyniesie 53 % w porównaniu z rokiem 2017. Potrzeba podjęcia działań w celu ograniczenia emisji staje się coraz pilniejsza, co potwierdził Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) w swoim najnowszym sprawozdaniu z 7 sierpnia 2021 r. zatytułowanym „Climate change 2021: The Physical Science Basis” [Zmiana klimatu 2021: uzasadnienie na gruncie nauk fizycznych] i w sprawozdaniu z 28 lutego 2022 r. zatytułowanym „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [Zmiana klimatu 2022: konsekwencje, dostosowanie i podatność na zagrożenia]. IPCC stwierdził z dużą pewnością, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla dobrobytu człowieka i zdrowia planety, a wszelkie dalsze opóźnienia we wspólnych, zapobiegawczych działaniach globalnych w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków spowodują, że zaprzepaszczone zostaną krótkotrwałe i kurczące się szanse na zapewnienie wszystkim godnej i zrównoważonej przyszłości. W sprawozdaniu przedstawiono nowe szacunki dotyczące szans na przekroczenie w nadchodzących dziesięcioleciach poziomu globalnego ocieplenia wynoszącego 1,5° C i stwierdzono, że jeżeli nie nastąpi natychmiastowa, szybka i zakrojona na szeroką skalę redukcja emisji gazów cieplarnianych, ograniczenie ocieplenia do poziomu zbliżonego do 1,5° C lub nawet 2° C będzie nieosiągalne. Unia powinna zająć się zatem tą pilną kwestią przez wzmożenie wysiłków oraz objęcie pozycji międzynarodowego lidera w walce ze zmianą klimatu.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 5
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2b) *Przed kryzysem wywołanym COVID-19 ICAO oszacowała, że do 2040 r. emisje z międzynarodowego lotnictwa mogą wzrosnąć nawet o 150 % w porównaniu z rokiem 2020. Chociaż pandemia COVID-19 spowodowała tymczasowe zmniejszenie ruchu lotniczego, prognozy sprzed pandemii COVID-19 wskazują na roczny wzrost emisji lotniczych na poziomie globalnym i unijnym odpowiednio o 150 % do 2040 r. w porównaniu z 2020 r. i o 53 % do 2040 r. w porównaniu z 2017 r.*

Poprawka 6
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3) W dniu 27 czerwca 2018 r. na dziesiątym posiedzeniu swojej 214. sesji Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przyjęła pierwsze wydanie Międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania w zakresie ochrony środowiska – mechanizm kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) (tom IV załącznika 16 do konwencji chicagowskiej). Unia i jej państwa członkowskie **nadal wspierają** system CORSIA **i zobowiązały się do jego wdrożenia** od początku fazy pilotażowej 2021–2023 ⁽¹³⁾.

- (3) W dniu 27 czerwca 2018 r. na dziesiątym posiedzeniu swojej 214. sesji Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przyjęła pierwsze wydanie Międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania w zakresie ochrony środowiska – mechanizm kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) (tom IV załącznika 16 do konwencji chicagowskiej). Unia i jej państwa członkowskie **wdrażają** system CORSIA od początku fazy pilotażowej 2021–2023 ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/954 z dnia 25 czerwca 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do zgłoszenia dobrowolnego udziału w mechanizmie kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) od dnia 1 stycznia 2021 r. oraz wariantu wybranego do obliczania wymogów wobec przewoźników lotniczych dotyczących kompensacji w latach 2021–2023 (Dz.U. L 212 z 3.7.2020, s. 14).

⁽¹³⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/954 z dnia 25 czerwca 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do zgłoszenia dobrowolnego udziału w mechanizmie kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) od dnia 1 stycznia 2021 r. oraz wariantu wybranego do obliczania wymogów wobec przewoźników lotniczych dotyczących kompensacji w latach 2021–2023 (Dz.U. L 212 z 3.7.2020, s. 14).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 7**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 6**

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) W zaktualizowanych, ustalonych na szczeblu krajowym **zobowiązaniach redukcyjnych** Unii i jej państw członkowskich przedłożonych Sekretariatowi UNFCCC w dniu 17 grudnia 2020 r.⁽¹⁶⁾ Unia zobowiązała się do zmniejszenia do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto w całej gospodarce o co najmniej 55 % poniżej poziomu z 1990 r.

⁽¹⁶⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

Poprawka

- (6) W zaktualizowanych, ustalonych na szczeblu krajowym **wkładach na rzecz redukcji emisji** Unii i jej państw członkowskich przedłożonych Sekretariatowi UNFCCC w dniu 17 grudnia 2020 r.⁽¹⁶⁾ Unia zobowiązała się do zmniejszenia do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto w całej gospodarce o co najmniej 55 % poniżej poziomu z 1990 r.

⁽¹⁶⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy****Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Unia zapisała cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. w **prawodawstwie, a mianowicie w rozporządzeniu** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽¹⁷⁾. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążące unijne zobowiązanie do redukcji emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka

- (7) Unia zapisała w **prawodawstwie** cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce **najpóźniej** do 2050 r. **oraz cel osiągnięcia ujemnych emisji** w **późniejszym okresie zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia** Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽¹⁷⁾. W rozporządzeniu tym ustanowiono również w **art. 4 ust. 1** wiążące unijne zobowiązanie do redukcji emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Celem niniejszej zmiany do dyrektywy 2003/87/WE jest wdrożenie w lotnictwie zobowiązań Unii wynikających z porozumienia paryskiego i ram regulacyjnych służących osiągnięciu wiążącego unijnego celu w zakresie klimatu na 2030 r. dotyczącego ograniczenia emisji netto gazów cieplarnianych w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r., **określonego** w rozporządzeniu (UE) 2021/...

Poprawka

- (8) Celem niniejszej zmiany do dyrektywy 2003/87/WE jest wdrożenie w lotnictwie zobowiązań Unii wynikających z porozumienia paryskiego i ram regulacyjnych służących osiągnięciu wiążącego unijnego celu w zakresie klimatu na 2030 r. dotyczącego ograniczenia emisji netto gazów cieplarnianych w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. **oraz osiągnięciu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., jak określono** w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8a) *Poza emisjami CO₂ lotnictwo wpływa na klimat poprzez emisje inne niż CO₂, takie jak para wodna (H₂O), tlenki azotu (NO_x), dwutlenek siarki (SO₂) i cząsteczki sadzy, a także poprzez procesy atmosferyczne wywołane takimi emisjami, na przykład tworzenie się ozonu i smug kondensacyjnych typu cirrus. Wpływ emisji innych niż CO₂ na klimat zależy od rodzaju paliwa i stosowanych silników, miejsca emisji, w szczególności od wysokości przelotowej statku powietrznego oraz jego położenia pod względem szerokości i długości geograficznej, a także od czasu emisji i panujących warunków pogodowych. Na podstawie sporządzonej przez Komisję oceny skutków z 2006 r. dotyczącej włączenia lotnictwa do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) w dyrektywie 2008/101/WE uznano, że lotnictwo ma wpływ na globalny klimat poprzez uwalnianie emisji innych niż CO₂. W art. 30 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410, nałożono na Komisję obowiązek przedstawienia do 1 stycznia 2020 r. zaktualizowanej analizy wpływu na klimat emisji lotniczych innych niż CO₂, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem dotyczącym najlepszego sposobu przeciwdziałania tym skutkom. Aby spełnić ten wymóg, Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) przeprowadziła zaktualizowaną analizę wpływu na klimat emisji lotniczych innych niż CO₂ i opublikowała swoje opracowanie 23 listopada 2020 r. Wyniki tej analizy potwierdziły wcześniejsze szacunki, a mianowicie, że oddziaływanie na klimat działalności lotniczej niezwiązane z emisją CO₂ jest co najmniej tak samo istotne, jak oddziaływanie samego CO₂.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8b) *Z ustaleń przedstawionych w badaniu EASA z 23 listopada 2020 r. wynika, że zgodnie z zasadą ostrożności nie można dłużej lekceważyć emisji lotniczych innych niż CO₂. Aby osiągnąć redukcję emisji zgodnie z porozumieniem paryskim, konieczne są unijne regulacyjne. W związku z tym Komisja powinna ustanowić system monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych innych niż CO₂. W oparciu o wyniki tego systemu Komisja powinna nie później niż 31 grudnia 2026 r., na podstawie oceny skutków, przedstawić wniosek ustawodawczy zawierający środki łagodzące w odniesieniu do emisji innych niż CO₂ i rozszerzyć zakres EU ETS, tak aby obejmował on takie emisje. Do czasu przyjęcia wniosku ustawodawczego rozszerzającego zakres niniejszej dyrektywy na emisje inne niż CO₂, począwszy od dnia 31 grudnia 2027 r. współczynnik emisji CO₂ dla emisji z działalności lotniczej mnoży się przez 1,8, aby uwzględnić emisje lotnicze inne niż CO₂, przez 1,9 od 31 grudnia 2028 r. oraz przez 2,0 od 31 grudnia 2029 r. Mnożnik nie powinien przekraczać wartości 2,0.*

Poprawka 12
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9) Lotnictwo powinno przyczyniać się do wysiłków niezbędnych do osiągnięcia **unijnego celu w zakresie klimatu na 2030 r.** W związku z tym łączną liczbę przydziałów dla lotnictwa należy skonsolidować i zastosować do niej współczynnik liniowy redukcji.
- (9) Lotnictwo powinno przyczyniać się do wysiłków niezbędnych do osiągnięcia **unijnych celów określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119 oraz w porozumieniu paryskim.** W związku z tym łączną liczbę przydziałów dla lotnictwa należy skonsolidować i zastosować do niej współczynnik liniowy redukcji.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Osiągnięcie zwiększonego poziomu ambicji w dziedzinie klimatu będzie wymagało ukierunkowania możliwie jak największych zasobów na transformację klimatyczną. W wyniku tego, dochody ze sprzedaży aukcyjnej, które nie są przypisane do budżetu Unii, należy wykorzystywać do celów związanych z klimatem.

Poprawka

- (10) Osiągnięcie zwiększonego poziomu ambicji w dziedzinie klimatu będzie wymagało ukierunkowania możliwie jak największych zasobów na transformację klimatyczną, **która powinna być także częścią sprawiedliwej transformacji**. W wyniku tego, dochody ze sprzedaży aukcyjnej, które nie są przypisane do budżetu Unii, należy wykorzystywać do celów związanych z klimatem. **Przewiduje się wzrost dochodów z aukcji w sektorze lotnictwa w związku ze stopniowym wycofywaniem bezpłatnych uprawnień i objęciem systemem EU ETS lotów z EOG do państw trzecich. Część dochodów z aukcji unijnych uprawnień do emisji lotniczych powinna być przekazywana sektorowi lotnictwa za pośrednictwem funduszu inwestycji klimatycznych w celu wspierania innowacji służących ograniczeniu wpływu sektora lotnictwa na klimat i środowisko. 15 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży ma aukcji uprawnień do emisji w związku z lotami opuszczającymi EOG należy przeznaczyć na wkład do funduszy klimatycznych UNFCCC, aby przyspieszyć międzynarodowe działania mające na celu złagodzenie wpływu zmiany klimatu na najbardziej wrażliwe społeczności. Pozostałą część dochodów państwa członkowskie powinny przeznaczyć na działania zgodnie z art. 10 ust. 3, w szczególności na działania wspierające dialog społeczny i sprawiedliwą transformację, mające na celu dekarbonizację systemu transportu oraz wspieranie alternatywnych wobec lotnictwa rozwiązań transportu lotniczego na dalekie odległości, które mają mniejszy wpływ na klimat.**

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10a) **Transformacja sektora lotnictwa w kierunku lotnictwa zrównoważonego powinna uwzględniać społeczny wymiar sektora i jego konkurencyjność, aby zagwarantować, że transformacja ta będzie sprawiedliwa społecznie i zapewni pracownikom szkolenia oraz możliwości przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na rynek wewnętrzny w odniesieniu do sektora lotniczego, ze szczególnym uwzględnieniem skutków społecznych.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 10 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10b) *Loty na dystansie 1 000 km i krótszym odpowiadają za 6-9 % całkowitej emisji CO₂ z lotnictwa. W oczekiwaniu na przełom technologiczny i dostępność bezemisyjnych paliw lotniczych i statków powietrznych należy wprowadzić środki promujące przejście na alternatywne, bardziej zrównoważone rodzaje transportu, zwłaszcza w segmencie lotów obejmującym loty regionalne i dolny zakres lotów krótkodystansowych, czyli loty o zasięgu poniżej 1 000 km.*

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11) Zgodnie z art. 28b ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Unia ocenia system CORSIA ICAO i wdraża go w stosownych przypadkach oraz w sposób spójny z unijnym zobowiązaniem do redukcji emisji w całej gospodarce **do 2030 r.**
- (11) Zgodnie z art. 28b ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Unia ocenia system CORSIA ICAO i wdraża go w stosownych przypadkach oraz w sposób spójny z unijnym zobowiązaniem do redukcji emisji w całej gospodarce **na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 oraz porozumienia paryskiego.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 17
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11a) System EU ETS okazał się skutecznym narzędziem służącym do ograniczania emisji w ramach z góry określonej ścieżki, a tym samym do zachęcania do innowacji i przodowania w zakresie efektywnego ograniczania emisji, natomiast CORSIA jest mechanizmem, który kompensuje emisje za pomocą jednostek emisji. Jeśli chodzi o skuteczność, ze sporządzonego przez Komisję opracowania zatytułowanego „Ocena globalnego środka rynkowego ICAO (CORSIA) zgodnie z art. 28b i analiza przenoszenia kosztów na podstawie art. 3d dyrektywy EU ETS” wynika, że poziom ambicji CORSIA w odniesieniu do sektora lotnictwa międzynarodowego nie jest zgodny z globalnym poziomem ambicji wymaganym do utrzymania się w ramach celów dotyczących temperatury określonych w porozumieniu paryskim. Aby zapewnić ambitną redukcję emisji gazów cieplarnianych w sektorze lotnictwa zgodnie z porozumieniem paryskim oraz przyczynić się do zapewnienia równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym, gwarantując jednocześnie równe traktowanie na trasach, od 30 kwietnia [po wejściu w życie niniejszej dyrektywy + 1] system EU ETS powinien mieć zastosowanie do wszystkich lotów rozpoczynających się na lotnisku znajdującym się w EOG. Unia podtrzymuje swoje zaangażowanie na rzecz mechanizmu CORSIA. Aby uwzględnić zaangażowanie Unii na rzecz mechanizmu CORSIA oraz jej jednoczesne uczestnictwo w tym mechanizmie, wartość finansowa wydatków na jednostki emisji wykorzystywane na potrzeby mechanizmu CORSIA w odniesieniu do lotów z EOG do państw trzecich, które wdrażają CORSIA, powinna być odliczana od zobowiązań finansowych w ramach EU ETS.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Łączną liczbę przydziałów emisji dla lotnictwa należy skonsolidować na poziomie przydziału dla **odlotów z lotnisk w EOG na lotniska w EOG, Szwajcarii lub Zjednoczonym Królestwie**. Przydział na 2024 r. powinien być oparty na łącznej liczbie przydziałów dla aktywnych operatorów statków powietrznych w roku 2023, zmniejszonej o współczynnik liniowy redukcji, jak określono w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE. Poziom przydziałów należy zwiększyć, aby uwzględnić trasy nieobjęte systemem EU ETS w 2023 r., ale objęte nim począwszy od 2024 r.

Poprawka

- (12) Łączną liczbę przydziałów emisji dla lotnictwa należy skonsolidować na poziomie przydziału dla **lotów objętych niniejszą dyrektywą**. Przydział na 2024 r. powinien być oparty na łącznej liczbie przydziałów dla aktywnych operatorów statków powietrznych w roku 2023, zmniejszonej o współczynnik liniowy redukcji, jak określono w art. 9 dyrektywy 2003/87/WE. Poziom przydziałów należy zwiększyć, aby uwzględnić trasy nieobjęte systemem EU ETS w 2023 r., ale objęte nim począwszy od 2024 r.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Zwiększenie sprzedaży aukcyjnej uprawnień powinno być regułą przy rozdzielaniu przydziałów w sektorze lotnictwa począwszy od wejścia w życie niniejszej zmiany do dyrektywy 2003/87/WE, z uwzględnieniem zdolności tego sektora do obciążania konsumentów zwiększonymi kosztami emisji CO₂.

Poprawka

- (13) Zwiększenie sprzedaży aukcyjnej uprawnień **prowadzące do wycofania bezpłatnych uprawnień do 2025 r.** powinno być regułą przy rozdzielaniu przydziałów w sektorze lotnictwa począwszy od wejścia w życie niniejszej zmiany do dyrektywy 2003/87/WE, z uwzględnieniem zdolności tego sektora do obciążania konsumentów zwiększonymi kosztami emisji CO₂.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13b) Dyrektywa EU ETS powinna przyczynić się do zachęcania do dekarbonizacji transportu lotniczego. Przejście od wykorzystywania paliw kopalnych do coraz szerszego stosowania zrównoważonych paliw lotniczych, zwłaszcza syntetycznych paliw lotniczych, odegrałoby rolę w osiągnięciu takiej dekarbonizacji. Biorąc jednak pod uwagę wysoki poziom konkurencji między operatorami statków powietrznych, rozwijający się unijny rynek zrównoważonych paliw lotniczych i znaczną różnicę w cenie między naftą kopalną a zrównoważonymi paliwami lotniczymi, ta transformacja powinna być wspierana przez zachęty dla podmiotów, które wcześniej podjęły działania. W związku z tym w okresie od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2029 r. uprawnienia powinny być przydzielane w taki sam sposób jak w przypadku kontraktów różnicowych, z uwzględnieniem pozostałej różnicy w cenie między naftą kopalną a zrównoważonymi paliwami lotniczymi dla poszczególnych operatorów statków powietrznych, proporcjonalnie do ilości zrównoważonych paliw lotniczych wykorzystanych i zgłoszonych zgodnie z rozporządzeniem xxxx/xxxx [rozporządzenie ReFuelEU] ^(1a), w celu zachęcenia podmiotów, które wcześniej podejmują działania, i wsparcia rozwoju unijnego rynku zrównoważonych paliw lotniczych. W okresie od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2029 r. należy zarezerwować 20 mln uprawnień, a dodatkowe 20 mln uprawnień należy zarezerwować, gdy loty z EOG do państw trzecich będą objęte EU ETS w tym samym okresie. Uprawnienia te powinny pochodzić z puli wszystkich dostępnych uprawnień i być wykorzystywane wyłącznie na loty objęte EU ETS oraz w sposób niedyskryminacyjny. Komisja powinna zapewnić, aby 70 % tych uprawnień zostało przyznanych konkretnie na stosowanie syntetycznych paliw lotniczych, a przede wszystkim paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego. Komisja powinna odpowiednio rozliczać emisje CO₂ z paliw kopalnych i powinna uznać paliwa odnawialne pochodzenia niebiologicznego za powodujące zerowe emisje dla stosujących je operatorów statków powietrznych. Po przeprowadzeniu ewaluacji oraz oceny skutków Komisja może podjąć decyzję o przedstawieniu wniosku ustawodawczego w sprawie przydziału maksymalnej i ograniczonej czasowo liczby uprawnień, przy czym wniosek ten nie powinien obejmować okresu wykraczającego poza dzień 31 grudnia 2034 r.

^(1a) [dodać odniesienie do rozporządzenia FuelEU Maritime].

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Dyrektywę 2003/87/WE należy również zmienić w odniesieniu do akceptowanych jednostek emisji, aby uwzględnić kryteria kwalifikowalności jednostek emisji, przyjęte przez ICAO na jej 216. posiedzeniu w marcu 2019 r., jako zasadniczy element CORSIA. Przewoźnicy lotniczy z siedzibą w Unii powinni mieć możliwość wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji w celu zapewnienia zgodności lotów do lub z państw trzecich, które uznaje się za uczestniczące w CORSIA. Aby wdrażanie CORSIA przez Unię stanowiło wsparcie celów porozumienia paryskiego i zachęcało do szerokiego udziału w mechanizmie CORSIA, jednostki emisji powinny pochodzić od państw, które są stronami porozumienia paryskiego i uczestniczą w CORSIA i należy unikać ich podwójnego naliczania.

Poprawka

- (14) Dyrektywę 2003/87/WE należy również zmienić w odniesieniu do akceptowanych jednostek emisji, aby uwzględnić kryteria kwalifikowalności jednostek emisji, przyjęte przez ICAO na jej 216. posiedzeniu w marcu 2019 r., jako zasadniczy element CORSIA. Przewoźnicy lotniczy z siedzibą w Unii powinni mieć możliwość wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji w celu zapewnienia zgodności z **mechanizmem CORSIA w odniesieniu do** lotów do lub z państw trzecich, które uznaje się za uczestniczące w CORSIA. Aby wdrażanie CORSIA przez Unię stanowiło wsparcie celów porozumienia paryskiego i zachęcało do szerokiego udziału w mechanizmie CORSIA, jednostki emisji powinny pochodzić od państw, które są stronami porozumienia paryskiego i uczestniczą w CORSIA i należy unikać ich podwójnego naliczania. **Do celów niniejszej dyrektywy wszelkie odstępstwa od poziomu odniesienia CORSIA, który został ustalony na lata 2019-2020, z ograniczonym czasowo wyjątkiem na lata 2021-2023, powinny być uważane za niespełniające warunków.**

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Aby zagwarantować jednakowe warunki wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z art. 11a dyrektywy 2003/87/WE, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia wykazu jednostek emisji, które ICAO uznała za akceptowalne na potrzeby zgodności z CORSIA, i które spełniają powyższe warunki. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Poprawka

- (15) Aby zagwarantować jednakowe warunki wykorzystywania międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z art. 11a dyrektywy 2003/87/WE, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia wykazu jednostek emisji, które ICAO uznała za akceptowalne na potrzeby zgodności z CORSIA, i które spełniają powyższe warunki. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁸⁾. **Ponadto, aby zapewnić przejrzystość danych, operatorzy statków powietrznych powinni składać przystępne sprawozdania na temat swoich emisji i kompensacji zgodnie z art. 14 ust. 3a niniejszej dyrektywy.**

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17a) *Podczas nadchodzącego odbywającego się co trzy lata Zgromadzenia ICAO zaplanowanego na wrzesień 2022 r. państwa członkowskie powinny podjąć maksymalne starania w celu osiągnięcia porozumienia z partnerami dotyczącego stopniowego corocznego obniżania poziomu bazowego z lat 2019–2020 w okresie po 2023 r., aby zapewnić stopniowe dostosowanie do współczynnika liniowego stosowanego do EU ETS, także po 2035 r., zgodnie z celem Unii dotyczącym osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.*

Poprawka 24
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18) Aby zagwarantować jednakowe warunki sporządzania wykazów państw, które na potrzeby dyrektywy 2003/87/WE zgodnie z art. 25a ust. 3 tej dyrektywy uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania i aktualizacji wykazu państw innych niż EOG, Szwajcaria i Zjednoczone Królestwo, które na potrzeby prawa Unii uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.
- (18) Aby zagwarantować jednakowe warunki sporządzania wykazów państw, które na potrzeby dyrektywy 2003/87/WE zgodnie z art. 25a ust. 3 tej dyrektywy uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania i aktualizacji wykazu państw innych niż EOG, Szwajcaria i Zjednoczone Królestwo, które na potrzeby prawa Unii uznaje się za stosujące mechanizm CORSIA. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011. **Na podstawie informacji zawartych w tym wykazie oraz w celu zwiększenia przejrzystości i rozliczalności, a także łatwego i przyjaznego dostępu do informacji, Komisja powinna opublikować wykaz operatorów statków powietrznych, którzy nie są uznawani za stosujących mechanizm CORSIA w odniesieniu do lotów do i z państw trzecich.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) *Jako że wdrażanie CORSIA w odniesieniu do przewoźników lotniczych z siedzibą poza Unią ma należeć wyłącznie do krajów pochodzenia tych operatorów statków powietrznych, wdrażanie CORSIA w odniesieniu do lotów innych niż loty z lotnisk w EOG na lotniska w EOG, Szwajcarii lub Zjednoczonym Królestwie oznacza zwolnienie operatorów statków powietrznych z siedzibą poza Unią z obowiązków EU ETS w odniesieniu do tych lotów.*

Poprawka

- (19) *Aby zagwarantować, że emisje nie są rozliczane dwukrotnie oraz aby należyście uwzględnić zobowiązania do kompensacji emisji w ramach CORSIA powyżej poziomu odniesienia ustalonego na poziomie z 2019 r. na lata 2021–2023 i ustalonego na średnim poziomie z lat 2019–2020 na kolejne lata, operatorzy statków powietrznych powinni mieć możliwość odliczenia wartości finansowej wydatków na jednostki emisji, które wykorzystują w ramach mechanizmu CORSIA w odniesieniu do lotów objętych niniejszą dyrektywą.*

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (20a) *Aby zagwarantować, że CORSIA doprowadzi do powstania jednolitego globalnego systemu kompensacji emisji dwutlenku węgla pochodzących z lotnictwa do 2027 r., czyli do drugiego i obowiązkowego etapu systemu ICAO, Unia konsekwentnie opowiada się za solidnymi przepisami wykonawczymi i zarządzaniem oraz odpowiednim uczestnictwem w dobrowolnym i obowiązkowym etapie CORSIA. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że mechanizm CORSIA jest niewystarczającym środkiem do osiągnięcia celów Unii w zakresie klimatu oraz jej zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego, Komisja powinna przedstawić wniosek ustawodawczy mający na celu zniesienie tymczasowego odstępstwa dla lotów kończących się na lotniskach w EOG.*

Poprawka

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 27
Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(20b) *Unia powinna dołożyć wszelkich starań, aby wzmocnić przepisy CORSIA i wesprzeć przyjęcie długoterminowego celu ograniczenia światowych emisji lotniczych, chroniąc jednocześnie kompetencje Unii w zakresie dyrektywy 2003/87/WE, co potwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ^(1a).*

^(1a) Wyrok z 21 grudnia 2011 r., *Air Transport Association of America i inni przeciwko Secretary of State for Energy and Climate Change*, C-366/10, EU:C:2011:864.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 20 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (20c) *Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie przejrzystości danych oraz poprawa wykonalności CORSIA i publicznego dostępu do informacji związanych z CORSIA. W związku z tym operatorzy statków powietrznych powinni w sposób przyjazny dla użytkownika zgłaszać swoje emisje i kompensacje w procesie oceny wpływu mechanizmu CORSIA na globalną redukcję emisji CO₂ i roli mechanizmu w realizacji celów porozumienia paryskiego.*

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (21) *Loty do i z krajów najslabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, zgodnie z definicją Organizacji Narodów Zjednoczonych, które nie wdrażają CORSIA, innych niż państwa, których PKB na mieszkańca jest równy unijnej średniej lub ją przekracza, powinny być zwolnione z obowiązków w ramach EU ETS lub CORSIA bez daty wygaśnięcia zwolnienia.*

skreśla się

Poprawki 63 i 79

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (25) *Szczególną uwagę należy zwrócić na promowanie dostępności najbardziej oddalonych regionów Unii. Należy zatem zaproponować odstępstwo od EU ETS w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów między lotniskiem znajdującym się w najbardziej oddalonym regionie państwa członkowskiego a lotniskiem znajdującym się w tym samym państwie członkowskim.*

- (25) *Szczególną uwagę należy zwrócić na promowanie dostępności najbardziej oddalonych regionów Unii. Należy zatem zaproponować odstępstwo od EU ETS w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów między lotniskiem znajdującym się w najbardziej oddalonym regionie państwa członkowskiego a lotniskiem znajdującym się w innym regionie EOG i z lotów między dwoma lotniskami znajdującymi się w tym samym regionie najbardziej oddalonym.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 26 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (26a) *Część dochodów z aukcji unijnych uprawnień do emisji lotniczych, a także dochody z kar płaconych przez operatorów statków powietrznych zgodnie z art. 16 dyrektywy 2003/87/WE, należy przekazywać do funduszu inwestycji klimatycznych, aby wspierać innowacje w sektorze lotnictwa mające na celu łagodzenie zmian klimatu. W szczególności chodzi o projekty związane z opracowywaniem, wprowadzaniem i wdrażaniem nowych technologii i projektów mających na celu ograniczenie całkowitej emisji gazów cieplarnianych w sektorze lotnictwa, zwłaszcza w obszarze zrównoważonych paliw lotniczych oraz innowacji operacyjnych, a także projekty mające na celu ograniczenie wpływu sektora lotnictwa na klimat, w szczególności projekty aeronautyczne, dotyczące płatowców i przełomowych innowacji w dziedzinie silników, a także dotyczących infrastruktury lotniskowej i elektrycznych statków powietrznych.*

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 26 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (26b) *Fundusz inwestycji klimatycznych powinien wspierać badania w zakresie rozwiązań w dziedzinie dekarbonizacji, w tym technologii bezemisyjnych, oraz ich rozwój i wdrażanie, a także przyczynić się do ograniczania wpływu sektora lotnictwa na klimat i środowisko. Powinien on w szczególności eliminować wpływ emisji innych niż CO₂ poprzez wdrażanie technologii monitorowania i raportowania oraz ulepszanie rozwiązań operacyjnych.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 26 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (26c) *Biorąc pod uwagę rosnące koszty emisji dwutlenku węgla wynikające z całkowitej sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji w sektorze lotnictwa, może dojść do niekorzystnej sytuacji ekonomicznej dla operatorów statków powietrznych korzystających z węzłów lotniczych w Unii w porównaniu z operatorami korzystającymi z węzłów lotniczych poza Unią. Ponieważ loty do węzłów lotniczych w państwach trzecich nie są obecnie objęte systemem EU ETS, przewagę mogą mieć operatorzy obsługujący loty poza Unią, gdzie stosowane są mniej rygorystyczne środki redukcji emisji. Mogłoby to prowadzić do przenoszenia lotów do tych węzłów lotniczych, a tym samym do wzrostu emisji, co z kolei miałoby negatywny wpływ na globalne ocieplenie. Rozszerzenie zakresu systemu EU ETS na loty z i do lotnisk poza EOG, Szwajcarią i Zjednoczonym Królestwem doprowadziłoby do uczciwszej konkurencji i skuteczniejszego ograniczania emisji gazów cieplarnianych.*

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 27 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (27a) *Komisja powinna rozważyć ewentualne zmiany dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do uproszczenia przepisów. Komisja i organy państw członkowskich powinny stale dostosowywać się do najlepszych praktyk administracyjnych i podejmować wszelkie środki, by uprościć wdrażanie dyrektywy 2003/87/WE, ograniczając do minimum obciążenia administracyjne.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 35**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt - 1 (nowy)**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 – litera u a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1) w art. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„ua) »emisje lotnicze inne niż CO₂« oznaczają uwalnianie tlenków azotu (NO_x), cząsteczek sadzy, utlenionych form siarki i pary wodnej ze statku powietrznego wykonującego działalność lotniczą wymienioną w załączniku I.»

Poprawka 36**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 c – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5a. 20 mln spośród łącznej liczby przydziałów, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, na okres od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2029 r., rezerwuje się do przyznania w taki sam sposób jak w przypadku kontraktów różnic kursowych, z uwzględnieniem pozostałej różnicy w cenie między naftą kopalną a zrównoważonymi paliwami lotniczymi w odniesieniu do operatorów statków powietrznych, którzy zwiększają wykorzystanie zrównoważonych paliw lotniczych, a przede wszystkim paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, przewidzianych na podstawie obowiązku mieszania paliw, o którym mowa w załączniku I do rozporządzenia ... [rozporządzenie ReFuelEU] (*) lub w dalszej perspektywie, oraz zmiany cen tych paliw. 70 % tych przydziałów przekazuje się konkretnie na zwiększenie wykorzystania syntetycznych paliw lotniczych, a przede wszystkim paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego. Ponadto 20 mln przydziałów z dodatkowej liczby przydziałów wydawanych w związku z objęciem emisji z lotów rozpoczynających się na lotniskach w EOG do państw trzecich, o których mowa w art. 3ea, rezerwuje się do przyznania w taki sam sposób jak w przypadku kontraktów różnic kursowych na okres do 31 grudnia 2029 r.

(*) [dodać odniesienie do rozporządzenia FuelEU Maritime].

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 c – ustęp 5 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5b. Łączną liczbę przydziałów, o których mowa w ust. 5a, przyznaje się w taki sam sposób jak w przypadku kontraktów różnic kursowych, z uwzględnieniem pozostałej różnicy w cenie między naftą kopalną a zrównoważonymi paliwami lotniczymi w celu zwiększania wykorzystania zrównoważonych paliw lotniczych, a przede wszystkim paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, w sposób niedyskryminacyjny, zgodnie z informacjami przekazanymi Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego na podstawie art. 7, 8 i 9 rozporządzenia ... [rozporządzenie ReFuelEU] (*).

Każdy operator statku powietrznego może ubiegać się o przyznanie uprawnień na loty objęte EU ETS od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2029 r. na podstawie zwiększenia wykorzystania paliw, o których mowa w ust. 5a.

Liczba uprawnień jest proporcjonalna do całkowitej ilości zaoszczędzonych emisji gazów cieplarnianych zgodnie z zasadami dotyczącymi tych paliw na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 i aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 1 niniejszej dyrektywy.

Komisja zapewnia, aby do czasu przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w art. 14 ust. 1, emisje pochodzące z paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, w których wykorzystuje się wodór ze źródeł odnawialnych, były uznawane za powodujące zerowe emisje dla stosujących je operatorów statków powietrznych.

Komisja corocznie publikuje szczegółowe informacje na temat różnicy kosztów między naftą a zrównoważonymi paliwami lotniczymi. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23, w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy, aktów delegowanych dotyczących szczegółowych ustaleń w zakresie przydzielania uprawnień do emisji lotniczych w związku ze zwiększaniem wykorzystania zrównoważonych paliw lotniczych w drodze pokrycia różnicy w cenie za tonę CO₂ zaoszczędzonego dzięki stosowaniu tych paliw zamiast nafty.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Od 31 grudnia 2028 r. Komisja przeprowadza coroczną ewaluację stosowania niniejszego ustępu i w odpowiednim terminie przedkłada jej wyniki Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Na podstawie tej ewaluacji oraz po przeprowadzeniu oceny skutków Komisja może przedstawić, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy dotyczący przydziału maksymalnej i ograniczonej czasowo liczby uprawnień do 31 grudnia 2034 r. w odniesieniu do operatorów statków powietrznych, którzy zwiększają wykorzystanie zrównoważonych paliw lotniczych, o których mowa w art. 3c ust. 5a.

(*) [dodać odniesienie do rozporządzenia FuelEU Maritime].

Poprawki 65 i 80

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 c – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2a, art. 14 ust. 3 i art. 16 państwa członkowskie uznają wymogi określone w tych przepisach za spełnione i nie podejmują działań przeciwko przewoźnikom lotniczym w odniesieniu do wygenerowanych do 2030 r. emisji pochodzących z lotów między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym danego państwa członkowskiego i lotniskiem znajdującym się w **tym samym państwie członkowskim poza** tym **regionem** najbardziej oddalonym.”;

Poprawka

7. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2a, art. 14 ust. 3 i art. 16 państwa członkowskie uznają wymogi określone w tych przepisach za spełnione i nie podejmują działań przeciwko przewoźnikom lotniczym w odniesieniu do wygenerowanych do 2030 r. emisji pochodzących z lotów między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym danego państwa członkowskiego i lotniskiem znajdującym się w **innym regionie EOG oraz z lotów między dwoma lotniskami znajdującymi w tym samym regionie** najbardziej oddalonym;

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera a

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 d – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. W 2024 r. **25** % liczby przydziałów, które zostałyby przydzielone bezpłatnie i podane do wiadomości publicznej zgodnie z art. 3c, rozdziela się w drodze sprzedaży aukcyjnej.

Poprawka

1. W 2024 r. **50** % liczby przydziałów, które zostałyby przydzielone bezpłatnie i podane do wiadomości publicznej zgodnie z art. 3c, rozdziela się w drodze sprzedaży aukcyjnej.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera b

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 d – ustęp 1 a

Tekst proponowany przez Komisję

1a. W 2025 r. 50 % liczby przydziałów, które zostałyby przydzielone bezpłatnie w tym roku, obliczonej na podstawie publikacji zgodnie z art. 3c, rozdziela się w drodze sprzedaży aukcyjnej.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera b

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 d – ustęp 1 b

Tekst proponowany przez Komisję

1b. W 2026 r. 75 % liczby przydziałów, które zostałyby przydzielone bezpłatnie w tym roku, obliczonej na podstawie publikacji zgodnie z art. 3c, rozdziela się w drodze sprzedaży aukcyjnej.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera b

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 d – ustęp 1 c

Tekst proponowany przez Komisję

1c. Od dnia 1 stycznia 2027 r. łączną liczbę przydziałów, które zostałyby przydzielone bezpłatnie w tym roku, rozdziela się w drodze sprzedaży aukcyjnej.

Poprawka

1c. Od dnia 1 stycznia 2025 r. łączną liczbę przydziałów, które zostałyby przydzielone bezpłatnie w tym roku, rozdziela się w drodze sprzedaży aukcyjnej, z **wyjątkiem liczby przydziałów, o których mowa w art. 3c ust. 5a.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 43**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera d**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 d – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do szczegółowych ustaleń dotyczących sprzedaży aukcyjnej przez państwa członkowskie uprawnień do emisji lotniczych zgodnie z ust. 1, 1a, 1b, 1c i 1d niniejszego artykułu, w tym warunków przekazywania części dochodów z tej sprzedaży aukcyjnej do budżetu ogólnego Unii.

Poprawka

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do szczegółowych ustaleń dotyczących sprzedaży aukcyjnej przez państwa członkowskie uprawnień do emisji lotniczych zgodnie z ust. 1, 1a, 1b, 1c i 1d niniejszego artykułu, w tym warunków przekazywania części dochodów z tej sprzedaży aukcyjnej, **zgodnie z decyzją (UE, Euratom) 2020/2053**, do budżetu ogólnego Unii.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 – litera e**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 d – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Państwa członkowskie określają sposób wykorzystania dochodów uzyskanych** ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień objętych niniejszym rozdziałem, z wyjątkiem dochodów ustalonych jako zasoby własne zgodnie z art. 311 ust. 3 Traktatu i zapisanych w budżecie ogólnym Unii. **Państwa członkowskie wykorzystują dochody uzyskane z rozdzielania przydziałów w drodze sprzedaży aukcyjnej zgodnie z art. 10 ust. 3.**

Poprawka

4. **Dochody uzyskane** ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień **dla lotnictwa** objętych niniejszym rozdziałem, z wyjątkiem dochodów ustalonych jako zasoby własne zgodnie z art. 311 ust. 3 Traktatu i zapisanych w budżecie ogólnym Unii, **są wykorzystywane następująco:**

- a) 75 % wykorzystuje się na wspieranie innowacji i nowych technologii, w tym na wdrażanie rozwiązań w dziedzinie dekarbonizacji w sektorze lotnictwa, poprzez fundusz inwestycji klimatycznych zgodnie z art. 10a ust. 8;
- b) 15 % dochodów uzyskanych z lotów wychodzących, o których mowa w art. 3ea, przeznacza się na wkład do funduszy klimatycznych UNFCCC, w szczególności do Zielonego Funduszu Klimatycznego i Funduszu Adaptacyjnego, aby przyspieszyć międzynarodowe działania mające na celu złagodzenie wpływu zmiany klimatu na najbardziej wrażliwe społeczności;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- c) pozostałą część dochodów wykorzystuje się w sposób określony przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 ust. 3, w tym na wspieranie projektów mających na celu zapewnienie sprawiedliwej transformacji w sektorze lotnictwa, zwłaszcza wspieranie dialogu społecznego między zainteresowanymi stronami z sektora lotnictwa, a także na szkolenia, przekwalifikowanie i podnoszenie kwalifikacji pracowników.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 3 e a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 3a) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 3ea

Działalność lotnicza z udziałem państw trzecich

1. Od dnia 30 kwietnia [rok wejścia w życie niniejszej dyrektywy + 1] r. operatorzy statków powietrznych umarzają uprawnienia do emisji z lotów z lotnisk w EOG.
2. Od [rok wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. łączna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone dla lotnictwa, zostaje zwiększona o poziomy przydziałów na dodatkowe loty wychodzące, o których mowa w ust. 1 i które zostałyby przydzielone, gdyby w tym roku były one objęte EU ETS. Stosuje się liniowy współczynnik redukcji określony w art. 9.
3. Aby należycie uwzględnić zobowiązania do kompensacji emisji w ramach CORSIA powyżej poziomu bazowego równoważnego poziomowi z 2019 r. w latach 2021–2023 i średniemu poziomowi z lat 2019–2020 od 2024 r., operatorzy statków powietrznych mają możliwość odliczenia wartości finansowej swoich wydatków na kredyty wykorzystywane w celu zapewnienia zgodności z CORSIA w odniesieniu do lotów z EOG do państw trzecich wymienionych w akcie wykonawczym przyjętym zgodnie z art. 25a ust. 3.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Każdego roku operatorzy statków powietrznych publikują informacje dotyczące kompensacji w ramach CORSIA wypłaconych w poprzednim roku dla każdej trasy, a także informują Komisję o takich kompensacjach, jeśli zamierzają wnioskować o zmniejszenie swoich wymogów umorzenia. Komisja określa wartość finansową kompensacji kwalifikujących się do odliczenia od wymogu umorzenia w ramach EU ETS dla każdej trasy. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie metodyki i mechanizmu takiego odliczenia. W tym celu Komisja uznaje cenę uprawnień w ramach EU ETS za średnią cenę w danym roku rozliczeniowym.

W przypadku stwierdzenia przez Komisję różnicy między zweryfikowanymi emisjami a umorzonymi uprawnieniami w odniesieniu do danego roku, odpowiednia liczba uprawnień zostaje anulowana.

4. Do dnia 31 grudnia 2027 r., zgodnie z art. 28b niniejszej dyrektywy, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat realizacji udziału umawiających się państw ICAO w CORSIA oraz ogólnych ambicji i integralności środowiskowej tego mechanizmu. Na podstawie wniosków z tego sprawozdania Komisja przedstawia, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy mający na celu zniesienie tymczasowego odstępstwa dla lotów kończących się na lotniskach w EOG.”

Poprawka 46

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 a (nowy)

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 10 a – ustęp 8 – akapit 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a) w art. 10a ust. 8 po drugim akapicie dodaje się następujący akapit:

Dochody uzyskane ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień w odniesieniu do działalności lotniczej oraz z kar, o których mowa w art. 16 ust. 3, przekazywane do funduszu inwestycji klimatycznych, są udostępniane na projekty lotnicze w celu wspierania nowych rozwiązań i innowacji, wdrażania rozwiązań w dziedzinie dekarbonizacji, opracowywania mechanizmów wsparcia oraz tworzenia niezbędnej infrastruktury, które to elementy ograniczają całkowity wpływ na klimat, w tym wpływ związany z emisjami innymi niż CO₂, w szczególności poprzez:

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) zastosowanie zrównoważonych paliw lotniczych, przede wszystkim paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego z wodoru odnawialnego i bezpośredniego wychwytywania dwutlenku węgla z powietrza, w tym na podstawie kontraktów różnic kursowych dotyczących dwutlenku węgla mających na celu zmniejszenie różnic w cenach paliw bezemisyjnych oraz paliw konwencjonalnych oraz zmniejszenie kosztów dostaw zrównoważonego paliwa lotniczego do unijnych portów lotniczych;
- b) zasadnicze doskonalenie rozwiązań operacyjnych i aeronautycznych oraz rozwiązań dotyczących płatowców w celu ograniczenia emisji CO₂ i innych niż CO₂;
- c) wdrażanie przełomowych innowacji w dziedzinie silników oraz nowych technologii napędowych przyczyniających się do ograniczenia emisji w lotnictwie, takich jak technologie akumulatorowe i turboelektryczne, a także napęd wodorowy w turbinach i ogniwach paliwowych zasilających silniki elektryczne, samoloty elektryczne i związaną z nimi infrastrukturę lotniskową;
- d) wdrożenie technologii monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji lotniczych CO₂ i innych niż CO₂;
- e) badania nad wpływem lotnictwa niezwiązanym z emisją CO₂ prowadzące do innowacji technologicznych, w tym w zakresie tworzenia się smug kondensacyjnych i chmur typu cirrus oraz zapobiegania ich powstawaniu.

Opis projektów wspieranych w ramach funduszu inwestycji klimatycznych oraz dane dotyczące poziomów wydatków zdezagregowane na poziomie projektu muszą być przejrzyste i udostępniane publicznie w przystępny sposób oraz regularnie aktualizowane na stronach internetowych Komisji. Komisja zapewnia udział zainteresowanych stron w procedurach finansowania związanych z funduszem inwestycji klimatycznych.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 47**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera a**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 11 a – ustęp 2 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) pochodzą one z państwa, które zostało wymienione w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 25a ust. 3, jako uczestniczące w mechanizmie kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA). Warunek ten nie ma zastosowania do emisji przed **2027 r. ani do krajów najsłabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, zgodnie z definicją Organizacji Narodów Zjednoczonych, z wyjątkiem tych spośród nich, których PKB na mieszkańca jest równy unijnej średniej lub ją przekracza.**

Poprawka

b) pochodzą one z państwa, które zostało wymienione w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 25a ust. 3, jako uczestniczące w mechanizmie kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA). Warunek ten nie ma zastosowania do emisji przed **1 stycznia 2027 r.**

Poprawka 48**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera a**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 11 a – ustęp 3 – akapit 2

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające bardziej szczegółowe wymogi dotyczące ustaleń, o których mowa w akapicie pierwszym, które mogą obejmować wymogi dotyczące sprawozdawczości i rejestrów, oraz wykaz państw lub programów, które te ustalenia stosują. **Ustalenia uwzględniają elastyczność przyznaną krajom najsłabiej rozwiniętym i małym rozwijającym się państwom wyspiarskim.** Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;

Poprawka

Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające bardziej szczegółowe wymogi dotyczące ustaleń, o których mowa w akapicie pierwszym, które mogą obejmować wymogi dotyczące sprawozdawczości i rejestrów, oraz wykaz państw lub programów, które te ustalenia stosują. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 – litera a**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 12 – ustęp 6 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) wytwarzają rocznie emisje CO₂ przekraczające 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg w trakcie lotów objętych zakresem załącznika I, innych niż te, które rozpoczynają się i kończą w tym samym państwie członkowskim (w tym w regionach najbardziej oddalonych tego samego państwa członkowskiego), od dnia 1 stycznia **2019** r.

Poprawka

b) wytwarzają rocznie emisje CO₂ przekraczające 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg w trakcie lotów objętych zakresem załącznika I **do niniejszej dyrektywy oraz art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603** ^(1a), innych niż te, które rozpoczynają się i kończą w tym samym państwie członkowskim (w tym w regionach najbardziej oddalonych tego samego państwa członkowskiego), od dnia 1 stycznia **2021** r.

^(1a) **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz.U. L 250 z 30.9.2019, s. 10).**

Poprawka 50**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 14 – ustęp 1 – akapit 1

Tekst obowiązujący

Komisja przyjmuje akty **wykonawcze** dotyczące szczegółowych ustaleń w sprawie monitorowania i raportowania emisji i, w stosownych przypadkach, związanych z rodzajami działań wymienionymi w załączniku I, w sprawie monitorowania i raportowania danych dotyczących tonokilometrów do celów wniosku na mocy art. 3e lub 3f, opierających się na zasadach monitorowania i raportowania określonych w załączniku IV i wymogach dotyczących monitorowania i raportowania określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty **wykonawcze** określają także w wymogach dotyczących monitorowania i **raportowania** potencjału poszczególnych gazów cieplarnianych w zakresie powodowania globalnego efektu cieplarnianego.

Poprawka

6a) w art. 14 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

Komisja przyjmuje akty **delegowane** dotyczące szczegółowych ustaleń w sprawie monitorowania i raportowania emisji i, w stosownych przypadkach, związanych z rodzajami działań wymienionymi w załączniku I, w sprawie monitorowania i raportowania danych dotyczących tonokilometrów do celów wniosku na mocy art. 3e lub 3f, opierających się na zasadach monitorowania i raportowania określonych w załączniku IV i wymogach dotyczących monitorowania i raportowania określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty **delegowane** określają także w wymogach dotyczących monitorowania, **raportowania i weryfikacji** potencjału poszczególnych gazów cieplarnianych **i emisji lotniczych innych niż CO₂** w zakresie powodowania globalnego efektu cieplarnianego.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 51**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 14 – ustęp 2 – akapit 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a) w art. 14 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do dnia ... [6 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy, aby ustanowić system monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji innych niż CO₂ pochodzących od operatorów statków powietrznych objętych niniejszą dyrektywą. System monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji innych niż CO₂ zawiera co najmniej następujące dane:

- a) przepływ paliwa;
- b) masa statku powietrznego;
- c) wilgotność otoczenia;
- d) szerokość geograficzna, długość geograficzna i wysokość nad poziomem morza statku powietrznego;
- e) średnia wilgotność i temperatura;
- f) wskaźniki emisji dla CO₂, H₂O, dwutlenku siarki (SO₂) i NO_x;
- g) ekwiwalenty CO₂ na lot.

Do dnia 31 grudnia 2026 r., w oparciu o wyniki monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji innych niż CO₂, Komisja przedstawia, po przeprowadzeniu oceny skutków i w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy mający na celu ograniczenie takich emisji poprzez rozszerzenie zakresu EU ETS, tak aby obejmował on emisje lotnicze inne niż CO₂.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do czasu rozszerzenia zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na emisje inne niż CO₂ pochodzących od operatorów statków powietrznych, o których mowa w akapicie drugim, począwszy od 31 grudnia 2027 r. współczynnik emisji CO₂ dla emisji z działalności lotniczej mnoży się przez 1,8, od 31 grudnia 2028 r. przez 1,9, a od 31 grudnia 2029 r. przez 2,0 w celu uwzględnienia emisji lotniczych innych niż CO₂.

Od dnia ... [30 miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja co roku, w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 10 ust. 5, przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wyników systemu monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji, o którym mowa w akapicie trzecim.”

Poprawka 52

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 14 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6a) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Wszystkie dane dotyczące emisji związane z operatorami statków powietrznych przekazywane państwom członkowskim i Komisji, w tym dane przekazywane zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 są zgłaszane i publikowane przez Komisję, w podziale na operatorów statków powietrznych i na pary portów lotniczych, w sposób przyjazny dla użytkownika. Dane za każdy rok publikuje się bezzwłocznie. Dane te obejmują co najmniej:

- a) dane dotyczące emisji w podziale na operatorów statków powietrznych i na parę portów lotniczych;*
- b) współczynniki obciążenia, typ statku powietrznego, typ paliwa i zużycie paliwa na parę portów lotniczych dla każdego operatora statku powietrznego;*
- c) kwotę kompensacji, obliczoną zgodnie z art. 12 ust. 7;*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- d) ilość i rodzaj kwalifikujących się paliw wykorzystanych do częściowego lub całkowitego zrekompensowania emisji;
- e) ilość i rodzaj jednostek emisji wykorzystanych do częściowego lub całkowitego zrekompensowania emisji;
- f) łączna masa ładunku i poczty (w tonach) w okresie sprawozdawczym dla pary portów lotniczych;"

Poprawka 53**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 18 a – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) od 2024 r. co najmniej raz na dwa lata aktualizuje wykaz w celu uwzględnienia operatorów statków powietrznych, którzy po tej dacie wykonywali działalność lotniczą wymienioną w załączniku I.

b) od 2024 r., **a następnie** co najmniej raz na dwa lata aktualizuje wykaz w celu uwzględnienia operatorów statków powietrznych, którzy po tej dacie wykonywali działalność lotniczą wymienioną w załączniku I.

Poprawka 54**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

2. Unia i jej państwa członkowskie nadal dążą do osiągnięcia porozumienia w sprawie środków o charakterze globalnym, mających na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z lotnictwa. W świetle takiego porozumienia Komisja rozważy, czy zmiany do niniejszej dyrektywy w odniesieniu do operatorów statków powietrznych są konieczne.

9) w art. 25a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Unia i jej państwa członkowskie nadal dążą do osiągnięcia porozumienia w sprawie środków o charakterze globalnym, mających na celu zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych pochodzących z lotnictwa, **dostosowanych do celów rozporządzenia (UE) 2021/1119 i porozumienia paryskiego**. W świetle takiego porozumienia Komisja rozważy, czy zmiany do niniejszej dyrektywy w odniesieniu do operatorów statków powietrznych są konieczne.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. **Komisja** przyjmuje akt wykonawczy zawierający wykaz państw innych niż państwa EOG, Szwajcaria i Zjednoczone Królestwo, które uznaje się za stosujące CORSIA do celów niniejszej dyrektywy, z poziomem bazowym z roku 2019 na lata 2021–2023 i poziomem bazowym z 2019–2020 na każdy **kolejny** rok. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22 a ust. 2.

Poprawka

3. **Co najmniej raz do roku Komisja** przyjmuje akt wykonawczy zawierający wykaz państw innych niż państwa EOG, Szwajcaria i Zjednoczone Królestwo, które uznaje się za stosujące CORSIA do celów niniejszej dyrektywy, z poziomem bazowym z roku 2019 na lata 2021–2023 i poziomem bazowym z 2019–2020 na każdy rok **od 2024 r.** Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22 a ust. 2.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

6. **Operatorzy statków powietrznych nie są zobowiązani do umarzania jednostek w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów do i z krajów najslabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, zgodnie z definicją Organizacji Narodów Zjednoczonych, innych niż państwa wymienione w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3.**

Poprawka

9) **w art. 25a dodaje się ustęp w brzmieniu:**

„3a. Na podstawie wykazu sporządzonego zgodnie z ust. 3 Komisja publikuje wykaz operatorów statków powietrznych z państw, które do celów niniejszej dyrektywy nie są uznawane za stosujące mechanizm CORSIA w odniesieniu do lotów do lub z państw trzecich.”

Poprawka 57

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

6. **Operatorzy statków powietrznych nie są zobowiązani do umarzania jednostek w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów do i z krajów najslabiej rozwiniętych i małych rozwijających się państw wyspiarskich, zgodnie z definicją Organizacji Narodów Zjednoczonych, innych niż państwa wymienione w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 3.**

Poprawka

skreśla się

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 58**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

7. W przypadku gdy Komisja ustali, że dochodzi do znacznego zakłócenia konkurencji ze szkodą dla operatorów statków powietrznych, posiadających certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie lub zarejestrowanych w państwie członkowskim, w tym w regionach najbardziej oddalonych, terytoriach zależnych i terytoriach należących do tego państwa członkowskiego, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów **wykonawczych** zwalniających tych operatorów statków powietrznych z wymogów umarzania w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów do i z tych krajów, jak określono w art. 12 ust. 8. Zakłócenie konkurencji może być spowodowane stosowaniem przez państwo trzecie CORSIA w prawie krajowym w sposób mniej rygorystyczny lub brakiem egzekwowania przepisów CORSIA w jednakowy sposób wobec wszystkich operatorów statków powietrznych. **Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.**

Poprawka

7. W przypadku gdy Komisja ustali, że dochodzi do znacznego zakłócenia konkurencji ze szkodą dla operatorów statków powietrznych, posiadających certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie lub zarejestrowanych w państwie członkowskim, w tym w regionach najbardziej oddalonych, terytoriach zależnych i terytoriach należących do tego państwa członkowskiego, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów **delegowanych, zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia przepisów niniejszej dyrektywy**, zwalniających tych operatorów statków powietrznych z wymogów umarzania w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów do i z tych krajów, jak określono w art. 12 ust. 8. Zakłócenie konkurencji może być spowodowane stosowaniem przez państwo trzecie CORSIA w prawie krajowym w sposób mniej rygorystyczny lub brakiem egzekwowania przepisów CORSIA w jednakowy sposób wobec wszystkich operatorów statków powietrznych. **Komisja publikuje również informacje o tym, w jaki sposób zostały spełnione kryteria, o których mowa w ust. 7a.**

Poprawka 59**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 7 a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9) w art. 25a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 23 określające metodykę i kryteria stosowane w celu stwierdzenia, czy dochodzi do znaczącego zakłócenia konkurencji na podstawie ust. 7 niniejszego artykułu. Komisja w przejrzysty sposób publikuje informacje o obowiązywaniu aktu delegowanego.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 60**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 25 a – ustęp 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9) w art. 25a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8a. Do dnia 1 stycznia 2027 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy, wkładu lotnictwa w realizację celów rozporządzenia (UE) 2021/1119 i porozumienia paryskiego, wdrażania mechanizmu CORSIA oraz jego wpływu na wewnętrzny rynek lotniczy Unii, jego konkurencyjność i sprawiedliwą transformację, w szczególności skutków społecznych tej dyrektywy, przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji, a także wpływu na częstotliwość i koszty podróży lotniczych dla pasażerów, zwłaszcza tych o niższych dochodach. Sprawozdanie musi zawierać zalecenia, które są realizowane bez zbędnej zwłoki.”;

Poprawka 61**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 a (nowy)**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 28 b

Tekst obowiązujący

Poprawka

9a) art. 28b otrzymuje następujące brzmienie:**Artykuł 28b****„Artykuł 28b**

Sprawozdanie i przegląd Komisji w sprawie wdrażania globalnego środka rynkowego ICAO

Sprawozdanie i przegląd Komisji w sprawie wdrażania globalnego środka rynkowego ICAO

1. Przed dniem 1 stycznia 2019 r., a następnie **w regularnych odstępach czasu** Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów w negocjacjach prowadzonych w ICAO w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, który ma być stosowany do emisji od 2021 r., a zwłaszcza w odniesieniu do:

1. Przed dniem 1 stycznia 2027 r., a następnie **co dwa lata** Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów w negocjacjach prowadzonych w ICAO w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, który ma być stosowany do emisji od 2021 r., a zwłaszcza w odniesieniu do:

(i) odnośnych instrumentów ICAO, w tym norm i zaleconych metod postępowania;

(i) odnośnych instrumentów ICAO, w tym norm i zaleconych metod postępowania;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

(ii) zatwierdzonych przez Radę ICAO zaleceń dotyczących globalnego środka rynkowego;

(iii) tworzenia globalnego rejestru;

(iv) krajowych środków podejmowanych przez państwa trzecie w celu wprowadzenia globalnego środka rynkowego, który ma być stosowany do emisji od 2021 r.;

(v) **konsekwencji** zastrzeżeń zgłaszanych **przez państwa trzecie; oraz**

(vi) innych postępów międzynarodowych i w sprawie instrumentów mających zastosowanie. Zgodnie z globalnym przeglądem przewidzianym w UNFCCC Komisja przedkłada również sprawozdanie w sprawie środków służących osiągnięciu ambitnego długoterminowego celu sektora lotnictwa w postaci **zmniejszenia o połowę, do 2050 r., emisji CO₂ pochodzących z lotnictwa w porównaniu z poziomem z 2005 r.**

2. **W terminie 12 miesięcy od przyjęcia przez ICAO odpowiednich instrumentów i zanim globalny środek rynkowy zostanie uruchomiony**, Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym **rozpatrzy sposoby wdrożenia tych instrumentów do prawa unijnego w drodze przeglądu niniejszej dyrektywy. W sprawozdaniu tym Komisja przeanalizuje też, w stosownym przypadku, przepisy mające zastosowanie w odniesieniu do lotów w obrębie EOG. Komisja zbada także założenia i ogólną integralność środowiskową globalnego środka rynkowego, w tym jego ogólny poziom założeń w odniesieniu do celów wynikających z porozumienia paryskiego, poziom uczestnictwa, wykonalność, przejrzystość, kary za nieprzestrzeganie wymogów, procedury umożliwiające udział społeczeństwa, jakość jednostek kompensacji, monitorowanie, raportowanie i weryfikację w zakresie emisji, rejestry, rozliczalność, a także zasady dotyczące wykorzystania biopaliw. Ponadto w sprawozdaniu rozważy się, czy konieczny jest przegląd przepisów przyjętych na podstawie art. 28c ust. 2.**

Poprawka

(ii) zatwierdzonych przez Radę ICAO zaleceń dotyczących globalnego środka rynkowego, **obejmujących możliwe zmiany poziomów bazowych;**

(iii) tworzenia globalnego rejestru;

(iv) krajowych środków podejmowanych przez państwa trzecie w celu wprowadzenia globalnego środka rynkowego, który ma być stosowany do emisji od 2021 r.;

(v) **poziomu uczestnictwa państw trzecich, w tym konsekwencji zastrzeżeń przez nie zgłaszanych w odniesieniu do tego uczestnictwa; oraz**

(vi) innych postępów międzynarodowych i w sprawie instrumentów mających zastosowanie.

Zgodnie z globalnym przeglądem przewidzianym w **porozumieniu paryskim** Komisja przedkłada również sprawozdanie w sprawie środków służących osiągnięciu ambitnego długoterminowego celu sektora lotnictwa w postaci **ograniczenia do poziomu zerowego netto** emisji pochodzących z lotnictwa **do 2050 r.**

2. **Do 2027 r.** Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym **oceni** integralność środowiskową globalnego środka rynkowego **ICAO**, w tym jego ogólny poziom założeń w odniesieniu do celów wynikających z porozumienia paryskiego, poziom uczestnictwa, wykonalność, przejrzystość, kary za nieprzestrzeganie wymogów, procedury umożliwiające udział społeczeństwa, jakość jednostek kompensacji, monitorowanie, raportowanie i weryfikację w zakresie emisji, rejestry, rozliczalność, a także zasady dotyczące wykorzystania biopaliw.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

3. Sprawozdaniu Komisji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, będą towarzyszyć, w stosownych przypadkach, wnioski skierowane do Parlamentu Europejskiego i do Rady w celu zmiany, usunięcia, rozszerzenia lub zastąpienia odstępstw przewidzianych w art. 28a, które są spójne z unijnym zobowiązaniem do redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce do 2030 r., z myślą o zachowaniu integralności środowiskowej i skuteczności działań Unii w dziedzinie klimatu.

Poprawka

3. Sprawozdaniu Komisji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, będą towarzyszyć, w stosownych przypadkach, wnioski skierowane do Parlamentu Europejskiego i do Rady w celu zmiany, usunięcia, rozszerzenia lub zastąpienia odstępstw przewidzianych w art. 28a, które są spójne z unijnym zobowiązaniem do redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce do 2030 r. **i celem osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.**, z myślą o zachowaniu integralności środowiskowej i skuteczności działań Unii w dziedzinie klimatu.

3a. Z myślą o usprawnieniu CORSIA Unia i jej państwa członkowskie aktywnie promują w ICAO oraz za pośrednictwem dwustronnej i wielostronnej dyplomacji ulepszenia w zakresie integralności środowiskowej CORSIA, w tym kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do kompensacji i ich egzekwowania, oraz zachęcają do szerszego uczestnictwa w systemie na szczeblu międzynarodowym. Unia i jej państwa członkowskie promują również w ICAO dodatkowe środki w zakresie klimatu i środowiska, większą przejrzystość i ustanowienie ambitnego długoterminowego celu redukcji emisji, który jest zgodny z porozumieniem paryskim.”;

Poprawka 62

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 b (nowy)

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 30 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9b) w art. 30 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do 1 stycznia 2026 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające wpływ na środowisko i klimat oraz techniczną i ekonomiczną efektywność ustanowienia szczegółowych wymogów dla segmentu lotów obejmującego loty regionalne i dolny zakres lotów krótkodystansowych w celu ograniczenia tych wpływów, w tym ustalenia wyższych udziałów minimalnych zrównoważonych paliw lotniczych, o których mowa w rozporządzeniu xxxx/xxxx [rozporządzenie ReFuelEU] (*), a także możliwości alternatywnego wyznaczenia tras dla takich rodzajów lotów, z uwzględnieniem alternatywnych środków transportu publicznego dostępnych w celu zapewnienia takich usług w porównywalnym czasie.”

(*) [dodać odniesienie do rozporządzenia FuelEU Maritime].

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 72**Wniosek dotyczący dyrektywy****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 30 – ustęp 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9c. w art. 30 dodaje się ustęp w brzmieniu:

4b. Przed 1 stycznia 2025 r. Komisja, wspierana przez europejski naukowy komitet doradczy ds. zmiany klimatu ustanowiony na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, przedstawia analizę środków mających na celu zmniejszenie wpływu na klimat podróży lotniczych prywatnymi samolotami, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem dotyczącym najlepszego sposobu zaradzenia tym skutkom.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0231

Powiadamianie w ramach mechanizmu kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSA) ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do powiadamiania o kompensacji w ramach globalnego środka rynkowego dla operatorów statków powietrznych z siedzibą w Unii (COM(2021)0567 – C9-0323/2021 – 2021/0204(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/22)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw - 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-1a) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”) ^(1a). Strony porozumienia paryskiego uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C. Przyjmując pakt klimatyczny z Glasgow podczas konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP26) w listopadzie 2021 r., jego strony uznały, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej znacznie zmniejszyłoby zagrożenia i skutki związane ze zmianą klimatu, oraz zobowiązały się do wzmocnienia do końca 2022 r. swoich celów na rok 2030, aby zagwarantować, że będą zmierzać do ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C.

^(1a) Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0145/2022).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw - 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (-1b) W rezolucji z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej^(1b) Parlament Europejski wezwał Komisję do podjęcia bezzwłocznych i ambitnych działań na rzecz ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C. Utrzymanie celu porozumienia paryskiego dotyczącego ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C stało się jeszcze pilniejsze w związku z ustaleniami najnowszego Międzypaństwowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) przedstawionymi w sprawozdaniach z dnia 8 października 2018 r. pt. „Global warming of 1,5 °C” [Globalne ocieplenie o 1,5 °C], z dnia 7 sierpnia 2021 r. pt. „Climate Change 2021: The Physical Science Basis” [Zmiana klimatu, stan na 2021 r. – podstawy fizyczne] oraz z dnia 28 lutego 2022 r. pt. „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [Zmiana klimatu, stan na 2022 r. – skutki, adaptacja i podatność]. IPCC stwierdził z dużym przekonaniem, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla dobrostanu ludzi i dla zdrowia planety oraz że wszelka dalsza zwłoka w uzgodnionych globalnych działaniach antycypacyjnych polegających na przystosowaniu się do zmiany klimatu i łagodzeniu jej skutków doprowadzi do zaprzepaszczenia krótkotrwałej i szybko niknącej szansy na zachowanie z myślą o wszystkich zdolnej do życia i zrównoważonej przyszłości. IPCC stwierdził również, że skutki zmiany klimatu będą znacznie bardziej niszczycielskie, jeżeli nie uda się ograniczyć globalnego ocieplenia do 1,5 °C i osiągnie ono 2 °C. Co więcej, wzrost temperatury na świecie osiągnie lub przekroczy próg 1,5 °C wcześniej, niż poprzednio przewidywano, a mianowicie osiągnie średnią zbliżoną do tej wartości w ciągu najbliższych 20 lat. IPCC ustalił również, że jeżeli nie nastąpi natychmiastowa i daleko idąca redukcja emisji gazów cieplarnianych, nie będzie już możliwe ograniczenie globalnego ocieplenia do poziomu zbliżonego do 1,5 °C ani nawet do 2 °C. Ponadto Rada Praw Człowieka ONZ w rezolucji 48/13 z dnia 8 października 2021 r. uznała prawo do czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska za prawo człowieka.

^(1b) Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 28.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw - 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (-1c) W rezolucji z dnia 21 października 2021 r. w sprawie konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu w 2021 r. (COP26) w Glasgow (Zjednoczone Królestwo) ^(1c) Parlament Europejski wyraził zaniepokojenie powolnym tempem postępów Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) w przeciwdziałaniu emisjom z lotnictwa międzynarodowego i w tym kontekście ponownie zwrócił uwagę na potrzebę uregulowania tego sektora w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), który mógłby również posłużyć za wzór dla równoległych prac na rzecz osiągnięcia bardziej ambitnych celów na szczeblu międzynarodowym, w tym w ICAO. Ponadto Parlament Europejski wezwał Komisję i państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, by wzmocnić system kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA), oraz do poparcia przyjęcia przez ICAO długoterminowego celu ograniczenia emisji w sektorze, przy jednoczesnym zachowaniu niezależności legislacyjnej Unii w zakresie wdrażania dyrektywy EU ETS.

^(1c) Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 118.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2) UE zamierza wdrożyć mechanizm CORSIA, z zastrzeżeniem różnic zgłoszonych ICAO w następstwie decyzji Rady (UE) 2018/2027 ⁽¹⁴⁾ i sposobu w jaki Parlament Europejski i Rada zmieniają unijne przepisy.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/2027 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do pierwszego wydania międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania w zakresie ochrony środowiska – mechanizm kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) (Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 25).

- (2) UE zamierza wdrożyć mechanizm CORSIA **poprzez włączenie go do dyrektywy 2003/87/WE**, z zastrzeżeniem różnic **między przepisami UE a przyjętym przez ICAO mechanizmem CORSIA** zgłoszonych ICAO w następstwie decyzji Rady (UE) 2018/2027 ⁽¹⁴⁾ i z **zastrzeżeniem** sposobu, w jaki Parlament Europejski i Rada zmieniają unijne przepisy.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2018/2027 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do pierwszego wydania międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania w zakresie ochrony środowiska – mechanizm kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) (Dz.U. L 325 z 20.12.2018, s. 25).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący decyzji****Motyw 9 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9a) *Bez uszczerbku dla dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel redukcji emisji w całej gospodarce i odpowiednio wdrażającej globalny środek rynkowy, niniejsza decyzja ma być środkiem tymczasowym, mającym zastosowanie jedynie do czasu wejścia w życie tej dyrektywy.*

Poprawka 6**Wniosek dotyczący decyzji****Artykuł 1 – ustęp 1**

Dyrektywa 2003/87/WE

Artykuł 12 – ustęp 6 – akapit 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) wytwarzają rocznie emisje CO₂ przekraczające 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg w trakcie lotów objętych zakresem załącznika I, innych niż te, które rozpoczynają się i kończą w tym samym państwie członkowskim (w tym w regionach najbardziej oddalonych tego samego państwa członkowskiego), od dnia 1 stycznia **2019** r.

- b) wytwarzają rocznie emisje CO₂ przekraczające 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg w trakcie lotów objętych zakresem załącznika I **do niniejszej dyrektywy oraz art. 2 ust. 3 i 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603** ^(1a), innych niż te, które rozpoczynają się i kończą w tym samym państwie członkowskim (w tym w regionach najbardziej oddalonych tego samego państwa członkowskiego), od dnia 1 stycznia **2021** r.

- ^(1a) *Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz.U. L 250 z 30.9.2019, s. 10).*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0232

Wiążące roczne redukcje emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie (rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego) ***I

Poprawki (*) przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego (COM(2021)0555 – C9-0321/2021 – 2021/0200(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/23)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- 1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej **poziomów** sprzed epoki przemysłowej.

Poprawka

- (1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że utrzymają wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C ponad poziom sprzed epoki przemysłowej i że będą kontynuować starania o ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej **poziomu** sprzed epoki przemysłowej, **kierując się m.in. zasadami sprawiedliwości i wspólnej, chociaż zróżnicowanej, odpowiedzialności oraz swoimi możliwościami. Przyjmując w listopadzie 2021 r. pakt klimatyczny z Glasgow, strony porozumienia paryskiego uznały, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C znacznie zmniejszy zagrożenia związane ze zmianą klimatu i jej skutki, i zobowiązały się, że do końca 2022 r. wyznaczą sobie ambitniejsze cele na rok 2030.**

(*) Odniesienia do „co” w nagłówkach przyjętych poprawek należy rozumieć jako część odpowiadająca tych poprawek.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0163/2022).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *Potrzeba podjęcia działań, aby ograniczyć poziom emisji, staje się coraz pilniejsza, co stwierdził Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC) w najnowszych sprawozdaniach – z 7 sierpnia 2021 r. pt. „Climate change 2021: The Physical Science Basis” [„Zmiana klimatu 2021: uzasadnienie na gruncie nauk fizycznych”] oraz z 28 lutego 2022 r. pt. „Climate Change 2022: Impacts, Adaptation and Vulnerability” [„Zmiana klimatu 2022: skutki, przystosowanie się i podatność”]. IPCC z dużą pewnością stwierdził, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla dobrostanu ludzi i zdrowia naszej planety oraz że jakiegokolwiek dalsze opóźnienie wspólnych globalnych działań zapobiegawczych, które mają nam pomóc przystosować się do zmiany klimatu i złagodzić jej skutki, zaprzepaści krótkotrwałą i ulotną szansę, by zapewnić wszystkim dobrą przyszłość i wysoką jakość życia. IPCC przedstawia nowe szacunki prawdopodobieństwa, że w nadchodzących dziesięcioleciach przekroczymy poziom globalnego ocieplenia wynoszący 1,5 °C, i stwierdza, że jeżeli nie nastąpi natychmiastowa, szybka i zakrojona na szeroką skalę redukcja emisji gazów cieplarnianych, ograniczenie globalnego ocieplenia do poziomu zbliżonego do 1,5 °C lub nawet 2 °C będzie nieosiągalne. Unia powinna zatem zająć się tą pilną kwestią przez intensywniejsze działania oraz zdobycie pozycji międzynarodowego lidera w walce ze zmianą klimatu.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- 3) Europejski Zielony Ład ⁽³¹⁾ łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna **i w której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów**. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na **kobiety i mężczyzn** oraz ma szczególnie wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i **sprzyjająca** włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.

⁽³¹⁾ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019)0640 z dnia 11 grudnia 2019 r.

Poprawka

- (3) Europejski Zielony Ład ⁽³¹⁾ **stanowi punkt wyjścia dla osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. oraz celu osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 ^(31a)**. Łączy **on** w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmacniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii **najpóźniej** do 2050 r. Ponadto określono w nim nową strategię mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na **osoby wszystkich płci** oraz ma szczególnie wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne, **osoby cierpiące z powodu ubóstwa energetycznego lub transportowego** oraz osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. **Transformacja ma również różny wpływ na państwa członkowskie i regiony**. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie sprawiedliwa i **będzie sprzyjać** włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony w tyle.

⁽³¹⁾ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019)0640 z dnia 11 grudnia 2019 r.

^(31a) **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3a) *Aby ambitne cele klimatyczne określone w niniejszym rozporządzeniu były akceptowalne społecznie, powinny im towarzyszyć równoważne ambitne cele społeczne. Wyższy poziom ambicji wiąże się ze znacznymi zmianami w odnośnych sektorach, a zmiany te mogą mieć skutki społeczne i wpływ na rynek pracy. Zmienionym celom redukcji emisji muszą towarzyszyć odpowiednie środki finansowe i polityczne, aby można było zagwarantować osiągnięcie tych celów w sposób sprawiedliwy społecznie. Środki te mogą obejmować m. in. oceny wpływu na zatrudnienie, w których bada się wpływ na miejsca i warunki pracy zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, a także na przyznawanie zasobów krajowych i unijnych na finansowanie społecznych środków dostosowawczych i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, równouprawnienie płci, kształcenie ustawiczne, szkolenie zawodowe i ochronę socjalną, a także zapewnienie skutecznych rokowań zbiorowych. Ważne jest również, by zapewnić terminowe konsultacje i skutecznie angażować krajowych partnerów społecznych w sektorach objętych art. 2 w opracowywanie i wdrażanie krajowych środków wykonawczych do niniejszego rozporządzenia.*

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 3 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3b) *Przejście Unii na gospodarkę zgodną z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. może ponadto mieć szczególny wpływ na niektóre sektory gospodarki, a zwłaszcza będące w trudnej sytuacji mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w tych sektorach. Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia ważne jest, aby państwa członkowskie stworzyły tym przedsiębiorstwom sprzyjające warunki do przechodzenia na praktyki, które wiążą się z mniejszymi emisjami gazów cieplarnianych i stopniowo prowadzą do zeroemisyjności.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3c) *Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Globalne Forum OECD ds. Środowiska stwierdziły, że zmiany środowiskowe mają specyficzny wpływ na każdą płć. Uwarunkowane płcią role sprawiają również, że osoby różnej płci w różny sposób reagują na skutki zmiany klimatu, co pogłębia nierówności między płciami.*

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/**1119** ⁽³²⁾ („Europejskie prawa o klimacie”) Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

- (4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/**1119** („Europejskie prawa o klimacie”) ⁽³²⁾ Unia utrwaliła w prawodawstwie cel osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce **najpóźniej** do 2050 r. **oraz cel osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie.** W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (emisje po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. **Rozporządzenie stanowi ponadto, że w trakcie realizacji tego celu należy priorytetowo traktować szybkie i przewidywalne redukcje emisji, a jednocześnie należy zwiększać pochłanianie emisji przez naturalne pochłaniacze. Wkład pochłaniania netto w osiągnięcie celu na rok 2030 ogranicza się do 225 mln ton ekwiwalentu CO₂, pozostałą część celu należy natomiast osiągnąć w drodze bezpośredniego ograniczenia emisji.**

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5**

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć wkład Unii określony w porozumieniu paryskim⁽³³⁾ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

⁽³³⁾ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka

- (5) Aby wywiązać się z tych zobowiązań oraz wdrożyć **ustalony na poziomie krajowym** wkład Unii określony w porozumieniu paryskim⁽³³⁾ przyjętym w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, należy dostosować unijne ramy regulacyjne służące osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych.

⁽³³⁾ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 7**

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji **będzie dotyczyć** również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁽³⁴⁾.

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Poprawka

- (7) Chociaż handel uprawnieniami do emisji **może dotyczyć** również emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu drogowego i morskiego, jak również budynków, zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 zostanie utrzymany. Rozporządzenie (UE) 2018/842 nadal będzie zatem miało zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych z żeglugi krajowej, ale już nie do emisji generowanych przez żeglugę międzynarodową. Wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) 2018/842 emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego, które mają być brane pod uwagę przy ocenach zgodności, będą nadal określane po zakończeniu przeglądów wykazów przeprowadzonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁽³⁴⁾. **Jednak w ostatnich latach emisje z niektórych sektorów wzrosły lub utrzymały się na stałym poziomie.**

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także poczynione wysiłki.

Poprawka

- (9) W konkluzjach z dnia 11 grudnia 2020 r. Rada Europejska wspomniała, że cel na 2030 r. będzie realizowany wspólnie przez UE w sposób możliwie najbardziej racjonalny pod względem kosztów oraz że wszystkie państwa członkowskie będą uczestniczyć w tych wysiłkach, uwzględniając zasadę sprawiedliwości i solidarności i nie pozostawiając nikogo w tyle, a nowy cel na 2030 r. musi zostać osiągnięty w sposób pozwalający zachować konkurencyjność UE i uwzględniający różne sytuacje wyjściowe, **już osiągnięte redukcje emisji**, specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał redukcji emisji poszczególnych państw członkowskich, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także poczynione wysiłki.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (9a) *Do 2030 r. zarówno Unia, jak i każde państwo członkowskie powinny osiągnąć unijny cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. z myślą o osiągnięciu ujemnych emisji w późniejszym okresie. Rozporządzeniem (UE) 2018/842 powinno sprawić, że wszystkie państwa członkowskie ukierunkują się na konkretne ścieżki emisji oraz przyjmą konkretne długoterminowe strategie polityczne, które poprowadzą do osiągnięcia tego celu.*

Poprawka

- (9a) *Po 2030 r. zarówno Unia, jak i każde państwo członkowskie powinny osiągnąć unijny cel neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. z myślą o osiągnięciu ujemnych emisji w późniejszym okresie. Rozporządzeniem (UE) 2018/842 powinno sprawić, że wszystkie państwa członkowskie ukierunkują się na konkretne ścieżki emisji oraz przyjmą konkretne długoterminowe strategie polityczne, które poprowadzą do osiągnięcia tego celu.*

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Aby osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o 55 %, sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo **coraz bardziej** zredukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Poprawka

- (10) Aby **zrealizować zobowiązania Unii w ramach porozumienia paryskiego i** osiągnąć cel polegający na redukcji emisji gazów cieplarnianych o **co najmniej** 55 %, **wszystkie** sektory objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842 będą musiały stopniowo zredukować swoje emisje, aż do osiągnięcia w 2030 r. redukcji o 40 % w porównaniu z poziomami z 2005 r.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmianę** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych **należy przeprowadzić przy użyciu** tej samej **metody**, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, **iw** ramach której krajowe wkłady **określano** z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Poprawka

- (11) Aby to osiągnąć, należy zmienić cel redukcji emisji gazów cieplarnianych przewidziany dla każdego państwa członkowskiego na 2030 r. **Zmiana** celu redukcji emisji gazów cieplarnianych **opiera się na** tej samej **metodzie**, którą zastosowano, gdy po raz pierwszy przyjmowano rozporządzenie (UE) 2018/842, **i w** ramach której **określano** krajowe wkłady z uwzględnieniem poszczególnych zdolności i możliwości pod względem oszczędności kosztowej państw członkowskich, aby zapewnić sprawiedliwy i zrównoważony podział starań. **Rozkład celów państw członkowskich nie jest jednak zbieżny, co należy wziąć pod uwagę przy ocenie, jak cele krajowe przyczynią się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. w sposób sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów.** Redukcję maksymalnego poziomu emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego do 2030 r. należy zatem określić w odniesieniu do jego zweryfikowanego poziomu emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. objętych niniejszym rozporządzeniem, z wyłączeniem zweryfikowanych emisji gazów cieplarnianych z instalacji, które działały w 2005 r. i które zostały uwzględnione w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji dopiero po 2005 r.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11a) *W komunikacie Komisji z 14 października 2020 r. w sprawie strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu podkreślono, że metan jest silnym gazem cieplarnianym, który zajmuje drugie po dwutlenku węgla miejsce pod względem ogólnego wkładu w zmianę klimatu. Na poziomie molekularnym metan oddziałuje silniej niż dwutlenek węgla. Chociaż w atmosferze metan utrzymuje się krócej niż dwutlenek węgla, ma znaczący wpływ na klimat. We wrześniu 2021 r. Unia Europejska i Stany Zjednoczone ogłosiły globalne zobowiązanie w sprawie metanu, do którego to zobowiązania przystąpiło odtąd łącznie ponad 100 państw. Sygnatariusze zobowiązania dążą do osiągnięcia do 2030 r. wspólnego celu, jakim jest redukcja globalnego poziomu emisji metanu o co najmniej 30 % w stosunku do poziomu z 2020 r. oraz poprawa standardów sprawozdawczości. Metan, podtlenek azotu i tzw. fluorowane gazy cieplarniane stanowią łącznie ponad 20 % gazów cieplarnianych emitowanych w Unii. Mając na uwadze te zobowiązania oraz krótkotrwałość wielu z tych gazów cieplarnianych, należy określić unijny cel lub cele w odniesieniu do wszystkich emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ dla wszystkich sektorów.*

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13) *Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, który potencjalnie również może mieć wpływ na poziom emisji. Ze względu na te niepewności należy w 2025 r. dokonać przeglądu danych dotyczących emisji i w razie potrzeby ponownie dostosować roczne limity emisji.*
- (13) *Pandemia COVID-19 wpłynęła na gospodarkę Unii oraz poziom jej emisji w stopniu, którego nie można jeszcze w pełni określić ilościowo. Z drugiej strony Unia wdraża swój największy w historii pakiet stymulacyjny, którego celem jest zapewnienie ekologicznej odbudowy gospodarki, i który potencjalnie może mieć również wpływ na poziom emisji. Należy utrzymać stabilną, przewidywalną i ambitną ścieżkę regulacyjną w odniesieniu do emisji w ciągu bieżącej dekady, aby zapewnić zarówno niezbędne redukcje emisji, jak i bezpieczeństwo planowania.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawki 16 i 55
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14) *W 2025 r. należy zatem zaktualizować roczne limity emisji na lata 2026–2030. Aktualizacja ta powinna się opierać na kompleksowym przeglądzie danych z krajowych wykazów przeprowadzonym przez Komisję w celu określenia średniej emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023.*

skreśla się

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (14a) *Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 należy nadać priorytet bezpośrednim redukcjom emisji, które – aby osiągnąć neutralność klimatyczną – trzeba będzie uzupełnić większym pochłanianiem CO₂. W rozporządzeniu (UE) 2021/1119 uznaje się, że pochłaniacze dwutlenku węgla obejmują rozwiązania naturalne i technologiczne. Rolę rozwiązań technologicznych w usuwaniu dwutlenku węgla poruszono również w kilku sprawozdaniach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu, w szczególności w uwagach III grupy roboczej do szóstego sprawozdania oceniającego. Należy wprowadzić unijny system certyfikacji dla bezpiecznego i trwałego usuwania dwutlenku węgla za pomocą rozwiązań technologicznych, który zapewni państwom członkowskim i podmiotom gospodarczym jasny obraz umożliwiający zwiększenie takiego usuwania. Po wprowadzenia takiego systemu certyfikacji można przeprowadzić analizę rozliczania pochłaniania emisji na mocy prawa Unii, a także zbadać, czy rozliczanie pochłaniania emisji ma wpływ na emisje objęte rozporządzeniem (UE) 2018/842, przy pełnym poszanowaniu warunków określonych w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1119. Pochłanianie emisji ma charakter uzupełniający i nie równoważy niezbędnej ich redukcji zgodnie z unijnymi celami klimatycznymi określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcji krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r.

Poprawka

- (15) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842 anulowanie ograniczonej liczby uprawnień do emisji w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji można uwzględnić przy zapewnianiu zgodności niektórych państw członkowskich z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Biorąc pod uwagę szczególną strukturę gospodarki Malty, właściwa dla tego państwa członkowskiego krajowa wartość docelowa w zakresie redukcji oparta na produkcji krajowym brutto na mieszkańca znacznie przekracza jego opłacalny potencjał redukcji. Należy zatem zwiększyć dostęp Malty do tej elastyczności, nie obniżając wartości docelowej Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r. **Państwa członkowskie, które są uprawnione do tej elastyczności, ale nie skorzystały z niej w 2019 r. w kontekście rozporządzenia (UE) 2018/842, powinny mieć możliwość zmiany tej decyzji, aby uwzględnić w niej nowo zaproponowane krajowe cele redukcji emisji. Zainteresowane państwa członkowskie powinny móc również częściej zmieniać zgłoszone przed siebie wielkości procentowe.**

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (16a) **Aby zapewnić przestrzeganie przez państwa członkowskie ich minimalnych wkładów w latach 2021–2030 na podstawie zmienionego rozporządzenia (UE) 2018/842 i zachęcić je do tego, należy zintensyfikować działania korygujące i ściślej powiązać je ze zintegrowanymi krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2018/1999. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy roczny limit emisji w ciągu dwóch kolejnych lat, powinno skorygować zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu, który przedstawiono mu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, przy czym powinno dać społeczeństwu możliwość udziału w tym procesie.**

Poprawka

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16b) UE i jej państwa członkowskie są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) ^(1a). Kontrola publiczna i dostęp do wymiaru sprawiedliwości są zasadniczym elementem wartości demokratycznych Unii i narzędziem ochrony praworządności. W komunikacie z 14 października 2020 r. zatytułowanym „Poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska w UE i jej państwach członkowskich” Komisja uznała, że nie we wszystkich państwach członkowskich gwarantuje się dostęp do wymiaru sprawiedliwości, oraz wezwała Radę i Parlament Europejski, by wprowadziły do prawodawstwa sektorowego wyraźne przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Należy zatem wprowadzić przepis, który zapewni społeczeństwu dostęp do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do działań wdrażających zmienione rozporządzenie (UE) 2018/842.

^(1a) Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16c) Aby osiągnąć cele zmienionego rozporządzenia (UE) 2018/842 i innych przepisów Unii, w szczególności cele określone w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, podczas wdrażania strategii politycznych, Unia i jej państwa członkowskie powinny korzystać z najnowszych osiągnięć wiedzy naukowej. W związku z tym w całym zmienionym rozporządzeniu (UE) 2018/842 należy w stosownych przypadkach brać pod uwagę opinię europejskiego naukowego komitetu doradczego ds. zmiany klimatu, który utworzono na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) Wyznaczenie ambitniejszych celów w rozporządzeniu (UE) 2018/841 ograniczy zdolność państw członkowskich do generowania pochłaniania netto, które można wykorzystać do zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. Ponadto podział wykorzystania elastyczności LULUCF na dwa odrębne okresy jeszcze bardziej ograniczy dostępność pochłaniania netto na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/842. W rezultacie niektóre państwa członkowskie mogą napotkać trudności w osiągnięciu swoich celów na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/842, natomiast niektóre państwa członkowskie, te same lub inne, mogą generować pochłanianie netto, którego nie można wykorzystać do zapewnienia zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/842. Dopóki spełnione są cele Unii określone w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, w szczególności w odniesieniu do maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, należy stworzyć nowy dobrowolny mechanizm w formie dodatkowej rezerwy, który pomoże stosującym go państwom członkowskim w wypełnianiu ich zobowiązań.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18a) Z uwagi na długoterminowy wymiar skutecznej ochrony klimatu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 oraz na zobowiązanie Unii, by osiągnąć cele porozumienia paryskiego, jasność co do indywidualnych długoterminowych ścieżek redukcji emisji państw członkowskich po 2030 r. umożliwiłaby dokładniejsze planowanie strategii politycznych. Dlatego w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. należy uwzględnić proces określający krajowe ścieżki redukcji dla każdego państwa członkowskiego.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 24**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt - 1 (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Tytuł

Tekst obowiązujący

Poprawka

-1) tytuł otrzymuje brzmienie:

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych **osiąganych** przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013

„Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. **i w późniejszym okresie** przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013.”

Poprawka 25**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1) w art. 1 **wartość „30 %” zastępuje się wartością „40 %”;**1) art. 1 **otrzymuje brzmienie:**

„**Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji celu Unii, którym jest redukcja emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o 40 % w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie przyczynia się również do osiągnięcia długoterminowego celu neutralności klimatycznej w Unii najpóźniej do 2050 r. oraz ujemnych emisji w późniejszym okresie. Tym samym niniejsze rozporządzenie przyczynia się do osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) 2021/11191 i porozumienia paryskiego. Niniejsze rozporządzenie określa także przepisy, które dotyczą ustalania rocznych limitów emisji oraz oceny postępów państw członkowskich w realizacji ich minimalnych wkładów, toruje również drogę do ustalania unijnych celów redukcji emisji na okres po 2030 roku w sektorach objętych art. 2 ust. 1”;**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 2 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) w art. 2 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do celów niniejszego rozporządzenia jedynie biopaliwa, biopłyny oraz paliwa z biomasy, które spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ^(1a), można uznać za bezemisyjne. Jeżeli udział biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy zużywanych w transporcie, w przypadku gdy wytwarza się je z roślin spożywczych i pastewnych, jest wyższy niż maksymalny udział określony w art. 26 dyrektywy (UE) 2018/2001, do celów niniejszego rozporządzenia nie uznaje się ich za bezemisyjne. W stosownych przypadkach Komisja przestawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do stycznia 2024 r. wniosek w sprawie zmiany przepisów dotyczących wymogów ustalania emisji gazów cieplarnianych i wymogów sprawozdawczości zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 zgodnie z niniejszym artykułem.”;

^(1a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

Poprawki 27, 57co i 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustępy 2 i 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

3) art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, **aby** jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3 **niniejszego artykułu**, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023, **2024 i 2025 nie** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się **w 2022 r. od rocznego limitu emisji obowiązującego w tym państwie członkowskim, ustalonego** na podstawie ust. 3 **niniejszego artykułu** dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

c) w latach 2026–2030 **nie przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2024 r. od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez państwo członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.**

3. **Komisja** przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

„2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowań na podstawie jego art. 10 ust. 2, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, **że** jego emisje gazów cieplarnianych:

a) w latach 2021 i 2022 **nie będą** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych na podstawie ust. 3, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r. w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;

b) w latach 2023–2030 **nie będą** przekraczały poziomu określonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się **od średniej wielkości jego emisji gazów cieplarnianych w latach 2016, 2017 i 2018, ustalonych** na podstawie ust. 3 dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia. **Początkowy punkt liniowej ścieżki danego państwa członkowskiego przypada w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r. albo w 2020 r., w zależności od tego, która z tych dat skutkuje niższym limitem dla danego państwa członkowskiego;**

3. **Po ścisłych konsultacjach z państwami członkowskimi Komisja** przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów **na** lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023, **2024 i 2025** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie **poddanych przeglądowi** wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2026–2030 na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.”;

Poprawka

Komisja określa roczne limity emisji za lata 2021 i 2022 na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów **za** lata 2005 i 2016–2018 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartość emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

Roczne limity emisji za lata 2023–**2030** określa na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim oraz na podstawie **skorygowanych** wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w akapicie drugim.”

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) w art. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

5a. „Określone w ust. 1, 2 i 3 działania, które podejmuje się, by ograniczyć emisje gazów cieplarnianych, należy realizować zgodnie z zasadami sprawiedliwej i uczciwej transformacji dla wszystkich. Komisja przyjmuje wspólne wytyczne, w których określa jak wspierać państwa członkowskie w realizacji sprawiedliwej i uczciwej transformacji dla wszystkich”;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 29**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b) dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 4a****Minimalny wkład w redukcję emisji gazów cieplarnianych
innych niż CO₂ do 2030 r.**

1. W stosownych przypadkach do lipca 2023 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy, w którym określi co najmniej jeden unijny cel redukcji do 2030 r. emisji innych niż CO₂ objętych art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Cel lub cele muszą odpowiadać szacunkowym redukcjom emisji niezbędnym do osiągnięcia celu określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia oraz celu określonego w art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119 i proponuje się je po ścisłych konsultacjach z naukowym komitetem doradczym ds. zmiany klimatu.

2. Do 31 lipca 2023 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające unijne redukcje emisji innych niż CO₂, które zaplanowano i realizuje się na podstawie odpowiednich unijnych i krajowych przepisów i strategii politycznych, w tym zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, oraz planów strategicznych wspólnej polityki rolnej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115^(1a). Jeżeli Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy zgodnie z ust. 1 i ocenia, że nie oczekuje się, iż redukcje emisji innych niż CO₂ osiągną cel lub cele, o których mowa w tym ustępie, wydaje zalecenia dotyczące dodatkowych środków łagodzących, a państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Jeżeli Komisja stwierdzi w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 2, lub w rocznej ocenie wynikającej z art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999, że Unia nie czyni wystarczających postępów, by osiągnąć minimalny wkład w redukcję emisji w odniesieniu do emisji innych niż CO₂ zgodnie z art. 1, w stosownych przypadkach przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze, które mogą obejmować cele lub środki sektorowe albo oba te elementy, by osiągnąć ten wkład”;

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. L 435 z 6.12.2021, s. 1).

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustępy 1 i 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2025** r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **10** % swojego rocznego limitu emisji na następny **rok**.

2. W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **5** % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.

3c) **art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:**

„1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do **2029** r. państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie **5** % swojego rocznego limitu emisji na następny **rok**”;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 d (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera a

Tekst obowiązujący

Poprawka

3d) art. 5 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do **2030 r.**; **oraz**

„a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji **do poziomu 5 % swoich rocznych limitów emisji** na następne lata do **2025 r. oraz**”

Poprawka 32**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 e (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

3e) art. 5 ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do **2029 r.** – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **30 %** swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2030 r.**

„b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do **2024 r.** – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **10 %** swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do **2025 r.**”;

Poprawka 33**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 f (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 3 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3f) w art. 5 pkt 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu **10 %** swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 g (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. **i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r.** Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do **2030 r.**

Poprawka

3g) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do **2025 r.**

Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość, by zachować zgodność z art. 9, na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach, które podjęły na podstawie niniejszego ustępu, oraz o cenie, za którą przekazały ekwiwalent dwutlenku węgla”.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 h (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 – ustęp 6

Tekst obowiązujący

Państwa członkowskie *mogą wykorzystać* dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.

Poprawka

3h) art. 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„*Państwa* członkowskie *wykorzystują* dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu *i podają te informacje do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie. Państwo członkowskie, które przekazuje roczne limity emisji innemu państwu członkowskiemu, publikuje rejestr przekazania i podaje do wiadomości publicznej wysokość wynagrodzenia, jakie otrzymało za przydziały”.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 i (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 6 – ustęp 3 – akapit 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

Państwa członkowskie wymienione w załączniku II mogą jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r., podjąć decyzję o zmniejszeniu wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.

3i) art. 6 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie wymienione w załączniku II mogą **zmienić decyzję o powiadomieniu do 2023 r. oraz** jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r. podjąć decyzję o zmniejszeniu wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia **2023 r., do dnia 31 grudnia** 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.”;

Poprawka 37**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 8

Tekst obowiązujący

Poprawka

5a) art. 8 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 8

Artykuł 8

Działania korygujące

Działania korygujące

1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) **nr 525/2013** i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

„1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) **2018/1999** i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

-a) szczegółowe wyjaśnienie przyczyn, dla których państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.
- ab) całkowitą kwotę finansowania unijnego, które państwo członkowskie otrzymało na wydatki i inwestycje związane z klimatem i transformacją ekologiczną, sposób, w jaki wykorzystanie tego finansowania przyczyniło się do wypełnienia jego obowiązków wynikających z art. 4, oraz sposób, w jaki państwo to zamierza wykorzystać takie finansowanie, aby wypełnić swoje obowiązki;*
- a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji; **w przypadku gdy państwo członkowskie powołało krajowy organ doradczy ds. klimatu, zasięga opinii tego organu, by określić niezbędne działania;**
- ba) oświadczenie o ilości dodatkowej redukcji emisji, które – według szacunków państwa członkowskiego – będą możliwe dzięki tej polityce oraz metodę szacunku dodatkowych redukcji emisji;
- bb) określenie, jak działania naprawcze usprawnią zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu przyjęty na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1999.
- 1a. Jeżeli państwo członkowskie przekroczy swój roczny limit emisji w co najmniej dwóch kolejnych latach, koryguje swój zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminową strategię krajową na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999. Państwo członkowskie ma sześć miesięcy na tę korektę. Komisja wydaje zalecenia określające sposób, w jaki należy dokonać korekty zintegrowanego krajowego planu w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminowej strategii krajowej danego państwa członkowskiego. Państwo członkowskie powiadamia Komisję o skorygowanych planach i przekazuje jej oświadczenie, w którym określa, jak proponowane zmiany mają przyczynić się do usunięcia niezgodności z krajowymi rocznymi limitami emisji oraz jak, w stosownych przypadkach, zmiany te obejmują uwzględnienie zaleceń Komisji. Jeżeli zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu lub długoterminowa strategia krajowa pozostaną zasadniczo niezmienione, państwo członkowskie publikuje wyjaśnienie, w którym przedstawia powody takiego stanu rzeczy.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących **wspomaga** zgodnie ze swoim rocznym programem pracy **Europejska Agencja Środowiska**.

3. Komisja wydaje opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i **może odpowiednio zmienić** swój plan działań korygujących.

Poprawka

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących **wspomagają Europejska Agencja Środowiska oraz europejski naukowy komitet doradczy ds. zmiany klimatu utworzony art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119** zgodnie ze swoim rocznym programem pracy.

3. Komisja wydaje opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie i **zmienia** swój plan działań korygujących. **Jeżeli dane państwo członkowskie nie uwzględnia zalecenia w całości lub w dużej części, przedstawia Komisji uzasadnienie tej decyzji.**

3a. Plany działań korygujących i opinie Komisji, a także odpowiedzi i uzasadnienia otrzymane od państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, 1a i 3, są publicznie dostępne.

3b. Podczas aktualizacji zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na podstawie art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, odnoszą się do swoich planów korygujących zgodnie z ust. 1 i 1a oraz wszelkich opinii wydanych przez Komisję na podstawie niniejszego artykułu”;

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie **lata**;

Poprawka

„2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r. **albo w okresie od 2026 r. do 2030 r.**, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie **lata**”;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 11a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

skreśla się

Artykuł 11 a

Dodatkowa rezerwa

1. Jeżeli do 2030 r. Unia zredukuje emisje gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. zgodnie z art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 (**), a także z uwzględnieniem maksymalnego limitu wkładu pochłaniania netto, w rejestrze Unii ustanowiona zostanie dodatkowa rezerwa.

2. Państwa członkowskie, które zdecydują się nie wносить wkładu ani nie korzystać z dodatkowej rezerwy, powiadamiają Komisję o swojej decyzji nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Dodatkowa rezerwa obejmuje pochłanianie netto, które uczestniczące państwa członkowskie wygenerowały w latach 2026–2030 jako nadwyżkę w stosunku do ich odpowiednich wartości docelowych, na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841, po odliczeniu obu poniższych zmiennych:

a) wszelkich elastyczności zastosowanych na podstawie art. 11–13b rozporządzenia (UE) 2018/841;

b) ilości uwzględnionych w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 7 niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli utworzona zostanie dodatkowa rezerwa na podstawie ust. 1, uczestniczące państwo członkowskie może z niej skorzystać, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) emisje gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego przekraczają jego roczne limity emisji w okresie od 2026 r. do 2030 r.;

b) państwo członkowskie wykorzystało elastyczności na podstawie art. 5 ust. 2 i 3;

c) państwo członkowskie wykorzystało w maksymalnym możliwym stopniu pochłanianie netto zgodnie z art. 7, nawet jeżeli ilość ta nie osiąga poziomu określonego w załączniku III; oraz

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) państwo członkowskie nie dokonało przekazania netto do innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie spełnia warunki określone w ust. 4, otrzymuje z dodatkowej rezerwy dodatkową ilość do wysokości jego niedoborów, która ma zostać wykorzystana do celów zapewnienia zgodności na podstawie art. 9.

Jeżeli uzyskana w wyniku tego łączna ilość, jaką mają uzyskać wszystkie państwa członkowskie, które spełniają warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu, przekracza ilość przydzieloną na potrzeby dodatkowej rezerwy, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, ilości, które ma uzyskać każde z tych państw członkowskich, zmniejszają się proporcjonalnie.

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy) Rozporządzenie (UE) 2018/842 Artykuł 15

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 15

Artykuł 15

Przegląd

Przegląd

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele Porozumienia paryskiego.

„1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele porozumienia paryskiego **i rozporządzenia (UE) 2021/1119.**

7a) art. 15 otrzymuje brzmienie:

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 Porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu polegającego na redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz jego wkładu w realizację celów Porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Sprawozdania te uwzględniają strategie przygotowane na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 z myślą o przyczynieniu się do sformułowania długoterminowej strategii unijnej.”

Poprawka

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu na nie oraz wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie unijnego **celu neutralności klimatycznej i unijnych pośrednich celów klimatycznych na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia (UE) 2021/1119** oraz w realizację celów porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych polityk i środków związanych z niezbędnymi redukcjami emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym ram po 2030 r., a w stosownych przypadkach może przedłożyć wnioski.

Sprawozdania te uwzględniają strategie przygotowane na podstawie art. 15 rozporządzenia (UE) 2018/1999 z myślą o przyczynieniu się do sformułowania długoterminowej strategii unijnej”:

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7b) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 15a

Dostosowanie do celu neutralności klimatycznej Unii i państw członkowskich

1. **Do czasu przyjęcia aktu ustawodawczego określającego unijny cel klimatyczny na rok 2040 na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:**

a) **przydatności obecnych celów krajowych określonych w załączniku I niniejszego rozporządzenia z punktu widzenia ich wkładu w osiągnięcie celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1119 w sposób sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów;**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego, o których to redukcjach mowa w niniejszym rozporządzeniu, zgodnej z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej przez każde państwo członkowskie najpóźniej do 2050 r.

2. W ciągu sześciu miesięcy od publikacji sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedstawia wnioski w sprawie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych niniejszym rozporządzeniem. Wnioski te zapewniają racjonalny pod względem kosztów i sprawiedliwy podział wysiłku redukcyjnego w całej Unii z uwzględnieniem ścieżek redukcji, o których mowa w ust. 1 lit. b)”.
b) ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych dla każdego państwa członkowskiego, o których to redukcjach mowa w niniejszym rozporządzeniu, zgodnej z celem osiągnięcia neutralności klimatycznej przez każde państwo członkowskie najpóźniej do 2050 r.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 15 b (nowy)

Tekst obowiązujący

Poprawka

7c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15b

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie dbają o to, aby zgodnie z ich krajowym systemem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności, którzy spełniają warunki określone w ust. 2, w tym osoby fizyczne lub prawne lub ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań i zaniechań:

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

Poprawka

- a) które nie są zgodne z obowiązkami prawnymi określonymi w art. 4–8 lub
- b) które podlegają przepisom art. 10 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Do celów niniejszego ustępu działanie lub zaniechanie uchybiające zobowiązaniom prawnym na mocy art. 4 lub 8 to działanie lub zaniechanie w odniesieniu do polityki lub środka przyjętego w celu wykonania tych zobowiązań, jeżeli ta polityka lub ten środek nie przyczynia się w wystarczającym stopniu do ich wykonania.

2. Uznaje się, że członkowie zainteresowanej społeczności spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- a) mają w tym dostateczny interes lub
- b) przedstawiają zarzut naruszenia prawa, gdy przepisy prawa administracyjnego państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Państwa członkowskie ustalają, co stanowi dostateczny interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem zapewnienia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości w myśl konwencji z Aarhus. Zatem uznaje się, że do celów niniejszego ustępu interes wszelkich organizacji pozarządowych propagujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi na mocy prawa krajowego jest interesem dostatecznym.

3. Ustępy 1 i 2 nie wykluczają możliwości zastosowania wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed wszczęciem sądowych procedur odwoławczych, w przypadku gdy taki wymóg istnieje w prawie krajowym. Każda taka procedura musi być sprawiedliwa i rzetelna oraz należy ją przeprowadzać bez zbędnej zwłoki i wygórowanych kosztów.

4. Państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie informacje praktyczne dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych będą ogólnodostępne.”;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 43**Wniosek dotyczący rozporządzenia**

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7d) dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 16a****Doradztwo naukowe w sektorach objętych zakresem rozporządzeń ESR/CARE**

Zgodnie z mandatem określonym w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1119 (Europejskie prawo o klimacie) zachęca się europejski naukowy komitet doradczy ds. zmiany klimatu, aby z własnej inicjatywy udzielał porad naukowych i sporządzał sprawozdania dotyczące ścieżek emisji objętych niniejszym rozporządzeniem, rocznych poziomów emisji i elastyczności oraz ich zgodności z celami klimatycznymi, w szczególności z myślą wszelkich późniejszych zmianach tego rozporządzenia. Komisja uwzględnia opinię komitetu naukowego lub publicznie uzasadnia powody jej odrzucenia”.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0233

Użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo (LULUCF) ***I

Poprawki (*) przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu (COM(2021)0554 – C9-0320/2021 – 2021/0201(COD))⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/24)

Poprawka 1

Projekt rezolucji ustawodawczej

Umocowanie 4 a (nowe)

Projekt rezolucji ustawodawczej

Poprawka

— uwzględniając zasady pomocniczości, proporcjonalności i solidarności,

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Tytuł

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wniosek

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/841 *w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów* państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu

zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/841 i upraszczające przepisy dotyczące sprawozdawczości i zgodności oraz określające cele państw członkowskich na lata 2026–2030 w sektorze użytkowania gruntów, zmiany sposobu użytkowania gruntów i leśnictwa oraz rozporządzenie (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(*) Odniesienia do „co” w nagłówkach przyjętych poprawek należy rozumieć jako część odpowiadająca tych poprawek.

(1) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0161/2022).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 3
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”) ⁽³⁶⁾. Jego strony uzgodniły realizację celu polegającego na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie do wartości znacznie niższej niż 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i kontynuacji wysiłków w celu ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej.

⁽³⁶⁾ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Poprawka

- (1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. w ramach Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”) ⁽³⁶⁾. Jego strony uzgodniły realizację celu polegającego na utrzymaniu wzrostu średniej temperatury na świecie do wartości znacznie niższej niż 2 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i kontynuacji wysiłków w celu ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej. **Przyjmując pakt klimatyczny z Glasgow, strony porozumienia paryskiego uznały, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej znacznie zmniejszyłoby zagrożenia i skutki związane ze zmianą klimatu, oraz zobowiązały się do wzmocnienia do końca 2022 r. swoich celów na rok 2030, aby wyrównać rozbieżności w poziomie ambicji, zgodnie z ustaleniami Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC). Należy to uczynić w sposób sprawiedliwy i zgodny z zasadą wspólnej, choć zróżnicowanej odpowiedzialności oraz odpowiednich możliwości, w świetle różnych uwarunkowań krajowych.**

Zmiana rozporządzenia w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (rozporządzenia LULUCF) jest wyjątkową okazją, by przyczynić się do wzmocnienia działań Unii w dziedzinie klimatu przed 27. sesją Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu w Egipcie (COP 27).

⁽³⁶⁾ Porozumienie paryskie (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 4
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1a) *Działania i polityki Unii były jak dotąd niewystarczające, aby powstrzymać utratę różnorodności biologicznej i osiągnąć cele z Aichi w zakresie ochrony różnorodności biologicznej na 2020 r. W sprawozdaniu zatytułowanym „Środowisko Europy 2020 – stan i prognozy: wiedza potrzebna do przejścia na zrównoważony rozwój w Europie” Europejska Agencja Środowiska zauważyła, że „Europa wciąż w alarmującym tempie traci różnorodność biologiczną i wiele z uzgodnionych celów politycznych nie zostanie osiągniętych. Ocena gatunków i siedlisk chronionych na mocy dyrektywy siedliskowej wykazała w znacznej mierze niewłaściwy stan ochrony wynoszący 60 % w przypadku gatunków i 77 % w przypadku siedlisk”^(1a). Ze sprawozdania Wspólnego Centrum Badawczego z 2021 r. wynika, że w Europie zachowano jedynie 4,9 mln hektarów lasów pierwotnych i starych lasów – niezbędnych do utrzymania różnorodności biologicznej i do łagodzenia zmiany klimatu – co stanowi jedynie 3 % całkowitej powierzchni lasów w Unii i 1,2 % powierzchni lądowej Unii^(1b).*

^(1a) EEA, „Środowisko Europy 2020 – stan i prognozy”, s. 74.

^(1b) Barredo, J., Brailescu, C., Teller, A., Sabatini, F.M., Mauri, A. and Janouskova, K., Mapping and assessment of primary and old-growth forests in Europe [Mapowanie i ocena lasów pierwotnych i starodrzewów], EUR 30661 EN, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, Luksemburg, 2021.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 5
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 1 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1b) *Choć powierzchnia drzewostanów rośnie, od 2015 r. zdolność unijnych lasów do pochłaniania dwutlenku węgla znacząco spada i tendencja ta będzie się utrzymywać. Do 2015 r. unijny sektor gruntów był w stanie pochłaniać około 7 % całkowitych emisji UE (około 300 Mt ekwiwalentu CO₂)^(1a). Według Europejskiej Agencji Środowiska (EEA)^(1b) do 2030 r. ta sama powierzchnia gruntów będzie pochłaniać 40 % mniej ekwiwalentu CO₂ (spadek do 185 Mt w 2030 r.)^(1c). Ten spadek składowania dwutlenku węgla w ostatnich latach wynika częściowo ze zwiększonego pozyskiwania drewna. Ponadto zmiana klimatu może w latach 2021–2030 zmniejszyć potencjał składowania dwutlenku węgla przez europejskie lasy o 180 Mt CO₂ rocznie z uwagi na zakłócenia, a zatem zmniejszyć spodziewane pochłanianie netto przez lasy o ponad 50 %^(1d).*

^(1a) Sprawozdanie EEA nr 6/2019.

^(1b) EEA, Total greenhouse gas emission trends and projections in Europe [Tendencje i prognozy dotyczące całkowitej emisji gazów cieplarnianych w Europie](<https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/greenhouse-gas-emission-trends-6/assessment-3>)

^(1c) EEA, Total greenhouse gas emission trends and projections in Europe [Tendencje i prognozy dotyczące całkowitej emisji gazów cieplarnianych w Europie](<https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/greenhouse-gas-emission-trends-6/assessment-3>)

^(1d) Seidl, R.; Schelhaas, M.-J.; Rammer, W.; Verkerk, P. J. (2014): Increasing forest disturbances in Europe and their impact on carbon storage [Częstsze zakłócenia w lasach w Europie i ich wpływ na składowanie dwutlenku węgla]. W: Nature Climate Change 4 (9), s. 806–810. DOI: 10.1038/nclimate2318.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (1c) *W komunikacie z dnia 11 grudnia 2019 r. dotyczącym Europejskiego Zielonego Ładu Komisja przedstawiła nową strategię, która ma być pierwszym etapem przekształcenia Unii najpóźniej do 2050 r. w gospodarke o obiegu całkowicie zamkniętym, zrównoważoną pod względem środowiskowym, neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla i wolną od toksycznych substancji z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety. Celem Europejskiego Zielonego Ładu jest zatem wzmoczenie podejmowanych na skalę światową starań o wdrożenie podejścia „Jedno zdrowie”, które uznaje nieodłączny związek między zdrowiem ludzi, zdrowiem zwierząt oraz zdrowym i odpornym środowiskiem, a także wysiłków na rzecz przyczynienia się do osiągnięcia celów porozumienia paryskiego, Konwencji o różnorodności biologicznej oraz celów zrównoważonego rozwoju ONZ.*

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- 1d. *W sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu w sprawie oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie stwierdzono, że oceany odgrywają kluczową rolę w pochłanianiu i redystrybucji naturalnego i antropogenicznego dwutlenku węgla (CO₂) oraz ciepła, a także we wspieraniu ekosystemów.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 8
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) **Stawianie** czoła wyzwaniom związanym z klimatem i środowiskiem oraz osiągnięcie celów porozumienia paryskiego leży u podstaw komunikatu pt. „Europejski Zielony Ład”, przyjętego przez Komisję w dniu 11 grudnia 2019 r.⁽²⁸⁾. Konieczność realizacji celów i znaczenie Europejskiego Zielonego Ładu wzrosły dodatkowo w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia i dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

⁽²⁸⁾ COM(2019)0640.

Poprawka

- (2) **Przyjęcie holistycznego podejścia do stawiania** czoła wyzwaniom związanym z klimatem i środowiskiem oraz osiągnięcie celów porozumienia paryskiego **w sprawiedliwy sposób sprzyjający włączeniu, bez pozostawiania nikogo w tyle**, leży u podstaw komunikatu pt. „Europejski Zielony Ład”, przyjętego przez Komisję w dniu 11 grudnia 2019 r.⁽²⁸⁾. **Konieczne jest zatem zadbanie o to, aby środki podejmowane z myślą o realizacji celów niniejszego rozporządzenia uwzględniły zasadę „nie czyni poważnych szkód” oraz minimalne gwarancje w rozumieniu art. 17 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852^(28a), jak również zasady zawarte w Europejskim filarze praw socjalnych.** Konieczność realizacji celów i znaczenie Europejskiego Zielonego Ładu **oraz konieczność wdrażania go w zrównoważony sposób** wzrosły dodatkowo w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia, **spójności społecznej** i dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

⁽²⁸⁾ COM(2019)0640.

^(28a) **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2a) *W komunikacie Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowanym „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” przedstawiono większe ambicje Unii w odniesieniu do ochrony i odbudowy różnorodności biologicznej i dobrze funkcjonujących ekosystemów. W badaniach naukowych, sprawozdaniach i zaleceniach dotyczących chorób odzwierzęcych i pandemii, w tym w sprawozdaniu z warsztatów IPBES na temat utraty różnorodności biologicznej i pandemii oraz w sprawozdaniu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska z dnia 6 lipca 2020 r. zatytułowanym „Zapobieżenie kolejnej pandemii – choroby odzwierzęce i jak przerwać łańcuch zakażeń”, wykazano znaczenie powstrzymania utraty różnorodności biologicznej i holistycznego stosowania podejścia „Jedno zdrowie” przy kształtowaniu polityki, które to podejście odzwierciedla fakt, że zdrowie ludzi, zdrowie zwierząt i zdrowe środowisko są ze sobą powiązane i że pilnie potrzebne są głębokie zmiany w całym społeczeństwie.*

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2b) *Ósmy unijny program działań w zakresie środowiska ma na celu przyspieszenie przejścia na neutralną dla klimatu, zrównoważoną, nietoksyczną, zasobooszczędną, opartą na energii ze źródeł odnawialnych, odporną i konkurencyjną gospodarkę o obiegu zamkniętym w sposób sprawiedliwy, wyważony i sprzyjający włączeniu społecznemu, a także ochronę, przywrócenie i poprawę stanu środowiska, w tym między innymi poprzez powstrzymanie i odwrócenie utraty różnorodności biologicznej. Program ten uznaje, że podstawą dobrostanu wszystkich ludzi jest zdrowe środowisko, w którym zachowana jest różnorodność biologiczna, ekosystemy rozwijają się, a przyroda jest chroniona i podlega odtworzeniu, co skutkuje zwiększoną odpornością na zmianę klimatu, katastrofy pogodowe i klimatyczne oraz inne zagrożenia dla środowiska.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 11
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (2c) *W ramach Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Światowego Forum OECD ds. Środowiska podkreślono, że zmiany środowiskowe mają specyficzne skutki dla każdej z płci. Zróżnicowane ze względu na płeć role skutkują również zróżnicowaną wrażliwością kobiet i mężczyzn na skutki zmiany klimatu, które pogłębiają nierówności między kobietami i mężczyznami. W ósmym unijnym programie działań w zakresie środowiska określono, że uwzględnianie aspektu płci we wszystkich politykach w dziedzinie klimatu i środowiska, w tym poprzez przyjęcie perspektywy płci na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki, jest niezbędnym podstawowym warunkiem osiągnięcia priorytetowych celów programu, wymagającym wysiłków ze strony, odpowiednio, Komisji, państw członkowskich, władz regionalnych i lokalnych oraz zainteresowanych stron.*

Poprawka 12
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3) Unia zobowiązała się do zmniejszenia do 2030 r. ogólnounijných emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r. w zaktualizowanym, ustalonym na szczeblu krajowym zobowiązaniu do redukcji emisji, które zostało przedłożone Sekretariatowi UNFCCC w dniu 17 grudnia 2020 r. ⁽²⁹⁾.

⁽²⁹⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

- (3) Unia zobowiązała się do zmniejszenia do 2030 r. ogólnounijných emisji gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r. w zaktualizowanym, ustalonym na szczeblu krajowym zobowiązaniu do redukcji emisji, które zostało przedłożone Sekretariatowi UNFCCC w dniu 17 grudnia 2020 r. ⁽²⁹⁾, **a Parlament Europejski wezwał do ograniczenia do 2030 r. ogólnounijných emisji gazów cieplarnianych brutto o co najmniej 60 % poniżej poziomów z 1990 r.**

⁽²⁹⁾ https://www4.unfccc.int/sites/ndcstaging/PublishedDocuments/European%20Union%20First/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 13
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (3a) *Ograniczenie emisji metanu ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celu porozumienia paryskiego, jakim jest ograniczenie wzrostu temperatury na świecie do 1,5 °C do końca tego wieku. W sprawozdaniu Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) z 2021 r. szacuje się, że szybkie działania w kwestii emisji metanu mogą do 2045 r. poskutkować obniżeniem temperatury na świecie o 0,3 °C. Unia powinna zatem pilnie przyjąć cel redukcji emisji i towarzyszące mu wiążące środki, aby szybko ograniczyć emisje metanu ze wszystkich źródeł, w tym biogenicznych.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽³⁰⁾ Unia zapisała w prawodawstwie cel **osiągnięcia neutralności klimatycznej** w całej gospodarce do 2050 r. Rozporządzenie to ustanawia również wiążące zobowiązanie Unii do ograniczenia do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto (emisje po odliczeniu pochłaniania) o co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r. Oczekuje się, że do osiągnięcia tego celu przyczynią się wszystkie sektory gospodarki, w tym sektor **użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa**. Wkład pochłaniania netto w realizację unijnego celu klimatycznego na 2030 r. jest ograniczony do 225 mln ton ekwiwalentu CO₂. **W kontekście rozporządzenia (UE) 2021/1119 Komisja potwierdziła w odpowiednim oświadczeniu swój zamiar zaproponowania zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841⁽³¹⁾ zgodnie z ambitnym celem zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla netto do poziomu powyżej 300 mln ton ekwiwalentu CO₂ w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa do 2030 r.**

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1)."

⁽³¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

Poprawka

- (4) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽³⁰⁾ Unia zapisała w prawodawstwie cel **polegający na osiągnięciu równowagi między antropogenicznymi emisjami w podziale na źródła a pochłanianiem przez pochłaniacze emisji gazów cieplarnianych w obrębie Unii** w całej gospodarce **najpóźniej do 2050 r., a następnie na osiągnięciu ujemnych emisji**. Rozporządzenie to ustanawia również wiążące zobowiązanie Unii do ograniczenia do 2030 r. emisji gazów cieplarnianych netto (emisje po odliczeniu pochłaniania) o co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r. Oczekuje się, że do osiągnięcia tego celu przyczynią się wszystkie sektory gospodarki, w tym sektor **LULUCF. Aby zapewnić podjęcie do 2030 r. dostatecznych działań łagodzących**, wkład pochłaniania netto w realizację unijnego celu klimatycznego na 2030 r. jest ograniczony do 225 mln ton ekwiwalentu CO₂.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4a) **Od początku okresu sprawozdawczego, czyli od 1990 r., sektor LULUCF jest znaczącym pochłaniaczem dwutlenku węgla. Od 1990 r. samo leśnictwo pochłania rocznie w Unii około 400 Mt ekwiwalentu CO₂.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 16
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (4b) *Trzeba budować nową infrastrukturę transportową, by poprawić połączenia między obszarami miejskimi a obszarami wiejskimi i obszarami oddalonymi w całej Unii oraz pomiędzy państwami członkowskimi. Może to jednak zwiększyć powierzchnię gruntów zajętych na cele gospodarcze, a to z kolei może zmniejszyć zdolność gleby do pochłaniania gazów cieplarnianych. Każde takie użytkowanie gruntów należy przanalizować pod kątem jego potencjału redukcji emisji i wpływu na klimat, a jednocześnie uwzględnić potrzebę zachowania równowagi między aspektami gospodarczymi, społecznymi i środowiskowymi. Należy zachęcać państwa członkowskie do dbania o to, by planowanie, udzielanie zezwoleń i wdrażanie infrastruktury transportowej i turystycznej przyczyniało się do zrównoważonego osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, a także do należytego utrzymywania istniejącej infrastruktury i do efektywnego z perspektywy klimatu użytkowania gruntów, zwłaszcza w ramach sieci transportu drogowego.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 17
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) Aby **przyczynić się do realizacji zwiększonego celu, jakim jest ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych z co najmniej 40 % do co najmniej 55 % poniżej poziomów z 1990 r.**, dla każdego państwa członkowskiego należy określić wiążące roczne cele w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze **użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa w okresie od 2026 r. do 2030 r.** (analogicznie do rocznych limitów emisji określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ⁽³²⁾), dzięki czemu zostanie osiągnięty cel pochłaniania netto wynoszący **310** mln ton ekwiwalentu CO₂ w całej Unii w 2030 r. Metoda stosowana do ustalania krajowych celów na 2030 r. powinna uwzględniać średnie emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych z lat 2016, 2017 i 2018, zgłoszone przez każde państwo członkowskie, oraz odzwierciedlać obecne wyniki sektora **użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa** w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, a także udział każdego państwa członkowskiego w powierzchni gruntów zarządzanych w Unii, z uwzględnieniem zdolności tego państwa członkowskiego do poprawy wyników w tym sektorze poprzez praktyki gospodarowania gruntami lub zmiany sposobu użytkowania gruntów, które przynoszą korzyści klimatowi i różnorodności biologicznej.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

Poprawka

- (5) Aby **zapewnić trwałą i przewidywalną oraz długoterminowy wkład sektora LULUCF w realizację unijnego celu osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. i celu osiągnięcia następnie ujemnych emisji**, dla każdego państwa członkowskiego należy określić wiążące roczne cele w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze **LULUCF w okresie do co najmniej 2050 r., począwszy od okresu 2026–2030** (analogicznie do rocznych limitów emisji określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ⁽³²⁾), dzięki czemu zostanie osiągnięty **pośredni** cel pochłaniania netto wynoszący **co najmniej 310** mln ton ekwiwalentu CO₂ w całej Unii w 2030 r. **zgodnie z celami klimatycznymi Unii określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119**. Metoda stosowana do ustalania krajowych celów na 2030 r. powinna uwzględniać średnie emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych z lat 2016, 2017 i 2018, zgłoszone przez każde państwo członkowskie, oraz odzwierciedlać obecne wyniki sektora **LULUCF** w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, a także udział każdego państwa członkowskiego w powierzchni gruntów zarządzanych w Unii, z uwzględnieniem zdolności tego państwa członkowskiego do poprawy wyników w tym sektorze poprzez **renaturalizację terenów**, praktyki gospodarowania gruntami lub zmiany sposobu użytkowania gruntów, które przynoszą korzyści klimatowi i różnorodności biologicznej. **Jeżeli państwa członkowskie zechcą osiągnąć wyższe cele, należy je do tego zachęcić.**

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 18**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5a) *Do globalnego kryzysu klimatycznego przyczyniają się wylesianie i degradacja lasów, jako że zwiększają one emisje gazów cieplarnianych poprzez powiązane z nimi pożary lasów, likwidując na zawsze zdolności pochłaniania dwutlenku węgla, zmniejszając odporność dotkniętego tymi działaniami obszaru na zmianę klimatu i znacząco ograniczając jego różnorodność biologiczną. Powstrzymanie i odwrócenie wylesiania ma zatem kluczowe znaczenie dla przeciwdziałania zmianie klimatu, co potwierdzili przywódcy UE na COP 26 w Glasgow. Propozycja Komisji, by zakazać przywozu i wywozu towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów (COM(2021)0366), jest zatem ważną zachętą do dalszego wspierania europejskich właścicieli lasów w zrównoważonej gospodarce leśnej i w przeciwdziałaniu wylesianiu.*

Poprawka 19**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5b) *Należy wprowadzić przepisy dotyczące mapowania i monitorowania – zarówno w terenie, jak i z wykorzystaniem teledetekcji – by zobowiązać państwa członkowskie do dysponowania dokładnymi pod względem geograficznym informacjami pozwalającymi na określenie priorytetowych obszarów, które można by zrenaturalizować i które mogą przyczynić się do działań na rzecz klimatu. W ramach ogólnej poprawy monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji prace zostaną również ukierunkowane na ujednoczenie i udoskonalenie baz danych dotyczących działalności i czynników emisji w celu udoskonalenia wykazów gazów cieplarnianych.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (5c) *Węgiel organiczny w glebie i będąca rezerwuarem węgla leżanina, której duża część zasila następnie rezerwuwar węgla w glebie, są w szeregu kategorii sprawozdawczych szczególnie istotne zarówno dla działań na rzecz klimatu, jak i ochrony różnorodności biologicznej. Istnieją empiryczne dowody na to, że leżanina w postaci martwego drewna działa jak pochłaniacz dwutlenku węgla analogicznie do produktów z pozyskanego drewna. Przyczynia się ona także do tworzenia pochłaniacza dwutlenku węgla w glebie leśnej, zapobiegając mineralizacji CO₂, i oba te mechanizmy należy odpowiednio uwzględnić w sprawozdaniach. Badania potwierdzają ponadto, że opisywane globalne wzorce poziomego rozkładu węgla organicznego w glebie leśnej mają zastosowanie do lasów europejskich, gdzie około 55–65 % węgla jest magazynowane w górnych 30 cm gleby, a pozostałe 40 % na większych głębokościach, zmierzonych do 1 m, w szczególności w przypadku gleb organicznych. Zważywszy na te dane, rozporządzenie powinno zostać odpowiednio zmienione.*

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6) Wiążące roczne cele w zakresie pochłaniania netto gazów cieplarnianych należy określić dla każdego państwa członkowskiego za pomocą trajektorii liniowej. Trajektorria powinna mieć początek w 2022 r. na średnim poziomie emisji gazów cieplarnianych zgłoszonym przez dane państwo członkowskie w latach 2021, 2022 i 2023, a kończyć się w 2030 r. na celu określonym dla tego państwa członkowskiego. W odniesieniu do państw członkowskich, które ulepszają swoją metodykę obliczania emisji i pochłaniania, należy wprowadzić pojęcie korekty technicznej. W celu poszanowania integralności środowiskowej do celu takiego państwa członkowskiego należy dodać korektę techniczną odpowiadającą wpływowi **zmiany** metodyki na cele i wysiłki tego państwa członkowskiego na rzecz ich realizacji.
- (6) Wiążące roczne cele w zakresie pochłaniania netto gazów cieplarnianych należy określić dla każdego państwa członkowskiego za pomocą trajektorii liniowej. Trajektorria powinna mieć początek w 2022 r. na średnim poziomie emisji gazów cieplarnianych zgłoszonym przez dane państwo członkowskie w latach 2021, 2022 i 2023, a kończyć się w 2030 r. na celu określonym dla tego państwa członkowskiego. W odniesieniu do państw członkowskich, które ulepszają swoją metodykę obliczania emisji i pochłaniania, należy wprowadzić pojęcie korekty technicznej **pod warunkiem niezależnego przeglądu naukowego**. W celu poszanowania integralności środowiskowej do celu takiego państwa członkowskiego należy dodać korektę techniczną odpowiadającą wpływowi **zwiększenia dokładności stosowanej** metodyki na cele i wysiłki tego państwa członkowskiego na rzecz ich realizacji.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 22
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6a) *W globalnym sprawozdaniu oceniającym na temat różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych z 2019 r. Międzyrządowa Platforma Naukowo-Polityczna w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) przedstawiła najnowsze dowody naukowe dotyczące trwającej na całym świecie utraty różnorodności biologicznej. Utrata różnorodności biologicznej przyspiesza zmianę klimatu i znacząco zwiększa podatność na nią. Dnia 11 października 2021 r. Rada Unii upoważniła Komisję do poparcia w imieniu Unii Deklaracji z Kunming, co oznacza zobowiązanie Unii do odwrócenia tendencji aktualnej utraty różnorodności biologicznej i do zadbania o to, aby najpóźniej do 2030 r. wkroczyć na ścieżkę prowadzącą ku odbudowie różnorodności biologicznej. Lasy i zdrowe gleby mają ogromne znaczenie dla różnorodności biologicznej, ale również dla oczyszczania powietrza i wody, sekwestracji i składowania dwutlenku węgla oraz dla dostarczania trwałych produktów z pozyskiwanego w zrównoważony sposób drewna. W nowej strategii leśnej UE 2030 i w strategii UE na rzecz ochrony gleb 2030 uznano za konieczne, by chronić i polepszać jakość lasów i ekosystemów gleby w Unii, a także zachęcać do mnożenia zrównoważonych praktyk gospodarowania, które mogą zwiększyć sekwestrację dwutlenku węgla oraz odporność lasów i gleb w dobie kryzysu związanego z klimatem i różnorodnością biologiczną.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 23
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) W komunikacie z dnia 17 września 2020 r. pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.”⁽³³⁾ określono **wariant połączenia emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ pochodzących z sektora rolnictwa z pochłanianiem netto w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, tworząc w ten sposób nowo uregulowany sektor gruntów. Takie połączenie może sprzyjać synergii między działaniami łagodzącymi podejmowanymi w sektorze gruntów oraz umożliwić bardziej zintegrowane kształtowanie i wdrażanie polityki na szczeblu krajowym i unijnym. W tym celu należy wzmocnić zobowiązanie państw członkowskich do przedkładania zintegrowanych planów łagodzenia zmiany klimatu w sektorze gruntów.**

⁽³³⁾ COM(2020) 562 final.

Poprawka

- (7) W komunikacie z dnia 17 września 2020 r. pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.”⁽³³⁾ określono **różne ścieżki i warianty strategiczne prowadzące do osiągnięcia zwiększonego unijnego celu klimatycznego na 2030 r. Podkreślono w nim również, że osiągnięcie neutralności klimatycznej będzie wymagało znacznego wzmocnienia działań Unii we wszystkich sektorach gospodarki. Postęp w jednym sektorze nie powinien rekompensować braku postępów w innych sektorach. Należy priorytetowo potraktować zaprzestanie emisji z paliw kopalnych. Ponadto pochłanianie gazów cieplarnianych przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla jest nietrwałe i potencjalnie odwracalne, co skutkuje większą niepewnością pomiaru emisji i pochłaniania w sektorze gruntów w porównaniu z innymi sektorami. Ryzyko odwrócenia procesu pochłaniania przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla jest dodatkowo zwiększone przez zmianę klimatu. Klimatologia pokazuje również, że reakcja klimatu na emisje i pochłanianie jest asymetryczna, co oznacza, że nie można porównać jednej tony gazów cieplarnianych wyemitowanych do atmosfery z jedną toną pochłoniętych gazów cieplarnianych^(33a). Istnieją również różnice między krótkotrwałymi gazami cieplarnianymi, takimi jak metan, a dwutlenkiem węgla, który może pozostać w atmosferze nawet przez 1000 lat. Dlatego cel polegający na zwiększeniu pochłaniania gazów cieplarnianych przez naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla powinien być realizowany całkowicie w oderwaniu od celu, jakim jest szybkie i drastyczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z innych sektorów, w tym emisji innych niż CO₂ pochodzących z sektora rolnictwa.**

⁽³³⁾ COM(2020)0562.

^(33a) Zickfeld K., Azevedo D., Mathesius S. i in. Asymmetry in the climate-carbon cycle response to positive and negative CO₂ emissions [Asymetria reakcji klimatu na dodatnie i ujemne emisje CO₂ w obiegu węgla]. *Nature Climate Change* 11, s. 613–617 (2021).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8) *Sektor gruntów może szybko stać się neutralny dla klimatu do 2035 r. w sposób racjonalny pod względem kosztów, a następnie generować więcej pochłaniania gazów cieplarnianych niż emisji. Zbiorowe zobowiązanie mające na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w sektorze gruntów w 2035 r. na szczeblu UE może zapewnić niezbędną pewność planowania, aby w krótkim czasie pobudzić związane z gruntami działania łagodzące, uwzględniając fakt, że tego rodzaju działania mogą potrwać wiele lat, zanim przyniosą pożądane wyniki w zakresie łagodzenia zmiany klimatu. Ponadto przewiduje się, że w 2050 r. sektor gruntów stanie się największym sektorem w profilu strumienia gazów cieplarnianych w UE. W związku z tym szczególnie ważne jest utrzymanie tego sektora na trajektorii, która może skutecznie doprowadzić do osiągnięcia zerowych emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁽³⁴⁾ państwa członkowskie powinny przedłożyć swoje zaktualizowane zintegrowane krajowe plany w zakresie energii i klimatu do połowy 2024 r. Plany te powinny obejmować odpowiednie środki, za pomocą których każde państwo członkowskie najlepiej przyczyni się do osiągnięcia zbiorowego celu neutralności klimatycznej w sektorze gruntów na poziomie UE w 2035 r. Na podstawie tych planów Komisja powinna zaproponować krajowe cele gwarantujące, że ogólnounijne emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa oraz emisje z sektora rolnictwa inne niż CO₂ zostaną co najmniej zrównoważone do 2035 r. W przeciwieństwie do celu UE, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej sektora gruntów do 2035 r., takie cele krajowe będą wiążące i egzekwowalne w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego.*

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

(8) Przewiduje się, że w 2050 r. sektor gruntów stanie się największym sektorem w profilu strumienia gazów cieplarnianych w UE. **Oczekuje się, że sektory w ramach filaru gruntów w różny sposób przyczynią się do realizacji celu neutralności klimatycznej. Zwłaszcza grunty uprawne, użytki zielone i tereny podmokłe są obecnie emitentami netto gazów cieplarnianych w Unii, ale mogą stać się źródłem pochłaniania netto gazów cieplarnianych, w szczególności dzięki zwiększeniu zasięgu systemu rolno-leśnego i rolnictwa ekologicznego oraz dzięki odtworzeniu terenów podmokłych i torfowisk.** W związku z tym szczególnie ważne jest utrzymanie **każdego** sektora na trajektorii, która może skutecznie doprowadzić do osiągnięcia zerowych emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁽³⁴⁾ państwa członkowskie powinny przedłożyć swoje zaktualizowane zintegrowane krajowe plany w zakresie energii i klimatu do połowy 2024 r. Plany te powinny obejmować odpowiednie środki, za pomocą których każde państwo członkowskie najlepiej przyczyni się do **realizacji** celu, **jakim jest zapewnienie sprawiedliwego wkładu wszystkich w osiągnięcie tego zamierzenia.** Na podstawie tych planów **oraz po uwzględnieniu doradztwa Europejskiego Naukowego Komitetu Doradczego ds. Zmiany Klimatu oraz unijnego budżetu emisyjnego, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, Komisja powinna zaproponować konkretne cele i środki zapewniające sprawiedliwe rozdzielanie obciążenia między wszystkie poszczególne sektory gruntów i państwa członkowskie.**

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 25
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8a) *Torfowiska są największym naziemnym magazynem organicznego węgla, ale jeśli wyschną, mogą stać się potencjalnym źródłem gazów cieplarnianych, które przyczyni się do kryzysu klimatycznego. Na świecie osuszone torfowiska emitują ok. 2 Gt dwutlenku węgla rocznie, co stanowi ok. 5 % emisji antropogenicznych. Dlatego należy priorytetowo potraktować lepsze gospodarowanie torfowiskami i lepszą ochronę torfowisk, by zwiększyć pochłanianie gazów cieplarnianych i przyczynić się do złagodzenia skutków zmiany klimatu, oraz uchronić różnorodność biologiczną i glebę przed erozją.*

Poprawka 26
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8b) *Lasy bardzo korzystnie wpływają na różnorodność biologiczną, stabilizację gleby, oczyszczanie powietrza i wody oraz sekwestrację i składowanie dwutlenku węgla. Mogą także dostarczać trwałe produkty drzewne. Charakter i funkcja lasów są jednak bardzo zróżnicowane w całej Unii, od północy, gdzie produkcja drewna jest bardziej rozpowszechniona, na południe, gdzie priorytetem jest ochrona gleby, a inne specyficzne wielofunkcyjne typy lasów (jak na przykład las śródziemnomorski lub twarolistne spasane lasy (dehesas)) często wymagają szczególnej ochrony i środków ekologicznych, a także potrzebują długich okresów do pochłaniania CO₂ przez pochłaniacze. Lasy śródziemnomorskie są bardziej narażone na zmianę klimatu ze względu na bezpośrednie skutki, takie jak susza lub obumieranie drzewostanów spowodowane temperaturą bądź rozwojem suchości. W tym kontekście należy stosować wskaźnik suchości jako jedno z narzędzi niezbędnych do zwiększenia odporności lasów Unii.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 27
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8c) *Przy wdrażaniu niniejszego rozporządzenia należy wziąć pod uwagę art. 349 TFUE, w którym uznano szczególną wrażliwość regionów najbardziej oddalonych z uwagi na ich niewielki rozmiar, wyspiarski charakter, oddalenie od regionów kontynentalnych, trudną topografię i klimat oraz zależność gospodarczą od kilku produktów, która to kombinacja czynników poważnie utrudnia ich rozwój i generuje znaczące koszty dodatkowe w wielu obszarach, w szczególności ze względu na transport. Podejmowane wysiłki i cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wyznaczone dla państw członkowskich posiadających regiony najbardziej oddalone – Portugalii, Hiszpanii i Francji – należy dostosować do trudnej sytuacji w tych regionach, zestawiając cele środowiskowe z wysokimi kosztami społecznymi w tych regionach i biorąc pod uwagę, że reprezentują one ok. 80 % różnorodności biologicznej Unii. Te państwa członkowskie powinny zatem angażować władze regionów najbardziej oddalonych w sporządzanie krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, aby zadbać o sprawiedliwy charakter transformacji.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję

- (10) Aby zwiększyć pochłanianie gazów cieplarnianych, **indywidualni rolnicy lub zarządcy lasów potrzebują bezpośredniej zachęty** do magazynowania większej ilości dwutlenku węgla na **swoich** gruntach i w **swoich** lasach. **W okresie do 2030 r. należy w coraz większym stopniu wdrażać nowe modele biznesowe oparte na zachętach do prowadzenia upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę i na certyfikacji pochłaniania dwutlenku węgla.** Takie zachęty i modele biznesowe **doprowadzą** do skuteczniejszego łagodzenia zmiany klimatu w **biogospodarce**, w tym poprzez wykorzystanie trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. **W związku z tym oprócz pozyskanych produktów drzewnych należy wprowadzić** nowe kategorie produktów akumulujących węgiel. **Nowe modele biznesowe, praktyki rolnicze i gospodarowania gruntami mające na celu zwiększenie pochłaniania przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju terytorialnego i wzrostu gospodarczego na obszarach wiejskich. Stwarzają one również możliwości tworzenia nowych miejsc pracy i zachęcają do odpowiednich szkoleń, przekwalifikowywania się i podnoszenia kwalifikacji.**

Poprawka

- (10) Aby zwiększyć pochłanianie gazów cieplarnianych, **indywidualnych rolników, właścicieli gruntów i lasów lub zarządców lasów należy zachęcać** do magazynowania większej ilości dwutlenku węgla na **ich** gruntach i w **ich** lasach, **a priorytetowo należy traktować podejścia oparte na ekosystemach i praktyki sprzyjające różnorodności biologicznej, takie jak praktyki gospodarki leśnej bliskiej naturze, proforestacja, odbudowa leśnych zasobów węgla, rozszerzanie powierzchni zajmowanej przez systemy rolno-leśne, sekwestracja dwutlenku węgla w glebie i odbudowa terenów podmokłych oraz inne innowacyjne rozwiązania.** Takie zachęty **powinny również prowadzić** do skuteczniejszego łagodzenia zmiany klimatu **i do większej ogólnej redukcji emisji we wszystkich sektorach w ramach biogospodarki**, w tym poprzez wykorzystanie trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. **Trwałe produkty z drewna pozyskiwanego w zrównoważony sposób i biopochodne produkty akumulujące węgiel mogą przyczynić się do biogospodarki o obiegu zamkniętym, pełniąc rolę zamienników rozwiązań opartych na paliwach kopalnych, przy czym potencjał magazynowania dwutlenku węgla tkwiący w tych produktach jest uzależniony od ich trwałości. Korzyści płynące z wykorzystywania drewna jako zamiennika konkurujących rodzajów energii lub materiałów o wyższym śladzie węglowym zależą także od sposobów pozyskiwania, transportu i przetwarzania drewna. W związku z tym nowe kategorie produktów akumulujących węgiel można wprowadzać jedynie wówczas, gdy są trwałe, mają pozytywny skutek netto pod względem sekwestracji dwutlenku węgla w świetle oceny uwzględniającej cykl życia, włącznie z wpływem na użytkowanie gruntów i zmianę użytkowania gruntów powiązaną ze wzrostem pozyskiwania, o ile dostępne dane są dowiedzione naukowo, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania. Komisja musi uwzględnić warunek, że cykl życia tych produktów nie może poważnie szkodzić celom środowiskowym w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10a) *Z finansowania publicznego przewidzianego w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) i innych programów unijnych już obecnie można wspierać stosowanie sekwestracji dwutlenku węgla i podejść przyjaznych różnorodności biologicznej w lasach i na gruntach rolnych. Aby zapewnić właścicielom i zarządcom gruntów i lasów konieczne i dopasowane do indywidualnych potrzeb wsparcie finansowe na osiągnięcie zwiększonych celów dla sektora LULUCF, należy uruchomić plany strategiczne WPR oraz inne publiczne i prywatne źródła finansowania.*

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10b) *Aby zapewnić stałe postępy w osiąganiu celów niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie, które nie zrealizują swoich rocznych celów przez dwa kolejne lata, powinny przeprowadzić przegląd krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu oraz strategii długoterminowych, aby zapewnić podjęcie dodatkowych działań w celu zwiększenia wszystkich pochłaniaczy i rezerwuarów oraz ograniczenia podatności gruntów na zjawiska katastrofalne.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 31
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10c) Aby utrzymać i wzmocnić spójność społeczną, Europejski Zielony Ład należy wdrażać w sposób zrównoważony pod względem gospodarczym i społecznie ostrożny, by zapewnić sprawiedliwą transformację, w ramach której nikogo nie pozostawia się w tyle i w ramach której promuje się równość płci. Ambitniejsze cele w sektorze użytkowania gruntów i leśnictwa mogą mieć wpływ na społeczeństwo, rynek pracy i gospodarkę. Mogą one oferować możliwości tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości i zachęcać do odpowiednich szkoleń, przekwalifikowywania się i podnoszenia kwalifikacji. Należy zatem przewidywać wpływ polityki na miejsca pracy i związane z miejscami pracy rezultaty, stosując w tym celu oceny wpływu na zatrudnienie i wykorzystując jako punkt odniesienia np. przewodnik MOP dotyczący oceny wpływu na zatrudnienie, aby zapewnić sprawiedliwą transformację sektora użytkowania gruntów i leśnictwa w kierunku większej zrównoważoności – przy pełnym zaangażowaniu partnerów społecznych i odpowiednich organizacji społeczeństwa obywatelskiego zarówno na etapie planowania, jak i wdrażania – przynoszącą korzyści zarządcom lasów i gruntów, rolnikom, pracownikom, środowisku i w szerszym ujęciu społeczeństwu. Polityka krajowa powinna należycie uwzględniać te aspekty.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 10 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10d) Potencjał magazynowania węgla tkwiący w produktach z drewna zależy od ich trwałości, która może się wahać od kilku dni w przypadku ulotki do kilkudziesięciu, a nawet kilkuset lat w przypadku drewnianego budynku. Chociaż produkt z drewna stanowi zasób węgla, rzeczywista korzyść z pozyskiwania drewna zależy od trwałości wytworzonego produktu, którą należy porównać z trwałością drewna w ekosystemie, gdyby dane drzewo nie zostało ścięte.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10e) *Należy szerzej przedyskutować definicję użytkowania torfowisk (czyli upraw bagiennych), aby szybko przejść na bardziej przyjazne dla klimatu uprawy na glebach organicznych oraz powstrzymać osuszanie i przywrócić naturalny poziom wody.*

Poprawka 34

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10f) *Zgodnie z unijnym celem zerowego poziomu przejmowania gruntów netto do 2050 r. należy unikać przekształcania gruntów naturalnych i rolnych w obszary zabudowane. W związku z tym państwa członkowskie powinny wprowadzić do swoich planów zagospodarowania przestrzennego środki ukierunkowane na zrekompensowanie wszelkiego zmniejszania powierzchni gruntów wynikającego z urbanizacji.*

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11) Biorąc pod uwagę specyfikę sektora **użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa** w każdym państwie członkowskim, a także fakt, że państwa członkowskie muszą zwiększyć swoje wyniki, aby osiągnąć wiążące cele krajowe, należy pozostawić do dyspozycji państw członkowskich szereg mechanizmów elastyczności, w tym handel nadwyżkami i rozszerzenie elastyczności specyficznej dla lasów, przy jednoczesnym poszanowaniu integralności środowiskowej celów.

- (11) Biorąc pod uwagę specyfikę sektora **LULUCF** w każdym państwie członkowskim, a także fakt, że państwa członkowskie muszą zwiększyć swoje wyniki, aby osiągnąć wiążące cele krajowe, należy pozostawić do dyspozycji państw członkowskich szereg mechanizmów elastyczności, w tym handel nadwyżkami **po cenie minimalnej** i rozszerzenie elastyczności specyficznej dla lasów, przy jednoczesnym poszanowaniu integralności środowiskowej celów.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Zaprzestanie stosowania obecnych zasad rozliczania po 2025 r. stwarza potrzebę wprowadzenia alternatywnych przepisów dotyczących zjawisk katastrofalnych, takich jak pożary, szkodniki i burze, aby rozwiązać problem niepewności wynikającej z procesów naturalnych lub ze zmiany klimatu w sektorze **użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa**. W 2032 r. państwa członkowskie powinny mieć dostęp do mechanizmu elastyczności związanego ze zjawiskami katastrofalnymi, pod warunkiem że wyczerpały one wszystkie inne możliwości elastyczności jakimi dysponują, wprowadziły odpowiednie środki w celu **zmniejszenia podatności** swoich gruntów na takie zjawiska oraz że zakończono realizację unijnego celu na 2030 r. w odniesieniu do sektora **użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa**.

Poprawka

- (12) Zaprzestanie stosowania obecnych zasad rozliczania po 2025 r. stwarza potrzebę wprowadzenia alternatywnych przepisów dotyczących zjawisk katastrofalnych, takich jak pożary, szkodniki i burze, aby rozwiązać problem niepewności wynikającej z procesów naturalnych lub **zaburzeń ekosystemu wynikających** ze zmiany klimatu w sektorze **LULUCF, o ile nie można było ich przewidzieć ani im zapobiec, w szczególności poprzez wdrożenie działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu**. W 2032 r. państwa członkowskie powinny mieć dostęp do mechanizmu elastyczności związanego ze zjawiskami katastrofalnymi, pod warunkiem że wyczerpały one wszystkie inne możliwości elastyczności, jakimi dysponują, **i wykazały, że pozostała nadwyżka jest bezpośrednio powiązana z wpływem zjawisk katastrofalnych lub zaburzeń ekosystemu spowodowanych zmianą klimatu**, wprowadziły odpowiednie środki w celu **rozwoju naturalnych pochłaniaczy dwutlenku węgla w sposób przyczyniający się do zwiększenia różnorodności biologicznej, zmniejszyły podatność** swoich gruntów na takie zjawiska oraz że zakończono realizację unijnego celu na 2030 r. w odniesieniu do sektora **LULUCF**.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Określając wiążące roczne cele krajowe w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych w oparciu o zgłoszone emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych począwszy od 2026 r., należy określić zasady zapewnienia zgodności z celami. Zasady określone w rozporządzeniu (UE) 2018/842 powinny mieć zastosowanie odpowiednio, przy czym kara za nieprzestrzeganie przepisów obliczana jest w następujący sposób: 108 % różnicy między wyznaczonym celem a pochłanianiem netto zgłoszonym w danym roku zostanie dodane do wielkości emisji gazów cieplarnianych zgłoszonej w kolejnym roku przez państwo członkowskie.

Poprawka

- (13) Określając wiążące roczne cele krajowe w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych w oparciu o zgłoszone emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych począwszy od 2026 r., należy określić zasady zapewnienia zgodności z celami. Zasady określone w rozporządzeniu (UE) 2018/842 powinny mieć zastosowanie odpowiednio, przy czym kara za nieprzestrzeganie przepisów obliczana jest w następujący sposób: 108 % różnicy między wyznaczonym celem a pochłanianiem netto zgłoszonym w danym roku zostanie dodane do wielkości emisji gazów cieplarnianych zgłoszonej w kolejnym roku przez państwo członkowskie. **Komisja powinna podjąć wszystkie konieczne działania zgodnie z Traktatami, aby zapewnić przestrzeganie przez państwa członkowskie przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 38
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) *Kontrola publiczna i dostęp do wymiaru sprawiedliwości są zasadniczymi elementami wartości demokratycznych Unii i narzędziem ochrony praworządności. Społeczeństwo obywatelskie odgrywa zasadniczą rolę strażnika w państwach członkowskich i zapewnia istotne wsparcie, aby pomóc osiągnąć cele Europejskiego Zielonego Ładu. Aby chronić jego prawa oraz aby kwestionować naruszenia wdrażania niniejszego rozporządzenia na szczeblu krajowym, państwa członkowskie powinny zapewnić obywatelom i organizacjom pozarządowym dostęp do wymiaru sprawiedliwości. Aby zapewnić równe wykonywanie tego prawa we wszystkich państwach członkowskich, do niniejszego rozporządzenia należy dodać artykuł dotyczący dostępu do wymiaru sprawiedliwości.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 39
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) W celu **zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów rozporządzenia (UE) 2018/841 dotyczących** określenia rocznych limitów emisji dla państw członkowskich, **należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze**. Uprawnienia te **powinny być wykonywane** zgodnie z **rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011** ⁽³⁷⁾.

⁽³⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Poprawka

- (14) W celu **określenia wymagań wskazanych w niniejszym rozporządzeniu należy powierzyć Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej celem uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do** określenia rocznych limitów emisji **w sektorze LULUCF dla państw członkowskich oraz metody ustalania korekty technicznej, która ma zostać dodana do celów państw członkowskich, i metody oceny dokonywanej przez niezależnego eksperta, określania minimalnych kryteriów na potrzeby uwzględniania monitorowania różnorodności biologicznej w systemie monitorowania gruntów oraz przyjmowania metod oceny skutków zaburzeń ekosystemu spowodowanych zmianą klimatu**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. ^(36a). W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

^(36a) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 40
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) *W Europie wykorzystuje się krajowe inwentaryzacje lasów (NFI) do dostarczania informacji na potrzeby oceny usług ekosystemowych lasów. System monitorowania inwentaryzacji lasów różni się w zależności od kraju, ponieważ każde państwo posiada własny system oparty na własnej metodologii. Komisja i państwa członkowskie powinny zharmonizować wskaźniki, definicje i różne systemy inwentaryzacji oraz ustanowić spójny system monitorowania lasów w całej Unii.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 41
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

(16) Ze względu na zmianę celów opartych na sprawozdawczości emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych należy oszacować z większą dokładnością. Ponadto komunikat Komisji w sprawie unijnej strategii na rzecz **ochrony** bioróżnorodności **na 2030 r.** ⁽³⁸⁾, strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego ⁽³⁹⁾, strategia leśna UE ⁽⁴⁰⁾, zmieniona dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽⁴¹⁾ oraz komunikat Komisji pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” ⁽⁴²⁾ będą wymagały ściślejszego monitorowania gruntów, co przyczyni się do ochrony i zwiększenia odporności pochłaniania dwutlenku węgla w oparciu o zasoby przyrody w całej Unii. Należy zmodernizować monitorowanie i sprawozdawczość w zakresie emisji i pochłaniania, wykorzystując zaawansowane technologie dostępne w ramach programów unijnych, takich jak Copernicus, oraz dane cyfrowe gromadzone w ramach wspólnej polityki rolnej, stosując innowację w postaci dwojakiej transformacji ekologicznej i cyfrowej.

⁽³⁸⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia (COM(2020)0380).

⁽³⁹⁾ COM(2020)0381.

Poprawka

(16) Ze względu na zmianę celów opartych na sprawozdawczości emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych należy oszacować **i zmierzyć** z większą dokładnością. Ponadto komunikat Komisji w sprawie unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności ⁽³⁸⁾, strategia „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego ⁽³⁹⁾, strategia **UE na rzecz ochrony gleb** ^(39a), strategia leśna UE ⁽⁴⁰⁾, **komunikat Komisji pt. „Zrównoważony obieg węgla”** ^(40a), **zaktualizowana unijna strategia dotycząca biogospodarki** ^(40b), zmieniona dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 ⁽⁴¹⁾ oraz komunikat Komisji pt. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” ⁽⁴²⁾ będą wymagały ściślejszego monitorowania gruntów, co przyczyni się do ochrony i zwiększenia odporności pochłaniania dwutlenku węgla w oparciu o zasoby przyrody w całej Unii, **a także do promowania synergii między polityką Unii na rzecz klimatu i na rzecz różnorodności biologicznej**. Należy zmodernizować monitorowanie **satelitarne i na miejscu oraz** sprawozdawczość w zakresie emisji i pochłaniania, wykorzystując zaawansowane technologie dostępne w ramach programów unijnych, takich jak Copernicus, **a także wykorzystać w pełni istniejące już narzędzia takie jak badania LUCAS (badanie terenowe użytkowania gruntów i pokrycia terenu)** oraz dane cyfrowe gromadzone w ramach wspólnej polityki rolnej, stosując innowację w postaci dwojakiej transformacji ekologicznej i cyfrowej. **W tym kontekście Komisja powinna zapewnić państwom członkowskim pomoc w stosowaniu metody poziomu 3 począwszy od 2026 r., aby zapewnić spójność i przejrzystość danych, a także kontynuować pracę nad danymi geoprzestrzennymi GIS na szczeblu Unii.**

⁽³⁸⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia (COM(2020)0380).

⁽³⁹⁾ COM(2020)0381.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

⁽⁴⁰⁾ [...]⁽⁴¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).⁽⁴²⁾ COM(2021)0082.^(39a) **Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Strategia UE na rzecz ochrony gleb 2030 – Korzyści ze zdrowych gleb dla ludzi, żywności, przyrody i klimatu” (COM(2021)0699).**⁽⁴⁰⁾ [...]^(40a) **Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Zrównoważony obieg węgla” (COM(2021)0800).**^(40b) **Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Zrównoważona biogospodarka dla Europy: wzmocnienie powiązań między gospodarką, społeczeństwem i środowiskiem” (COM(2018)06731).**⁽⁴¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).⁽⁴²⁾ COM(2021)0082.**Poprawka 42****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 16 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16a) W celu pełnej realizacji zobowiązań poczynionych w ramach unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 oraz nowej strategii leśnej UE 2030 należy powierzyć Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999 w celu dodawania nowych kategorii gruntów do kategorii objętych systemem monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających ochronie i kategorii objętych systemem monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających renaturalizacji.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) *Na emisje gazów cieplarnianych i ich sekwestrację będą miały wpływ oczekiwane spowodowane działalnością człowieka zmiany w wykorzystaniu środowiska morskiego i słodkowodnego, np. planowana ekspansja energii morskiej, potencjalny wzrost produkcji akwakultury oraz rosnący poziom ochrony przyrody mający umożliwić realizację celów unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej. Obecnie te emisje i pochłanianie nie są ujęte w standardowych tabelach sprawozdawczych UNFCCC. Podczas przeprowadzania przeglądu zgodnie z art. 17 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu metodyki sprawozdawczości Komisja rozważy przedstawienie sprawozdania na temat postępów, wykonalności analizy i wpływu rozszerzenia zakresu sprawozdawczości na środowisko morskie i słodkowodne w oparciu o najnowsze dowody naukowe dotyczące tych przepływów.*

Poprawka

- (17) *Spowodowane działalnością człowieka zmiany w emisjach i pochłanianiu gazów cieplarnianych w ekosystemach morskich, przybrzeżnych i słodkowodnych mogą być istotne i oczekuje się, że w przyszłości będą one ulegać zmianie na skutek zmian w użytkowaniu, które mogą następować na przykład w wyniku planowanej ekspansji energii morskiej, potencjalnego wzrostu produkcji akwakultury oraz rosnącego poziomu ochrony przyrody wymaganego do realizacji celów unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności. Przybrzeżne tereny podmokłe mają szczególne znaczenie dla unijnej różnorodności biologicznej, a także regionów i ekosystemów najbardziej oddalonych, których dotyczą działania zewnętrzne Unii, i mogą spowodować istotną redukcję emisji gazów cieplarnianych jako ekosystemy tzw. niebieskiego dwutlenku węgla. Obecnie te emisje i pochłanianie nie są ujęte w standardowych tabelach sprawozdawczych UNFCCC. Podczas przeprowadzania przeglądu zgodnie z art. 17 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i po przyjęciu metodyki sprawozdawczości Komisja rozważy rozszerzenie zakresu niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w ekosystemach morskich, ekosystemach przybrzeżnych, w tym na deltowych terenach podmokłych, i w ekosystemach słodkowodnych w oparciu o najnowsze dowody naukowe dotyczące tych przepływów oraz ich przyczyn, a także zastosuje konkretne cele do tych emisji i pochłaniania.*

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17a) *Aby uniknąć podwójnego liczenia, rozporządzenie LULUCF powinno zostać zmienione zgodnie z art. 6 porozumienia paryskiego i ustaleniami szczytu klimatycznego w Glasgow. Jednocześnie w kontekście nadchodzących konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu i na innych forach międzynarodowych Unia i państwa członkowskie powinny zachęcać partnerów międzynarodowych i strony trzecie do podejmowania dodatkowych działań w sektorze LULUCF.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 1 – akapit 1 – litera d b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

db) zobowiązań odpowiednich instytucji Unii i państw członkowskich do podjęcia niezbędnych działań w celu zwiększenia pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze LULUCF od 2031 r., tak aby zapewnić zgodność z art. 5 ust. 1 porozumienia paryskiego, jak również trwałe i przewidywalne oraz długoterminowe wkład naturalnych pochłaniaczy w osiągnięcie unijnego celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., a następnie w osiągnięcie ujemnych emisji, jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/1119;

Poprawka 48

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 1 – akapit 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) zobowiązań państw członkowskich do wprowadzenia niezbędnych środków mających na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, w tym emisji pochodzących z sektora rolnictwa innych niż CO₂.”;

skreśla się

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 2

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 2 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i występujących na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2031 r. w którejkolwiek z kategorii gruntów wymienionych w ust. 2 lit. a)–j) i w którejkolwiek z następujących sektorów:

skreśla się

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- a) fermentacja jelitowa;
- b) gospodarowanie obornikiem;
- c) uprawa ryżu;
- d) gleby rolne;
- e) zalecane wypalanie sawann;
- f) spalanie pozostałości rolnych na polach;
- g) wapnowanie;
- h) stosowanie mocznika;
- i) inne nawozy zawierające węgiel;
- j) inne.”;

Poprawki 97 i 50co2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Unijny cel na 2030 r. w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto wynosi 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich ustanowionych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i opiera się na średniej danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2016, 2017 i 2018.

Poprawka

2. Unijny cel na 2030 r. w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto **w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa** wynosi **co najmniej** 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich ustanowionych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i opiera się na średniej danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2016, 2017 i 2018. **Cel ten zostaje wzmocniony dodatkowymi środkami i inicjatywami na szczeblu Unii służącymi wspieraniu upraw sprzyjających pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę. Takie środki i inicjatywy, jak również metodyka obliczania celów i podziału między państwa członkowskie, uzupełniają niniejsze rozporządzenie w rok po wejściu niniejszych przepisów w życie.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Każde państwo członkowskie zapewnia, z uwzględnieniem elastyczności przewidzianej w art. 12, **13** i 13b, aby roczna suma jego emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jego terytorium i we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), w każdym roku w okresie od 2026 r. do 2030 r. nie przekraczała limitu ustalonego w drodze trajektorii liniowej kończącej się w 2030 r. na celu określonym dla tego państwa członkowskiego w załączniku IIa. Trajektoria liniowa państwa członkowskiego rozpoczyna się w 2022 r.

Poprawka

Każde państwo członkowskie zapewnia, z uwzględnieniem elastyczności przewidzianej w art. 12 i 13b, aby roczna suma jego emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jego terytorium i we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), w każdym roku w okresie od 2026 r. do 2030 r. nie przekraczała limitu ustalonego w drodze trajektorii liniowej kończącej się w 2030 r. na celu określonym dla tego państwa członkowskiego w załączniku IIa. Trajektoria liniowa państwa członkowskiego rozpoczyna się w 2022 r.

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Komisja przyjmuje akty **wykonawcze określające roczne cele oparte** na liniowej trajektorii pochłaniania gazów cieplarnianych netto dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie 2026–2029 w przeliczeniu na tony ekwiwalentu CO₂. Te trajektorie krajowe opierają się na średnich danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez każde państwo członkowskie. Wartość pochłaniania netto w ilości **310** mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich określonych w załączniku IIa może podlegać korekcie technicznej ze względu na zmianę metodyki przez państwa członkowskie. Metodę określania korekty technicznej, którą należy dodać do celów państw członkowskich, określa się w tych aktach **wykonawczych**. Na użytek tych aktów wykonawczych Komisja dokonuje kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Poprawka

3. Komisja przyjmuje akty **delegowane zgodnie z art. 16 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie rocznych celów dla sektora LULUCF, opartych** na liniowej trajektorii pochłaniania gazów cieplarnianych netto dla każdego państwa członkowskiego na każdy rok w okresie 2026–2029 w przeliczeniu na tony ekwiwalentu CO₂. Te trajektorie krajowe opierają się na średnich danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez każde państwo członkowskie. Wartość pochłaniania netto w ilości **co najmniej 310** mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich określonych w załączniku IIa może podlegać korekcie technicznej ze względu na zmianę metodyki przez państwa członkowskie, **z zastrzeżeniem oceny dokonanej przez niezależnego eksperta, potwierdzającej konieczność i proporcjonalność korekty technicznej ze względu na lepszą dokładność monitorowanych i zgłaszanych danych**. Metodę określania korekty technicznej, którą należy dodać do celów państw członkowskich, **oraz metodę oceny dokonywanej przez niezależnych ekspertów** określa się w tych aktach **delegowanych i podaje do wiadomości publicznej**. Na użytek tych aktów wykonawczych Komisja dokonuje kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów na lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie na podstawie art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 16a.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 108**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Państwa członkowskie, które są gotowe przekroczyć swoje cele, są do tego zachęcane.

Poprawka 53**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. Odpowiednie instytucje Unii i państwa członkowskie podejmują odpowiednio na szczeblu unijnym i krajowym niezbędne działania w celu dalszego zwiększenia pochłaniania gazów cieplarnianych netto w sektorze LULUCF od 2031 r., tak aby zapewnić zgodność z art. 5 ust. 1 porozumienia paryskiego oraz trwałe i przewidywalny oraz długoterminowy wkład naturalnych pochłaniaczy w osiągnięcie unijnego celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. oraz następnie celu osiągnięcia ujemnych emisji, które to cele przewidziano rozporządzeniem (UE) 2021/1119.

Do dnia 1 stycznia 2025 r. Komisja, uwzględniając doradztwo Europejskiego Naukowego Komitetu Doradczego ds. Zmiany Klimatu i unijny budżet emisyjny, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, oraz kierując się zintegrowanymi krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu, które mają zostać przedłożone przez państwa członkowskie do dnia 30 czerwca 2024 r. zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1999, przedkłada wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu określenia celów Unii i państw członkowskich w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto w kontekście użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa przynajmniej na lata 2035, 2040, 2045 i 2050.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. **Ogólnounijne emisje gazów cieplarnianych w sektorach określonych w art. 2 ust. 3 lit. a)–j) mają na celu osiągnięcie poziomu zero netto do 2035 r., po czym Unia osiągnie ujemny bilans emisji. Unia i państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby umożliwić wspólną realizację celu do 2035 r. Komisja przedstawia wnioski dotyczące wkładu każdego państwa członkowskiego w redukcję emisji netto do dnia 31 grudnia 2025 r. i na podstawie zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 do dnia 30 czerwca 2024 r.”;**

Poprawka

4. Komisja, do dnia 31 grudnia 2024 r., na podstawie zintegrowanych krajowych sprawozdań w dziedzinie energii i klimatu dotyczących postępów oraz zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 14 i 17 rozporządzenia (UE) 2018/1999 do tej daty, a także uwzględniając doradztwo Europejskiego Naukowego Komitetu Doradczego ds. Zmiany Klimatu i unijnego budżetu emisyjnego, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie o osiągniętych postępach w zwiększaniu pochłaniania netto gazów cieplarnianych z gruntów uprawnych, użytków zielonych i terenów podmokłych stosownie do zakresu niniejszego rozporządzenia oraz w redukcji emisji gazów cieplarnianych z rolnictwa stosownie do zakresu rozporządzenia (UE) 2018/842, jak również oceni, czy aktualne trendy i przyszłe prognozy są spójne z celem osiągnięcia długoterminowej redukcji emisji gazów cieplarnianych we wszystkich sektorach zgodnie z unijnym celem neutralności klimatycznej oraz pośrednimi celami klimatycznymi Unii określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.

Sprawozdanie to obejmuje ocenę skutków, w której przeanalizowane są możliwości, w tym cele krajowe służące zapewnieniu sprawiedliwego wkładu każdego sektora i każdego państwa członkowskiego w realizację unijnego celu neutralności klimatycznej i pośrednich celów klimatycznych Unii określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, a jednocześnie bierze się w nim pod uwagę cele zaktualizowanej strategii dotyczącej biogospodarki z 2018 r., zrównoważoną lokalną produkcją żywności i bezpieczeństwo żywnościowe, strategię „od pola do stołu” i strategię na rzecz bioróżnorodności, nadchodzące prawodawstwo dotyczące zrównoważonego systemu żywnościowego, a także dokonuje się oceny synergii i kompromisów w związku z przyspieszeniem zastępowania paliw kopalnych produktami biopochodnymi oraz oceny skutków na wszystkich poziomach aż do poziomu gospodarstwa.

Na podstawie takiego sprawozdania Komisja, jeżeli uzna to za stosowne, przedstawia wnioski ustawodawcze, aby zapewnić wkład wszystkich sektorów zgodnie z unijnym celem neutralności klimatycznej i pośrednimi celami klimatycznymi Unii określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 55**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Przy wprowadzaniu środków służących osiągnięciu celów krajowych, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie uwzględniają zasadę „nie czyni poważnych szkód” oraz minimalne gwarancje w rozumieniu art. 17 i 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ^(1a), uwzględniając jednocześnie zasady zapisane w Europejskim filarze praw socjalnych. Komisja publikuje wytyczne, aby określić wspólne reguły i metody służące osiągnięciu celu określonego w niniejszym ustępie. Komisja jest również uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie minimalnych kryteriów na potrzeby uwzględnienia monitoringu różnorodności biologicznej w systemach monitorowania gruntów.

^(1a) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Poprawka 57**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a) dodaje się art. 4a w brzmieniu:**„Artykuł 4a**

Wsparcie finansowe i sprawiedliwa transformacja służąca zintensyfikowaniu łagodzenia zmiany klimatu i działań przystosowawczych w sektorze LULUCF

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. Do dnia... [cztery miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające dostępność i spójność wszystkich istniejących unijnych instrumentów finansowania w celu zintensyfikowania łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej w sektorze LULUCF, aby przyczynić się do realizacji celów określonych zgodnie z art. 4 ust. 3, zgodnie z art. 4 ust. 4a. W sprawozdaniu tym Komisja w stosownych przypadkach publikuje zalecenia dla państw członkowskich dotyczące koniecznego sposobu zmiany planów strategicznych WPR na podstawie art. 120 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115, aby zapewnić właścicielom gruntów i lasów oraz zarządcom gruntów i lasów konieczne i dopasowane do indywidualnych potrzeb wsparcie finansowe z myślą o osiągnięciu celów określonych na podstawie art. 4 ust. 3 zgodnie z art. 4 ust. 4a, przy czym priorytetowo traktuje się promowanie podejść opartych na ekosystemie w leśnictwie, gruntach rolnych i agroleśnictwie. Zalecenia te uwzględniają konieczność zapewnienia trwałości pochłaniania dzięki tego rodzaju wsparciu finansowemu oraz ryzyko uwalniania do atmosfery pochłoniętego dwutlenku węgla w dowolnym momencie w sposób przypadkowy lub zamierzony.

2. Jeżeli państwa członkowskie wykorzystują dochody publiczne osiągnięte ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji na podstawie dyrektywy 2003/87/WE, aby wspierać łagodzenie zmiany klimatu i działania w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu wprowadzone przez właścicieli gruntów i lasów lub zarządców gruntów i lasów w celu osiągnięcia celów określonych na podstawie art. 4 ust. 3 zgodnie z art. 4 ust. 4a, priorytetowo należy traktować promowanie podejść opartych na ekosystemie w lasach i na gruntach rolnych. Projekty wybiera się na podstawie obiektywnych, opartych na nauce i przejrzystych wspólnych kryteriów oraz nagradza się praktyki, których korzyści dla klimatu i środowiska są naukowo udowodnione i które prowadzą do trwałego i długoterminowego wzrostu sekwestracji dwutlenku węgla w glebie i biomase przy jednoczesnym zapewnieniu dodatkowych korzyści społecznych.

3. Do celów ust. 3 Komisja przyjmuje wytyczne, aby określić wspólne kryteria wyboru projektów oparte między innymi na istniejących wytycznych przyjętych przez Komisję. Przed przyjęciem tych wytycznych Komisja konsultuje się z Europejskim Naukowym Komitetem Doradczym ds. Zmiany Klimatu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119, a także ze społeczeństwem obywatelskim i odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4. Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja przedstawia, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy, aby określić ramy regulacyjne na potrzeby certyfikowania solidnego pod względem metod naukowych, zrównoważonego, wiarygodnego i trwałego pochłaniania dwutlenku węgla, w tym poprzez praktyki upraw sprzyjające pochłanianiu dwutlenku węgla przez glebę, które zapewniają integralność środowiskową oraz respektują zasady ekologiczne sprzyjające różnorodności biologicznej.

5. Do dnia... [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] i co kolejne dwa lata w późniejszym okresie państwa członkowskie oceniają skutki społeczne i skutki dla rynku pracy, w tym dla równości płci i warunków pracy, zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w każdej z kategorii gruntów i sektorów objętych art. 2.”;

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

Poprawka

3b) art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Każde państwo członkowskie przygotowuje i prowadzi rachunki rozliczeniowe prawidłowo odzwierciedlające emisje i pochłanianie w odniesieniu do kategorii rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2. Państwa członkowskie zapewniają dokładność, kompletność, spójność, porównywalność i przejrzystość swoich rozliczeń i innych danych przekazywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie oznaczają emisje znakiem dodatnim (+), a pochłanianie – znakiem ujemnym (-).

„1. Każde państwo członkowskie przygotowuje i prowadzi rachunki rozliczeniowe prawidłowo odzwierciedlające emisje i pochłanianie w odniesieniu do kategorii rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2. Państwa członkowskie zapewniają dokładność, kompletność, spójność, **publiczną dostępność**, porównywalność i przejrzystość swoich rozliczeń i innych danych przekazywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie oznaczają emisje znakiem dodatnim (+), a pochłanianie – znakiem ujemnym (-).”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 59**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Państwa członkowskie uwzględniają w swoich rozliczeniach dla każdej kategorii rozliczania gruntów wszelkie zmiany w zasobach węgla w rezerwuarach węgla wymienionych w załączniku I sekcja B. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieuwzględnianiu w swoich rozliczeniach zmian zasobów węgla dla rezerwuarów węgla, w przypadku gdy dany rezerwuar węgla nie jest źródłem. Decyzja o takim nieuwzględnianiu zmian zasobów węgla w rozliczeniach nie ma zastosowania do będących rezerwuarem węgla nadziemnej biomasy, martwego drewna i produktów z pozyskanego drewna w kategorii rozliczania gruntów obejmującej zarządzane grunty leśne.

Poprawka

3c) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie uwzględniają w swoich rozliczeniach dla każdej kategorii rozliczania gruntów wszelkie zmiany w zasobach węgla w rezerwuarach węgla wymienionych w załączniku I sekcja B. Państwa członkowskie mogą zdecydować o nieuwzględnianiu w swoich rozliczeniach zmian zasobów węgla dla rezerwuarów węgla, w przypadku gdy dany rezerwuar węgla nie jest źródłem. Decyzja o takim nieuwzględnianiu zmian zasobów węgla w rozliczeniach nie ma zastosowania do będących rezerwuarem węgla: nadziemnej biomasy, **węgla w glebie mineralnej i organicznej**, martwego drewna i produktów z pozyskanego drewna w kategorii rozliczania gruntów obejmującej zarządzane grunty leśne.”

Poprawka 60**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 d (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 5 – ustęp 4 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3d) w art. 5 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Nie później niż rok od dnia [wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja przyjmuje akt delegowany ustanawiający ponownie skalibrowaną wartość zasobów węgla dla głównych kategorii lasów pierwotnych i starodrzewów Unii w kategorii zarządzanych gruntów leśnych na podstawie zmierzonych danych.

Komisja wykorzystuje zbiory danych dostarczone w ramach ukończonych lub obecnie realizowanych projektów badawczych dotyczących odpowiednich rodzajów lasów pierwotnych i starodrzewów oraz wykorzystuje inne instrumenty unijne do finansowania projektów dotyczących rodzajów lasów, w odniesieniu do których występują luki w danych. W razie potrzeby w tym celu można utworzyć specjalistyczne zaproszenie do składania wniosków w ramach misji UE w programie »Horyzont Europa« związane z łagodzeniem skutków zmian klimatu i przystosowaniem się do nich.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 61**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 e (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 5 – ustęp 5 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3e) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5a. Dodatkowo zapewnia się zwiększone gromadzenie danych w drodze ogólnounijnego zharmonizowanego monitorowania rozwoju zawartości węgla organicznego w glebie i czynników mających wpływ na kondycję gleby i jej zasoby węgla za pomocą rocznych badań LUCAS (badanie terenowe użytkowania gruntów i pokrycia terenu) prowadzonych przez odpowiednie służby Komisji Europejskiej.”

Poprawka 62**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera a**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 9 – nagłówek

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„Produkty akumulujące **węgiel**”;**Zrównoważone produkty** akumulujące **węgiel**;**Poprawka 63****Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera b**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 16 akty delegowane w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu i załącznika V przez dodanie nowych kategorii **produktów akumulujących węgiel, obok** pozyskanych produktów drzewnych, w których występuje efekt sekwestracji węgla, na **podstawie** wytycznych IPCC przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego i przy zapewnieniu integralności środowiskowej.”;

2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 16 akty delegowane w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu i załącznika V przez dodanie nowych kategorii pozyskanych produktów drzewnych, w których występuje efekt sekwestracji węgla, **o ile metody dla nowych kategorii są oparte na nauce, przejrzyste, możliwe do zweryfikowania, pozwalają unikać podwójnego liczenia i są oparte na** wytycznych IPCC przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego, i przy zapewnieniu integralności środowiskowej.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera b a (nowa)

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 9 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W terminie 6 miesięcy po wejściu w życie aktu ustawodawczego dotyczącego unijnych ram regulacyjnych na potrzeby certyfikacji pochłaniania dwutlenku węgla opartego na naukowo solidnych wymogach i zasadach rachunkowości pod względem jakości pomiaru, norm monitorowania, protokołów sprawozdawczych i środków weryfikacji, zapewniających integralność środowiskową i pozwalających uniknąć negatywnych skutków dla różnorodności biologicznej i ekosystemów, a także w przypadku przyjęcia nowych wytycznych IPCC przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego, Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat ewentualnych korzyści i kompromisów pod względem łagodzenia zmiany klimatu, przystosowania się do niej i ochrony różnorodności biologicznej płynących z uwzględnienia pozyskiwanych w sposób zrównoważony trwałych produktów biopochodnych akumulujących dwutlenek węgla, w przypadku których w świetle oceny cyklu życia, w tym wpływu na użytkowanie gruntów i zmianę użytkowania gruntów w związku ze zwiększonym pozyskiwaniem, występuje pozytywny efekt netto sekwestracji węgla, o ile dostępne dane są oparte na nauce, przejrzyste i możliwe do zweryfikowania. Sprawozdaniu Komisji w stosownych przypadkach może towarzyszyć wniosek ustawodawczy dotyczący odpowiedniej zmiany niniejszego rozporządzenia przy zapewnieniu integralności środowiskowej, unikaniu podwójnego liczenia oraz zapewnieniu, aby zasoby naturalne były wykorzystywane i ponownie wykorzystywane przez możliwie długi czas oraz przydzielane na możliwie najbardziej wartościowe cele na danym etapie. Komisja uwzględnia również konieczność zapewnienia, aby cykl życia produktów akumulujących węgiel nie powodował poważnych szkód dla innych celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 65**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera a a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 11 – ustęp - 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) przed ust. 1 dodaje się ust. - 1 w brzmieniu:

„-1. Jeżeli Komisja stwierdzi, że państwo członkowskie nie zrealizowało swoich rocznych celów określonych w art. 4 ust. 3 przez dwa kolejne lata, publikuje zalecenia dla tego państwa członkowskiego, w których określa odpowiednie środki dodatkowe w sektorze LULUCF służące zaradzeniu tej sytuacji. Komisja podaje te zalecenia do wiadomości publicznej. Komisja może również udzielić takiemu państwu członkowskiemu dodatkowej pomocy technicznej.

Jeżeli opublikowano zalecenia zgodnie z akapitem pierwszym, dane państwo członkowskie w terminie sześciu miesięcy od otrzymania zaleceń zmienia swój krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz strategię długoterminową, o których mowa w art. 3 i 15 rozporządzenia (UE) 2018/1999 w celu przyjęcia odpowiednich środków dodatkowych uwzględniających zalecenia Komisji. Środki te są należycie umotywowane i uzasadnione.

Dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o zmienionych krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu oraz długoterminowej strategii i dołącza oświadczenie wskazujące, w jaki sposób proponowana zmiana przyczyni się do usunięcia niezgodności z rocznymi celami oraz w jaki sposób uwzględniono zalecenia Komisji.

Jeżeli dane państwo członkowskie nie ustosunkuje się do zaleceń Komisji, Komisja rozważa podjęcie koniecznych działań zgodnie z Traktatami.”;

Poprawka 66**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera b**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 11 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **Państwo** członkowskie może zastosować:

a) elastyczność ogólną określoną w art. 12; oraz

1. **Bez uszczerbku dla ust. - 1 państwo** członkowskie może zastosować:

a) elastyczność ogólną określoną w art. 12; oraz

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) aby spełnić **zobowiązanie zawarte** w art. 4, elastyczność dotyczącą zarządzanych gruntów leśnych określoną w art. 13 i 13b.

b) aby spełnić **zobowiązania i cele określone** w art. 4, elastyczność dotyczącą zarządzanych gruntów leśnych określoną w art. 13 i **mechanizm określony w art. 13b**.

Oprócz mechanizmów elastyczności, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), Finlandia może zastosować dodatkowe kompensacje zgodnie z art. 13a.”;

Oprócz mechanizmów elastyczności, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), Finlandia może zastosować dodatkowe kompensacje zgodnie z art. 13a.”;

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera b a (nowa)

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 11 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

ba) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Jeżeli państwo członkowskie nie spełnia wymogów monitorowania ustanowionych w art. 7 ust. 1 lit. da) rozporządzenia (UE) nr 525/2013, główny zarządca wyznaczony na podstawie art. 20 dyrektywy 2003/87/WE (zwany dalej „głównym zarządcą”) tymczasowo zakazuje temu państwu członkowskiemu przenoszenia **lub przechowywania** na podstawie art. 12 ust. 2 **i 3** niniejszego rozporządzenia lub stosowania elastyczności dotyczącej zarządzanych gruntów leśnych na podstawie art. 13 niniejszego rozporządzenia.”

„2. Jeżeli państwo członkowskie nie spełnia wymogów monitorowania ustanowionych w art. 7 ust. 1 lit. da) rozporządzenia (UE) nr 525/2013, główny zarządca wyznaczony na podstawie art. 20 dyrektywy 2003/87/WE (zwany dalej »głównym zarządcą«) tymczasowo zakazuje temu państwu członkowskiemu przenoszenia na podstawie art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia lub stosowania elastyczności dotyczącej zarządzanych gruntów leśnych na podstawie art. 13 niniejszego rozporządzenia.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 68**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera – a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

Poprawka

2. W zakresie, w jakim w danym państwie członkowskim sumaryczne pochłanianie przewyższa sumaryczne emisje oraz **po odjęciu wszelkich ilości uwzględnionych na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/842**, to państwo członkowskie może przenieść pozostałą ilość pochłaniania na inne państwo członkowskie. Przeniesioną ilość uwzględnia się przy ocenie przestrzegania przez otrzymujące państwo członkowskie jego zobowiązania na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia.

-a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W zakresie, w jakim w danym państwie członkowskim sumaryczne pochłanianie przewyższa sumaryczne emisje **w latach 2021–2025 oraz w jakim pochłanianie gazów cieplarnianych netto w danym państwie członkowskim przekracza jego cel roczny określony w art. 4 ust. 3**, to państwo członkowskie może przenieść pozostałą ilość pochłaniania na inne państwo członkowskie, **pod warunkiem że otrzymujące państwo członkowskie zapłaci co najmniej ekwiwalent średniej ceny zamknięcia unijnych uprawnień do emisji na wspólnej platformie aukcyjnej w roku, którego dotyczy przeniesienie**. Przeniesioną ilość uwzględnia się przy ocenie przestrzegania przez otrzymujące państwo członkowskie jego zobowiązania **i celów** na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia.”

Poprawka 69**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera b**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 12 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5. Państwa członkowskie **mogą wykorzystywać** dochody uzyskane z przeniesienia na podstawie ust. 2 na **przeciwdziałanie zmianie** klimatu w Unii lub w państwach trzecich i informują Komisję o **wszelkich tego rodzaju** podjętych działaniach.

5. Państwa członkowskie **wykorzystują wszystkie** dochody uzyskane z przeniesienia na podstawie ust. 2 na **finansowanie łagodzenia zmiany klimatu i działań w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu w sektorze LULUCF** w Unii lub w państwach trzecich, **w tym podejścia oparte na ekosystemie, uwzględniając jednocześnie zasadę „nie czyn poważnych szkód” i minimalne gwarancje przewidziane odpowiednio w art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2020/852**. Państwa członkowskie informują Komisję o **wykorzystaniu tych dochodów oraz o podjętych działaniach w sprawozdaniach, o których mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) 2018/1999**.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 13

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 13

Elastyczność dotycząca zarządzanych gruntów leśnych

1. W przypadku gdy w okresie od 2021 r. do 2025 r. w danym państwie członkowskim w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1, [rozliczanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem] całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, państwo to może zastosować elastyczność dla zarządzanych gruntów leśnych określoną w niniejszym artykule w celu osiągnięcia zgodności z art. 4 ust. 1.

2. W przypadku gdy w latach 2021–2025 wynik obliczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jest liczbą dodatnią, dane państwo członkowskie jest uprawnione do kompensacji emisji wynikających z obliczeń, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) w swojej strategii przedłożonej zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwo członkowskie uwzględniło trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i rezerwuarów, jakimi są lasy; oraz

b) całkowite emisje w Unii nie przekraczają całkowitego pochłaniania w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w latach 2021–2025.

Oceniając, czy w obrębie Unii całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, jak określono w lit. b) akapit pierwszy, Komisja zapewnia, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z elastyczności przewidzianych w art. 12 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/842.

Poprawka

Artykuł 13

Elastyczność dotycząca zarządzanych gruntów leśnych

1. W przypadku gdy w okresie od 2021 r. do 2025 r. w danym państwie członkowskim w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1, [rozliczanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem] całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, państwo to może zastosować elastyczność dla zarządzanych gruntów leśnych określoną w niniejszym artykule w celu osiągnięcia zgodności z art. 4 ust. 1.

2. W przypadku gdy w latach 2021–2025 wynik obliczenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jest liczbą dodatnią, dane państwo członkowskie jest uprawnione do kompensacji emisji wynikających z obliczeń, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

a) w swojej strategii przedłożonej zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) 2018/1999 państwo członkowskie uwzględniło trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, pochłaniaczy i rezerwuarów, jakimi są lasy, **w taki sposób, który przyczynia się do zwiększenia różnorodności biologicznej oraz zmniejszenia podatności gruntów na zjawiska katastrofalne**; oraz

aa) państwo członkowskie stosuje się do dyrektywy Rady 92/43/EWG (*) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE (); oraz**

b) całkowite emisje w Unii nie przekraczają całkowitego pochłaniania w kategoriach rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w latach 2021–2025.

Oceniając, czy w obrębie Unii całkowite emisje przewyższają całkowite pochłanianie, jak określono w lit. b) akapit pierwszy, Komisja zapewnia, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z elastyczności przewidzianych w art. 12 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/842.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Kompensacja, o której mowa w ust. 2, może obejmować wyłącznie pochłaniacze rozliczone jako emisje w stosunku do poziomu referencyjnego dla lasów danego państwa członkowskiego i nie może przekraczać 50 % maksymalnej kwoty kompensacji dla danego państwa członkowskiego określonej w załączniku VII na okres od 2021 r. do 2025 r.

4. Państwa członkowskie przedkładają Komisji dowody dotyczące wpływu zjawisk katastrofalnych obliczonego zgodnie z załącznikiem VI, aby kwalifikować się do uzyskania kompensacji pozostałych pochłaniaczy rozliczanych jako emisje w stosunku do ich poziomu referencyjnego dla lasów, do wysokości pełnej kwoty niewykorzystanej kompensacji przez inne państwa członkowskie określonej w załączniku VII na lata 2021–2025. W przypadku gdy wniosek o kompensację przekracza kwotę dostępnej niewykorzystanej kompensacji, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie.”;

3. Kompensacja, o której mowa w ust. 2, może obejmować wyłącznie pochłaniacze rozliczone jako emisje w stosunku do poziomu referencyjnego dla lasów danego państwa członkowskiego i nie może przekraczać 50 % maksymalnej kwoty kompensacji dla danego państwa członkowskiego określonej w załączniku VII na okres od 2021 r. do 2025 r.

4. Państwa członkowskie przedkładają Komisji dowody dotyczące wpływu zjawisk katastrofalnych obliczonego zgodnie z załącznikiem VI **oraz środków, które planują one przyjąć w przyszłości**, aby kwalifikować się do uzyskania kompensacji pozostałych pochłaniaczy rozliczanych jako emisje w stosunku do ich poziomu referencyjnego dla lasów, do wysokości pełnej kwoty niewykorzystanej kompensacji przez inne państwa członkowskie określonej w załączniku VII na lata 2021–2025. W przypadku gdy wniosek o kompensację przekracza kwotę dostępnej niewykorzystanej kompensacji, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie. **Komisja udostępnia do wiadomości publicznej dowody przedstawione przez państwa członkowskie.”;**

(*) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

(**) Dyrektywa 2009/147/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

Poprawki 94 i 98

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 13

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 13

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„Artykuł 13b

„Artykuł 13b

Mechanizm **elastyczności użytkowania gruntów** na lata 2026–2030

Mechanizm **w obliczu zjawisk katastrofalnych** na lata 2026–2030

1. Z zastrzeżeniem spełnienia celu Unii, o którym mowa w art. 4 ust. 2, w rejestrze Unii ustanowionym zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1999 ustanawia się mechanizm **elastyczności użytkowania gruntów** odpowiadający ilości do 178 mln ton ekwiwalentu CO₂. **Mechanizm elastyczności użytkowania gruntów** udostępnia się dodatkowo obok elastyczności przewidzianych w art. 12.

1. **Z zastrzeżeniem spełnienia celu Unii, o którym mowa w art. 4 ust. 2, w rejestrze Unii ustanowionym zgodnie z art. 40 rozporządzenia (UE) 2018/1999 ustanawia się mechanizm odpowiadający ilości do 178 mln ton ekwiwalentu CO₂, aby uwzględnić wpływ zjawisk katastrofalnych, o ile nie można było ich przewidzieć ani im zapobiec, w szczególności poprzez wdrażanie przystosowania. Mechanizm udostępnia się dodatkowo obok elastyczności przewidzianych w art. 12.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. W przypadku gdy w latach 2026–2030 różnica między roczną sumą emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na terytorium państwa członkowskiego i we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a odpowiadającym jej celem jest dodatnia, rozliczona i zgłoszona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, to państwo członkowskie może skorzystać z elastyczności określonej w niniejszym artykule, aby osiągnąć swój cel określony zgodnie z art. 4 ust. 2.

3. W przypadku gdy w latach 2026–2030 wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 2 jest liczbą dodatnią, **dane** państwo członkowskie **jest uprawnione do kompensacji nadwyżek emisji**, pod warunkiem że **spełnione są następujące** warunki:

a) państwo członkowskie **uwzględniło w swoim zaktualizowanym zintegrowanym krajowym planie** w dziedzinie energii i klimatu **przedłożonym** zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 **trwające lub planowane szczególnie środki** mające na celu **zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, wszystkich lądowych pochłaniaczy i rezerwuarów** oraz mające zmniejszyć podatność gruntów na zjawiska katastrofalne;

b) państwo członkowskie wyczerpało wszystkie inne mechanizmy elastyczności zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia lub art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842;

c) różnica w Unii między roczną sumą wszystkich emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jej terytorium we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a celem Unii **[310 mln ton ekwiwalentu CO₂ pochłaniania netto]** jest ujemna w latach 2026–2030.

2. W przypadku gdy w latach 2026–2030 różnica między roczną sumą emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na terytorium państwa członkowskiego i we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a odpowiadającym jej celem jest dodatnia, rozliczona i zgłoszona zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, to państwo członkowskie może skorzystać z mechanizmu określonego w niniejszym artykule, aby osiągnąć swój cel określony zgodnie z art. 4 ust. 2.

3. W przypadku gdy w latach 2026–2030 wynik obliczenia, o którym mowa w ust. 2, jest liczbą dodatnią, państwo członkowskie może skorzystać z mechanizmu określonego w niniejszym artykule, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

-a) państwo członkowskie przedstawiło Komisji wystarczające dowody na to, że dodatni wynik jest bezpośrednio związany z wpływem zjawisk katastrofalnych obliczanym na podstawie załącznika VI. Komisja udostępnia do wiadomości publicznej dowody przedstawione przez państwa członkowskie i może odrzucić dowody przedłożone przez państwo członkowskie, jeżeli po sprawdzeniu informacji otrzymanych od państwa członkowskiego uzna je za niewystarczające uzasadnione lub nieproporcjonalne; oraz

a) państwo członkowskie poddało skutecznemu przeglądowi swój zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu oraz swoją długoterminową strategię zgodnie z art. 11 ust. - 1 i przyjęło nowe środki mające na celu zwiększenie wszystkich lądowych pochłaniaczy i rezerwuarów w sposób przyczyniający się do zwiększenia różnorodności biologicznej oraz mające zmniejszyć podatność gruntów na zjawiska katastrofalne i wpływ zmiany klimatu; oraz

b) państwo członkowskie wyczerpało wszystkie inne mechanizmy elastyczności zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia lub art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842; oraz

ba) państwo członkowskie stosuje się do dyrektyw 92/43/EWG i 2009/147/WE; oraz

c) różnica w Unii między roczną sumą wszystkich emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jej terytorium we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a celem Unii określonym w art. 4 ust. 2, po wyczerpaniu wszystkich pozostałych elastyczności dostępnych na podstawie art. 12, jest ujemna w latach 2026–2030.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Oceniając, czy w Unii emisje całkowite przekraczają całkowite pochłanianie, o czym mowa w lit. c) akapit pierwszy, Komisja określa, czy należy uwzględnić 20 % pochłaniania netto nieprzechowanego przez państwa członkowskie w okresie od 2021 r. do 2025 r. na podstawie wpływu jaki wywarły zjawiska katastrofalne i po uwzględnieniu informacji przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. W ocenie tej Komisja zapewnia również, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z mechanizmów elastyczności określonych w art. 12 niniejszego rozporządzenia i w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842.

4. Wielkość kompensacji, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, może obejmować wyłącznie pochłaniacze rozliczone jako emisje w stosunku do celu określonego dla danego państwa członkowskiego w załączniku IIa do niniejszego rozporządzenia i nie może przekraczać 50 % maksymalnej kwoty kompensacji dla danego państwa członkowskiego określonej w załączniku VII na okres od 2026 r. do 2030 r.

5. Państwa członkowskie przedkładają Komisji dowody dotyczące wpływu zjawisk katastrofalnych obliczonego zgodnie z załącznikiem VI, aby kwalifikować się do uzyskania kompensacji pozostałych pochłaniaczy rozliczanych jako emisje w stosunku do celu określonego dla danego państwa członkowskiego w załączniku IIa, do wysokości pełnej kwoty niewykorzystanej kompensacji przez inne państwa członkowskie określonej w załączniku VII na lata 2026–2030. W przypadku gdy wniosek o kompensację przekracza kwotę dostępnej niewykorzystanej kompensacji, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie.

Oceniając, czy w Unii emisje całkowite przekraczają całkowite pochłanianie, o czym mowa w lit. c) akapit pierwszy, Komisja określa, czy należy uwzględnić 20 % pochłaniania netto nieprzechowanego przez państwa członkowskie w okresie od 2021 r. do 2025 r. na podstawie wpływu jaki wywarły zjawiska katastrofalne i po uwzględnieniu informacji przedłożonych przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu. W ocenie tej Komisja zapewnia również, aby państwa członkowskie unikały podwójnego liczenia, w szczególności przy korzystaniu z mechanizmów elastyczności określonych w art. 12 niniejszego rozporządzenia i w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842.

4. Wielkość kompensacji, o której mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, może obejmować wyłącznie pochłaniacze rozliczone jako emisje w stosunku do celu określonego dla danego państwa członkowskiego w załączniku IIa do niniejszego rozporządzenia i nie może przekraczać 50 % maksymalnej kwoty kompensacji dla danego państwa członkowskiego określonej w załączniku VII na okres od 2026 r. do 2030 r.

5. W przypadku gdy wniosek o kompensację przekracza wielkość 178 mln ton ekwiwalentu CO₂ dostępną w ramach mechanizmu, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie.

5a. Państwa członkowskie są uprawnione do rekompensowania pochłaniaczy lub usuwania netto rozliczanych jako emisje w stosunku do celów określonych dla tych państw członkowskich w art. 4 ust. 2 na lata 2026–2030, do maksymalnej ilości 50 mln ton ekwiwalentu CO₂ dla Unii jako całości niewykorzystanej kompensacji przez inne państwa członkowskie określonej w załączniku VII na lata 2021–2025, po uwzględnieniu ust. 3 niniejszego artykułu, pod warunkiem że te państwa członkowskie:

a) wyczerpały wszystkie inne mechanizmy elastyczności zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia lub art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842, a także ust. 3 niniejszego artykułu; oraz

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- b) przedłożyły Komisji wystarczające dowody dotyczące wpływu zaburzeń ekosystemu spowodowanych zmianą klimatu, skutkujących nadmiernymi emisjami lub zmniejszeniem pochłaniania netto w sposób, który jest poza ich kontrolą i którego nie można było przewidzieć ani mu zapobiec, w szczególności poprzez wdrożenie wystarczających środków adaptacyjnych w celu zapewnienia odporności dotkniętego obszaru na zmianę klimatu. Komisja udostępnia do wiadomości publicznej dowody przedstawione przez państwa członkowskie i może odrzucić dowody przedłożone przez państwo członkowskie, jeżeli po sprawdzeniu informacji otrzymanych od tego państwa członkowskiego uzna je za niewystarczająco uzasadnione lub nieproporcjonalne; oraz
- c) uwzględniły w swoich najnowszych zaktualizowanym zintegrowanym krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu przedłożonym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 trwające lub planowane szczególne środki mające na celu zapewnienie ochrony lub zwiększenia, stosownie do okoliczności, wszystkich lądowych pochłaniaczy i rezerwuarów oraz mające zmniejszyć podatność gruntów na zjawiska katastrofalne spowodowane zmianą klimatu;
- d) różnica w Unii między roczną sumą wszystkich emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych na jej terytorium we wszystkich kategoriach sprawozdawczych dotyczących gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–j), a celem Unii określonym w art. 4 ust. 2, po wyczerpaniu wszystkich pozostałych elastyczności dostępnych na podstawie art. 12, jest ujemna w latach 2026–2030.

Jeżeli wniosek o kompensację przekracza maksymalną kwotę dostępnej kompensacji, kompensacja jest rozdzielana proporcjonalnie między zainteresowane państwa członkowskie.

5b. Do dnia... [6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 16, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie o metodę oceny wpływu zaburzeń ekosystemu spowodowanych zmianą klimatu, o której mowa w ust. 5a lit. b.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 72**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 13 c

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 13c

Zarządzanie celami

Jeżeli **zweryfikowane emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego** w 2032 r. **przekraczają roczne cele tego państwa członkowskiego na którykolwiek rok w okresie 2026–2030, przy uwzględnieniu elastyczności zastosowanej zgodnie z art. 12 i 13b**, stosuje się następujący środek:

Ilość równą wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO₂ ilości nadwyżki emisji netto gazów cieplarnianych, pomnożonej przez współczynnik 1,08, dodaje się do wielkości emisji gazów cieplarnianych zgłoszonej przez to państwo członkowskie w następnym roku, zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 15.

Poprawka

Artykuł 13c

Zarządzanie celami

Jeżeli **w wyniku całościowego przeglądu przeprowadzonego przez Komisję w 2032 r. na podstawie art. 14 ust. 2 Komisja stwierdzi, że cele i zobowiązania danego państwa członkowskiego określone na podstawie art. 4 nie zostały spełnione na którykolwiek rok w okresie 2026–2030**, stosuje się następujący środek:

Ilość równą wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO₂ ilości nadwyżki emisji netto gazów cieplarnianych, pomnożonej przez współczynnik 1,08, dodaje się do wielkości emisji gazów cieplarnianych **dla tych kategorii gruntów** zgłoszonej przez to państwo członkowskie w następnym roku, zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 15.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że państwa członkowskie nie przestrzegają niniejszego rozporządzenia, podejmuje konieczne działania zgodnie z Traktatami.

Poprawka 73**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 13 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

14a) dodaje się art. 13d w brzmieniu:**„Artykuł 13d****Współpraca międzynarodowa**

Jeżeli państwo członkowskie zdecyduje się zezwolić na wykorzystanie jednostek emisji dwutlenku węgla pochodzących z sektora LULUCF do dokonywania kompensacji przez podmioty publiczne lub prywatne, w tym na podstawie art. 6.2 lub 6.4 porozumienia paryskiego, ilość przekazanego lub wykorzystanego pochłaniania nie jest uwzględniana w celu polegającym na osiągnięciu rocznych celów tego państwa członkowskiego, określonych w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 15

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

„1. Do dnia 15 marca 2027 r. w odniesieniu do okresu od 2021 r. do 2025 r., oraz do dnia 15 marca 2032 r. w odniesieniu do okresu od 2026 r. do 2030 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zgodności zawierające saldo całkowitych emisji i całkowitego pochłaniania za odpowiedni okres dla każdej z kategorii rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)–f) dla okresu od 2021 r. do 2025 r. oraz w art. 2 ust. 2 lit. a)–j) dla okresu od 2026 r. do 2030 r., przy zastosowaniu zasad rozliczania określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Sprawozdanie dotyczące zgodności zawiera ocenę:

a) strategii politycznych i środków w odniesieniu do kompromisów;

b) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowaniem się do niej;

c) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a ochroną bioróżnorodności;

Takie sprawozdanie zawiera również, w stosownych przypadkach, dane dotyczące zamiaru stosowania mechanizmów elastyczności, o których mowa w art. 11, oraz związanych z nimi wielkości lub dane dotyczące stosowania takich mechanizmów elastyczności oraz związanych z nimi wielkości.”;

Poprawka

„1. Do dnia 15 marca 2027 r. w odniesieniu do okresu od 2021 r. do 2025 r., oraz do dnia 15 marca 2032 r. w odniesieniu do okresu od 2026 r. do 2030 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie dotyczące zgodności zawierające saldo całkowitych emisji i całkowitego pochłaniania za odpowiedni okres dla każdej z kategorii rozliczania gruntów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)–f) dla okresu od 2021 r. do 2025 r. oraz w art. 2 ust. 2 lit. a)–j) dla okresu od 2026 r. do 2030 r., przy zastosowaniu zasad rozliczania określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Sprawozdanie dotyczące zgodności zawiera ocenę:

a) strategii politycznych i środków w odniesieniu do **możliwych kompromisów z innymi unijnymi celami i strategiami środowiskowymi, takimi jak określone w ósmym unijnym programie działań w zakresie środowiska oraz unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności i strategii dotyczącej biogospodarki;**

aa) środków zastosowanych przez państwa członkowskie w celu osiągnięcia zgodności z art. 4 ust. 4a;

b) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowaniem się do niej, **w tym polityki i środków mających na celu ograniczenie podatności gruntów na zjawiska katastrofalne i klimat;**

c) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a ochroną bioróżnorodności;

Takie sprawozdanie zawiera również, w stosownych przypadkach, dane dotyczące zamiaru stosowania mechanizmów elastyczności, o których mowa w art. 11, oraz związanych z nimi wielkości lub dane dotyczące stosowania takich mechanizmów elastyczności oraz związanych z nimi wielkości. **Sprawozdania udostępnia się publicznie w łatwo dostępnej formie.**

Sprawozdanie dotyczące zgodności opiera się na rocznych zbiorach danych, w tym informacjach uzyskanych z systemów monitorowania gleb, takich jak badanie LUCAS, wykorzystujących próbki o głębokości co najmniej 30 cm oraz obejmujących wszystkie istotne parametry wpływające na potencjał sekwestracji dwutlenku węgla w glebie.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 75**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 16 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

16a) dodaje się art. 15a w brzmieniu:**„Artykuł 15a****Dostęp do wymiaru sprawiedliwości**

1. Państwa członkowskie dbają o to, aby zgodnie z ich krajowym systemem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności, którzy spełniają warunki określone w ust. 2, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo w celu zakwestionowania niezgodności z obowiązkami prawnymi wynikającymi z art. 4–10.

2. Członkowie zainteresowanej społeczności mają dostęp do procedury odwoławczej, o której mowa w ust. 1, gdy:

- a) mają w tym dostateczny interes; lub
- b) zarzucają wadliwość prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Państwa członkowskie określają, co stanowi dostateczny interes, zgodnie z celem udzielenia członkom zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości i zgodnie z Konwencją o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus).

W tym celu uznaje się, że do celów niniejszego ustępu interes wszelkich organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska i spełniających wszelkie wymogi na mocy prawa krajowego jest interesem dostatecznym.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3. Ustępy 1 i 2 nie wykluczają możliwości skorzystania z wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed wszczęciem sądowych procedur odwoławczych, w przypadku gdy taki wymóg istnieje w prawie krajowym. Każda taka procedura musi być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.

4. Państwa członkowskie gwarantują, by praktyczne informacje dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych były łatwo dostępne publicznie.”;

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

17) dodaje się art. 16a w brzmieniu:

skreśla się

Artykuł 16a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony na mocy art. 44 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1999. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁴⁴⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011;

⁽⁴⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 18

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 17 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Najpóźniej sześć miesięcy od [...] globalnego przeglądu uzgodnionego na podstawie art. 14 porozumienia paryskiego** Komisja składa **sprawozdanie** Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w tym, w stosownych przypadkach, wraz z oceną skutków elastyczności, o których mowa w art. 11, oraz dotyczące wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie ogólnego unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. oraz w realizację celów porozumienia paryskiego, w szczególności w odniesieniu do potrzeby dodatkowych unijnych strategii politycznych i środków, z myślą o niezbędnym zwiększeniu redukcji emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w Unii.**

Poprawka

2. **W 2025, 2027 i 2032 roku** Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **sprawozdanie z postępów** dotyczące **stosowania** niniejszego rozporządzenia i **postępów w realizacji** celów **określonych w art. 4.**

2a. **Nie później niż sześć miesięcy od globalnego przeglądu uzgodnionego na podstawie art. 14 porozumienia paryskiego** Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **sprawozdanie** dotyczące wkładu niniejszego rozporządzenia w osiągnięcie unijnego celu neutralności klimatycznej i pośrednich celów klimatycznych określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, celów porozumienia paryskiego oraz innych unijnych celów środowiskowych i celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz towarzyszących mu odpowiednich strategii i przepisów, w tym ocenę skutków elastyczności, o których mowa w art. 11, dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia. **W sprawozdaniu ocenia się potrzebę dodatkowych unijnych strategii politycznych i środków, z myślą o niezbędnym zwiększeniu redukcji emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w Unii, a także potrzebę osiągnięcia celów środowiskowych Unii, jak również uwzględnia się przyszłą poprawę systemu monitorowania, gromadzenia danych i sprawozdawczości w odniesieniu do lasów i gleb. W sprawozdaniu uwzględnia się najlepsze dostępne i najnowsze dowody naukowe, w tym najnowsze sprawozdania IPCC, IPBES i Europejskiego Naukowego Komitetu Doradczego ds. Zmiany Klimatu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1119.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

W następstwie sprawozdania Komisja przedstawia wnioski ustawodawcze, jeżeli uzna to za stosowne. W szczególności we wnioskach określa się **roczne cele i rodzaje zarządzania służące osiągnięciu celu neutralności klimatycznej do 2035 r. określonego w art. 4 ust. 4, dodatkowe unijne strategie polityczne i środki oraz ramy na okres po 2035 r., w tym uwzględniające w zakresie rozporządzenia emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych w dodatkowych sektorach, takich jak środowisko morskie i słodkowodne.**

Poprawka

W następstwie **tego** sprawozdania Komisja przedstawia wnioski ustawodawcze, jeżeli uzna to za stosowne. W szczególności we wnioskach określa się **dodatkowe unijne strategie polityczne i środki w celu osiągnięcia w okresie po 2030 r. celów LULUCF, o których mowa w art. 4 ust. 3, oraz rozszerzenia zakresu niniejszego rozporządzenia o emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych pochodzących z ekosystemów morskich, przybrzeżnych i słodkowodnych w oparciu o solidne podstawy naukowe, jak również ustanowienia dodatkowych odrębnych celów pochłaniania netto dla tych ekosystemów.**

2b. Po wejściu w życie aktu ustawodawczego dotyczącego unijnych ram regulacyjnych na potrzeby renaturalizacji Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające spójność niniejszego rozporządzenia, w szczególności zobowiązań i celów określonych w art. 4, z celami tego aktu ustawodawczego. W stosownym przypadku do sprawozdania mogą być dołączone wnioski ustawodawcze służące zmianie niniejszego rozporządzenia.”;

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2

Rozporządzenie (UE) 2018/1999

Artykuł 4 – ustęp 1 – litera a – punkt 1 – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

„zobowiązania i krajowe cele danego państwa członkowskiego w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/841 **oraz jego wkłady mają na celu osiągnięcie unijnego celu, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do zera netto do 2035 r., a następnie osiągnięcie ujemnych emisji zgodnie z art. 4 ust. 4 tego rozporządzenia;**”

Poprawka

zobowiązania i krajowe cele danego państwa członkowskiego w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/841;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 79**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2018/1999

Artykuł 26 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a) w art. 26 ust. 6 dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) zmiana lit. b) i c) załącznika V część 3 w taki sposób, aby dodać kategorie gruntów odpowiednio do kategorii gruntów objętych systemem monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających ochronie i kategorii gruntów objętych systemem monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających renaturalizacji zgodnie z odpowiednimi unijnymi przepisami dotyczącymi środowiska.”;

Poprawka 80**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 3 – litera c**

Rozporządzenie (UE) 2018/1999

Artykuł 38 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Po ukończeniu kompleksowego przeglądu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1, Komisja **w drodze aktu wykonawczego określa całkowitą sumę** emisji dla danych lat, **wynikającą** ze skorygowania danych z wykazów dla każdego państwa członkowskiego w podziale na dane emisji z perspektywy art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/842 oraz dane emisji, o których mowa w części 1 lit. c) załącznika V do niniejszego rozporządzenia, oraz określa całkowitą sumę emisji i pochłaniania w świetle art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841.

Po ukończeniu kompleksowego przeglądu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1, Komisja **przyjmuje akty delegowane, zgodnie z art. 43, uzupełniające niniejsze rozporządzenie przez określenie całkowitej sumy** emisji dla danych lat, **wynikającej** ze skorygowania danych z wykazów dla każdego państwa członkowskiego w podziale na dane emisji z perspektywy art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/842 oraz dane emisji, o których mowa w części 1 lit. c) załącznika V do niniejszego rozporządzenia, oraz określa całkowitą sumę emisji i pochłaniania w świetle art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 81
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Załącznik II

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Załącznik IIa – tabela

Tekst proponowany przez Komisję

Unijny cel i krajowe cele państw członkowskich w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto zgodnie z art. 4 ust. 2, które mają zostać osiągnięte w 2030 r.

Państwo członkowskie	Wielkość redukcji emisji gazów cieplarnianych netto w t ekwiwalentu CO ₂ w 2030 r.
Belgia	- 1 352
Bułgaria	- 9 718
Czechy	- 1 228
Dania	5 338
Niemcy	- 30 840
Estonia	- 2 545
Irlandia	3 728
Grecja	- 4 373
Hiszpania	- 43 635
Francja	- 34 046
Chorwacja	- 5 527
Włochy	- 35 758
Cypr	-352
Łotwa	-644
Litwa	- 4 633
Luksemburg	-403
Węgry	- 5 724
Malta	2
Niderlandy	4 523
Austria	- 5 650
Polska	- 38 098

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Państwo członkowskie	Wielkość redukcji emisji gazów cieplarnianych netto w t ekwiwalentu CO ₂ w 2030 r.
Portugalia	- 1 358
Rumunia	- 25 665
Słowenia	-146
Słowacja	- 6 821
Finlandia	- 17 754
Szwecja	- 47 321
UE-27	- 310 000

Poprawka

Unijny cel i krajowe cele państw członkowskich w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto zgodnie z art. 4 ust. 2, które mają zostać osiągnięte w 2030 r.

Państwo członkowskie	Wielkość redukcji emisji gazów cieplarnianych netto w t ekwiwalentu CO ₂ w 2030 r.
Belgia	Co najmniej - 1 352
Bułgaria	Co najmniej - 9 718
Czechy	Co najmniej - 1 228
Dania	Co najmniej 5 338
Niemcy	Co najmniej - 30 840
Estonia	Co najmniej - 2 545
Irlandia	Co najmniej 3 728
Grecja	Co najmniej - 4 373
Hiszpania	Co najmniej - 43 635
Francja	Co najmniej - 34 046
Chorwacja	Co najmniej - 5 527
Włochy	Co najmniej - 35 758
Cypr	Co najmniej - 352
Łotwa	Co najmniej - 644

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Państwo członkowskie	Wielkość redukcji emisji gazów cieplarnianych netto w t ekwiwalentu CO ₂ w 2030 r.
Litwa	Co najmniej - 4 633
Luksemburg	Co najmniej - 403
Węgry	Co najmniej - 5 724
Malta	Co najmniej 2
Niderlandy	Co najmniej 4 523
Austria	Co najmniej - 5 650
Polska	Co najmniej - 38 098
Portugalia	Co najmniej - 1 358
Rumunia	Co najmniej - 25 665
Słowenia	Co najmniej - 146
Słowacja	Co najmniej - 6 821
Finlandia	Co najmniej - 17 754
Szwecja	Co najmniej - 47 321
UE-27	Co najmniej - 310 000

Poprawka 82**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Załącznik III**

Rozporządzenie (UE) 2018/1999

Artykuł V – część 3

Tekst proponowany przez Komisję

Część 3 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999 otrzymuje brzmienie:

Poprawka

Część 3 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999 otrzymuje brzmienie:

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

„Jednoznaczne geograficzne dane dotyczące zmiany użytkowania gruntów zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych. Wykaz gazów cieplarnianych funkcjonuje w oparciu o elektroniczne bazy danych i systemy informacji geograficznej i obejmuje:

a) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów terenów zasobnych w pierwiastek węgla, zgodnie z definicją zawartą w art. 29 ust. 4 dyrektywy 2018/2001;

b) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających ochronie, zdefiniowanych jako tereny objęte co najmniej jedną z następujących kategorii:

— tereny o wysokiej wartości bioróżnorodności zdefiniowane w art. 29 ust. 3 dyrektywy 2018/2001;

— tereny mające znaczenie dla Wspólnoty i specjalne obszary ochrony zdefiniowane w art. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹⁾ oraz jednostki gruntów poza tymi obszarami, które podlegają środkom ochrony i zachowania na mocy art. 6 ust. 1 i 2 tej dyrektywy w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

— tereny rozrodu i odpoczynku gatunków wymienionych w załączniku IV do dyrektywy 92/43/EWG, które podlegają środkom ochrony na mocy art. 12 tej dyrektywy;

— siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG, które znajdują się poza terenami mającymi znaczenie dla Wspólnoty lub specjalnymi obszarami ochrony i które przyczyniają się do osiągnięcia przez te siedliska i gatunki właściwego stanu ochrony zgodnie z art. 2 tej dyrektywy lub które mogą podlegać środkom zapobiegawczym i zaradczym na mocy dyrektywy 2004/35/WE⁽²⁾;

— obszary specjalnej ochrony sklasyfikowane zgodnie z art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/EWG⁽³⁾ oraz jednostki gruntów poza tymi obszarami, które podlegają środkom ochrony i zachowania na mocy art. 4 dyrektywy 2009/147/EWG i art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

Poprawka

„Jednoznaczne geograficzne dane dotyczące zmiany użytkowania gruntów zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dla krajowych wykazów gazów cieplarnianych, **suplementem z 2013 r. i doprecyzowaniem z 2019 r.** Wykaz gazów cieplarnianych funkcjonuje w oparciu o elektroniczne bazy danych i systemy informacji geograficznej, **na potrzeby których instytucje Unii zapewniają państwom członkowskim odpowiednie wsparcie i pomoc, aby zapewnić spójność i przejrzystość gromadzonych danych**, i obejmuje:

a) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów terenów zasobnych w pierwiastek węgla, zgodnie z definicją zawartą w art. 29 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001;

b) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających ochronie, zdefiniowanych jako tereny objęte co najmniej jedną z następujących kategorii:

— tereny o wysokiej wartości bioróżnorodności zdefiniowane w art. 29 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001;

— tereny mające znaczenie dla Wspólnoty i specjalne obszary ochrony zdefiniowane w art. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG⁽¹⁾ oraz jednostki gruntów poza tymi obszarami, które podlegają środkom ochrony i zachowania na mocy art. 6 ust. 1 i 2 tej dyrektywy w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

— tereny rozrodu i odpoczynku gatunków wymienionych w załączniku IV do dyrektywy 92/43/EWG, które podlegają środkom ochrony na mocy art. 12 tej dyrektywy;

— siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG, które znajdują się poza terenami mającymi znaczenie dla Wspólnoty lub specjalnymi obszarami ochrony i które przyczyniają się do osiągnięcia przez te siedliska i gatunki właściwego stanu ochrony zgodnie z art. 2 tej dyrektywy lub które mogą podlegać środkom zapobiegawczym i zaradczym na mocy dyrektywy 2004/35/WE⁽²⁾;

— obszary specjalnej ochrony sklasyfikowane zgodnie z art. 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽³⁾ oraz jednostki gruntów poza tymi obszarami, które podlegają środkom ochrony i zachowania na mocy art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-
— jednostki gruntów objęte środkami ochrony ptaków zgłoszonych jako zagrożone na mocy art. 12 dyrektywy 2009/147/WE w celu spełnienia wymogu określonego w art. 4 ust. 4 zdanie drugie tej dyrektywy, polegającego na dążeniu do uniknięcia zanieczyszczenia i pogorszenia stanu siedlisk lub spełnienia wymogu określonego w art. 3 tej dyrektywy jakim jest ochrona, zachowanie lub przywrócenie wystarczającej różnorodności i obszaru siedlisk gatunków ptaków;
— wszelkie inne siedliska, które państwo członkowskie wyznacza do celów równoważnych z celami określonymi w dyrektywach 92/42/EWG i 2009/147/WE;
— jednostki gruntów podlegające środkom wymaganym do ochrony i zapewnienia niepogarszania się stanu ekologicznego tych części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
— naturalne równiny lub obszary zalewowe służące do zatrzymywania wód powodziowych chronione przez państwa członkowskie w związku z zarządzaniem ryzykiem powodziowym na mocy dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*); <p>c) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających renaturalizacji, zdefiniowanych jako tereny objęte co najmniej jedną z następujących kategorii:</p> <ul style="list-style-type: none">— tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, specjalne obszary ochrony i obszary specjalnej ochrony, o których mowa w lit. b) powyżej, wraz z jednostkami gruntów poza tymi obszarami, które uznano za wymagające renaturalizacji lub środków kompensacyjnych w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;
— siedliska gatunków dzikiego ptactwa, o których mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/147/WE lub wymienione w załączniku I do tej dyrektywy, które znajdują się poza obszarami specjalnej ochrony i które uznano za wymagające środków w zakresie renaturalizacji do celów dyrektywy 2009/147/WE; | <ul style="list-style-type: none">— jednostki gruntów objęte środkami ochrony ptaków zgłoszonych jako zagrożone na mocy art. 12 dyrektywy 2009/147/WE w celu spełnienia wymogu określonego w art. 4 ust. 4 zdanie drugie tej dyrektywy, polegającego na dążeniu do uniknięcia zanieczyszczenia i pogorszenia stanu siedlisk lub spełnienia wymogu określonego w art. 3 tej dyrektywy jakim jest ochrona, zachowanie lub przywrócenie wystarczającej różnorodności i obszaru siedlisk gatunków ptaków;
— wszelkie inne siedliska, które państwo członkowskie wyznacza do celów równoważnych z celami określonymi w dyrektywach 92/42/EWG i 2009/147/WE;
— jednostki gruntów podlegające środkom wymaganym do ochrony i zapewnienia niepogarszania się stanu ekologicznego tych części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
— naturalne równiny lub obszary zalewowe służące do zatrzymywania wód powodziowych chronione przez państwa członkowskie w związku z zarządzaniem ryzykiem powodziowym na mocy dyrektywy 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*);
— obszary chronione wyznaczone przez państwa członkowskie z myślą o osiągnięciu celów dla obszarów chronionych; <p>c) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów podlegających renaturalizacji, zdefiniowanych jako tereny objęte co najmniej jedną z następujących kategorii:</p> <ul style="list-style-type: none">— tereny mające znaczenie dla Wspólnoty, specjalne obszary ochrony i obszary specjalnej ochrony, o których mowa w lit. b) powyżej, wraz z jednostkami gruntów poza tymi obszarami, które uznano za wymagające renaturalizacji lub środków kompensacyjnych w celu realizacji założeń ochrony danego terenu;
— siedliska gatunków dzikiego ptactwa, o których mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/147/WE lub wymienione w załączniku I do tej dyrektywy, które znajdują się poza obszarami specjalnej ochrony i które uznano za wymagające środków w zakresie renaturalizacji do celów dyrektywy 2009/147/WE; |
|--|--|

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

- siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG poza terenami mającymi znaczenie dla Wspólnoty lub specjalnymi obszarami ochrony i zidentyfikowane jako wymagające środków w zakresie renaturalizacji w celu osiągnięcia właściwego stanu ochrony na mocy dyrektywy 92/43/EWG i/lub uznane za wymagające środków zaradczych do celów art. 6 dyrektywy 2004/35/WE;
 - obszary uznane za wymagające renaturalizacji zgodnie z planem odbudowy zasobów przyrodniczych mającym zastosowanie w danym państwie członkowskim;
 - jednostki gruntów podlegające środkom wymaganym do przywrócenia dobrego stanu ekologicznego części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2000/60/WE, lub środkom wymaganym do przywrócenia takich jednolitych części wód do wysokiego stanu ekologicznego, jeżeli jest to wymagane prawem;
 - jednostki gruntów podlegające środkom w zakresie ponownego tworzenia i odtwarzania terenów podmokłych, o których mowa w części B pkt (vii) załącznika VI do dyrektywy 2000/60/WE;
 - obszary wymagające odbudowy ekosystemu w celu osiągnięcia dobrego stanu ekosystemu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁽⁶⁾;
- d) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów o wysokim ryzyku klimatycznym:
- obszary objęte rekompensatą z tytułu zjawisk katastrofalnych na podstawie art. 13b ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/841;
 - obszary, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2007/60/WE;
 - obszary określone w krajowej strategii przystosowawczej państw członkowskich, charakteryzujące się wysokim ryzykiem naturalnym i spowodowanym przez człowieka, podlegające działaniom na rzecz zmniejszania zagrożenia klęskami żywiołowymi związanymi z klimatem.

Poprawka

- siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I do dyrektywy 92/43/EWG oraz siedliska gatunków wymienionych w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG poza terenami mającymi znaczenie dla Wspólnoty lub specjalnymi obszarami ochrony i zidentyfikowane jako wymagające środków w zakresie renaturalizacji w celu osiągnięcia właściwego stanu ochrony na mocy dyrektywy 92/43/EWG i/lub uznane za wymagające środków zaradczych do celów art. 6 dyrektywy 2004/35/WE;
 - obszary uznane za wymagające renaturalizacji **lub podlegające środkom służącym zapewnieniu niepogarszania się ich stanu** zgodnie z planem odbudowy zasobów przyrodniczych mającym zastosowanie w danym państwie członkowskim;
 - jednostki gruntów podlegające środkom wymaganym do przywrócenia dobrego stanu ekologicznego części wód powierzchniowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iii) dyrektywy 2000/60/WE, lub środkom wymaganym do przywrócenia takich jednolitych części wód do wysokiego stanu ekologicznego, jeżeli jest to wymagane prawem;
 - jednostki gruntów podlegające środkom w zakresie ponownego tworzenia i odtwarzania terenów podmokłych, o których mowa w części B pkt (vii) załącznika VI do dyrektywy 2000/60/WE;
 - obszary wymagające odbudowy ekosystemu w celu osiągnięcia dobrego stanu ekosystemu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁽⁶⁾;
- d) system monitorowania jednostek użytkowania gruntów o wysokim ryzyku klimatycznym:
- obszary objęte rekompensatą z tytułu zjawisk katastrofalnych na podstawie art. 13b ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/841;
 - obszary, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2007/60/WE;
 - obszary określone w krajowej strategii przystosowawczej państw członkowskich, charakteryzujące się wysokim ryzykiem naturalnym i spowodowanym przez człowieka, podlegające działaniom na rzecz zmniejszania zagrożenia klęskami żywiołowymi związanymi z klimatem.
- da) system monitorowania zasobów węgla w glebie z wykrzestaniem między innymi rocznych zbiorów danych z badania terenowego użytkowania gruntów i pokrycia terenu (LUCAS).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Wykaz gazów cieplarnianych umożliwia wymianę i integrację danych między elektronicznymi bazami danych a systemami informacji geograficznej.

W latach 2021–2025: metoda poziomu 1 zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych. W odniesieniu do emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla, który stanowi co najmniej 25–30 % emisji lub pochłaniania w danej kategorii źródła lub pochłaniacza będącej priorytetem w krajowym wykazie państwa członkowskiego, ponieważ jego oszacowanie ma znaczny wpływ na sumaryczny wykaz gazów cieplarnianych tego państwa, jeśli chodzi o bezwzględny poziom emisji i pochłaniania, trend emisji i pochłaniania lub niepewność pod względem emisji i pochłaniania w kategoriach użytkowania gruntów, a od 2026 r. w odniesieniu do wszystkich szacowanych emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla – metoda co najmniej poziomu 2 zgodnie z wytycznymi IPCC z roku 2006 dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych.

- (¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).
- (²) Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).
- (⁴) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27).
- (⁶) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Poprawka

Wykaz gazów cieplarnianych umożliwia wymianę i integrację danych między elektronicznymi bazami danych a systemami informacji geograficznej, **jak również ich porównywalność i publiczną dostępność.**

W latach 2021–2025: metoda poziomu 1 zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych, **suplementem z 2013 r. i doprecyzowaniem z 2019 r.** W odniesieniu do emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla, który stanowi co najmniej 25–30 % emisji lub pochłaniania w danej kategorii źródła lub pochłaniacza będącej priorytetem w krajowym wykazie państwa członkowskiego, ponieważ jego oszacowanie ma znaczny wpływ na sumaryczny wykaz gazów cieplarnianych tego państwa, jeśli chodzi o bezwzględny poziom emisji i pochłaniania, trend emisji i pochłaniania lub niepewność pod względem emisji i pochłaniania w kategoriach użytkowania gruntów, a od 2026 r. w odniesieniu do wszystkich szacowanych emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla – metoda co najmniej poziomu 2 zgodnie z wytycznymi IPCC z roku 2006 dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych, **suplementem z 2013 r. i doprecyzowaniem z 2019 r.**

Począwszy od 2026 r. państwa członkowskie stosują metodę poziomu 3 zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi krajowych wykazów gazów cieplarnianych, suplementem z 2013 r. i doprecyzowaniem z 2019 r. w odniesieniu do wszystkich szacowanych emisji i pochłaniania w rezerwuarze węgla wchodzącym w zakres jednostek użytkowania gruntów terenów zasobnych w pierwiastek węgla, o których mowa w lit. c) powyżej, obszarów jednostek użytkowania gruntów objętych ochroną lub renaturalizacją, o których mowa w lit. d) i lit. e) powyżej, oraz obszarów jednostek użytkowania gruntów, o których mowa w lit. f) powyżej.”

- (¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).
- (²) Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).
- (⁴) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).
- (⁵) Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim (Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27).
- (⁶) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0234

Normy emisji CO₂ dla samochodów osobowych i dla lekkich pojazdów użytkowych *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2019/631 w odniesieniu do wzmocnienia norm emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych zgodnie z ambitniejszymi celami klimatycznymi Unii (COM(2021)0556 – C9-0322/2021 – 2021/0197(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/25)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 1**

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że ograniczą wzrost średniej temperatury na świecie do poziomu znacznie niższego niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz podejmą wysiłki mające na celu ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego.

Poprawka

- (1) Porozumienie paryskie, przyjęte w grudniu 2015 r. na podstawie Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), weszło w życie w listopadzie 2016 r. („porozumienie paryskie”). Strony porozumienia uzgodniły, że ograniczą wzrost średniej temperatury na świecie do poziomu znacznie niższego niż 2 °C powyżej poziomu przedindustrialnego oraz podejmą wysiłki mające na celu ograniczenie wzrostu temperatury do 1,5 °C powyżej poziomu przedindustrialnego. **Przyjmując pakt klimatyczny z Glasgow w listopadzie 2021 r., jego strony uznały, że ograniczenie wzrostu średniej temperatury na świecie do 1,5 °C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej znacznie zmniejszyłoby zagrożenia związane ze zmianą klimatu i jej skutki, oraz zobowiązały się do zwiększenia do końca 2022 r. celów na rok 2030, aby przyspieszyć działania na rzecz klimatu w tym krytycznym dziesięcioleciu i wyeliminować lukę w poziomie ambicji dzielącą je od celu 1,5 °C.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A9-0150/2022).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 2
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Rozwiązanie problemów związanych z klimatem i środowiskiem naturalnym oraz osiągnięcie celów porozumienia paryskiego stanowią sedno komunikatu w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu przyjętego przez Komisję w dniu 11 grudnia 2019 r.⁽²³⁾ Konieczność i wartość Europejskiego Zielonego Ładu stały się jeszcze bardziej widoczne w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia oraz dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

⁽²³⁾ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019)0640 z dnia 11 grudnia 2019 r.

Poprawka

- (2) Rozwiązanie problemów związanych z klimatem i środowiskiem naturalnym oraz osiągnięcie celów porozumienia paryskiego stanowią sedno komunikatu w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu przyjętego przez Komisję w dniu 11 grudnia 2019 r.⁽²³⁾ **W rezolucji z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Parlament Europejski wezwał do niezbędnej transformacji społeczeństwa w społeczeństwo neutralne dla klimatu najpóźniej do 2050 r., a w rezolucji z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ogłosił kryzys klimatyczny i środowiskowy.** Konieczność i wartość Europejskiego Zielonego Ładu stały się jeszcze bardziej widoczne w świetle bardzo poważnych skutków pandemii COVID-19 dla zdrowia oraz dobrobytu gospodarczego obywateli Unii.

⁽²³⁾ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019)0640 z dnia 11 grudnia 2019 r.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) **Europejski Zielony Ład łączy w sobie kompleksowy zestaw wzajemnie wzmocniających się środków i inicjatyw służących osiągnięciu neutralności klimatycznej w UE do 2050 r.; ponadto określono w nim nową strategię na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych.** Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne **oraz** osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych. Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie przebiegać w sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu sposób, tak by nikt nie został pominięty.

Poprawka

- (3) **Do 2050 r. UE zamierza określić nową strategię na rzecz wzrostu skoncentrowaną na idei transformacji Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo funkcjonujące w ramach nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarki jej żywotnymi sektorami pozostającymi światowymi liderami w swoich branżach oraz globalnymi pionierami innowacji, jednocześnie gwarantującą dobrze płatne miejsca pracy wysokiej jakości w Unii.** Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. **W związku z tym w ósmym programie działań w zakresie środowiska trwającym do 2030 r. ustanowiono cele polegające na przyspieszeniu – w sposób sprawiedliwy, wyrównany i sprzyjający włączeniu społecznemu – zielonej transformacji w kierunku neutralnej dla klimatu, zrównoważonej, nietoksycznej, zasobooszczędnej, opartej na energii ze źródeł odnawialnych, odpornej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, a także na ochronie, odbudowie i poprawie stanu środowiska przy wsparciu i wykorzystaniu zestawu środków i inicjatyw zapowiedzianych w ramach Europejskiego Zielonego Ładu.** Jednocześnie transformacja ta w różnym stopniu oddziałuje na kobiety i mężczyzn oraz ma szczególny wpływ na niektóre grupy defaworyzowane **i słabsze**, do których należą m.in. osoby starsze, osoby niepełnosprawne, osoby wywodzące się z mniejszości rasowych lub etnicznych **oraz jednostki i gospodarstwa domowe o niskim lub niższym od przeciętnego dochodzie.** **Ponadto transformacja ta w różny sposób wpłynie na poszczególne regiony Unii, w szczególności na regiony o niekorzystnej sytuacji strukturalnej, regiony peryferyjne i regiony najbardziej oddalone.** Należy zatem zagwarantować, że transformacja będzie przebiegać w sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu sposób, tak by nikt nie został pominięty.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję

- (5) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] ⁽²⁴⁾ Unia **zawarła** w prawodawstwie cel **osiągnięcia neutralności klimatycznej w całej gospodarce** do 2050 r. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący cel Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (**emisje** po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

⁽²⁴⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) [...] z dnia [...] 2021 r. ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i **zmieniającego rozporządzenie** (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie), [Dz.U. L [...] z [...], s. [...]].

Poprawka

- (5) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) **2021/1119** ⁽²⁴⁾ Unia **utrzymała** w prawodawstwie cel **zmniejszenia emisji do poziomu zero netto najpóźniej do 2050 r. oraz cel osiągnięcia ujemnych emisji w późniejszym okresie**. W rozporządzeniu tym ustanowiono również wiążący **pośredni** cel **klimatyczny** Unii zakładający ograniczenie emisji netto gazów cieplarnianych (**tj. emisji** po odliczeniu pochłaniania) w Unii do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomami z 1990 r.

⁽²⁴⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) **2021/1119** z dnia **30 czerwca** 2021 r. ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i **zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999** (Europejskie prawo o klimacie), (Dz.U. L **243** z **9.7.2021**, s. **1**).

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję

- (6) Osiągnięcie celu polegającego na ograniczeniu emisji wymaga współdziałania wszystkich sektorów gospodarki, w tym sektora transportu drogowego.

Poprawka

- (6) Osiągnięcie celu polegającego na ograniczeniu emisji wymaga współdziałania wszystkich sektorów gospodarki, w tym sektora transportu drogowego. **Sektor transportu jest jedynym sektorem, w którym od 1990 r. emisje rosły. Dotyczy to także transportu drogowego przy użyciu lekkich i ciężkich pojazdów drogowych, które łącznie odpowiadają za ponad 70 % całkowitych emisji pochodzących z transportu.**

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

- (6a) **Indywidualna mobilność musi pozostać dostępna i przystępna cenowo dla wszystkich, w szczególności dla osób dojeżdżających do pracy, które nie mają dostępu do wysokiej jakości transportu publicznego lub innych rozwiązań w zakresie mobilności.**

Poprawka

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 6 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6b) *Podczas konferencji klimatycznej ONZ, która odbyła się w 2021 r. w Glasgow (Zjednoczone Królestwo), zwanej COP26, przyjęto zobowiązanie do przyspieszenia światowej transformacji w kierunku pojazdów bezemisyjnych. Zobowiązano się również do zapewnienia sprawiedliwego i zrównoważonego charakteru transformacji, aby żaden region ani żadna społeczność nie pozostały w tyle, oraz podkreślono znaczenie dokonania sprawiedliwej transformacji siły roboczej i stworzenia godnych miejsc pracy wysokiej jakości.*

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu stanowią niezbędny element jasnych i spójnych ram koniecznych do osiągnięcia ogólnego celu Unii, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto.
- (7) *Środki określone w niniejszym rozporządzeniu stanowią niezbędny element jasnych i spójnych ram koniecznych do osiągnięcia ogólnego celu Unii, jakim jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto i zmniejszenie zależności Unii od importowanych paliw kopalnych, w tym od ropy naftowej, której import osiągnął tylko w 2018 r. wartość 227,5 mld EUR i która wciąż jest głównym źródłem energii zużywanej przez samochody osobowe i dostawcze (94 %). Przy stopniowym obniżaniu zużycia ropy naftowej niezwykle ważne jest, by nie wpaść z jednej zależności w drugą. Aby zapewnić przyszłą rentowność europejskiego przemysłu wytwórczego i wzmocnić strategiczną autonomię Unii, ogromnie ważna jest współpraca Komisji z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami z branży przemysłowej w trosce o zabezpieczenie łańcucha dostaw materiałów strategicznych i metali ziem rzadkich niezbędnych w nowych technologiach niskoemisyjnych i bezemisyjnych.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7a) *Chociaż przegląd niniejszego rozporządzenia wpisuje się w realizację celów środowiskowych, a mianowicie w obniżenie emisyjności transportu drogowego w celu przeciwdziałania zmianie klimatu, powinien on również uwzględniać istotne skutki przemysłowe i społeczne tego procesu, aby zapewnić zatrudnienie i mobilność dostępną dla wszystkich.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 10
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) Aby do 2030 r. zredukować emisje gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r., należy zaostrzyć wymogi w zakresie redukcji określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631⁽²⁵⁾ dotyczące zarówno samochodów osobowych, jak i lekkich pojazdów użytkowych. Należy również wyznaczyć jasną ścieżkę dalszych redukcji po 2030 r., aby przyczynić się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej do 2050 r. Bez podjęcia ambitnych działań w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu drogowego konieczne byłyby większe redukcje emisji w innych sektorach, w tym w sektorach, w których obniżenie emisyjności jest trudniejsze.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011 (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13).

Poprawka

- (8) Aby do 2030 r. zredukować emisje gazów cieplarnianych netto o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r. **oraz wytyczyć jasno nakreśloną ścieżkę realizacji tego celu i przyczynić się do koniecznego zmniejszenia emisji przed 2030 r.**, należy zaostrzyć wymogi w zakresie redukcji określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631⁽²⁵⁾ dotyczące zarówno samochodów osobowych, jak i lekkich pojazdów użytkowych. Należy również wyznaczyć jasną ścieżkę dalszych redukcji po 2030 r., aby przyczynić się do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej do 2050 r. **Jeśli ten cel ma zostać osiągnięty, według najbardziej opłacalnego scenariusza konieczne będzie ograniczenie emisji w sektorze transportu o około 90 %, zważywszy, że obecnie wzrost emisji gazów cieplarnianych odnotowuje się jedynie w sektorze transportu. Jednocześnie niezwykle ważne jest, aby uzupełniające akty ustawodawcze Unii, takie jak dyrektywa (UE) 2018/2001^(25a), zapewniły szybkie upowszechnienie energii odnawialnej, tak aby park samochodowy Unii mógł być dodatkowo zasilany energią elektryczną pochodzącą ze źródeł odnawialnych.** Bez podjęcia ambitnych działań w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu drogowego konieczne byłyby większe redukcje emisji w innych sektorach, w tym w sektorach, w których obniżenie emisyjności jest trudniejsze. **W transformacji cyfrowej i ekologicznej należy również uwzględnić to, jak ważny dla zapewnienia mobilności dostępnej dla wszystkich jest wymiar społeczny, w tym wpływ opodatkowania energii na jej przystępność cenową, bezpośredni i pośredni wpływ wyższych cen energii na transport w poszczególnych regionach Unii, a także wpływ na przemysł pod względem zatrudnienia i konkurencyjności przemysłu.**

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011 (Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13).

^(25a) **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych** (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (8a) *Z przeprowadzonych niedawno badań wynika, że biorąc pod uwagę całkowity koszt własności pojazdy elektryczne o napędzie akumulatorowym są już konkurencyjne w stosunku do konwencjonalnych samochodów osobowych w kilku segmentach rynku. Podwyższenie norm emisji CO₂ dla samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych przyspieszy spadek całkowitego kosztu własności pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym, przez co staną się one atrakcyjniejsze niż pojazdy wyposażone w silniki spalinowe dla wszystkich grup konsumentów w całej Unii. Ambitniejsze normy emisji CO₂ dla samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych na lata 2025–2030 przyspieszą także obniżenie emisyjności samochodów używanych we wszystkich segmentach rynku, co przyniesie większe korzyści konsumentom o niższych i średnich dochodach.*

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9) Zaostrzone wymogi dotyczące redukcji emisji CO₂ powinny zachęcać do wprowadzania na rynek unijny coraz większej liczby pojazdów bezemisyjnych, przynosząc jednocześnie korzyści konsumentom i obywatelom w postaci lepszej jakości powietrza i większej oszczędności energii, a także zapewniając, aby łańcuch wartości w przemyśle motoryzacyjnym mógł nadal charakteryzować się innowacyjnością. W tym kontekście globalnym również unijny łańcuch wartości w przemyśle motoryzacyjnym musi odgrywać wiodącą rolę w trwającym przejściu na mobilność bezemisyjną. Zaostrzone normy redukcji emisji CO₂ są neutralne pod względem technologicznym, jeśli chodzi o osiągnięcie wyznaczonych w nich docelowych poziomów emisji dla parku pojazdów. Docelowy zerowy poziom emisji dla parku pojazdów można osiągnąć za pomocą szeregu różnych dostępnych dziś i w przyszłości technologii. Pojazdy bezemisyjne obejmują obecnie pojazdy elektryczne o napędzie akumulatorowym, pojazdy zasilane wodorowymi ogniwami paliwowymi i inne pojazdy napędzane wodorem, a wciąż prowadzone są prace nad kolejnymi innowacyjnymi technologiami. Pojazdy bezemisyjne i niskoemisyjne, do których zaliczają się również wysokowydajne pojazdy hybrydowe typu plug-in, mogą nadal odgrywać rolę na ścieżce transformacji.
- (9) Zaostrzone wymogi dotyczące redukcji emisji CO₂ powinny zachęcać do wprowadzania na rynek unijny coraz większej liczby pojazdów bezemisyjnych, przynosząc jednocześnie korzyści konsumentom i obywatelom w postaci lepszej jakości powietrza, **poprawy bezpieczeństwa energetycznego i efektywności energetycznej oraz powiązanej z nimi** większej oszczędności energii, a także zapewniając, aby łańcuch wartości w przemyśle motoryzacyjnym mógł nadal charakteryzować się innowacyjnością. W tym kontekście globalnym również unijny łańcuch wartości w przemyśle motoryzacyjnym musi odgrywać wiodącą rolę w trwającym przejściu na mobilność bezemisyjną. Zaostrzone normy redukcji emisji CO₂ są neutralne pod względem technologicznym, jeśli chodzi o osiągnięcie wyznaczonych w nich docelowych poziomów emisji dla parku pojazdów. Docelowy zerowy poziom emisji dla parku pojazdów można osiągnąć za pomocą szeregu różnych dostępnych dziś i w przyszłości technologii. Pojazdy bezemisyjne obejmują obecnie pojazdy elektryczne o napędzie akumulatorowym, pojazdy zasilane wodorowymi ogniwami paliwowymi i inne pojazdy napędzane wodorem i wciąż prowadzone są prace nad kolejnymi innowacyjnymi technologiami. Pojazdy bezemisyjne i niskoemisyjne, do których zaliczają się również wysokowydajne pojazdy hybrydowe typu plug-in, mogą nadal odgrywać rolę na ścieżce transformacji, **jeśli tylko zagwarantowane zostaną dokładne i pełne dane dotyczące emisyjności tych rodzajów pojazdów.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 14**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 10 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10a) *Innowacje technologiczne są niezbędnym warunkiem obniżenia emisyjności mobilności w Unii i w związku z tym należy je wspierać. W obliczu rosnącej konkurencji międzynarodowej Unia i państwa członkowskie nie powinny ustawać w wysiłkach na rzecz poszukiwania i rozwijania inicjatyw promujących synergię w tym sektorze, takich jak europejski sojusz na rzecz akumulatorów, oraz powinny wspierać publiczne i prywatne inwestycje w europejskie badania naukowe i innowacje w sektorze motoryzacyjnym. Wysiłki te powinny zmierzać do utrzymania wiodącej pozycji Europy pod względem technologii w tym sektorze, do rozwoju doskonałości przemysłowej w zakresie przyszłych technologii w Unii oraz do zapewnienia długoterminowej równoważoności i konkurencyjności jej bazy przemysłowej.*

Poprawka 15**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 10 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10b) *Niektóre państwa członkowskie zgłosiły plany szybszego wprowadzenia pojazdów bezemisyjnych w drodze ustalenia daty wycofania nowych samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych emitujących CO₂ wprowadzonych do obrotu na ich terytoriach, która będzie wcześniejsza od daty określonej na poziomie Unii. Komisja powinna określić opcje ułatwiające państwom członkowskim przejście na bezemisyjne pojazdy lekkie zgodnie z takimi planami.*

Poprawka 16**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 10 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10c) *Podjęcie przez producentów decyzji inwestycyjnych powinno umożliwiać jasne sygnały regulacyjne. Brak takich sygnałów stwarza ryzyko, że wobec braku szybkich inwestycji przemysł motoryzacyjny w Unii straci konkurencyjność i czołową pozycję technologiczną oraz swój udział w rynku światowym i wewnętrznym.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 10 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (10d) *W procesie negocjowania i przyjmowania terytorialnych planów sprawiedliwej transformacji i krajowych planów społeczno-klimatycznych na poziomie producentów, regionów i sektorów konieczne jest wzmocnienie dialogu społecznego w sektorze motoryzacyjnym. Kluczowe znaczenie ma zapewnienie transformacji siły roboczej na danym obszarze geograficznym w sposób odzwierciedlający możliwości regionu.*

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (11) Poziomom docelowym określonym w zmienionych normach emisji CO₂ powinna towarzyszyć europejska strategia mająca na celu sprostanie wyzwaniom związanym ze zwiększeniem skali produkcji pojazdów bezemisyjnych i powiązanych technologii, a także z potrzebą podniesienia i zmiany kwalifikacji pracowników sektora oraz dywersyfikacji gospodarczej i restrukturyzacji działalności. W stosownych przypadkach należy **rozważyć, czy nie należałoby** udzielić wsparcia finansowego na poziomie UE i państw członkowskich w celu przyciągnięcia inwestycji prywatnych, w tym wykorzystując Europejski Fundusz Społeczny Plus, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, fundusz innowacyjny, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz inne instrumenty wieloletnich ram finansowych i Next Generation EU, zgodnie z zasadami pomocy państwa. Zmienione zasady pomocy państwa w zakresie ochrony środowiska i energii umożliwią państwom członkowskim wspieranie przedsiębiorstw w obniżaniu emisyjności ich procesów produkcji i stosowaniu bardziej ekologicznych technologii w kontekście nowej strategii przemysłowej.
- (11) Poziomom docelowym określonym w zmienionych normach emisji CO₂ powinna towarzyszyć europejska strategia mająca na celu sprostanie wyzwaniom związanym ze zwiększeniem skali produkcji pojazdów bezemisyjnych i powiązanych technologii **przy uwzględnieniu specyfiki poszczególnych państw członkowskich**, a także z potrzebą podniesienia i zmiany kwalifikacji pracowników sektora oraz dywersyfikacji gospodarczej i restrukturyzacji działalności **przy jednoczesnym utrzymaniu poziomu zatrudnienia w sektorze motoryzacyjnym w Unii. Szczególną uwagę należy zwrócić na wpływ, jaki transformacja ta będzie wywierać na mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa w całym łańcuchu dostaw.** W stosownych przypadkach należy udzielić wsparcia finansowego na poziomie UE i państw członkowskich w celu przyciągnięcia inwestycji prywatnych, w tym wykorzystując Europejski Fundusz Społeczny Plus, Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, fundusz innowacyjny, **Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Fundusz Spójności**, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz inne instrumenty wieloletnich ram finansowych i Next Generation EU, zgodnie z zasadami pomocy państwa. **Ponadto potrzebny byłby również specjalny strumień finansowania na szczeblu Unii na cele transformacji w sektorze motoryzacyjnym, aby zająć się w szczególności wszelkimi negatywnymi skutkami dla zatrudnienia.** Zmienione zasady pomocy państwa w zakresie ochrony środowiska i energii umożliwią państwom członkowskim wspieranie przedsiębiorstw w obniżaniu emisyjności ich procesów produkcji i stosowaniu bardziej ekologicznych technologii w kontekście nowej strategii przemysłowej.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) W zaktualizowanej nowej strategii przemysłowej⁽²⁶⁾ przewidziano współtworzenie ekologicznych i cyfrowych ścieżek transformacji we współpracy z przemysłem, organami publicznymi, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami. W tym kontekście należy opracować ścieżkę transformacji dla ekosystemu mobilności, która pomoże w transformacji łańcucha wartości przemysłu motoryzacyjnego. W ścieżce tej należy w szczególności uwzględnić MŚP działające w łańcuchu dostaw w przemyśle motoryzacyjnym, konsultacje z partnerami społecznymi, w tym z państwami członkowskimi, a także należy wykorzystać europejski program na rzecz umiejętności, w tym inicjatywy takie jak pakt na rzecz umiejętności, aby zmobilizować sektor prywatny i inne zainteresowane strony do podnoszenia i zmiany kwalifikacji europejskiej siły roboczej w związku z transformacją ekologiczną i cyfrową. W ścieżce należy również uwzględnić odpowiednie działania i zachęty na poziomie europejskim i krajowym, dzięki którym pojazdy bezemisyjne staną się bardziej przystępne cenowo. Postępy w realizacji tej kompleksowej ścieżki transformacji dla ekosystemu mobilności należy monitorować co **dwa lata** w ramach sprawozdania z postępów, którego przygotowaniem zajmie się Komisja, z uwzględnieniem m.in. postępów we wprowadzaniu na rynek pojazdów bezemisyjnych, zmian w poziomie ich cen, rozwoju paliw alternatywnych i wdrażania infrastruktury zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych, potencjału innowacyjnych technologii w zakresie uczynienia mobilności neutralną dla klimatu, konkurencyjności na arenie międzynarodowej, inwestycji w łańcuch wartości przemysłu motoryzacyjnego, podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników oraz restrukturyzacji działalności. W sprawozdaniu z postępów uwzględnione zostaną również **dwuletnie** sprawozdania z postępów, które państwa członkowskie składają na podstawie rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych. Podczas przygotowywania sprawozdania z postępów Komisja powinna konsultować się z partnerami społecznymi, w tym uwzględnić rezultaty dialogu społecznego. W łańcuchu dostaw w przemyśle motoryzacyjnym trwają prace nad kolejnymi innowacjami. Urzeczywistnienie przystępnej cenowo mobilności neutralnej dla klimatu może być możliwe dzięki innowacyjnym technologiom, takim jak produkcja e-paliw przy pomocy wychwytywania dwutlenku węgla z powietrza, jeżeli zostaną one bardziej rozwinięte. Komisja powinna zatem monitorować postępy w sektorze w zakresie innowacyjności w ramach swojego sprawozdania z postępów.

Poprawka

- (12) W zaktualizowanej nowej strategii przemysłowej⁽²⁶⁾ przewidziano współtworzenie ekologicznych i cyfrowych ścieżek transformacji we współpracy z przemysłem, organami publicznymi, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami. W tym kontekście należy opracować ścieżkę transformacji dla ekosystemu mobilności, która pomoże w transformacji łańcucha wartości przemysłu motoryzacyjnego, **przy zachowaniu pełnej przejrzystości i w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym poprzez rozważenie ustanowienia specjalnego forum dialogu społecznego w sektorze motoryzacyjnym.** W ścieżce tej należy w szczególności uwzględnić MŚP, **włącznie z mikroprzedsiębiorstwami**, działające w łańcuchu dostaw w przemyśle motoryzacyjnym, konsultacje z partnerami społecznymi, w tym z państwami członkowskimi, a także należy wykorzystać **zalecenie Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej oraz europejski program na rzecz umiejętności**, w tym inicjatywy takie jak pakt na rzecz umiejętności, aby zmobilizować sektor prywatny i inne zainteresowane strony do podnoszenia i zmiany kwalifikacji europejskiej siły roboczej w związku z transformacją ekologiczną i cyfrową. W ścieżce należy również uwzględnić odpowiednie działania i zachęty na poziomie europejskim i krajowym, dzięki którym pojazdy bezemisyjne staną się bardziej przystępne cenowo **i zrównoważone. Należy również odnieść się do roli, jaką w tej ścieżce mogą odegrać zamówienia publiczne, i w tym względzie Komisja powinna rozważyć przegląd dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1161^(26a), aby zapewnić jej dostosowanie do celów rozporządzenia (UE) 2019/631.** Postępy w realizacji tej kompleksowej ścieżki transformacji dla ekosystemu mobilności należy monitorować co **roku** w ramach sprawozdania z postępów, którego przygotowaniem zajmie się Komisja, z uwzględnieniem m.in. postępów we wprowadzaniu na rynek pojazdów bezemisyjnych, zmian w poziomie ich cen **i zużycia energii, wpływu na konsumentów**, rozwoju paliw alternatywnych i wdrażania infrastruktury zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych, **wzrostu udziału energii odnawialnej zgodnie z wymogami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001^(26b)**, potencjału innowacyjnych technologii w zakresie uczynienia mobilności neutralną dla klimatu, konkurencyjności na arenie międzynarodowej, inwestycji w łańcuch wartości przemysłu motoryzacyjnego, podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników oraz restrukturyzacji działalności, **zwłaszcza w regionach**,

⁽²⁶⁾ Komunikat Komisji – „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy”, COM(2021)0350 z dnia 5 maja 2021 r.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

w których znaczny odsetek miejsc pracy jest związany z łańcuchem wartości przemysłu motoryzacyjnego, oraz emisji związanych z wiekiem pojazdów lekkich, przy uwzględnieniu działań służących jednoczesnemu, sprawiedliwemu społecznie i racjonalnemu ekologicznie wycofaniu starszych samochodów. W sprawozdaniu z postępów uwzględnione zostaną również sprawozdania z postępów, które państwa członkowskie składają na podstawie rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych. Podczas przygotowywania sprawozdania z postępów Komisja powinna konsultować się z partnerami społecznymi, w tym uwzględnić rezultaty dialogu społecznego. **Komisja powinna również konsultować się z szerokim gronem niezależnych ekspertów, zainteresowanymi stronami oraz administracjami krajowymi i regionalnymi, by zapewnić kompleksową bazę wiedzy.** W łańcuchu dostaw w przemyśle motoryzacyjnym trwają prace nad kolejnymi innowacjami. Urzeczywistnienie przystępnej cenowo mobilności neutralnej dla klimatu może być możliwe dzięki innowacyjnym technologiom, takim jak produkcja e-paliw przy pomocy wychwytywania dwutlenku węgla z powietrza **oraz pojazdy wodorowe wyposażone w pokładowy układ przechowywania wodoru**, jeżeli zostaną one bardziej rozwinięte. Komisja powinna zatem monitorować postępy w sektorze w zakresie innowacyjności w ramach swojego sprawozdania z postępów.

⁽²⁶⁾ Komunikat Komisji – „Aktualizacja nowej strategii przemysłowej z 2020 r. – tworzenie silniejszego jednolitego rynku sprzyjającego odbudowie Europy”, COM(2021)0350 z dnia 5 maja 2021 r.

^(26a) **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1161 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniająca dyrektywę 2009/33/WE w sprawie promowania ekologicznie czystych i energooszczędnych pojazdów transportu drogowego (Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 116).**

^(26b) **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (12a) *Chociaż niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do nowych samochodów osobowych i nowych lekkich pojazdów użytkowych, trzeba w nim ująć bardziej kompleksowy, ogólnounijny plan działania na rzecz obniżenia emisyjności istniejącego parku pojazdów, aby chronić środowisko i zdrowie obywateli we wszystkich państwach członkowskich. Obecny park pojazdów – ze względu na wolne tempo jego odnawiania – będzie jeszcze przez długi czas przyczyną gorszych wyników w zakresie ochrony środowiska. Co więcej, istniejący w Europie Środkowej i Wschodniej rynek używanych pojazdów zanieczyszczających środowisko stwarza ryzyko przeniesienia zanieczyszczeń do słabiej rozwiniętych gospodarczo regionów Unii. Osiąganie ambitnych celów klimatycznych do 2050 roku powinno iść w parze z prawem wszystkich obywateli Unii do czystszej powietrza. Aby przyspieszyć redukcję emisji pochodzących z istniejącego parku pojazdów, niezmiernie ważne jest, by Komisja szybko zaproponowała środki ustawodawcze mające na celu stworzenie ram sprzyjających modernizacji i propagujących stosowanie już dostępnych technologii zmniejszających emisje CO₂, takich jak paliwa niskoemisyjne lub światła o niższym zużyciu energii, przyspieszających przesunięcie międzygałęziowe w transporcie towarowym i pasażerskim, zachęcających do bardziej przyjaznych środowisku nawyków transportowych, takich jak system wspólnego użytkowania samochodów osobowych, „miękką” mobilność i miejski transport publiczny, oraz przeciwdziałających ryzyku ucieczki emisji związanej z samochodami w obrębie Unii.*

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 12 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(12b) Aby zapewnić dostosowanie do nowego celu klimatycznego Unii na 2030 r. oraz do zaostrzonych norm emisji CO₂, należy zaproponować aktualizację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE^(26a) włącznie z możliwością rozszerzenia jej zakresu na pojazdy będące własnością przedsiębiorstw prywatnych posiadających floty pojazdów o określonej wielkości lub leasingowanych przez takie przedsiębiorstwa, z myślą o sprzyjaniu większemu popytowi na pojazdy bezemisyjne. Zważywszy, że pojazdy służbowe trafiają na rynek prywatny szybciej, umożliwiłoby to szybsze powstanie rynku używanych pojazdów bezemisyjnych, co będzie szczególnie istotne dla regionów, w których transformacja okaże się trudniejsza, a także przyczyni się do szybszego zrównania cen z cenami pojazdów konwencjonalnych w całej Unii.

^(26a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/33/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania ekologicznie czystych pojazdów transportu drogowego w celu wsparcia mobilności niskoemisyjnej (Dz.U. L 120 z 15.5.2009, s. 5).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Tym docelowym poziomom emisji dla unijnego parku pojazdów **musi koniecznie** towarzyszyć rozwój infrastruktury ładowania i tankowania paliwa, **jak określono w dyrektywie** Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE ⁽²⁷⁾.

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

Poprawka

- (13) Tym docelowym poziomom emisji dla unijnego parku pojazdów **powinien** towarzyszyć **niezbędny** rozwój infrastruktury ładowania i tankowania paliwa, **co ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia zwiększonych celów. Z tego względu, mając na uwadze niemrawe i opieszale wdrażanie dyrektywy** Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE²⁷, **zwiększonym celem redukcji emisji CO₂ powinno towarzyszyć ambitne rozporządzenie w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych, przewidujące ambitne obowiązkowe cele rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych we wszystkich ⁽²⁷⁾ państwach członkowskich UE. Cele te powinny zostać uzupełnione ambitnymi celami dotyczącymi rozmieszczenia prywatnych punktów ładowania w budynkach w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE. ^(27a) W związku z tym podstawowe znaczenie ma utrzymanie i zwiększanie inwestycji w tworzenie niezbędnej infrastruktury.**

⁽²⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z dnia 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych (Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1).

^(27a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (13a) **Zważywszy, że na świecie jest ponad miliard pojazdów napędzanych paliwami kopalnymi, które odpowiadają za ponad 30 % globalnych emisji CO₂, konwersja pojazdów spalinowych na pojazdy z napędem elektrycznym jest rozwiązaniem uzupełniającym w stosunku do oferty tradycyjnych producentów, co pozwala na przyspieszenie transformacji ekologicznej przy jednoczesnym oparciu się na gospodarce o obiegu zamkniętym.**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) Aby producenci mogli w sposób racjonalny pod względem kosztów poradzić sobie z przejściem na pojazdy bezemisyjne, należy im zapewnić odpowiednią elastyczność, która pozwoli im stopniowo dostosować ich parki pojazdów, **a więc należy dalej stosować podejście polegające na zmniejszaniu poziomów docelowych co pięć lat.**

Poprawka

- (14) Aby producenci mogli w sposób racjonalny pod względem kosztów poradzić sobie z przejściem na pojazdy bezemisyjne, należy im zapewnić odpowiednią elastyczność, która pozwoli im stopniowo dostosować ich parki pojazdów, **co będzie sprzyjało konkurencyjności i przygotowuje grunt pod dalsze innowacje, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby wytyczenia jasno nakreślonej trajektorii wdrożenia tych pojazdów gwarantującej, że sektor transportu drogowego przyczyni się do osiągnięcia celu klimatycznego Unii na 2030 r.**

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

- (15) W związku z bardziej rygorystycznymi docelowymi poziomami emisji dla unijnego parku pojazdów **od 2030 r.** producenci będą musieli wprowadzić na rynek unijny znacznie więcej pojazdów bezemisyjnych. W tym kontekście mechanizm zachęt dotyczący pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych („ZLEV”) nie spełniałby już swojego pierwotnego celu i groziłby zmniejszeniem skuteczności rozporządzenia (UE) 2019/631. W związku z tym mechanizm zachęt dotyczący ZLEV powinien zostać zlikwidowany **od 2030 r. Przed tą datą, a zatem do końca obecnego dziesięciolecia, mechanizm zachęt dotyczący ZLEV będzie nadal wykorzystywany do wspierania wprowadzania na rynek pojazdów o poziomie emisji od zera do 50 g CO₂/km, w tym pojazdów elektrycznych o napędzie akumulatorowym, pojazdów elektrycznych zasilanych wodorowymi ogniwami paliwowymi oraz pojazdów hybrydowych typu plug-in. Po tej dacie** pojazdy hybrydowe typu plug-in będą nadal uwzględniane w odniesieniu do docelowych poziomów emisji dla unijnego parku pojazdów, które producenci pojazdów muszą osiągnąć.

Poprawka

- (15) W związku z bardziej rygorystycznymi docelowymi poziomami emisji dla unijnego parku pojazdów producenci będą musieli wprowadzić na rynek unijny znacznie więcej pojazdów bezemisyjnych. W tym kontekście mechanizm zachęt dotyczący pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych („ZLEV”) nie spełniałby już swojego pierwotnego celu i groziłby zmniejszeniem skuteczności rozporządzenia (UE) 2019/631. W związku z tym mechanizm zachęt dotyczący ZLEV powinien zostać zlikwidowany. Pojazdy hybrydowe typu plug-in będą nadal uwzględniane w odniesieniu do docelowych poziomów emisji dla unijnego parku pojazdów, które producenci pojazdów muszą osiągnąć.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 26
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15a) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/631 redukcje emisji osiągnięte dzięki innowacjom, których nie uwzględnia się w badaniu homologacji typu, są obecnie rozliczane z wykorzystaniem premii za ekoinnowacje, które można zaliczyć na poczet celu producenta w zakresie redukcji emisji. Redukcja emisji, o którą można wnosić, jest obecnie ograniczona do 7 g/km na producenta. Pułap ten powinien zostać odpowiednio obniżony zgodnie z bardziej rygorystycznymi celami, aby zadbać o to, by system nadal ograniczał się do rzeczywistych innowacji i nie stanowił zachęty do mniejszych ambicji w zakresie sprzedaży pojazdów bezemisyjnych.

Poprawka 27
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (15b) Wspieranie innowacji zarówno technologicznych, jak i społecznych, w znacznym stopniu przyczynia się do zachęcania do szybszej transformacji w kierunku mobilności bezemisyjnej. Dostępne są już znaczne środki finansowe na innowacje w ekosystemie mobilności za pośrednictwem różnych unijnych instrumentów finansowania, w szczególności programu „Horyzont Europa”, programu InvestEU, Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, funduszu innowacyjnego oraz Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności. Choć oczekuje się, że ambitne roczne cele redukcji emisji CO₂ będą sprzyjać innowacjom w motoryzacyjnym łańcuchu wartości, głównym celem niniejszego rozporządzenia jest doprowadzenie do rzeczywistej, skutecznej i weryfikowalnej redukcji emisji CO₂.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 28
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(16a) Cele określone w rozporządzeniu (UE) 2019/631 są częściowo osiągnięte dzięki sprzedaży pojazdów hybrydowych z napędem elektrycznym doładowywanych zewnątrz (OVC-HEV). Emisje pochodzące z tych pojazdów są obecnie ujmowane za pomocą współczynnika użyteczności ustanowionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/1151^(1a), który przedstawia udział odległości pokonanej przy użyciu akumulatora w porównaniu z odległością pokonaną przy użyciu silnika spalinowego. Współczynnik użyteczności nie jest jednak oparty na reprezentatywnych danych rzeczywistych, lecz na danych szacunkowych. Od dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja gromadzi dane dotyczące rzeczywistego zużycia paliwa przy zastosowaniu pokładowych urządzeń monitorowania zużycia paliwa w samochodach osobowych zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/631. Współczynnik użyteczności dla pojazdów OVC-HEV powinien zostać niezwłocznie zweryfikowany przy użyciu tych danych, aby odzwierciedlał on emisje w rzeczywistych warunkach jazdy. Zaktualizowany współczynnik użyteczności powinien mieć zastosowanie najpóźniej od 2025 r. i powinien być poddawany przeglądowi, aby zapewnić jego reprezentatywność w stosunku do rzeczywistych emisji.

(^{1a}) Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

Poprawka 30
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(18) W celu zapewnienia, aby wysiłek na rzecz redukcji emisji został rozłożony sprawiedliwie, krzywe wartości granicznych dla lżejszych i cięższych lekkich pojazdów użytkowych należy dostosować w taki sposób, aby odzwierciedlały zaostrzone docelowe poziomy redukcji emisji CO₂.

skreśla się

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 121**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 21***Tekst proponowany przez Komisję*

- (21) Ze względu na ogólne zwiększenie celów redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz w celu uniknięcia potencjalnych zakłóceń na rynku należy dostosować wymogi dotyczące redukcji w odniesieniu do wszystkich producentów obecnych na rynku unijnym, z wyjątkiem producentów odpowiedzialnych za mniej niż 1 000 nowych pojazdów zarejestrowanych w roku kalendarzowym. W związku z tym od **2030** r. producenci odpowiedzialni za 1 000–10 000 samochodów osobowych lub 1 000–22 000 lekkich pojazdów użytkowych nowo zarejestrowanych w roku kalendarzowym powinni utracić możliwość ubiegania się o odstępstwo od docelowych indywidualnych poziomów emisji.

Poprawka

- (21) Ze względu na ogólne zwiększenie celów redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz w celu uniknięcia potencjalnych zakłóceń na rynku należy dostosować wymogi dotyczące redukcji w odniesieniu do wszystkich producentów obecnych na rynku unijnym, z wyjątkiem producentów odpowiedzialnych za mniej niż 1 000 nowych pojazdów zarejestrowanych w roku kalendarzowym. W związku z tym od **2036** r. producenci odpowiedzialni za 1 000–10 000 samochodów osobowych lub 1 000–22 000 lekkich pojazdów użytkowych nowo zarejestrowanych w roku kalendarzowym powinni utracić możliwość ubiegania się o odstępstwo od docelowych indywidualnych poziomów emisji.

Poprawka 31**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 23***Tekst proponowany przez Komisję*

- (23) W **2026** r. należy dokonać przeglądu postępów poczynionych na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/631 na rzecz realizacji celów redukcji emisji wyznaczonych na 2030 r. i kolejne lata. W przeglądzie tym należy wziąć pod uwagę wszystkie aspekty uwzględnione w sprawozdaniach **dwuletnich**.

Poprawka

- (23) W **2027** r. należy dokonać przeglądu postępów poczynionych na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/631 na rzecz realizacji celów redukcji emisji wyznaczonych na 2030 r. i kolejne lata. W przeglądzie tym należy wziąć pod uwagę wszystkie aspekty uwzględnione w sprawozdaniach **rocznych**.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 32

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 23 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (23a) Ważne jest, by ocenić pełny cykl życia emisji pochodzących z pojazdów lekkich na szczeblu Unii. W tym celu Komisja powinna nie później niż do dnia 31 grudnia 2023 r. opracować wspólną unijną metodę oceny i spójnego raportowania danych dotyczących emisji CO₂ w całym cyklu życia takich pojazdów wprowadzonych do obrotu na rynku Unii, by uzyskać całościowy obraz ich śladów środowiskowych. Komisja powinna przyjąć środki następcze, w tym w stosownych przypadkach wnioski ustawodawcze, aby wesprzeć postępy Unii w realizacji jej ambicji klimatycznych. Ponadto ważne jest opracowanie metody oceny ogólnej efektywności środowiskowej pojazdów, obliczanej nie tylko pod względem emisji CO₂, ale również z uwzględnieniem ogólnego śladu środowiskowego.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (24) Zgodnie z wymogami art. 15 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/631 przeprowadzono ocenę możliwości przydzielenia dochodu z opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji na specjalny fundusz lub odpowiedni program i stwierdzono, że znacznie zwiększyłyby to obciążenie administracyjne, a jednocześnie nie pomogłyby bezpośrednio przemysłowi motoryzacyjnemu w przeprowadzeniu transformacji. Dochody z opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji należy zatem nadal uznawać za dochody budżetu ogólnego Unii zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/631.
- (24) Dochód z opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji należy przeznaczyć na wspieranie sprawiedliwej transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu, a konkretnie na łagodzenie ewentualnego negatywnego wpływu, jaki transformacja może mieć na zatrudnienie w sektorze motoryzacyjnym. W stosownych przypadkach Komisja powinna przedłożyć propozycję ustanowienia takiego instrumentu finansowania. Należy wziąć w niej pod uwagę zwłaszcza poszkodowane regiony i społeczności, które mogą być bardziej podatne ze względu na rozbudowany przemysł motoryzacyjny lub ze względu na ich specyfikę utrudniającą transformację w kierunku bezemisyjnego transportu drogowego, jak ma to miejsce np. w przypadku regionów najbardziej oddalonych.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 74**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 1 – ustęp 4 – litera a

Tekst obowiązujący

Poprawka

a) w odniesieniu do średniego poziomu emisji parku nowych samochodów osobowych docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów równy 15 % redukcji docelowego poziomu w 2021 r. ustalony zgodnie z załącznikiem I część A pkt 6.1.1;

-a) ust. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

a) w odniesieniu do średniego poziomu emisji parku nowych samochodów osobowych docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów równy 15 % redukcji docelowego poziomu w 2021 r. ustalony zgodnie z załącznikiem I część A pkt 6.1.1, **jak określono w rozporządzeniu (UE) 2019/631 w celu uwzględnienia cykli produkcyjnych;**

Poprawka 35**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera -a a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 1 – ustęp 4 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

b) w odniesieniu do średniego poziomu emisji parku nowych lekkich pojazdów użytkowych docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów równy 15 % redukcji docelowego poziomu w 2021 r. ustalony zgodnie z załącznikiem I część B pkt 6.1.1.

-aa) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do średniego poziomu emisji parku nowych lekkich pojazdów użytkowych docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów równy 15 % redukcji docelowego poziomu w 2021 r. ustalony zgodnie z załącznikiem I część B pkt 6.1.1, **jak określono w rozporządzeniu (UE) 2019/631.**”

Poprawka 36**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera c**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 1 – ustęp 6

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

c) **w ust. 6 słowa „Od dnia 1 stycznia 2025 r.” zastępuje się słowami „Od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 grudnia 2029 r.”;**

c) **uchyla się ust. 6**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 – litera a a (nowa)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera a a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) »pojazd hybrydowy typu plug-in« lub »PHEV« (Plug-in Hybrid Electric Vehicle) oznacza pojazd napędzany kombinacją silnika elektrycznego wraz z akumulatorem wielokrotnego ładowania oraz silnika spalinowego, które mogą działać razem lub oddzielnie.”;

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 – litera b a (nowa)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 3 – ustęp 1 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ba) dodaje się literę w brzmieniu:

„ba) »pojazd korporacyjny« oznacza pojazd będący własnością przedsiębiorstwa prywatnego lub dzierżawiony przez takie przedsiębiorstwo zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2157/2001^(1a) i wykorzystywany do celów służbowych;”

^(1a) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) (Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 1).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 41**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera a a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 7 – ustęp 10

Tekst obowiązujący

Poprawka

10. Komisja, nie później niż w 2023 r., **ocenia możliwość opracowania wspólnej unijnej metody** oceny oraz spójnego raportowania danych dotyczących emisji CO₂ w całym cyklu życia samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych wprowadzonych do obrotu na rynku Unii. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **tę ocenę** oraz, w stosownych przypadkach, wnioski dotyczące środków następczych, takie jak wnioski ustawodawcze.

aa) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

10. Komisja, nie później niż w 2023 r., **publikuje sprawozdanie określające wspólną unijną metodę** oceny oraz spójnego raportowania danych dotyczących emisji CO₂ w całym cyklu życia samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych wprowadzonych do obrotu na rynku Unii, **w tym metodę oceny emisji CO₂ w odniesieniu do paliw i energii zużywanych przez te pojazdy w całym cyklu ich życia**. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **to sprawozdanie** oraz, w stosownych przypadkach, wnioski dotyczące środków następczych, takie jak wnioski ustawodawcze.

Poprawka 42**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 – litera a b (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 7 – ustęp 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ab) dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Od dnia 1 stycznia 2024 r. producenci mogą na zasadzie dobrowolności przekazywać dane o emisji CO₂ w cyklu życia wprowadzonych do obrotu na rynku Unii samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, właściwym organom, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, oraz państwom członkowskim, które następnie przekazują te dane Komisji zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu. Od dnia 1 stycznia 2028 r. dane te są ujmowane w informacjach wymienionych w części A załączników II i III.”;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 8 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Wpływy z opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji traktuje się jako dochód budżetu ogólnego Unii.

Poprawka

5a) w art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

4. Wpływy z opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji traktuje się jako dochód budżetu ogólnego Unii.

Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja przedstawi sprawozdanie szczegółowo określające potrzebę ukierunkowanego finansowania zapewniającego sprawiedliwą transformację w sektorze motoryzacyjnym, aby złagodzić negatywne skutki dla zatrudnienia i inne skutki gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich dotkniętych skutkami transformacji, w szczególności w regionach i społecznościach odczuwających najbardziej te skutki. Sprawozdaniu towarzyszy w stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy dotyczący ustanowienia unijnego instrumentu finansowania w celu zaspokojenia tej potrzeby, a w szczególności w celu koordynacji i finansowania środków zapobiegawczych i reaktywnych służących restrukturyzacji na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz w celu finansowania szkoleń, przekwalifikowania i podnoszenia kwalifikacji pracowników sektora motoryzacyjnego, w tym firm produkujących samochody, dostarczających części oraz świadczących powiązane usługi serwisowe i naprawcze, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw.

Ten instrument finansowania może przyjąć formę specjalnego instrumentu finansowania lub stanowić część Społecznego Funduszu Klimatycznego lub zmienionego Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Na ten cel przeznaczają się wszelkie przychody z opłat z tytułu przekroczenia poziomu emisji.

Poprawka 122

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 10 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

„Odstępstwo, o które wystąpiono zgodnie z ust. 1, może zostać udzielone w odniesieniu do docelowych indywidualnych poziomów emisji obowiązujących do roku kalendarzowego 2029 włącznie.”;

Poprawka

„Odstępstwo, o które wystąpiono zgodnie z ust. 1, może zostać udzielone w odniesieniu do docelowych indywidualnych poziomów emisji obowiązujących do roku kalendarzowego 2035 włącznie.”;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 44**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 10 – ustęp 4 – akapit 1

Tekst obowiązujący

4. Wniosek o odstępstwo od docelowych indywidualnych poziomów emisji obliczonych zgodnie z załącznikiem I część A pkt 1-4 i pkt 6.3 może złożyć producent, który wraz ze wszelkimi innymi przedsiębiorstwami powiązаныmi z tym producentem jest odpowiedzialny za 10 000 do 300 000 nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w Unii w jednym roku kalendarzowym.

Poprawka

6a) art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek o odstępstwo od docelowych indywidualnych poziomów emisji obliczonych zgodnie z załącznikiem I część A pkt 1-4 i pkt 6.3 może złożyć **na lata do 2028 r. włącznie** producent, który wraz ze wszelkimi innymi przedsiębiorstwami powiązаныmi z tym producentem jest odpowiedzialny za 10 000 do 300 000 nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w Unii w jednym roku kalendarzowym.”

Poprawka 45**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 b (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 11 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Na wniosek dostawcy lub producenta uwzględnia się ograniczenia emisji CO₂ uzyskane dzięki zastosowaniu technologii innowacyjnych lub zestawowi technologii innowacyjnych („innowacyjne pakiety technologiczne”).

Technologie te uwzględnia się tylko wtedy, gdy metoda zastosowana do ich weryfikacji umożliwia uzyskanie sprawdzalnych, powtarzalnych i porównywalnych wyników.

Łączny udział tych technologii w redukcji średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ danego producenta nie może być wyższy niż 7 g CO₂/km.

Poprawka

6b) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Na wniosek dostawcy lub producenta uwzględnia się ograniczenia emisji CO₂ uzyskane dzięki zastosowaniu technologii innowacyjnych lub zestawowi technologii innowacyjnych („innowacyjne pakiety technologiczne”).

Technologie te uwzględnia się tylko wtedy, gdy metoda zastosowana do ich weryfikacji umożliwia uzyskanie sprawdzalnych, powtarzalnych i porównywalnych wyników.

Łączny udział tych technologii w redukcji średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ danego producenta nie może być wyższy niż 7 g CO₂/km **do 2024 r.;**

— 5 g CO₂/km od 2025 r.;

— 4 g CO₂/km od 2027 r.;

— 2g CO₂/km od 2030 r. do 2034 r. włącznie.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst obowiązujący

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 17 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia dostosowując pułap, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, ze skutkiem począwszy od 2025 r. w celu uwzględnienia rozwoju technologicznego przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonego udziału poziomego tego pułapu w stosunku do średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ producentów.

Poprawka

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 17 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia dostosowując **w dół** pułap, o którym mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, ze skutkiem począwszy od 2025 r. w celu uwzględnienia rozwoju technologicznego przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonego udziału poziomego tego pułapu w stosunku do średnich indywidualnych poziomów emisji CO₂ producentów.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 11a

Ekoprojekt

W celu zapewnienia, by przejście na mobilność bezemisyjną w pełni przyczyniało się do osiągnięcia unijnych celów w zakresie efektywności energetycznej i gospodarki o obiegu zamkniętym, do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja przedstawia wniosek, w stosownym przypadku, dotyczący ustanowienia minimalnych wymogów w sprawie ekoprojektu dla wszystkich nowych samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych, w tym wymogów dotyczących efektywności energetycznej, trwałości i możliwości naprawy podstawowych części, takich jak światła, komponenty elektroniczne i akumulatory, oraz minimalnych wymogów dotyczących odzysku metali, tworzyw sztucznych i surowców krytycznych, z uwzględnieniem zasad stosowanych względem innych produktów związanych z energią na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ^(1a).

^(1a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 12 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. Aby zapobiec powiększaniu się rozbieżności rzeczywistych wielkości emisji, nie później niż **w dniu** 1 czerwca 2023 r. Komisja oceni, w jaki sposób dane dotyczące zużycia paliwa i energii można wykorzystać do zapewnienia, aby wartości emisji CO₂ i zużycia paliwa lub energii ustalone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 715/2007 pozostają reprezentatywne dla rzeczywistych wielkości emisji w czasie dla każdego producenta.

Komisja monitoruje oraz raportuje każdego roku ewolucję rozbieżności, o których mowa akapicie pierwszym, **w okresie** od 2021 r. **do 2026 r. oraz, aby zapobiec powiększaniu się tych rozbieżności, oceni w 2027 r. wykonalność mechanizmu dostosowania** średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producenta **od 2030 r., a także, w stosownych przypadkach, przedłoży wniosek ustawodawczy w celu ustanowienia takiego mechanizmu.**

Poprawka

6d) art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Aby zapobiec powiększaniu się rozbieżności rzeczywistych wielkości emisji, nie później niż 1 czerwca 2023 r. Komisja oceni, w jaki sposób dane dotyczące **rzeczywistego** zużycia paliwa i energii **zgromadzone zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/392** ^(1a) można wykorzystać do zapewnienia, aby wartości emisji CO₂ i zużycia paliwa lub energii ustalone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 715/2007 pozostają reprezentatywne dla rzeczywistych wielkości emisji w czasie dla każdego producenta.

Komisja monitoruje oraz raportuje każdego roku ewolucję rozbieżności, o których mowa akapicie pierwszym, **począwszy** od 2021 r. **i w stosownych przypadkach – kiedy tylko dostępne będą wystarczające dane i nie później niż 31 grudnia 2026 r. – przedstawia wniosek ustawodawczy w celu wyeliminowania tych rozbieżności przez dostosowanie** średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producenta, z wykorzystaniem danych rzeczywistych **zgromadzonych zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/392.**

Ponadto Komisja ocenia w szczególności wykorzystanie danych dotyczących zużycia paliwa i energii, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do hybrydowych pojazdów z napędem elektrycznym doładowywanych zewnątrz (OVC-HEV). Na podstawie tych danych Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 17 w celu dostosowania współczynników użyteczności stosowanych dla pojazdów OVC-HEV, aby zagwarantować, że ich emisje są reprezentatywne dla jazdy w warunkach rzeczywistych począwszy od 2025 r.

^(1a) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/392 z dnia 4 marca 2021 r. w sprawie monitorowania i raportowania danych dotyczących emisji CO₂ z samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 oraz uchylające rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) nr 1014/2010, (UE) nr 293/2012, (UE) 2017/1152 i (UE) 2017/1153 (Dz.U. L 77 z 5.3.2021, s. 8).

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 48**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 e (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 12 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6e) w art. 12 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do dnia 31 grudnia 2023 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 17 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie metody pomiaru i porównania efektywności pojazdów niskoemisyjnych i bezemisyjnych na podstawie ilości energii elektrycznej, jakiej wymagają do pokonania 100 km. Metoda ta uwzględnia w szczególności wpływ zużytej energii elektrycznej na ilość zasobów, które są wymagane przez akumulatory takich pojazdów do wewnętrznego magazynowania energii.

Nie później niż 31 grudnia 2024 r. Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w celu ustanowienia minimalnych wartości progowych efektywności energetycznej dla nowych bezemisyjnych samochodów osobowych i lekkich pojazdów użytkowych wprowadzonych do obrotu na rynku Unii.”

Poprawka 50**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 14a

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 14a

Artykuł 14a

Sprawozdanie z postępów

Sprawozdanie z postępów

Do dnia 31 grudnia 2025 r., a następnie co **dwa lata**, Komisja składa sprawozdanie z postępów w zakresie dążenia do bezemisyjnej mobilności drogowej. Sprawozdanie ma w szczególności na celu monitorowanie i ocenę konieczności wprowadzenia ewentualnych dodatkowych środków w celu ułatwienia transformacji, w tym środków o charakterze finansowym.

Do dnia 31 grudnia 2025 r., a następnie co **roku**, Komisja składa sprawozdanie z postępów w zakresie dążenia do bezemisyjnej mobilności drogowej. Sprawozdanie ma w szczególności na celu monitorowanie i ocenę konieczności wprowadzenia ewentualnych dodatkowych środków w celu ułatwienia **sprawiedliwej** transformacji, w tym środków o charakterze finansowym.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

W sprawozdaniu Komisja uwzględni wszystkie czynniki, które przyczyniają się do poczynienia w sposób racjonalny pod względem kosztów postępów na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Obejmuje to **wprowadzanie na rynek pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych, postępy w osiągnięciu celów dotyczących rozwoju infrastruktury ładowania i tankowania paliwa zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych, możliwości wykorzystania innowacyjnych technologii i zrównoważonych paliw alternatywnych do osiągnięcia mobilności neutralnej dla klimatu, wpływ na konsumentów, postępy w dialogu społecznym, a także aspekty mające na celu dalsze ułatwienie opłacalnego i społecznie sprawiedliwego przejścia na bezemisyjną mobilność drogową.**”;

Poprawka

W sprawozdaniu Komisja uwzględni wszystkie czynniki, które przyczyniają się do poczynienia w sposób racjonalny pod względem kosztów postępów na rzecz osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Obejmuje to:

- a) **postępy we wprowadzaniu na rynek pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych oraz w zapewnianiu ich przystępności cenowej i efektywności energetycznej;**
- b) **wpływ na konsumentów, w szczególności tych o niskich i średnich dochodach, oraz tempo upowszechniania pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w tych segmentach konsumenckich, a także dostępność i zakres środków na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym w celu wsparcia tego upowszechniania;**
- c) **rynek pojazdów używanych;**
- d) **postępy w osiągnięciu wystarczającego rozwoju publicznej i prywatnej infrastruktury ładowania i tankowania paliwa, w tym między innymi postępy w osiągnięciu poziomów docelowych zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie infrastruktury paliw alternatywnych i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE ^(1a);**
- e) **postępy w zwiększaniu ilości energii ze źródeł odnawialnych w Unii zgodnie z dyrektywą (UE) 2018/2001;**
- f) **możliwości wykorzystania innowacyjnych technologii i zrównoważonych paliw alternatywnych, w tym paliw syntetycznych, do osiągnięcia neutralności klimatycznej w sektorze transportu;**
- g) **emisje w całym cyklu życia wprowadzanych do obrotu nowych samochodów osobowych i nowych lekkich pojazdów użytkowych, z zastosowaniem metody przyjętej zgodnie z art. 7 ust. 10;**

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- h) postępy w dialogu społecznym, a także aspekty mające na celu dalsze ułatwianie opłacalnego i społecznie sprawiedliwego przejścia, biorąc pod uwagę zatrudnienie i konkurencyjność, na bezemisyjną mobilność drogową;
- i) wpływ na zatrudnienie, który należy ocenić za pomocą szczegółowej analizy rozwoju miejsc pracy w przemyśle motoryzacyjnym i wpływu na regiony, w których przemysł ten jest zlokalizowany, a także środków, w tym środków finansowych, na szczeblu unijnym, krajowym i lokalnym w celu złagodzenia skutków społeczno-gospodarczych w tych regionach, w tym programów podnoszenia i zmiany kwalifikacji;
- k) potencjalny wkład dodatkowych środków krajowych i unijnych mających na celu obniżenie średniego wieku floty pojazdów lekkich, a tym samym emisji z tych pojazdów, np. środków wspierających stopniowe wycofywanie starszych pojazdów w sposób sprawiedliwy społecznie i przyjazny dla środowiska;

^(1a) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 14 a – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zgodnie z zaleceniem Rady (UE) .../... [zalecenie Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej] państwa członkowskie zachęca się do przygotowania terytorialnych planów sprawiedliwej transformacji dla swojego przemysłu motoryzacyjnego, w ścisłym dialogu z partnerami społecznymi, aby ukierunkować zmiany strukturalne w sposób akceptowalny społecznie oraz uniknąć niepokojów społecznych.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 80**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 14 a a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9a) dodaje się artykuł w brzmieniu:**„Artykuł 14aa**

Dodatkowe środki w celu wspierania popytu na bezemisyjne samochody osobowe i lekkie pojazdy użytkowe na rynku unijnym

Do 28 lutego 2023 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy mający na celu zwiększenie udziału pojazdów bezemisyjnych w publicznych i korporacyjnych flotach pojazdów lekkich. Wnioski obejmują wiążące zobowiązania dotyczące bezemisyjności dla właścicieli i operatorów floty korporacyjnej i publicznej, z uwzględnieniem różnic regionalnych.”

Poprawka 53**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9a) dodaje się art. 14b w brzmieniu:**„Artykuł 14b**

Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) .../... [wersja przekształcona dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej] państwa członkowskie uwzględniają zasadę »efektywność energetyczna przede wszystkim« w decyzjach dotyczących polityki, planowania i inwestycji związanych z wdrożeniem infrastruktury ładowania i tankowania paliw alternatywnych, w tym w odniesieniu do efektywności energetycznej różnych technologii bezemisyjnych w ujęciu »od źródła do koła«;”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 14 a b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9b) **dodaje się art. 14ab w brzmieniu:**

Artykuł 14ab

Dodatkowe środki w celu wspierania przejścia na bezemisyjne samochody osobowe i lekkie pojazdy użytkowe na rynku unijnym

Do dnia [6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 17, aby zharmonizować zasady homologacji typu dla pojazdów z silnikami spalinowymi, które poddano konwersji na napęd elektryczny oparty na bateriach lub ogniwach paliwowych, w celu umożliwienia homologacji serii. Komisja rozważa także wprowadzenie zasady dotyczącej obliczania ekwiwalentów dwutlenku węgla dla pojazdów spalinowych poddawanych konwersji na napęd elektryczny oparty na bateriach lub ogniwach paliwowych w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera a

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1. **W 2028 r.** Komisja przeprowadzi przegląd skuteczności i wpływu niniejszego rozporządzenia, opierając się na sprawozdaniach **dwuletnich**, oraz przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające wyniki przeglądu.

1. **Do 2027 r.** Komisja przeprowadzi **gruntowny** przegląd skuteczności i wpływu niniejszego rozporządzenia, opierając się na sprawozdaniach **rocznych**, oraz przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające wyniki przeglądu.

Do sprawozdania dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia.

Do sprawozdania dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia.

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 56**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera a a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 15 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

aa) w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W ramach przeglądu, o którym mowa w ust. 1, Komisja przedstawi również sprawozdanie dotyczące emisji CO₂ w cyklu życia nowych samochodów osobowych i nowych lekkich pojazdów użytkowych, w oparciu o metodę określoną w art. 7 ust. 10. Do sprawozdania dołącza się, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy uzupełniający niniejsze rozporządzenie o przepisy dotyczące tych emisji.”

Poprawka 57**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 – litera b a (nowa)**

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Artykuł 15 – ustęp 6

Tekst obowiązujący

Poprawka

ba) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

6. Do dnia **31 grudnia 2020 r.** Komisja dokona **przeglądu** dyrektywy 1999/94/WE, uwzględniając konieczność zapewnienia konsumentom dokładnych, rzetelnych i porównywalnych danych dotyczących zużycia paliwa, emisji CO₂ **oraz** emisji zanieczyszczeń powietrza z nowych samochodów osobowych wprowadzonych do obrotu, a także oceni możliwości wprowadzenia etykiety zużycia paliwa i emisji CO₂ dla nowych lekkich pojazdów użytkowych. **W stosownych przypadkach przegląduwi towarzyszy wniosek ustawodawczy.**

„6. Do dnia [**6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia**] Komisja dokona **rewizji** dyrektywy 1999/94/WE, uwzględniając konieczność zapewnienia konsumentom dokładnych, rzetelnych i porównywalnych danych dotyczących **rzeczywistego** zużycia paliwa, emisji CO₂, emisji zanieczyszczeń powietrza **i efektywności energetycznej** nowych samochodów osobowych wprowadzonych do obrotu, a także oceni możliwości wprowadzenia etykiety zużycia paliwa i emisji CO₂ dla nowych lekkich pojazdów użytkowych.”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – akapit 1 – punkt 1 – litera f

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Załącznik I – część A – punkt 6.3.1 – akapity 1-2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Docelowy indywidualny poziom emisji = referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji · **współczynnik ZLEV**

Docelowy indywidualny poziom emisji = referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji

gdzie:

gdzie:

referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji oznacza referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji CO₂ określony zgodnie z pkt 6.2.1;

referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji oznacza referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji CO₂ określony zgodnie z pkt 6.2.1;

współczynnik ZLEV jest równy (1+y-x), chyba że wartość ta jest większa niż 1,05 lub mniejsza niż 1,0, w którym to przypadku ustala się współczynnik ZLEV na 1,05 lub 1,0, w zależności od przypadku;

gdzie:

y oznacza udział pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w parku producenta nowych samochodów osobowych obliczony jako łączna liczba nowych pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych, w przypadku gdy każdy z nich jest liczony jako ZLEV_{specific} zgodnie z następującym wzorem, podzielona przez łączną liczbę nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w danym roku kalendarzowym:

$$ZLEV_{specific} = 1 - \left(\frac{\text{specific emissions of CO}_2 \cdot 0,7}{50} \right)$$

W odniesieniu do nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w państwach członkowskich, w których parku pojazdów udział pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych wynosi poniżej 60 % średniej unijnej w roku 2017, i mniej niż 1 000 nowych pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych zarejestrowanych w 2017 r. (*), ZLEV_{specific} do roku 2029 włącznie oblicza się zgodnie z następującym wzorem:

$$ZLEV_{specific} = \left(1 - \left(\frac{\text{specific emissions of CO}_2 \cdot 0,7}{50} \right) \right) \cdot 1,85$$

W przypadku gdy udział pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w parku nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w danym państwie członkowskim w latach 2025–2028 przekracza 5 %, to państwo członkowskie nie kwalifikuje się do zastosowania mnożnika 1,85 w kolejnych latach;

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

x wynosi 15 % w latach 2025–2029.

(*) *Udział pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w parku nowych samochodów osobowych danego państwa członkowskiego w 2017 r. oblicza się jako łączna liczba nowych pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych zarejestrowanych w 2017 r. podzielona przez łączną liczbę nowych samochodów osobowych zarejestrowanych w tym samym roku.;*

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – akapit 1 – punkt 2 – litera d

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Załącznik I – część B – punkt 6.2.2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

d) pkt 6.2.2 otrzymuje brzmienie:

„6.2.2 Referencyjne docelowe indywidualne poziomy emisji na lata 2030–2034

Referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji = docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₀ + α · (TM–TM₀)

gdzie:

docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₀ ustalono zgodnie z pkt 6.1.3;”

α oznacza $a_{2030,L}$ w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest nie większa niż wartość TM₀, oraz $a_{2030,H}$ w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest większa niż wartość TM₀,

gdzie:

$a_{2030,L}$ wynosi $\frac{a_{2021} \cdot \text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2030}}{\text{Średnie poziomy emisji}_{2021}}$

$a_{2030,H}$ wynosi $\frac{a_{2021} \cdot \text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2030}}{\text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2025}}$

średnie poziomy emisji₂₀₂₁ określono w pkt 6.2.1,

TM określono w pkt 6.2.1;

TM₀ określono w pkt 6.2.1”

d) pkt 6.2.2 otrzymuje brzmienie:

„6.2.2 Referencyjne docelowe indywidualne poziomy emisji na lata 2030–2034

Referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji = docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₀ + α · (TM–TM₀)

gdzie:

docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₀ ustalono zgodnie z pkt 6.1.2;

α oznacza a_{2030} w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest nie większa niż wartość TM₀, oraz a_{2021} w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest większa niż wartość TM₀,

gdzie:

a_{2030} wynosi $\frac{a_{2021} \cdot \text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2030}}{\text{Średnie poziomy emisji}_{2021}}$

a_{2021} określono w pkt 6.2.1;

średnie poziomy emisji₂₀₂₁ określono w pkt 6.2.1,

TM określono w pkt 6.2.1;

TM₀ określono w pkt 6.2.1”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 79

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik I – akapit 1 – punkt 2 – litera e

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Załącznik I – część B – punkt 6.2.3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

e) dodaje się pkt 6.2.3 w brzmieniu:

„6.2.3 Referencyjne docelowe indywidualne poziomy emisji począwszy od 2035 r.

Referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji = docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₅ + $\alpha \cdot (TM - TM_0)$

gdzie:

docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₅ ustalono zgodnie z pkt 6.1.3;

oznacza a_{2035^L} w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest nie większa niż wartość TM_0 , oraz a_{2035^H} w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest większa niż wartość TM_0 ,

gdzie:

$a_{2030,L}$ wynosi $\frac{a_{2021} \cdot \text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2035}}{\text{Średnie poziomy emisji}_{2021}}$

$a_{2030,H}$ wynosi $\frac{a_{2021} \cdot \text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2035}}{\text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2025}}$

średnie poziomy emisji₂₀₂₁ określono w pkt 6.2.1,

TM określono w pkt 6.2.1;

TM₀ określono w pkt 6.2.1”

e) dodaje się pkt 6.2.3 w brzmieniu:

„6.2.3 Referencyjne docelowe indywidualne poziomy emisji począwszy od 2035 r.

Referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji = docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₅ + $\alpha \cdot (TM - TM_0)$

gdzie:

docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₃₅ ustalono zgodnie z pkt 6.1.3;

α oznacza a_{2035} w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest nie większa niż wartość TM_0 , oraz a_{2021} w przypadku gdy średnia masa próbna nowych lekkich pojazdów użytkowych producenta jest większa niż wartość TM_0 ,

gdzie:

a_{2030} wynosi $\frac{a_{2021} \cdot \text{Docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów}_{2035}}{\text{Średnie poziomy emisji}_{2021}}$

a_{2021} określono w pkt 6.2.1;

średnie poziomy emisji₂₀₂₁ określono w pkt 6.2.1,

TM określono w pkt 6.2.1;

TM₀ określono w pkt 6.2.1”

Środa, 8 czerwca 2022 r.

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Załącznik – akapit 1 – punkt 2 – litera e a (nowa)

Rozporządzenie (UE) 2019/631

Załącznik I – część B – punkt 6.3.1

Tekst obowiązujący

Poprawka

Docelowy indywidualny poziom emisji = (referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji – ($\emptyset_{\text{targets}}$ – docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₂₅)) · **współczynnik ZLEV**

gdzie:

referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji oznacza referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji dla danego producenta ustalony zgodnie z pkt 6.2.1;

$\emptyset_{\text{targets}}$ oznacza średnią, ważoną na podstawie liczby nowych lekkich pojazdów użytkowych poszczególnych producentów, wszystkich referencyjnych docelowych indywidualnych poziomów emisji ustalonych zgodnie z pkt 6.2.1;

współczynnik ZLEV jest równy (1+y-x), chyba że wartość ta jest większa niż 1,05 lub mniejsza niż 1,0, w którym to przypadku ustala się współczynnik ZLEV na 1,05 lub 1,0, w zależności od przypadku;

gdzie:

y oznacza udział pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych w parku producenta nowych lekkich pojazdów użytkowych obliczony jako łączna liczba nowych pojazdów bezemisyjnych i niskoemisyjnych, w przypadku gdy każdy z nich jest liczony jako ZLEV_{specific} zgodnie z następującym wzorem, podzielona przez łączną liczbę nowych lekkich pojazdów użytkowych zarejestrowanych w danym roku kalendarzowym: [EQUATION]

x wynosi 15 %.

ea) W punkcie 6.3.1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

Docelowy indywidualny poziom emisji = (referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji – ($\emptyset_{\text{targets}}$ – docelowy poziom emisji dla unijnego parku pojazdów₂₀₂₅))

gdzie:

referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji oznacza referencyjny docelowy indywidualny poziom emisji dla danego producenta ustalony zgodnie z pkt 6.2.1;

$\emptyset_{\text{targets}}$ oznacza średnią, ważoną na podstawie liczby nowych lekkich pojazdów użytkowych poszczególnych producentów, wszystkich referencyjnych docelowych indywidualnych poziomów emisji ustalonych zgodnie z pkt 6.2.1;

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0241

Instrument dotyczący udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych towarów i usług do rynków zamówień publicznych państw trzecich (COM(2016)0034 – C9-0018/2016 – 2012/0060(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2022/C 493/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0124) oraz zmieniony wniosek (COM(2016)0034),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0018/2016),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 27 kwietnia 2016 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając wstępne porozumienie zatwierdzone przez komisję przedmiotowo właściwą na podstawie art. 74 ust. 4 Regulaminu oraz przekazane pismem z dnia 30 marca 2022 r. zobowiązanie przedstawiciela Rady do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i 60 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0454/2013),
 - uwzględniając decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 16 października 2019 r. dotyczącą spraw w toku pozostałych po ósmej kadencji parlamentarnej,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej,
 - uwzględniając drugie sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0337/2021),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽²⁾;
 2. zatwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady załączone do niniejszej rezolucji, które zostanie opublikowane w serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* wraz z ostateczną wersją aktu ustawodawczego;
 3. przyjmuje do wiadomości oświadczenia Komisji załączone do niniejszej rezolucji; oświadczenie dotyczące przeglądu rozporządzenia w sprawie Instrumentu Zamówień Międzynarodowych zostanie opublikowane w serii L *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* wraz z ostateczną wersją aktu ustawodawczego, natomiast oświadczenie dotyczące wyłącznych kompetencji zostanie opublikowane w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*;

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 z 20.7.2016, s. 110.

⁽²⁾ Niniejsze stanowisko zastępuje poprawki przyjęte dnia 14 grudnia 2021 r. (Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0497).

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

4. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
5. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

P9_TC1-COD(2012)0060

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 9 czerwca 2022 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/... w sprawie dostępu wykonawców, towarów i usług z państw trzecich do unijnych rynków zamówień publicznych i koncesji oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych wykonawców, towarów i usług do rynków zamówień publicznych i koncesji państw trzecich (Instrument Zamówień Międzynarodowych– IZM)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2022/1031.)

Czwartek, 9 czerwca 2022 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY W ODNIESIENIU DO ROZPORZĄDZENIA (UE) 2022/1031 ⁽¹⁾

Parlament Europejski i Rada uznają, że zasady procedury komitetowej uzgodnione w tym instrumencie nie przesądzają o wyniku innych trwających lub przyszłych negocjacji ustawodawczych i nie należy ich postrzegać jako precedensu dla innych dossier ustawodawczych.

OŚWIADCZENIE KOMISJI DOTYCZĄCE PRZEGLĄDU ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE INSTRUMENTU ZAMÓWIEŃ MIĘDZYNARODOWYCH (ROZPORZĄDZENIE (UE) 2022/1031)

Dokonując przeglądu zakresu, funkcjonowania i skuteczności rozporządzenia (UE) 2022/1031, zgodnie z jego art. 14, Komisja oceni również potrzebę wyłączenia z jego stosowania któregokolwiek z krajów rozwijających się korzystających z rozwiązania ogólnego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 978/2012, a w szczególności krajów korzystających ze szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów określonego w art. 9 rozporządzenia (UE) nr 978/2012. W ramach tego przeglądu Komisja zwróci szczególną uwagę na sektory uważane za strategiczne w odniesieniu do unijnych zamówień publicznych.

OŚWIADCZENIE KOMISJI DOTYCZĄCE WYŁĄCZNYCH KOMPETENCJI W ODNIESIENIU DO ROZPORZĄDZENIA (UE) 2022/1031

Jak potwierdził Trybunał Sprawiedliwości w opinii 2/15, udział wykonawców, towarów i usług z państw trzecich w unijnych postępowaniach o udzielenie zamówienia wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej, w odniesieniu do której Unia ma wyłączną kompetencję, co wyraźnie stwierdzono w art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE. W związku z tym państwa członkowskie, ich instytucje zamawiające ani podmioty zamawiające nie mogą przyjmować ani utrzymywać żadnych środków ustawodawczych lub innych środków mających ogólne zastosowanie, które regulują dostęp wykonawców, towarów i usług z państw trzecich, poza środkami stosowanymi zgodnie z tym rozporządzeniem i innymi przepisami unijnymi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1031 z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie dostępu wykonawców, towarów i usług z państw trzecich do unijnych rynków zamówień publicznych i koncesji oraz procedur wspierających negocjacje dotyczące dostępu unijnych wykonawców, towarów i usług do rynków zamówień publicznych i koncesji państw trzecich (Instrument Zamówień Międzynarodowych – IZM) (Dz.U. L 173 z 30.6.2022, s. 1).

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL